

ဘဝထုံရဲအငြောက်ထာ နိဿယ

ဒုတိယတွဲ

အလင်းစာပေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓဿ။

၁-န-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ

မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ထေရီဝတ္ထု

☞ (၄-၂၆၁) ၂၃၅။ ထေရီပါဠိယာ၊ ထေရီပါဠိ၌။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်
၌။ ယဒိဒံ မဟာပဇာပတိဂေါတမိတံ (ဣမိနာ)၊ ယဒိဒံ မဟာပဇာပတိဂေါ-
တမိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိ
အမည်ရှိသော။ ထေရီ၊ မထေရ်မသည်။ ရတ္တညနံ၊ ရဟန်းပြုသော နေ့မှစ၍
ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိသောရဟန်းမိန်းမတို့တင်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ
အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။

တဿာ၊ ထို မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၏။ ပဉ္စကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။
အယံ ပန၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုပ္ဖိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော
စကားတည်း။ ကိရ (ဝိတ္တာဓရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤမဟာပဇာပတိဂေါတမိ
အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရ-
ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသ-

ဝတီမြို့၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိန္ဒေကို။ ဂဏိတူ၊ ယူ၍။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ ရတ္တညနံ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍ 'ည၌ အပိုင်းအခြားကို သိကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ ကုသိုလ် အဆောက်အဦ ကံကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင်း၏။ သာ၊ ထို ပဇာပတိဂေါတမီ အမည်ရှိသော မထေရ်မအလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတူ၊ ပေး၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိတူ၊ စောင့်၍။ တတော၊ ထိုလူ၏ အဖြစ်မှ။ စုတ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတူ၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကသ္မိ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြား၌။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတူ၊ စုတေ၍။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ပဉ္စန္ဒိဒါသိသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော ကျွန်မတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော ကျွန်မသည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ ဝဿုပနာယိကသမယေ၊ ဝါကပ်အံ့သော အခါ၌။ ပဉ္စ၊ ငါးဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရတော၊ နန္ဒမူလက-အမည်ရှိသော တောင်းဝှမ်းမှ။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန-အမည်ရှိသောတော၌။ ဩတရိတူ၊ သက်၍။ နဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတူ၊ လှည့်လည်၍။ ဣသိပတနမေဝ၊ ဣသိပတန-အမည်ရှိသော တောသို့သာလျှင်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “ဝဿုပနာယိက-ကုဋိယာ၊ ဝါသိုကပ်အံ့သော ကုဋိ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို။ ယာဝိဿာမ၊ တောင်းကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသု၊ ကြံကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဟတ္ထကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို။ ယာဝိဿာမ၊ တောင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသု၊ ကြံကုန်သနည်း။) ဟိ(ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝသံ၊ ဝါသို။ ဥပဂစ္ဆန္တေန၊ ကပ်သော ရဟန်းသည်။ နာလကပဋိပဒံ၊ နာလက-ရဟန်း၏ အကျင့်နှင့်တူသော အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နေနာပိ၊ ကျင့်သော်လည်း။ ပဉ္စန္ဒိ ဆဒနာနံ၊ အုတ်၊ ကျောက်၊ အံတေ၊ မြက်၊ သစ်ရွက်-ဟုဆိုအပ်သော ငါးပါးသောအမိုးတို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဆဒနေန၊ အမိုးဖြင့်။ ဆန္တေ၊ မိုးအပ်သော။ သဒ္ဓါရဗဒ္ဓေ၊ တံခါးဖွဲ့ရှိသော။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌။ (ဝသံ၊ ဝါသို။) ဥပဂစ္ဆဗ္ဗံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ မဟာပဇာပတိဂေါတမိထေရီဝတ္ထု ၃

ကပ်အပ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိဿာမ၊ တောင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသု၊ ကြံကုန်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “န ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿ ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ ယော ဥပဂစ္ဆေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ခဿာ”တိ၊ န ဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿ ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ ယော ဥပဂစ္ဆေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ခဿ-ဟူ၍။ တေ(ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ [ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသေနာသနိကေန၊ ကျောင်းမရှိသော ရဟန်းသည်။ ဝဿ၊ ဝါသို့။ န ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ မကပ်အပ်။ ယော(ဘိက္ခု)၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ (ဝဿံ၊ ဝါသို့။) ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ငြားအံ့။ (တဿ ဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်းအား။) ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခအာပတ်သို့။ အာပတ္တိ(အာပဇ္ဇနံ)၊ ရောက်ခြင်းသည်။ (ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။)] တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝဿကာလေ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သော အခါသည်။ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သည်ရှိသော်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ သစေလဘတိ၊ အကယ်၍အံ့။ ဣစ္စေတံ(ဣတိ-တေ)၊ ဤသို့ရခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ နော စေလဘတိ၊ အကယ်၍မရအံ့။ ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှုကို။ ပရိယေသိဘူပိ၊ ရှာ၍လည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှုကို။ အလဘန္တေန၊ မရသောရဟန်းသည်။ သာမဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ အသေနာသနိကေန၊ ကျောင်းမရှိသော ရဟန်းသည်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ န တေဝ ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ဤသို့အခိုး၊ တံခါးရှိသောကျောင်း၌ ဝါကပ်ခြင်းသည်။ အနုဓမ္မတာ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော သဘောတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ထိုငါးဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ “ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိဿာမ၊ တောင်းကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ စိဝရံ၊ သက်န်းကို။ ပါရပိတွာ၊ ရံ၍။ သာယနသမယော၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သေဠိဿ၊ သဌေး၏။ ဗရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ အဠုသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော ကျွန်မသည်။ ကုဠု၊ ရေအိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ အာဂတကာရဏံ၊ လာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “အမ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဩကာသော၊ အားလတ်သောအခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂစ္ဆန္တု၊ ကြွတော်မူကုန်ဦးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ နဂရာ။ ဗာရာဏသီမြို့မှ။ နိက္ခန္ဓေ၊ ထွက်ကုန်သည်တို့ကို။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော ကျွန်မ သည်။ ကုဋ္ဌ၊ ရေအိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကုဋ္ဌ၊ ရေအိုးကို။ သြတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဩဏမိတွာ၊ ညွတ်၍။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မော်၍။ “အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိဋ္ဌမတ္တာဝ၊ ဝင်ကာမျှ ဖြစ်ကုန်၍သာ လျှင်။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်ကုန်၏။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဝဿပနာယိကကုဋိယာ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သော ကုဋိ ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိတုံ၊ တောင်း ခြင်းငှာ။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမ္မာ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။) ဥပါသိကော၊ ဒါယိကာမ။ န လဒ္ဓံ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)

☞ (၄-၂၆၂) ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ သော ကုဋိ၊ ဤကုဋိကို။ ဣဿရေဟေဝ၊ အစိုးရကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်သလော။ ဥဒါ- ဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဒုဂ္ဂတေဟိပိ၊ ဆင်းရဲကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဥပါသိကော၊ ဒါယိကာမ။) ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ သည်။ ကာဘုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ သောနက်ဖြန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှ- ထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကုဋ္ဌ၊ ရေ အိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂမနတိတ္ထမဂ္ဂေ၊ လာရာဖြစ်သော ဆိပ်ခရီး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ အာဂတာဂတာ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော။ အဝသေသဒါ- သိယော၊ ကြွင်းအေးကျန်မတို့ကို။ “ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်ဦးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကျွန်မတို့၏။ အာဂဘကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ “အမ္မာ၊ အမိတို့။ ကိံ၊ အသို့ နည်း။ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒါသိကမ္မံ၊ ကျွန်မအမှုကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဒါသိဘာဝတော၊ ကျွန်မ၏အဖြစ်မှ။ မစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆိထ၊ အလိုရှိကုန်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယေ၊ အရှင်မ။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဒါသိ- ဘာဝတော၊ ကျွန်မ၏အဖြစ်မှ။ မစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ မဟာပဇာပတိဂေါတမိထေရိဝတ္ထု ၅

ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဒါ-
သိဘာဝတော၊ ကျွန်မ၏အဖြစ်မှ။ မစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။) ယဒိ(ဣစ္ဆထ)၊
အကယ်၍ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ(သန္ဓေသု)၊ ဤသို့ အလိုရှိကုန်သည်
ရှိသော်။ မယာ၊ ငါသည်။ (ပဉ္စ၊ ငါးဆူကုန်သော။) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှုကို။ အလဘန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သွာ-
တနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှာ။ နိမန္တိတာ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့
၏။ သာမိကေဟိ၊ လင်တို့ကို။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ။ ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှု
ကို။ ဒါပေထ၊ ပေးစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တာ၊
ထိုကျွန်မတို့သည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတော၊ ဝန်ခံ
ကုန်၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ အဋ္ဌဝိတော၊ တောမှ။ အာဂတကာလေ၊ လာ
သောအခါ၌။ သာမိကာနံ၊ လင်တို့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊
ထိုလင်တို့သည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ ဆိုကုန်၍။)
ဇေဋ္ဌကဒါသဿ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော ကျွန်ယောက်ျား၏။ ဂေဟဒ္ဓါ၊ ရေ၊
အိမ်တံခါး၌။ သန္နိပတိသုံ၊ စည်းဝေးကုန်၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နေ၊ ထိုကျွန်ယောက်ျားတို့ကို။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊
အကြီးဖြစ်သော ကျွန်မသည်။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ သေ့၊ နက်ဖြန်။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဟတ္ထကမ္ပ၊ လက်အမှုကို။ ဒေထ၊ ပေး
ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။ အာစိက္ခိတော၊
ကြား၍။ ယေဝိ၊ အကြင် ကျွန်ယောက်ျားတို့သည်လည်း။ န ကာတုကာမာ၊
ပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်။ တေ၊ ထို ပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်သော ကျွန်
ယောက်ျားတို့ကို။ ဂါဇ္ဇေန၊ ပြင်းစွာသော။ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်။
တဇ္ဇေတော၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ကျွန်ယောက်ျားတို့ကိုလည်း။
သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆာပေသိ၊ ဝန်ခံစေ၏။ သာ၊ ထိုအကြီးအကဲဖြစ်သော ကျွန်မသည်။
ပုနဒိဝံသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။
ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတော၊ လှူ၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒါသပုတ္တနံ၊
ကျွန်သားတို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုကျွန်သား
တို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတော၊
ဝင်၍။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ၊ သစ်၊ ငါး—စသော အဆောက်အဦတို့ကို။ သမော-
ဇာနေတော၊ ပေါင်းစုံ၍။ သတံ သတံ၊ တရာ တရာစီသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
ဧကံ၊ တခုသော။ ကုဋ္ဌိစက္ကံမနာဒိပရိဝေဏံ၊ ကုဋ္ဌိ၊ စကြံ-အစရှိသော ပရိ
ဝုဏ်ကို။ စက္ကံမနာဒိပရိဝါရံ၊ စကြံစသည်အခြံအရံရှိသော။ ဧကေကံ၊ တခု

တခုသော။ ကုဋ္ဌိံ၊ ကုဋ္ဌိကိ။ -ဆဋ္ဌမူပါဠိအတိုင်းယောဇနာခြင်း။ -စာတည်း။]
 ကတော၊ ပြု၍။ မဉ္ဇပိဋ္ဌပါနိယပရိဘောဇနိယာဒိနိ၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊
 သောက်ရေး၊ သုံးဆောင်ရေး-အစရှိသည်တို့ကို။ ဌပေတော၊ တည်ထား၍။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။
 တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစိမ့်သောငှာ။ ပဋိညံ၊
 ဝန်ခံခြင်းကို။ ကာရေတော၊ ပြုစေ၍။ ဝါရေနိ၊ အလှည့်အားဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊
 ဆွမ်းကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ တည်ထားကျန်၏။ ယာ၊ အကြင်ကျန်မသည်။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဝါရဒိဝသေ၊ အလှည့်ကျသောနေ၌။ (ဒါတုံ၊ လူခြင်းငှာ။) န သက္ကော-
 တိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တဿာ၊ ထိုကျန်မအား။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော
 ကျန်မသည်။ သကဂေဟတော၊ မိမိအိမ်မှ။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ ဒေတိ၊
 ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပဋိဇဂ္ဂိတော၊ လုပ်
 ကျွေး၍။ ဇေဋ္ဌကဒါသိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော ကျန်မသည်။ ဧကေကံ၊
 တယောက် တယောက်သော။ ဒါသိ၊ ကျန်မကို။ ဧကေကံ၊ တထည် တထည်
 သော။ သာဋ္ဌကံ၊ ဖျင်ပုဆိုးကို။ သဇ္ဇာပေသိ၊ စီရင်စေ၏။ ပဉ္စ ထူလသာဋ္ဌက-
 သတာနိ၊ ငါးရာသော ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ဖျင်ပုဆိုးတို့သည်။ အဟေ-
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထို ငါးရာသော ဖျင်ပုဆိုးတို့ကို။ ပရိဝတ္တာပေတော၊
 ဖလယ်စေ၍။ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။
 တိစိဝရာနိ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ လူ၏။ ပစ္စေက-
 ဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ တာသံ၊ ထို ငါးရာသော ကျန်တို့သည်။
 ပဿန္တိနိယေဝ၊ မြင်ကုန်စဉ်သာလျှင်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီး
 ဖြင့်။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။ အဂမိယု၊ ကြွကုန်၏။

တာပိ သဗ္ဗာ၊ ထိုအလုံးစုံသော ငါးရာသော ကျန်မတို့သည်လည်း။ ယာဝ-
 ဇိဝံ၊ အသက်သက်ဆုံး။ ကုသသံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝလော-
 ကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာသု၊ ထိုငါးရာကုန်သောကျန်မ
 တို့တွင်။ ဇေဋ္ဌိကာ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော ကျန်မသည်။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်
 မှ။ စဝိတော၊ စုသော၍။ ဗာရာဏသိယာ၊ ဗာရာဏသိပြည်၏။ အဝိဇ္ဇုရေ၊
 မနီးမဝေးသော။ ပေသကာရဂါမေ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ရှာ၌။ ပေသကာ-
 ရဇေဋ္ဌကဿ၊ ယက်ကန်းသည်အကြီးအကဲ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်
 ၏။ အယာ၊ လိုအပ်ရာမှ။ ဧကေဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတိမိဖုရား
 ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ပစ္စေက-

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ မဟာပဇာပတိဂေါတမီထေရီဝတ္ထု ၇

၁၆

ဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဗာရာဏသီရညာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ နိမန္တိတာ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇဒွါရံ၊ မင်းအိမ်တံခါးသို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဩလောကေန္တမ္ပိ၊ ကြည့်သောသင်္ကပ္ပလည်း။ အဒိဿာ၊ မမြင်ကုန်၍။ နိဝတ္တိတာ၊ ပြန်နှစ်၍။ နဂရဒွါရေန၊ မြို့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတာ၊ ထွက်၍။ တံ(၄-၂၆၃) ပေသကာရဂါမံ၊ ထိုယက်ကန်းသည်တို့၏ ရှာသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုယက်ကန်းသည်အကြီး၏ သမီး ဖြစ်သော မိန်းမသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ သမ္ပိယာယမာနာ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဝန္တိတာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တေ၊ ထို ငါးရာ ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးခြင်း ကိစ္စကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ဂန္ဓမာဒနမေဝ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့သာလျှင်။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

သာပိ၊ ထိုယက်ကန်းသည်အကြီး၏သမီးဖြစ်သောမိန်းမသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည် ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်သည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရွေးမဆွကပင်လျှင်။ ဒေဝဒဟနဂရေ၊ ဒေဝဒဟပြည်၌။ ဟောသုပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ မဟာသုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိယူ၏။ ဂေါတမီတံ၊ ဂေါတမီဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ မဟာမာယာယ၊ မယ်တော်မာယာ၏။ ကနိဋ္ဌဘဂီနိ၊ ညီမအငယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တဇ္ဈာယကာ၊ ဗေဒင်ကို တတ်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟန္တာ၊ ပိုင်းခြား၍ ယူကုန်သည်ရှိသော်။ “ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမာသံ၊ ဤသတို့သမီးတို့၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝသိတဒါရကာ၊ ကိန်းအောင်းသော သူငယ်တို့သည်။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်းတို့သည်။ ဘဝိယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိံသု၊ ကြားကုန်၏။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော အခါ၌။ ဒေဝံ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထို သတို့သမီးတို့ကို။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရံ၊ နန်းတော်သို့။ အာနေသိ၊ ဆောင်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တုသိတပုရာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ စဝိ-

တော၊ စုံတေ၍။ မဟာမာယာယ၊ မဟာမာယာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏။ ကုဏ္ဍိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ မဟာမာယာ၊ မယ်တော်မာယာသည်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ။ သတ္တမေ၊ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ မာတုဏ္ဍံ၊ မိထွေးဖြစ်သော။ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောမိဖုရားအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ နန္ဒကုမာရေ၊ နန္ဒမင်းသားသည်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ အယံ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ ဤမဟာပဇာပတိ ဂေါတမိသည်။ နန္ဒကုမာရံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ဓာတိနံ၊ အထိန်းတို့အား။ ဒတော၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပရိဟရိ၊ ရှက်ဆောင်၏။

အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမိတော၊ တောထွက်၍။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ လောကာနုဂဟံ၊ လူအပေါင်းအား ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ နဂရံ၊ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပိတ၊ ခမည်းတော် ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ အန္တရဝိထိယံယေဝ၊ ခရီးအကြား၌ပင်လျှင်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ နန္ဒော၊ နန္ဒမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌။ ရာဟုလော၊ ရာဟုလာသတို့သားသည်။ (ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ဝေသာလိံ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုံလစ်မွန်ချွန်တပ်သောဇရပ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည်။ သေတန္တတ္တဿ၊ ထီးဖြူ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာပဇာပတိဂေါ-

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ မဟာပဇာပတိဂေါတမိထေရီဝတ္ထု ၉

တမိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ ဖိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ရောဟိနိနဒီတီရေ၊ ရောဟိနိမြစ်နား၌။ ကလဟဝိဝါဒသုတ္တပရိယောသာနေ၊ ကလဟဝိဝါဒသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်၏အဆုံး၌။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ ကုမာရသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော မင်းသားတို့၏။ ပါဒ-ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း၌ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော ငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့သည်သာလျှင်။ ကေစိတ္တာ၊ တူသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ “မဟာပဇာပတိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့သည်သာလျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ မဟာပဇာပတိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိကို။ ဇေဋ္ဌိကံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ [ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိတု-ကာမာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။] အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယဉ္စ မဟာပဇာပတိ၊ ဤ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိ သည်လည်း။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင်လျှင်။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ ယာစမာနာ၊ တောင်းသည်ရှိသော်။ နာလတ္ထ၊ မရ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကပ္ပကံ၊ ဆတ္တာသည်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာ သာကီယာနိယော၊ ထိုငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ (ဋ္ဌ-၂၆၄) ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာ-မထေရ်ကို။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစာ-ပေတွာ၊ တောင်းပန်စေ၍။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဂရုဓမ္မဟိ၊ ဂရုဓမ္မတို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အလတ္ထ၊ ရ၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော သာကီဝင် မင်းသမီးတို့သည်လည်း။ ကေတောဝ၊ တဘက်သော ရဟန်းယောက်ျားအထံမှသာလျှင်။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး

၁။ ၃၁-၄၁၃။

၂။ ဂန္တိကာမာ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။ (နိဿယ-မူဟောင်း)

သည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤ မနောရဏပုရဏီ-အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရတော ပန၊ အကျယ် အားဖြင့်ကား။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ပါဠိယံ၊ ဝိနည်းပါဠိတော်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ မြင့်မြတ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ မဟာပဇာပတိ ပန၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်ကား။ သတ္ထုရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို မဟာပဇာပတိဂေါတမီအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထို မဟာပဇာပတိဂေါတမီ သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သေသာ၊ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီမှကြွင်းကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ နန္ဒကောဝိဒသုတ္တပရိယောသာနေ၊ နန္ဒကောဝိဒသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်၏အဆုံး ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့ ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအလုံး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာပဇာပတိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို။ ရတ္တညနံ၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍ ည၌ အပိုင်းအခြားကိုသိကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ခေမာထေရီဝတ္ထု

၂၃၆။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ခေမာတိ၊ ခေမာဟူသည်ကား။ ဧဝံ-နာမိကာ၊ ဤသို့ ခေမာဟူသောအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဣတော၊ ဤသုတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ စ ပန၊ စ၍ကား။ အဿာ ပဉ္စကမ္မေ အယမနုပုဗ္ဗိကထာတိ၊ အဿာ ပဉ္စကမ္မေ အယမနုပုဗ္ဗိကထာ-ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆို

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ခေမာထေရီဝတ္ထု ၁၁

မူ၍။ သဗ္ဗတာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဘိနိဟာရံ။ ဆု
တောင်းခြင်းကို။ အာဒိံ ကတော၊ အစပြု၍။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဖွယ်သောစကား
ကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။

ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)။ ချဉ်းအံ့။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။
ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသ-
ဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ အယံ၊ ဤ ခေမာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမ
၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပရပရိသန္တကာ၊ သူတပါးတို့
ကျွန်မသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ ကေ-
ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။
အဂ္ဂသာဝကံ၊ အဂ္ဂသာဝိကာဖြစ်သော။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ရေန္တံ၊
လှည့်လည်သော။ သုဇာတတ္ထေရိံ နာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော ထေရီမကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တယော၊ သုံးခုကုန်သော။ မောဒကေ၊ ကတုတ်မုန့်တို့ကို။
ဒတော၊ လူ၍။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကေသေ၊
ဆံတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ စွန့်၍။ ထေရိယာ၊ သုဇာတာထေရီမအား။ [ဤဝါ
ကျဘွင် နိဿယမူဟောင်း၌-အဂ္ဂသာဝကံ သုဇာတတ္ထေရိံ နာမ မှစ၍-ထေရဿ
ဒါနံ ဒတော-ဟု ပုလ္လိင်ဖြင့် အရှင်သုဇာတ- မထေရ်ဟုချည်းရှိသည်ကို ဆဋ္ဌမူ-
အတိုင်းဣတ္ထိလိင်ဖြင့်ထေရီမ-ကိုရအောင်ယောဇနာလိုက်ပါသည်။-စာတည်း။]
ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတော၊ လူ၍။ “ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။
အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ တုမေု ဝိယ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့။ ဟော-
ပညာ၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်
ဆုံး။ ကုသလကမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့
သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်ကောလပတ်လုံး။
ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တံ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။
ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ကိကိဿ၊
ကိကိအမည်ရှိသော။ ကာသိရညော၊ ကာသိမင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ပဋိ-
သန္တံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနိနံ၊
အစ်မညီမတို့၏။ အဗ္ဘန္တရာ၊ အတွင်း၌ဝင်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိ
ဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဂေဟေယေဝ၊ အိမ်၌သာ

လျှင်။ ကောမာရဗြဟ္မစရိယံ^၁၊ သူငယ်တို့သည် ကျင့်အပ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။ တာဟံ ဘဂ္ဂိဟံ၊ ထို အစ်မ၊ ညီမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ^၂၊ တကွ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝသနပရိဝေဏံ၊ နေရာပရိဝုဏ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ ဘုရား လက်ထက်တော်၌။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌။ သာဂလနဂရေ၊ သာ ဂလမြို့၌။ ရာဇကုလေ၊ မင်းအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၍။ ခေမာတိ၊ ခေမာဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံ- သု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ သုဝဏ္ဏရသသိဉ္စရေ၊ ဝိယ၊ ရွှေရည်ဖြင့်သွန်းလောင်းခြင်း ရှိသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော သတို့သမီး သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၂၆၅)သာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရူပေ၊ အဆင်း၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတိ ကိရ၊ ပြသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ရူပမဒါ၊ အဆင်း၌ယစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ “မယုမ္ပိ၊ ငါ၏လည်း။ ရူပေ၊ အဆင်း၌။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေယျ၊ ပြရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ရာဇော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးတည်း။ မာဒိသဿ စ နာမ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသည်လည်းမည် သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာတပည့်၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ တေ၊ ဤသို့မသွားခြင်းကို။ မေ(မယာ)၊ ငါသည်။ န ရုစ္ဆတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည်။ ကဝိဟံ၊ ပျို့ကဗျာကိုဖွဲ့တတ်ကုန်သော ပညာရှိတို့ကို။ ဝေဠုဝန-

ယျာနဿ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဖွဲ့ဆိုစေ
 ၍။ “ခေမာယ၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏။ သဝန္တပစာရေ၊
 နားကြားကောင်းသောအရပ်၌။ ဂါယထ၊ သီဆိုကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားကြီးသည်။ ဥယျာနဿ၊
 ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဂန္တုကာမာ၊
 သွားခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို။ ပဋိ-
 ပုစ္ဆံ၊ ပန်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ “ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တံ၊ သွားသည်
 ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသ္မာ၊ မဖူးမြင်မူ၍။ အာဂန္တု၊ ပြန်
 လာခြင်းငှာ။ န လဘိဿသိ၊ မရလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 သာ၊ ထို ခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။
 ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ အဒတွာဝ၊ မပေးမူ၍သာလျှင်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။
 ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ တာယ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော
 မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားကုန်သော။ ပုရိသေ၊ မင်းချင်း
 ယောက်ျားတို့ကို။ “ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဥယျာနတော၊ ဥယျာဉ်မှ။ နိဝတ္တမာနာ၊
 ပြန်နစ်သည်ရှိသော်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သစေ ပဿတိ၊ အကယ်၍
 ဖူးမြင်အံ့။ ဣစ္စေတံ (ဣတိ ဧတံ-ဒဿနံ)၊ ဤသို့ ဖူးမြင်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊
 ကောင်း၏။ သစေ န ပဿတိ၊ အကယ်၍မဖူးမြင်အံ့။ ရာဇာဏာယ၊ မင်း၏
 အာဏာဖြင့်။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒသေထ၊ ပြကြကုန်လော့။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အံထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝီ၊ ထိုခေမာအမည်
 ရှိသော မိဖုရားသည်။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေအဖို့ကာလပတ်လုံး။ ဥယျာနေ၊
 ဥယျာဉ်၌။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ နိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်နစ်သည်ရှိသော်။ ဒသ-
 ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မဖူးမြင်မူ၍သာလျှင်။ ဂန္တု၊ သွားခြင်း
 ငှာ။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော
 မိဖုရားကို။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 အရူဇိယာဝ၊ အလိုမရှိပဲဖြင့်သာလျှင်။ ဒေဝီ၊ ခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားကို။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ နယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထို ခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားကို။
 အာဂန္တန္တိ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။
 ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတ္ထရံ၊ နတ်သမီးကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဇနီးတောင်း၍။

တာလဝဏ္ဏံ၊ လန်းရွက် ယပ်ဝန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗိဇေမာနံ ဝိယ၊
ယပ်ခတ်သကဲ့သို့။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ခေမာ၊ ခေမာအမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊
မိဖုရားသည်။ တံ၊ တိုနတ်သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ
စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။) “မာနမ္ပိ၊ မာနကြောင့်။
နဋ္ဌာ၊ ပျက်သည်။ (အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။) ဝေရူပါ နာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်
မည်ကုန်သော။ ဒေဝဇ္ဈရပုဋိတာဂါ၊ နတ်သမီးနှင့်တူကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊
မိန်းမတို့သည်။ ဒဿလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော
အနုပိဋ္ဌံ၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တောသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။
ပရိစာရိကာပိ၊ အလုပ်အကျွေးမျှသည်လည်း။ နပ္ပဟောမိ၊ မဖြစ်လောက်။
ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ မာနမဒံ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပါပစိတ္တဿ၊
မကောင်းသောစိတ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်သည်။ (အမ္ပိ၊
ဖြစ်၏။)”ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တံ၊ ထို
မိန်းမကို။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တမေဝ ဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမ
ကိုပင်လျှင်။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ ပဿန္တိယာဝ၊ မြင်
စဉ်ပင်လျှင်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဋ္ဌာနဗလေန၊ ဓိဋ္ဌာန်ခြင်း
၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာ ဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပဌမဝယံ၊ ပထမအရွယ်ကို။
အဘိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။ ဌိတာ ဝိယ စ၊ တည်သကဲ့
သို့လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဝယံ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်ကို။ အဘိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ပစ္ဆိမ-
ဝယေ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌။ ဌိတာ ဝိယ စ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝလိတ္တ-
စာ၊ တွန့်သောအရေရှိသည်။ ပလိတကေသာ၊ ဖြူသောဆံရှိသည်။ ခဏ္ဍဝိရဋ္ဌ-
ဒန္တာ၊ ကျိုးသော ကြွေသောဘွားရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို
အခါမှ။ တဿာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ ပဿန္တိယာဝ၊ မြင်
စဉ်ပင်လျှင်။ တာလဝဏ္ဏေန၊ လန်းရွက်ယပ်ဝန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိ-
ဝတ္ထိတွာ၊ လန်၍။ ပရိပတိ၊ လည်း၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ခေမာ၊ ခေမာ
အမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ ပုပ္ဖဟေတုသမ္ပန္နတ္တာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကို
ရခြင်း၏အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊
ထို ဖောက်ပြန်ပျက်စီး ယိုယွင်းသောအာရုံသည်။ အာပါထဂတေ၊ ထင်ခြင်း
သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်
သို့ကြံသနည်း။) “ဝေဝိဓမ္ပိ နာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း မည်သော။
သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝိပတ္တိံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။
ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ မယုမ္ပိ၊ ငါ၏လည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဝေဝိဂတိက-

နိပါတ်] ၁၄-ဧတဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ခေမာထေရီဝတ္ထု ၁၅

မေဝ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တိတက္ခဏေ၊ ကြံသောခဏ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။—

☞ (ဋ-၂၂၆) “ယေ ရာဂရတ္တာ’ နုပတန္တိ သောတံ၊
သယံကတံ မက္ကဋ္ဌကောဝ ဇာလံ။
တေမ္ပိ ဆေတွာန ဝဇန္တိ ဓီရာ၊
အနပေက္ခိနော သဗ္ဗဒုက္ခံ ပဟာယာ” တိ။—

ယေ ရာဂရတ္တာ။ပ။ပဟာယ—ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

မက္ကဋ္ဌကော၊ ပင့်ကူသည်။ သယံကတံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော။ ဇာလံ၊ ပင့်ကူချည်တည်းဟူသော ကွန်ရက်သို့။ (အနုပတတိ) ဣဝ၊ ကျသကဲ့သို့။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်တပ်ကုန်သော။ ယေ (သတ္တာ)၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ သယံကတံ၊ မိမိတို့သည် ပြုအပ်သော။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်သို့။ အနုပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဓီရာ၊ ပညာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေမ္ပိ၊ ဤတဏှာ တည်းဟူသော အယဉ်ကိုလည်း။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ အနပေက္ခိနော၊ ငဲ့ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။ (ဓမ္မပဒ နှာ-၆၃)

သာ၊ ထို ခေမာ အမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဌိတပဒေ၊ တည်တိုင်းသောဣရိယာပုတ်၌။ ဌိတယေဝ၊ တည်လျက်ပင်လျှင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေန နာမ၊ ရောက်သောသူ မည်သည်ကား။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောနေ့၌ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိတဗ္ဗံ ဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗံ ဝါ၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ပန၊ ထိုခေမာ အမည်ရှိသော မိဖုရားသည်ကား။

အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာယုသင်္ခါရာနံ၊ အာယုသင်္ခါရ်တို့၏။ ပဝတ္တနဘာဝံ၊ တည်လတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွား၊ သိ၍။ “အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပဗ္ဗဒ္ဓံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ အနုဇာနာပယာမိ၊ ခွင့်ပြုစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတွား၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်း၏ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို။ အနဘိဝါဒေတွာဝ၊ ရှိမခိုးမူ၍သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ကေဒေသညဏေန၊ တစိတ်သောညဏ်ဖြင့်။ “(အယံ၊ ဤခေမာမိ ဖုရားသည်။) အရိယဓမ္မံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ သိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခေမာအမည်ရှိသော မိဖုရားကို။ “ဒေဝီ၊ မိဖုရား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဂတာနု ခေါ်၊ လွှားသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ (သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။) ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ (ကတံ၊ ပြုအပ်၏။) အဟံ ပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာဖူးမြင်အပ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပဗ္ဗဒ္ဓံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာယ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ “ဒေဝီ၊ မိဖုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ သုဝဏ္ဏသိဝိကာယ၊ ရွှေထမ်းစင်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ ဥပနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုခေမာဒေဝီ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏။ “ခေမာထေရီ နာမ၊ ခေမာအမည်ရှိသော မထေရီမသည်။ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာပညာဘာဝေ၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ခေမာအမည်ရှိသော မထေရီမ၏ အဋ္ဌပုတ္တိကို ဆိုရာ၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ခေမာထေရီ၊ ခေမာအမည်ရှိသော မထေရီမကို။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၁၇

မဟာပညာနံ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိကုန်သော ရဟန်းမိန်းမ တို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု

၂၃၇။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတိ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာဟူသည် ကား။ နိလုပ္ပလဂဗ္ဘသဒိသေနဝ၊ ကြာညိုတိုက်နှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏန၊ အဆင်းနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ-လဒ္ဓနာမာ၊ ဤသို့ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာဟူ၍ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ ထေရီ၊ မထေရီ မ-တည်း။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ချဲ့ပြီးအံ့။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော မထေရီမ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတ္တိသမီးသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိန္ဒိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတော၊ ယူ၍။ အပရ-တာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ ဣဒ္ဓိမန္တိနံ၊ တန်ခိုးကြီးသော မထေရီမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော မထေရီမ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတ္တိသမီးသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကိကိဿ၊ ကိကီအမည်ရှိသော။ ကာသိရညော၊ ကာသိမင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတော၊ ယူ၍။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနိနံ၊ အစ်မည်မတို့၏။ အဗ္ဗန္တရာ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိ(၄-၂၆၇) ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတော၊ ကျင့်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ပရိ-

ဧကံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။

တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇီဝနကဋ္ဌာနေ၊ အသက်မွေးရာသောအရာ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ခေတ္တကုဋိံ၊ လယ်စောင့်သော ကုဋိသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ သရေ၊ အိုင်၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်သော။ ပဒမပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ သရံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာအိုင်သို့။ ဩရုယ၊ သက်ဆင်း၍။ တဉ္စေဝ ပုပ္ဖံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာပန်းကိုလည်းကောင်း။ လာဇာပက္ခိပနတ္ထာယ၊ ပေါက်ပေါက်ထည့်စရာ အလို့ငှာ။ ပဒုမိနိယာ၊ ပဒုမ္မာကြာပင်၏။ ပတ္တဉ္စ၊ အရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧကဒါရေ၊ လယ်၌။ သာလိသီသာနိ၊ သလေးနှံတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ကုဋိကာယ၊ ကုဋိ၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေလျက်။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ဘဇ္ဇိတွာ၊ လှော်၍။ ပဉ္စလာဇသတာနိ၊ ငါးရာသော ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ဂဏေသိ၊ ရေတွက်၏။ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာဒန-တောင်၌။ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသော။ ဧကော၊ တဆူသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အာဂန္တု၊ ကြွလာတော်မူ၍။ တဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီး၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လာဇေဟိ၊ ပေါက်ပေါက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဒမပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကုဋိတော၊ လယ်စောင့်ရာကုဋိမှ။ ဩရုယ၊ သက်၍။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပဒုပေပေေန၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ အဒါသိ၊ လူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးအား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂတေ၊ ကြွသွားတော် မူသည်ရှိသော်။ “ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ ပုပ္ဖေန၊ ပန်းဖြင့်။ အနတ္ထိကာ၊ အလို့ငှာကုန်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၁၉

အဟံ၊ ငါသည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပိဋ္ဌန္တိယာမိ၊ ပန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ “အယျော၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ပုပ္ဖေန၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းဖြင့်။ အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိသည်။ သစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထေတ္ထကေ၊ သပိတ်အထက်၌။ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှာ။ န အဒဿ၊ မပေးရာ။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ အယျဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ပုန၊ တဖန်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟတ္ထေတ္ထကေ၊ သပိတ်အထက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ခမာလေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ “တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣသေံ လာဇာနံ၊ ဤပေါက်ပေါက်တို့၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။ လာဇံ ဂဏနယ၊ ပေါက်ပေါက် အရေ အတွက်ဖြင့်။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ အဿ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ပဒုပပုဗ္ဗဿ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဉ္စာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာ အရပ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဒေ ပဒေ၊ ဖဝါးလှမ်းတိုင်း ဖဝါးလှမ်းတိုင်း၌။ ပဒုပပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ ဥပ္ပဟတု၊ ပေါက်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တဿ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးသည်။ ဟဿန္တိယာဝ၊ ဖြစ်စဉ်ငယ်လျှင်။ အကဿေန၊ ကောင်းကင်ရိုးဖြင့်။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တံ ပဒုမံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရေ၊ နန္ဒမူလက တောင်ဝှမ်း၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏။ အက္ကမနသောပါနသမိပေ၊ နင်း၍သွားရာ ဖြစ်သော စောင်းတန်း၏အနီး၌။ ပါဒပုညနံ၊ ခြေသုတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။

သာပိ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးသည်လည်း။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုပေါက်ပေါက်၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းကို လူသောကောင်းမှု၏။ နိဿန္တေန၊ အကျိုးဆက်အားဖြင့်။ ဒေဝလောကေ၊

နတ်ပြည်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ နိဗ္ဗတ္တကာလတော၊ ဖြစ်
သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ စ၊ စ၍လည်း။ အဿာ၊ ထို ဥပ္ပလဝဏ် အမည်ရှိသော
မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော သတ္တိသမီး၏။ ပဒေ ပဒေ၊ ဖဝါးလှမ်းတိုင်း
ဖဝါးလှမ်းတိုင်း၌။ မဟာပဒမပုပ္ဖံ၊ ကြီးစွာသော ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ ဥဋ္ဌာ-
သိ၊ ပေါက်၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်း
ဖြစ်သော သတ္တိသမီးသည်။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။
ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ ပဒုမဿရေ၊ ပဒုမ္မာ
ကြာအိုင်၌။ ပဒုမဂဗ္ဗေ၊ ပဒုမ္မာကြာတိုက်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပဒုမ္မာ
ကြာအိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ တာပသော၊ ရသေ့
သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။
မုခဓောဝနတ္ထာယ၊ မျက်နှာသစ်အံ့သောငှာ။ သရံ၊ ပဒုမ္မာကြာအိုင်သို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ တံ ပုပ္ဖံ၊ ထို ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
(ကံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “ဣဒံ ပုပ္ဖံ၊ ဤပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။
သေသေဟိ၊ ကြွင်းသောကြာပန်းတို့ထက်။ မဟန္တတရံ၊ အထူးသဖြင့်ကြီး၏။
သေသာနိ စ၊ ကြွင်းသော ကြာပန်းတို့သည်သည်။ ပုပ္ဖိတာနိ၊ ပွင့်ကုန်၏။
ဣဒံ၊ ဤပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ မကုဋ္ဌိတမေဝ၊ ငိုသည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊
ဤအရာ၌။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
(စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဥဒကံ၊ ရေသို့။ သြတရိတွာ၊ သက်၍။
တံ ပုပ္ဖံ၊ ထို ပဒုမ္မာကြာပန်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တံ၊ ထိုကြာပင်သည်။ တေန၊
ထိုရသေ့သည်။ ဂဟိတမတ္တမေဝ၊ ကိုင်ကာမျှဖြစ်၍သာလျှင်။ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်၏။
တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အန္တောပဒုမဂဗ္ဗေ၊ ပဒုမ္မာကြာတိုက်၏အတွင်း၌။
နိပန္နဒါရိကံ၊ လျောင်းသောသတ္တိသမီးငယ်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ ဒိဋ္ဌကာ-
လဘော၊ မြင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ စ၊ စ၍လည်း။ ဓိတုသိနေတံ၊ သမီး
ဟူသော ချစ်ခြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ပဒုမေနေဝ၊ ပဒုမ္မာကြာနှင့်သာလျှင်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဏ္ဏသလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။
မဉ္ဇူကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပဇ္ဇာပေသိ၊ လျောင်းစေ၏။ (ဋ္ဌ-၂၆၈) အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို သတ္တိသမီး၏။ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏
အာနုဘော်ကြောင့်။ အင်္ဂုတ္တကေ၊ လက်မ၌။ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်
၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ တသ္မိံ ပုပ္ဖေ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ မိလာတေ၊
ညှိုးနွမ်းသည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ နဝပုပ္ဖံ၊ အသစ်ဖြစ်သောပဒုမ္မာ
ကြာပန်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ နိပဇ္ဇာပေသိ၊
လျောင်းစေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထို သတ္တိသမီး၏။ အာဓာဝန-

နိပါတ်] ၁၄-စောဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၂၁

ပရိဓာဝနေနံ၊ ရှေးရှုပြေးခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြေးခြင်းဖြင့်။ ကိဋ္ဌိတုံ၊ ကတားခြင်းငှာ၊ သမတ္ထကာလတော၊ စွမ်းနိုင်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဒဝါရေ ပဒဝါရေ၊ ဖဝါးလှမ်းတိုင်း ဖဝါးလှမ်းတိုင်း၌။ ပဒုမပုပ္ဖံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ပေါက်၏။ ကုက္ကမရာသိဿ၊ မာလာကျိကျူအစု၏။ (ဝဏ္ဏော) ဝိယ၊ အဆင်းကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ဒေဝဝဏ္ဏံ၊ နတ်၏အဆင်းသို့။ အပတ္တာ၊ မရောက်သည်။ မနုဿဝဏ္ဏံ၊ လူ၏အဆင်းကို။ အကိက္ကန္တာ၊ လွန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ပိတရိ၊ အဖဖြစ်သော ရသေ့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၌။ ဩဟိယတိ၊ ကျန်ရစ်၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အချိန်အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ၌။ ပိတရိ၊ အဖဖြစ်သော ရသေ့သည်။ ဖလာဖလတ္ထာယ၊ သစ်သီးကြီးငယ် အလို့ငှာ။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော၊ ဝနစရကော၊ တောမုဆိုးသည်။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝေဝိဓံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရူပံ နာမ၊ အဆင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ဝိမံသိဿာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥဒိက္ခန္တော၊ မျော်လင့်လျက်။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ပိတရိ၊ အဖဖြစ်သော ရသေ့သည်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ ပဋိပထံ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုအဖဖြစ်သော ရသေ့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ကာဇေ၊ ထမ်းပိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကမဏ္ဍလံ၊ ရေကရားကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဟောသိ၊ လှမ်းယူ၏။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေသော။ အဿ စ၊ ထိုအဖဖြစ်သော ရသေ့အားလည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကရဏဝတ္ထံ၊ ပြုရာသောဝတ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ဝနစရကော၊ ထိုတောမုဆိုးသည်။ မနုဿဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ တံ ဝနစရကံ၊ ထိုတောမုဆိုးကို။ ဝနမူလဖလာဖလေဟိ စ၊

တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါနီယေန စ၊ သောက်
 ရေဖြင့်လည်းကောင်း။ နိမန္တေတော၊ ဖိတ်၍။ “ဘော ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။
 ဣမသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ဤတောအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝသိဿသိ၊ နေလတ္တံ့လော။
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ဂမိဿသိ၊ သွားလတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣမ၊ ဤ
 တောအရပ်၌။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ အသိပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 ဆို၏။) တယာ၊ သင်သည်။ ဣဒံ ဒိဋ္ဌကာရဏံ၊ ဤမြင်အပ်သောအကြောင်း
 ကို။ ဧတ္ထော၊ ဤအရပ်မှ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အကထေတုံ၊ သူတပါးတို့အား
 မပြောမဆိုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သစေ န ဣစ္ဆတိ၊ အကယ်
 ၍ အလိုမရှိအံ့။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကထေဿာမိ၊ ပြောဆို
 အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ ဆို၍။) တာပသံ၊ ရသေ့ကို။ ဝန္တိတော၊
 ရှိခိုး၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာဂမနကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ မဂ္ဂသဉ္ဇာနနတ္ထံ၊
 ခရီးကိုသိစိမ့်သောငှာ။ သာခါသညဉ္စ၊ သစ်ခက်ဟူသော အမှတ်ကို လည်း
 ကောင်း။ ရုက္ခသညဉ္စ၊ သစ်ပင်ဟူသော အမှတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တော၊
 ပြုလျက်။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။

သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တောံ၊
 ရောက်သည်ရှိသော်။ ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။
 ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ “ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တံ၊ သင်သည်။)
 အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မင်းကြီး
 တို့၏။ ဝနစရကော၊ တောမှဆိုးသည်။ ‌(အမှိ၊ ဖြစ်၏။) ပဗ္ဗတပါဒေ၊
 တောင်ခြေရင်း၌။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဖွယ်သရဲရှိသော။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာ
 ကို။ ဒိသ္မော၊ မြင်၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏။
 သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။
 သုဘော၊ ကြား၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။
 ဂန္တော၊ သွား၍။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊
 သစ်တပ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ နေစေ၍။ ဝနစရကေန ဝေဝ၊ တောမှဆိုးနှင့်
 လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ပုရိသေဟိ စ၊ အချင်း

ယောကျ်ားတို့နှင့် လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ'၊ တက္ခ။ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။
 တတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတု၊ ပြု၍။ နိသိန္ဒဝေလယ၊ ထိုင်နေ
 သောအခါ၌။ တတ္ထ၊ ထိုရသေ့၏ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဘိဝါ-
 ဒေတု၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ရာဇာ၊
 ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တာပသဿ၊ ရသေ့၏။ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာရဘဏ္ဍံ၊ ရဟန်း
 တို့၏ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာကို။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ “ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤတောအရပ်၌။ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုအံ့
 နည်း။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ အာမ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဪ-သွားပါအံ့။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။
 သမိပေ ပန၊ အနီး၌ကား။ ဝိသဘာဝပရိသ၊ ဇာတ်အားဖြင့် သဘောမတူ
 သော ပရိသတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿုမှ၊ ကြားဖူးကုန်
 ၏။ (ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။)သော၊ ဤဇာတ်အားဖြင့် သဘောမတူသော ပရိ
 သတ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား။ အသာရုပ္ပ၊ မလျောက်ပတ်။
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တက္ခ။ ဂစ္ဆတု၊ လိုက်ပါစေလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ စိတ္တံ နာမ၊ စိတ်မည်သည်
 ကို။ ဒုဋ္ဌံ၊ ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်၏။ အယံ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်။ ဗဟူနံ၊ များစွာသော မိန်းမတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။
 (၄-၂၆၉) ဝသိဿတိ၊ နေနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ရုစိတကာလတော၊ နှစ်
 သက်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သေသနံ၊ ကြွင်းကုန်သော မိန်းမတို့၏။
 ဇေဋ္ဌကဌာနေ၊ အကြီးအကဲအရာ၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ၊
 မွေးကျွေးသုတ်သင်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

၂၆၉

သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ကထံ၊ စကားကို။
 သုတု၊ ကြား၍။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ ဂဟိတနာမဝသေနေဝ၊
 ယူအပ်သောအမည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ “အဗ္ဗ ပဒုမဝတိ၊ ချစ်သမီးပဒုမ
 ဝတိ။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ပက္ခောသိ၊ ခေါ်၏။ သာ၊ထိုပဒုမဝတိ
 အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ဧကဝစနေနေဝ၊ တစ်ခွန်းတည်းသောစကား

၁။ ဒုက္ခောသယံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အမှာကံ = (ဆဋ္ဌ)

ဖြင့်ပင်လျှင်။ ပဏ္ဏာသလတော၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ပိတရံ၊ အဖဖြစ်သော ရသေ့ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ပဒုမဝတီအမည်ရှိသော သတို့သမီးကို။ ပိတော၊ အဖဖြစ်သော ရသေ့သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။) “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တံ၊ သင်သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အချိန်အရွယ်သို့ရောက်သည်။ (အသိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။) ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤတောအရပ်၌။ ရညာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှာ။ အယုတ္တာ၊ မသင့်။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ရညာ၊ ဗာရာဏသီမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆ၊ လိုက်လေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထို ပဒုမဝတီအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ “တဘ၊ ဖခင်။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတု၊ အဖဖြစ်သော ရသေ့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတော၊ ဝန်ခံ၍။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ “ဣမိဿ၊ ဤပဒုမဝတီအမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ ပိတု၊ အဖရသေ့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဂဏှာမိယုအံ၊” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တသ္မိံ ယေဝ ဌာနေ၊ ထိုတောအရပ်၌ပင်လျှင်။ ကဟာပဏရာသိမ္မိ၊ အသပြာအစ၌။ ဌပေတော၊ ထား၍။ အသိသေကံ၊ မိဖုရားကြီး၏အဖြစ်ဖြင့် အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဒုမဝတီမိဖုရားကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဂတကာလတော၊ လာသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သေသဣတ္ထိယော၊ ကြွင်းသောမိန်းမတို့ကို။ အနောလောကေတော၊ မကြည့်မူ၍။ တာယ၊ ထိုပဒုမဝတီအမည်ရှိသော မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဣဿာပကတော၊ ငြူစူခြင်းသည် နိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုပဒုမဝတီမိဖုရားကို။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ပရိဘိဇ္ဇိတုကာမာ၊ ကွဲပြားခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အယံ၊ ဤပဒုမဝတီမိဖုရားသည်။ မနုဿဇာဘိကာ၊ လူ့ဘဝရှိသည်။ န(ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ တုမေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိစရဏဌာနေ၊ လှည့်လည်ရာ အရပ်၌။ ဥဌဟန္တာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမာတို့ကို။ ကဟံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော အရပ်၌။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနိ၊ မြင်ဖူးကုန်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အယံ၊ ဤပဒုမဝတီမိဖုရားသည်။ ယက္ခိနိ၊ ဘိလူးမတည်း။ နံ၊ ထိုပဒုမဝတီမိဖုရားကို။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဒုမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၂၅

နိဟရထ၊ နှင်ထုတ်တော်မူကုန်လော့။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တာသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော မိန်းမတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါမှ၊ အပရေန၊ တစ်ပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ ပစ္စန္ဓော၊ ပစ္စန္ဓရစ်သည်။ ကုပိတော၊ ပျက်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ “ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတိ မိဖုရားသည်။ ဂရုဂဗ္ဘာ၊ လေးသောကိုဝန်ရှိ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တံ၊ ထိုပဒုမဝတိ မိဖုရားကို။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပစ္စန္ဓံ၊ ပစ္စန္ဓရစ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုပဒုမဝတိမိဖုရား၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာယ၊ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမအား။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ “ဇာတမတ္တမေဝ၊ ဖွားကာမျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒါရကံ၊ သတို့သားကို။ အပနေတွာ၊ ငယ်၍။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဒါရုဿဋ္ဌိကံ၊ သစ်တုံးကို။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ဣမိဿာ၊ ဤပဒုမဝတိမိဖုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌပေဟိ၊ ထားလော့။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ပဒုမဝတိယာပိ၊ ပဒုမဝတိ မိဖုရား၏လည်း။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထမြောက်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကေကောဝ၊ တစ်ယောက် ထည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ မဟာပဒုမကုမာရော၊ မဟာပဒုမ မင်းသားသည်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အဝသေသာ၊ ကြွင်း ကုန်သော။ ဧကေနပဉ္စသတော၊ တစ်ယောက်ဖြင့်ယူတ်သော ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဒါရကာ၊ သတို့သားတို့သည်။ မဟာပဒုမကုမာရဿ၊ မဟာပဒုမ မင်းသား၏။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ နိပန္နကာလေ၊ လျောင်းသောအခါ၌။ သံသေဒဇာ၊ အမိဝမ်း၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေး သွေး တည်းဟူသော စိမ်းညိုသော အနံ့ရှိရာအရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ “အယံ၊ ဤပဒုမဝတိမိဖုရားသည်။ သတိံ၊ သတိကို။ န တာဝ ပဋိလဘတိ၊ မရသေး။”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အဿာ၊ ထို ပဒုမဝတိမိဖုရား၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်သော မိန်းမ သည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ဒါရုဿဋ္ဌိကံ၊ သစ်တုံးကို။ လောဟိတေန၊ သွေး ဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တာသံ ဣတ္ထိနံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ တာပိ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမ တို့သည်လည်း။ ဧကေကာ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော မိန်းမသည်။

ကောကံ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စုန္ဒကာရသန္တိကံ၊ ပန်းထိမ်သည်၏အထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။
ကရဏ္ဍကေ၊ ကြုတ်တို့ကို။ (ဋ-၂၇၀) အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ အတ္တနာ အတ္တနာ၊ မိမိ မိမိတို့သည်။ ဂဟိတဒါရကေ၊ ယူအပ်သော သားငယ်တို့ကို။ တတ္ထ၊ ထိုကြုတ်၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ လညနံ၊ တံဆိပ်ကို။ ကတွာ၊ နှိပ်သည်ကိုပြု၍။ ဌပယိံသု၊ ထားကုန်၏။

ပဒုမဝတိပိ ခေါ၊ ပဒုမဝတိ မိဖုရားသည်လည်း။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တံ ဥပဋ္ဌာယိကံ၊ ထို အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမကို။ “အမ္မ၊ အမိ။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွားပြီးသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာ၊ ထို အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမသည်။ တံ၊ ထိုပဒုမဝတိ မိဖုရားကို။ သန္တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ “ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ တံ၊ အရှင်မိဖုရားသည်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ လဘိ-ဿသိ၊ ရလတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “အယံ၊ ဤသစ်တုံးသည်။ တေ၊ အရှင်မိဖုရား၏။ ကုစ္ဆိတော၊ ဝမ်းမှ။ နိက္ခန္တဒါရကော၊ ထွက်သော သတို့သားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) လောဟိတမက္ခိတံ၊ သွေးဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော။ ဒါရသဋ္ဌိကံ၊ သစ်တုံးကို။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုပဒုမဝတိ မိဖုရားသည်။ တံ၊ ထိုသစ်တုံးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒေါမနဿပတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ “သိဃံ၊ လျင်စွာ၊ နံ၊ ထိုသစ်တုံးကို။ ဖာလေတွာ၊ ခဲ့၍။ အပနေဟိ၊ ပယ်လော။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ သစေ ပဿေယျ၊ အကယ်၍ မြင်ငြားအံ့။ လဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရှက်စရာသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထို အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကျွန်မသည်။ တဿာ၊ ထိုပဒုမဝတိ မိဖုရား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အတ္ထကာမာ ဝိယ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသကဲ့သို့။ ဒါရသဋ္ဌိကံ၊ သစ်တုံးကို။ ဖာလေတွာ၊ ခဲ့၍။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။

ရာဇာပိ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်လည်း။ ပစ္စန္တတော၊ ပစ္စန္တရစ်မှ။ အာဂန္နာ၊ လာ၍။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ပဋိမာနေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပ၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်မြို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ တာဣတ္ထိယော၊

၁။ စုန္ဒကာရကာနံ သန္တိကံ - (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဋိမာနေန္တော = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဒုမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၂၇

ထိုမိန်းမတို့သည်။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှာ။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တွံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ (ဝစနံ၊ စကားကို။) န သဒ္ဓဟသိ၊ မယုံကြည်။ အမေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သော စကားသည်။ အကာရဏံ ဝိယ၊ အကြောင်း မဟုတ်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တွံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ မဟေသိယာ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရား၏။ ဥပဋ္ဌာယိကံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပဋိပုစ္ဆ၊ မေးတော်မူလော့။ တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဒေဝီ၊ ပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ ဒါရုသဋ္ဌိကံ၊ သစ်တုံးကို။ ဝိဇာတာ၊ ဖွား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ န ဥပပရိက္ခိတွာဝ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍သာလျှင်။ “အမနုဿဇာတိကာ၊ သိလူးဇာတ်ရှိသော မိန်းမသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားကို။ ဂေဟတော၊ နန်းတော်မှ။ နိက္ကမ္ဘိ၊ နှင်ထုတ်၏။ တဿာ၊ ထိုပဒုမဝတီမိဖုရားအား။ ရာဇဂေဟတော၊ မင်း၏နန်းတော်မှ။ နိက္ခမနေနေဝ၊ ထွက်သည်နှင့်သာလျှင်။ သဟ၊ တကွ။ ပဒုမပုပ္ဖုနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည်။ အန္တရဇာယိသု၊ ကွယ်ကုန်၏။ သရီရစ္ဆဝိပိ၊ ကိုယ်အရေသည်လည်း။ ဝိဝဏ္ဏာ၊ ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ ဧကိကာဝ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသာလျှင်။ အန္တရဝိထိယာ၊ ခရီးအကြား၌။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားကို။ ဧကာ၊ တစ်ယောက်သော။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်သို့ရောက်ပြီးသော။ မဟလ္လိကာ၊ ကြီးသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဒိသု၊ မြင်၍။ ဓိတုသိနေဟံ၊ သမီးဟူသော ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ (တွံ၊ သင်သည်။) ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်သည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိရောမိ၊ လှည့်လည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ အမိ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဘော၊ နံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ပဋိယာဒေသိ၊ စီရင်၏။

တဿာ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုတစ်ဦးသော မိန်းမအထံ၌။ ဝသမာနာယ၊ နေ

သည်ရှိသော်။ ယဉ္ဇသဘာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိ-
ယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ကေစိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတူ၊
ဖြစ်ကုန်၍။ ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တုမေသု၊
အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးရာသို့။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိ
သော်။ အမေဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဂင်္ဂါဒေဝတာယ၊ ဂင်္ဂါစောင့်နတ်
အား။ ‘အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဒေဝေ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဝိဇိတသင်္ဂါ-
မေ၊ အောင်အပ်သော စစ်ထိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂတေ၊ လာတော်မူ
သည်ရှိသော်။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာပေးသောအမှုကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ ဥဒက-
ကီဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။’ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တိတံ၊
တောင်းပန်သောအရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေမတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနာပေမ၊ သိစေကုန်အံ့။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တာသံ၊ ထို ငါးရာသောမိန်းမတို့၏။
ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ဥဒက-
ကီဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တာပိ၊ ထို
ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်လည်း။ အတ္တနာ အတ္တနာ၊ မိမိ မိမိတို့သည်။
ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော။ ကရုဏ္ဏကံ၊ ကြိုတ်ကို။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးကွယ်သည်ကို။
ကတူ၊ ပြု၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေသံ ကရုဏ္ဏ-
ကာနံ၊ ထိုကြိုတ်တို့ကို။ ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ ဖုံးကွယ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ပါရုပိတူ၊
ပါရုပိတူ၊ ခြုံ၍ ခြုံ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပတိတူ၊ သက်၍။ ကရုဏ္ဏကေ၊ ကြိုတ်
တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသံ၊ စွန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေပိ ခေါ် ကရုဏ္ဏ-
ကာ၊ ထိုကြိုတ်တို့သည်လည်း။ သဟ၊ တကွ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဟေဋ္ဌာသော-
တေ၊ ရေအယဉ်၏အောက်၌။ ပသာရိတဇာလမှိ၊ ဖြန့်အပ်သော ကွန်ရက်၌။
လဂ္ဂိံသု၊ ငြိကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ဥဒကကီဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။
ကိဠိတူ၊ ကစား၍။ (ဋ-၂၇၁) ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ဥတ္တိဏ္ဏကလေ၊
တက်သောအခါ၌။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်ကို။ ဥက္ခိပန္တာ၊ ချီမြှောက်ကုန်သည်ရှိ
သော်။ တေ ကရုဏ္ဏကေ၊ ထိုကြိုတ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရညော၊ ဗာရာဏသီ
မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာနယိံသု၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ
မင်းသည်။ ကရုဏ္ဏကေ၊ ကြိုတ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။
ကရုဏ္ဏကသု၊ ကြိုတ်တို့၌။ ကိံ၊ အတယ်နည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ (မဟံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။) န ဇာနာမ၊ မသိပါကုန်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ တေ
ကရုဏ္ဏကေ၊ ထိုကြိုတ်တို့ကို။ ဝိဝရာပေတူ၊ ဖွင့်စေ၍။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်

၂၀

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဒုမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၂၉

သည်ရှိသော်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟာပဒုမကုမာရဿ၊ မဟာပဒုမ-မင်းသား၏။ ကရုဏ္ဍကံ၊ ကြုတ်ကို။ ဝိဝရာဒပသိ၊ ဖွင့်စေ၏။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ပန၊ ထိုမင်းသားတို့၏ကား။ ကရုဏ္ဍကေသု၊ ကြုတ်တို့၌။ နိပဇ္ဇာပိတဒိဝသေယေဝ၊ အိပ်စေအပ်သောနေ၌ပင်လျှင်။ ပုညိဒ္ဓိယာ၊ ကောင်းမှုကံ၏တန်ခိုးကြောင့်။ အဂ္ဂိဋ္ဌတော၊ လက်မမှ။ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏ မင်းဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿရညော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအား။ နိက္ကခံဘာဝတ္ထံ၊ ယုံမှားမရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာ။ အန္တောကရုဏ္ဍကေ၊ ကြုတ်တွင်း၌။ “ဣမေကုမာရံ၊ ဤမင်းသားတို့သည်။ ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရား၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော်တို့တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို။ ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရား၏။ သပတ္တိယော၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။ ဝဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ကရုဏ္ဍကေသု၊ ကြုတ်တို့၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ခိပိံ သု၊ ပစ်ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ လိခါပေသိ၊ ရေးစေ၏။ ကရုဏ္ဍကေ၊ ကြုတ်တို့ကို။ ဝိဝရိတမတ္ထေ၊ ဖွင့်လှစ်ကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အက္ခရာနိ၊ အက္ခရာတို့ကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍။ ဒါကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဟာပဒုမကုမာရံ၊ မဟာပဒုမမင်းသားကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ “ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ။ ရထေ၊ ရထားတို့ကို။ ယောဇထေ၊ ကကုန်လော့။ အသေ၊ မြင်းတို့ကို။ ကပေထေ၊ ပြုပြင်ကုန်လော့။ ဒ၊ ဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဧကစ္စာနံ၊ အချိုးကုန်သော။ မာတုဂါမာနံ၊ မာတုဂါမတို့အား။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်၍။ ဟတ္ထိဂီဝါယ၊ ဆင်၏လည်၌။ သဟဿဘဏ္ဍိကံ၊ တစ်ထောင်သောဥစ္စာထုပ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ “ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဣမံ သဟဿံ၊ ဤတစ်ထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဂဏှတု၊ ယူစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏။

တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ မာတုယာ၊ မွေးသောအမိအား။ “အမ္မ၊ အမိ။ ဟတ္ထိဂီဝတော၊ ဆင်၏လည်မှ။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ ဤ

သို့။ သည့်၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဘောရှိသော ဥစ္စာကို။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န ဝိသဟာမိ၊ မဝံ့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာ၊ ထိုပဒုမဝတိ မိဖုရားသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ ဂဏှာမိ၊ ယူရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဧတာ၊ သမီးသည်။ ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာ၊ ထိုသိမ်းယူမွေးသော မိန်းမကြီးသည်။ “ယံ ဝါ တံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဟဿစက္ခောဋ္ဌကံ၊ တစ်ထောင်သော ဥစ္စာထည့်သောတောင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမကြီးကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “အမ္မ၊ အမိ၊ ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို။ ပဿသိ၊ မြင်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ (တာတာ၊ အမောင်တို့။) “အဟံ၊ ငါသည်။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဧတာ၊ သမီးသည်။ ပဿတိ ကိရ၊ မြင်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ “အမ္မ၊ အမိ၊ သာ၊ ထိုအမိ၏သမီးသည်။ ကဟံ ပန၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ တာယ၊ ထိုသိမ်းယူ၍မွေးအပ်သော မိန်းမကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတိမိဖုရားကို။ သဉ္ဇာနိတှာ၊ သိ၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ နိပတိံသု၊ ဝပ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတိ အမည်ရှိသော။ သာ ဒေဝိံ၊ ထိုမိဖုရားပင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတှာ၊ သိ၍။ “ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဧဝံ ဝိဿ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသော။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ မဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိရာရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝသိ၊ နေ၏။ (တဿာ) ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကတံ ဝတ၊ ပြုအပ်စွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေပိ ရာဇပုရိသာ၊ ထိုမင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်လည်း။ ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတိ မိဖုရား၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်ကို။ သေတသာဏဟိ၊ ဖြူသော တင်းတိမ်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေတှာ၊ ရံစေ၍။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဌပေတှာ၊ ထား၍။ ရညော၊ ဗာရာဏသီ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသေရီဝတ္ထု ၃၁

မင်းအား။ အာရောစေသုံး၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ သုဝဏ္ဏသိဝိကံ၊ ရွှေထမ်းစင်ကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ သာ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဂမိဿာမိ၊ မလိုက်အံ့။ မမ၊ ငါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤအရပ်အတွင်း၌။ ဝရပေါတ္ထကစိတ္တတ္ထရဏေ၊ မြတ်သောအရပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအခင်းတို့ကို။ အတ္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သုဝဏ္ဏတာရကဝိစိတ္တံ၊ ရွှေကြယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ စေလဝိတာနံ၊ ပုဆိုးမီတာန်ကို။ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဖွဲ့စေ၍။ (ဋ္ဌ-၂၇၂) ပသာနေတ္တာယ၊ တန်ဆာဆင်စရာအလို့ငှာ။ သဗ္ဗာလကံာရေသု၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ကို။ ပဟိတေသု၊ ပို့စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခြေဖြင့်သွားသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ နာဂရာ၊ ပြည်၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ ပဿိဿန္တိ၊ ဖြင်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ “ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတီ မိဖုရား၏။ ယထာရူပံ၊ အလို့ရှိတိုင်း။ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဒုမဝတီ၊ ပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ သဗ္ဗပသာနေ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာကို။ ပသာတေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ “ရာဇဂေဟံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ရေးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရား၏။ အက္ကန္တ အက္ကန္တဋ္ဌာနေ၊ နင်းရာ နင်းရာအရပ်၌။ ဝရပေါတ္ထကစိတ္တတ္ထရဏာနိ၊ မြတ်သော အရပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ပဒုပုပ္ဖာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာငန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုပဒုမဝတီမိဖုရားသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဒေသတွာ၊ ပြ၍။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။ အရုယျံ၊ တက်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ စိတ္တတ္ထရဏေ၊ ဆင်းကြယ်သော အခင်းတို့ကို။ တဿာ၊ မဟလ္လိကာယ၊ ထိုသိမ်းယူ၍မွေးသော မိန်းမကြီးအား။ ပေါသာဝနိကမူလံ၊ မွေးပေးသောအကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

ရာဇာပိ ခေါ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်လည်း။ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “ဒေဝီ၊ မိဖုရား။ တေ၊ သင်အား။ ဣမာယော၊ ဣမိန်းမတို့ကို။ ဒါသိယော၊ ကုန်မတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ ဒေမိ၊ ပေး၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တောသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒိန္နဘာဝံ၊ ပေးအပ်သည့်၏အဖြစ်ကို။ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောပြည်၌နေသောသူတို့ကို။ ဇာနာပေဟံ၊ သိစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ နဂရေ၊ မြို့၌။ “ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရားအား။ ဒုဗ္ဘိကာ၊ ပြစ်မှားကုန်သော။ ပဉ္စသတ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။ ဧတိဿ ဧဝံ၊ ထိုပဒုမဝတီမိဖုရားအားသာလျှင်။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေထံ၊ လည်စေ၏။ သာ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ “တသံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့၏။ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောပြည်၌။ (နာဂရေဟံ၊ ပြည်၌နေသောသူတို့သည်။) ဒါသိဘာဝေ၊ ကျွန်မ၏အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခိတော၊ မှတ်အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာတော၊ သိ၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ဘုဗ္ဗိဿံ၊ တော်လှန်သည်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ လဘာမိ၊ ရလိုပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီးကို။ ဗုဒ္ဓိ၊ ပုန်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ တဝံ၊ သင်၏။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ (ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တမေဝ ဘေရိစာရိကံ၊ ထိုစည်လည်သောယောက်ျားကိုပင်လျှင်။ ဗက္ကောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ “ပဒုမဝတီဒေဝိယာ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတ၊ ငါးရာကုန်သော။ သဗ္ဗာဝံ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို။ ဘုဗ္ဗိဿံ၊ တော်လှန်သည်တို့ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေထံ၊ လည်စေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုပဒုမဝတီ မိဖုရားသည်။ တသံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့၏။ ဘုဗ္ဗိဿဘာဝေ၊ တော်လှန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ကေုနာနိ၊ တယောက်ဖြင့် ယုတ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတပုတ္တာနိ၊ ငါးရာသောသားတို့ကို။ တာသံယေဝံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့၏သာလျှင်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပေါသနတ္ထာယ၊ မွေးမြူစီမံသောငှာ။ ဒတော၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ မဟာပဒုမကုမာရံယေဝံ၊ မဟာပဒုမ-မင်းသားကို သာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။

အထ၊ ထိုအခါမှ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တေသံ ကုမာရာနံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ကိဋ္ဌနဝယေ၊ ကစားသော အရွယ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၃၃

သည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဥယျာဇော၊ ဥယျာဉ်၌။ နာနာဝိဇ္ဇာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ကိဋ္ဌနဋ္ဌာနံ၊ ကစားရာအရပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုငါးရာကုန်သော မင်းသားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကကာလေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်းအပ်သောအခါ၌။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥယျာဇော၊ ဥယျာဉ်၌။ ပဒုမသဉ္စန္ဒာယ၊ ပဒုမ္မာကြာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ မင်္ဂလပေါက္ခရဏိယာ၊ မင်္ဂလာရှိသော ရေကန်၌။ ကိဋ္ဌန္တာ၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ ပုပ္ဖိတာနိ၊ ပွင့်ကုန်သော။ နဝပဒုမာနိ စ၊ အသစ် ဖြစ်သော ပဒုမ္မာကြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏတော၊ အညာမှ။ ပတန္တာနိ၊ ကျကုန်သော။ ပုရာဏပဒုမာနိ စ၊ ဟောင်းနွမ်းသော ပဒုမ္မာကြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အနုပါဒိန္ဒကဿ၊ အနုပါဒိန္ဒကဖြစ်သော။ ဣမဿ၊ ဤပဒုမ္မာကြာပန်းအား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ တာဝ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်သေး၏။ အမာကံ၊ ငါတို့၏။ သရီရဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ (ဇရာပါပုဏာနေ၊ အိုခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၌။) ကိမင်္ဂံ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ ဝေဂတိကမေဝ၊ ဤပဒုမ္မာကြာပန်းနှင့် အလားတူသည်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ငါးရာသောမင်းသားတို့သည် ပင်လျှင်။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။ ပဒုမကဏ္ဍိကာသု၊ ပဒုမ္မာကြာချပ်တို့၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိဒ္ဓိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေဟိ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ဗဟုဂတံ၊ များစွာသော။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ “အယျပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မင်းသားတို့သည်။ ဝေလံ၊ အခါကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဟေ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဋ-၂၇၃) တေ ပုရိသာ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကုမာရာ၊ သားတော် မင်းသားတို့သည်။ ပဒုမကဏ္ဍိကာသု၊ ပဒုမ္မာကြာချပ်တို့၌။ နိသိန္ဒာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်။ အမေသု၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကထေန္တေသုပိ၊ လျှောက်ဆို ကုန်သော်လည်း။ ဝစိဘေဒံ၊ နှုတ်မြတ်ခြင်းကို။ န ကရေန္တိ၊ မပြုကုန်။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ယထာရူပိယာ၊ အလိုအလျှောက်။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားတို့အား။ နိသိဒ္ဓိတုံ၊ ထိုင်နေခြင်းငှာ။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားတို့သည်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဂဟိတာရက္ခာ၊ ယူအပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဒုမကဏ္ဍိကာသု၊ ပဒုမ္မာကြာချပ်တို့၌။ နိသိန္န နိယာမေနော၊ နေသောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေသုံ၊ တက်စေကုန်၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မှီးသောက်သောနေ့၌။ ဥပသကံဒိတုာ၊ ကပ်၍။ “ဒေဝါ၊ အရှင်မင်းသားတို့။ ဝေလံ၊ အခါကို။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒေဝါ၊ မင်းသားတို့သည်။ န (ဟောမ)၊ မဖြစ်ကုန်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ နာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမည်ကုန်သည်။ (အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အယျာ၊ အရှင်တို့။ တုမ္မေ၊ အရှင်မင်းသားတို့သည်။ သာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ နာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ မည်သည်ကား။ တုမ္မာဒိသာ၊ အရှင်မင်းသားတို့ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဒွဂ္ဂုံလကေသမဿုရော၊ လက်နှစ်သစ်ရှိသော ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ပဋိမုက္ခာအဋ္ဌပရိက္ခာရာ၊ စွပ်အပ်သော ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တေ၊ ထိုငါးရာသော မင်းသားတို့သည်။ “ဤ ဟတ္ထေန၊ လက်ယာလက်ဖြင့်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပရာမသိံသု၊ သုံးသပ်ကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုသုံးသပ်သော ခဏ၌သာလျှင်။ ဂိဟိလိဂံ၊ လူ၏အသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ အဋ္ဌ ပရိက္ခာရာ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာတို့သည်။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ပဋိမုက္ခာဝ၊ စွပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်။ ပဿန္တဿေဝ၊ ရှုစဉ်ပင်လျှင်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရံ၊ နန္ဒမူလက-အမည်ရှိသော တောင်ဝှမ်းသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

ပဒုမဝတိ၊ ပဒုမဝတိ အမည်ရှိသော။ သာပိ ဒေဝိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟုပုတ္တာ၊ များသောသားရှိသည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်လျက်။ နိပုတ္တာ၊ သားမရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဒယသောက်၊ နှလုံး၌ စိုးရိမ်ခြင်းသို့။ ပုတုာ၊ ရောက်၍။ တေနောသောကေန၊ ထိုစိုးရိမ်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၃၅

ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရာဇဂဟနဂရဒ္ဒါရ-
ဂါမကေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် တံခါး၏အနီးဖြစ်သော ရွာငယ်၌။ သဟတ္ထေန၊ မိမိ
လက်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဇီဝနကဋ္ဌာနေ၊ အသက်မွေးရသော အရာ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊
တပါးသောအခါ၌။ ကုလသရံ၊ လင်၏အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။
ဟရမာနာ၊ ဆောင်သည့်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားဖြစ်ကုန်
သော။ တေသံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။
အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဘိက္ခဝာရဝေလာယ၊
ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွလာ
သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သီသံ သီသံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား
၍။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ “အယံ၊ အမောင်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဧတေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊
ပင့်ဖိတ်၍။ ဘောဇေဿာမ၊ ဆွမ်းကျွေးကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရော
စေသိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သော သူသည်။ “ဧတေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ သမဏသကုဏာ နာမ၊ ရဟန်းငှက်တို့ မည်ကုန်၏။ အညတ္တာပိ၊
တပါးသောအရပ်သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဧတေ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ န (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်
ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ တေသံ၊
ထိုသမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ ကထေန္တာနံယေဝ၊ ကောင်းပြောဆိုကုန်
စဉ်ပင်လျှင်။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဩတရိံသု၊
သက်ကုန်၏။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ
၏။ ဘတ္တခဇ္ဇဘောဇနံ၊ ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်၊ စားဖွယ်ကို။ တေသံ၊ ထိုရှစ်ဆူသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ “သေပိ၊ နက်ဖြန်လည်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဆူကုန်
သော။ ဇေန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။
ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဥပါယိ-
ကေ၊ ဒါယိကာမ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တဝ၊ သင်ဒါယိကာမ၏။ သက္ကာရော၊
ပူဇော်သကာသည်။ ဧတ္တကောဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေလော့။ အာသနာနိ စ၊ နေရာတို့သည်လည်း။ အဇ္ဈေဝ၊ ရှစ်ခုတို့သည်သာ
လျှင်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
ဗဟူပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ တဝ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသာဒေယျာသိ၊ ကြည်စေလော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သာ၊ ထို အမိဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတော၊ ခင်း၍။ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ အရိုအသေပြုအပ်သောပစ္စည်း၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးတနာပြုကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ပဋိယာဒေတော၊ စီရင်၍။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

နိမန္နိတပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပဋိဖိတ်အပ်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ သေသာနံ၊ ကြွင်းသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ “မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ အဂန္တော၊ မသွားမူ၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော အရှင်တို့သည်ပင်လျှင်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်တို့၏။ မာတု၊ အမိအား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရေထ၊ ပြုတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုကြွင်းသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုရှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ သည်ပင်လျှင်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္တော၊ ကြွလာကုန်၍။ မာတု၊ အမိ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ပါတုရဟေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သာပိ၊ ထို အမိဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ လဒ္ဓသညတာယ၊ ရအပ်သော အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်း။ ဒိသော၊ မြင်၍။ န ကမ္မိတ္ထ၊ မတုန်လှုပ်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ (ဋ္ဌ-၂၇၄) တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတော၊ ဝင်စေ၍။ အာသနေသု၊ နေရာတို့၌။ နိသိဒိ-ပေသိ၊ ထိုင်နေစေ၏။ တေသု၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ နိသိဒန္တေသု၊ ထိုင်နေကုန်သည်ရှိသော်။ နဝမော၊ ကိုးဆူမြောက်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော။ အာသနာ-နိ၊ နေရာတို့ကို။ မာပေတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဓုရာသနေ၊ အဦးဖြစ်သော နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ ဝစန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ ဝစုဘိ၊ ပွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသု၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ နိသိဒန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုအမိဖြစ်သော မိန်းမသည်။ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ပဋိယာဒိတံ၊ စီရင်အပ်သော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ ပဉ္စသတာ-

၂၇၄

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု ၃၇

နမိ၊ ငါးရာကုန်သော ပစ္စကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း။ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော။ နိလုပ္ပလဟတ္ထကေ၊ ကြာညိုလက်တို့ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ နိမန္တိတ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ ယေဝ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏သာလျှင်။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာအရပ်၌။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ ဣမေသံ နိလုပ္ပလာနံ၊ ဤ ကြာညိုတို့၏။ အန္တောဂဗ္ဘဝဏ္ဏော ဝိယ၊ ကြာတိုက် အတွင်း၌တည်သော အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ သည်။ မာတု၊ အမိအား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂန္ဓမာဒနံယေဝ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့သာလျှင်။ အဂမံသု၊ ကြွကုန်၏။

သာပိ၊ ထို အမိဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက် ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုလူ၏အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဠိကုလေ၊ သဌေးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိ၊ ယူ၏။ နိလုပ္ပလဂဗ္ဘသမာနဝဏ္ဏတာယ၊ ကြာညိုတိုက် အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿာ၊ ထို သတို့သမီးအား။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ- တောဝ၊ နာမံ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော သတို့သမီးအား။ ဝယပ္ပတ္တိ- ကာလေ၊ အချိန်အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌။ သကလဗေဗျဒီပရာဇာနော စ၊ အလုံးစုံသော ဗေဗျဒီပကျွန်း၌နေသော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သေဠိ- နော စ၊ သဌေးတို့သည်လည်းကောင်း။ သေဠိဿ၊ အဘဖြစ်သော သဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အသံသို့။ “ဧတရံ၊ သမီးကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေတု၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိံသု၊ စေကုန်၏။ အပဟိဏန္တော နာမ၊ မစေသောသူမည် သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ သေဠိ၊ အဘဖြစ်သော သဌေး သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောမင်း၊ သဌေးတို့၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ခိယာမိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့။ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ဧတရံ၊ သမီးကို။ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အမှ၊ ချစ်သမီး။ (တံ၊ သင်သည်။) ပဗ္ဗဇိ-

တုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိယသိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ ပစ္ဆိမဘ-
ဝိကတ္တာ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပိတု၊ အဘ
သဌေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ အာသိတ္တသတပါကတေ-
လံ ဝိယ၊ သွန်းအပ်သော အကြိမ်တရာချက်အပ်သော ဆီကဲ့သို့။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပိတရံ၊ အဘဖြစ်သောသဌေးကို။ “တတ၊
တခင်။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊
ထိုအဘဖြစ်သော သဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော သတို့သမီး
အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်း
မိန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ နေတော၊ ဆောင်၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။
အာရိပဗ္ဗဇိတဝယ ဝေ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တဿ၊
ထိုဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမအား။ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်
အိမ်၌။ ကာဠဝါရော၊ လက္ခယံအလှည့်သည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထို
ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတော၊
ညို၍။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္ပဇ္ဇိတော၊ တံမြက်လှည်း၍။ ဒီပသိခါ-
ယ၊ ဆီမီးလျှံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဟတော၊ ယူ၍။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ တေဇောကသိဏာရမ္မဏံ၊ တေဇောကသိုဏ်း
လျှင် အာရုံရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တတော၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊
ထိုတေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကိုပင်လျှင်။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။
ကတော၊ ပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အရဟတ္တ-
ဖလေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ စ၊ တကွသာလျှင်။ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနေ၊
တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌။ ဓိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသိဘော်ရှိသည်။ အ-
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ အပရ-
ဘာဂေ၊ နောက်ဆုံး၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယမကပါဠိဟာရိယကရဏ-
ဒိဝသေ၊ ရေမီးအစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုသောနေ့၌။ “ဘန္တေ၊ မြတ်
စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိ-
ယာမိ၊ ပြုပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဟနာဒံ၊ ခြွေသံ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသော
စကားကို။ နဒိ၊ လျှောက်ဆို၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ ကာရ-
ဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။
ဇေတဝနဝိဟာဓရ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။
ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဌာနန္တရေ၊
အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည့်ရှိသော်။ ဣမံ ထေရိံ၊ ဤဥပ္ပ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ပဋ္ဌာစာရာထေရီဝတ္ထု ၃၉

လဝဏ်အမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ဣဒ္ဓိမန္တိနံ၊ တန်ခိုးရှိသော မထေရ်မတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ပဋ္ဌာစာရာထေရီဝတ္ထု

(ဋ-၂၇၅) ၂၃၈။ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဝိနယဓရာနံ ယဒိဒံ ပဋ္ဌာ-
စာရာတိ (ဣမိနာ)၊ ဝိနယဓရာနံ ယဒိဒံ ပဋ္ဌာစာရာ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။
ပဋ္ဌာစာရာ ထေရီ၊ ပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ ဝိနယဓရာနံ၊
ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမိ-
အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊
ထိုစကားကို အကျယ်ခွဲခြားအံ့။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာ အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏
အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတူ၊ ယူ၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်
အဖို့၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူသည်ကို။
သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊ တယောက်
သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော
ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားတော်မူ
သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်စွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို
ကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုဝိနည်းဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်
မြတ်သောအရာ၌ ထားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်
တ၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော
ဒါယိကာမသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတူ၊
ပြု၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတူ၊ ကျင့်လည်ပြီး၍။
ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကိကိဿ၊
ကိကီ အမည်ရှိသော။ ကာသိရညော၊ ကာသိမင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်
၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတူ၊ ယူ၍။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။
ဘဂိနီနံ၊ အစ်မ၊ ညီမတို့၏။ အဗ္ဗန္တရာ၊ အတွင်း၌ဝင်သည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်၍။
ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မရေယံ၊ မြတ်
သောအကျင့်ကို။ စရိတူ၊ ကျင့်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။
ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်

၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ကေံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြားကာလပတ်လုံး။ သမ္မတ္တံ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတော၊ ခံစားပြီး၍။ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဋ္ဌဂေဟေ၊ သဌေးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှံ၊ ယူ၏။

သာ၊ ထို သဌေးသမီးသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အချိန်အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧကေန၊ တယောက်သော။ ကမ္မကာရေန၊ အမှုလုပ်သော ယောက်ျားနှင့်။ သန္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသောဇာတ်ရှိသော။ ကုလံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကတသန္ဓဝဿိ၊ ပြုအပ်သော ပေါင်းဖော်ခြင်းရှိသော။ ပုရိသဿိ၊ ယောက်ျားအား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ (ကိံ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ ပေးသနည်း။) “တံ၊ သင်သည်။ သေဝ၊ နက်ဖြန်မှသာလျှင်။ ပဌာယ၊ စ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိဟာရသတေနပိ၊ တံခါးစောင့်တရာဖြင့်လည်း။ ဒဋ္ဌံ၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှာ၊ န လဘိဿသိ၊ မရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်အား။ ကမ္ပံ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သော အမှုသည်။ သစေ အတ္တံ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ရှိခဲ့ပါသော်။) ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဏှိတော၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။) သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သော ယောက်ျား သည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်ဆိုသောအတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ဥစ္စာနှစ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ တံ၊ ထို သဌေးသမီးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ နဂရတော၊ မြို့မှ။ တိဏိစ္ဆာရိယောဇနာနိ၊ သုံးယူနေ ဝေးယူနေရှိသော အရပ်တို့သို့။ ပဋိက္ကမိတော၊ ဆုတ်ခွာ၍။ ဧကေသိ၊ တခုသော။ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုသို့ နေခြင်းကို ပြုသည်မှ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တဿ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပက္ကေ၊ ရင့်သည်ရှိသော်။ “သာမိ၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ အမှာကံ၊

၁။ သန္ဓဝဿ၊ ပေါင်းဖော်သော။ တဿ သန္ဓဝပုရိသဿ၊ ထိုပေါင်းဖော်သော ယောက်ျားအား = (နိဿိယ-မူဟောင်း)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ပဋိပသနာရထေရီဝတ္ထု ၄၁

အကျွန်ုပ်တို့၏။ အဋ္ဌာနံ၊ အရပ်မဟုတ်။ ကုလဂေဟံ၊ မိဘတို့၏ အိမ်သို့။
ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” လူတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သော
ယောက်ျားသည်။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သော၊ နက်ဖြန်။
ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” လူတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။
အသက္ကောန္တော၊ တေတနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကလံ၊ အခါကို။ ဝိတိနာမေသိ၊
လွန်စေ၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုလင်ဖြစ်သော ယောက်ျား၏။
ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ “အယံ ဗာလော၊ ဤသမိုက်သည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ န နေဿတိ၊ မဆောင်လတ္တံ့။” လူတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တသ္မိံ၊
ထိုလင်ဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။ ဗဟံ၊ အပသို့။ ဂတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။
“ကေကာဝ၊ တယောက်အထီးတည်း သာလျှင်။ ကုလဂေဟံ၊ မိဘတို့၏အိမ်
သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” လူတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိ-
ပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။ အာဂန္တော၊
လာ၍။ တံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်
ရှိသော်။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ “ကုလဂေဟံ၊
မိဘတို့၏အိမ်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။” လူတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတော၊
ကြား၍။ “မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကုလခီတော၊ အမျိုးသမီးသည်။
အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။” လူတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
ပဒါနုပဒိကံ၊ ခြေရာစဉ်အတိုင်း။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သမ္ပ၊ ပုဏ်၊ တွေ့မိ၏။ တဿ၊
ထိုသဌေးသမီးအား။ အန္တရာမဂ္ဂေဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊
ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကိုယ်ဝန်မှ
ထမြောက်ခြင်းကြောင့်။ “ယဿ၊ အကြင် ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်ခြင်း၏။
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ဂစ္ဆေယျာမ၊ သွား
ကုန်၏။ သော၊ အတ္ထော၊ ထိုကိုယ်ဝန်မှထမြောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး
သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗန္တော၊ ပြီး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ကိံ၊ ကရိဿာမ၊ အဘယ်မှုကုန်အံ့နည်း။” လူတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပဋိနိဝတ္တိံ သု၊ ပြန်နစ်ကုန်၏။ ပုန၊ တဖန်။ တဿ၊ ထိုသဌေး
သမီး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြန်၏။ လူတိ၊
ဤသို့။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။

(၄-၂၇၆) အန္တရာမဂ္ဂေ ပန၊ ခရီးအကြား၌ကား။ အဿ၊ ထိုသဌေး
သမီး၏။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနေ၊ ကိုယ်ဝန်မှထမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာတမတ္တေယေဝ၊ ဖြစ်

ကမ္မာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ စတုသု ဒိသသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ မဟာမေ-
 သော၊ ကြီးစွာသောမိုးသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။
 တံ ပုရိသံ၊ ထိုလင်ဖြစ်သော ယောကျ်ားကို။ “သာမိ၊ အရှင်။ အဝေလာယ၊
 အခါမဟုတ်သည်၌။ စတုသု ဒိသသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ မဟာမေသော၊
 ကြီးစွာသောမိုးသည်။ ဥဋ္ဌတော၊ တက်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊
 နေရာအရပ်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝါယမာဟိ၊ လုံ့လပြုလော့။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သောသူသည်။ “ဝေ၊ ဤသို့ဆို
 သောအတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတု၊ ဆို၍။) ဒဏှကေ-
 ဟိ၊ လုံ့တံတို့ဖြင့်။ ကုဋ္ဌိကံ၊ ကုဋ္ဌိကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဆာဒနတ္ထာယ၊ မိုးရာအလို
 ငှာ။ တိဏံ၊ မြတ်ကို။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
 ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ မဟာဝမ္ဗကပါဒေ၊ ကြီးစွာသော တောင်ပို့၏ခြေရင်း၌။
 တိဏံ၊ မြတ်ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလင်ဖြစ်သော
 ယောကျ်ားကို။ ဝမ္ဗကေ၊ တောင်ပို့၌။ နိပဇ္ဇာ၊ လျောင်းသော။ ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊
 မြေဟောက်သည်။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ခုသိ၊ ကိုက်၏။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သော
 ယောကျ်ားသည်။ တသ္မိံယေဝ ဌာနေ၊ ထိုမြေကိုက်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်။ ပတိ-
 တော၊ လည်းရှာလေ၏။ သာပိ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်လည်း။ “ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဂမိဿတိ၊
 လာလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ကို။
 ခေပေတု၊ ကုန်စေ၍။ “အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သောယောကျ်ား
 သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ‘သော၊ ဤမိန်းမသည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ။’ ဣတိ၊
 ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ဆဇ္ဇေတု၊ စွန့်၍။ ဂတော၊ သွားသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေတု၊ ကြံ၍။) အာလောကေ၊
 အလင်းသည်။ သဉ္ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဒါနုသာရေန၊ ခြေရာကို အစဉ်
 လျှောက်သဖြင့်။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝမ္ဗကပါဒေ၊ တောင်ပို့
 ခြေ၌။ ပတိတံ၊ လည်းသည်ကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ “မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊
 မှီ၍။ ပုရိသော၊ လင်ဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပရိဓေဝိတု၊ ငိုကြွေး၍။ ဒဟရံဒါရကံ၊ ငယ်နုသောသားကို။ ပဿေန၊
 နံပါးဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟလ္လကံ၊ သားကြီးကို။ အင်္ဂုလိံ၊ လက်
 ချောင်းကို။ ဂါဟာပေတု၊ ဆွဲကိုင်စေ၍။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
 သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဥတ္တာနနဒိံ၊

နိဗ္ဗာန်တံ ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဗဒ္ဒာစာရာထေရီဝတ္ထု ၄၃

တိမ်သောမြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဒေဝိ ဒါရကေ၊ နှစ်ယောက်သော သားတို့ကိုလည်း။ ကေပုဟာရေနဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿာမိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဇေဋ္ဌကံ၊ သားကြီးကို။ ဩရိမတိရေ၊ ဤမှတစ်ကမ်း၌။ ဌပေ- တွာ၊ ထား၍။ ဒဟရံ၊ သားငယ်ကို။ ပရတိရံ၊ ထိုမှတစ်ကမ်းသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပိလောတိကစုမ္မဋ္ဌကေ၊ ပုဆိုးနှုန်းအနီး၌။ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ “ဣမံ၊ ဤသားကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ နဒိ၊ ဖြစ်သို့။ ဩတရိ၊ သက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ နဒိမဇ္ဈံ၊ မြစ်လယ်သို့။ ပတ္တ ကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ကော၊ တကောင်သော။ သေနော၊ စွန့်သည်။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ မံသပိဏ္ဍော၊ အသားစိုင်တည်း။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ ဒါရကံ၊ သားငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ သေနံ၊ စွန့်ကို။ အပဿာဒေတိ၊ မောင်း၏။ တဿာ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ တံ- ဟတ္ထဝိကာရံ၊ ထိုလက်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဟလ္လကဒါရ- ကော၊ သားကြီးသည်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်၏။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့အမှတ်ဖြင့်။ နဒိ၊ ဖြစ်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ သောတေ၊ အယဉ်၌။ ပတိတော၊ ကျသည်ဖြစ်၍။ ယထာသောတံ၊ အယဉ်အားလျော်စွာ။ အဂမာ- သိ၊ သွား၏။ သောပိ သေနော၊ ထိုစွန့်သည်လည်း။ တဿာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ အသမ္ပတ္တာယ ဝေ၊ မရောက်မီသာလျှင်။ တံ ဒဟရဒါရကံ၊ ထိုငယ်နုသော သား ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ဗလဝ- သောကာတိတူတာ၊ အားကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နိပဇ္ဇကံအပ်သည်ဖြစ် ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။

“ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မယံ ပတိ မတော” တိ၊ ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မယံ ပတိ မတော-ဟူသော။ ဣမံ ဝိလာပဂီတံ၊ ဤမြည်တမ်းယောင်ရမ်းသောအားဖြင့် သီချင်းကို၊ ဂါယန္တိ။ သီလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

၁။ ဣတရိ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝိဇ္ဇိတံ အာဂစ္ဆတိ-(ဆဋ္ဌ)
၃။ ပလ္လာပေသိ-(ဆဋ္ဌ)

[ပန္နော၊ ခရီး၌။ မယုံ၊ ငါ၏။ ဥဘော ပုတ္တဘ၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကာလကံတာ၊ သေကုန်၏။ ပန္နော၊ ခရီး၌။ မယုံ၊ ငါ၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ မတော၊ သေ၏။]

သား၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိလပမာနာဝံ၊ မြည်တမ်း ယောင်ရမ်းလျက်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတုဘ၊ ရောက်၍။ ကုလဂေဟံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ ဂန္ဓာပိ၊ သွား၍လည်း။ သောကဝသေနေဝ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဝဝတ္ထပေတုံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ “ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဧဝံဝိဓံ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော။ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုအမျိုးအိမ်သည်။ ကတရံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပုဏ္ဏံ၊ မေး၏။ တုံ၊ သင်သည်။ တံ ကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို။ ပဋိပုဏ္ဏံတု၊ မေး၍။ ကံ၊ ကရိယသိ၊ အသိပြုအံ့နည်း။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးတို့၏။ ဝသနဂေဟံ၊ နေရာအိမ်ကို။ ဝါတပ္ပဟာရေန၊ လေခတ်သဖြင့်။ ပတိတံ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တဘ၊ ရောက်ကုန်၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ ခုဒ္ဒကမဟလ္လကေ၊ ငယ်ကုန်ကြီးကုန်သော။ နေ၊ ထိုအမျိုးတို့ကို။ ကေစိတကသ္မိံယေဝ၊ တခုသောထင်းပုံ၌ပင်လျှင်။ ဓျာပေန္တိ၊ မီးသဂြိုဟ်ကုန်၏။ သော ဓမ္မဝတ္ထိ၊ ဤအခိုးအစုသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သား၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာဝံ၊ ကြား၍သာလျှင်။ (ဋ္ဌ-၂၇၇) “တုမော၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဝဒထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတုဘ၊ ဆို၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝတ္ထသာဌကံ၊ ဝတ်သောထဘိကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ကောင်းစွာတည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတနိယာမေနေဝ၊ အမိမွေးတိုင်းသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဗာဟာ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီမြှောက်၍။ ကန္ဓမာနာ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ ဉာတိနံ၊ အမျိုးတို့၏။ စိတကဋ္ဌာနံ၊ ထင်းပုံရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံဝိလာပဂီတံ၊ ထိုမြည်တမ်း ယောင်ရမ်းသောအားဖြင့် သီချင်းကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို။ ကတုဘ၊ ပြု၍။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ပဋ္ဌာစာရာထေရိဝတ္ထု ၄၅

“ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မယံ ပတိ မတော။
မာတာ ပိတာ စ ဘာတာ စ၊ ကေစိတကသ္မိံ ခုယျရေ”တိ။

ဥဘော ပုတ္တာ ကာလင်္ကတာ၊ ပန္နေ မယံ ပတိ မတော။ မာတာ ပိတာ စ
ဘာတာ စ၊ ကေစိတကသ္မိံ ခုယျရေ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

ပန္နေ၊ ခရီး၌။ မယံ၊ ငါ၏။ ဥဘော ပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက်တို့
သည်။ ကာလင်္ကတာ၊ သေကုန်၏။ ပန္နေ၊ ခရီး၌။ မယံ၊ ငါ၏။
ပတိ၊ လင်သည်။ မတော၊ သေ၏။ မာတာ စ၊ အမိကိုလည်းကောင်း။
ပိတာ စ၊ အဘကိုလည်းကောင်း။ ဘာတာ စ၊ မောင်ကိုလည်း
ကောင်း။ ကေစိတကသ္မိံ၊ တခုသောထင်းပုံ၌။ ခုယျရေ၊ လောင်
အပ်ကုန်၏။

အညေန၊ တပါးသော။ ဇနေန၊ လူသည်။ သာဠကံ၊ ထာဝီကို။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ပေး
အပ်သော်လည်း။ ဖာလေတွာ ဖာလေတွာ၊ ဆုတ်၍ဆုတ်၍။ ဆဇ္ဇေတိ၊ စွန့်
၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဌေးသမီးကို။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ မြင်ရာမြင်ရာ
အရပ်၌။ မဟာဇနေ၊ လူများသည်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ စရတိ၊ လှည့်
လည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသဌေးသမီး၏။ “အယံ ပဋ္ဌာစာရာ”၊
ဤပဋ္ဌာစာရာသည်။ ပဋ္ဌပရိဟရဏံ၊ အဝတ်ကိုဆောင်ခြင်းကို။ ဝိနာ၊ ကင်း
၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။” ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋ္ဌာစာရာတေဝ
နာမံ၊ ပဋ္ဌာစာရာဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ စ၊ တနည်း
လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဿာ၊ ထိုသဌေးသမီးအား။ နဂ္ဂတာဝေန၊
အချည်းနှီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အလဇ္ဇီအာစာရော၊ အရှက်မရှိသည်၏ အဖြစ်
တည်းဟူသော အကျင့်သည်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဿာ၊ ထိုသဌေးသမီးအား။ ပတိတော၊ ကျ
သော။ အာစာရော၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ-တည်းဟူသော အကျင့်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ
၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋ္ဌာစာရာတေဝ နာမံ၊ ပဋ္ဌာစာရာ
ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ ကေဝိဝသံ၊ တနေ
သ၌။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဇနေ၊ လူအပေါင်းအား။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်
သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရင်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေတ္တာဖရဏေန၊ မေတ္တာ၏နဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဖရိတွာ၊
နဲ့စေ၍။ “ဘုဂိနိ၊ နမ။ သတိံ၊ သဝိက္ခိ။ ပဋိလဘ၊ ရလော့။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး
အား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
ဗလဝဟိရောတ္တပုံ၊ အားကြီးစွာအရှက်အကြောက်သည်။ အာဂတံ၊ ရောက်၏။
သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ တတ္ထေဝ ဘူမိယံ၊ ထိုမြေ
အရပ်၌ပင်လျှင်။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနိုးမဝေး၌။ ဌိတော၊ တည်
သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဥတ္တရိသဋ္ဌကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို။ ခိပိ-
တွာ၊ ပစ်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး
သည်။ တံ၊ ထိုပစ်လိုက်သော ပုဆိုးကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
အဿောသိ၊ နာ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်
ရှိသောသဌေးသမီးအား။ စရိယဝသေန၊ အကျင့်၏အစွမ်းဖြင့်။

“န သန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ န ပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ။
အန္တကေနာဓိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတိသု တာဏတာ။
တေမတ္ထဝသံ ဥတွာ၊ ပဏ္ဍိတော သီလသံဝုတော။
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ခိပ္ပမေဝ ဝိသောဓယေ”တိ၊ န သန္တိ ပုတ္တာ
တာဏာယ။ ပ။ ခိပ္ပမေဝ ဝိသောဓယေ - ဟူကုန်သော။ ဣမာဂါယာ၊ ဤ
ဂါယာတို့ကို။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အဓိပန္နဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါ
အား။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့သည်။ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း
ငှာ။ န သန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပိတာ၊ မိခင်ဖခင်တို့သည်။ (တာဏာယ၊
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။) န (သန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ ဗန္ဓဝါ၊ အမိအဖမူ
ကြွင်းသော အဆွေအမျိုး၊ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့
သည်။ (တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။) နာပိ (သန္တိ)၊ ဖြစ်
လည်းမဖြစ်ကုန်။ ဉာတိသု၊ အဆွေအမျိုးတို့၌။ တာဏတာ၊ စောင့်
ရှောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တေ အတ္ထဝသံ၊ ဤအချင်းချင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်
သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။
သီလသံဝုတော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ဖြင့် ပိတ်အပ်သော ကာယဒွါရ
ရှိသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့

၁။ ဆဋ္ဌ-မုဉ်နှစ်ကြိမ်ထပ်ဆိုသည်။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထု ၄၇

ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ် တည်းဟူသော ခရီးကို။ ခိပ္ပ-
မေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ဝိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။

သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ ဂါထာပရိယော-
သာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ယထာဌိတာဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ သောတာ-
ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတာ၊ ရှိခိုး၍။ (ဌိဘာ၊ တည်လျက်။)
ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တဿ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးအား။ “ဘိက္ခုနီဥပဿယံ၊
ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇ၊ ရဟန်းပြုလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။) သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရာ အမည်ရှိ
သော သဌေးသမီးသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊
ထိုပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍။ နစိရ-
သေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်
၍။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ သင်ယူသည်ဖြစ်၍။
ဝိနယပိဋကေ၊ ဝိနည်းပိဋက၌။ စိတ္တဝသီ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသီတော်
ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ
တော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။
ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌာစာရာ၊
ပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော
ရဟန်းမိန်းမတို့ဘွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထု

(ဋ-၂၇၈) ၂၃၉။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ ဓမ္မကထိကာနန္တိ(ဣမိနာ)၊
ဓမ္မကထိကာနိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားကိုဟောတတ်ကုန်
သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ဘွင်။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော
ရဟန်းမိန်းမသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။
ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာဓရမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့။ သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာ
အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရ-

ဗုဒ္ဓကလေး၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊
ဟံသဝတီပြည်၌။ ပရာယတ္တဌာနေ၊ ကျန်မအရာ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။
ပဒုမ္မတ္တရဿ၊ ပဒုမ္မတ္တရအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
အဂ္ဂသာဝကဿ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော။ သုဘေတတ္ထေရဿ၊ သုဘေတာ-မထေရ်
အား။ အဓိကာရကမ္ဘံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။
တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုဘုရားဟောတတ်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ထက် မြတ်သောအရာ
၌ ထားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊
ထို ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။
ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သဂ္ဂေ၊
နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ ဟေဌာ၊
အောက်၌။ ခေမာထေရိယာ၊ ခေမာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ (အဘိ-
နိဟာရဝသေန၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ဣဝံ၊
သိအပ်သကဲ့သို့။) အဘိနိဟာရဝသေန၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ သော၊ ဤဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိ
သော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ဖုဿဗုဒ္ဓကလေး၊
ဖုဿမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သတ္ထု၊ ဖုဿမြတ်စွာဘုရား၏။
ဝေမာတိကာနံ၊ မိထွေးတော်၏ သားဖြစ်ကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်
ကုန်သော။ ဘာတိကာနံ၊ ညီတော်တို့၏။ ဒါနာဓိကာရေ၊ ဒါန၏အရာ၌။
ဌပိဘကုဋ္ဌုမ္မိကဿံ၊ ထားအပ်သောသူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသ-
မာနာ၊ နေလျက်။ “ကောံ၊ တခုသောဝတ္ထုကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒွေ၊ နှစ်ခုသောဝတ္ထုတို့ကို။ အဒါသိ၊
ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အပရိဟာပေန္တိ၊ မယုတ်စေ
သည်ဖြစ်၍။ ဒဘော၊ ပေး၍။ ဒွေနဝုတိကပေ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာတို့ကို။
အဘိက္ကမ္မံ၊ လွန်၍။ ကဿပဗုဒ္ဓကလေး၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌။ ကိကိဿ၊ ကိကိအမည်ရှိသော။ ကာသိရညော၊ ကာသိမင်း၏။
ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိတော၊ ယူ၍။ သတ္တန္တံ၊
ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနိနံ၊ အစ်မညီမတို့၏။ အဗ္ဘန္တရာ၊ အတွင်း၌ဝင်သည်။
ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မန္တံ
စရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဧရိတွဿ၊ ကျင့်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
အပေါင်းအား။ ဝသနပရိဇေဏံ၊ နေရာပရိဝုဏ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။

၁။ ဌပိဘကမ္မိကဿ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ စရိတွာ-လှည့်လည်၍ = (နိဿယမူဟောင်း)

ကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြားကာလပတ်လုံး။
ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
သော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။
ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတူ၊ ယူ၍။ သာ၊ ထိုဓမ္မ
ဒိန္နာ အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။
အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝိသာခသေဋ္ဌိနော၊ ဝိသာခ-အမည်ရှိသော
သဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်၏။ ဝိသာခသေဋ္ဌိ နာမ၊ ဝိသာခ-
အမည်ရှိသော သဌေးမည်သည်ကား။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ သဟာ-
ယကော၊ အဆွေတည်း။ ရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒသဗလဿ၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဌမဒဿနံ၊ ရှေးဦးစွာဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတူ၊ နာ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အနာဂါမိဖလံ၊
အနာဂါမိဖိုလ်ကို။ သစ္စာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။

သော၊ ထိုဝိသာခ-အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ တံဒီဝသံ၊ ထိုအနာဂါမိ
ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသောနေ့၌။ သရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သော-
ပါနမတ္တကေ၊ စောင်းတန်းဦး၌။ ဌိတာယ၊ တည်သော။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ ဓမ္မဒိန္နာ
အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ (ဟတ္ထာဝ-
လဗ္ဗဏတ္ထံ၊ လက်ကိုဆွဲစိမ့်သောငှာ။) ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သည်
ရှိသော်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ အနာလမ္ပိတူဝ၊ မဆွဲမ၍သာလျှင်။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်
သို့။ အဘိရူဟိ၊ တက်၏။ ဘုဉ္ဇမာနောပိ၊ စားသော်လည်း။ “ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။
ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဗျာဟရိ၊ စကားမဆို။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာသည်။ ကဋ္ဌန္တံ၊
ယောက်ချိုကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပရိဝိသမာနာ၊ လုပ်ကျွေးစဉ်။ “အယံ၊ ဤ
ဝိသာခအမည်ရှိသော သဌေးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထာလဗ္ဗကံ၊ လက်ကိုဆွဲစိမ့်သည်
ကို။ ကရောန္တိယာပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ န အာလမ္ပိ၊ ကိုင်မဆွဲ။
ဘုဉ္ဇမာနောပိ၊ စားသော်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုနီးသောစကားကို။ န ကထေတိ၊
မဆို။ မယံ၊ ငါအား။ ကော ဒေါသော၊ အဘယ်အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ)န ခေါ၊
ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘုတ္တာဝိံ၊
ထမင်းစားပြီးသော။ နံ၊ ထိုဝိသာခ-အမည်ရှိသော သဌေးကို။ “အယျ၊ အရှင်

သဌေး။ မေ၊ ငါ့အား။ ကော ဒေါသော၊ အဘယ်အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ)န ခေါ၊ ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဓမ္မဒိန္နော၊ ဓမ္မဒိန္နာ။ တုယံ၊ သင့်အား။ ဒေါသော၊ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သန္တဝံသေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပေါင်းဖော်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသီဒိတုံ ဝါ၊ ထိုင်နေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဌာတုံ ဝါ၊ ရပ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ အာဟာရပေတော၊ ဆောင်စေ၍။ ခါဒိတုံ ဝါ၊ ခဲ့ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ၊ စားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ တံ၊ သင်သည်။ သစေဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဝသ၊ နေလော့။ နော စေ ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုမရှိအံ့။ ယတ္တကေန၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အတ္တော၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဂဏှိတော၊ ယူ၍။ ကုလသရံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ကိလေသာတည်းဟူသောပေါင်းဖော်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်။ တုမေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ ဆဉ္စိတဓဋ္ဌေ၊ စွန့်အပ်သောတံတွေးကို။ ဝမိတဓနံ၊ အန်အပ်သောဥစ္စာကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဥက္ခိပိတော၊ ရွက်၍။ န စရိဿာမိ၊ မလှည့်လည်အံ့။ မယံ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခ-အမည်ရှိသောသဌေးသည်။ “ဓမ္မဒိန္နော၊ ဓမ္မဒိန္နာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ ဆို၍။) ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ အာရာစေတော၊ ကြားလျှောက်၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နာကို။ သုဝဏ္ဏသိဝိကာယ၊ ရွှေသမီးစဉ်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇတ္ထာယ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှာ။ ပေသေသိ၊ စေ၏။

☞ (ဋ္ဌ-၂၇၉) သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ “အယံ သေဋ္ဌိ၊ ဤဝိသာခ-အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဌိတောဝ၊ တည်လျက်ပင်လျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓကာလတော၊ ရအပ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ ပန၊ စ၍ကား။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကာတုံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထု ၅၁

ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အယေ၊ အရှင်မတို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာကိဏ္ဏဌာနေ၊ လူတို့နှင့်ရောပြွမ်းရာအရပ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န ရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ ဂါမကာဝါသံ၊ ရွာငယ်ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရီယော၊ မထေရ်မတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာမည်သော မထေရ်မ၏။ မဟာကုလာ၊ မြတ်သောအမျိုးမှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေန၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိယော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂါမကာဝါသံ၊ ရွာငယ်ကျောင်းသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌။ မဒ္ဓိတသင်္ခါရတာယ၊ သုံးသပ်အပ်ပြီးသော သင်္ခါရရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မအား။ “မယံ၊ ငါ၏။ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ကံ၊ ကရိယာမိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ရာဇဂဟမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ တတြ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ဉာတိသံသော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းသည်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိယတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။” ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ထေရီယော၊ မထေရ်မတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ နဂရမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတာ၊ ပြန်ခဲ့၏။

ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခ-အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ တဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “သိသံ၊ လျင်စွာ။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည်။ ဘဒ္ဒိဿတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သာယန္တသမဒယ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ တဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ “ဥက္ကဏ္ဍိတဘာဝံ၊ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊

မေးခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ပဉ္စက္ခန္ဓာဒိ-
ဝသေန၊ ခန္ဓာငါးပါး အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့
ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ ခဂ္ဂေန၊
သန်လျက်ဖြင့်။ ဥပ္ပလနာလံ၊ ကြာရိုးကို။ ဆိန္ဒန္တိ ဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ ပုစ္ဆိတံ၊
ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းသော ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ ဥပါ-
သကော၊ ဝိသာခ-အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ ဓမ္မဒိန္နာထေရိယာ၊ ဓမ္မဒိန္နာ
အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ သူရဘာဝံ၊ ထက်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဓိဂတဋ္ဌာနေ၊ ရအပ်သော
အရာ၌။ ပဋိပါဒ္ဓိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂေသု၊ မဂ်
တို့၌။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။
ပုစ္ဆိတု၊ မေး၍။ ဥဂ္ဂဟဝသေန၊ သင်ယူဖူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အရဟတ္တ-
မဂ္ဂေပိ၊ အရဟတ္တမဂ်၌လည်း။ (ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။) ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဓမ္မဒိန္နာ၊
ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော။ ထေရိပိ၊ မထေရ်မသည်လည်း။ ဥပါသကဿ၊ ဝိသာခ-
အမည်ရှိသော ဒါယကာ၏။ ယာဝ အနာဂါမိဖလောဝ၊ အနာဂါမိဖိုလ်တိုင်
အောင်သာ။ ဝိသယဘာဝံ၊ အရာ၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဝိသယံ၊ အရာကို။ အတိက္ကမိတု၊ လွန်၍။ ဓာ-
ဝတိ၊ ခြေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တံ၊ ထိုဝိသာခ-အမည်ရှိသော
ဒါယကာကို။ နိဝတ္တန္တိ၊ နှစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ “အာဝုသော ဝိသာခ၊ ဒါယကာ
ဝိသာခ။ ပဉ္စာ၊ အမေးသည်။ အစွသရာ၊ မေးသင့်သောအရာကို လွန်၍ဖြစ်၏။
ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ နာသက္ခံ၊ မစွမ်း
နိုင်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ဒါယကာ ဝိသာခ၊
ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်၌ အတွင်းဝင်၏။
နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် လဲလျောင်းရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
လျှင် အဆုံးရှိ၏။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ဒါယကာဝိသာခ။ တံ၊ သင်သည်။
အာကင်္ခမာနေ၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပ-
သကံမိတု၊ ကပ်၍။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေး
လျှောက်လေလော့။ ယထာ စ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
တေ၊ သင့်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗျာကရေတိ၊ ဖြေကြား၏။
တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ(အတ္တံ)၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာသိ၊
မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

နိပါတ်]

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပစ္ဆမဝဂ္ဂ ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထု

၅၃

ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခ-ဒါယကာသည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပုစ္ဆာဝိသုဇ္ဇနံ၊ အမေးအဖြေကို။ နယန္တံ၊ ဆောင်တတ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကံထေသိ၊ လျှောက်ဆို၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဝိသာခ-အမည်ရှိသော ဒါယကာ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြားတော်မူ၍။ “မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဓိတာယ၊ သမီးတော်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရီမအား။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။

“ယဿ ပုရေ စ ပစ္ဆာ စ၊ မဇ္ဈေ စ နတ္ထိ ကိဉ္ဇနံ။

အကိဉ္ဇနံ အနာဒါနံ၊ တမဟံ ဗြူမိ၊ ဗြာဟ္မဏ”န္တိ။

ယဿ ပုရေ စ၊ ပ။ ဗြာဟ္မဏံ-ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ပုရေ စ၊ ရှေးအတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ စ၊ နောက်အနာဂတ် ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ စ၊ အလယ်ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၌လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇနံ၊ တဏှာအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကိဉ္ဇနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ အနာဒါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ အပဉ္စအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသောသူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄-၂၀၀)တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော မထေရီမအား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတု၊ ပေးတော်မူ၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခ-အမည်ရှိသော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို။ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “ဝိသာခ၊ ဝိသာခ။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ ဓာတ်၊ အာယတန-အစရှိသည်တို့၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခ-ဒါယကာ။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊

ရဟန်း မိန်းမသည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးကျယ်သောအရာတို့၌ သိမ်းဆည်းခြင်း
 ဌာ စွမ်းနိုင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခ-ဒါယကာ။ တံ၊ သင်
 သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ စေပိ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်
 ၍ မူလည်း မေးငြားအံ့။ အဟမ္မိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ (အတ္ထံ)၊ ထို
 အနက်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ ဓမ္မဒိန္နာ-
 အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေအပ်၏။ ဧဝ-
 မေဝ၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေအံ့။
 ဧသော စေဝ၊ ဤဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရှိသော မထေရ်မ ဖြေအပ်သော အနက်
 သည်သာလျှင်။ တေဿ၊ ထို သင်မေးအပ်သော ပြဿနာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဧဝေ၊ ဤဓမ္မဒိန္နာ ဖြေဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ နံ
 (အတ္ထံ)၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ
 ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။
 နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဘိက္ခုနိယော၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပန္တော၊ ထားတော်မူသည်
 ရှိသော်။ ဣဒမေဝ စူဠဝေဒလ္လံ၊ ဤစူဠဝေဒလ္လသုတ်ကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊
 အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဧဝရိ၊ ဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရှိ
 သော မထေရ်မကို။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဓမ္မကထိကာနံ၊
 တရားဟောတတ်ကုန်သော မထေရ်မတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
 ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

နန္ဒာထေရီဝတ္ထု

၂၄၀။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဈာယိနံ ယဒိဒံ နန္ဒာတိ (ဣမိနာ)၊ ဈာယိနံ
 ယဒိဒံ နန္ဒာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဈာနာဘိရတာနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ကုန်သော
 မထေရ်မတို့တွင်။ နန္ဒာထေရီ၊ နန္ဒာ-အမည်ရှိသောမထေရ်မသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။
 ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကိရ (ဝိတ္တာ-
 ရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဉ်းအံ့။ သာ၊ ထိုနန္ဒာမထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော
 ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ
 သောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။
 ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
 ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ

နိပါတ်

၁၄-ဇောဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ နန္ဒာထေရီဝတ္ထု

၅၅

ဘုရားကို။ ကော်၊ တယောက်သော။ ဘုက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ ဈာနာ-
 ဘိရတာနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော
 နေရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသံ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊
 လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတု၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာ
 အထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုနန္ဒာအမည်ရှိသော မထေရီမ၏
 အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ တတော၊ ထိုပဒုမတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 လက်ထက်တော်မူ။ (ပဋ္ဌာယ၊ အစပြု၍။) ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
 ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတာ၊
 ကျင်လည်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္တု၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိ-
 တော၊ ဖြစ်တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ မဟာပဇာ-
 ပတိဂေါတမိယာ၊ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ၏။ ကုစ္ဆမ္ပိ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊
 ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ နန္ဒာတိ၊ နန္ဒာ ဟူ၍။ အဿာ၊ ထို သတို့သမီး
 အား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ရူပနန္ဒာတိပိ၊ ရူပနန္ဒာ
 ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဥတ္တမရူပဘာဝေန၊ မြတ်သောအဆင်းရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇနပဒကလျာဏီ နာမ၊ ဇနပဒကလျာဏီ အမည်ရှိသည်။
 ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့။ ပတု၊ ရောက်တော်မူ၍။ အနုပုဗ္ဗေ-
 န၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ အာဂန္ဓာ၊ ကြွလာတော်
 မူ၍။ နန္ဒဉ္စ၊ နန္ဒမင်းသားကိုလည်းကောင်း။ ရာဟုလဉ္စ၊ ရာဟုလမင်းသား
 ကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရှင်ပြု၍။ ပက္ကန္တေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိ
 သော်။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏။ ပရိနိဗ္ဗုတကာလေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌။ “မဟာပဇာပတိဂေါတမီ စ၊ မဟာပဇာပတိ ဂေါ-
 တမီသည်လည်းကောင်း။ ရာဟုလာမာတာ စ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ဖြစ်သော
 ယသောဓရာမိဖုရားသည်လည်းကောင်း။ နိက္ခမိတာ၊ ထွက်၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရှင်ပြု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊
 သိ၍။ “ဣမာသံ၊ ဤ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၊ ရာဟုလာ မယ်တော်ဖြစ်သော
 ယသောဓရာမိဖုရားတို့၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရှင်ပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဣမ၊ ဤလူ၏ဘောင်၌။ ကံ၊ ကမ္မ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ မဟာပဇာပတိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊

ရှင်ရဟန်းပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍။ သတ္တုဥပဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား စားရာသို့။ န၊ ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ သြဝါဒဝါရေ၊ အဆုံးအမခံအံ့သောအလှည့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသောရဟန်းမိန်းမကို။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အာဟရာပေသိ၊ ဆောင်စေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ ရူပမဒမတ္တဘာဝံ၊ အဆင်း၌ယစ်ခြင်းဖြင့် မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အတ္တနာဝံ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဂဏန္တု၊ ယူကုန်လော့။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အညာ၊ တပါးသော ရဟန်းမိန်းမကို။ န ပေသေတဗ္ဗာ၊ မစေအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသောအခါမှ။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ မဂ္ဂံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ မသွားရခြင်း အကြောင်းကို။ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ အကာမာ၊ အလိုမရှိပဲလျက်။ သြဝါဒံ၊ ဆုံးမရာသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ စရိတဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကေံ၊ တပါးသော။ ဣတ္ထိ- ရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထိန်းရှက်ယပ်ဝန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗီဇမာနံ ဝိယ၊ ယပ်ခတ်သကဲ့သို့။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ တံ၊ ထိုဖန်ဆင်းတော်မူအပ်သော မိန်းမရုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ အကာရဏေနေဝံ၊ အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နာဂစ္ဆာမိ၊ မသွားမိ။ ဝေရူပပါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (၄ - ၂၈၁) သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဝိသတ္တာ၊ လွတ်လွတ်။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ အဆင်းသည်။ တောသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ရူပဿ၊ အဆင်း၏။ သောဠသိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်မြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်ကို။ နာဂ္ဂတိ၊ မထိုက်။ အဇာနိတွာဝံ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကာလံ၊ အခါပတ်လုံး။ အာဂတာ၊ လာသည်။ န အမှီ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တမေဝ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ ထိုမိန်းမ၏ တင့်တယ်သောအာရုံကိုပင်လျှင်။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ

၀၀၀

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ သောဏာထေရီဝတ္ထု ၅၇

ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိရူပနန္ဒာ၏။ ပုပ္ဖဟေတုသမ္ပန္နတာယ၊ ရှေးအကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “အဋ္ဌိနံ နဂရံ ဂတ”န္တိ၊ အဋ္ဌိနံ နဂရံ ဂတဟူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဝတှာ၊ ဟောတော်မူ၍-
“စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ၊ နိသိန္ဓော ဥဒ ဝါ သယ”န္တိ၊ စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ၊ နိသိန္ဓော ဥဒ ဝါ သယံ-ဟူသော။

သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိရူပနန္ဒာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ တသ္မိံ ယေဝ ရူပေ၊ ထိုဖန်ဆင်းအပ်သော မိန်းမရုပ်အဆင်း၌ ပင်လျှင်။ ဓယဝယေ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့ကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဣဒံ ဓတ္ထု၊ ဤဓတ္ထုသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ခေမာထေရိယာ၊ ခေမာမထေရ်မ၏။ ဝတ္ထုနာ၊ ဝတ္ထုနှင့်။ သဒိသမေဝ၊ တူသည်သလျှင်တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ န ဝိတ္တာရိတံ၊ မချဲ့အပ်။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ ဈာနာဘိရတာနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဓုရုပ္ပတ္တာ၊ အဦးအထွတ်သို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ နန္ဒာထေရိံ၊ နန္ဒာ-မထေရ်မကို။ ဈာယိနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

သောဏာထေရီဝတ္ထု

၂၄၁။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟိတပရိပုဏ္ဏဝီရိယာနံ၊ ချီပင့်အပ်သော ပြည့်စုံသောဝီရိယရှိသော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ သောဏာ၊ သောဏာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤသောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။

ပဒုမ္မတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသ-
 ဝတိနဂရေ၊ ဟံသဝုတိမြို့၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ (သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။)
 ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တိံ၊ နာသည့်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဧကံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနီံ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊
 အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိသော ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော
 အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊
 လွန်ကဲစွာပြုအပ်သောကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာ
 အထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုသောဏာမထေရ်မ၏အလောင်း
 ဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသဓာသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ
 ဗုဒ္ဓပွါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝုတ္တာ၊ နေသည်ဖြစ်၍။ ဗဟု ပုတ္တဓိတရော၊ များစွာ
 သော သားသမီးတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောသားသမီးတို့
 ကိုလည်း။ ဝိသု ဝိသု၊ အသီးအသီး။ သရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏
 ဘောင်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ တေ၊ ထိုသားသမီးတို့သည်။ တတော၊
 ထိုအိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌တည်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ “အယံ၊
 ဤအသက်ကြီးမသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှုစ
 အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုသောဏာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ
 ကို။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတံ၊ လာသည်ကို။ “မာ
 တာ” တိသညမ္ပိ၊ အမိဟူသော အမှတ်ကိုလည်း။ န ကရိံသု၊ မပြုကုန်။ ဗဟု-
 ပုတ္တိကသောဏာ၊ များစွာသောသားသမီးရှိသော သောဏာအမည်ရှိသော
 ဒါယိကာမသည်။ တေသံ၊ ထိုသားသမီးတို့၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အဂါရဝ-
 ဘာဝံ၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉံတွာ၊ သိ၍။ “သံရာဝါသေန၊ အိမ်
 ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေသဖြင့်။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ အဘယ်မှုစအံ့
 နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်း
 မိန်းမတို့သည်။ “အယံ၊ ဤသောဏာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဝတ္ထံ၊
 ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်တင့် မလျောက်ပတ်
 သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်အမှုကို။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ သောဏာထေရီဝတ္ထု ၅၉

ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ပုတ္တဓိတရော၊ သားသမီးတို့သည်။ တံ၊ ထိုသောဏာ အမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ ဒဏ်အမှုကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ရ သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “အယံ၊ ဤသောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မ သည်။ ယာဝဇ္ဇဒိဝသာ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်။ သိက္ခာမတ္တမ္ပံ၊ အကျင့်သိက္ခာ မျှကိုလည်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ မြင်ရာမြင် ရာ အရပ်၌။ ဥပဏ္ဍေသုံ၊ ပြက်ရယ်ပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုမထေရ်မသည်။ တေသံ၊ ထိုသားသမီးတို့၏။ ဝစနံ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုသော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဥပ္ပန္နသံဝေဂါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂတိဝိသောဓနံ၊ ဂတိကိုသုတ်သင်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဒ္ဓတိ၊ သင့် ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ နိသိန္နဋ္ဌာနေပိ၊ ထိုင်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ (၄-၂၀၂) ဌိတဋ္ဌာနေပိ၊ ရပ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ ဒုတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံး ဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို။ သဇ္ဈာယတိ၊ သရဇ္ဈာယ်၏။ သာ၊ ထို သောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗဟုပုတ္တိကသော- ဏတ္ထေရီတိ၊ များသောသားသမီးရှိသောသောဏာအမည်ရှိသောမထေရ်မဟူ၍။ ပညာယိတ္ထ ယထေဝ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့သာလျှင်။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ပစ္စာ၊ ဒုတ္တိံ သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသည်မှ နောက်ကာလ၌။ အာရဒ္ဓ- ဝီရိယသောဏတ္ထေရီတိ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော သောဏာ အမည် ရှိသော မထေရ်မဟူ၍။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထို အခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ ဝိဟာရံ၊ ရဟန်းယောကျ်ား တို့၏ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိယော၊ သွားကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ သည်။ “သောဏေ၊ သောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မ။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ ရဟန်း မိန်းမ သံဃာအား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တာပေယျာသိ၊ ပူစေလော့။” ဣတိ၊ ဤ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ သာပိ၊ ထို မထေရ်မသည်လည်း။ ဥဒကတာပနတော၊ ရေကိုပူစေသောအခါမှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင် လျှင်။ အဂ္ဂိသာလာယ၊ မီးတင်းကုပ်၌။ စက္ကံဝိတ္တာ၊ စကြံသွား၍။ ဒုတ္တိံ သာ- ကာရံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်လျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေသိ၊ ပွားစေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေတော်မူလျက်ပင်လျှင်။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ။ ပ။ ဓမ္မမုတ္တမန္တိ၊ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ။ ပ။ ဓမ္မမုတ္တမံ- ဟူ၍။ ဣမံ ဩဘာသ ဂါထံ၊ ဤ ဩဘာသဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟော တော်မူ၍။

ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ အပဿိ-အပဿန္တော၊ မမြင်ပဲလျက်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ရာ၏။ (တဿ၊ ထိုမြတ်သောလောကုတ္တရာ တရားကို မမြင်မူ၍ အနှစ်တရာ ကာလပတ်လုံး အသက်ရှင်သောသူ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာကာလပတ်လုံး။ ဇီဝနတေခံ၊ အသက်ရှင်သောထက်။) ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ ဧကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

သာ၊ ထိုသောဏာ အမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီ။ အာဂန္တုကဇနော စ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့၏ကျောင်းသို့ သွားသော ရဟန်းမိန်းမ အပေါင်းသည်လည်း။ အနုပဓာရေတွာဝ၊ မစူးစမ်း၍သာလျှင်။ မယံ၊ ငါ၌။ အဝမညာယ၊ မထိမ့်မြင် ပြုသဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနီးသောစကားကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဗဟံ၊ များသော။ အပုညဓမ္မံ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သလ္လက္ခဏကာရဏံ၊ မှတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ကဝတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သာ၊ ထိုသောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ ဥဒကဘာဇနံ၊ ရေအိုးကို။ ဥဒ္ဒနံ၊ ခုံလောက်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ ခေါက်၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ န အကာသိ၊ မပြု။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အာဂန္တု၊ ပြန်လာ၍။ ဥဒ္ဒနံ၊ ခုံလောက်ကို။ ဩလောကေန္တိယော၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ “ဣမံ မဟလ္လိကံ၊ ဤသောဏာ အမည်ရှိသော အမယ်ကြီးကို။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းဖို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တာပေဟိ၊ ပူစေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) အဝေ၊ စုမ္မ၊ ဆိုကုန်၏။ အဇ္ဇောပိ၊ ယခုလည်း။ ဥဒ္ဒနေ၊ ခုံလောက်၌။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီးကိုလည်း။ န ကဏေတိ၊ မပြု။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယျေ၊ အရှင်မတို့။ ကိံ၊ အသိနည်း။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်မတို့သည်။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ (တာပေန၊ ပူသော။) ဥဏှောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ နာယိတုကာမာ၊ ရေချိုးခြင်းငှာအလိုရှိကုန်သည်။ (အတ္ထံ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။) ဘာဇနတော၊ ရေနွေးအိုးမှ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နာယထ၊ ရေချိုးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ၊ ဆို၏။) တာပိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်း။ “ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌။ ကာရဏံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ သောဏာထေရီဝတ္ထု ၆၁

အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။
ဥဏှဘိဘဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဧကကုဋ္ဌံ၊ တလုံးသောရေ
အိုးကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဂဟိ-
တဂဟိတဋ္ဌာနံ၊ ယူရာယူရာအရပ်သည်။ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်ပင်လျှင်။ တဿာ၊ ထိုသော
ဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္ထဖိုလ်၌။ ဌိတဘာဝံ၊
တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိကုန်၍။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဗဟရဒဟရာ၊
ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ပဉ္စပတိဌိတေန၊ ငါးပါးသော
တည်ခြင်းဖြင့်။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်ကုန်၍။ “အယျေ၊ အရှင်
မ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကာလံ၊ ကာလ
ပတ်လုံး။ တုမေ၊ အရှင်မတို့ကို။ အနုပခာရေတွာ၊ မစူးစမ်းကုန်မူ၍။ ဝိဟေ-
ဌေတွာ ဝိဟေဌေတွာ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်၍။ ကထယိမ္မ၊ ဆိုမိကုန်
၏။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၍။ ခမာပေသံ၊ ကန်တော့ကုန်၏။ ဝုဒ္ဓတရာပိ၊ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော
ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်း။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။
“အယျေ၊ အရှင်မ။ ခမ၊ သည်းခံပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ခမာပေ-
သံ၊ သည်းခံစေကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ “မဟလ္လကကာ-
လေ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌။ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရဟန်းပြု၍လည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယ-
ဘာဝေန၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နစိရဿေဝ၊
မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အဂ္ဂဗလေ၊ အရဟတ္ထဖိုလ်၌။ ပတိဌိတာ၊ တည်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရိယာ၊ သောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏။ ဂုဏော၊
ဂုဏ်သည်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဝေ၊
နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။
ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထား
တော်မူသည်ရှိသော်။ သောဏတ္ထေရိ၊ သောဏာအမည်ရှိသော မထေရ်မကို။
အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တို့။
အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း။

ဗကုလာထေရီဝတ္ထု

(၄-၂၀၃) ၂၄၂။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ ယဒိဒံ ဗကုလာတံ (ဣမိနာ)။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ ယဒိဒံ ဗကုလာ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ ဗကုလာထေရီ၊ ဗကုလာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြ၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ ဗကုလာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်း ဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ (အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။) သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တိ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုဗကုလာမထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝေသု စ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသု စ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထို ဗကုလာ အမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ တတော၊ ထိုအရတ္တတဖိုလ်သို့ ရောက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုမ္ပိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌။ စိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသီတော်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇောဝနေ၊ ဇောတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ ထေရီ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၆၃

ဤ ဗကုလာ-အမည်ရှိသော မထေရ်မကို၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်
နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေ-
သံ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု

၂၄၃။ နဝမေနဝမသုတ်၌။ ခိပ္ပါဘိညာနန္တိ၊ ခိပ္ပါဘိညာနံ-ဟူသည်ကား။
ခိပ္ပါဘိညာနံ၊ လျင်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
တွင်။ ကုဏ္ဍလကေသာ၊ နားတောင်းကဲ့သို့သော ဆံရှိသော။ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါ
အမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ) ဤသို့သော
အနက်ကို။ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ပြီးအံ့။
အယမ္ပိ၊ ဤ နားတောင်းကဲ့သို့လည်းသော ဆံရှိသော ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော
ရဟန်းမိန်းမ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓ-
ကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊
ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။
သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနီ၊
ရဟန်းမိန်းမကို။ ခိပ္ပါဘိညာနံ၊ လျင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိကုန်သော ရဟန်း
မိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထို
နားတောင်းကဲ့သို့ဆံရှိသော ဘဒ္ဒါအမည် ရှိသော ရဟန်းမိန်းမ၏အလောင်း
ဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်
လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သသံရိတွာ၊ ကျင်လည်ခဲ့၍။
ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ကိကိဿ၊
ကိကိအမည်ရှိသော။ ကာသိရညော၊ ကာသိမင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။
သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနီနံ၊ အစ်မည်မတို့၏။ အဗ္ဗန္တရာ၊ အတွင်း၌
ဖြစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့
ပတ်လုံး။ ဒသသီလာနိ၊ ဆယ်ပါးသောသီလတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်
တည်၍။ ကောမာရိကဗြဟ္မစရိယံ၊ သတို့သမီးတို့ကျင့်အပ်သောမြတ်သောအကျင့်
ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဝသနပရိဝေဏံ၊
နေရာပရိဝုဏ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့
၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။

သံသရာတော၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓပွါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိကု-
လေ၊ သဌေးမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဘဒ္ဒါတိ၊ ဘဒ္ဒါ
ဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

တံဒိဝသံယေဝ စ၊ ထိုသတို့သမီး ပဋိသန္ဓေယူသောအခါ၌ပင်လျှင်။ တသ္မိံ
နဂရေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပုရောဟိတ ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ် သားသည်။
ဇာတော၊ ဖွား၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ဇာတဝေလောယ၊ ဖွားသောအခါ
၌။ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်း၏နန်းတော်ကို။ အာဒိံ ကတော၊ အစပြု၍။
သကလ နဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ အာဝုဇာနိ၊ လက်နက်တို့သည်။ ပဇ္ဇလိံသု၊
တောက်ပကုန်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုတ္တားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစော
ကပင်လျှင်။ ရာဇကုလံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရာဇာနံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
မင်းကို။ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရခြင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ရာဇာ၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်မင်းသည်။ “အာစရိယ၊ ဆရာ။ မေ၊ ငါ့အား။ သုခသေယျာ၊ ချမ်းသာစွာ
အိပ်ရခြင်းသည်။ ကုတော(အတ္တိ)၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သဗ္ဗ-
ရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ရာဇနိဝေသနေ၊ မင်း၏နန်းတော်၌။ ပဇ္ဇလိ-
တာနိ၊ တောက်ပကုန်သော။ အာဝုဇာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။
ဘယပုတ္တော၊ ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟုမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တပုစ္ဆယာ၊ ထိုလက်နက်တို့၏တောက်
ပခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မာ စိန္တယိတ္ထ၊ စိုးရိမ်သောအား
ဖြင့် မကြံအောက်မေ့ကုန်လင့်။ တုမှာကံယေဝ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ သာလျှင်။
ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ အာဝုဇာနိ၊ လက်နက်တို့သည်။ န၊ ပဇ္ဇလိံသု၊ တောက်ပ
သည်မဟုတ်ကုန်။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လက်နက်တို့၏
တောက်ပခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ လျှောက်တင်
အပ်သည်ရှိသော်။) အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်။ (ဧဝံ၊ ဤသို့လက်နက်တို့၏တောက်ပခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။) (ဥ-
ပုဂ္ဂ) အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စောရနက္ခတ္တေန၊ စောရ
နက္ခတ်ဖြင့်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ သော၊ ထိုသတို့
သားသည်။ သကလနဂရဿ၊ မြို့အလုံး၏။ သတ္တု၊ ရန်သူသည်။ ဟုတော၊
ဖြစ်၍။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ထိုလက်နက်တို့၏တောက်ပခြင်းသည်။ တဿ၊
ထိုအလုံးစုံသောပြည်၏ ရန်သူဖြစ်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောအကြောင်း

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၆၅

နိမိတ်တည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့အား။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ တေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ သစေ ဣစ္ဆထ၊ အကယ် ၍ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ မာရေမ၊ သတ်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပိဋ္ဌာယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်။ မာရိတကမ္ပ၊ သတ်အပ်သော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ “မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သတ္တုကောတေဝ၊ သတ္တုက-ဟူ၍သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။ သေဋ္ဌိဂေဟေပိ၊ သဌေးအိမ်၌လည်း။ ဘဒ္ဒ၊ ဘဒ္ဒ၊ အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ဝခုတိ၊ ကြီးပွား၏။ ပုရောဟိတဂေဟေပိ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌လည်း။ သတ္တုကော၊ သတ္တုက-အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ ဝခုတိ၊ ကြီးပွား၏။ သော၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဓာဝနဝိဓာဝနေန၊ ရှေးရှုပြေးခြင်း၊ ထိုမှဤမှပြေးခြင်းဖြင့်။ ကိဋ္ဌိတံ၊ ကစားခြင်းငှာ။ သမတ္ထကောလတော၊ စွမ်းနိုင်သောသတ္တိရှိသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိစရဏဋ္ဌာနေ၊ လှည့်လည်ရာအရပ်၌။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင်ဥစ္စာကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုထိုအလုံးစုံသောဥစ္စာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပုရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ နံ၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသောသတို့သားကို။ ကာရဏသဟဿမ္ပိ၊ အကြောင်းတထောင်ကိုလည်း။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဝါရေတံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။

အပရဘာဂေပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ အဿ၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော သတို့သားအား။ သဗ္ဗာကာရေနာပိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဝါရေတံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျဘာဝံ၊ မစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဒေ၊ နှစ်ထည်ကုန်သော။ နိလသာဋ္ဌကေ၊ ညိုသောပုဆိုးတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ သန္နိစ္ဆေဒနဥပကရဏဉ္စ၊ တိုက်စပ်ကိုဖောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အဆောက်အဦကို လည်းကောင်း။ သိသာဋ္ဌကယန္တဉ္စ၊ ခရီးသဖွယ်ဖြစ်သော ယန္တရားကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထေ၊

၁။ ဟာရေမ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အသတိယာ ဟာရဏကမ္ပ = (ဆဋ္ဌိ)

လက်၌။ ဒတာ၊ ပေး၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဣမိနာဝ ကမ္မေန၊ ဤခိုးမှုဖြင့်သာ
လျှင်။ ဇီဝါဟိ၊ အသက်မွေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နံ၊ ထိုသတ္တက-
အမည်ရှိသော သတ္တသားကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုသတ္တက-
အမည်ရှိသော သတ္တသားသည်။ တံဒိဝသတော၊ ထိုမိဘတို့လွတ်လိုက်သော
နေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သိသံသကယန္တံ၊ ခရီးသဖွယ်ဖြစ်သော ယန္တရားကို။
ခိပိတာ၊ ပစ်၍။ ကုလာနံ၊ အမျိုးတို့၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်တို့သို့။ အာ-
ရယု၊ တက်၍။ သန္တံ၊ တိုက်စပ်ကို။ ဆိန္ဒိတာ၊ ဖောက်၍။ ပရကုလေသု၊
တပါးသော အမျိုးအိမ်တို့၌။ နိက္ခိတ္တဘဏ္ဍံ၊ ထားအပ်သောဘဏ္ဍာကို။ အတ္တ-
နာ၊ မိမိသည်။ ဌပိတံ ဝိယ၊ ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုကဲ့သို့။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ တေန၊ ထိုသတ္တက-
အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ အဝိလုတ္တဂေဟံ နာမ၊ မလုယက်အပ်သော အိမ်
မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ ရာဇဂြိုဟ်
မင်းသည်။ ရထေန၊ ရထားဖြင့်။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိ
သော်။ သာရထိံ၊ ရထားထိန်းကို။ “ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။
တသ္မိံ တသ္မိံ ဃရေ၊ ထိုထိုအိမ်၌။ ဆိဒ္ဓမေဝ၊ အပေါက်သည်သာလျှင်။ ကိ-
နု ခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊
မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သတ္တကော
နာမ၊ သတ္တက-အမည်ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ဘိတ္တံ၊ နံရံကို။ ဆိန္ဒိ-
တာ၊ ဖောက်၍။ ကုလာနံ၊ အမျိုးတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဟရတိ၊ ခိုး၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ရာဇာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်။ နဂရဂုတ္တိကံ၊
မြို့စောင့်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌။ ဝေရူပေါ နာမ၊ ဤသို့သတောရှိသည်မည်သော။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။
အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ န ဂဏှသိ၊
မဖမ်းသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သဟောစု၊ ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ တံ စောရံ၊ ထိုခိုး
သူကို။ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ လျှောက်တင်၏။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နံ စောရံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သစေ
ဂဏှသိ၊ အကယ်၍ဖမ်းမိအံ့။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇီဝသိ၊ အသက်ရှင်အံ့။ သ-
စေ န ဂဏှသိ၊ အကယ်၍ မဖမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ရာဇဒဏ္ဍေ၊ မင်းဒဏ်တို့ကို။
ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဒေဝ၊ အရှင်

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၆၇

မင်းကြီး။ ဧဝံ(သာဓု)၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဂရဂုတ္တိကော။ မြို့စောင့်သည်။ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ စောဒိတော၊ တိုက်ဘုန်း၍။ ဘိတ္တိ၊ နှိပ်ကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ပရဘဏ္ဍံ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အဝဟရန္တံ၊ ခိုးသော။ တံ၊ ထို သတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူကို။ သဟောစုမေဝ၊ ဥစ္စာနှင့်တကွသာလျှင်။ နေတော၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ဣမံ စောရံ၊ ဤခိုးသူကို။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ သာတေထ၊ သတ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နဂရဂုတ္တိကော၊ မြို့စောင့်သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ ပဋိဿုဏိတော၊ ဝန်ခံ၍။ တံ စောရံ၊ ထို သတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူကို။ စတုက္ကေ စတုက္ကေ၊ ခရီးလမ်းမလေးခု အဆုံတိုင်းအဆုံတိုင်း၌။ ပဟာရသဟဿေန၊ တထောင်သော ပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်။ တာဠေန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ဂါဟာပေတော၊ ယူစေ၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရံ၊ တောင်တံခါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

☞ (ဋ္ဌ-၂၀၅) တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဒ္ဒါ နာမ၊ ဘဒ္ဒါ အမည်ရှိသော။ အယံ သေဌဓိတော၊ ဤသဌေးသမီးသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ကောလာဟလသဒ္ဓေန၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံဖြင့်။ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသွန်တံခါးကို။ ဥဏ္ဍာဋ္ဌေတော၊ ဖွင့်လှစ်၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သတ္တုကံ၊ သတ္တုက-အမည် ရှိသော။ တံ စောရံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ဝိထိယာ၊ ခရီးလမ်းမဖြင့်။ နိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ ရင်ဘက်ကို။ သန္တာရေန္တိ၊ ကောင်းစွာတည်စေလျက်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ယာ၌။ အဓောမုခါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သာ စ၊ ထို ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်လည်း။ တဿ ကုလဿ၊ ထိုသဌေးမျိုး၏။ ဧကဓိတော၊ တယောက်သောသမီးသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ မုခဝိကာရံ၊ မျက်နှာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို။ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မာတာ၊ အမိသည်။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပန္နံ၊ လျောင်းသော။ နံ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ (တုံ၊ သင်သည်။) ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကဇော-

သိ၊ ပြုသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဝဇ္ဈံ၊ သတ်အပ်သည့်
ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ နိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဧတံ စောရံ၊ ထိုခိုးသူကို။ အဒ္ဓု-
သ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ အာမ (ပဿာ-
မိ)၊ ခြော်-မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ဧတံ၊ ထိုခိုးသူ
ကို။ လဘမာနာ၊ ရသည်ရှိသော်။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်ရှင်အံ့။ အလဘမာနာယ၊
မရသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ မရဏမေဝ၊ သေခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊
မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒါ
အမည်ရှိသော သတို့သမီးကို။ နာနပ္ပကာရေနပိ၊ အထူးထူးအပြားပြား အား
ဖြင့်လည်း။ သညာပေတု၊ မှတ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည့်
ဖြစ်၍။ “မရဏာ၊ သေသောထက်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊
မြတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေသု၊ မှတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊
ထို ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ ဖိတာ၊ အဘသည်။ နဂရဂုတ္တိကဿ၊
မြို့စောင့်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ သဟဿံ လဉ္စ၊ တထောင်
သော တံစိုးကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ “မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဖိတာ၊ သမီးသည်။
စောရေ၊ ခိုးသွ၌။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ၊ တပ်သောစိတ်ရှိ၏။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်
မရှိသော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဣမံ၊ ဤခိုးသူကို။ မုဉ္ဇ၊ လွှတ်ပါလော။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမြို့စောင့်သည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌဿ၊ သဌေးအား။ ပဋိဿုဏိတာ၊ ဝန်ခံ၍။ စောရံ၊ ခိုးသူ
ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ ယာဝ အတ္ထဂံမနာ၊ ဝင်သည်တိုင်
အောင်။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ပပဉ္စာပေတွာ၊ ကြာမြင့်စေ၍။
သူရိယေ၊ နေသည်။ အတ္ထဂံတေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ စောရတာဂံ၊ ခိုးသူ၏
အဖို့ဖြစ်သော။ ကေ၊ တယောက်သော။ မနုဿံ၊ လူကို။ နိဟရာပေတွာ၊
ထုတ်စေ၍။ သတ္တုကဿ၊ သတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူအား။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်
အဖွဲ့ကို။ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေ၍။ သတ္တုကံ၊ သတ္တုက-အမည် ရှိသော
ခိုးသူကို။ သေဋ္ဌဂေဟံ၊ သဌေးအိမ်သို့။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ တေန-
ဗန္ဓနေန၊ ထို အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော နှောင်အိမ်မှ
ထုတ်သောသူကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိဟ-
ရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဃာတေသိ၊ သတ်စေ၏။ သေဋ္ဌဒါယာပိ၊ သဌေးကျွန်တို့
သည်လည်း။ သတ္တုကံ၊ သတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်
ယူ၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သဌေး၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၆၉

တံ၊ ယိသတ္တက-အမည်ရှိသော ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ “ဇိတု၊ သမီး၏။ မနံ၊ နှလုံးကို။ ပုရေဿာမိ၊ ပြည့်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ သတ္တကံ၊ သတ္တကအမည်ရှိသော ခိုးသူကို။ ဂန္ဓာဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ သဗ္ဗာလကံ၊ ရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ ဘဒ္ဒါပိ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်လည်း။ “မေ၊ ငါ၏။ သကံပေ၊ အကြံသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အနေကာလကံ၊ ရေန၊ များစွာသောတန်ဆာဖြင့်။ အလကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ တံ၊ ယိသတ္တက-အမည်ရှိသောခိုးသူကို။ ပရိစရတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။

သတ္တကော၊ သတ္တက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) ဣမိဿ၊ ဤဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောသတို့သမီး၏။ ပသာဓနဘဏ္ဍကံ၊ ဆင်သောဘဏ္ဍာသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တံမျှဖြင့်။ ဣမံ အာဘရဏံ၊ ဤတန်ဆာကို။ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သမိပေ၊ အနီး၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ နိသိန္နကာလေ၊ ထိုင်နေသောအခါ၌။ ဘဒ္ဒံ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီးကို။ “မယံ၊ ငါ့အား။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုဖွယ်ဖြစ်သော။ ကေဝစနံ၊ တခွန်းသောစကားသည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သေဠိဇိတာ၊ သဌေးသမီးသည်။ သဟဿလာဘံ၊ တထောင်သောလာဘ်ကို။ လဘိတွာ ဝိယ၊ ရသကဲ့သို့။ တုဠမာနသ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အယျ၊ အမောင်။ “ဝိဿတ္ထံ၊ လွတ်လွတ်။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တံ၊ သင်သည်။ “မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣမိနာ၊ ဤသတ္တက-မည်သောသူသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဂဟိတမတ္ထောဝ၊ ဖမ်းယူကာမျှဖြစ်၍သာလျှင်။ စောရပပါဘပဗ္ဗဘေ၊ ခိုးသူတို့ကိုချရာဖြစ်သော ကမ်းပါးပြတ်ရှိသောတောင်၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ စုံ၍တည်သော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ သစေ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာပေးသောအမှုကို။ တေ၊ သင်နတ်မင်းအား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယာစိ၊ တောင်းပန်ပြီ။ တံ၊ ထိုတောင်စောင့်နတ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ (ဠ-၂၀၆) လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ သိသံ၊

လျင်စွာ။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာပေးသောအမှုကို။ သဇ္ဇာပေဟံ၊ စီရင်စေလော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတ္တဝါသမီးသည်။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူ၏။ မနံ၊ နှလုံးကို။ ပူရေ-
 သာမိ၊ ပြည့်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာပေးသော
 အမှုကို။ သဇ္ဇာပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဿ၊ ခန့်၊ တန်ဆာ
 ကို။ ပဿ၊ ခေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍။ ကေယာနေ၊ တခုသောယာဉ်၌။ အာရုယျ၊
 တက်စီး၍။ သာမိကေန၊ လင်ဖြစ်သော သတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူနှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စောရပပါတပဗ္ဗတံ၊ ခိုးသူတို့ကိုချရာဖြစ်သော ကမ်းပါးပြတ်ရှိ
 သောတောင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ပဗ္ဗတဒေဝတယ၊ တောင်စောင့်
 နတ်အား။ ဗလိကမ္ပံ၊ ဗလိနတ်စာပေးသောအမှုကို။ ကရိသာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊
 ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အဘိရူဟိတံ၊ တက်ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓ၊ အားထုတ်၏။
 သတ္တုကော၊ သတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ “သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောသူတို့သည်။ အဘိရူဟန္တေသု၊ တက်ကုန်သည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့အား။
 ဣမိဿ၊ ဤဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောသတ္တဝါသမီး၏။ အာဘရဏံ၊ ဆင်သောတန်
 ဆာကို။ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်းငှာ။ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ နဘဝိဿတိ၊
 မဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍) တမေ-
 ဝ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတ္တဝါသမီးကိုပင်လျှင်။ ဗလိဘာဇနံ၊ ဗလိနတ်စာ
 အိုးကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့။ အဘိရူဟိ၊ တက်၏။

သော၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ ဘဒ္ဒါယ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိ
 သောသတ္တဝါသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ စကားဆိုသည်ရှိသော်။ ပိယ-
 ကထံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို။ နကထေတိ၊ မပြောဆို။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်
 ရှိသောသတ္တဝါသမီးသည်။ ဣဂီတေနော၊ စကားပြောဆိုသော အမှု အရာ
 ဖြင့် ပင်လျှင်။ တဿ၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူ၏။ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို။
 အညာသိ၊ သိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောသတ္တဝါသမီးကို။
 သော၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ တဝ၊ သင်
 ၏။ ဥတ္တရိသာဋ္ဌကံ၊ အပေါ်ရံပုဆိုးကို။ ဩမုဉ္ဇိတွာ၊ ချတ်၍။ ဧတ္ထေ၊ ဤအပေါ်ရံ
 ပုဆိုး၌။ ကာယာရုဠံ၊ ကိုယ်၌တင်အပ်သော။ တေ၊ သင်၏။ ပဿ၊ ခန့်၊
 တန်ဆာကို။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ထုပ်သည်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 ဆို၏။) သာမိ၊ အရှင်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ကော အပရာဇော၊ အဘယ်အပြစ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။) ဗာလေ၊ အမှိုက်မ။
 ကိံ ပန၊ အသိနည်း။ (မံ၊ ငါ့ကို။) ဗလိကမ္ပတ္ထံ၊ ဗလိနတ်စာ ပေးသော အမှု

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၇၁

အကျိုးငှာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ က-
 ရောသိ၊ ပြုသလော။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿာဒေဝ-
 တာယ၊ ဤတောင်စောင့်နတ်အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ ဥဗ္ဗုဒ္ဓေတွာ၊
 ထုတ်၍။ န ဒဒေယံ၊ မပေးအံ့။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗလိကမ္မာပဒေသေန၊
 ဗလိနတ်စာပေးခြင်းကိုညွှန်းသဖြင့်။ တဝ၊ သင်၏။ အာဘရဏံ၊ ဆင်သော
 တန်ဆာကို။ ဂဏိတုကာမော၊ ယူလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂတော၊
 လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အမောင်။
 ပသာဓနံ၊ တန်ဆာသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာနည်း။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ (သန္တကံ၊ ဥစ္စာနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။) မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ အညံ၊
 တပါးတည်း။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ အညံ၊ တပါးတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်းအထူးကို။ န ဇာနာမ၊
 မသိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အမောင်။ သာဓု(အာ-
 ယာစာမိ)၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကေ၊ တခုသော။ အဓိပ္ပာယ်
 ပန၊ အလိုကိုကား။ ပူရေထ၊ ပြည့်စေကုန်လော့။ အလင်္ကတနိယာမေနော၊
 တန်ဆာဆင်တိုင်းသော အမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပူရတော စ၊
 ရွှေမှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတော စ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။ အာလိဂိတုံ၊
 လည်ဖက်ခြင်းငှာ။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
 သော၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီး
 သည်။ တေန၊ ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စံတဘာဝံ၊
 ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပူရတော၊ ရွှေမှ။ အာလိဂိတွာ၊ လည်
 ဖက်ပြီး၍။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ အာလိဂိန္တိ ဝိယ၊ လည်ဖက်သကဲ့သို့။ ဟု-
 တွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗတပပါတေ၊ တောင်ပြတ်၌။ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏။ သော၊
 ထိုသတ္တုက-အမည်ရှိသော ခိုးသူသည်။ ပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော်။ အာ-
 ကာသေယေဝ၊ မြေသို့မရောက်မီ ကောင်းကင်၌ပင်လျှင်၊ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏော၊ မှန်
 မှန်ညက်ညက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တာယ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော
 သတို့သမီးသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဝိစိတြဘာဝံ၊ ဆန်းကြယ်သည်၏အဖြစ်
 ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊
 နတ်သည်။ ဂုဏကိတ္တနဝသေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုကြားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။

“န သော သဗ္ဗေသု ဌာနေသု။ ပ ။ မဟုတ္တမပိ စိန္တယေ”တိ။ န သော သဗ္ဗေသု ဌာနေသု ။ ပ ။ မဟုတ္တမပိ စိန္တယေ-ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

“သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သော ပုရိ- သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ အကြောင်းအကျိုးကို ထိုး ထွင်း၍သိတတ်သော ပညာရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ အကြောင်းအကျိုးကို ထိုးထွင်း၍ သိ တတ်သော ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ ဌာနတို့၌။ ဝိစက္ခဏာ၊ အမြော်အမြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သော ပုရိ- သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟုတ္တမပိ၊ တခဏ၌လည်း။ စိန္တယေ၊ ကြံနိုင်ရာ၏။”

ဓာတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဘဒ္ဒ၊ ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတောဝ၊ ဤ တောင်မှသာလျှင်။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ကေ၊ တခုသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ကို။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေ- တွာ၊ ကြံပြီး၍။) နိဂဏ္ဌာရာမံ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏အရံသို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ နိဂဏ္ဌေ၊ နိဂဏ္ဌတို့ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ န၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီးကို။ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်။ “ကေန နိယာ- မေန၊ အဘယ်သို့သောအမှတ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်အဖြစ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လို သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်အဖြစ်၌။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တဒေဝံ၊ ထို မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်ကိုပင်လျှင်။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာ- ဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော သတို့သမီးအား။ တာလဋ္ဌနာ၊ ထန်းစေ့ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဉ္ဇိတွာ၊ နှုတ်၍။ ပဗ္ဗာဇေသု၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ (ဋ္ဌ-၂၇၇)ပုန၊ တဖန်။ ဝိစန္ဒာ၊ ပွားကုန်သည်ရှိသော်။ ရာသိ၊ ရာသီဝသေန၊ အစုအစုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကုဏ္ဍလာဝတ္တာ၊ နားတောင်းကဲ့သို့

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာယေရီဝတ္ထု ၇၃

လည်ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဝဇီသု၊ ပွားကုန်၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်။ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုသို့ နားတောင်းကဲ့သို့လည်သော ဆံရှိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သာလျှင်။ ကုဏ္ဍလကေသာ နာမ၊ ကုဏ္ဍလကေသာ ဟူသောအမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုနားတောင်းကဲ့သို့လည်သောဆံရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဗ္ဗဇိတဌာနေ၊ ရဟန်းပြုသောအရပ်၌။ သဗ္ဗသိပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော အတတ်မျိုးကို။ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ သင်၍။ ဣတေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်။ ဣတော၊ ဤအတတ်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ဝိသေသံ၊ ထူးသောအတတ်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သာ၊ ထို ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ဝိသေသံ၊ ထူးသောအတတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတံ၊ သိ၍။ ဂါမနိဂမရာဇဌာနိယော၊ ရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့သို့။ ဝိစရန္တိ၊ လည်လည်သည် ရှိသော။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သည်။ အတ္ထိ၊ (သန္တိ)၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုပညာရှိ ရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဇာနနသိပ္ပံ၊ သိသောအတတ်ကို။ ဥက္ကဏ္ဍာတိ၊ သင်၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မအား။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ သိက္ခိတဘာဝေန၊ သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပဋိဝါဒံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သောအယူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သော သူတို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ကထေတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သောသူကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ ယံ ဂါမံ ဝါ၊ အကြင်ရွာသို့လည်းကောင်း။ ယံ နိဂမံ ဝါ၊ အကြင်နိဂုံးသို့ လည်းကောင်း။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တဿ၊ ထိုရွာ၊ နိဂုံး၏။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဝါလုကာရာသိ၊ သဲစုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုသဲစု၌။ “ယော၊ အကြင်သူသည်။ မမ၊ ငါအား။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဣမံ သာခံ၊ ဤသပြေခက်ကို။ မဒ္ဒတု၊ နင်းနယ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေ

၁။ ဤ [....] ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ စကားရပ်များ ဆဋ္ဌမူနှင့်မတူ။

ဆဋ္ဌ-မူတွင်—“တေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား။ ဣတော၊ ဤအတတ်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ဝိသေသော၊ ထူးသောအတတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။”-ဟူသော တစ်ဝါကျသာရှိသည်။

ခက်ကို။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။ ဒါရ-
ကာနံ၊ သူငယ်တို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တံ၊ ထိုသပြေခက်
ကို။ သတ္တာဟမ္ပိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း။ မဒ္ဒန္တ၊ နင်းနယ်ကုန်သော သူတို့
သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသပြေခက်ကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟ-
ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ကုဏ္ဍလကေသပိ ခေါ်၊ နားတောင်းကဲ့သို့ လည်သော
ဆံရှိသော ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ အန္တောနဂရံ၊ နန်းတော်
တွင်းသို့။ ပဝိသမာနာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ပေါရာဏကနိယာမေနော၊ ရှေး၌
ပြုဖူးသော အမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဝါလုကာရာသိမ္ပိ၊ သဲစု၌။ သာခံ၊ သပြေ
ခက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့အား။ သညံ၊ အမှတ်သညာ
ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဓမ္မသေ-
နာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘိက္ခု-
သံဃေ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ပဝိဇ္ဇေ၊ ဝင်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကကောဝ၊
တယောက်အထီး တည်းသာလျှင်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်
မူသည်ရှိသော်။ ဝါလုကာထူပေ၊ သဲပုံစု၌။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ “ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်။ အယံ၊ ဤသပြေခက်ကို။ ဌပိတာ၊ ထား
အပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ တံ
ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အပရိဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍။ ကထေသု၊
စကားဆိုကုန်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိ
သော်။ ဣမံ၊ ဤသပြေခက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဒ္ဒထ၊ နင်းနယ်ကုန်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေသု၊ ထိုသူငယ်တို့တွင်။ ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့
ကုန်သော သူငယ်တို့သည်။ ယေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ မဒ္ဒိတံ၊ နင်းနယ်ခြင်းငှာ။ န ဝိသဟိံ သု၊ မဝံ
ကုန်။ ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော သူငယ်တို့သည်။ တံ ခဏေယေဝ၊ ထိုကြား
သော ခဏ၌ပင်လျှင်။ မဒ္ဒိတွာ၊ နင်းနယ်ကုန်၍။ စဏ္ဍဝိစဏ္ဍံ၊ မုန်မုန် ညက်ညက်
ကို။ အကံ သု၊ ပြုကုန်၏။ ကုဏ္ဍလကေသ၊ နားတောင်းကဲ့သို့ လည်သော ဆံရှိ
သော ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ မဒ္ဒိတံ၊ နင်းနယ်အပ်သော။ တံ သာခံ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၇၅

ထိုသံပြေခက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တေ (ကမ္မံ)၊ ဤအမှုသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ
၏။ ကမ္မံ၊ အမှုနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို
ဘဒ္ဒါ၊ အမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မအား။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်
တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကာရာပိတဘာဝံ၊ ပြုစေအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကထယိ၊ သ၊ ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထို ဘဒ္ဒါ၊ အမည်ရှိသော
ပရိဗိုဇ်မသည်။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထာမံ၊ အားအစွမ်းကို။ အဇာနန္တော၊
မသိသောသူသည်။ ဣမံ သာခံ၊ ဤသံပြေခက်ကို။ မဒ္ဒါပေတုံ၊ နင်းနယ်စေ
ခြင်းငှာ။ နော ဝိသဟိဿတိ၊ မဝံလတ္တံ။ အဒ္ဒါ၊ မချွတ်။ ဒေသော၊ ဤသူသည်။
မဟန္တော၊ ကြီးမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟမ္မိ၊ ငါ
သည်လည်း။ ခုဒ္ဒိကာ၊ သေးငယ်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ န သော-
ဘိဿာမိ၊ မတင့်တယ်အံ့။ အန္တောဂါမေဝ၊ ရွာတွင်းသို့သာလျှင်။ ပဝိသိတော၊
ဝင်၍။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊
သင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ တထာ၊ ထိုကြံသောအတိုင်း။ အကာသိ၊
ပြု၏။ အသိတိကုလသဟဿနိဝါသေ၊ ရှစ်သောင်းသော အမျိုးတို့၏ နေရာ
ဖြစ်သော။ နဂရေ၊ မြို့၌။ သဘာဂါသဘာဂ ဝသေနံ၊ သဘောတူ သဘော
မတူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော ရှစ်သောင်းသော အမျိုး
တို့သည် သာလျှင်။ သဉ္ဇနံ သု၊ သိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစား
သော ကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊
သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ အယံ ကုဏ္ဍလ-
ကေသာ၊ ဤနားတောင်းကဲ့သို့ လည်သောဆံရှိသော ဘဒ္ဒါ၊ အမည်ရှိသောပရိဗိုဇ်
မသည်။ မဟာဇနပရိဝုတာ၊ လူများအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ထေရဿ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဋိသန္တာရံ၊
ပြုငှာလောကဝတ် အစေ့အစပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကမန္တံ၊ တင်အပ်လျှောက်
ပတ်သောအရပ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်ဘုရား
တို့သည်။ သာခါ၊ သံပြေခက်ကို။ မဒ္ဒါပိတာ၊ နင်းနယ်စေအပ်ကုန်သလော။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမ မဒ္ဒါပိတာ၊
ဪ-နင်းနယ်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး
ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
ကကွ။ အမှောက်၊ ငါတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူဝါဒသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။

၁။ သဘာဂသဘာဂဝသေနံ = (ဆဌ)

(ဋ္ဌ-၂၀၈) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကုဏ္ဍလကေသာ၊ နားတောင်းကဲ့သို့ လည်သော ဆံရှိသောပရိပိုင်မသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။) ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ (ဝါဒေါ၊ အယူသည်။) ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။) ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေရအံ့နည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေရအံ့နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကုဏ္ဍလကေသာ၊ နားတောင်းကဲ့သို့ လည်သောဆံရှိသော ပရိပိုင်မသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။) ပုစ္ဆာ နာမ၊ ပုစ္ဆာတို့မည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ရောက်သော်လည်း။ တံ၊ သင်သည်။ တုယံ၊ သင်၏။ ဇာနကံ၊ သိသောပုစ္ဆာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။) သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိပိုင်မသည်။ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ခိန္နအနုမတိယာ၊ ပေးအပ်သောခွင့်ပြုခြင်းဖြင့်။ သဗ္ဗမေဓ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနနကဝါဒံ၊ သိသောအယူဝါဒကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအမေးပုစ္ဆာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိပိုင်မသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အမေးပုစ္ဆာကို။ ပုစ္ဆံတွာ၊ မေး၍။ တုဏှိ၊ ဆိုတ်ဆိုတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိပိုင်မကို။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ “တယာ၊ သင်သည်။ ဗဟု၊ များစွာသော အမေးပုစ္ဆာကို။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်ပြီ။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကေ၊ တခုသော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ကေ နာမ၊ တခုသောတရား မည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ကုဏ္ဍလကေသာ၊ နားတောင်းကဲ့သို့ လည်သောဆံရှိသောပရိပိုင်မသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။) န ဇာနာမိ၊ မသိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှသောပုစ္ဆာကိုလည်း။ န ဇာနာသိ၊ မသိ။ အညံ၊ တပါးသော ပုစ္ဆာကို။ ကိံ ဇာနိဿသိ၊ အဘယ်သို့ သိနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာ၊ ထို ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိပိုင်မသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သရဏံ (သရဏံ-ဣတိ)၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မမ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကုဏ္ဍလကေသာထေရီဝတ္ထု ၇၇

ငါ့အား။ သရဏဂမနကမ္ပံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂ-ပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓုရ-ဝိဟာရေ၊ အဦးဖြစ်သောကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာဟံ၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသောပရိဗိုဇ်မသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ လျှောက်၍။) သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာဝေလသ၊ တရားဟောသောအခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသံ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဒ္ဓိတသင်္ခါရာယ၊ သုံးသပ်အပ်ပြီးသော သင်္ခါရတရားရှိသော။ တဿာ၊ ထိုဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မအား။ စရိယာဝသေန၊ စရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။) -

“သဟဿမပိ စေ ဂါထာ၊ အနတ္ထပဒသံဟိတာ။

ဧကံ ဂါထာပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတွာ ဥပသမ္ပတိ”တိ။

သဟဿမပိ စေ ဂါထာ။ ပ။ ယံ သုတွာ ဥပသမ္ပတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

သဟဿမပိ၊ တစ်ထောင်လည်း ဖြစ်သော။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ အနတ္ထပဒသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိသော ပုဒ်နှင့် စပ်ကုန်သည်။ စေ(ဟောန္တိ)၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ (န သေယျော၊ မမြတ်။) ယံ၊ အကြင်ဂါထာပုဒ်ကို။ သုတွာ၊ နာ၍။ ဥပသမ္ပတိ၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်း၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ (တံ) ဂါထာပဒံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်သည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ သာ၊ ထို ဘဒ္ဒါအမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်မသည်။ ယထာဋ္ဌိတာဝ၊ တည်တိုင်းသာလျှင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟံ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊

ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿံ၊ ထိုဘဒ္ဒါ
 အမည်ရှိသော ပရိပိုင်မအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ သမ္ပဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊
 ထိုဘဒ္ဒါ အမည်ရှိသော ပရိပိုင်မသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်း
 သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
 စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ “ယံ၊ အကြင်ပရိပိုင်မသည်။
 စတုပ္ပဒိကဂါထာဝသာနေ၊ လေးပါးရှိသော ဂါထာအဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ကုဏ္ဍလကေသ၊ နားတောင်းကဲ့သို့လည်
 သော ဆံရှိသော။ အယံ ဘဒ္ဒါ၊ ဤဘဒ္ဒါ အမည်ရှိသော ပရိပိုင်မသည်။ မဟန္တံ
 ဝတ၊ ကြီးမြတ်ပေစွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒ-
 ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထို
 အကြောင်းကို။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။
 ထေရိံ၊ ဘဒ္ဒါ အမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ခိပ္ပါဘိညာနံ၊ လျင်သော
 အဘိညာဉ်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
 ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဘဒ္ဒါကာပိလာနိထေရီဝတ္ထု

၂၄၄။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ-
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေနိဝတ္ထုကုန္ဒသန္တာနံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။
 အနုဿရန္တိနံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့တတ် ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့
 တွင်။ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ အမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။
 အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ
 ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေခိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကာပိ
 လာနိ အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။
 ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။
 ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာ တော်ကို။
 သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တဦး
 သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာ
 အစဉ်ကို။ အနုဿရန္တိနံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့တတ်သော ရဟန်းမိန်းမတို့
 တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသု၊
 မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိထေရီဝတ္ထု ၇၉

တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားသည်ထားတော်မူအပ်သော ရှေးဦးနေဖူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကို အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့တတ်သော ရဟန်းမိန်းမ တို့ထက်
မြတ်သောအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကာပိလာ
နိ အမည်ရှိသော မထေရ်မ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသ-
တသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ခဲ့၍။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
သာမိဘဂိနိယာ၊ လင်၏ နှမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။
ကရောန္တိ၊ ပြသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထိုလင်၏နှမသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါအား။ (၄-၂၈၉) ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒိန္နေ၊ လူအပ်သည်ရှိသော်။
“အယံ၊ ဤယောက်မသည်။ ဣမဿ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ)၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။
ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဝတ္တေဿ-
တံ၊ လိုက်စေနိုင်လတ္တံ။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။
ဆဉ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ကလလဿ၊ ညွှန်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊
လူ၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဗာလာ၊ မိုက်လှ၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ “ယာယ၊ အကြင်ယောက်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ တေ၊ သင်သည်။ ကသဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တဿ၊
ထိုယောက်မအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပစ္စေက-
ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တေ၊ ရှင်မအား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အပရဇ္ဈတိ၊
ပြစ်မှားသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။
တေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့၏။ ဝစနေန၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားဖြင့်။ လဇ္ဇာယမာနာ၊
ရှက်သဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကလလံ၊ ညွှန်ကို။
နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဧဝံ၊ ခေါ်၍။ ဂန္ဓစုဏ္ဏေန၊ နံ့သာမှုန့်ဖြင့်။ ဥဗ္ဗဇ္ဇေ-
တွာ၊ ပွတ်တိုက်၍။ စတုမရဿ၊ စတုမရဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဥပရိ၊
အထက်၌။ အာသိတ္တေန၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ ပဒုမဂဗ္ဘဝဏ္ဏေန၊ ပဒုမ္မာ
ကြွေတိုက်အဆင်းနှင့်တူသော။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ ပိဇ္ဇောတမာနံ၊ တောက်
ပသောဆွမ်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ “အယံ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်။ ဩဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော

၁။ ဝတ္တေတိ-(ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ဟာရေတွာ=([ဆဋ္ဌ])

အရောင်အလင်းရှိသည်။ (ဟောတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ(တထာ)။ ထိုအတူ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဩဘာသဇာတံ၊ ဖြစ်သောအရောင်အလင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝတ္ထု၌။ ဝတ္ထုနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မဟာကဿပတ္ထေရော နာမ ပန^၁၊ အရှင်မဟာကဿပ အမည်ရှိသော မထေရ်မည်သည်ကား။ ဒက္ခိဏမဂ္ဂံ၊ လက်ယာဖြစ်သော ခရီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဗဟုပုတ္တကနိဂြောဓမ္မလံ၊ ဗဟုပုတ္တက အမည်ရှိသော ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ဂတော၊ သွားသောသူတည်း။ အယံ ဘဒ္ဒါကာပိလာနိ၊ ဤဘဒ္ဒါကာပိလာနိသည်။ ဝါမဂ္ဂံ၊ လက်ဝဲခရီးကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်၏။ အနန္တညာတဘာဝေန၊ ခွင့်မပြုအပ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဗ္ဗာဇိကာရာမံ၊ ပရိဗ္ဗာဇိမအရံသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိ၊ ရ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ထေရီ၊ ထိုဘဒ္ဒါကာပိလာနိအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ ထေရီယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီမထေရ်မ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ အပရဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ ကမ္ပံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပုဗ္ဗေနိဝါသညဏေ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကိုလျှောက်၍ အောက်မေ့သောဉာဏ်၌။ စိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့လာသော ဝေသီတော် ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပင်္ဂါယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌာပခန္ဓာ၊ ထားဘော်မှုသည်ရှိသော်။ ဣမံ ထေရီ၊ ဤဘဒ္ဒါကာပိလာနိအမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရန္တိနံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့တတ်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။

၁။ မဟာကဿပတ္ထေရော ပန = (ဆဌ)

နိပါတ်] ၁၄-ကောသလဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာထေရီဝတ္ထု ၈၁

အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဘဒ္ဒါကစ္စာနာထေရီဝတ္ထု

၂၄၅။ ကောသလမေ၊ ကောသလမသုတ်၌။ မဟာဘိညာပုတ္တဘန္တိ (ဣမိ-နာ)၊ မဟာဘိညာပုတ္တဘန္တိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ မဟတိယော၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့သို့။ ပတ္တဘန္တိ၊ ရောက်ကုန်သောမထေရ်မတို့တွင်။ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာ နာမ၊ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသောမထေရ်မသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမိ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာ-ရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ ကေသ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စတ္တာရောဝ၊ လေးယောက်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မဟာဘိညာ၊ ကြီးမြတ်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝသေသ သာဝကာ၊ ကြွင်းကုန်သော သာဝကတို့သည်။ (မဟာဘိညာ၊ ကြီးမြတ်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သည်။) န (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဝသေသသာဝကာ၊ ကြွင်းကုန်သော သာဝကတို့သည်။ ကပ္ပသတသဟဿမေဝ၊ ကမ္ဘာတသိန်းသာလျှင်။ အနုဿရိတုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုကမ္ဘာတသိန်းထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ (အနုဿရိတုံ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှာ။) န (သက္ကောန္တိ)၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ မဟာဘိညာပုတ္တဘန္တိ၊ ကြီးမြတ်သော အဘိညာဉ်သို့ရောက်သော တပည့်သားတို့သည်ကား။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော။ အသင်္ချေယျံ၊ အသင်္ချေပတ်လုံး။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့လည်းကောင်း။ ဗာကုလတ္ထေရော၊ ဗာကုလ-မထေရ်လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာ၊ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာ-မထေရ်မလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်သော တပည့်သားတော်တို့သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော တစ်သင်္ချေကာလပတ်လုံး။ အနုဿရိတုံ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှာ။ သက္ကံ၊ သူ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ ထေရီ၊ ဤဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ မဟာဘိညာပုတ္တဘန္တိ၊ ကြီးမြတ်သော အဘိညာဉ်သို့ရောက်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂါ နာမ၊ မြတ်သည်မည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာတိ၊ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာဟူ၍။ တဿ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။

၁။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် “ဘဒ္ဒကဉ္စနာ” ဟု ချည်းရှိသည်။

(၄-၂၉၀) တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ သရီရ-
ဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ ဘဒ္ဒကဉ္စနဿ၊ ကောင်းသောရွှေ၏။ (ဝဏ္ဏော)
ဝိယ၊ အဆင်းကဲ့သို့။ ဥတ္တမသုဝဏ္ဏဿ၊ မြတ်သောရွှေ၏။ (ဝဏ္ဏော) ဝိယ၊ အဆင်း
ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ [ဘဒ္ဒကဉ္စနာတွေဝနာမံ၊
ဘဒ္ဒကဉ္စနာဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်၏။
တေ၊ ဤဘဒ္ဒကဉ္စနာဟူသောအမည်သည်။ ရာဟုလမာတုယာ၊ ရာဟုလာ၏
အမိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။] (ဤထောင့်ကွင်းအတွင်း စကားရပ် ဆဋ္ဌ-
မုန့် မတူရှိသည်။ ဆဋ္ဌ-မုန့်- သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော သတို့
သမီးသည်။ ဘဒ္ဒကဉ္စနာတိ နာမံ၊ ဘဒ္ဒကဉ္စနာဟူသောအမည်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။
သာ၊ ထိုဘဒ္ဒကဉ္စနာအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ကစ္စာနာ-
တွေဝ သင်္ခံ၊ ကစ္စာနာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂတာ၊ ရောက်၏။
တေ၊ ဤဘဒ္ဒကစ္စာနာဟူသောအမည်သည်။ ရာဟုလမာတုယာ၊ ရာဟုလာ၏
အမိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ -ဟုအနက်ပေးရ၏။)

ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိ
သော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊
ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်
၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊
တရားစကားကို။ သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။
ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ မဟာဘိညာပုတ္တာနံ၊
ကြီးမြတ်သောအဘိညာဉ်သို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရ-
ကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသော ကုသိုလ်ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်ထားတော်မူအပ်သော ကြီးမြတ်သောအဘိညာဉ်သို့ ရောက်သော
ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊
ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမ
သည်။ ကပ္ပသဘသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ
ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္ကဿ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိ
သော သာကီဝင်မင်း၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊
ယူ၍။ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာတိ၊ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ နာမံ၊
အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ဘဒ္ဒါကစ္စာနာထေရီဝတ္ထု ၈၃

သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော သတ္တိသမီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်
သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော သတ္တိသမီးသည်။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဟုလကုမာရံ နာမ၊ ရာဟုလာအမည်ရှိသော။
ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ တဿ၊ ထိုရာဟုလာမင်းသား၏။ ဇာတဒိဝသေဝ၊
ဖွားသောနေ့၌သာလျှင်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နိက္ခမိတော၊
တောထွက်တော်မူ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ကြည်လင်ရာဖြစ်သော
မဟာဗောဓိပင်၌။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတော၊ ရောက်တော်မူ၍။
လောကာနုဂ္ဂဟံ၊ လူအပေါင်းအား ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဈော၊ ပြု
တော်မူသည့် ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်
နေပြည်တော်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဉာတိနံ၊ ဆွေတော်မျိုး
တော်တို့အား။ သဂံဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး
သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ရှိသော်။ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ၊ မဟာ
ပဇာပတိဂေါတမီသည်။ ပဉ္စဟိ မာတုဂါမသတေဟိ၊ ငါးရာသော မာတု
ဂါမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်
၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ရာဟုလခာတာပိ၊ ရာဟုလာ၏မယ်တော်သည်လည်း
ကောင်း။ ဇနပဒကလျာဏီပိ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည်လည်းကောင်း။ ထေရိ-
ယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီမထေရ်မ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓော၊ သွား
၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒါကစ္စာနာအမည်ရှိသော မထေရ်မ
သည်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဘဒ္ဒကစ္စာ-
နတ္ထေရီတေဝ၊ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ မထေရ်မဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ ပါက-
ဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဘဒ္ဒကစ္စာနာအမည်ရှိသော
မထေရ်မသည်။ အပရဘာဂေါနောက်အဖို့၌။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊
ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ အဘိညာသု၊ အဘိညာဉ်
တို့၌။ စိန္တဝသိ၊ လေ့လာသောဝသိတော်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေ-
ပလ္လကေန၊ တစ်ဆက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ကောဝဇ္ဇ-
နေန၊ တစ်ခုသောအာဝဇ္ဇန်းဖြင့်။ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
အလွန်ရှိသော။ အသင်္ချေယျံ၊ အသင်္ချေယျပ်လုံး။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်
လျှောက်၍ အောက်မွေ့နိုင်၏။ တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒကစ္စာနာအမည်ရှိသော မထေရ်မ
၏။ တသ္မိံ ဂုဏေ၊ ထိုကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော တစ်သင်္ချေပတ်လုံး အောက်
မွေ့နိုင်ခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတေ

ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ ယေရိံ၊ ဤ တဒ္ဒါကစွာနာအမည်ရှိသော မထေရ်မကို။ မဟာဘိညာပုတ္တာနံ၊ ကြီးမြတ်သောအဘိညာဉ်သို့ရောက်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ကိသာဂေါတမိယေရိဝတ္ထု

၂၄၆။ ဒွါဒသမေ၊ ဒွါဒသမသုတ်၌။ လူခစိဝရဓရာနန္တိ(ဣမိနာ)၊ လူခစိဝရဓရာနံ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ လူခေဟိ၊ ခေါင်းပါးခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို။ ဓာရေန္တိနံ၊ ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဂေါတမိတိ၊ ဂေါတမိဟူ၍။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ကိသဓာတုကတ္တာ၊ ကြုံလှိုသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိသာဂေါတမိတိ၊ ကိသာဂေါတမိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တဦးသော။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ လူခစိဝရဓရာနံ၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ၊ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ထားတော်မူအပ်သော ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်မြတ်သောအရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိအမည်ရှိသော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟယံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ (ဌ-၂၉၁)ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကိသာဂေါတမိထေရီဝတ္ထု ၈၅

၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဒုဂ္ဂတကုလေ၊ ဆင်းရဲသော
အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌။
ဧကံ၊ တဦးသော။ ကုလံ၊ အမျိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တတ္ထ၊ ထို
အမျိုးအိမ်၌။ နံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ “ဒုဂ္ဂတကုလဿ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး၏။
ဓီတာတိ၊ သမီးဟူ၍။” ပရိဘဝိံသု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။

သ၊ ထို ကိသာဂေါတမိသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ပုတ္တံ၊
သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ [အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။
သောမနဿနာမံ၊ သောမနဿဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။
သောမနဿဒါရကော၊ သောမနဿအမည်ရှိသောသူငယ်သည်။] အာဓာဝိ-
တွာ၊ ရှေးရှုပြေး၍။ ပရိဓာဝိတွာ၊ တဖန်ပြေး၍။ ကိဋ္ဌနဝယေ၊ ကစားသော
အချိန်အရွယ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာ-
သိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုကိသာဂေါတမိအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။
ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။
ဣမသ္မိံ ယေဝ ဂဟေ၊ ဤအိမ်၌ပင်လျှင်။ ဟတလာဘသက္ကာရာ၊ ယုတ်သော
လာဘ်၊ အရိအသေပြုခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဇာတ-
ကာလတော၊ ဖွားသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သက္ကာရံ၊ အရိအသေပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံ၊ ရောက်၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါ၏။
ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဆဇ္ဇေတုမ္ပိ၊ စွန့်ခြင်းငှာလည်း။ ဝါယမေယျံ၊
လုံ့လပြုကုန်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အကေန၊
ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊
ဆေးကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ဂေဟ-
ဒ္ဓါရပဋိပင်္ဂါယာ၊ အိမ်တံခါးအစဉ်အတိုင်း။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ-
ဌာနေ၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းသောအရပ်၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ကတ္ထ၊ အဘယ်
အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ မတကဿ၊ သေသောသူအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။
ဒိဋ္ဌပုပ္ဖံ၊ မြင်ဖူးသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ပါဏိံ၊ လက်ခုပ်
ကို။ ပဟရိတွာ၊ တီး၍။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်မှုကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

၁။ ဤ[....]ဆောင်ကွင်းအတွင်းရှိစကားရပ်ဆဋ္ဌ-မူနှင့်မတူ။ ဆဋ္ဌမူတွင်-အထဿာ
သမ္မာနမကံသု။ သော ပနဿာ ဒါရကော-ဟူရှိသည်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊
ထိုကိသာဂေါတမိအား။ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ အသံ၊
ထိုကိသာဂေါတမိ၏။ သေသု ပန ဒါရကော၊ ထိုသူငယ်သည်ကား-ဟု ယောဉ္ဇနာရာ၏။

သော၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ ပညတ္တိံ၊ သိခြင်းသို့။ နေဝ၊ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသောယောက်ျားသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌ဖြစ်သော စိရိမိခြင်းဖြင့်။ စိတ္တဝိက္ခေပံ၊ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အညော၊ မြတ်စွာဘုရားမှတပါးသောသူသည်။ နဇာနိဿတိ၊ မသိလတ္တံ့။ ဒသဗလောဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “အမ္မ၊ အမိ။ တဝံ၊ သင်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အညော၊ မြတ်စွာဘုရားမှတပါးသော။ ဇာနန္တော နာမ၊ သိသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ လောကော၊ လူအပေါင်း၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဒသဗလော ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ဓရဝိဟာရေ၊ အဦးဖြစ်သောကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆဟိ၊ မေးလျှောက်လော။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ “ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ဆို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာတော်၌။ နိသိန္နဝေလာယ၊ ထိုင်နေတော်မူသောအခါ၌။ ပရိသာပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်အဖျား၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီ၏။ ဥပနိဿယံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရအံ့သော အားကြီးစွာသောအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “ဂေါတမိ၊ ဂေါတမီ။ တေသံဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဆေးဟူသောအကျိုးငှာ။ ဣမေ၊ ဤငါဘုရား၏အထံတော်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိယာ၊ လာသော။ တေ၊ သင်ကိသာဂေါတမီသည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကောဋိတော၊ အစွန်ဖြစ်သော

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကိသာဂေါတမိထေရီဝတ္ထု ၈၇

အိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယာစ၍။ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသောမြို့ကို။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်
၍။ ယသ္မိံ ဂေဟေ၊ အကြင်အိမ်၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မတ-
ပုဗ္ဗော၊ သေဖူးသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတော၊ ထိုသေဖူးသောသူမရှိ
ရာအိမ်မှ။ သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန့်ညင်းစေ့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိသည်။ “ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းလှပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌမာနသာ၊
ရှင်လမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အန္တေနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။
ပဌမဂေဟေယေဝ၊ ရှေးဦးစွာသောအိမ်၌ပင်လျှင်။ “ဒသဗလော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ (ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရိ-
ယတိ၊ ပြုတော်မူလတ္တံ့။)” ဘေသဇ္ဇတ္တာယ၊ ဆေးအလို့ငှာ။ (သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန့်ညင်း
စေ့ကို အာဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။) ‘သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန့်ညင်းစေ့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။
ဒေယ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ။
ဟန္တ(ဂဏှ)၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။
အဒိသု၊ ပေးကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ ဤသို့ပေးတိုင်းသောမုန့်ညင်းစေ့ကို။
ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မတပုဗ္ဗော နာမ၊ သေဖူးသောသူ မည်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဂေါတမိ၊ ဂေါတမိ။ ကိ၊
အဘယ်သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ ဣမ၊ ဤ
ငါတို့အိမ်၌။ မတကေ၊ သေသောသူတို့ကို။ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊
စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။
အလံ၊ မသင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဂဏိယာမိ၊ မယူအံ့။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယတ္ထ၊ အကြင်အိမ်၌။ မတပုဗ္ဗော၊ သေဖူးသောသူ
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတော၊ ထိုသေဖူးသောသူ မရှိရာအိမ်မှ။ နံ၊ ထိုမုန့်ညင်းစေ့ကို။
ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိ
သည်။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်း ဖြင့်သာလျှင်။ (ဋ-၂၉၂)
တတိယသရံ၊ သုံးခုမြောက်သောအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “သကလနဂရေ၊
အလုံးစုံသောမြို့၌။ အယမေဝ နိယာမော၊ ဤနည်းသည်သာလျှင်။ ဘဝိယတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ (ကာရဏံ)၊ ဤအကြောင်းကို။ ဟိတာနုကမ္ပကေန၊ သတ္တဝါ
တို့ကို အစီးအပွားဖြင့်အစဉ်သနာတော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား

၁။ (ဆဋ္ဌ-မုဉ္ဇမပါ။) ၂။ (နိဿယ-မူဟောင်းဦးမပါ။)

၃။ န သက္ကောမိ = (ဆဋ္ဌ)

သည်။-ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သံဝေဂံ၊ သြတ္တပုနှင့် တကွဖြစ်သောဉာဏ်ကို။ လတိတွာ၊ ရ၍။ တတောဝ၊ ထိုတတိယအိမ်မှသာလျှင်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အာမကသုသာနံ၊ သုသာန်တစပြင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “ပုတ္တက၊ ချစ်သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ မရဏံ၊ ဤသို့သေခြင်းသည်။ တဝေဝ၊ သင်ချစ်သား အားသာလျှင်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ သေခြင်းသည်။ တဝေဝ၊ သင်ချစ်သားအားသာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ သေ ဓမ္မော၊ ဤသေခြင်းသဘောသည်။ မဟာဇနသာဓာရဏော၊ လူအများနှင့် ဆက်ဆံ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာမကသုသာနော၊ သုသာန်တစအပြင်၌။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း)-

“န ဂါမဓမ္မော နော နိဂမဿ ဓမ္မော၊ နစာပိယံ ကေကုလဿ ဓမ္မော။ သဗ္ဗဿ လောကဿ သဒေဝကဿ၊ သေဝ ဓမ္မော ယဒိဒံ အနိစ္စတာ”တိ၊ န ဂါမဓမ္မော။ ပ။ ယဒိဒံ အနိစ္စတာ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

အနိစ္စတာ၊ အမြဲမရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော။ ယဒိဒံ (ယံ-ဣဒံ ယောအယံ) ဓမ္မော၊ အကြင်သဘောသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သေဓမ္မော၊ ဤမမြဲသည်၏ အဖြစ်ဟူသောသဘောသည်။ ဂါမဓမ္မော ဧဝ၊ ရှေး၏ သဘောသည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ နိဂမဿ၊ တခုသောနိဂုံး၏။ ဓမ္မော ဧဝ၊ သဘောသည်သာလျှင်။ နော၊ မဟုတ်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤမမြဲသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောသည်။ ကေကုလဿ၊ တခုသော အိမ်၏။ ဓမ္မော ဧဝ၊ သဘောသည်သာလျှင်။ န စာပိ (ဟောတိ)၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ (ဓမ္မော ဧဝ၊ သဘောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

ဝေဠုပန၊ ဤသို့သောစကားကိုသာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အသံတော်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဂေါတမိ၊ ဂေါတမီ၊ တေ၊ သင်သည်။ သိဒ္ဓတ္ထကော၊ မုန့်ညင်းစေ့ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပါ၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သိဒ္ဓတ္ထကေန၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ ကိသာဂေါတမီထေရီဝတ္ထု ၈၉

မုန့်ညင်းစေ့ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိံ၊ မရှိ။ (တုမေ) မန၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်ကား။ မေ၊ တပည့်တော်မအား။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ ဒေသံ၊
ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
၌။ အဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မပဒေ၊
ဓမ္မပဒ၌။

“တံ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တံ၊ ဗျာသတ္တမနသံ နရံ။

သုတ္တံ ဂါမံ မဟောသောဝ၊ မစ္စု အာဒါယ ဂစ္ဆတိ”တိ။

တံ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တံ။ပ။ မစ္စုအာဒါယ ဂစ္ဆတိ-ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ မဟောသော၊
ကြီးစွာသောရေအယဉ်သည်။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိ ဣဝံ သွား
သကဲ့သို့။ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တံ၊ အဆင်းခွန်အား-အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
သော သားကောင်းနှားကောင်းတို့ဖြင့် မေ့လျော့သော။ ဗျာသတ္တ-
မနသံ၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံတို့၌ ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသော။ တံ နရံ၊ ထို
သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

သ၊ ထို ကိသာဂေါတမီသည်။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး
၌။ ယထာဌိတာဝ၊ တည်တိုင်းသာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူ၏။ သ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝန္ဒိတွာ၊
ရှိခိုး၍။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
လဘိတွာ၊ ရ၍။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ယောနိသော၊ မနသိကာ-
ရေ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ကမ္မံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို။
ကဗ္ဗေန္တိ၊ ပြုလျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေသိ၊ ပွား၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

“ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ အမတံ ပဒံ။

ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော အမတံ ပဒံ”န္တိ။

၉၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက်

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ ။ပ။ ပဿတော အမတံ ပဒံ-ဟူသော။ ဣမံ ဩ-
ဘာသဂါထံ၊ ဤဩဘာသဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။
ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿ-အပဿန္တော၊ မမြင်ပဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်
တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ရာ၏။ (တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇီဝိတံ၊
အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။) အမတံ၊ သေခြင်းကင်း
သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿတော၊ မြင်သောသူသည်။ ကောဟံ၊
တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

သ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ ပရိက္ခာရဝဋ္ဋဉ္စေ၊ ပရိက္ခရာကို
သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ပရမုက္ခဋ္ဌာ၊ အလွန်မြတ်သည်။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ တိဟိ၊
သုံးပါးကုန်သော။ လူခေဟိ၊ ခေါင်းပါးခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ
သော။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရပိတု၊ ရံ၍။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏။ အပရ-
ဘာဂေါ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်း
မိန်းမတို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေ-
န္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ ထေရိ၊ ဤကိသာဂေါတမီအမည်ရှိ
သော မထေရ်မကို။ လူခစိဝရဓရာနံ၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်
သောရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား
တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

သိင်္ဂါလကမာတာထေရီဝတ္ထု

(ဌ-၂၉၃)၂၄၇။ တေရသမေ၊ တေရသမ-သုတ်၌။ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနန္တိ
(ဣမိနာ)၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သဒ္ဓါလက္ခဏေ၊ သဒ္ဓါယုံ
ကြည်ခြင်းသဘော၌။ အဘိနိဝိဋ္ဌာနံ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။
သိင်္ဂါလကမာတာ၊ သိင်္ဂါလကသတို့သား၏အမိဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည်။
အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ
တော်မူ၏။ ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ အယံ၊ ဤ
သိင်္ဂါလကသတို့သား၏အမိဖြစ်သော မထေရ်မ၏အလောင်းဖြစ်သော သတို့

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၅-ပဉ္စမဝဂ္ဂ သိင်္ဂါလကမာတာထေရီဝတ္ထု ၉၁

သမီးသည်။ ပဒုမတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလသံဃေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ ပဒုမတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား တော်ကို။ သုဏန္တံ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို။ သဒ္ဓါမိမတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါ တရား၌ညွတ်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ် သော ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော သဒ္ဓါတရား၌ညွတ်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့ထက်မြတ် သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုသိင်္ဂါလက၏အမိဖြစ် သော မထေရီမ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟယံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံ သရိတော၊ ကျင်လည်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော် မူသောအခါ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ သံဌေး အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသောဇာတ်ရှိသော။ ကုလံ၊ အမျိုးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သိင်္ဂါလကကုမာရေတိ နာမံ၊ သိင်္ဂါလက-သတို့သားဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုသိင်္ဂါလက သတို့သား၏ အမိဖြစ်သော သတို့သမီးသည်လည်း။ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုသားဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ သိင်္ဂါလက- မာတာ နာမ၊ သိင်္ဂါလမာတာဟူသော အမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသိင်္ဂါလကမာတာသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရှင်ရဟန်းပြု သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ သာ၊ ထိုသိင်္ဂါလကမာတာသည်။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရား နာခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒသဗလဿ၊

၁။ နိဗ္ဗတ္တံ=(ဆဋ္ဌ)

၂။ သိင်္ဂါလကုမာရေတိနာမံ=(နိဿယ-မူဟောင်း။) ဤဝတ္ထု၌သိင်္ဂါလ-ဟုချည်း ရှိသည်ကို သိင်္ဂါလက-ဟုချည်း ဆဋ္ဌ-မူအရပြင်လိုက်သည်။

အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရသမ္ပတ္တိံ၊
 ကိုယ်တော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဩလောကယမာနာဝ၊ ကြည့်လျက်သာလျှင်။
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသိင်္ဂါလကမာတာ
 မထေရ်မ၏။ သဒ္ဓါလက္ခဏေ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းသဘော၌။ အဘိနိဝိဋ္ဌဘာဝံ၊
 တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ သပ္ပယံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ ကတု၊
 ပြု၍။ ပသာဒနီယမေဝ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ သာပိ၊ ထေရီ၊ ထိုသိင်္ဂါလကမာတာ မထေရ်မ
 သည်လည်း။ သဒ္ဓါလက္ခဏမေဝ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းသဘော ရှိသည်ကိုသာ
 လျှင်။ ဓရံ၊ အဦးကို။ ကတု၊ ပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊
 ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိင်္ဂါလကမာတာ မထေရ်မကို။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ နိသိဒိတု၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမ
 တို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊
 ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ထေရီ၊ ဤသိင်္ဂါလကမာတာ မထေရ်မကို။
 သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါတရား၌ညွတ်သော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်
 သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

တေရသသုတ္တပဋိမဏ္ဍိတာယ၊ တစ်ဆယ့်သုံးသုတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာ
 ဆင်အပ်သော။ ထေရီပါဠိယာ၊ ထေရီပါဠိ၏။ ဝဏ္ဏနာ၊
 အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-အဋ္ဌဝဂ္ဂ
တပုဿ-ဘလ္လိကဝတ္ထု

၂၄၈။ ဥပါသကပါဠိဝဏ္ဏနာယံ၊ ဥပါသကပါဠိအဖွင့်၌။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော ဒါယကာတို့တွင်။ တပုဿော စ^၁၊ တပုဿ လည်းကောင်း။ ဘလ္လိကော စ၊ ဘလ္လိကလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ဣမေ ဝါဏီဇော၊ ဤကုန်သည်ညီနောင်တို့သည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုဦးအံ့။ ဣမေ၊ ဤတပုဿ၊ ဘလ္လိက-အမည်ရှိကုန်သော ကုန်သည်ညီနောင်တို့၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယကာတို့သည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္တိ^၂၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာတို့ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်ကုန်သော ဒါယကာအပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တယိံ သု၊ တောင့်တကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပုဿ၊ ဘလ္လိက-အမည်ရှိသော ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယကာတို့သည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေ သု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ (ဌ-၂၉၄) အမှတ်၊ ၆ တို့၏။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ သဗ္ဗညုဘညာဏပတ္တိတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့ ရောက်သည်မှ။ ပုရေတရဗေဝ၊ ရှေးမဆွာကပင်လျှင်။ အသိတဉ္စနနဂရေ၊ အသိတဉ္စန-မြို့၌။ ကုဋုမ္ပိယဂေဟေ၊ သူကြွယ်အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊

၂။

၁။ ဥပါသကပါဠိယာ = (ဆဒ္ဒ)

၂။ နိဿယ-မူဘောင်းတွင် တပုဿ-ဟုချည်း ဒုတိယကွရာနှင့်ရှိသည်။

အကြီးဖြစ်သောနောင်တော်သည်။ တပုဿော နာမ၊ တပုဿ-အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုန်ဋ္ဌော၊ ညီသည်။ ဘလ္လိကော နာမ၊ ဘလ္လိက-အမည်ရှိသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)

တေ၊ ထိုတပုဿ၊ ဘလ္လိက-အမည်ရှိကုန်သော ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေခြင်းကို။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ပဉ္စသကဋ္ဌသတနံ၊ ငါးရာသောလည်းတို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ က-စေ၍။ ဝါဏိဇကမ္ပံ၊ ကုန်သွယ်သောအမှုကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတုာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်သတ္တာဟပတ်လုံး။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်၏ကြည်လင်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်၌။ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သတ္တာဟေ၊ သတ္တာဟ၌။ ရာဇာယတနမူလေ၊ လင်းလွန်းပင်၏အနီး၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တေ ဝါဏိဇာ၊ ထိုကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ပဉ္စမတ္တေဟံ သကဋ္ဌသတေဟံ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော လည်းတို့ဖြင့်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ လင်းလွန်းပင်၏အနီးဖြစ်သောအရပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့၏။ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အနန္တရေ၊ အခြားမရှိသော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌။ မာတာ၊ အမိသည်။ တသ္မိံ ပဒေသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ လင်းလွန်းပင်၏အနီးဖြစ်သော အရပ်၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအမိဖြစ်ဖူးသောနတ်သမီးသည်။ “ဣဒါနိ၊ ဟခုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရာဟာရေန၊ အစာမှကင်းသဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ မျှတခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤကုန်သည်ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ဤရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တေဟံ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။

၁။ ဆဋ္ဌ-မုဋ္ဌမပါ။ ၂။ နိရာဟာရေဟိ-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ တပုဏ္ဏ-ဘလ္လိကဝတ္ထု ၉၅

အဇ္ဈ၊ ယနေ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါပေတုံ၊ လှစေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ပဉ္စသု သကဋ္ဌသတေသု၊ ငါးရာသောလည်းတို့၌။ ယုတ္တဂေါဏာနံ၊ က-သောနွားတို့၏။ ဂမနုပစ္ဆေဒံ၊ အသွား၏ဖြတ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ “တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့၏ အသွား ဖြတ်ခြင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အကြောင်းအသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နာနာ-ဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့၏။ ကိသမနဘာဝံ၊ ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ကေသ၊ တယောက်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အဓိမုစ္စိတွာ၊ ပူး၍။ “ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ကိလမထ၊ ပင်ပန်းကုန်သနည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ အညော၊ တပါးသော။ ယက္ခာဝဇ္ဇော ဝါ၊ ဘီလူး၏လှည့်ပတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘူတာဝဇ္ဇော ဝါ၊ ဘုတ်၏လှည့်ပတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ နာဂါဝဇ္ဇော ဝါ၊ နဂါး၏လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ ပန၊ ငါမူကား။ ဝေ၊ သင်တို့၏။ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌။ မာတာ၊ အမိတည်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သေ (သော) ဒသဗလော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇာယတနမူလေ၊ လင်းလွန်း ပင်၏အနီး၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ပဌမံ၊ သူတပါးတို့ရှေးဦးစွာ။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထ၊ လှူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တေ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအမိဖြစ်ဖူးသော နတ်သမီး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တုဋ္ဌမာနသ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မန္တဉ္စ၊ မုန့်ကြက်ကျစ်ကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဈိန္ဒြိယကဉ္စ၊ ပျားမုန့်ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏထာလကေန၊ ရွှေခွက်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမံ ဘောဇနံ၊ ဤဘောဇနကို။ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိတဗုဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောဘုရားရှင်တို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျင့်တော်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ အထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ သေလမယေ၊ ကျောက်ညိုဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဥပနာမေသုံ၊ ကပ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “တေသံ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့အား။ မဟပူလံ၊ ကြီးသောအကျိုးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ စတ္တာရောပိ ပတ္တေ၊ လေးလုံးသော သပိတ်တို့ကိုလည်း။ “ဧကောဝပတ္တော၊ တလုံးတည်းသောသပိတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ တေ ဝါဏီဇာ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ မန္တဉ္စ၊ မုန့်ကြွက်ကျစ်ကိုလည်းကောင်း။ မဓုပိဏ္ဍိကဉ္စ၊ ပျားမုန့်ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌပေတော၊ တည်စေ၍။ ပရိဘုတ္တကာလေ၊ ဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒေတော၊ လှူ၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသံ၊ နေ၊ ကြွက်ကျစ်မုန့်၊ ပျားမုန့်ဆုပ်ကို ဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်လင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသံ၊ တရားဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌။ ဒေပိ ဇနာ၊ ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဒေဝါစိကေ၊ နှစ်ကြိမ်ရွတ်ဆိုခြင်းရှိသော။ သရဏေ၊ သရဏဂုံ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ (ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ (၄-၂၉၅) ဂန္ထုကာမာ၊ သွားခြင်းငှာအလိုရှိကုန်သည်။ (အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အမှကံ၊ တပည့်တော်တို့အား။ ပရိစရဏစေတိယံ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ပူဇော်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိံ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက်ယာလက်တော်ဖြင့်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်ကို။ ပရာမသိတော၊ သုံးသပ်တော်မူ၍။ ဒိန္နမ္ပိ ဇနာနံ၊ နှစ်ယောက်သော ကုန်သည်ညီနောင်တို့အားလည်း။ အဋ္ဌ ကေသဓာတုယော၊ ရှစ်ဆူသော ဆံတော်ဓာတ်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဇနာ၊ ထိုကုန်သည်ညီနောင်တို့သည်။ ကေသဓာတုယော၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု ၉၇

ဆံတော်ဓာတ်တို့ကို။ သုဝဏ္ဏသမုဂ္ဂေသု၊ ရွှေကြုတ်တို့၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ အသိတဉ္စနနဂရဒ္ဒါ-
ရေ၊ အသိတဉ္စနမြို့တံခါး၌။ ဇီဝကေသဓာတုစေတိယံ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိ
သော ဆံတော်ဓာတ်စေတိကို။ ပတိဌာပေသံ၊ တည်စေကုန်၏။ ဥပေါသထဒိ-
ဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ စေတိယတော၊ ဆံတော်ဓာတ်စေတိမှ။ နိလရသ္မိယော၊
ညိုသောရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ
ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသီဒိ-
တွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာတို့ကို။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်
အတိုင်း။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိ
သော်။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ဇနေ၊ ဤကုန်သည် ညီနောင်တို့ကို။
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊
နည်းကပ်ကုန်သော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေ-
သိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု

၂၄၉။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဒါယကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဒါယကာနံ
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဒါနာတိရတနံ၊ ပေးလှူခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်သော ဒါယ
ကာတို့တွင်။ သုဒတ္တော၊ ငယ်မည်အားဖြင့် သုဒတ္တအမည်ရှိသော။ အနာထပိဏ္ဍိ-
ကော၊ ပဝတ္တိအခါ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့အား ထမင်းကိုပေးခြင်းရှိသော
ကြောင့် အနာထပိဏ္ဍိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊
မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊
ထိုစကားကိုခွဲ၍ဆိုဦးအံ့။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသဌေး၏အလောင်းဖြစ်သော
ဒါယကာသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ မေကထံ၊ တရားစကားကို။
သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊
တယောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ ဒါယကာနံ၊ ပေးလှူတတ်သော
သူတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊

၁။ ဇီဝကေသဓာတုယာ စေတိယံ = (ဆဋ္ဌ) ၁။ နိဗ္ဗတ္တော = (ဆဋ္ဌ)

မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသော ကုသိုလ်ကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာ-
နန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားထားတော်မူအပ်သော ပေးလှူတတ်သောသူတို့ထက်မြတ်
သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သဌေး
၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယကာသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာ
လပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်
၍။ ဣဒဿိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သုမနသေဋ္ဌဿ၊ သုမနသဌေး၏။ ဂေဟေ၊
အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သုဒတ္တောတိ၊ သုဒတ္တဟူ၍။ အဿ၊ ထိုသတို့သား
အား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုသုဒတ္တအမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်
အဖို့၌။ သရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
သည်ဖြစ်၍။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သည်။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍။ တေနော ဂုဏေန၊ ထိုပေးလှူတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်
ကြောင့်သာလျှင်။ ပတ္တဋ္ဌနာမဓေယျာ၊ ပုံ့နံ့သော အမည်၏ တည်ရာဖြစ်
သော။ အနာထပိဏိကော နာမ၊ အနာထပိဏ်အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သဌေးသည်။ ပဉ္စဟိ သကဋ္ဌသတေဟိ၊ ငါးရာသော
လှည်းတို့ဖြင့်။ တဏှံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိယသဟာယကဿ၊ ချစ်စွာသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။
သေဋ္ဌိနော၊ သဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုသဌေးအိမ်
၌။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘု
ရား၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ပွင့်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဗလဝဗစ္စု-
သကာလေ။ မိုးသောက်အားကြီးသောအခါ၌။ ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ နတ်၏
တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ပွင့်သော။ ဒွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာ၊ နာ၍။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဒုတိယ-
ဒိဝသေ၊ ၈၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။
ဘိက္ခုသံသဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလာတော်မူစိမ့်
သောငှာ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ အန္တရာမခဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌။ ပဉ္စစတ္တာလီသယောဇနမဂ္ဂေ၊ လေးဆယ့်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု ၉၉

ငါးယူဇနာရှိသောခရီး၌။ သတသဟဿံ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာ
 တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ယောဇနော ယောဇနော၊ တယူဇနာ
 တယူဇနာရှိသောအရပ်၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်
 လုပ်စေ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ကောဋိသန္တာရေန၊ အသ
 ပြာတို့၏ အစွန်းချင်းထိအောင်ခင်းသဖြင့်။ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍။ အဋ္ဌာရသဟိ
 ကောဋိဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ အဋ္ဌာ-
 ရသဟိ ကောဋိဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။
 ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးပြီး
 သည်ရှိသော်။ စတုန္တံ၊ လေးဦးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား။ ပုရေ-
 ဘတ္တဘတ္တဘဒတ္တသု၊ နံနက်အခါညဉ့်အခါတို့၌။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဒါနံ၊
 အလှူကို။ ဒဒန္တော၊ လှူလျက်။ အဋ္ဌာရသဟိ ကောဋိဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေ
 သောဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ဝိဟာရမဟံ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်းကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံး
 ဖေ၏။ ဝိဟာရမဟော၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်းသည်။ နဝဟိ မာသေဟိ၊ ကိုးလ
 တို့ဖြင့်။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ (ဋ-၂၉၆) အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ “ပဉ္စဟိ
 (မာသေဟိ)၊ ငါးလတို့ဖြင့်။ (နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။)”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တံ၊ ဆိုကုန်၏။) တေ-
 မာဘေ ပန၊ သုံးလတို့ပတ်လုံးကား။ သဗ္ဗာစရိယာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆရာတို့
 ၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ စတုပဏ္ဏာသကောဋိဓနံ၊ ငါးဆယ့်လေးကုဋေသောဥစ္စာကို။
 ဝိဿဇေတွာ၊ စွန့်၍။ နိစ္စကာလံ၊ အခါမပြတ်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေ
 တိုင်း။ ပဉ္စ သလကဘတ္တသတာနိ၊ ငါးရာသော စာရေးတံ ဆွမ်းတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ ပက္ခိကဘတ္တသတာနိ၊ ငါးရာသော လဆန်းပက္ခ၊
 လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သောဆွမ်းတို့သည်။ ပဉ္စ သလကယာဂုသတာနိ၊ ငါးရာ
 သော စာရေးဘယာဂုသို့သည်။ ပဉ္စ ပက္ခိက ယာဂုသတာနိ၊ ငါးရာသော လ
 ဆန်းပက္ခ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌လှူအပ်သော ယာဂုတို့သည်။ ပဉ္စ ဓုဝဘတ္တသတာနိ၊
 ငါးရာသော အိမ်ဦး၌သာ၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့သည်။ ပဉ္စ အာဂန္တက-
 ဘတ္တသတာနိ၊ ငါးရာသော ဧည့်သည်တို့အား လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့သည်။
 ပဉ္စ ဂမိက ဘတ္တသတာနိ၊ ငါးရာသော ခရီးသွားရဟန်းတို့အားလှူအပ် သော

၁။ ယောဇနိကဝိဟာရေ- (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဉ္စ ဓုရဘတ္တသတာနိ= (ဆဋ္ဌ)

ဆွမ်းတို့သည်။ ပဉ္စ ဂီလာနဘတ္တသတင်္ဂါ၊ ငါးရာသော သူနာရဟန်းတို့အား
 လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့သည်။ ပဉ္စ ဂီလာနပဋ္ဌာကဘတ္တသတင်္ဂါ၊ ငါးရာသော
 သူနာတို့ကိုလှုပ်ကျွေးသောရဟန်းတို့အား လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့သည်။ ပဉ္စ အာ-
 သနသတင်္ဂါ၊ ငါးရာသောနေရာတို့သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိစ္စပညတ္တာ-
 နေဝ၊ အမြဲတည်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) အထ၊ ထိုအခါမှ။ နံ၊ ထိုအနာထပိဏ်သဌေးကို။
 အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတ-
 ဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာ
 တို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊
 ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤအနာထပိဏ် သဌေးကို။ ဒါယကာနံ၊
 ပေးလှူတတ်သောသူတို့တို့။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု

၂၅၀။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဓမ္မကထိကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဓမ္မကထိ
 ကာနံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားကိုဟောတတ်ကုန်သော။
 ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့တို့။ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။
 ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ သော၊ ထို
 စိတ္တအမည်ရှိသောသူကြွယ်၏ အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။ ပဒုမ္မတ္တရဗုဒ္ဓကာ-
 လေ၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသ-
 ဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊
 နောက်အဖို့၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာ-
 ရံ၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာ
 ကို။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားကိုဟောတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တို့။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊
 မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊
 လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတု၊ ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုပဒု-
 မ္မတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော တရားကိုဟောတတ်ကုန်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။
 သော၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယကာသည်။
 ကပ္ပသဘသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတလုံးကလေးပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု ၁၀၁

လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်
စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ မိဂလုဒ္ဓကဂေဟေ၊ မုဆိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊
ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ အရညေ၊ တော၌။ ကမ္မံ၊ မုဆိုးတို့၏
အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထကာလေ၊ စွမ်းနိုင်သောအခါ၌။ ကေ-
ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ မိဂမာရ-
ဏတ္ထာယ၊ သားတို့ကိုသတ်အံ့သောငှာ။ သတ္တိံ၊ လုံ့မကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အရညံ၊
တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မိဂရူပါနိ၊ သမင်အပေါင်းတို့ကို။ သြလောကေ-
န္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ အကတပဗ္ဗာရေ၊ မပြုအပ်
သောတောင်ဝှမ်း၌။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပံသုကူလံ၊ ပံသကူသက်န်း
ကို။ ပါရပိတော၊ ခြံ၍။ ပါသာဏဖလကေ၊ ကျောက်ဖျာ၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေ
သော။ ကေ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ကေော၊
တဦးသော။ အယျော၊ အရှင်သည်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရော-
န္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္တော၊ ထိုင်နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။
သရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်
၌။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ အာဘတမံသံ၊ ဆောင်အပ်သော အသားကို။
ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ (ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌။) ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစာ-
ပေတော၊ ချက်စေ၍။ ပိဏ္ဍာစာရိကေ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ကုန်သော။ ဒေ၊
နှစ်ဦးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦး
သော ရဟန်းတို့၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပညတ္တာသနေ၊
ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌။ နိသိဒါပေတော၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။
သမ္ပာဒေတော၊ ပြည့်စုံစေ၍။ “အယျော၊ အရှင်တို့ကို။ ပရိဝိသထ၊ လုပ်ကျွေး
ကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို။ အာဏာပေတော၊
စေခိုင်းခဲ့၍။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ကုဋေ၊ အိုး၌။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။
ပဏ္ဍေန၊ သစ်ရွက်ဖြင့်။ မုခံ၊ အိုးဝကို။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့စည်း၍။ ကုဋံ၊ ဆွမ်းအိုးကို။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား
၌။ နာနာဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပုမ္မာနိ၊ ပန်းတို့ကို။
သြစိနိတော၊ ဆွတ်၍။ ဘတ္တကုဋေန၊ ထမင်းအိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂဟေတော၊
ယူ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိသိန္နဌာနံ၊ ထိုင်နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ကုဋံ၊ ထမင်းအိုးကို။ သြတာရေတော၊ ချ၍။ ကေမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်

သောအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ (ဋ-၂၉၇) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောယ၊ ပြုတော်မူပါ ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝံတွာ၊ ဆို၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ် ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပတိဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေဟိ မိဿကပုဗ္ဗေ-ဟိ၊ ထိုအရာရောသော ပန်းတို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော် ၍။ ဧကမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ “ရသပိဏ္ဍပါတေန၊ အခုသာရှိသောဆွမ်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အယံ ပုပ္ဖပူဇာ၊ ဤပန်းပူဇော်ခြင်းသည်။ (မေ၊ ငါ၏။) စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိတောသေတိ ယထာ၊ နှစ်သက်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံ(တထာ)၊ ထိုအတူ။ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာ အရပ်၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဏ္ဏာကာရသဟဿာနိ ဧဝံ၊ တထောင်သောလက် ဆောင်တို့သည်လည်း။ အာဂစ္ဆန္တ၊ လာရောက်စေ ကုန်သတည်း။ ပဉ္စဝဏ္ဏ-ကုသုမဝဿဉ္စ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းမိုးသည်လည်း။ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ကို ဒါယကာ၏။ ဥပနိဿယံ၊ အားကြီး စွာသော အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒုတ္တိံ သာကာရကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဒုတ္တိံ သာ ကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုစိတ္တ အမည်ရှိသော သူကြွယ်၏အလောင်းဖြစ်သော သူသည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက် ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဇဏ္ဍုမတ္တေန၊ ပုဆစ်ခွေးအတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဩဓိနာ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖဝဿံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပန်းမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ သယဉ္စ၊ မိမိသည်လည်း။ အညာဟိ၊ တပါးကုန် သော။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ထက်။ အဓိကတရေန၊ အထူးသဖြင့် လွန်ကဲစွာ သော။ ရူပေန၊ အဆင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ် ၏။ သော၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်၏ အလောင်းဖြစ်သော နတ်သား သည်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြားကာလ ပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌။ မဇ္ဈိကာသဏ္ဌနဂရေ၊ မဇ္ဈိကာသဏ္ဌမြို့၌။ သေဌိကုလေ၊ သဌေး အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို သတို့သား၏။ ဇာတကာလေဝ၊ ဖွားသော အခါ၌သာလျှင်။ သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသော မြို့၌။ ဇဏ္ဍုမတ္တေန၊

ပုဆစ်ဒူးအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩဓိနာ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ပဉ္စဝဏ္ဏကုသုမ-
 သေ။ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို သတို့သား၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။
 “အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာ
 ၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ဇာတဒိဝသေဝ၊ ဖွားသောနေ့၌ သာလျှင်။
 သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသောမြို့သည်။ ပဉ္စဝဏ္ဏဟိ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိ
 ကုန်သော။ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်။ ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။”
 ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ စိတ္တကုမာရေတိ နာမံ၊
 စိတ္တသတို့သားဟူသော အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့
 ၌။ သရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။
 ပိတု၊ အဖ၏။ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်။ တသ္မိံနဂရေ၊ ထိုမစ္ဆိကာသဏ္ဌ
 အမည်ရှိသောမြို့၌။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သဌေးအရာသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယတ္ထေရာနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိမထေရ်တို့၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊
 အတွင်းဖြစ်သော။ မဟာနာမတ္ထေရော နာမ၊ မဟာနာမ်မထေရ်မည်သည်။ မစ္ဆိ-
 ကာသဏ္ဌနဂရံ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဌမြို့သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်
 ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ တဿ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသော မထေရ်
 ၏။ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုထ်၌။ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
 အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာနေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပိဏ္ဏပါတေန၊
 ဆွမ်းဖြင့်။ ပတိမာနေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစား
 ခြင်းကိစ္စရှိသော။ (ထေရံ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသောမထေရ်ကို။) အဗ္ဗာဋကရာ-
 မံ နာမ၊ အဗ္ဗာဋကရာမအမည်ရှိသော။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ နေတွာ၊ ပင့်
 ဆောင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဗ္ဗာဋက-အမည်ရှိသောအရံ၌။ အဿ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်
 ရှိသော မထေရ်အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။
 နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။
 ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစိမ့်သောငှာ၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။
 ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ထေရေပိ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသောမထေရ်သည်လည်း။ တဿ၊
 ထိုစိတ္တအမည်ရှိသောသူကြွယ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ မဂ်ဖိုလ်၏အားကြီးစွာသော အ

ကြောင်းကို။ ဒီသွား၊ မြင်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သဋ္ဌာယတန ဝိဘတ္တိမေဝ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနကိုဝေဖန်ခြင်းနှင့် စပ်သော တရားကိုသာလျှင်။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ပုရိမတဝေ၊ ရှေးဘဝ၌။ မဒ္ဒိတသင်္ခါရတာယ၊ သုံးသပ်ပြီးသော သင်္ခါရတရား ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ သမ္မာပုဏ်၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဣသိဒတ္တတ္ထေရော၊ ဣသိဒတ္တမထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိကာသဏ္ဌ-အမည်ရှိသောမြို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ သေဋ္ဌဿ၊ စိတ္တအမည်ရှိသော သဌေး၏။ နိဝေသေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်၏အဆုံး၌။ (စိတ္တေန၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော။) ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တေန၊ တေတံ နိုင်သော။ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ထေရေန၊ မဟာနာမ်မထေရ်သည်။ အဇ္ဈိဋ္ဌော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပါသကဿ၊ စိတ္တအမည်ရှိသောဒါယကာ၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ ဖြေ၍။ တေန၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဂိဟိသဟာယကဘာဝေ၊ လူလက်ထက်က အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကို။ ဉာတေ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဣမ၊ ဤမဇ္ဈိကာသဏ္ဌအမည်ရှိသောမြို့၌။ (ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။) န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေသင့်။” ဣတိ၊ ထိုသို့နှလုံးပိုက်၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သေဋ္ဌဂဟပတိ၊ စိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ မဟာနာမတ္ထေရံ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော မထေရ်ကို။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယကရဏတ္ထံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ (ဋ-၂၉၈) ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သောပိ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသော မထေရ်သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသောသူကြွယ်အား။ တေဇောသမာပတ္တိပါဠိဟာရိယံ၊ တေဇောကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော သမာပတ်လျှင်အခြေရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတော၊ ပြ၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ (မေ၊ ငါအား။) ဣမ၊ ဤမဇ္ဈိကာသဏ္ဌအမည်ရှိသောမြို့၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။

၂၉၈

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဧဒံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ ဘိက္ခု၊ သဟဿ ပရိဝါရာ၊ ရဟန်းတထောင်

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု ၁၀၅

အခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမ္မာဒ္ဓကာရာမံ၊ အမ္မာဒ္ဓက-အမည်ရှိသောအရံသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ စိတ္တ-အမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသောသာဝကတို့အား။ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာသောပူဇော်သကားကို။ သဇ္ဇေသိ၊ စီရင်၏။ သုဓမ္မတ္ထေရော၊ သုဓမ္မအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုကြီးစွာသောပူဇော်သကားကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌိ၊ စိတ္တအမည်ရှိသောသဋ္ဌေးကို။ တိလသင်္ဂုလိကာဝါဒေန၊ နှမ်းကျပ်မုန့်သည်အမျိုးကို ယိုးမှတ်၍ဆိုသောစကားဖြင့်။ ခုံသေတွာ၊ ရှုတ်ချ၍။ တေန၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ ပဏာမိတော၊ မောင်းမဲအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဒသဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ စိတ္တံ၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ကို။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ တတ္ထေဝ အမ္မာဒ္ဓကာရာမေ၊ ထိုအမ္မာဒ္ဓက-အမည်ရှိသော အရံ၌သာလျှင်။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပါသကော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “အဟံ၊ ငါသည်။ ဒသဗလံ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မဖူးမြင်၍သာလျှင်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂစ္ဆန္တေန ပန၊ သွားသောငါသည်ကား။ တုစ္ဆဟတ္ထေန၊ လက်၌အချည်းနှီး။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ ငါးရာသောလှည်းတို့ဖြင့်။ တေလမဓုဖာဏိတာဒိနိ၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ အစရှိသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ “ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒသဗလံ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတုကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်စေကုန်သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍။ ဒွိဟိ ပုရိသသဟဿေဟိ၊ နှစ်ထောင်သောယောက်ျားတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတု၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ပက္ကာမိ၊ ဖွဲ့သွား၏။ တိံ သယောဇနေယုဇနာသုံးဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ဒေဝတာ၊

နတ်တို့သည်။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။
သော၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ သတ္တ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဉ္စ ပတိဋ္ဌိတေန၊
ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ကို။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။ တသ္မိံ၊ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ အာကာသ၊ ကောင်းကင်မှ။
ပဉ္စဝဏ္ဏာနံ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖဂါနံ၊ ပန်းတို့၏။ ဝဿံ၊ မိုး
ကို။ ဝဿိ၊ ရွာစေ၏။

သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုစိတ္တအမည်
ရှိသောသူကြွယ်၏။ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်။ (တေသံ၊
ထိုပရိသတ်တို့အား။) သဠာယတနဝိဘတ္တိမေဝ၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနကို
ဝေဖန်ခြင်းနှင့်စပ်သော တရားကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒသ-
ဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ အ-
မာသမတ္တံ၊ လခဲမျှ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တဿာပိ၊ ပေးလှူသည်လည်းဖြစ်သော။
တဿ၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်အား။ သကနိဝေသနတော၊ မိမိအိမ်မှ။
နိတာနိ၊ ဆောင်ခဲအပ်ကုန်သော။ တဏှုလတေလမဓုဖာဏိတာဒိနိ၊ ဆန်၊ ဆီ၊
ပျား၊ တင်လဲ-အစရှိသည်တို့သည်။ န ခိယိံ သု၊ မကုန်နိုင်ကုန်။ ရာဇဂဟဝါသိ-
ကေဟိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ ပဟိတပဏ္ဏာကာရေဝ၊ ပို့စေ
အပ်သော လက်ဆောင်သည်သာလျှင်။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဖြစ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတော၊ ဖူးမြင်ပြီး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရံ၊
မဇ္ဈိကာသဏှမြို့သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သကဋ္ဌေဟိ၊ လှည်းတို့ဖြင့်။
အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဥစ္စာကို။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
ရဟန်းအပေါင်းအား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သကဋ္ဌေသု၊ လှည်းတို့သည်။ တုဋ္ဌေသု၊
အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်၍။ ဂတမတ္တေသေဝ၊ သွားခါမျှဖြစ်ကုန်သော်သာလျှင်။
ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သတ္တ ရတနာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို။ ပုရယိံ သု၊
ပြည့်စေကုန်၏။

မဟာဇနန္တရေ၊ လူများအလယ်၌။ “စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော။ အယံ
ဂဟပတိ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ ယာဝ (အတိဝိယ)၊ အလွန်လျှင်။ သက္ကာရ-
သမ္ပာနပ္ပတ္တော ဝတ၊ အရိအသေပြုအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ကောင်းစွာမြတ်နိုးတနာ
ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စွတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထာ၊ စကား
သည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံ(ကထံ)၊ ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု ၁၀၇

သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။)

“သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္ပန္နော၊ ယသော ဘောဂသမပ္ပိတော။
ယံ ယံ ပဒေသံ ဘဇတိ၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ ပူဇိတော” ဟိ။

သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္ပန္နော ။ပ။ တတ္ထ တတ္ထေဝ ပူဇိတော-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

သဒ္ဓေါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ သီလေန၊ အကျင့်သီလနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ ယသော၊ အနာထပိဏ် သဌေး-စသောသူတို့ကဲ့သို့ငါးရာသောအခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘောဂသမပ္ပိတော၊ ဥစ္စာစီးပွားစသော လူတို့၏အသုံးအဆောင်၊ သဒ္ဓါသီလ စသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ (ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။) ယံ ယံ ပဒေသံ၊ အကြင်အကြင် အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဆည်းကပ်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ပူဇိတော၊ သူတကာတို့ပူဇော်အပ် သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

သော၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ တတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အရိယသာဝကာနံယေဝ၊ အရိယသာဝက သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့၏။ ပဉ္စဟိ ပုရိသသတေ-ဟိ၊ ငါးရာသော ယောက်ျားတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုစိတ္တအမည်ရှိသော သူကြွယ် ကို။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပို၌။ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာတို့ကို။ (ဋ္ဌ-၂၉၉) ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ စိတ္တသံယုတ္တံ၊ စိတ္တသံယုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားကိုဟောတတ်သောသူတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ် သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဟတ္ထကအာဠဝကဝတ္ထု

၂၅၁။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိတံ (ဣမိနာ)၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓေန၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သင်္ဂဟဝတ္ထုနာ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဖြင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သင်္ဂဟန္တနံ၊ ချီးမြှောက်တတ်ကုန်သော ဒါယကာတို့တွင်။ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထက-အမည်ရှိသော။ အာဠဝကော၊ အာဠဝက-မင်းသားသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတံ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ အယံ၊ ဤဟတ္ထာဠဝက-မင်းသား၏ အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။ ပဒုမ္မတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလသရေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမ္မတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ ဌာနန္တရေ၊ အရာအထူး၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ထားတော်မူအပ်သော လေးပါးသောသင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်တတ်သော ဒါယကာတို့ထက် မြတ်သောအရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုဟတ္ထာဠဝက-မင်းသား၏အလောင်းဖြစ်သောသူသည်။ ကပ္ပသတသဟယံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတာ၊ ကျင်လည်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ အာဠဝိရဋ္ဌေ၊ အာဠဝိတိုင်း၌။ အာဠဝိနဂရေ၊ အာဠဝိမြို့၌။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝိပြည်ကို အစိုးရသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂက္ခိ၊ ယူ၏။ သေ၊ နတ်ဖြန်။ ဘတ္တစာဋိယာ၊ ထမင်းအိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူးအား။ ပေသေတဗ္ဗော၊ ပို့စေအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတြ (ဝစနေ)၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနိပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ -ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာဠဝကော၊ အာဠဝိပြည်ကို

အစိုးရသော။ ဣဇာ၊ မင်းသည်။ မိဂဝဇာယ၊^၁ သားသမင်ကို သတ်အံ့သော
ဌာ။ အရည်၊ တောသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဧကံ၊ တကောင်သော။ မိဂံ၊ ဧကီ
မည်သောသားကို။ အနုဗန္ဓိတော၊ အစဉ်လိုက်၍။ သာတေတော၊ သတ်၍။ ဒွိဇာ၊
နှစ်ပိုင်း။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ဓနုကောဋိယံ၊ လေး၏အစွန်း၌။ လဂ္ဂေတော၊ ဆွဲ၍။
နိဝတ္တေတော၊ ပြန်နှစ်၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဝါတာတပေန၊
လေနေပူဖြင့်။ ကိလန္တကာယော၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကံ၊ တပင်
သော။ သိတစ္ဆာယံ၊^၂ ချမ်းအေးသော အရိပ်ရှိသော။ နိဂြောဓဓုက္ခမူလံ၊
ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ဒရထံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတော၊ ဖျောက်၍။ နိက္ခ-
မန္တံ၊ ထွက်သော။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ အဓိဝတ္တော၊ စောင့်
သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ “တိဋ္ဌတိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့ ရပ်လော့။ တံ၊ သင်သည်။
မေ၊ ငါ၏။ ဘက္ခော၊ အစာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊
ဆို၍။) ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဏှိ၊ ကိုင်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဒဠံ၊ မြို့စွာ။ ဂဟိ-
တတ္တာ၊ ကိုင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဥပါယံ၊ လုတ်
အံ့သောအကြောင်းကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ “ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။
တေ၊ အရှင်နတ်မင်းအား။ ဧကေကပုရိသေန၊ တယောက်တယောက်သော
ယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာဋိဘတ္တံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ပေသေသာမိ၊ ပို့စေ
အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ နဂရံ၊ အာဠဝီပြည်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။
တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဗန္ဓနာဂါရတော၊ နောင်အိမ်မှ။ ဧကေက-
မနုဿေန၊ တယောက် တယောက်သော လူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာဋိဘတ္တံ၊ ထမင်း
အိုးကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ ဧတေနဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နောင်အိမ်၌။ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ ခိဏေသု၊ ကုန်ကုန်
သည်ရှိသော်။ “မဟလ္လကမနုဿေသု၊ လူအိုတို့ကို။ ဂယုမာနေသု၊ ဖမ်းယူအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်။ ရဋ္ဌဓေါတော၊ တိုင်းနိုင်ငံချောက်ချားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”
ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုလူအိုတို့ကို။ အဂ္ဂဟေတော၊ မဖမ်းမယူ
မူ၍။ ဒဟရကုမာရေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဂဏှိတံ၊ ဖမ်းယူခြင်းဌာ။ အာရဘိံသု။
အားထုတ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဒါရက-
မာဘဒရာ စ၊ သူငယ်၏ အမိတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘိနိယော စ၊ ကိုယ်ဝန်
ဆောင် မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်း
နိုင်ငံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်။

၁။ မိဂဝတ္ထုယ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌ-မူလ်မပါ။ ၃။ သန္တုစ္ဆာယံ = (ဆဋ္ဌ)

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စုသသမ-
ယန္တေ၊ မိုးသောက်ထ၏ အဆုံး၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလော-
ကန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အာဠဝကကုမာရဿ၊ အာဠဝကမင်း
သား၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဗလ္လာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဥပနိဿယံ။
အားကြီးစွာသောအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ “အယံ ကုမာရော၊ ဤ
အာဠဝကမင်းသားသည်။ (ဋ္ဌ-၃၀၀) ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလ
ပတ်လုံး။ ပတ္တိတပတ္ထနော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝ-
လောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ ဝေတိတု၊ စုံတေ၍။ အာဠဝကရညော၊ အာဠဝက
မင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အညံ၊ တပါးသော။ ကုမာရံ၊
သုဝဏ်ကို။ အလဘန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သေ၊ နတ်ပြန်။ ကုမာရံ၊ အာဠဝက
မင်းသားကို။ စာဋိဘတ္တေန၊ ထမင်းအိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆိ-
ယန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတု၊ ကြံတော်မူ၍။ သာယန-
ယမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။
အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကအမည်ရှိသော။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏။ ဘဝနဒ္ဓါရံ၊ ဗိမာန်
တံခါးသို့။ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုအာဠဝကနတ်ဘီလူး၏။
ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ဖြစ်သော။ ဂဒြတံ နာမ၊ ဂဒြတ-အမည်ရှိသော။
ယက္ခံ၊ ဘီလူးကို။ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့။ ပဝိသနတ္ထာယ၊ ဝင်ခြင်းအကျိုးငှာ။
ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုဂဒြတ-အမည်ရှိသော တံခါးစောင့်ဘီလူး
သော်။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပဝိသထ၊
ဝင်တော်မူကုန်လော့။ မယံ ပန၊ အကျွန်ုပ်၏ကား။ အာဠဝကဿ၊ အာဠ
ဝကနတ်ဘီလူးအား။ အနာရောစနံ နာမ၊ မကြားခြင်းမည်သည်။ အယုတ္တံ၊
မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဂဒြတ အမည်ရှိ
သော တံခါးစောင့်ဘီလူးသည်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ယက္ခသမာဂမံ၊
ဘီလူးတို့၏အစည်းအဝေးသို့။ ဂတဿ၊ သွားသော။ အာဠဝကဿ၊ အာဠ
ဝကနတ်ဘီလူး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာမာသိ၊ သွားလေ၏။ သတ္တာပိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံ ဘဝနံ၊ ထိုဗိမာန်သို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်တော်
မူ၍။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကနတ်ဘီလူး၏။ နိသီဒနပလ္လင်္ဂေ၊ နေထိုင်ရာ
ဖြစ်သော ရတနာပလ္လင်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သာတာဂိရိဟေမဝတာ၊ သာတာဂိရိ၊
ဟေမဝတ-အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးတို့သည်။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကနတ်ဘီ
လူး၏။ ဘဝနမတ္ထေကေန၊ ဗိမာန်၏အထက်၌ဖြစ်သော ကောင်းကင်ရီးဖြင့်။
ယက္ခသမာဂမံ၊ ဘီလူးတို့၏အစည်းအဝေးသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ ဟတ္ထကအာဠဝကဝတ္ထု ၁၁၁

သော်။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ ဂမနေ၊ သွားခြင်းအမှုအရာသည်။ အသမ္ပဇ္ဇ-
မာနေ၊ မပြည့်စုံနိုင်သည်ရှိသော်။ “ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နှ
ခေါ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်။
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝက-နတ်ဘီလူး၏။ ဘဝ-
နေ၊ ဗိမာန်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဝန္တိတော၊
ရှိခိုး၍။ ယက္ခသမာဂမံ၊ ဘီလူးတို့၏အစည်းအဝေးသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘီလူးအား။ “အာရုသော အာဠဝက၊ ငါ့ရှင်
အာဠဝက။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌။
အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊
သင်၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌။ (ယံ ယေန-ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။) တေ၊
သင်သည်။ မဟာလာဘော၊ များစွာသောလာဘ်ကို။ (လဒ္ဓေါ ဝတ၊ ရအပ်
ပေစွတကား။) ဂန္တော၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
အထံတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
တုဋ္ဌံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ပဝေဇယိသု၊ သိစေကုန်၏။
သော၊ ထိုအာဠဝက-အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးသည်။ တေသံ၊ ထိုသာတာ-
ဂီရိ၊ ဟေမဝတ-အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတော၊
ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “ဣမေ၊
ဤသာတာဂီရိ၊ ဟေမဝတ အမည်ရှိသော နတ်ဘီလူးတို့သည်။ ကေဿ၊ တဦး
သော။ မုဏ္ဍကသမဏဿ၊ ဦးပြည်းရဟန်း၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပလ္လင်္ကေ၊ ပလ္လင်
၌။ နိသိန္နတာဝံ၊ ထိုင်နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ဧဝံ ဘောတိဘူ-
တော၊ အမျက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ။ မယံ၊
ငါ၏။ ဧတေန သမဏေန၊ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သင်္ဂါမော၊ ဇစ်ထိုး
ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေ-
တော၊ ကြံပြီး၍။) တတ္ထ၊ ထိုသို့စစ်ထိုးရာ၌။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယာ နာမ၊
အပေါင်းအဖော်တို့မည်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
(ဝတော၊ သို့၍။) ဒက္ခိဏပါဒံ၊ လက်ယာခြေကို။ ဥက္ခိပိတော၊ မြှောက်၍။
သဌိယောဇနမတ္ထံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌံ၊

ကောလသတောင်ထွက်ကို။ အက္ကမိ၊ နင်း၏။ တံ၊ ထိုကောလသတောင်ထွက်-
သည်။ ဘိဇ္ဇိတော၊ ကဲ့ရဲ့။ ဒွိဝေ၊ နှစ်ဖြာ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတော၊
ဤအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အာဠဝကယုဒ္ဓံ၊ အာဠဝကဘိလူး၏စစ်ထိုးခြင်းကို။
ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ရဲ့အပ်၏။ အာဠဝကော ပန၊ အာဠဝကဘိလူးသည်ကား။
သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံး။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ ယုတ္တိန္ဒောပိ၊
စစ်ထိုးသော်လည်း။ ယံကိဉ္စိံ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပ-
သင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊
မေးလျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။
ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဝိတ္ထာရေတော၊ ရဲ့၍။ ကထေတုကာ-
မေန၊ ဆိုခြင်းငှာအလိုရှိသော အမျိုးသားသည်။ အာဠဝကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊
အာဠဝကသုတ်၏အဖွင့်ကို။ ဩလောကေတဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်၏။

ပုနဒိဝေသ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဒ္ဓိ-
တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ စာဋိတတ္တာဟရဏဝေလာယ၊ ထမင်းအိုးကိုဆောင်
အံ့သောအခါ၌။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တံ၊ ဖမ်းယူ
အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မှ၍။ ရညော၊
မင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “တတော၊ အမောင်တို့။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။
အယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ မသင့်သောအရာ၌။ (ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။) အတ္ထိ ပန၊
ရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ
(အတ္ထိ)၊ ဩဝါ-ရှိပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရာဇကုလေ၊ မင်းအိမ်၌။ ပုတ္တော၊
သားသည်။ ဇာတော၊ ဖွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)
တာတော၊ အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇီဝန္တော၊
အသက်ရှင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ စာဋိ-
တတ္တေန၊ ထမင်းအိုးနှင့်။ (သဒ္ဓိံ၊ တကွ။) (ဋ္ဌ-၃၀၁)နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ပေ-
သေထ၊ ပို့စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုမင်းချင်း
ယောက်ျားတို့သည်။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။ ဝိက္ကန္တမာနာယ၊ ငိုမြည်တမ်း
စဉ်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ စာဋိတတ္တေန၊ ထမင်းအိုး

၂၀၂

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-အဋ္ဌဝဂ္ဂ ဟတ္ထကအာဠဝကဝတ္ထု ၁၁၃

နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကမ္မာ၊ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝက နတ်ဘိလူး၏။ ဘဝနဒ္ဓါရံ၊
ဗိမာန်တံခါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အယျ၊ အရှင်နတ်မင်း။ ဟန္တ၊ ယူ
လော။ တဝ၊ သင်၏။ ဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ ပဋိစ္စာဟံ၊ ခံလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်။ တေ-
သံ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အရိယ-
သာဝကတ္တာ၊ အရိယသာဝက ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လဇ္ဇမာနော၊
ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ဖြစ်၍။ နိသီဒိ၊
ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအာဠဝက နတ်ဘိလူးကို။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဠဝက၊ အာဠဝက။ တေ၊
သင်အား။ လဇ္ဇနကိစ္စံ၊ ရှက်ခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။
ဂဟေတော၊ ယူ၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေဟိ၊ ထား
လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) တေ ရာဇပုရိသ၊ ထို
မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ အာဠဝကကုမာရံ၊ အာဠဝက မင်းသားကို။
အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကနတ်ဘိလူး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသံ၊ ထား
ကုန်၏။ အာဠဝကော၊ အာဠဝကနတ်ဘိလူးသည်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊
ထား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတော၊ ခံယူတော်မူ၍။ ပုန၊ တဖန်။
အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်
မူ၏။ အာဠဝကော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ဂဟေ-
တော၊ ယူ၍။ ရာဇပုရိသနံ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။
ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ဟတ္ထတော၊
တဦးသောသူ၏လက်မှ။ ဟတ္ထံ၊ တဦးသောသူ၏လက်သို့။ ဂတတ္တာ၊ ရောက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ဟတ္ထကောအာဠဝကော” တေဝ နာမံ၊ ဟတ္ထာ-
ဠဝက-ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ တေ ရာဇပုရိသ၊ ထိုမင်းချင်း
ယောက်ျားတို့သည်။ တုဌမာနသ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရညော၊ အာဠဝကမင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမံ-
သု၊ သွားကုန်၏။ ရာဇာ၊ အာဠဝကမင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ စာဋိတတ္ထံ၊ ထမင်းအိုးကို။ န သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊
မခံ။” ဣတိ သညံ၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ “တာတာ၊
အမောင်တို့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေမေဝ၊

ဤသို့သာလျှင်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရာဇကုလဿ၊ မင်းမျိုးအား။ တုဋ္ဌိစ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝဗ္ဗိစ၊ ပွားစီးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝကဘီလူးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဥပါသကတ္ထေ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေတော်မူ၍။ ကုမာရံ၊ သတ္တိသားကို။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝကဘီလူးကို။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေတော်မူ၍။ အာဠဝိနဂရာဘိမုခေါ၊ အာဠဝိပြည်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအာဠဝကဘီလူးသည်။ နဂရံ၊ အာဠဝိပြည်သို့။ ဥပသကံမန္တော၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ လဇ္ဇိတွာဝ၊ ရှက်၍သာလျှင်။ ဩသက္ကတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုအာဠဝကဘီလူးကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ “အာဠဝက၊ အာဠဝက။ (တံ၊ သင်သည်။) လဇ္ဇသိ၊ ရှက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာမ (လဇ္ဇာမိ)၊ ဩော်-ရှက်ပါ၏။ နဂရဝါသိနော၊ အာဠဝိပြည်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ မာတုမရဏဉ္စ၊ အမိ၏ သေခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပိတုမရဏဉ္စ၊ အဖ၏ သေခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရမရဏဉ္စ၊ သားမယား၏ သေခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာဠဝိပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဿိဘူ၊ မြင်ကုန်၍။ ဒဏ္ဍေဟိပိ၊ လှံတံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ လေဉ္စူဟိပိ၊ ခဲတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဟရိဿန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။) ဩသက္ကာမိ၊ ဆုတ်နစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) “အာဠဝက၊ အာဠဝက။ မယာ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော။ တေ၊ သင်အား။ ဘယံ၊ တေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိဿတ္ထော၊ လွတ်လွတ်။ ဧဟိ၊ လာလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ နဂရဿ၊ အာဠဝိပြည်၏။ အဝိဇ္ဇရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်ဖြစ်သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။ အာဠဝကရာဇာပိ၊ အာဠဝကမင်းသည်လည်း။ နာဂရေ၊ မြို့၌နေသောသူတို့ကို။

၁။ မာတုမရဏံ၊ ပိတုမရဏံ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ-၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ ဟတ္ထကအာဠဝကဝတ္ထု ၁၁၅

ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
ငှာ။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပတ္တပရိသယ၊
ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာနိ၊
ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့သည်။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်တည်း
ဟူသောအဖျော်ကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်ရကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာဠဝိပြည်၌နေကုန်
သောသူတို့သည်။ အာဠဝကဿ၊ အာဠဝကဘီလူးအား။ တတ္ထေဝ၊ ထို
တောအုပ်၌ပင်လျှင်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနုသိဝတ္ထရံ၊
နှစ်တိုင်း။ ဗလိကမ္မံ၊ ဗလိနတ်စာ ပေးသောအမှုကို။ ပဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

အာဠဝကောပိ၊ အာဠဝကဘီလူးသည်လည်း။ နာဂရေ၊ အာဠဝိပြည်သား
တို့ကို။ ဓမ္မိကာယ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်။
သင်္ဂဏိ၊ ချီးမြှောက်၏။ သောပိ၊ အာဠဝကကုမာရော၊ ထိုအာဠဝက မင်းသားသည်
လည်း။ ဝုဗ္ဗိပုတ္တော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
သော။ မဂ္ဂဗသာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ သော၊ ထိုအာဠဝက
သတို့သားသည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါမပြတ်။ အရိယသဘာဝကဥပါသကနံ၊ အရိယ
သဘာဝကဖြစ်သော ဒါယကာတို့၏။ ပဉ္စဟိ ပရိဝါရသတေဟိ၊ ငါးရာသော
အခြံအရံတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရေတိ၊ လှည့်လည်၏။ အထ၊
ထိုနောက်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တေဟိ ဥပါသကေဟိ၊ ထိုင်ငါးရာသော
ဥပါသကာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တိ၊ သင့်တင့်လျော်ကပ်ပတ်
သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဝိနိတံ၊
ကောင်းစွာဆုံးမအပ်သော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။
(ဋ္ဌ-၃၀၂) “အာဠဝက၊ အာဠဝကုမင်းသား။ တေ၊ သင်၏။ ပရိသ၊ ပရိသတ်
သည်။ မဟတိ၊ များစွာ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။
သင်္ဂဏာသိ၊ ချီးမြှောက်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား။ (အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။) ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်။
တုဿန္တိ၊ နှစ်သက်သောလူအပေါင်းကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်။ သင်္ဂ-
ဏာမိ၊ ချီးမြှောက်ပါ၏။ ပိယဝစနေန၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားဖြင့်။ တုဿန္တိ၊

၂၀

၁။ ပဉ္စဟိ သတေဟိ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ နိသယ-မူဟောင်း၌မပါ။

နှစ်သက်သော လူအပေါင်းကို။ ပိယဝစနေန၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားဖြင့်။ သင်္က-
 ကာမိ၊ ချီးမြှောက်ပါ၏။ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုကိစ္စတို့ကို။ နိတ္ထရဏေန၊ ထုတ်သဖြင့်။ တုဿန္တံ၊ နှစ်သက်
 သော လူအပေါင်းကို။ ဥပ္ပန္နကိစ္စနိတ္ထရဏေန၊ ဖြစ်သောကိစ္စကို ထုတ်သဖြင့်။
 သင်္ကကာမိ၊ ချီးမြှောက်ပါ၏။ သမာနတ္ထဌာနေန၊ မိမိနှင့်တူမျှသောအရာဌာန၌
 ထားသဖြင့်။ တုဿန္တံ၊ နှစ်သက်သောလူအပေါင်းကို။ သမာနတ္ထတယ၊ မိမိနှင့်
 တူမျှသောအဖြစ်ဖြင့်။ သင်္ကကာမိ၊ ချီးမြှောက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
 လျှောက်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသီဒိတှာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါ-
 သကေ၊ ဥပါသကာတို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊
 ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဟတ္ထကံ၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠ
 ဝကမင်းသားကို။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု
 တို့ဖြင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သင်္ကဏန္တာနံ၊ ချီးမြှောက်တတ်သောသူတို့တွင်။
 အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။ ။

မဟာနာမသက္ကဝတ္ထု

၂၅၂။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ပဏီတဒါယကာနန္တိ(ဣမိနာ)၊ ပဏီတဒါ-
 ယကာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပဏီတရသဒါယကာနံ၊ မွန်မြတ်သော အရ
 သာရှိသောဘောဇဉ်၊ ဆောပတ်စသောဆေးကိုပေးလှူတတ်သော ဒါယကာတို့
 တွင်။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမအမည်ရှိသော။ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်။
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။
 ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ သော၊ ထိုမဟာနာမ
 အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်း၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယကာသည်။ ပဒုမုတ္တရ-
 ဗုဒ္ဓကလေး၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊
 ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိ
 သော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါ-
 သကံ၊ ဥပါသကာကို။ ပဏီတရသဒါယကာနံ၊ မွန်မြတ်သောအရသာရှိသော
 ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူတတ်သောဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
 ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသှာ၊ မြင်၍။ အဂ္ဂိကောရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ မဟာနာမသက္ကဝတ္ထု ၁၁၇

ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် ထားတော်မူအပ်သော မွန်မြတ်သောအရာသံသရာသောတောဇဉ်ကို ပေးလှူ တတ်သောဒါယကာတို့ထက် မြတ်သောအရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုမဟာနာမအမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်း၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယ ကာသည်။ ကပ္ပသတသဟယံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမန္တဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကပိလဝတ္ထုပုရေ၊ ကပိလ ဝတ်ပြည်၌။ သကျရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည့်ရှိသော်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဌမဒဿနေနေဝံ၊ ရှေးဦးစွာသောဖူးမြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောတာပတ္တိ- ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဌာသံ၊ တည်၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ကေသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေရုဇ္ဇာယံ၊ ဝေရုဇ္ဇာပြည်၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံးနေခြင်းကို။ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထုပုရံ၊ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ နိဂြော- ဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌။ ပဋ္ဌံဝသတံ၊ နေတော်မူ၏။ မဟာ- နာမော၊ မဟာနာမအမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းသည်။ “သတ္ထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။” ဣတံ(ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤသို့ သောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရုံသေစွာရုံခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။” ဘိက္ခု သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝေရုဇ္ဇာယံ၊ ဝေရုဇ္ဇာပြည်၌။ ဘိက္ခဝာရေ- န၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သဖြင့်။ ကိလမတံ ကိရ၊ ပင်ပန်းသတတ်။ ဣတံ(ဧတံ- ဝစနံ)၊ ဤသို့သောစကားကို။ မေ(မယာ)၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ မမ၊ တပည့်တော်အား။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ဘိက္ခု- သံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ပဋိဇဂ္ဂနေ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း၌။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံ တော်မူခြင်းကို။ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဩဓံ၊ ဩဇာကို။

ပဝေသေဿာမိ၊ သွင်းပါအံ။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ပုနဒိဝသတော၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏီတရသဘောဇနစတုမဓုရာဒီဟံ၊ မွန်မြတ်သော အရသာရှိသောဘောဇဉ်၊ စတုမဓုအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိဇဉ္ဇိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ပုန၊ တဖန်။ စတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ကို။ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ စတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သကလသံဝစ္ဆရံ၊ အလုံးစုံသောနှစ်ပတ်လုံး။ ပဋိဇဉ္ဇိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတော၊ ထိုတနှစ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ နာဒါသိ၊ ပေးတော်မူ။ မဟာနာမော ပန၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းသည်ကား။ တတော၊ ထိုတနှစ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အပရာပရံ၊ ထိုမှ ဤမှ။ သမ္ပတ္တဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရောက်လာသောရဟန်းအပေါင်းအား။ တေနဝံ နိယာမေန၊ ထိုရှေး၌ပြုအပ်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်း၏။ သော ဂုဏော၊ ထိုဂုဏ်သည်။ သကလဇမ္ပဒိပေ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ပုဒိပ်ကျွန်း၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ (ဋ္ဌ-၃၀၃)သတ္ထာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ မဟာနာမံ သက္ကာ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းကို။ ပဏီတရသဒါယကာနံ၊ မွန်မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူတတ်သော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဥဂ္ဂဟပတိဝတ္ထု

၂၅၃။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ မနာပဒါယကာနန္တိ(ဣမိနာ)၊ မနာပဒါယကာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော။ စိတ္တရူစိတဘောဇနံ၊ စိတ်သည်အလိုရှိအပ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဒါယကာနံ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်

၁။ ပဏီတဒါယကာနံ=([ဆဋ္ဌ])

သော ဒါယကာတို့တွင်။ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂ-အမည်ရှိသော။ ဝေသာလိကော၊ ဝေသာ
လီပြည်၌နေသော။ ဂဟပတိ၊ သဌေးသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ
အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကား
ကို အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သဌေး၏ အလောင်း
ဖြစ်သောဒါယကာသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်
တော်မူသော အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး
အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ အဂရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊
ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်
ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါ-
သကံ၊ ဥပါသကာကို။ မနာပဒါယကာနံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သောဘောဇဉ်
ကို ပေးလှူတတ်သော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊
ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲစွာ ပြုအပ်သော၊
ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ထားတော်
မူအပ်သော နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော ခွဲခြမ်းအပ်သော ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူ
တတ်သောဒါယကာတို့ထက်မြတ်သောအရာ အထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင်တ၏။
သော၊ ထို ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သဌေး၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယကာသည်။
ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ
ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊
သဌေးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သဌေး၏။
ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောအခါ၌။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အနိယာမိတံ၊ မမှတ်အပ်။
အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ အတ္တဘာဂေါပိ၊
အတ္တဘောသည်လည်း။ ဥဂ္ဂတော၊ မြင့်သည်။ သမိဇ္ဇေ၊ ပြည့်စုံသည်။ အဟော-
သိ၊ ဖြစ်၏။ အလကံတတောရဏံ ဝိယ စ၊ တန်ဆာဆင်သော တုရိဏ်တိုင်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ဥဿိတစိတ္တပဋ္ဌော ဝိယ စ၊ စိုက်ထောင်အပ်သော ဆန်းကြယ်
သောပုဆိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အတိဝိရောစိတ္တံ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။ အဿ၊
ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသောသဌေး၏။ ဂုဏာပိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်လည်း။ ဥဂ္ဂတော၊
တက်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသောသဌေးသည်။
ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤအတ္တဘော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။
ဥဂ္ဂတတ္တာ၊ တက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဂ္ဂသေဋ္ဌိတော သင်္ခံ၊ ဥဂ္ဂသဌေးဟူ
သော ရေတွက်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။
သော၊ အယံ၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သဌေးသည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား

အား။ ပဋ္ဌမဒဿနေယေဝ။ ရှေးဦးစွာ ဖူးမြင်ခြင်း၌သာလျှင်။ သောတာပတ္တိ-
ဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ။ တည်၍။ အပရဘာဂေ။ နောက်အဖို့
၌။ တိဏိပိ။ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ။ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ သတ္တ-
ကာသိ။ မျက်မှောက်ပြု၏။ သော။ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သဌေးသည်။ အတ္တ-
နော။ မိမိ၏။ မဟလ္လကကာလေ။ ကြီးသောအခါ၌။ ရဟောဂတော။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်သို့ကပ်လျက်။ နိသီဒိတော။ ထိုင်နေ၍။ စိန္တေသိ။ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ။
အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင်ဝတ္ထုကို။ မယံ၊ ငါသည်။ ပိယံ၊
ချစ်အပ်၏။ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏။ တံ တဒေဝ။ ထိုဝတ္ထုကိုသာလျှင်။
ဒသဗလဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿာမိ။ လှူအံ့။ မေ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်၌လည်း။ “မနာပဒါယီ လဘတေ မနာ-
ပ”န္တိ။ မနာပဒါယီ လဘတေ မနာပံဟူသော။ ဣဒံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊
ကြားဖူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) [မနာပဒါယီ၊ နှစ်သက်ဖွယ်
သောဝတ္ထုကို ပေးလှူလေ့ရှိသောသူသည်။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောအကျိုး
ကို။ လဘတေ၊ ရ၏။]

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသောသဌေးအား။ “မေ၊ ငါ
၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနိတော၊ သိ၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဝေ-
သနဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ အပ္ပိန ခေါ၊ ကြွတော်မူပါမူ
ကား။ (အဟော ဝတ၊ ဪ-ကောဌ်းလေစွ။) ဣတိ-တေ စိန္တနံ၊ ဤသို့ကြံ
ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တာပိ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော
သဌေး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥတော၊ သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊
ရဟန်းအပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဝေသနဒ္ဓါရေယေဝ၊ အိမ်တံခါး၌
သံလျှင်။ ပါတုရဟောသိ၊ တင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော
သဌေးသည်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတော၊ ကြား၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥဿာဟဇာတော၊
ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ-
ကံ၊ အထံတော်သို့။ ဝန္တော၊ သွား၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်း
ဖြင့်။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂ-
ဟေတော၊ လှမ်းယူ၍။ ဗရံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတော၊ သွင်း၍။ ပညတ္တဝရ-
ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌။ သတ္တာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဝသေသအာသနေသု၊ ဘုရားနေရာတော်မူ ကြွင်းသော

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂံ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ ဥဂ္ဂဂဟပတိဝတ္ထု ၁၂၁

နေရာတို့၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။
ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ နာနဂ္ဂရ-
သေဟိ၊ အထူးထူးသော မြတ်သောအရသာရှိကုန်သော ဘောဇဉ်တို့ဖြင့်။
ပရိဝံသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောဿာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ၏
အဆုံး၌။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။
“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ‘မနာပဒါယီ လဘတေ မနာ-
ပ’န္တိ၊ မနာပဒါယီ လဘတေ မနာပံ-ဟူသော။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြား
ဖူးပါ၏။ (ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။)
ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံအပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင်
ဝတ္ထုကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မနာပံ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်ရောက်အပ်၏။ တံတံ၊
ထိုထိုဝတ္ထုကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးလှူအပ်ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ (ဝတွာ၊ လျှောက်
ပြီး၍။) သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍။ တတော၊ ထို့
လျှောက်ပြီးသောအခါမှ။ ပုဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင် ဝတ္ထုကို။
တဿ၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသောသဌေးသည်။ မနာပံ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်ရောက်အပ်၏။
တံတံ၊ ထိုသို့နှစ်သက်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ တံ သဗ္ဗံ ပန၊ ထိုအလုံး
စုံသောစကားရပ်သည်ကား။ (ဋ္ဌ-၃၀၄) ပဉ္စကနိပါတေ၊ ပဉ္စကနိပါတ်၌။
ဥဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဥဂ္ဂသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အာဂမိဿတိ၊
လာလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတုဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တံ ဥပါသကံ၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်
ရှိသော ဥပါသကာကို။ မနာပဒါယကာနံ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော
ဘောဇဉ်ကို ပေးလှူတတ်သော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ
၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဥဂ္ဂတဂဟပတိဝတ္ထု

၂၅၄။ သတ္တမေသတ္တမသုတ်၌။ သံဃုပဋ္ဌာကာနန္တိ(ဣမိနာ)။ သံဃုပဋ္ဌာ-
ကာနံ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ ရဟန်းအပေါင်းအား။ ဥပဋ္ဌာ-
ကာနံ၊ လုပ်ကျွေးတတ်သော ဒါယကာတို့တွင်။ ဟတ္ထိဂါမကော၊ ဟတ္ထိရွာ၌နေ
သော။ ဥဂ္ဂတော၊ ဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊
မြတ်၏။ ဣတိ(ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ သောပိ၊
ထိုဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသောသူကြွယ်၏ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်လည်း။ ပဒု-
မုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသ-
ဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေ-
သနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ သံဃုပဋ္ဌာ-
ကာနံ၊ သံဃာကိုလုပ်ကျွေးသော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော
အရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊
လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်ထားတော်မူအပ်သော သံဃာအားလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော
ဒါယကာတို့ထက်မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊
ထိုဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသောသူကြွယ်၏အလောင်းဖြစ်သောဒါယကာသည်။ ကပ္ပသ-
တသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်
တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ
ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟတ္ထိဂါမေ၊ ဟတ္ထိရွာ၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊
သဌေးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ဥဂ္ဂတကုမာ-
ရောတိ နာမံ၊ ဥဂ္ဂတ-သတို့သား ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အပရဘာဂေ ပန၊
နောက်အဖို့၌ကား။ သရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ပတိဋ္ဌိ-
တော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ အစ္စယေန၊ သေလွန်သောအခါ၌။
သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သဌေးအရာသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ
၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်
ရှိတော်။ ဟတ္ထိဂါမံ၊ ဟတ္ထိရွာသို့။ ပတော၊ ရောက်တော်မူ၍။ နာဂဝနုယျာနေ၊
ကံ့ကော်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ ဥဂ္ဂတ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ ဥဂ္ဂတဂဟပတိဝတ္ထု ၁၂၃

သေဋ္ဌိ၊ ဤဥဂ္ဂတအမည်ရှိသော သူကြွယ်သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပါနမဒမတ္ထော၊ သေ၏ယစ်ခြင်းဖြင့်မွေ့လျော့သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နာဋကေဟိ၊ ကချေသည်တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နာဂဝနုယျာနံ၊ ကံ့ကော် ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိစာရယမာနော၊ စံပါယ်မွေ့လျော်လျက်။ ဒသ-
ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗလဝဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အားကြီးစွာသော အရှက်အကြောက်ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမန္တဿ၊ ကပ်သော။ အဿ၊ ထို ဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသော သူကြွယ်အား။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ သုရာမဒေါ၊ သေယစ်ခြင်းသည်။ အဗ္ဘတ္တံ၊ ကင်းခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို ဥဂ္ဂတ-အမည် ရှိသော သူကြွယ်သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္နိတော၊ ရှိခိုး၍။ ကေ-
မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ အဿ၊ ထိုဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသောသူကြွယ်အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာ-
နေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်ဖိုလ် တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နာဋကာနိ၊ ကချေသည်တို့ကို။ “ဇာမော သင်တို့သည်။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိ တိုင်း။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဒါနာဘိရတော၊ အလှူ၌မွေ့လျော်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း အပေါင်းအား။ ဒါနမေဝ၊ အလှူကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ရတ္တိတာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့၏အခြားမဲ့၌။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သေဋ္ဌဿ၊ ဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသော သူကြွယ်အား။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆဋ္ဌာဘိ-
ညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိ သော။ (ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။) သိလဝါ၊ သိလရှိ၏။ အသုကော၊ ဤအမည် ရှိသော။ (ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။) ဒုဿိလော၊ သိလမရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထို ဥဂ္ဂတ-အမည်ရှိသော သူကြွယ် သည်။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ယထာဘူတတော၊ ဟုတ်မှန်သောအား ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ပန၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကိုကား။ သမဝိတ္တေနေဝ၊

၁၂၄

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

တူမျှသောစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒေတိ၊ လူ၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ နိဿိတိတောပိ၊ ထိုင်နေ၍လည်း။ တမေဝ ဂုဏံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ကထေတိ၊ လျှောက်ဆို၏။ အပရ-
 ဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ နိဿိတော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ တံ ဂဟပတိ၊ ထို ဥဂ္ဂတ
 အမည်ရှိသော သူကြွယ်ကို။ သံသုပဋ္ဌာကာနံ၊ သံသာကိုလုပ်ကျွေးသော ဒါယ
 ကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

သုရမ္မဋ္ဌဝတ္ထု

(၄-၃၀၅) ၂၅၅။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ အဝေစ္စပ္ပသန္နာနန္တိ (ဣမိ-
 နာ)၊ အဝေစ္စပ္ပသန္နာနံ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ အဓိဂစ္ဆန္တသဘာဝေန၊ အလွန်
 သက်ဝင်ခြင်းသဘောရှိသော။ အစလေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော။ ပသာဒေန၊
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သောဒါယကာတို့တွင်။ သုရမ္မ-
 ဋ္ဌော၊ သုရမ္မဋ္ဌအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမိ
 အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို
 အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုဦးအံ့။ အယံ၊ ဤသုရမ္မဋ္ဌ-အမည်ရှိသော ဒါယကာ၏ အလောင်း
 ဖြစ်သော သူသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ
 သောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗု-
 တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
 သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊ တယောက်သော။
 ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ အဝေစ္စပ္ပသန္နာနံ၊ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ ကြည်ညို
 ခြင်းရှိသော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားတော်
 မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ
 ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော
 မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းရှိသော ဒါယကာတို့ထက်မြတ်သော အရာ
 အထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထို သုရမ္မဋ္ဌ-အမည်ရှိသော ဒါယကာ
 ၏ အလောင်းဖြစ်သော သူသည်။ ကပ္ပသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလ
 ပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။

၁။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် သုရမန္တ-ဟူချည်းရှိသည်ကို ဆဋ္ဌအမူအရ သုရမ္မဋ္ဌ
 ဟူချည်း ပြင်လိုက်ပါသည်။- [စာတည်း။]
 ၂။ အဓိဂစ္ဆန္တသဘာဝေန- (ဆဋ္ဌ)

ဣမသိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ သဌေးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ သူရဗ္ဗဌောတိနာမံ၊ သူရဗ္ဗဌ-ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မူည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုသူရဗ္ဗဌ-အမည်ရှိသောသတို့သားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဃရာဝါသေ၊ အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စုသသမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသူရဗ္ဗဌအမည်ရှိသောသူ၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဟေတု၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်တော်မူသော အခါ၌။ နိဝေသနဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူရဗ္ဗဌအမည်ရှိသောဒါယကာသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟာကုလေ စေတ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌လည်း။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ လောကေ စ၊ လူအပေါင်း ၌လည်း။ အဘိညာတော၊ အလွန်ထင်ရှား၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ အဂမနံ နာမ၊ မသွားခြင်းမည်သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူတို့အား ထိုက်သော။ ပလ္လကေ၊ ပလ္လင်၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ လူ၍။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးသောအဆုံး၌။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသူရဗ္ဗဌ-အား။ စရိတဝသေန၊ စရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထိုသူရဗ္ဗဌ အမည်ရှိသောဒါယကာကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်။ “အယံ သုရမ္ပဋ္ဌောနာမ၊” ဤ သုရမ္ပဋ္ဌ အမည်ရှိသောသူသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တကော၊ ဥစ္စာတည်း။ သတ္တာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဿ၊ ထိုသုရမ္ပဋ္ဌ-အမည်ရှိသော သူ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို။ သုတော၊ ကြားနာ၍။ ‘မဂ္ဂပီတုဘာဝံ၊ မဂ်၏ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို။ အကရိတ္တ ကိ’ နုခေါ၊ ပြုနိုင်လေသလော။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဿ၊ ထိုသုရမ္ပဋ္ဌ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဝိသယံ၊ အရာကို။ အဘိက္ကန္တဘာဝံ ဝါ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အနတိက္ကန္တဘာဝံ ဝါ၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာမိ၊ သိအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေ-တော၊ ကြံပြီး၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာမရူပိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရိက္ခကံ၊ အတုဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ပွားကို။ မာပေတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ စိဝရဂဟဏမ္ပိ၊ သင်္ကန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တဂ္ဂဟဏမ္ပိ၊ သပိတ်ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓာကပ္ပေနေဝ၊ ဘုရားနှင့် တူသဖြင့်သာလျှင်။ ကံတော၊ ပြု၍။ ဒုတ္တိံ သလက္ခဏဓရော၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော သက္ခဏာကိုဆောင်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သုရမ္ပဋ္ဌဿ၊ သုရမ္ပဋ္ဌ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သုရမ္ပဋ္ဌောပိ၊ သုရမ္ပဋ္ဌသည်လည်း။ “ပုန၊ တဖန်။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတော၊ ကြား၍။ “ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အနိယျာနိကဂမနံ နာမ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော သွားခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေန၊ ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော နု ခေါ၊ ကြွတော်မူလာသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နုလုံးပိုက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ “ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားတည်း။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအယောင်ဆောင်သော မာရ်နတ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ အဘိဝါဒေတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုဓမ္မ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းတိုင်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူကုန်၏။ ကိံ ကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စံ၊ စွဲ၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူကုန်သည်။ အတ္တ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘဟ၊

၁။ ဝိသယာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကာမရူပိတာယ = (ဆဋ္ဌ)

၀၀၀

လျှောက်၏။ “သူရဗ္ဗဌ၊ သူရဗ္ဗဌ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေန္တေန၊ ဟောသော။
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ကေ၊ တခုသောတရားကို။ (ဋ-၃၀၆) အနုပဓာရေ-
 တ္တာ၊ မစုံစမ်းမှု၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ‘သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ (ခန္ဓာ၊
 ခန္ဓာတို့သည်။) အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိကုန်၏။
 အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။
 ဧတေ သဗ္ဗေဝ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်သာလျှင်။ ဝေ-
 ရူပါ၊ ဤသို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-သဘောရှိကုန်သည်။ န(ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။
 ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သော။ ဓူဝါ၊
 မချွတ်တည်ကုန်သော။ သဿတာ၊ ကေနမြဲကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။
 အတ္တိ (သန္တိ)၊ ရှိကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟော၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သူရဗ္ဗဌော၊ သူရဗ္ဗဌ-သည်။ “အယံ ကထာ၊
 ဤစကားသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဘာရိယာ၊ ဝန်လေး၏။ [ဟိ(သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဒေ၊ ကထာ နာမ၊ နှစ်ခွန်းသောကောင်းမည်
 ကုန်သည်။ နတ္ထိ-န သန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေတ္တာဝ၊ စူးစမ်းဆင်
 ခြင်၍သာလျှင်။] မာရော၊ မာရ်မင်းသည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ပဋိပက္ခော ကိရ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သတတ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အယံ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံပြီး၍။ “တံ၊ သင်သည်။ မာရော၊ မာရ်နတ်
 သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အရိယသာ-
 ဝကေန၊ အရိယသာဝကဖြစ်သောသူသည်။ ကထိတကထာ၊ ပြောဆိုအပ်
 သောစကားသည်။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်အား။ ဖရသုပ္ပဟာရော ဝိယ၊ ပုဆိန်
 ဖြင့်ပေါက်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သကဘာဝေန၊
 မိမိသဘောဖြင့်။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်
 သည်ဖြစ်၍။ “သူရဗ္ဗဌ၊ သူရဗ္ဗဌ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာမ မာရော၊ ဪ-
 မာရ်မင်း ဟုတ်ပေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “တုမ္မာဒိသာနံ၊

၁။ ဤ[....] ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိဝါကျ ဆဋ္ဌ-မူနှင့်မတူ။ ဆဋ္ဌ-မူတွင်-ဗုဒ္ဓါနံ အနု
 ပဓာရေတ္တာ ကထာနံ နာမ နတ္ထိ၊ ဟု ရှိသည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်
 တို့၏။ အနုပဓာရေတ္တာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မှု၍။ ကထာနံ နာမ၊ ဟောတော်မူခြင်း
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။-ဟု အနက်ယောဇနာရာ၏။- [စာတည်း။]

၂-ဌာတုံ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ တာဒိသာနံ=(ဆဋ္ဌ)

သင်္ဃိကံသို့ သဘောရှိကုန်သော။ မာရာနံ၊ မာရ်တို့၏။ သတမ္ပိ၊ အရာသည်
လည်းကောင်း။ သဟဿမ္ပိ၊ အထောင်သည်လည်းကောင်း။ အာဂန္တော၊ လာ၍။
မမ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။ န၊ သက္ကော-
တိ၊ မစွမ်းနိုင်။ မဟာဂေါတမော၊ မြတ်သော ဂေါတမအနွယ်ရှိသော။
ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေ-
န္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ
တရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗောဓေတွာ၊ သိစေ၍။
ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သံရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ မာ တိဋ္ဌ၊
မတည်လင့်။ ”ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အစ္ဆရံ၊ လက်ဖျံကို။ ပဟရိ၊ တီး၏။ မာရော၊
မာရ်သည်။ တဿ၊ ထိုသူရမ္ပဋ္ဌ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတုာ၊ ကြား၍။
ပဋိပ္ပရိတွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်တည်၍။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အသ-
က္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာ-
ယံ၊ ကွယ်၏။ သုရမ္ပဋ္ဌောပိ၊ သုရမ္ပဋ္ဌသည်လည်း။ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်း
အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။
မာရေန၊ မာရ်နတ်သည်။ ကတကိရိယံ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာကို။ ကထေတွာ၊
ဆို၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာရော၊ မာရ်သည်။ မမ၊
အကျွန်ုပ်၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။ ဝါယမိတ္ထံ၊
လုံ့လပြုသိ၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဧတဒေဝ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊
အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမသ္မိံ သာသန၊ ဤသာသနာ
တော်၌။ သုရမ္ပဋ္ဌံ၊ သုရမ္ပဋ္ဌကို။ အဝေစ္စပ္ပသန္နာနံ၊ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍
ကြည်ညိုခြင်းရှိကုန်သောဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။
ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဇီဝကဝတ္ထု

၂၅၆။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ ပုဂ္ဂလပ္ပသန္နာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပုဂ္ဂလပ္ပသန္နာနံ
ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလိယပ္ပသာဒေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း
နှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့တွင်။
ကောမာရာဘဇ္ဇော၊ အဘယမင်းသားသည် ကောက်ယူ၍ မွေးစေအပ်သော။
ဇီဝကော၊ ဇီဝကအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ
အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကား
ကိုချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုဇီဝကအမည်ရှိသောဒါယကာ၏ အလောင်းဖြစ်သော

သူသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ
၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သု-
ဏန္တော၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊
တယောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ ပုဂ္ဂလပုသန္နာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌ကြည်
ညိုကုန်သော ဒါယကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထား
တော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသောကောင်းမှုကံကို။
ကတု၊ ပြု၍။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော
အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုဇီဝကအလောင်းဖြစ်သော
ဒါယကာသည်။ ကပ္ပံသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝ-
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတု၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဤဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ရာဇဂဟ-
နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အဘယရာဇကုမာရံ၊ အဘယမင်းသားကို။ ပဋိစ္စ၊
စွဲ၍။ သာလဝတိယာ နာမ၊ သာလဝတီအမည်ရှိသော။ ရူပပဇိဝိနိယာ၊
အဆင်းကိုမှီ၍အသက်မွေးသော မိန်းမ၏။ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။
ရူပပဇိဝိနိယော နာမ၊ အဆင်းကိုမှီ၍အသက်မွေးသော မိန်းမတို့မည်သည်
ကား။ ဝိဇာဘကာလေ၊ သားဖွားသောအခါ၌။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဆဇ္ဈန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ဓိတာ၊ ဆမီးသည်။ သစေ
(ဟောတိ)၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ၊ မွေးမြူကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို
ကြောင့်။ သာ၊ ထိုသာလဝတီအမည်ရှိသောပြည်တန်ဆာမသည်။ တံ ဒါရကံ၊
ထိုသူငယ်ကို။ ကတ္တရသုပ္ပကေန၊ စကောအံ့ဖြင့်။ သင်္ကာရကုဋေ၊ တံမြက်ချေးစဉ်။
ဆဉ္ဇာပေသိ၊ စွန့်ပစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သားကို။ အဘယော၊
အဘယအမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်း
အားစေားရာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုစွန့်ပစ်အပ်သောသူ
ငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့ဖြင့်။ တေ
သမ္ပရိကိဏ္ဏံ၊ ဤပြွမ်းခြင်းသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျားတို့ကို။ ပေသေတု၊ စေ၍။ (ဌ-၃၀၇)ဒေဝ၊
အရှင်မင်းသား။ ဒါရကော၊ သူငယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်။) ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်သေး၏လော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်သေး

၏။” ဣတိ(ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အန္တေပုရေ၊ အိမ်တော်တွင်း၌။ ပေါသာပေသိ၊ မွေးမြူစေ၏။ တဿ၊ ထိုသတ္တိသားအား။ ဇီဝတိတိ၊ အသက်ရှင်သေး၏ဟူ၍။ ကထိတတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဝကောတိ နာမံ၊ ဇီဝက-ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ ကုမာရေန၊ အဘယမင်းသားသည်။ ပေါသာပိတော၊ မွေးမြူစေအပ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ (အဿ၊ ထိုသတ္တိသားအား။) ကောမာရတစ္စောတိ နာမံ၊ ကောမာရတစ္စ-ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

သော၊ ထိုဇီဝကသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်းအပ်သောအခါ၌။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝေဇ္ဇသိပ္ပံ၊ ဆေးအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတော၊ သင်၍။ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ-အမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ ရောဂံ၊ အနာကို။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတ-မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဇီဝကအား။ ပဉ္စ တဏှုလသကဋ္ဌသတာနိ ၈၊ ငါးရာသော ဆန်လှည်းတို့ကို လည်းကောင်း။ သောဠသ ကဟာပဏသဟဿာနိ ၈၊ တသောင်း ခြောက်ထောင်သော အသပြာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒုဿသဟဿပရိဝါရံ၊ တထောင်သော ပုဆိုးအခြံအရံရှိသော။ အနုတ္တံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော။ သိဝေယျကံ၊ သိဝိတိုင်း၌ ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂဉ္စ၊ ပုဆိုးအစုံကိုလည်းကောင်း။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဂိဇ္ဈကုဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥဿန္တဓာတုကေ၊ ပြောသော သလိပ်၊ သည်းခြေ-စသော မကောင်းသောဓာတ်ရှိသော။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောဆေးကို။ ဒတော၊ ဘေး၍။ ဝါရေနံ၊ အလှည့်အားဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ “စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကာဝ၊ ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝဿပေတော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူစေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ နကုလပိတုဂဟပတိဝတ္ထု ၁၃၁

ဘုရားအား။ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဒုဿယုဂံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ ဥပနေတွာ၊ အနီးသို့ဆောင်၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤပုဆိုးအစုံကို။ တုမေယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ တေန၊ ထိုပုဆိုးအစုံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ လဒ္ဓိံ၊ ရအပ်သော။ ဒုဿသဟဿံ၊ ပုဆိုးတထောင်ကို။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ အယံ၊ ဤ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤမနောရထပူရဏီ အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဝိတ္ထာရေနပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ ဇီဝကဝတ္ထု၊ ဇီဝကဝတ္ထုသည်။ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓကဉ္စိ။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကောမာရဘစ္စံ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးစေအပ်သော။ ဇီဝကံ၊ ဇီဝကကို။ ပုဂ္ဂလပ္ပသန္ဓာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌ကြည်ညိုကုန်သော ဒါသကာတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

နကုလပိတုဂဟပတိဝတ္ထု

၂၅၇။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ ဝိဿာသကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဝိဿာသကာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝိဿာသိကကထံ၊ အကျွမ်း ဝင်သောသူတို့သည် ပြောအပ်သော စကားကို။ ကထေန္တာနံ၊ ပြောဆိုတတ်ကုန်သော။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ နကုလပိတာ၊ နကုလပိတာအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထို နကုလပိတာအမည်ရှိသောသူကြွယ်၏ အလောင်းသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တော၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ ဝိဿာသိကာနံ၊ အကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။

ဒိသ္ဗာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသော ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။
တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော အရာအထူးကို။
ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုနကုလပိတာ အမည်ရှိသောသူကြွယ်၏
အလောင်းသည်။ ကပ္ပသုတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝ-
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ မဂ္ဂဓရဋ္ဌေ၊
မဂ္ဂတိုင်း၌။ သံသုမာရဂိရိနဂရေ၊ သံသုမာရဂိရိမြို့၌။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ သဌေး
မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာပိ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃ-
ပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရ-
မာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ တံ နဂရံ၊ ထို သံသုမာရဂိရိမြို့
သို့။ ပတော၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဘေသကဋ္ဌေဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌ အမည်ရှိ
သောတော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နကုလပိတာ၊
နကုလပိတာ အမည်ရှိသော။ အယံ ဂဟပတိ၊ ဤ သူကြွယ်သည်။ သံသု-
မာရဂိရိဝါသီဟံ၊ သံသုမာရဂိရိမြို့၌ နေကုန်သော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထကူ။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဌမ-
ဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာ မြင်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ သော စ၊ ထို နကုလပိတာ
သည် လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုနကုလပိတာ၏။ ဘရိယာ စ၊ မယားသည်
လည်းကောင်း။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “အယံ၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။
ပတိဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ (ဋ္ဌ-၃၀၈) ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော နကု-
လပိတာ၊ နကုသမာတာအမည်ရှိသောသူတို့သည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ နိပတိတော၊ ဝပ်၍။ “တာတ၊ ချစ်သား။ တံ၊
သင်သည်။ တွေ့ကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ အမေ၊
ငါတို့ကို။ ဆဇ္ဇေတော၊ စွန့်၍။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဝိစရသိ၊ လှည့်လည်၍
နေသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိရ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကား
ကို ခဲ့ဦးအံ့။ နကုလပိတာ၊ နကုသမာတာ-အမည်ရှိသော။ အယံ ဂဟပတိ၊ ဤ
သူကြွယ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ပဉ္စ ဇာတိသဘာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။
ဒသလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။
ပဉ္စ ဇာတိသဘာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ စူဠပိတာ၊ ဘထွေးသည်။ အဟော-
သိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ ပဉ္စ ဇာတိသဘာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မဟာပိတာ၊ ဘကြီး

၂။

၂။ ဘဂ္ဂဓရဋ္ဌေ = (ဆဋ္ဌ)၊ ၃။ သုသုမာရဂိရိနဂရေ = (ဆဋ္ဌ)၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ နကုလပိတုဂဟပတိဝတ္ထု ၁၃၃

သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ မာတုလော၊ ဦးရီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ နကုလမာတာပိ၊ နကုလမာတာသည်လည်း။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မာတာ၊ အမိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ စူဠမာတာ၊ မိထွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မဟာမာတာ၊ မိကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ ပဉ္စ ဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ ပိတုစ္ဆာ၊ အရီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေညဉ့်ပတ်လုံး။ အနုဂတသိနေဟတ္တာ၊ အစဉ်လိုက်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍ပင်လျှင်။ “ပုတ္တော”တိ သည်၊ သားဟူသော အမှတ်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ တေသံ၊ ထို နကုလပိတာ၊ နကုလမာတာအမည်ရှိသောသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပညတ္တိံ^၁၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ “အပေထ၊ ဖွဲကုန်လော့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဝေ၊ ဆိုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ယထာမနေနေဝ၊ အကြင်သို့သောစိတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလဘိတု၊ ရ၍။ မဇ္ဈတ္တဘူတာနံ၊ လျစ်လျူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ နေသံ၊ ထို နကုလပိတာ၊ နကုလမာလာ အမည်ရှိသောသူတို့၏။ အာသယံ၊ အလိုကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဥဘောပိ၊ နကုလပိတာ၊ နကုလမာတာ-အမည်ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ စောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တေသံ၊ ထိုနကုလပိတာ၊ နကုလမာတာ-အမည်ရှိသောသူတို့၏။ မဟလ္လိကကာလေ၊ ကြီးသောအခါ၌။ ပုန၊ တဖန်။ တံ နဂရံ၊ ထိုသုံသုမာရဂိုရ်မြို့သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုနကုလပိတာ၊ နကုလမာတာ-အမည်ရှိသောသူတို့သည်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။” ဣတိ (ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအလိုငှာ။ နိမဇ္ဇေတု၊ ပင့်ဖိတ်၍။

၁။ သညတ္တိံ = (ဆဋ္ဌ)

၁၃၄

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနေ၊ အိပ်၌။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ နာနဂ္ဂရသေဟိ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ဖြင့်။ ဗရိဝိသိတာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတာ၊ ကပ်၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္ဓော ခေါ၊ ထိုင်နေသော။ နကုလပိတာ၊ နကုလပိတာ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ အဝေဝါ၊ လျှောက်၏။ (ကိံ အဝေဝါ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။) ‘ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဒဟရသေဝ၊ ငယ်နုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒဟရာ၊ ငယ်နုသော။ နကုလမာတာ၊ နကုလမာတာ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာနိ၊ သူကြွယ်မကို။ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။) နကုလမာတရံ၊ နကုလမာတာ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာနိ၊ သူကြွယ်မကို။ မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း။ အတိစရိတာ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်မိသည် ဖြစ်၍လည်း။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဖူး။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ (အတိစရိတာ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်မိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ကုတော ပန (ဇာနာမိ)၊ အဘယ်မှသိအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေ စေဝ-ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဿိတံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆေယျာမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အဘိသမ္ပရာယဉ္စ၊ တမလွန် ဘဝ၌လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဿိတံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ (ဣစ္ဆေယျာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။) ‘ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေဝါ၊ လျှောက်၏။) နကုလမာတာ၊ နကုလမာတာ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာ-နိပိ ခေါ၊ သူကြွယ်မသည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ အဝေဝါ၊ လျှောက်၏။ (ကိံ အဝေဝါ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။) ‘ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဒဟရသေဝ၊ ငယ်နုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နကုလပိတုနော၊ နကုလပိတာ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်အား။ ဒဟရာ၊ ငယ်နုသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနိတာ၊ ဆောင်အပ်၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။) နကုလပိတရံ၊ နကုလပိတာ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ကို။ မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) အတိစရိတာ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်မိသည်ဖြစ်၍လည်း။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဖူး။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ (အတိစရိတာ၊ လွန်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၆-ဆဋ္ဌဝဂ္ဂ နကုလပိတုဂဟပတိဝတ္ထု ၁၃၅

ကျူး၍ကျင့်မိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) ကုတော (ဇာနာ-
မိ)၊ အဘယ်မှာသိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်။ ဒိဋ္ဌေ စေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ အညမညံ၊
အချင်းချင်း။ ပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆေယျာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။
အဘိသမ္ပရာယဉ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဿိတုံ၊
ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ (ဣစ္ဆေယျာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။)''ဣတံ၊ ဤသို့။ (ဧတံဝစနံ၊
ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။) အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အပရဘာဂေ၊
နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌။ နိသိဒိတာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာတို့ကို။
ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအလူးတို့၌။ ဌပန္တော၊
ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ၊
ဤ နကုလပိတာ၊ နကုလမာတာ-အမည်ရှိသော သူတို့၏။ ဣမံ ကထံ၊ ဤ
စကားကို။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နကုလပိတရံ၊
နကုလပိတာ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်ကို။ ဝိဿာသကာနံ၊ အကျွမ်း
ဝင်သောသူတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသံ၊ ထားတော်မူ၏။
ဣတံ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဒသသုတ္တပဋိမဏ္ဍိတာယ၊ ဆယ်သုတ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော။
ဥပါသကပါဠိယာ၊ ဥပါသကပါဠိ၏။ ဝဏ္ဏနာ၊
အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၄-စေတနဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ

သုဇာတာဝတ္ထု

(၄-၃၀၉) ၂၅၈။ ဥပါသိကာပါဠိယာ၊ ဥပါသိကာပါဠိ၏။ ပဌမေ၊
 ပထမသုတ်၌။ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တိနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တိနံ
 ဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသုတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ သရဏေ-
 သု၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။
 ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ သုဇာတာ နာမ၊ သုဇာတာ-အမည်ရှိ
 သော။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဌေး၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အဂ္ဂ၊ မြတ်၏။ ဣတိ
 (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ သာပိ၊ ထိုသုဇာတာ-အမည်
 ရှိသောသဌေးသမီး၏ အလောင်းသည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကောလေ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလ-
 ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ (သာ၊ ထိုသုဇာတာအမည်ရှိသော
 သဌေးသမီး၏ အလောင်းသည်။) အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တိ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။
 သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊
 ဥပါသိကာမကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိနံ၊
 ဆည်းကပ်ကုန်သောဥပါသိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊
 ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော
 ကောင်းမှုကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထား
 တော်မူအပ်သော အာဇာနည်ကို။ ပဏ္ဏေသိ၊ တောင်တ၏။ သာ၊ ထိုသုဇာတာ
 အမည်ရှိသောသဌေးသမီး၏ အလောင်းသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
 ကာလပတ်သုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသဂိတုာ၊ ကျင်လည်
 ပြီး၍။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူ
 သည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလတော၌။
 သေနာနိဂမေ၊ သေနာနိဂုံး၌။ သေနိယကုဋ္ဌုမ္ပိကဿ၊ သေနိယအမည်ရှိသော
 သူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတုာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့
 ရောက်သည်ရှိသော်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ နိဂြောဓမ္မလေ၊ ပညောင်ပင်
 ရင်း၌။ “သမဇာတိကံ၊ တူမျှသောအမျိုးရှိသော။ ကုလသရံ၊ လင်၏အိမ်သို့။
 ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ပဌမဂဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာသောကိုယ်ဝန်၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။

နိပါတ်] ၁၄-ဇောတဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ သုဇာတာဝတ္ထု ၁၃၇

သစေ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ရအံ့။ အနိသံဝတ္ထရံ၊ နှစ်တိုင်း။ ဗလိကမ္ပံ၊ ပူဇော်ခြင်းအမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ အကာသံ၊ ပြု၏။ တဿာ၊ ထိုသုဇာတာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ သာပတ္တနာ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်းသည်။ သမိဇ္ဈိ၊ ပြည့်စုံ၏။

သာ၊ ထိုသုဇာတာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ ဒုက္ကရကဓရိကံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုခြင်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ဆဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ဝဿေ၊ နှစ်သည်။ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်သည်ရှိသော်။ ဝိသာခပုဏ္ဏမဒိဝဿေ၊ ကံဆုန်လပြည့်နေ၌။ “ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဗလိကမ္ပံ၊ ပူဇော်ခြင်းအမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ ဓေနုယော၊ နွားမတို့ကို။ ဒုဟာပေသိ၊ နို့ညှစ်စေ၏။ ဝတ္ထကာ၊ နွားငယ်တို့သည်။ ဓေနနံ၊ နွားမတို့၏။ ထနမူလံ၊ နို့အနီးသို့။ န အာဂမံသု၊ မလာကုန်။ ထနမူလေ၊ နို့အရင်း၌။ နဝဘာဇနမ္ပိ၊ အိုးသစ်ကို။ ဥပနိတမတ္ထေ၊ ဆောင်အပ်ကာမျှဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ ခီရဓာရာ၊ နို့ရည်အယဉ်တို့သည်။ ပတိံသု၊ ကျကုန်၏။ တံ အစ္ဆရိယံ၊ ထိုအံ့ဖွယ်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ သဟတ္ထေနဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ဂဏိတုာ၊ ယူ၍။ နဝဘာဇနေ၊ အိုးသစ်၌။ ပကိံပိတုာ၊ ထည့်၍။ သဟတ္ထေနဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင်လျှင်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ကတုာ၊ မွေးသည်ကိုပြု၍။ ပစိတုကာမာ၊ ချက်ခြင်းငှာအလို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ တသ္မိံ၊ ပါယာသေ၊ ထိုနို့သနာကို။ ပစ္စမာနေ၊ ချက်အပ်သည်ရှိသော်။ မဟန္တမဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာ၊ အမြှုပ်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတုာ၊ တက်၍။ ဒက္ခိဏာဝတ္ထာ၊ လက်ယာရစ်လည်ကုန်သည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ သဉ္ဇရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဧကေဖုသိတမ္ပိ၊ တပေါက်မျှသည်လည်း။ ဗဟိံ၊ အပသို့။ န နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ မထွက်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်း၏။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ လောကပါလာ၊ လောကပါလနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ခဂ္ဂဟတ္ထာ၊ သန်လျက်လက်၌စွဲကုန်လျက်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏိံသု၊ ယူကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အလာတာနိ၊ မီးစတို့ကို။ သမာနေန္တော၊

ကောင်းစွာဆောင်လျက်။ အင်္ဂု၊ မီးကို။ ဇာလေသိ၊ ညှိ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ စတုသု ဒီပေသု၊ လေးကျွန်းတို့၌။ ဩဇံ၊ ဩဇာကို။ သံဟရိ-
တု၊ ဆောင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုနို့သံနာအိုး၌။ ပက္ခိပိံသု၊ ထည့်ကုန်၏။ သုဇာ-
တာ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ ကေဒိဝသေယေဝ၊ တနေ
တည်း၌ပင်လျှင်။ ဣမာနိ အစ္ဆရိယာနိ၊ ဤအံဖွယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ပုဏ္ဏာ ဒါသိ၊ ပုဏ္ဏာ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို။ “အမ္မ ပုဏ္ဏ၊ အမိမယ်ပုဂ္ဂံ။
အဇ္ဇ၊ ယနေ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အစ္ဆရိ-
ယံ နာမ၊ အံဖွယ်မည်သည်ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မမြင်စဖူး။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ
သောအဟုန်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒေဝဋ္ဌာနံ၊ နတ်၏နေရာကို။ ဗဒ္ဓိဇဂ္ဂါ-
ဟိ၊ သုတ်သင်ပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေ၏။ သာ၊
ထိုပုဏ္ဏာအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်။ “အယျေ၊ အရှင်မ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသုဇာတာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ ‘ဝစနံ၊
စကားကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတု၊ ဝန်ခံ၍။ တုရိတတုရိတာ၊ အဆောတလျှင် အဆော
တလျှင်။ ရုက္ခမူလံ၊ ပညောင်ပင်အနီးသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၁၀)ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ်၊ ဘုရားအလောင်းသည်လည်း။ ဘိက္ခာ-
စာရကလံ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်အံ့သောအခါကို။ အာဂမယမာနော၊ ငုံ့လင့်
လျက်။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရုက္ခမူလေ၊ ပညောင်
ပင်အနီး၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ရုက္ခမူလံ၊ ပညောင်ပင်၏အနီးကို။ သောဓ-
နတ္ထာယ၊ သုတ်သင်အံ့သောငှာ။ ဂတာ၊ သွားသော။ ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏာအမည်ရှိ
သော ကျွန်မသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော
သဌေးသမီးအား။ “ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ရုက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်အနီး၌။
နိသိန္ဒာ၊ ထိုင်နေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏။ သုဇာ-
တာ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ “ဇေ၊ ဟယ်ကျွန်မ။ တံ၊
သင်သည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ သစေ ဘဏသိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်
ဖြစ်အံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ အဒါသိ၊ ကျွန်မဟုတ်သည်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ သဗ္ဗပသာနေံ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာကို။
ပသာဓေတု၊ တန်ဆာဆင်၍။ သတသဟဿဝ္ဋနကေ၊ အဖိုးတန်ဆန်ထိုက်
သော။ သုဝဏ္ဏထာလေ၊ ရွှေခွက်၌။ ပါယာသံ၊ နို့သံနာကို။ ဝစေတု၊
ဖြန့်ကြဲ၍။ အပရာယ၊ တပါးသော။ သုဏ္ဏပတိတိယာ၊ ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပိဒဟိတု၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ သုတေတာဝတ္ထု ၁၃၉

ဖုံးပိတ်၍။ သေတဝတ္ထေန၊ ဖြူသောအဝတ်ဖြင့်။ သမ္ပလိဝေဌေတွာ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှရစ်ပတ်၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂန္ဓဒါမမာလာဒါမာနိ၊ နံသာ
ဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ကို။ သြတာရေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ မဟာပုရိသံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဗလဝပိတံ၊ အားကြီး
သော နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊ မြင်ရာအရပ်မှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သြဏတောဏတော၊ အလွန်ညှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သိသ-
တော၊ ဦးခေါင်းမှ။ ထာလံ၊ ရွှေခွက်ကို။ သြတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။
ပါတိယာ၊ ရွှေခွက်နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပါယာသံ၊ နို့၊ သနာကို။
မဟာပုရိသဿ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားအလောင်း၏။ ဟတ္ထေ၊
လက်တော်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။
မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ နိပ္ပန္နော ယထာ၊ ပြီးပြည့်စုံသကဲ့သို့။ ဧဝံ
(တထာ)၊ ထိုအတူ။ တုမ္ဘာကမ္ပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏လည်း။ (မနောရထော၊ နှလုံး
အလိုသည်။) နိပ္ပဇ္ဇတု၊ ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို
၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နေရဉ္စရာယ၊
နေရဉ္စရာအမည်ရှိသော။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။ တီရံ၊ ကမ်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
သုဝဏ္ဏထာလံ၊ ရွှေခွက်ကို။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နတွာ၊ ရေချိုး
၍။ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ တက်၍။ ကောနပဏ္ဏာသ ပိဏ္ဏေ၊ လေးဆယ့်ကိုးလုတ်သော
ဆွမ်းလုတ်တို့ကို။ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ ပါယာသံ၊ နို့၊ သနာကို။ ပရိ-
ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍။ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ရွှေခွက်ကို။ နဒိယာ၊ နေရဉ္စရာ
မြစ်၌။ သမ္ပဝါဟေတွာ၊ မျော၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ကြည်လင်ရာဖြစ်သော ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့။ အာရုယျ၊ တက်
တော်မူ၍။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ သတ္တ-
သတ္တာဟံ၊ လေးဆယ့်ကိုးရက်ပတ်လုံး။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ကြည်
လင်ရာဖြစ်သော ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်စေ၍။ ဣသိပတနေ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ပဝတ္ထိတဝရ-
ဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်သော မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ရှိသည်ဖြစ်
၍။ သုတေတာယ၊ သုတေတာ-အမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ ပုတ္တဿ၊ သား
ဖြစ်သော။ ယသဒါရကဿ၊ ယသသတို့သား၏။ ဥပနိဿယံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း၏
အားကြီးစွာသောအကြောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဂန္ဓာ၊ ကြွသွားတော်
မူ၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်၏အနီး၌။ နိသိဒိ၊
ထိုင်နေတော်မူ၏။

ယသော၊ ယသအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တောပိ၊ အမျိုးကောင်းသားသည်
လည်း။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့၏အကြား၌။ ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဟင်းလင်းသော။
ဣတ္တာဂါရံ၊ မောင်းမအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဉ္ဇာတသံဝေဂေ၊ ဖြစ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဥပဒ္ဓုတံ ဝတ၊ နှိပ်စက်အပ်
စွတကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဥပသဂ္ဂံ ဝတ၊ ဘေးရန်ဖြစ်စွတကား။” ဣတံ၊
ဤသို့။ ဝတု၊ ဆိုမြည်တမ်း၍။ နိဝေသနတော၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်
၍သာလျှင်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပ၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊
အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတု၊
ကြားနာရ၍။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊
ထိုးထွင်း၍သိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုယသ-အမည်ရှိသော သတို့
သား၏။ ပိတာ၊ အဖသဌေးသည်။ ပဒါနုပဒိကံ၊ ခြေရာစဉ်အတိုင်း။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ ယသဿ၊
ယသ-အမည်ရှိသော သတို့သား၏။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး
လျှောက်၏။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။) ယသံ၊
ယသအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်းသားကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတာ၊
ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ-
ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဂဟပတိ၊ ဂဟပတိအမည်ရှိ
သော။ သော သေဋ္ဌိ၊ ထိုသဌေးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ယသော၊ ယသ-အမည်ရှိသော သဌေး
သားသည်။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထို
ယသ-အမည်ရှိသော သတို့သားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဟေ
ဘိက္ခု”တံ၊ ဟေ ဘိက္ခုဟူ၍။ အာဟ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထို ဟေ
ဘိက္ခုခေါ်တော်မူသော ခဏ၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုယသ-အမည်ရှိသော သတို့
သားအား။ ဂိဟိလိဂံ၊ လူ၏အသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။
ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရဓရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုယသ-အမည်ရှိသော သတို့သား၏။ ပိတာပိ၊
အဖသဌေးသည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေသိ၊ ပင့်ဖိတ်၏။
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယသံ၊ ယသ-အမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တံ၊
အမျိုးကောင်းသားကို။ ပစ္စာသမဏံ၊ နောက်လိုက် ရဟန်းကို။ ကတု၊ ပြု
၍။ တဿ၊ ထို ယသ-သတို့သား၏ အဖသဌေး၏။ သရံ၊ အိမ်သို့။

နိပါတ်]

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု

၄၁၁

၀၀

ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ကံတဘိတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိ-
ယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ယသဿ၊ ယသ-သတို့သား၏။
မာတာ၊ အမိဖြစ်သော။ သုဇာတာ စ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်
လည်းကောင်း။ ပုရာဏဒုတိယိကာ စ၊ မယားဟောင်းသည် လည်းကောင်း။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ တံဒိဝသံ၊
ထိုနေ့၌။ အယံ သုဇာတာ၊ ဤ သုဇာတာ အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။
တေဝါစိကသရဏေ၊ သုံးကြိမ်ရွတ်ခြင်းရှိသောသရဏဂုံ၌။ သုဏိသာယ၊ ချွေးမ
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။
ဧတ္ထ၊ ဤမနောရထပူရဏီမည်သော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ (ဋ္ဌ-၃၁၁)
သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရတော ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ တေ
ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓကဉ္စိ။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်
သာလျှင်တည်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
ပဋိပင်္ဂိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့ကို။ ဌာနန္တရေ-
သု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ ဥပါသိကံ၊
ဤသုဇာတာအမည်ရှိသော ဥပါသိကာမကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော ဥပါသိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်
သောအရာ၌။ ဌာပသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဝိသာခါဝတ္ထု

၂၅၉။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဒါယိကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဒါယိကာနံ-
ဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ ဒါနာဘိရတိနံ၊ ပေးလှူခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်သော။ ဥပါသိ-
ကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသဌေးသည် အမိအရာ၌
ထားအပ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ အဂ္ဂါ၊
မြတ်၏။ ဣဘိ(ဣမံ)အတ္ထံ၊ ဤနက်ကို။ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊
ထိုကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမ
သည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌။
ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
ဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ

၁။ ၆ ၃-၂၁။ ၂။ ဒါနာဘိရတနံ=(ဆဋ္ဌ)

ဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ ဒါယိကာနံ၊ ပေးလှူတတ်သော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပိ၊ လွန်ကဲသော ကောင်းမှု ကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ် သော အရာအတူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထို ဝိသာခါ၏အလောင်း ဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကိကိဿ၊ ကိကိ အမည်ရှိသော။ ကာသိရညော၊ ကာသိမင်း၏။ ဂေဟေနန်းတော်၌။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘဂိနိနံ၊ အစ်မ၊ ညီမတို့တွင်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌာ၊ အလုံးစုံ အောက်ငယ်သော ညီမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထို ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်၌။—

သမဏီ စ၊ သမဏီအမည်ရှိသောသတို့သမီးလည်းကောင်း။ သမဏ-
ဂုတ္တာ စ၊ သမဏဂုတ္တာအမည်ရှိသောသတို့သမီးလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီ
စ၊ ဘိက္ခုနီအမည်ရှိသောသတို့သမီးလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဒါယိကာ စ၊
ဘိက္ခုဒါယိကာ အမည်ရှိသော သတို့သမီးလည်းကောင်း။ မ္ဗော စေဝ၊
ဓမ္မာ အမည်ရှိသော သတို့သမီးလည်းကောင်း။ သုဓမ္မာ စ၊ သုဓမ္မာ
အမည်ရှိသော သတို့သမီးလည်းကောင်း။ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ယောက်
မြောက်ဖြစ်သော။ သံဃဒါသိ စ၊ သံဃဒါသိအမည်ရှိသောသတို့သမီး
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။—

သတ္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမာ ဘဂိယော၊ ဤအစ်မ၊ ညီမတို့သည်။
အဟေသုံ ကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တာ၊ ထိုအစ်မ၊ ညီမ ခုနစ်ယောက်တို့သည်။
ဧတရဟိ၊ ယခုငါတို့ ဂေါတမဘုရားလက်ထက်တော်၌။—

ခေမာ စ၊ ခေမာအမည်ရှိသော သတို့သမီးလည်းကောင်း။ ဥပ္ပလ-
ဝဏ္ဏာ စ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော သတို့သမီးလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာစာ-
ရာ စ၊ ပဋ္ဌာစာရာအမည်ရှိသောသတို့သမီး လည်းကောင်း။ ဂေါတမီ စ၊
ဂေါတမီ အမည်ရှိသောသတို့သမီးလည်းကောင်း။ မ္ဗေဒိန္နာ စ၊ မ္ဗေဒိန္နာ
အမည်ရှိသောသတို့သမီးလည်းကောင်း။ မဟာမာယာ စ၊ မဟာမာယာ
အမည်ရှိသောသတို့သမီးလည်းကောင်း။ သတ္တမီ၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်
ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ စေဝ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော သတို့သမီး
လည်းကောင်း။—

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု ၄၁၃

ဣတိ ဧဝံနာမာ၊ ဤအမည်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ
ကုန်၏။ တတြ၊ ထို ခုနစ်ယောက်သော အစ်မ၊ ညီမတို့တွင်၊ အယံ သံဃဒါသီ၊
ဤ သံဃဒါသီ အမည်ရှိသော ဝိသာခါ၏ အလောင်းသည်။ ကေ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊
နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေ-
သု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတော၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓ-
ပွါဒေ၊ ဤငါးတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ အင်္ဂရဠေ၊
အင်္ဂတိုင်း၌။ ဘဒ္ဒိယနဂဓေ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့၌။ မေဏ္ဍကသေဠိပုတ္တဿ၊ မေဏ္ဍက-
သဌေး၏သားဖြစ်သော။ ဓနုဉ္ဇယသေဠိနော၊ ဓနုဉ္ဇယသဌေး၏။ သုမနဒေဝိ-
ယာ နာမ၊ သုမနဒေဝီအမည်ရှိသော။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ သဌေးမကြီး၏။
ကုဏ္ဍိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခါတိ၊ ဝိသာခါဟူ၍။ အဿာ၊
ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿာ၊ ထို
ဝိသာခါအမည်ရှိသော သတို့သမီး၏။ သတ္တဝသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော
အခါ၌။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေလဗြာဟ္မဏဿ စ၊ သေလ
ပုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ ဗောဓနေယျဗန္ဓဝါ-
နဉ္စ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိထိုက်သောသတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော ဆွေတော်
မျိုးတော်တို့၏လည်းကောင်း။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ မင်္ဂလိယအံ့သော အားကြီး
စွာသောအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိ-
ဝုတော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသ
စာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။ တသ္မိံ ရဠေ၊ ထိုအင်္ဂ
တိုင်း၌။ တံ နဂရံ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမြို့သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။

တသ္မိံ စ သမယေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အင်္ဂတိုင်း ဘဒ္ဒိယမြို့သို့ ရောက်တော်
မူသောအခါ၌လည်း။ မေဏ္ဍကော၊ မေဏ္ဍက-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊
သဌေးသည်။ တသ္မိံ နဂဓေ၊ ထိုဘဒ္ဒိယမြို့၌။ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။
မဟာပုညာနံ၊ ဘုန်းကြီးသောသူတို့၏။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအမှူးသည်။
ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သေဠိဌာနံ၊ သဌေးကြီးအရာကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ပဉ္စ၊
ငါးယောက်ကုန်သော။ မဟာပုညာ နာမ၊ ဘုန်းကြီးသူတို့မည်သည်ကား။ မေဏ္ဍ-
ကော၊ မေဏ္ဍက-အမည်ရှိသော။ သေဠိ၊ သဌေးလည်းကောင်း။ တဿေဝ၊
ထိုမေဏ္ဍက-သဌေး၏သာလျှင်။ စန္ဒပဒုမာ နာမ၊ စန္ဒပဒုမာ-အမည်ရှိသော။
အဂ္ဂမဟေသိ၊ သဌေးမကြီးလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုမေဏ္ဍကသဌေး၏။

၈

နေဉ္ဇယော နာမ၊ နေဉ္ဇယ-အမည်ရှိသော။ ပုဏ္ဏော စ၊ သားလည်းကောင်း။
 တဿ၊ ထိုဉ္ဇယ-သဌေး၏။ သုမနဒေဝီ နာမ၊ သုမနဒေဝီ-အမည်ရှိ
 သော။ ဘရိယာ စ၊ မယားလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍကသေဌိဿ၊ မေဏ္ဍက-သဌေး
 ၏။ (ဋ္ဌ-၃၁၂) ပုဏ္ဏော နာမ၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော။ ဒါသော၊ ကျွန်လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ(ဣမေ)၊ ဤသည်တို့သည်။ (ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော။
 မဟာပုညာ နာမ၊ ဘုန်းကြီးသောသူတို့မည်ကုန်၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေ-
 ဝလံ၊ သက်သက်။ ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏။ အာဏာ-
 ပဝတ္ထိဋ္ဌာနေ၊ အာဏာတည်ရာအရပ်၌။ မေဏ္ဍကသေဌိယေဝ၊ မေဏ္ဍကသဌေး
 သည်လျှင်။ (အမိတဘောဂေါ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စည်းစိမ်ရှိသောသူ
 သည်။) န၊ မဟုတ်သေး။ ဇောတိကော၊ ဇောတိက-သဌေးလည်းကောင်း။
 ဇဋ္ဌိလော၊ ဇဋ္ဌိလ-သဌေးလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍကော၊ မေဏ္ဍက-သဌေး
 လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏ-သဌေးလည်းကောင်း။ ကာကဝလိယော၊
 ကာကဝလိယ-သဌေးလည်းကောင်း။ ဣတိ (ဣမေ)ပဉ္စ၊ ဤငါးယောက်ကုန်
 သောသူတို့သည်။ အမိတဘောဂါနာမ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စည်းစိမ်ရှိ
 သောသူတို့မည်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးဦးသော သဌေး
 တို့တွင်။ အယံ မေဏ္ဍကသေဌိ၊ ဤမေဏ္ဍက-သဌေးသည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ သမ္ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်တော်မူသည်၏
 အဖြစ်ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော။ နေဉ္ဇယသေဌိနော၊
 နေဉ္ဇယ-သဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဝိသာခါဒါရိကံ၊ ဝိသာခါအမည်
 ရှိသော သူငယ်မကို။ ပက္ခောသိတော၊ ခေါ်၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တုယုမ္ပိ၊
 သင်၏လည်း။ မဂ်လံ၊ မဂ်လာတည်း။ အမ္မာကမ္ပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ မဂ်လံ၊
 မဂ်လာတည်း။ တဝ၊ သင်၏။ ပရိစာရိကေဟိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။
 ပဉ္စဒါရိကာသဒေတဟိ၊ ငါးရာသောသူမငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဉ္စရထ-
 သတာနိ၊ ငါးရာသောရထားတို့သို့။ အာရယျံ၊ တက်၍။ ပဉ္စဟိ ဒါသိသတေဟိ၊
 ငါးရာသော ကျွန်မတို့သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။”
 ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါအမည်ရှိသော သူငယ်
 မသည်။ ပိတာမဟဿ၊ အဘိုး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။
 တထာ၊ ထိုအဘိုးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကာရဏာကာရဏေသု၊ အကြောင်း
 ဟုတ်သည်၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်တို့၌။ ကုသလတ္တာ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၊ ယာဉ်၏။ ဘူမိ၊ သွားရာမြေသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှလောက်သော မြေရှိရာ အရပ်သို့။) ယာနေန၊ ယာဉ်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ။ ပစ္စော-
 ရောဟိတာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကာဝ၊ ခြေကျင်သာလျှင်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။
 ဥပသကံမိတာ၊ ကပ်၍။ ဝန္တိတာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ လိုဝိသာခါအမည်ရှိသော
 သူငယ်မအား။ စရိတဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊
 ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ပဉ္စဟိ ဒါရိကာသတေဟိ၊ ငါးရာသော သူငယ်တို့
 နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊
 တည်၏။ မေဏ္ဍကသေဌိပိ ခေါ၊ မေဏ္ဍက-သဌေးသည်လည်း။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ ဝန္တိတာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာ-
 သိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿပိ၊
 ထိုမေဏ္ဍက-သဌေးအားလည်း။ စရိတဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထို မေဏ္ဍက-သဌေးသည်။
 ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှာ။ နိမန္တေတာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်
 မိုးသောက်သောနေ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ပဏီတေန၊
 မှန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘောဇနီယေန၊
 စားဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းကို။ ပရိဝိသိတာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်။ အခုခံသံ၊ လခံပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ အဒါသိ၊
 လှူ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့၌။ ယထာဘိရန္တံ၊
 မွေ့လျော်ဘော်မှုသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဝိဟရိတာ၊ နေတော်မူ၍။ ပက္ခာမိ၊
 ဖဲကြွတော်မူ၏။

ဣတော၊ ဤစကားရပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အညံ၊ တပါးသော။ ကထာမဂ္ဂံ၊
 စကားအစဉ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတာ၊ စွန့်၍။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသောသူငယ်
 မ၏။ ဥပ္ပတ္တိကထာဝ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော စကားကိုသဘလျှင်။ ကထေ-
 တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရ

မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ “မမ၊ ငါ၏။ အာဏာပဝတ္တိဌာနေ၊ အာဏာ
တည်ရာအရပ်၌။ အမိတဘောဂဝိနွနကုလံ နာမ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော
စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသောအမျိုးမည်သည့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အမိတ-
ဘောဂဝိနွနကုလံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော သဌေးမျိုး
ကို။ ပေသေတု၊ စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ရာဇာ၊ မိမိ-
သာရမင်းသည်။ အမစေဟံ၊ အမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။
အမစွာ၊ အမတ်တို့သည်။ “မဟာကုလံ၊ မြတ်သောသဌေးမျိုးကို။ ပေသေတု၊
စေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကေ၊ တယောက်သော။ သေဌိပုတ္တံပန၊
သဌေးသားကိုကား။ ပေသိသာမ၊ စေကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ လျှောက်
ဆို၍။) မေဏ္ဍကသေဌိနော၊ မေဏ္ဍက-သဌေး၏။ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော။ ဓနုဉ္ဇယ-
သေဌိံ၊ ဓနုဉ္ဇယ-သဌေးကို။ အာယာစိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မိမိ
သာရမင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
တံ၊ ထိုဓနုဉ္ဇယ-သဌေးကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
ဓနုဉ္ဇယ-သဌေးကို။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိတော၊
သာဝတ္ထိပြည်မှ။ သတ္တယောဇနမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ယူဇနာ၏အထက်၌။ သာကေ-
တနဂရေ၊ သာကေတမြို့၌။ သေဌိဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။
ဝါသေသိ၊ နေစေ၏။

သာဝတ္ထိယဉ္ဇ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌လည်း။ မိဂါရသေဌိနော၊ မိဂါရ-အမည်
ရှိသော သဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏဝဇနကုမာရော နာမ၊ ပုဏ္ဏ
ဝဇန-အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ ဝံယပုတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုပုဏ္ဏဝဇန-သတို့သား၏။
ပိတာ၊ အဖသဌေးသည်။ “မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဝယပုတ္တော၊
အချိန်အရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ အထ၊ ထိုငါ့သားအား။ သရာဝါသေန၊ အိမ်၌
နေသဖြင့်။ (ဌ-၃၁၃) အာဗန္ဓနသမယော၊ ဖွဲ့အပ်သောအခါတည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “အမှာကံ၊ ငါတို့နှင့်။ သမာနဇာတိကေ၊
တူသောအမျိုးရှိသော။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ ပရိယေ-
သေသ၊ ရှာကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကာရဏာကာရဏကုသလေ၊
အကြောင်းဟုတ်သည်၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌ လိမ္မာကုန်သော။ ပုရိသေ၊
ယောက်ျားတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ တေ၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးက စေလွှတ်
အပ်သော ယောက်ျားတို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ
တို့သည်။ ရုစိတံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ အဒိသ္မာ၊

နိပါတ်]

၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု

၁၄၇

မမြင်ကုန်မူ၍။ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။
 တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးက စေလွှတ်အပ်သော အချင်းယောက်ျားတို့
 လာသောနေ့၌လည်း။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမာန-
 ဝယေဟိ၊ တူသောအရွယ်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ကုမာရိကာသတေဟိ၊ ငါးရာ
 ကုန်သောသတို့သမီးတို့သည်။ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ နက္ခတ္တကိဋ္ဌ-
 နတ္ထာယ၊ နက္ခတ်သဘင် ကစားအံ့သောငှာ။ ဧကံ၊ တခုသော။ မဟာဂါမံ၊
 ရွာကြီးသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တေပိ ပုရိသာ၊ ထိုမိဂါရသဌေးကစေလွှတ်
 အပ်သော အချင်းယောက်ျားတို့ သည်လည်း။ အန္တေနာ၊ မိမိတို့သည်။ ရုစိတံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။
 ဒါရိကံ၊ သူငယ်မကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ကုန်မူ၍။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။ နဂရဒ္ဒါရေ၊
 မြို့တံခါး၌၊ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝေါ၊ မိုး
 သည်။ ဝဿိဘုံ၊ ရွာခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိသာ-
 ခါယ၊ ဝိသာခါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်ကုန်သော။ တာ ဒါရိကာ၊
 ထိုသတို့သမီးတို့သည်။ တေမနဘယေန၊ မိုးစုတ်သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။
 ဝေဂေန၊ လျင်စွာသော အဟုန်ဖြင့်။ သာလံ၊ ဇရပ်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်
 ကုန်၏။ တေ ပုရိသာ၊ ထိုမိဂါရသဌေးက စေလွှတ်အပ်သော အချင်းယောက်ျား
 တို့သည်။ တာသမ္ပိ၊ ထိုဇရပ်သို့ ပြေးဝင်လာကုန်သော သတို့သမီးတို့၏လည်း။
 အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ယထာရုစိတံ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် နှစ်သက်
 အပ်သော။ ဒါရိကံ၊ သူငယ်မကို။ န ပဿိံသု၊ မမြင်ကုန်။ တာသံ၊ ထိုသတို့
 သမီးတို့၏။ သဗ္ဗပစ္စတော၊ အလုံးစုံသောသတို့သမီးတို့၏ နောက်မှ။ ဝိသာခါ၊
 ဝိသာခါသည်။ ဝဿန္တံ၊ ရွာသော။ ဒေဝမ္ပိ၊ မိုးကိုလည်း။ အဂဏေတွာ၊
 မရေတွက်မူ၍။ အတုရိတဂမနေန၊ မလျင်သော သွားခြင်းဖြင့်။ တေမယ-
 မာနာဝ၊ မိုးစုတ်စေလျက်သာလျှင်။ သာလံ၊ ဇရပ်သို့။ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏။
 တေ ပုရိသာ၊ ထိုမိဂါရသဌေးက စေလွှတ်အပ်သော အချင်းယောက်ျားတို့
 သည်။ တံ၊ ထိုဝိသာခါ အမည်ရှိသော သတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်ပြီး၍။
 “တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ရူပဝတိ၊ အဆင်းရှိသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။
 တေပရမာ၊ ဤသတို့သမီးကဲ့သို့ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဧကစ္စာယ၊ အချို့သော သတို့သမီး၏။ တေ
 ရူပံ၊ ထို အဆင်းသည်။ ကာရိတပတ္တံ ဝိယ၊ ပြုစေအပ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်
 သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
 ကထေန္တာ၊ စကားပြောဆိုသည် ရှိသော်။ မဓုရဝစနာ ဝါ၊ သာယာသော
 စကားရှိသလော။ နော(မဓုရဝစနာ) ဝါ၊ သာယာသော စကားမရှိသလော။

(ဣတိ၊ ဤသို့။) ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဝိသာခါ အမည်ရှိသော သတ္တသမီးကို။ “အမ္မ၊ အမိ။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိဏတဝယာ၊ ယွင်းယို အိုမင်းသော အရွယ်ရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝိယ၊ မိန်းမကြီးကဲ့သို့။ ယာသိ၊ သွား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတာ၊ ဖခင်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) အညာ၊ တပါးကုန်သော။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တတူ။ ကိဋ္ဌနကုမာရိယော၊ ကစားကုန်သော သတ္တသမီးတို့သည်။ တေမနဘယေန၊ မိုးစုတ်အံ့ သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာသော အဟုန်ဖြင့်။ အာဂန္ဓာ၊ လာကုန်၍။ သာလံ၊ ဇရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ မဟလ္လိကာ ဝိယ၊ အရွယ်ရင့် ပြီးသော မိန်းမကြီးကဲ့သို့။ ပဒဝါရံ၊ ဖဝါး အကြိမ်ကို။ အတ္တိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ နာဂစ္ဆသိ၊ မလာ။ သာဠကဿ၊ အဝတ်၏။ တေမနဘာဝမ္မိ၊ မိုးစုတ်အံ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ န ဂဏေသိ၊ မရေတွက်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဟတ္ထိ ဝါ၊ ဆင်သည်လည်းကောင်း။ အဿော ဝါ၊ မြင်းသည်လည်းကောင်း။ သစေ အနုဗန္ဓေယျ၊ အကယ်၍လိုက်ငြားအံ့။ ဝေမေဝံ၊ ဤသို့လိုက်သည်ရှိသော်။ ကိံ ကရေယျာသိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ ဖခင်တို့။ သာဠကာ နာမ၊ အဝတ်တို့ မည်သည်ကား။ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်သည်။ န (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ သာဠကာ၊ အဝတ်တို့သည်။ သုလဘာ၊ ရလွယ်ကုန်၏။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ မာတုဂါမာ ပန၊ မာတုဂါမတို့မည်သည်ကား။ ပဏိယဘဏ္ဍာသဒိသာ၊ ရောင်းအင်သော ဘဏ္ဍာနှင့် တူကုန်၏။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ လက်သည်လည်းကောင်း။ ပါဒေဝါ၊ ခြေသည်လည်းကောင်း။ ဘဂ္ဂေ၊ ကျိုးပျက်သည်ရှိသော်။ အင်္ဂဝိကလံ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ဇိဂုစ္ဆန္တာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဋ္ဌုဘိတွာ၊ တံတွေးထွေးကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆို၏။)

တေ၊ ထိုမိဂါရသဌေးက စေလွှတ်အပ်သောအချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ “ဣမာယ၊ ဤသတ္တသမီးနှင့်။ သဒိသာ၊ တူသော။ ဣတ္ထိ နာမ၊ မိန်းမမည်သည်ကား။ ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဤဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပေန၊ အဆင်းအားဖြင့်။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ ကထာယပိ၊ စကားဖြင့်လည်း။ ဘာဒိသာဝ၊ ထိုအဆင်းအား နျောက်ပတ်သော သဘော

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု ၁၄၉

ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာရဏာကာရဏံ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည် အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို၊ ဥတု၊ သိ၍။ ကထေတိ၊ ဆို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ (စိန္တေတု၊ ကြံကုန်ပြီး၍။) တဿ၊ ထိုဝိသာခါအမည်ရှိသော သတ္တဝါသမီး၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မာလာဂုဠံ၊ ရွှေပန်းကုံးကို။ ခိပိံသု၊ ပစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ “ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အတံ၊ ငါသည်။ အပရိဂ္ဂဟိတာ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတု၊ ကြံပြီး၍။) ဝိနိတေန၊ ဆုံးမအပ်သော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိသာခါအမည်ရှိသော သတ္တဝါသမီးကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိံသု၊ ရံကုန်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသတ္တဝါသမီးသည်။ ပဋိစ္စန္ဓဘာဝံ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ဒါသိဂဏပရိဝုတာ၊ ကျွန်မအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ မိဂါရသေဠိနော၊ မိဂါရ-သဌေး၏။ တေပိ ပရိသာ၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးက စေလွှတ်အပ်သော အချင်းယောက်ျားတို့သည်လည်း။ တာယ၊ ထိုဝိသာခါအမည်ရှိသော သတ္တဝါသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဓနုဉ္ဇယသေဠိဿ၊ ဓနုဉ္ဇယ-သဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ (ဋ္ဌ-၃၁၄) “တာတာ၊ အမောင်တို့။ တုမ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ကတရဂါမဝါသိနော၊ အဘယ်ရွာ၌နေကုန်သော သူတို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ မိဂါရသေဠိနော၊ မိဂါရ-သဌေး၏။ ပရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆိုကုန်၍။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သေဠိနာ၊ သဌေးသည်။ တုမ္ဗာကံ၊ အရှင်သဌေးတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတု၊ ကြား၍။ ပေသိတာ၊ စေလွှတ်အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ အမောင်တို့။ သာမု၊ ကောင်းပြီ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ ဘောဂေန၊ စည်းစိမ်အားဖြင့်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ အသဒိသော၊ မတူသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဇာတိယာ၊ သဌေးမျိုးအားဖြင့်။ သဒိသော၊ တူ၏။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော နာမ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော သူမည်သည်ကား။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ တုမ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွား

၂၂

ကုန်လော့။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဌေးအား။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယတဘဝံ၊
ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေထ၊ ပြောကြားကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။)

တေ၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးက စေလွှတ်အပ်သော အချင်းယောက်ျားတို့သည်။
တဿ၊ ထိုနေဉ္စယ-သဌေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ နာခံကုန်ပြီး၍။
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွားကုန်၍။ မိဂါရသေဋ္ဌိဿ၊ မိဂါရ
သဌေး၏။ တုဋ္ဌိံ စ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဗ္ဗိံ စ၊ စီးပွားခြင်း
ကိုလည်းကောင်း။ ပဝေဒေတွာ၊ ကြားကုန်၍။ “သမိ၊ အရှင်။ နော၊ ငါတို့
သည်။ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌။ နေဉ္စယသေဋ္ဌိဿ၊ နေဉ္စယ-သဌေး
၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့ လျှောက်ကြသော
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မိဂါရသေဋ္ဌိ၊ မိဂါရ-သဌေးသည်။ “မဟာ-
ကုလဂေဟေ၊ မြတ်သောသဌေးမျိုးအိမ်၌။ ဒါရိကာ၊ သူငယ်မကို။ နော၊ ငါတို့
သည်။ လဒ္ဓါ၊ ကံရ၊ ရအပ်သတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်
သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုဧကန်ပင်လျှင်။ နေဉ္စယ-
သေဋ္ဌိဿ၊ နေဉ္စယ-သဌေးအား။ “ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ ဒါရိကံ၊
သူငယ်မကို။ အာနယိဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။
ကရောန္တု၊ ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိ-
တိ၊ စေလွှတ်၏။ သောပိ၊ ထိုနေဉ္စယ-သဌေးသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုမိဂါ
ရ-သဌေးအား။ “ဣဒံ၊ ဤပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုခြင်းသည်။ အမှောက်၊ ငါတို့အား။
န ဘာရိယံ၊ ဝန်မလေး။ သေဋ္ဌိ ပန၊ သဌေးသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကရေတု၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိ-
သာသနံ၊ တဖန်စေသော သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊
ထိုမိဂါရ-သဌေးသည်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကော၊ တခု
သော။ မင်္ဂလကိရိယာ၊ မင်္ဂလာပြုအံ့သောအမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ အရှင်
မင်းမြတ်၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်ုပ်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏဝစုနဿ၊ ပုဏ္ဏဝစုန-သုကြွယ်
အား။ နေဉ္စယသေဋ္ဌိနော၊ နေဉ္စယ-သဌေး၏။ ဓိတရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဝိသာခံ
နာမ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ ဒါရိကံ၊ သူငယ်မကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်
အံ့။ (ဣတိ-တသွာ၊ ထိုကြောင့်။) သာကေတဂမနံ၊ သာကေတပြည်သို့ သွား

နိပါတ် ၁၄-တေဓဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂဝိသုဒ္ဓိဝတ္ထု ၁၅၁

ခြင်းကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အနုဇာနာယ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏။ မဟာသေဠိ၊ သဌေးကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ အမေဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အာဂန္တဗ္ဗံ ကိံ၊ လိုက်အပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ တုမ္မာဒိသာနံ၊ အရှင်မင်းကြီးကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူတို့၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မဟာရာဇာ၊ ကောသလ မင်းမြတ်သည်။ မဟာကုလဿ၊ မြတ်သော သဌေးမျိုးအား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ “သေဠိ၊ သဌေး။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ အာဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။ မိဂါရသေဠိနာ၊ မိဂါရသဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာကေတနဂရံ၊ သာကေတပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ နေဉ္ဇယသေဠိ၊ နေဉ္ဇယ-သဌေးသည်။ “မိဂါရသေဠိ၊ မိဂါရ သဌေးသည်။ ကောသလရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ အာဂတော ကိရ၊ လာသတတ်။” ဣတိ (ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ရညော စ၊ ကောသလမင်း၏လည်းကောင်း။ ရာဇဗလဿ စ၊ မင်း၏ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏လည်းကောင်း။ မိဂါရသေဠိနော စ၊ မိဂါရသဌေး၏လည်းကောင်း။ ဝသနဋ္ဌာနံ စေဝ၊ နေရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မာလာဂန္ဓဘတ္တာဒိနိ စ၊ ပန်း၊ နံသာ၊ ထမင်း-အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒေသိ၊ စီရင်စေ၏။ “ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ (လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တေ တေ ဇနာ၊ ထိုထို မင်း၊ သဌေး၊ မင်း၏ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည်။ “သေဠိ၊ သဌေးသည်။ အမ္မာကမေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။

အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်နောက်မှ။ ဧဝံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ နေဉ္ဇယသေဠိဿ၊ နေဉ္ဇယသဌေးအား။ “သေဠိ၊ သဌေးသည်။ အမ္မာ-ကံ၊ ငါတို့အား။ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဘရဏပေါသနံ၊ မွေး

၁။ ရာဇာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သေဠိနာ = (ဆဋ္ဌ)

၂

မြဲသုတ်သင်ခြင်းကို။ ကာတုံ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဒါရိကာယ၊ သူငယ်မ၏။ ဂမနကံလံ၊ သွားအံ့သောအခါကို။ ဇာနာတုသိလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သောပိ၊ ထိုနေဥယ သဌေးသည်လည်း။ ရညော၊ ကော်သလမင်းကြီးအား။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ ဌံ။ ဝဿကံလော၊ မိုးအခါသည်။ အာဂတော၊ ရောက်၏။ တေမာသံ၊ မိုး လေးလပတ်လုံး။ ဝိစရိတံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တုမ္မာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင် ဝတ္ထုကို။ (၄-၃၁၅) လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော ဝတ္ထုသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒေဝေ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဟိတ ကာလေ၊ ပို့စေသောအခါ၌။ ဂစ္ဆတု၊ သွားတော်မူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သာကေတနဂရံ၊ သာကေတပြည်သည်။ နိစ္ဆန္တကုတ္တဂါမောဝိယ၊ အမြဲနက္ခတ်ပွဲသံတင်ရှိသောရွာကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တယော၊ မာသံ၊ သုံးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန် ၏။ နေဥယသေဌိနော၊ နေဥယ-သဌေး၏။ ဓိတာယ၊ သမီး၏။ မဟာလတာ- ပသာဓနံ ပန၊ မဟာလတာမည်သော တန်ဆာသည်ကား။ နိဌံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ န တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေး။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနေဥယ-သဌေး ၏။ ကမ္မန္တာဓိဌာယကာ၊ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်တတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ “သေသံ၊ ကြွင်းသောဥစ္စာသည်။ အသန္တံ နာမ၊ မရှိသော ဥစ္စာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏။ ဘတ္တပစန- ဒါရုနိ ပန၊ ထမင်းချက်စရာ ထင်းတို့သည်ကား။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မလောက် နိုင်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစယိ သု၊ ပြောကြားကုန်၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဟတ္ထိသာလာ၊ ဆင်တင်းကုပ် တို့ကို လည်းကောင်း။ အဿသာလာ၊ မြင်းတင်းကုပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိယောဇေတွာ၊ ဖျက်၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစထ၊ ချက်ကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပစန္တာနမ္ပိ၊ ချက် ကုန်သော အမှုလုပ်တို့အားလည်း။ အဘုမာသော၊ လခွဲသည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ပုန၊ တဖန်။ “သမိ၊ အရှင်။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ သည်။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မလောက်နိုင်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစယိ သု၊ ပြော

၁။ ဧပသိတကာလေ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမေသ္မိ ဝိသဘာဝတ္ထ ၁၅၃

ကြားကုန်၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဣမသ္မိ ကာလေ၊ ဤအခါ၌။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒုဿကောဠာဂါရံ၊ ပုဆိုးကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ ထူလသဋ္ဌကေ၊ ရုန့်ကြမ်းသော ပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝဋ္ဋိယော၊ မီးစာတို့ကို။ ကတွာ၊ ကျစ်၍။ တေလစသဋ္ဌိယံ၊ ဆီအိုး၌။ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစထ၊ ချက်ကုန်လော့။ ဣတံ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ ပစန္နာနံ၊ ချက်ကုန်သောအမှုလုပ်တို့အား။ စတ္တာရော မာသ၊ လေးလတို့သည်။ ပူရယံသု၊ ပြည့်ကုန်၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဓနုဉ္ဇယသေဋ္ဌိ၊ ဓနုဉ္ဇယ-သဌေးသည်။ ဓိတုယာ၊ သမီး၏။ မဟာလတာပသာဓနဿ၊ မဟာလတာမည်သော တန်ဆာ၏။ နိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ “သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ ပေသေဿာမိ၊ ပို့စေအံ့။” ဣတံ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ သမိပေ၊ အနီး၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ပတိကုလေ၊ လင်အိမ်၌။ ဝသန္တိယာ နာမ၊ နေသောမိန်းမမည်သည်ကား။ ဣမဉ္ဇ ဣမဉ္ဇ အာစာရံ၊ ဤမည်သောအကျင့် ဤမည်သောအကျင့်ကို။ သိက္ခိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။” ဣတံ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အယံ မိဂါရသေဋ္ဌိ၊ ဤမိဂါရ-သဌေးသည်။ အန္တရဂဗ္ဗေ၊ တိုက်တွင်း၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ ဓနုဉ္ဇယသေဋ္ဌိနော၊ ဓနုဉ္ဇယ-သဌေး၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အယောသိ၊ ကြား၏။ သောပိ-သေဋ္ဌိ၊ ထိုဓနုဉ္ဇယ-သဌေးသည်လည်း။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩဝဓိ၊ ဆုံးမ၏။ -

အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သသုရကုလေ၊ ယောက္ခမအိမ်၌။ ဝသန္တိယာ နာမ၊ နေသောမိန်းမမည်သည်ကား။ အန္တောအဂ္ဂိ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သောမီးကို။ ဗဟိ၊ အပသို့။ န နိဟရိတဗ္ဗော၊ မထုတ်အပ်။ ဗဟိအဂ္ဂိ၊ အပ၌ဖြစ်သောမီးကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ န ပဝေသေတဗ္ဗော၊ မသွင်းအပ်။ ဒဒန္တဿေဝ၊ ပေးသောသူအားသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အဒဒန္တဿ၊ မပေးသောသူအား။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဒဒန္တဿပိ၊ ပေးသောသူအားလည်းကောင်း။ အဒဒန္တဿပိ၊ မပေးသောသူအားလည်းကောင်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။

နိဿိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိ-
စရိတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ အန္တောဒေဝတာ၊ အိမ်တွင်းနတ်ကို။
နမယိတဗ္ဗော၊ ရှိခိုးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝေတိ၊ ဆုံးမ၏။

ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံကုန်သော။
သေနိယော၊ စစ်သည်တို့ကို။ သန္တိပတိတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဣဇသေ-
နာယ၊ မင်း၏စစ်သည်အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ပါဠိဘောဂေ၊ ဝန်ခံ
သူဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ကုဋုမ္ပိကေ၊ သူကြွယ်တို့ကို။
ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊ သမီး၏။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ
အရပ်၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တုဗ္ဗေဟိ၊
သင်သူကြွယ်တို့သည်။ သောဓေတဗ္ဗော၊ သုတ်သင်အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတွာ၊ ဆို၍။ နဝကောဋိအဂ္ဂနကေန၊ အဖိုး ကိုးကုဋေထိုက်သော။
မဟာလတာပသာဓနေန၊ မဟာလတာမည်သော တန်ဆာဖြင့်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။
ပသာဓေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ နှာနစုဏ္ဏမလံ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်အဖိုးဖြစ်
သော။ စတုပဏ္ဏာသကောဋိဓနံ၊ ငါးဆယ်လေးကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ ဓီတာယ၊ သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂမနစာရိနိယော၊
သွားလာလှည့်လည်လေ့ရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ရူပဒါသိ-
ယောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ကျွန်မတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ အာဇာည-
ရထသတာနိ စ၊ ငါးရာသော အာဇာနည်မြင်းကသော ရထားတို့ကိုလည်း
ကောင်း။ (ဋ္ဌ-၃၁၆) သဗ္ဗုပကာရဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦကို
လည်းကောင်း။ သတံ သတံ၊ တရာတရာစီ။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကောသလရာဇာနဉ္စ၊
ကောသလမင်းကြီးကိုလည်းကောင်း။ မိဂါရသေဋ္ဌိဉ္စ၊ မိဂါရ-သဌေးကိုလည်း
ကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်၍။ ဓီတု၊ သမီး၏။ ဂမနဝေလာယံ၊ သွားအံ့
သောအခါ၌။ ဝဇာဓိဋ္ဌာယကေ၊ ခြံကိုစီရင်တတ်ကုန်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျား
တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တာတာ၊ အမောင်တို့။ မေ၊ ငါ၏။
ဓီတာယ၊ သမီး၏။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ ခီရပါနတ္ထံ၊ နို့သောက်စရာအလို့
ငှာ။ ဓေနူဟိ စ၊ နွားမတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယာနယောဇနတ္ထံ၊ ယာဉ်၌
ကစရာအလို့ငှာ။ ဥသဘေဟိ စ၊ နွားလားဥသဘတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထော၊
အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊

နိပါတ်] ၁၄-ဇာတိဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု ၁၅၅

သမီး၏။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာဖြစ်သော ခရီး၌။ ဝဇ္ဇဒ္ဓါရံ၊ ခြံတံခါးကို။
ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ ပုထုလတော၊ အနံအားဖြင့်။ အဋ္ဌ ဥသဘာနိ၊ ရှစ်ဥသဘာ
သော အရပ်တို့ကို။ ဂေါဂဏေန၊ နွားအပေါင်းဖြင့်။ ပူရေတော၊ ပြည့်စေ၍။
တိဂါဝုတမတ္တကေ၊ သုံးဂါဝုတ်၏အထက်၌။ အသုကာ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။
ကန္တရာ၊ ချောက်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယူထေ၊ နွားအပေါင်း
သည်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုချောက်ရှိရာအရပ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။
ဘေရိသညာယ၊ စည်ကြီးအမှတ်ဖြင့်။ ဝဇ္ဇဒ္ဓါရံ၊ နွားခြံကို။ ပိဒဟေယျာထ၊
ပိတ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုနွားခြံ၌စီရင်
ကုန်သော အချင်းယောက်ျားတို့သည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။
သေဌိဿ၊ ခနဉ္စယ-သဌေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။
တထာ၊ ထိုခနဉ္စယ-သဌေးဆိုသောအတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဝဇ္ဇဒ္ဓါရေ၊
ခြံတံခါးတို့ကို။ ဝိဝဋ္ဌေ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သည့်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌာရဋ္ဌာရာယေဝ၊ မြတ်ကုန်
မြတ်ကုန်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂါဝိယော၊ နွားမတို့သည်။ နိက္ခမိံသု၊
ထွက်ကုန်၏။ ဒ္ဓါရေ၊ တံခါးတို့ကို။ ပိဒဟိတေ ပန၊ ပိတ်အပ်သည်ရှိသော်ကား။
ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ပုညဗလေန၊ ဘုန်းကံ၏အစွမ်းကြောင့်။ ဗလဝဂါဝေါ-
စ၊ အားကြီးသော နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒမ္မဂါဝေါစ၊ ဆုံးမလောက်
သောနွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပတိလဃိတော၊ နွားခြံကိုခန့်၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။
ပဋိပဇ္ဇိံသု၊ သွားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သာဝတ္ထိ
နဂရဒ္ဓါရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တံခါးသို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ “ပဋိစ္စန္ဓ-
ယာနသ္မိံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောယာဉ်ထက်၌။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်နေ၍။ ပဝိသာမိ နု
ခေါ၊ ဝင်ရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ရထေ၊ ရထား၌။ ဌတော၊
ရပ်၍။ (ပဝိသာမိ နု ခေါ၊ ဝင်ရအံ့လော။”) ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
စိန္တေတော၊ ကြံပြီး၍။ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်နောက်မှ။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ
သတို့သမီး၏။ “ပဋိစ္စန္ဓယာနေန၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောယာဉ်ဖြင့်။ ပဝိသန္တိယာ၊
ဝင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ မဟာလတာပသာဓနဿ၊ မဟာလတာအမည်ရှိသော
တန်ဆာ၏။ ဝိသေသော၊ အတူးသည်။ န ပညာယိဿတိ၊ မထင်ရှားလတ္တံ့။”
ဣတိ ဧတံ (စိန္တနံ)၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို
ဝိသာခါသတို့သမီးသည်။ သကလနဂရဿ၊ အလုံးစုံသော မြို့၌နေသောသူ
အား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒဿေန္တိ၊ ပြလျက်။ ရထေ၊ ရထား၌။ ဌတော၊
ရပ်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်

၁။ အဂ္ဂင်္ဂေါယူထေ = [ဆဋ္ဌ) ၂။ မဟိ လဃိတော = [ဆဋ္ဌ)

သော သူတို့သည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။
 ဒိဿ၊ မြင်၍။ “သော ဝိသာခါ နာမ၊ ဤဝိသာခါမည်သည်ကား။ ဝေရူပါ
 ကိရ၊ ဤသို့သဘောရှိသတတ်။ အယဉ္ဇ သမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်သည်လည်း။
 ဧတိဿာဝ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးအားသာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကာ (ကိရ)၊
 လျှောက်ပတ်ပေသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးသည်။ မဟာသမ္ပတ္တိယာ၊ ကြီးစွာသော
 ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ မိဂါရသေဠိနော၊ မိဂါရ-သဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပါဝိ-
 သိ၊ ဝင်၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးအား။ အာဂတဒိဝသေ စ၊
 လာရောက်သောနေ့၌လည်း။ သကလနဂရဝါသိနော၊ အလုံးစုံသော ပြည်သူ
 အပေါင်းတို့သည်။ “ဓနုဉ္ဇယသေဠိ၊ ဓနုဉ္ဇယ-သဌေးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 နဂရံ၊ မြို့သို့။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
 မဟာသက္ကာရံ၊ ကြီးစွာသောပူဇော်သက္ကာရကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအလျောက်။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ
 ကို။ ပဟိဏိံသု၊ ပို့သကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပဟိတပဟိတံ၊ ပို့သ
 တိုင်းပို့သတိုင်းသော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို။ တသ္မိံ ယေ ဓ နဂရေ၊
 ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌ပင်လျှင်။ အညမညေသု၊ အချင်းချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကုလေ-
 သု၊ အမျိုးအိမ်တို့၌။ သဗ္ဗတ္ထကံ၊ အလုံးစုံသောပစ္စည်းဥစ္စာကို။ ပေသေသိံ၊
 စေလိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီး၏။ ရတ္တိဘာ-
 ဂသမနန္တရေ၊ ည၌အဖို့အကြား၌။ ဧကိဿာ၊ တကောင်သော။ အာဇညဝဠု-
 ဝါယ၊ အာဇာနည်မြင်းမ၏။ ဂဗ္ဘဝုဠာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထမြောက်ခြင်းသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးသည်။ ဒါသိဟံ၊ ကျွန်မတို့
 ကို။ ဒဏ္ဍဒိပိကာ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုင်စေ၍။ တတ္ထ၊
 ထိုအာဇာနည်မြင်းမ သားဖွားရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝဠုဝံ၊ မြင်းငယ်
 ကို။ ဥဏှောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ တေလေန၊
 ဆီဖြင့်။ မက္ခာပေတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဠာနမေဝ၊
 နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

မိဂါရသေဠိပိ၊ မိဂါရ-သဌေးသည်လည်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။
 ပုတ္တဿ၊ ပုဏ္ဏဝစုန သတို့သားအား။ အာဝါဟသက္ကာရံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ
 ပူဇော်သကာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဓုရဝိဟာရေ၊ အဦးဖြစ်သော

၁။ သမ္ပတ္တကဏ္ဍမေဝ ဒါပေသိ=(ဆဋ္ဌ)

ကျောင်း၌။ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော။ တတာဂတမ္ပိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ အာမနသိကတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သကလနိဝေသနံ၊ အလုံးစုံ ပြည်၌နေသောသူကို။ ပူရေန္တော၊ ပြည်စေလျက်။ နဂ္ဂသမဏကေ၊ အချည်းနှီးသော ရဟန်းတို့ကို။ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ “မေ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေလော့။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ဝန္တတု၊ ရှိခိုးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ ပို့စေ၏။ “အရဟန္တာ” တိဝစနံ၊ ရဟန္တာ-ဟူသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယသာဝိကာ၊ အရိယသာဝိကာဖြစ်သော။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးသည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုအဝတ်အချည်းနှီးသော တက္ကတုန်းတို့၏။ (၄-၃၁၇) နိသိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ ထိုင်နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တေ၊ ထိုအဝတ်အချည်းနှီးသော တက္ကတုန်းတို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟန္တာ နာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဟိရောတ္တပ္ပဝိဿဇ္ဇိတာနံ၊ အရှက်အကြောက်ကို စွန့်အပ်ကုန်သော သူတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ ပက္ခောသာပေတိ၊ ခေါ်စေဘိသနည်း။ “ဓိဓိ” တိ၊ ဓိ-ဓိ-ဟူ၍။ ဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်။ ဂတာ၊ သွား၏။ နဂ္ဂသမဏာ၊ အဝတ်အချည်းနှီးသော ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော အဝတ်အချည်းနှီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ သေဋ္ဌိ၊ မိဂါရ-သဌေးကို။ “ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ကံ၊ အသို့နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ အညံ၊ တပါးသော သတို့သမီးကို။ နာလတ္ထ၊ မရသလော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝိကံ၊ တပည့်မဖြစ်သော။ မဟာကာဋကဏ္ဍိ၊ မိန်းမယုတ်ကြီးကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမံ ဂေဟံ၊ ဤအရှင်သဌေးအိမ်သို့။ ပဝေသေသိ၊ သွင်းဘိသနည်း။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ နံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကြီးကို။ ဣမသ္မာ ဂေဟာ၊ ဤအရှင်သဌေးအိမ်မှ။ နိဟရာဟိ၊ နှင်ထုတ်လေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂရဟိသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဣမေသံ၊ ဤအဝတ်

၁။ ဟိရောတ္တပ္ပဝိဿဇ္ဇိတာနံ နာမ=(ဆဋ္ဌ)

အချည်းနှီးဖြစ်သော တက္ကတုန်းတို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဣမံ၊ ဤသတို့သမီးကို။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိဟရိတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အယံ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ မဟာကုလဿ၊ မြင့်မြတ်သော သဌေးမျိုး၏။ ဓိတာ၊ သမီးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ “အာစရိယာ၊ ဆရာတို့။ ဒဟရာ နာမ၊ သူငယ်မတို့မည်သည်ကား။ ဇာနိတော ဝါ၊ သိ၍လည်းကောင်း။ အဇာနိတော ဝါ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ တုမေ၊ အရှင်တက္ကတုန်းတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နဂ္ဂေ၊ အဝတ်အချည်းနှီးသော တက္ကတုန်းရဟန်းတို့ကို။ ဥဃေျာဇေတော၊ လွှတ်လိုက်၍။ မဟာပလ္လင်္ကေ၊ မြတ်သော ပလ္လင်၌။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်နေ၍။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌစ္ဆုံ၊ ရွှေယောက်ချိုကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ ပရိဝိသိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။ အပ္ပေဒကမဓုပါယာသံ၊ ရေမရောသော ချိုမြိန်သော နို့ဆန်ကို။ ပရိတုဉ္စ၊ သုံးဆောင်၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တပါးသော။ ပိဏ္ဏစာရိကော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သေဌိဿ၊ သဌေး၏။ ဃရဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ပါပုဏှိ၊ ရောက်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းရပ်လာသော မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “(မေ၊ ငါ၏။) သသုရဿ၊ ယောက္ခမအား။ အာစိက္ခိတုံ၊ ပြောကြားခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ (ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။) သော၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဧဝံ(တထာ)၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အပဂန္တော၊ ဖဲ့၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သော ပန ဗာလော၊ ထိုသဌေးမိုက်သည်ကား။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း။ အပဿန္တောဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ဖြစ်၍။ ပါယာသမေဝ၊ နို့ဆန်ကိုသာလျှင်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ “ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတော၊ သိ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်သို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိစ္ဆထ၊ ကန်တော့ပါသေး၏။ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ ပုရာဏကံ၊

၁။ နိသီဒါပေတော = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သညံ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ ပုရာဏံ = (ဆဋ္ဌ)

အဟောင်းဖြစ်သောအစာကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
လျှောက်ဆို၏။ သော၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးသည်။ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တက္ကတုန်းတို့သည်။
ကထိတကာလေ၊ ဆိုအပ်သောအခါ၌။ တာဝ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံနိုင်
သေး၏။ “ပုရာဏံ ခါဒတိ” တိ၊ ပုရာဏံ ခါဒတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တက္ခဏယေဝ၊
ဆိုအပ်သော ခဏ၌ပင်လျှင်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ အပနေတွာ၊ ဖယ်၍။ “ဣမံ
ပါယာသံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။
တေဉ္စ၊ ဤသတို့သမီးကိုလည်း။ ဣမသ္မာ ဂေဟာ၊ ဤငါတို့အိမ်မှ။ နိဟရထ၊
နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မဂ်လဂေဟေ၊ ‘မဂ်လာပြုရာအိမ်၌။ အသုစိ-
ခါဒကံနာမ၊ မစင်စားမည်သည်ကို။ ကရေတိ၊ ပြုဘိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ကသ္မိံ ခေါ ပန နိဝေသနေ၊ ထိုမဂ်လာပြုရာအိမ်၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျန်အမှုလုပ်သော သူတို့သည်။ ဝိသာခါယ၊
ဝိသာခါ၏။ သန္တကာဝ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော ကျန်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ [ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နံ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီး
ကို။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ လက်၌လည်းကောင်း။ ပါဒေ ဝါ၊ ခြေ၌လည်းကောင်း။
ဂဏှိတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ ဣတော၊ အရပ်သို့။ ဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဧတ္ထ၊
လာလှည့်ကုန်။ ဣမမှာ ဂေဟာ၊ ဤအိမ်မှ။ နိဟရတ္ထံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းအကျိုးငှာ။
ဂဏှိဿထ၊ ဆွဲကိုင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ကထေတုံ၊
ဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော ပိ နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊
မရှိ။^၁] တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သသုရဿ၊ ယောက္ခ
မ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “တာတ၊ ဖခင်။ ဧတ္တကေန၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
န နိက္ခဿမ၊ မထွက်ကုန်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တုမေဟိ၊ အရှင်သဌေးတို့
သည်။ ဥဒကတိတ္ထတော၊ ရေဆိပ်မှ။ ကုမ္ဘဒါသိကာ ဝိယ၊ အိုးထိန်း၏ကျန်မ
ကဲ့သို့။ န အာနိတာ၊ မဆောင်အပ်။ ဓရမာနကမာတာပိတူနံ၊ ထင်ရှားသောမိဘ
တို့၏။ ဓိတရော နာမ၊ သမီးတို့မည်သည်ကား။ ဧတ္တကေနော၊ ဤမျှတည်းဟူသော

၁။ ဤ[....]ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ စကားရပ် ဆဋ္ဌ-မူနှင့်မတူ။ ဆဋ္ဌမူတွင်
ကော နံ ဟတ္ထေ ဝါ ပါဒေ ဝါ ငဏှိဿတိ၊ မုခေန ကထေတုံ သမတ္ထောပိ နာမ နတ္ထိ၊-
ဟုသာရှိ၍-ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နံ၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီးကို။ ဟတ္ထေ ဝါ၊ လက်၌
လည်းကောင်း။ ပါဒေ ဝါ၊ ခြေ၌လည်းကောင်း။ ဂဏှိဿတိ၊ ဆွဲကိုင်လတ္တံ့နည်း။
မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ သမတ္ထောပိ နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်
သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။-ဟု ယောဇနာရာ၏။ [စာတည်း။]

စကားဖြင့်သာလျှင်။ န နိက္ခမန္တိ၊ မထွက်ကုန်။ ဧတေနော ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဣမ၊ ဤအရှင် သဌေးအိမ်သို့။ အာဂမနဒိဝသေ၊ လာသောနေ့၌။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ကုဋုမ္ပိကေ၊ သူကြွယ်တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ‘မေ၊ ငါ၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သခေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ (၄-၃၁၈) သောဓေယျာထ၊ သုတ် သင်ကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်ကုန်သော သူကြွယ်တို့ ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒေါသာဒေါသံ၊ အပြစ်ရှိသည် မရှိသည်ကို။ သောဓာပေထ၊ သုတ်သင်စေကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ “သော၊ ဤသတို့သမီးသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောစကားကို။ ကထေတိ၊ ဆို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက် ၍။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ကုဋုမ္ပိကေ၊ သူကြွယ်တို့ကို။ ပက္ခောသာ- ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အယံ ဒါရိကာ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ အပရိပုဏ္ဏယေဝ၊ မပြည့်မီပင်လျှင်။ ဂေါလ- ဂေဟေ၊ မင်္ဂလာရှိသောအိမ်၌။ နိသန္တံ၊ ထိုင်နေသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ‘အသုစိ- ခါဒကော’ တိ၊ မစင်စားဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်ကုန်သော သူကြွယ်တို့သည်။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧဝံ ကံရ၊ ဤသို့ဆိုသည်မှန်ပေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) “တာတာ၊ ဖခင်တို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ အသုစိ၊ မစင်ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဝိသတိ၊ ဖြစ်လေ့ရှိ။ အဟံ ပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဧဝံ ကတွာ၊ ဤသို့မစင်စားပြု၍။ န ကထေမိ၊ မဆို။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ ပိဏ္ဏပါတိကတ္ထေရေ၊ ဆွမ်းခံလာ သောမထေရ်သည်။ သရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတေ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤသဌေးသည်။ အပ္ပေါဒကမရပါယာယံ၊ ရေမရောသော ချိုမြိန်သောနို့သနာ ကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဆွမ်းခံလာသော မထေရ်ကို။ န မနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ‘ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိစ္ဆထ၊ ကန်တော့ပါသေး၏။ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၏အဖြစ်၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ န

ကရေတိ၊ မပြု။ ပုရာဏပုညံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော ကောင်းမှုအကျိုးကို။ ခါဒတိ၊
သွား၏။' ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သောစကားကို။
ကထေမိံ၊ ဆိုပေ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်သဌေး။
ဣဓ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
ဓိတာ၊ သမီးသည်။ ကာရဏံ၊ အသင့်ကို။ ကထေတိ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကုဇ္ဈသိ၊ အမျက်ထွက်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) အယျ၊ အမောင်တို့။ ဧသ (ဧသော) ဒေါသော၊
ဤအပြစ်သည်။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ။ အယံ
ပန ဒါရိကာ၊ ဤသတို့သမီးသည်ကား။ အာဂတဒိဝသေယေဝ၊ လာသောနေ၌
ပင်လျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တေ၊ သား၌။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အကတော၊ မပြု
မူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊
သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧဝံ ကိရ၊ ဤသို့မှန်ပေ
သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ ဖခင်တို့။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့။ န ဂစ္ဆာမိ၊ မသွား။ ပန၊
စင်စစ်သော်ကား။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ အာဇာနိယဝဋ္ဌဝါယ၊ အာဇာ
နည်မြင်းမသည်။ ဝိဇာတာယ၊ သားဖွားသည်ရှိသော်။ သညမ္ပိ၊ အမှတ်ကိုလည်း။
အကတော၊ မပြုမူ၍။ နိသီဒနံ နာမ၊ ထိုင်နေခြင်းမည်သည်ကား။ အယုတ္တံ၊
မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဒဏ္ဍဒိပိကာ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ ဂါဟာပေ-
တော၊ ယူစေ၍။ ဒါသိဟိ၊ ကျွန်မတို့သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။
တတ္ထ၊ ထိုမြင်းမ သားဖွားရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝဋ္ဌဝါယ၊ မြင်းမ
အား။ ဝိဇာတပရိဟာရံ၊ သားဖွားရာ၌ စောင့်ရှောက်သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကာရာ-
ပေသိံ၊ ပြုစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အရှင်သဌေး။
အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ တာဝ၊ အရှင်သဌေး၏။ ဂေဟေ၊
အိမ်၌။ ဒါသိဟိပိ၊ ကျွန်မတို့သည်လည်း။ အကတ္တဗ္ဗကမ္ပံ၊ မပြုအပ်သောအမှုကို။
အကာသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ အရှင်သဌေးသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့မြင်းမ သားဖွားရာသို့သွား
ရာ၌။ ကိံ ဒေါသံ၊ အဘယ်အပြစ်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)

အယျ၊ အရှင်တို့။ ဧသ(ဧသော)၊ ဤသို့ မြင်းမ သားဖွားရာသို့ သွား
ခြင်းသည်။ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးသည်။ တာဝ၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣ-

မိဿာ၊ ဤသတို့သမီး၏။ ပိတာ ပန၊ အဖသည်ကား။ ဣမ၊ ဤငါတို့အိမ်
သို့။ အာဂမနဒိဝသေ၊ လာသောနေ့၌။ သြဝါခံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒေန္တော၊
ပေးသည်ရှိသော်။ “အန္တောအဂ္ဂိ၊ အတွင်းဖြစ်သောမီးကို။ ဗဟိ၊ အပသို့။ န
နိဟရိတဗ္ဗော၊ မထုတ်အပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမေဟိ၊ ငါတို့
သည်။ ဥတတော၊ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ နှစ်ဘက်သောအိမ်မှ။ ပဋိဝိဿကဂေ-
ဟာနံ၊ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော အိမ်တို့အား။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဒတွာ၊ မပေးမူ
၍။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ကိံ ပန သက္ကာ၊ အဘယ်မှတတ်ကောင်းအံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧဝံ ကိရ၊ ဤသို့မှန်ပေ
သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ ဖခင်တို့။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဧတံ အဂ္ဂိံ၊ ထိုပကတိသောမီးကို။ ဥပါ-
ဒါယ၊ စွဲ၍။ န ကထေသိ၊ မဆို။ အန္တောနိဝေသနေ၊ အိမ်တွင်း၌။ သဿု-
အာဒိနံ၊ ယောက္ခမမိန်းမ အစရှိသည်တို့၏။ ယာ ရဟဿကထာ၊ အကြင်လျှို့
ဝှက်အပ်သော စကားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သာ၊ ထို လျှို့ဝှက်အပ်သော
စကားကို။ ဒါသိဒါသာနံ၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့အား။ နကထေ-
တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧဝဉ္စပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထာ၊
စကားသည်။ ဝစ္ဆမာနာ၊ ပွားသည်ရှိသော်။ ကလဟာယ၊ ငြင်းခုံခြင်းငှာ။
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ-တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တာတာ၊ ဖခင်တို့။ ဣဒံ၊
ဤယောက္ခမမိန်းမ အစရှိသောသူတို့၏ လျှို့ဝှက်အပ်သော စကားကို ကျွန်
မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျားတို့အား မပြောဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်
၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။)

အယျာ၊ အရှင်တို့။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ ဟောတု၊
ဖြစ်စေလော့။ ဣမိဿာ၊ ဤသတို့သမီး၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ “ဗာဟိရ-
တော၊ အပဖြစ်သောအရပ်မှ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ န ပဝေ-
သေတဗ္ဗော၊ မသွင်းအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။
အန္တော၊ အတွင်း၌။ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီးသည်။ နိဗ္ဗုတေ၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်။ ဗာဟိရတော၊
အပမှ။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အနာဟရိတုံ၊ မဆောင်ခြင်းငှာ။ ကိံ သက္ကာ၊ အဘယ်
မှတတ်ကောင်းအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။
ဧဝံ ကိရ၊ ဤသို့မှန်ပေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။)
တာတာ၊ ဖခင်တို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဧတံ အဂ္ဂိံ၊ ထို
ပကတိသောမီးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ န ကထေသိ၊ မဆို။ ယံ ပန ဒေါသံ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု ၁၆၃

အကြင်အပြစ်သည်။ ဒါသကမ္မကာရေဟံ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့သည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကျွန်အမှုလုပ်တို့သည် ဆိုအပ်သော အပြစ်ကို။ အန္တောမာနံသကာနံ၊ အိမ်တွင်း၌နေသောသူတို့အား။ န ကထေ-
တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ပ။

တေန၊ ထိုဝိသာခါသတို့သမီး၏ အဖဖြစ်သောသံဃဌေးသည်။ “ယေ ဒဒန္တိ၊
တေသံယေဝ ဒါတဗ္ဗ”န္တိ၊ ယေ ဒဒန္တိ၊ တေသံယေဝ ဒါတဗ္ဗ-ဟူသော။ ယမ္ပိ
(ဝစနံ)၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ(ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။
“ယာစိတကံ၊ ငှားအပ်သော။ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပဋိဒဒန္တိ၊ တဖန်ပေးကုန်အံ့။ တေသံ ယေဝ၊
ထိုတဖန်ပေးသောသူတို့အားသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။” (တံ၊ ထိုငှား
အပ်သော အဆောက်အဦကို ယူ၍ တဖန်ပေးလာသောသူတို့အားသာလျှင် ပေး
အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။) သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“ယေ န ဒဒန္တိ”တိ၊ ယေ န ဒဒန္တိ-ဟူသော။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။
“ယာစိတကံ၊ ငှားအပ်သော။ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ
၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ န ပဋိဒဒန္တိ၊ တဖန်မပေးလာကုန်။ တေသံ၊
ထိုတဖန်မပေးလာကုန်သော သူတို့အား။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။” (တံ၊ ထို
ငှားအပ်သော အဆောက်အဦကို ယူ၍ တဖန်မပေးလာကုန်သောသူတို့အား
မပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။) သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“ဒဒန္တဿပိ အဒဒန္တဿပိ ဒါတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဒဒန္တဿပိ အဒဒန္တဿပိ ဒါတဗ္ဗ
ဟူသော။ ဣဒံ ပန၊ ဤစကားကိုကား။ “ဒုဂ္ဂတေသု၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ဉာတိ-
မိတ္တေသု၊ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်။ သမ္ပတ္တေသု၊ ရောက်
လာကုန်သည်ရှိသော်။ ပဋိဒါတံ၊ တဖန်ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တု ဝါ၊ စွမ်း
နိုင်သည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်။ မာ ဝါ (သက္ကောန္တု)၊ မစွမ်းနိုင်သည်မူလည်း
ဖြစ်စေကုန်။ ဒါတုဒမဝ၊ ပေးခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤ
သို့။ (တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့ ရောက်လာကုန်သည်ရှိ
သော် တဖန်ပေးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်စေ ပေးခြင်း
ငှာသင့်သည်၏အဖြစ်ကို။) သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“သုခံ နိသိဒိတဗ္ဗ”န္တိ၊ သုခံ နိသိဒိတဗ္ဗ-ဟူသော။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။
“သဿုသသုရေ၊ ယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ဥဋ္ဌာတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ ထကြွအပ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိတံ၊ ထိုင်ခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊

မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (တံ၊ ထိယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ားတို့ကို မြင်၍ ထကြွအပ်သောအရပ်၌ ထိုင်ခြင်းငှာ မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။) သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“သုခံ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗ” န္တိ၊ သုခံ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗ-ဟူသော။ ဣဒံ ပန၊ ဤစကားကိုကား။ “သဿုသသုရသာမိကေဟိ၊ ယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဘုဉ္ဇိတော၊ မစားမူ၍။ တေ၊ ထိယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့ကို။ ပရိဝိသိတော၊ လုပ်ကျွေး၍။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော ယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့သည်။ လဒ္ဓါလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သည်မရအပ်သည်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇိတံ၊ စားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (တံ၊ ထိယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့ကို လုပ်ကျွေးပြီးမှ စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။) သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“သုခံ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ” န္တိ၊ သုခံ နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ-ဟူသော။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ “သဿုသသုရသာမိကေဟိ၊ ယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ သယနံ၊ အိပ်ရာသို့။ အာရုယံ၊ တက်၍။ န နိပဇ္ဇိတဗ္ဗ၊ မအိပ်အပ်။ တေသံ၊ ထိယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ သယံ၊ မိမိသည်။ နိပဇ္ဇိတံ၊ အိပ်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့အား ပြုသင့်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြု၍ နောက်မှအိပ်သင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“အဂ္ဂိ ပရိစရိတဗ္ဗော” တိ၊ အဂ္ဂိ ပရိစရိတဗ္ဗော-ဟူသော။ ဣဒံ ပန၊ ဤစကားကိုကား “(အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။) သဿုမ္ပိ၊ ယောက္ခမ-မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ သသုရမ္ပိ၊ ယောက္ခမ-ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း။ သာမိကမ္ပိ၊ လင်ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိခန္ဓံ ဝိယ စ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥရဂရာဇာနံ ဝိယ စ၊ မြွေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကတော၊ ပြု၍။ ပဿိတံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤ ယောက္ခမမိန်းမ၊ ယောက္ခမယောကျ်ား၊ လင်တို့ကို မီးပုံကြီး ကဲ့သို့ ရှုခြင်းငှာသင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

ဤတ္ထေကာဝံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားတို့ကိုသာလျှင်။ ဂုဏာဝံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣမိဿာ၊ ဤသတို့သမီး၏။ ပိတာ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ပိသခါဝတ္ထု ၁၆၅

အဖသည်။ “အန္တောဒေဝတာနမသိတဗ္ဗာတိ”^၁။ အန္တောဒေဝတာ နမသိတဗ္ဗာ-
ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဣမဿ၊ ဤ အန္တောဒေဝတာ နမသိတဗ္ဗာ-ဟူသော
စကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ဧဝံ ကိရ၊ ဤသို့မှန်ပေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တာတာ၊ ဖခင်တို့။ အာမ၊ ဩော်-ဆိုအပ်သည်မှန်ပေ
၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေမ္ပိ၊ ဤသို့အန္တော
ဒေဝတာ နမသိတဗ္ဗာ-ဟူသောစကားကိုလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတရာ၊
အဖသည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်သဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ “အာဝေဏိယစရာဝါသံ၊ အသီးဖြစ်သော အိမ်ရာထောင်
သော လူ၏ဘောင်၌နေခြင်းကို။ ဝသနကာလတော၊ နေသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဃရဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သမ္ပတ္တ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရောက်
လာသော ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ယံ ခါဒနီယံ၊ အကြင်
ခဲဖွယ်သည်လည်းကောင်း။ ယံ ဘောဇနီယံ၊ အကြင် စားဖွယ် သည်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တတော၊ ထိုခဲဖွယ်စားဖွယ်မှ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့
အား။ ဒတာဝ၊ လှူ၍သာလျှင်။ ခါဒိတံ၊ ခဲခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ (ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။)
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မိဂါရ-သဌေးကို။ တေ၊ ထို ရှစ်ယောက်ကုန်သော
သူကြွယ်တို့သည်။ “မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဌေးကြီး။ တုယံ၊ အရှင်သဌေးသည်။
ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဒါတဗ္ဗမေဝ၊ မပေးမလှူအပ်
သည်ကိုသာလျှင်။ ရုစ္စတိ မညေ၊ နှစ်သက်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) သော၊ ထို မိဂါရ-သဌေးသည်။ အညံ၊ တပါးသော။
ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ ဆိုစရာကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ အဓောမုခေါ၊
အောက်သို့မျက်နှာမူလျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မိဂါရ-သဌေးကို။ ကုဋ္ဌုမ္ပိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်။
“သေဋ္ဌိ၊ သဌေး။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
ဓီတု၊ သမီး၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ အတ္ထိ ကိ၊ ရှိသေးသလော။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ အယျာ၊ အမောင်တို့။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ပန၊ ထိုသို့ မရှိပဲလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသော။ နံ၊ ထို သတို့သမီးကို။ အကာရဏာ၊ အကြောင်း

၁။ အန္တောဒေဝတာ နမသိတဗ္ဗာတိ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အဒါနုဓမ္မဝ = (ဆဋ္ဌ)

☰

မရှိပဲလျက်။ (ဋ္ဌ-၃၂၀) ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ နိဟရာပေသိ၊ နှင်ထုတ်
စေဘိ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။) တသ္မိံ၊ ခဏေ၊
ထိုခဏ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
ဆိုသနည်း။) “ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သသုရဿ၊ ယောက္ခ
မ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်၏။
ပန၊ ထိုသို့ပင် မသင့်သော်လည်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာဂမနဒိဝသေ၊
လာသောနေ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဒေါသာဒေါသံ၊ အပြစ်ရှိသည် အပြစ်မရှိ
သည်ကို။ သောဓနတ္ထာယ၊ သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ မမ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊
အဖသည်။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်သူကြွယ်တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။)
ဒါသိဒါသေ၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျန်ယောက်ျားတို့ကို။ “ယာနာဒိနိ၊ ယာဉ်အစရှိ
သည်တို့ကို။ သဇ္ဇာနိ၊ စီရင်သည့်တို့ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိသာခါသို့သမီး
ကို။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။ တေ ကုရုမ္မိကေ၊ ထိုရှစ်ယောက်ကုန်သော သူကြွယ်
တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ မယာ၊ ငါသည်။ အဇာနိ-
တွာ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ကထိတံ၊ ဆိုမိ၏။ မယံ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံ
ပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတာ၊ ဖခင်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့
အား။ ခမိတဗ္ဗံ၊ သည်းခံသင့်သည်ကို။ တာဝ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏။ အဟံ
ပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။
အဝေစ္စပ္ပသန္နဿ၊ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်၍ကြည်ညိုသော။ ကုလဿ၊ အမျိုး၏။
ဓိတာ၊ သမီးတည်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်း
အပေါင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဝတ္ထာမ၊ မနေနိုင်ကုန်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဋိဇ္ဇေဂ္ဂိတုံ၊
လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ သစေ လတုာမိ၊ အကယ်၍ရပါအံ့။ ဝသိသာမိ၊ နေအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တံ၊ သင်သည်။ ယထာ-
ရုစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ တဝ၊ ချစ်သမီး၏။ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိ-
ဇ္ဇေဂ္ဂိဟိ၊ လုပ်ကျွေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ နိမန္တာပေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်စေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မှီးသောက်သော
နေ၌။ နိဝေသနံ၊ အိမ်ကို။ ပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမံ၊ ဘုရားအမှူး
ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ နိသိဒါပေသိ၊ ထိုင်နေစေ၏။

နိပါတ်] ၁၄-ဇေတဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု ၁၆၇

နဂ္ဂပရိသာပိ၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတုန်းပရိသတ်တို့သည်လည်း။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ မိဂါရသေဌိနော၊ မိဂါရ-သဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
ဂတဘာဝံ၊ ကြွလာသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တတ္ထ၊ ထိုမိဂါရ-
သဌေးအိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။
နိသိဒ္ဓိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူ
ရေစက်ကို။ ကတွာ၊ ချသည်ကိုပြု၍။ “သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။ သက္ကာရော၊
ပူဇော်သကားကို။ ပဋိယာဒိတော၊ စီရင်အပ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ သသုရော၊
ယောက္ခမသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝိသတု၊
လုပ်ကျွေးတော်မူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။
ပေသေသိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးသည်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏။
ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ နာယူ၍။ “မေ၊ ငါ၏။ မိတာ၊ သမီးသည်။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝိသတု၊ လုပ်ကျွေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ နာနဂ္ဂရသေဟိ၊ အထူးထူးသော
မြတ်သောအရသာရှိသော ဘောဇဉ်တို့ဖြင့်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ပရိဝိသတု၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊
ပြီးပြီးသည်ရှိသော်။ “မေ၊ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောက္ခမသည်။ အာဂန္ဓာ၊
လာ၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏာတု၊
နာတော်မူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ သာသနံ၊ သတင်းစကား
ကို။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဂမနံ-
နာမ၊ မသွားခြင်းမည်သည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အကာရဏံ၊
အကြောင်းမဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
သောတုကမ္ပတဘယ၊ နာခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဂန္ဓန္တံ၊ သွားသော။
နံ၊ ထိုမိဂါရ-သဌေးကို။ နဂ္ဂသမဏာ၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတုန်းတို့သည်။
“သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊
နာသည်ရှိသော်။ ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်မှုအပ၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။
သုဏာဟိ၊ နာလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုလိုက်ကုန်၏။ ပုရေတရ-
မေဝ စ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်။
ပရိက္ခိပိသု၊ ရံကုန်၏။ မိဂါရသေဌိ၊ မိဂါရ-သဌေးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။
ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်မှုအပ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ “တံ၊ သင်သဌေးသည်။ ဗဟိသာဏိယံ ဝါ၊ တင်းတိမ်၏အပ
၌လည်း။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်စေ။ ပရကုဋ္ဌေ ဝါ၊ နံရံ၏တဘက်၌မူ

၁၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ကြောက်

လည်း။ (နိသီဒတု၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်စေ။) ပရသေလေ ဝါ၊ တောင်၏တဘက်
၌မူလည်း။ (နိသီဒတု၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်စေ။) ပရစက္ကဝါဠေ ဝါ၊ စကြဝဠာ
၏တဘက်၌မူလည်း။ နိသီဒတု၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်စေ။ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ နာမ၊
ငါတုရားမည်သည်ကား။ တံ၊ သင်ကို။ မမ၊ ငါတုရား၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။
သာဝေတု၊ ကြားစေခြင်းငှာ။ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
(ဝတု၊ မိန့်တော်မူ၍။) သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏဖလံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ
သော အသီးရှိသော။ အမ္မရုက္ခံ၊ သရက်ပင်ကို။ ခန္ဓေ၊ ပင်စည်၌။ ဂဟေတု၊
ကိုင်၍။ စာလေန္တော ဝိယ၊ လှုပ်တိသကဲ့သို့။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောတော်မူပြီး
သည်၏အဆုံး၌။ သေဠိ၊ မိဂါရ-သဌေးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သာဏံ၊ တင်းတိမ်ကို။ ဥက္ခိပိတု၊ ပင့်၍။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါး
သောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇိတု၊ ရှိခိုး၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေယေဝ
စ၊ အထံတော်၌ပင်လျှင်။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တံ၊ သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ကို။
အာဒိံ၊ ကတု၊ အစပြု၍။ မမ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
(ဝတု၊ ဆို၍။) ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ
၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ
သည်။ မိဂါရမာတာ နာမ၊ မိဂါရ-သဌေး၏ အမိမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သာ၊ ထိုဝိသာအခါသတို့သမီးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နက္ခတ္တသမ-
ယေ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်သည်။ ဝတ္တန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ “အန္တောနဂရေ၊
မြို့တွင်း၌။ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
ဒါသိဟိ၊ ကျွန်မတို့သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သောတံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်
ရှိသော်။ “ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ (ဋ္ဌ-၃၂၁)
ဥတ္တမဝေသနံ၊ မြတ်သောအသွင်ဖြင့်။ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှာ။ အယုတ္တံ၊
မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ မဟာလတာပသာနေ၊ မဟာလတာတန်ဆာ
ကို။ ဩမုဉ္ဇိတု၊ ချွတ်၍။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒတု၊
ပေး၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်၍။ အသိဝါဒေ-
တု၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

နိပါတ် ၁၄-ဧတဒဂ္ဂပဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဝိသာခါဝတ္ထု ၁၆၉

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာမသည်။ ဓမ္မဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရား
ဟောတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုး၍။
နဂရာဘိမုခါ၊ မြို့သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ သာပိဒါသိ၊ ထိုကျွန်မသည်လည်း။
အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဂဟိတပသာဓနဿ၊ ယူအပ်သောတန်ဆာ၏။ ဌပိတဌာနံ၊
ထားရာအရပ်ကို။ အသလ္လက္ခေတု၊ မမှတ်မူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။
ပသာဓနတ္ထာယ၊ တန်ဆာအလို့ငှာ။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ “တံ၊ ထိုမဟာလတာတန်ဆာကို။
ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဌပိတံ ပန၊ ထားအပ်သနည်း။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ပဋိပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌။
(ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဇေ၊ ဟယ်ကျွန်မ။
ဟောတု၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌ ထားအပ်သည်ဖြစ်စေ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဟရ၊
ဆောင်ချေလော့။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌။ ဌပိတကာလတေ၊
ထားအပ်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အာဟရဏံနာမ၊ ဆောင်ခြင်းမည်
သည်။ အမှုကံ၊ ငါတို့အား။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊
ထိုမဟာလတာတန်ဆာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတု၊ စွန့်၍။ ဒဏ္ဍကမ္ပံ၊ ဒဏ်အမှုကို။
ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ပန (ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓကုဋိ
ပရိဝုဏ်၌။ ဌပိတေ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ပလိဗော-
ဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒဏ္ဍ-
ကမ္ပံ၊ ဒဏ်အမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

ပုနဒိဝေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသာ-
ခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ နိဝေသနဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သမ္ပာပုဏ်၊ ရောက်တော်မူ
၏။ နိဝေသနေ စ၊ အိမ်၌လည်း။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ နိဗဒ္ဓပညတ္တာနိ၊
မပြတ်ခင်းအပ်ကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ ဂဏှိတု၊ ယူ၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂေဟံ၊
အိမ်သို့။ ပဝေသေတု၊ သွင်း၍။ ပညတ္တာသနေသုယေဝံ၊ ခင်းထားအပ်သော
နေရာတို့၌သာလျှင်။ နိသိဒါပေတု၊ ထိုင်နေစေ၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကတဘတ္တကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသည်ရှိသော်။

တံ ပဿာဓနံ၊ ထို မဟာလတာတန်ဆာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချထား၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤမဟာလတာတန်ဆာကို။ တုမ္မာကံ၊ အရှင် ဘုရားတို့အား။ ဒမ္ပိ၊ လှူပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်။ “အလင်္ကာရော နာမ၊ တန်ဆာမည်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်စောင့်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (အဝဇ္ဇနဘာဝံ၊ ရဟန်းတို့အား မအပ်သည်၏အဖြစ် ကို။) ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် သိသော်လည်း။ အဟံ၊ ဒကာတော် မသည်။ ဣမံ၊ ဤမဟာလတာတန်ဆာကို။ အဋ္ဌာပေတွာ၊ အဖိုးပြတ်စေ၍။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝသနဂန္ဓ- ကုဋ္ဌိံ၊ နေရာဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ကာရေဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်ပါစေအံ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သာယာတော်မူ၏။ သာပိ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာမ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုမဟာလတာတန်ဆာကို။ အဋ္ဌာပေတွာ၊ အဖိုးပြတ်စေ- ၍။ နဝကောဋ္ဌိဓနံ၊ ကိုးကုဋေသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂဗ္ဘသဟဿ- ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ တိုက်ခန်းတထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပုဗ္ဗာရာမ- ဝိဟာရေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသန- ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ၊ နေတော်မူရာဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာ ခါဒါယိကာမ၏။ နိဝေသနံ ပန၊ အိမ်သည်ကား။ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ကာသာဝပဇ္ဇောတံ၊ သင်္ကန်းရောင်ဖြင့်တောက်ပသည်။ ဣသံဝါတပဋိဝါတ- မေဝ၊ ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောလေ၊ ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောလေတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှလှသောလေရှိသည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။) အနာထပိဏ္ဍိ- ကဿ၊ အနာထပိဏ်သဌေး၏။ ဂေဟံ ဝိယ၊ အိမ်ကဲ့သို့တည်း။ တဿာပိ၊ ထို ဝိသာခါဒါယိကာမ၏လည်း။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သဗ္ဗဘတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသော ဆွမ်းတို့သည်။ ပဋိယတ္တာနေဝ၊ စီရင်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသံ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါဒါယိကာမသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ အာမိသသင်္ဂဟံ၊ အာမိသဖြင့်ချီး မြှောက်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပစ္ဆိမဘတ္ထေ၊ မှန်းလွဲသောအခါ၌။ ဘေ- သဇ္ဇာနိ စေဝ၊ ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌဝိပေါနာနိ စ၊ ရှစ်ပါးအပြား ရှိသော အဖျော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဇုတ္တရာ-သမာဝတိဝတ္ထု ၁၇၁

ဒတာ၊ လူ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတာ၊ ကြားနာ၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိ
ကာမတို့ကို။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။
ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ မိဂါရိမာတရံ၊ မိဂါရ-သဌေးသည်
အမိအရာ၌ထားအပ်သော။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ဒါယိကာနံ၊ ပေးလှူတတ်
သော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ခုဇ္ဇုတ္တရာ-သမာဝတိဝတ္ထု

၂၆၀-၂၆၁။ တတိယစတုတ္ထေသု၊ တတိယ၊ စတုတ္ထသုတ်တို့၌။ ဗဟုဿု-
တာနံ ယဒိဒံ ခုဇ္ဇုတ္တရာ၊ မေတ္တာဝိဟာရီနံ ယဒိဒံ သမာဝတိတံ (ဣမိနာ)၊
ဗဟုဿုတာနံ ယဒိဒံ ခုဇ္ဇုတ္တရာ၊ မေတ္တာဝိဟာရီနံ ယဒိဒံ သမာဝတိ-ဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ ဥပါ-
သိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ (ယဒိဒံ-ယံ-ဣဒံ ယာ-သော) ခုဇ္ဇုတ္တရာ၊
(အကြင်) ခုဇ္ဇုတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊
ဤခုဇ္ဇုတ္တရာ အမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။) အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ (ဌ-၃၂၂)
မေတ္တာဝိဟာရီနံ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သော ဒါယိကာမတို့တွင်။ (ယဒိဒံ-
ယံ-ဣဒံ ယာ-သော) သမာဝတိ၊ (အကြင်) သမာဝတိ အမည်ရှိသော ဒါ
ယိကာမသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤသမာဝတိ အမည်ရှိသော ဒါ
ယိကာမသည်။) အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်
ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ တို့စကားကို ချဉ်းအံ့။ ဒေဝံ၊
နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုခုဇ္ဇုတ္တရာ၊ သမာဝတိတို့၏
အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမတို့သည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရ
အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိ
ပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိတု၊
ယူ၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ “သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မ-
ကထံ၊ တရားစကားကို။ သောသာမ၊ နာကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်
၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမိသု၊ သွားကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုခုဇ္ဇုတ္တရာ၊ သာ
မာဝတိအမည်ရှိသော နှစ်ယောက်ကုန်သောဒါယိကာမတို့တွင်။ ခုဇ္ဇုတ္တရာ၊
ခုဇ္ဇုတ္တရာအမည်ရှိသောဒါယိကာမသည်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား

ကို။ ကေ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿွ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသော ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော အကြားအမြင်ရှိသော ဒါယိကာမတို့ထက် မြတ်သောအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ သာမာဝတီပိ၊ သာမာဝတီအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်လည်း။ (သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို။) ကေ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ မေတ္တာဝိဟာရိနံ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိဿွ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲသော ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသော ဒါယိကာမတို့ထက် မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိနိယေဝ၊ ကျင်လည်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တာသမ္ပိ၊ ထိုဇုတ္တရာ၊ သာမာဝတီ-အလောင်းဖြစ်ကုန်သောဒါယိကာမတို့အားလည်း။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို။ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရွေးမဆွကပင်လျှင်။ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လာတိုင်း၌။ အဟိဝါတကရောဂေါ နာမ၊ ရင်းနှာမည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒသပိ၊ တကျိပ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသမ္ပိ၊ နှစ်ကျိပ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိသမ္ပိ၊ သုံးကျိပ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တိရောရဋ္ဌံ၊ တိုင်းတပါးသို့။ ဂတပန၊ သွားသောသူတို့သည်ကား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘန္တိ၊ ရကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ “အညံ၊ တပါးသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားတော့အံ့။” ဣတိ၊

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၁၇၃

ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ တတော၊ ထို မလ္လာတိုင်းမှ^၁။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ အထ၊ ထို
 နောက်မှ။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဂဟိတပါထေယျံ၊
 ယူအပ်သော ရိက္ခာသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကန္တာရေ၊ ခရီးခဲကို။
 အနုတ္တိဏ္ဏေယေဝ၊ မကူးမြောက်မီပင်လျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊
 ရောက်လေ၏။ တေသံ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့အား။ သရီရဗလံ၊ ကိုယ်
 အားသည်။ ပရိဟာယံ၊ ယုတ်လေ၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ မာတာ၊ အမိသည်။
 ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီ၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ပုတ္တံ၊
 သားကို။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ပိတာ၊
 အဖသည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သရီရဗလံ၊ ကိုယ်အားသည်။ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်၏။
 ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဥက္ခိပိတာ၊ ချီ၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်လျက်။ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။
 နိတ္တရိတံ၊ ထွက်ခွာမြောက်ခြင်းငှာ။ န သက္ခိဿာမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ မာတရံ၊ အမိ
 ကို။ အဘနာပေတာဝ၊ မသိစေမူ၍သာလျှင်။ ဥဒကကိစ္စေန၊ ရေကိစ္စဖြင့်။ ဩ-
 ဟိနော ဝိယ၊ ကျန်ရစ်သကဲ့သို့။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) ပုတ္တံ၊ သားကို။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။
 နိသိဒါပေတာ၊ ထိုင်နေစေ၍။ ဧကေကောဝ၊ တယောက်ထီးတည်းသာလျှင်။
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထို နောင်မှ။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။
 ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကယမာနာ၊ မျှော်
 လင့်လျက်။ ဌိတာ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အဒိ-
 သွာ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိရဝမာနာ၊ မြည်တမ်းလျက်။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ “သမိ၊
 အရှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ သမိ၊
 အရှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်အား။ ပုတ္တေန၊ သားဖြင့်။ ဧကော၊ အတ္တော၊
 အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) ဇီဝမာနာ၊ အသက် ရှင်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ “အယံ ပရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ အတိသာဟသိ-
 ကော ဝတ၊ အလွန်နိုင်ထက်မူတကား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ “သမိ၊
 အရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေတော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဒိသေန၊
 အမောင်ကဲ့သို့သဘောရှိသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ န ဂမိဿာမိ၊ မသွားတော့
 အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ “တဒ္ဓေ၊

၁။ အလ္လကပွဲတိုင်းမှ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ဆဋ္ဌမူတွင် “ကံဟံ ဧမ သာမိ ပုတ္တော” တစ်ဝါကျသာရှိသည်။

အမယ်။ အနုပဓာရေတွာ၊ မစူးစမ်းမူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယံ၊ ငါအား။ တေ(ဒေါသံ)၊ ထိုအဋ္ဌာန်ကို။ ခမ၊ သည်းခံပါလော့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ သွားတော့လေ၏။

တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ တံကန္တာရံ၊ ထိုခရီးကို။ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်မြောက်၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ကေ၊ တခုသော။ ဂေါပါလကကုလံ၊ နွားကျောင်းသားအိမ်သို့၊ သမ္ပာပုဏ် သု၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်၏။ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ ဂေါပါလကကုလဝါသံ၊ နွားကျောင်းသားရွာ၌ နေကုန်သောသူတို့သည်။ နိရုဒကပါယာသံ၊ ရေမရောသောနို့ဆန်ကို။ ပစိံ သု၊ ချက်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ တေ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣမေ၊ ဤသမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဓာတကာ၊ မှတ်သိပ်ကုန်၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပါယာသဿ၊ နို့ဆန်ဖြင့်။ မဟာဘာဇနံ၊ ကြီးစွာသောခွက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဥဠုကံပူရံ၊ တံမုတ်ပြည့်သော။ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို။ အာသိဉ္စိတွာ၊ သွန်းလောင်း၍။ အဒိသု၊ ပေးကြကုန်၏။ တံ ပါယာသံ၊ ထိုနို့ဆန်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တေသု၊ စားသောက်ကုန်သော။ တေသု၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့တွင်။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပမာဏေနေဝ၊ ပမာဏဖြင့်သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇိ၊ စားသောက်၏။ ပုရိသော ပန၊ ယောက်ျားသည်ကား။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ ပမာဏထက်အလွန်။ (ဋ္ဌ-၃၂၃) ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားသောက်၍။ ဇီရာပေတံ၊ အစာကြေစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ည၌အဖို့၏အတွင်း၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တေသု၊ ထိုငါးဦးသော နွားကျောင်းသားတို့၌။ သာလယဘာဇေန၊ ငဲ့ခြင်းရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်။ ဂေါပါလကနံ၊ နွားကျောင်းသားတို့၏။ ဂေဟ၊ အိမ်၌။ သုနုခိယာ၊ ခွေးမ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်းတိုက်၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏။ သုနုခိ၊ ခွေးမသည်။ နဝိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဝိဇာတာ၊ သားဖွား၏။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တံ ကုက္ကုရံ၊ ထိုခွေးကို။ သဿိရိကံ၊ အသရေရှိသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ (ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။) ပိဏ္ဍေန၊ ထမင်းခဲဖြင့်။ ပလောဘေတွာ၊

၁။ အာဂတော [အာဒါယာဂတော] = [ဆဋ္ဌ]

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတိဝတ္ထု ၄၇၅

ဌားယောင်း၍။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဥပ္ပန္နသိနေဟံ၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သဒ္ဓိမေဝ၊ တကွသာလျှင်။ စရတိ၊ သွား၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တခုသောနေ့၌။ ဧကော၊ တဆူသော။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘိက္ခဝာရဝေလာယံ၊ ဆွမ်းခံသောအချိန်
၌။ ဂေါပါလကဿ၊ နွားကျောင်းသား၏။ ဃရဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သဗ္ဗ-
တ္တော၊ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ သောပိ၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်လည်း။ တံ၊
ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒုတ္တာ၊ ကပ်လှ၍။
အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှာ။
ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။
ဂေါပါလကကုလဿ၊ နွားကျောင်းသားအိမ်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော။
ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ ဝနသဏှေ၊ တောအုပ်၌။ ဝါသံ၊
နေခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်း
သားသည်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊
သွားလတ်သော်။ တံ ကုက္ကုရံ၊ ထိုခွေးကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ခေါင်၍သွားလျှင်။
ဂစ္ဆတိ၊ သွားရောက်လေ၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ စ၊ ခရီးအကြား၌လည်း။ ဝါဠမိ-
ဂဌာနေ၊ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား-စသော သားရဲရှိရာ၌။ ဝါဠမိဂါနံ၊ ခြင်္သေ့၊
သစ်၊ ကျား-စသော သားရဲတို့ကို။ ပလာယနတ္ထံ၊ ပြေးစေခြင်းအကျိုးငှာ။
ရုက္ခေ ဝါ၊ သစ်ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဏေ ဝါ၊ ကျောက်ခဲတို့ကို
လည်းကောင်း။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သောပိ ကုက္ကု-
ရော၊ ထိုခွေးသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏။ ကရဏဝိဓာနံ၊
ပြုသောအစီရင်ကို။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ မှတ်သား၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝ-
သံ၊ တခုသောနေ့၌။ သော ဂေါပါလကော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ နိသီဒိတွာ၊
ထိုင်နေ၍။ “ဘန္တေ” အရှင်ဘုရား။ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သဗ္ဗကာလံ၊
အခါမပြတ်။ အာဂမနံ နာမ၊ လာခြင်းမည်သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။
အယံ ပန ကုက္ကုရော၊ ဤခွေးသည်ကား။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။ ဣမဿ၊
ဤခွေး၏။ အာဂတသညာယ၊ လာသောအမှတ်ဖြင့်။ အမှူးကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အာဂစ္ဆေယျာယ၊ ကြွလာတော်မူကြပါ
ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏။ သော၊ ထိုနွား
ကျောင်းသားသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တခုသောနေ့၌။ “ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ပင့်၍။ ဧဟိ၊ လာလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးလိမ္မာ

ကို။ ပေသေသိ၊ စေခိုင်းလေ၏။ ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ တဿ၊ ထိုနှား
 ကျောင်းသား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတံ၊ ကြား၍။ သိက္ခာစာရဝေလာ-
 ယ၊ ဆွမ်းခံသောအချိန်၌။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ ပစ္စေ-
 ကဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ “အယံ၊ ဤခွေးသည်။ မမ၊ ငါ၏။
 သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊ လာ၏။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတံ၊ သိ၍။
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊
 သွား၏။ သော၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တဿ၊ ထိုခွေးကို။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊
 စူးစမ်းအံ့သောငှာ။ နိက္ခမိတံ၊ ထွက်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
 ကို။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။ ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဌတံ၊
 ရပ်၍။ ဂေါပါလကမဂ္ဂံ၊ နွားကျောင်းသားတို့၏အိမ်သို့ သွားရာခရီးသို့။
 ပဋိပန္နကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ အပသက္ကံ၊ ဆုတ်လေ၏။ ယသ္မိံ၊ စ ယသ္မိံ
 စ၊ ဌာနေ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌လည်း။ ဝါဠမိဂါနံ၊ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား
 စသော သားရဲတို့ကို။ ပလာယနတ္ထံ၊ ပြေးစေခြင်းငှာ။ ဂေါပါလကော၊ နွား
 ကျောင်းသားသည်။ ရုက္ခံ ဝါ၊ သစ်ပင်ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဏံ ဝါ၊
 ကျောက်ခဲကိုလည်းကောင်း။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ တံ တံ ဌာနံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။
 ပတံ၊ ရောက်၍။ ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။
 ဝိရဝိ၊ မြည်၏။ တဿ၊ ထိုခွေး၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံကြောင့်။ ဝါဠမိဂါ၊ ခြင်္သေ့၊
 သစ်၊ ကျား-စသော သားရဲတို့သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပိ၊
 ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း။ ဘတ္တကိစ္စဝေလာယ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိုပြုသော
 အခါ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သိတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းခဲကို။ တဿ၊ ထိုခွေးအား။
 ဒေတိ၊ ပေး၏။ သောပိ၊ ထိုခွေးသည်လည်း။ ပိဏ္ဍလာဘေန၊ ထမင်းခဲ၌
 တပ်မက်သောကြောင့်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌။ ဥတ္တရိတရံ၊ အလွန်။
 သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။

ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလ
 ပတ်လုံး။ ဝုတ္တဿ၊ နေပြီးသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။
 တိစိဝရပဟောနကံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်လောက်သော။ သံဌကံ၊ အဝတ်ကို။
 ဒတံ၊ ပေး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သစေ
 ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။
 ဝသယ၊ နေကုန်လော့။ နော စေ ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၁၇၇

ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူကုန်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဂမနာကာရံ၊
သွားအံ့သောအခြင်းအရာကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ သော၊ ဂေါပါလကော၊
ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ အနုဂန္ဓာ၊
ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်နစ်လေ၏။ ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊
ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂမနဘာဝံ၊ ကြွသွား
တော်မူသောအဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အတိသိနေဟေန၊ အလွန်ချစ်ခြင်း
ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဗလဝသောကော၊ ဖြစ်သော အားကြီးသောစိုးရိမ် ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဟဒယဗာလနံ၊ နှလုံး၏ကွဲခြင်းသို့။ ပတု၊ ရောက်၍။ ကာလံ ကတု၊
သေသည်ကိုပြု၍။ တာဝတိံသပူရေ၊ တာဝတိံသနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗုတ္တိံ၊ ဖြစ်လေ
၏။ အထ၊ ထိုသို့သေပြီးသည်မှနောင်အခါ၌။ အဿ၊ ထိုနတ်သားသည်။
(ဋ-၃၂၄) ပစ္စေကဗုဒ္ဓေန၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂမနကာလေ၊
သွားသောကာလ၌။ ဥစ္စာသဒ္ဓိံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဝါဠု-
မိဂါနံ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား-စသော သားရဲတို့ကို။ ပလာပိတဘာဝေန၊ ပြေး
စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ က-
ထေန္တဿ၊ စကားပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓေ၊ အသံသည်။ သကလဒေဝပုရံ၊
အလုံးစုံသော တာဝတိံသနတ်ပြည်ကို။ ဆာဒေတု၊ ဖိုးလွမ်း၍။ အဋ္ဌာသိ၊
တည်တံ့၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
နာမဓေယျံ၊ ထားအပ်သောအမည်ကို။ လဘိတု၊ ရ၍။ ဗောဓသကဒေဝ-
ပုတ္တော နမ၊ ဗောဓသက-နတ်သားဟူသော အမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဗောဓသကနတ်သားသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုတာဝတိံ
သနတ်ပြည်၌။ သမ္ဗုတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်းကို။ အနုဘဝန္တဿ၊ ခံစားစဉ်။
မနုဿာထေ၊ လူ့ပြည်၌။ ကောသမ္ဗိနဂရေ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ဥဒေနော
နာမ၊ ဥဒေန-အမည်ရှိသော။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊
သိမ်းယူ၏။ တဿ၊ ထိုဥဒေန-မင်း၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသကော၊
မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသက၌။ ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ ဗောဓိရာဇကုမာရ
သုတ်အဖွင့်၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုဥဒေန-မင်းကြီးသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။
ကာရယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗောဓသကဒေဝပုတ္တော၊ ဗောဓသကနတ်

သားသည်။ ဒေဝပုရတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ကေိဿာ၊ တယောက်သော။ ရူပပဇိဝိနိယာ၊ အဆင်းကို မှီ၍အသက်မွေးသော ပြည့်တန်ဆာမ၏။ ကုစ္ဆမ္ပိ၊ ဝမ်းတိုက်၌။ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေ ကို။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လ လွန်သဖြင့်။ ဝိဇာယိတွာ၊ သားဖွား၍။ ပုတ္တဘာဝံ၊ သား၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သင်္ကာရကုဋေ၊ တံမြက်ချေးစဉ်။ ဆဉ္စာပေသိ၊ စွန့်စေ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ကောသမ္ဗိသေဠိနော၊ ကောသမ္ဗိသဌေး၏။ ကမ္မန္တိကော၊ အမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သော ယောက်ျားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်။ သေဠိဃရံ၊ သဌေးအိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ “ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့ဖြင့်။ ဣမံ သမ္ပရိကိဏ္ဏံ၊ ဤသို့ ပြမ်းသည်ကား။ ကိံ န ခေါ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သေ (သော) ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ မဟာပုညဝါ၊ ကြီးသော တုန်းရှိသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်၍။ ကေဿ၊ တယောက်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပေသေတွာ၊ စေခိုင်း၍။ သေဠိဃရံ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးအိမ် သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သေဠိပိ၊ သဌေးသည်လည်း။ ရာဇပဋ္ဌာန- ဝေလာယ၊ မင်းအား စေားအံ့သောအခါ၌။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂစ္ဆ- န္တော၊ သွားလတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရော ဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးလေ၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမေးရာအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဂဏေတွာ၊ ဂဏန်းတွက်၍။ “အဇ္ဇေ၊ ယနေ။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သည်။ အသုကံ နာမ၊ ဤ အမည်ရှိ၏။ ဣမိနာ နက္ခတ္တေန၊ ဤအမည်ရှိသောနက္ခတ်ဖြင့်။ ဇာတဒါရကော၊ ဖွားသောသူငယ်သည်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤကောသမ္ဗိပြည်၌။ သေဠိဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဣမဿ ပုရောဟိတဿ၊ ဤပုရော ဟိတ်၏။ ဒေဝကထာ နာမ၊ နှစ်ခွန်းသောစကားတို့မည်သည်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ မေ၊ ငါ၏။ ဃရဏီ စ၊ အိမ်ရှင်သဌေးမသည်လည်း။ ဂရုဂဗ္ဘာ၊ လေးသောကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ နံ၊ ထိုအိမ်ရှင်သဌေးမကို။ ဝိဇာတာ ဝါ၊ သားဖွား သည်ကိုလည်းကောင်း။ နော (ဝိဇာတာ) ဝါ၊ သားမဖွားသည်ကို လည်း ကောင်း။ တာဝ ဇာနာထ၊ သိကြကုန်ဦးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဃရံ၊ အိမ်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၁၇၉

သို့။ ပေသေသိ၊ စေခိုင်းလိုက်၏။ တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အယျ၊ အရှင်သဌေး။ န တာဝ ဝိဇာတာ၊ သားမဖွားသေး။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တံပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ဣမသ္မိ၊ နဂရေ၊ ဤကောသမ္ပိမြို့၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဇာတဒါရကံ၊ ဖွားသောသူငယ်ကို။ ပရိယေသထ၊ ရွာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ပရိယေသန္တာ၊ ရွာကုန်သည်ရှိသော်။ တဿ သေဠိနော၊ ထိုကောသမ္ပိသဌေး၏။ ကမ္မန္တိကဿ၊ အမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သော ယောက်ျား၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တံ ဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေဠိနော၊ ကောသမ္ပိသဌေးအား။ အာရောဓယံသု၊ ကြားကြကုန်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တံပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ တံ ကမ္မန္တိကံ၊ ထိုအမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သော ယောက်ျားကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့သည်။ တံ ထိုအမှုကြီးငယ်၌ ယှဉ်သောယောက်ျားကို။ ပက္ခောသိသု၊ ခေါ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သော ယောက်ျားကို။ သေဠိ၊ ကောသမ္ပိသဌေးသည်။ “တေ၊ သင်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်သဌေး။ အာမ(အတ္ထိ)၊ ဩော်-ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တံ ဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အရှင်သဌေး။ န ဒေမိ၊ မပေးပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဟန္တ၊ ယခု။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုအမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သော ယောက်ျားသည်။ “အယံ၊ ဤသတို့သားသည်။ ဇီဝေယျ ဝါ၊ အသက်ရှင်မှုလည်း ရှင်ရာ၏။ မရေယျ ဝါ၊ သေမှုလည်း သေရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤအသက်ရှင်ခြင်း သေခြင်းကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ အဒါသိ၊ သူငယ်ကိုပေးလေ၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သေဠိ၊ သဌေးသည်။ “မေ၊ ငါ၏။ တရိယာ၊ မယားသည်။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ သစေ ဝိဇာယိဿတိ၊ အကယ်၍ဖွားမြင်အံ့။ ဣမမေဝ၊ ဤသူငယ်ကိုပင်လျှင်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ သစေ ဝိဇာယိဿတိ၊ အကယ်၍ဖွားအံ့။ မာရိဿာမိ၊ သေစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ဂေဟေ၊

အိမ်၌။ ပေါသေသိ၊ မွေးမြူစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုကောသမ္ဗိသဌေး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယံ၊ ဖွား၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သေဠိ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ဂေါပေါ၊ နွားတို့သည်။ မဒ္ဒိတံ၊ နင်း၍။ မာရေယန္တိ၊ သေစေကုန်လတ္တံ့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတံ၊ ကြံ၍။ (ဋ-၃၂၅) “ဣမံ ဒါရကံ၊ ဤသုဇယကို။ ဝဇ္ဇဒါရေ၊ နွားခြံတံခါး၌။ နိပဇ္ဇာပေထ၊ အိပ်စေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ (တေ၊ ထိုအချင်းယောက်ျားတို့သည်။) တတ္ထ၊ ထိုနွားခြံတံခါး၌။ တံ၊ ထိုသုဇယကို။ နိပဇ္ဇာပေသံ၊ အိပ်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ယုထပတိ၊ နွားအပေါင်းတို့၏အကြီးဖြစ်သော။ ဥသတော၊ နွားလားဥသတသည်။ ပဌမံ၊ ပဉ္စမံ၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့တည်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ အညေ၊ တပါးသော နွားတို့သည်။ န မဒ္ဒိယန္တိ၊ မနင်းကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ စတုန္နံ-ပါဒါနံ၊ ခြေလေးဘက်တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ကတော၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သေ(ဧသော)ဒါရကော၊ ဤသုဇယသည့်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟံ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တိရစ္ဆာနဂတဘိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း။ ယထ၊ အကြင်သတ္တိသား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ပဋိ-ဇဂ္ဂိဿာမ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နယံ၊ သု၊ ဆောင်ကြကုန်၏။

သောပိ သေဠိ၊ ထိုကောသမ္ဗိသဌေးသည်လည်း။ တထ၊ ထိုသတ္တိသား၏။ မတဘာဝံ၊ သေသည်၏အဖြစ်ကို။ အနုဝိဇ္ဇန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ “ဂေါပါလကေဟိ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ နိတော၊ ဆောင်ယူအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတော၊ ကြား၍။ ပုန၊ တဖန်။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ အာဏာပေတော၊ စေခိုင်း၍။ အာမကသုသာနေ၊ သင်္ချိုင်း၌။ ဆဉ္စာပေသိ၊ စွန့်စေ၏။ တသ္မိံ၊ စ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သေဠိဿ၊ ကောသမ္ဗိသဌေး၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ အဇပါလကော၊ ဆိတ်ကျောင်းသားသည်။ သုသာနံ၊ သုသာန်ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ အဇိကာ၊ ဆိတ်မတို့ကို။ စာရေတိ၊ ကျက်

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာပဝတိဝတ္ထု ၁၈၀

စားစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တကောင်သော။ ခေန၊ နို့တိုက်တတ်သော။ အဇိကာ၊ ဆိတ်မသည်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ ပုညေန၊ ဘုန်းကံကြောင့်။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဖွဲ့၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒါရကဿ၊ သတို့သားငယ်အား။ ခီရိ၊ နို့ရည်ကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။ ဂတာ၊ သွား၏။ တတော၊ ထိုသူသန်မှ။ နိဝတ္တ-
မာနာပိ၊ ပြန်လည်သောအခါ၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ခီရိ၊ နို့ရည်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဇပါလကော၊ ဆိတ်ကျောင်းသား
သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ “အယံ အဇိကာ၊ ဤဆိတ်မသည်။ ပါတောပိ၊ စောစော
ကလည်း။ ဣမသ္မာ ဌာနာ၊ ဤအရပ်မှ။ ဩက္ကမ္မိတုာ၊ ဖွဲ့၍။ ဂတာ၊ သွား၏။
တံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်ကား။ ကံ န ခေါ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နည်း
ပိုက်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ တံ ဒါရကံ၊ ထို
သတို့သားငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “သေ (သေသော) ဒါရကော၊ ဤသတို့သား
ငယ်သည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏။ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ တိရစ္ဆာန်
တို့သည်လည်း။ အထ၊ ထိုသတို့သားငယ်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။
နံ၊ ထိုသတို့သားငယ်ကို။ ပဋိဇဉ္ဇိယာမိ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နည်း
ပိုက်၍။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတော၊ သွား၏။

ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ သေဌိ၊ ကောသမ္မိသဌေးသည်။ “ဒါရကော၊ သတို့
သားငယ်သည်။ မတော န ခေါ၊ သေလေသလော။ န မတော၊ မသေလေ
သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့နည်းပိုက်၍။ ဩလောကာပေန္တော၊ ကြည့်စေလတ်
သော်။ အဇပါလကေန၊ ဆိတ်ကျောင်းသားသည်။ ဂဟိတဘာဝံ၊ ယူသည်
အဖြစ်ကို။ ဥတုာ၊ သိ၍။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။
အာဏာပေတုာ၊ စေခိုင်း၍။ “သေ၊ နက်ဖြန်။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤကောသမ္မိပြည်
သို့။ ကော၊ တဦးသော။ သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းမှူးသည်။ ပဝိသိသ-
တိ၊ ဝင်လတ္တံ့။ ဣမံ ဒါရကံ၊ ဤ သတို့သားငယ်ကို။ နေတုာ၊ ဆောင်၍။
စက္ကမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၌။ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ထား
သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုသတို့သားငယ်ကို။ သကဋ္ဌစက္ကံ၊ လှည်းဘီးစက်သည်။
ဆိန္တန္တံ၊ ဖြတ်လျက်။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
တတ္ထ၊ ထိုလှည်းကြောင်းခရီး၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော။ တံ၊ ထိုသတို့သား
ငယ်ကို။ သတ္ထဝါဟပုတ္တဿ၊ လှည်းမှူးသား၏။ ပုရိမသကဋ္ဌေ၊ ရှေးဦးစွာသော
လှည်း၌။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စတ္တာရော ပါဒေါ၊ ခြေလေး

၁၈၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ကြောက်

ဘက်တို့ကို။ ထမ္ဘဝိယ၊ တိုင်တို့ကိုကဲ့သို့။ သြတာရေတွာ၊ ချ၍၊ အဋ္ဌသု၊ ရပ်
ကြကုန်၏။ သတ္ထဝါဟော၊ လှည်းမှူးသည်။ “တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်ကား။
ကံ နှ ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တေသံ၊ ထိုနားတို့၏။
ဌိတကာရဏံ၊ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်
သော်။ ဒါရကံ၊ သတို့သားငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဒါရကော၊ သတို့သားငယ်
သည်။ မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏။ ပဋိဇဉ်တံ၊ မွေးမြူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတံ၊
သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

သေဌိပိ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသတို့သားငယ်၏။ စက္ကပထေ၊
လှည်းကြောင်းခရီး၌။ မတဘာဝံ ဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။
အမတဘာဝံ ဝါ၊ မသေသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သြလောက-
ပေန္တော၊ ကြည့်စေလတ်သော်။ သတ္ထဝါဟော၊ လှည်းမှူးသည်။ ဂဟိတ-
ဘာဝံ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တဿပိ၊ ထိုလှည်းမှူးအား
လည်း။ သဟဿံ၊ တဆောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အာဏာပေတွာ၊
စေခိုင်း၍။ နဂရတော၊ ကောသမ္ဗိပြည်မှ၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊
အရပ်၌။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌။ ပါတာပေသိ၊ ချစေ၏။ သော၊ ထိုသတို့
သားငယ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ်းပါးပြတ်၌။ ပပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော်။
နဠကာရာနံ၊ ကျူထရံသည်တို့၏။ ကမ္မကရဏဌာနေ၊ ကျူထရံအမှုကိုပြုရာ
အရပ်၌။ ကေသာလာယ၊ တဆောင်သောဇရပ်၌။ ပတိတော၊ ကျ၏။ သာ၊
ထိုဇရပ်သည်။ တဿ၊ ထိုသတို့သားငယ်၏။ ပညာနုဘာဝေန၊ ဘုန်းကံ၏အာနု
ဘော်ကြောင့်။ သတဝိဟတကပ္ပ၊ သပိစုသမ္ဘယသဒိသာ၊ အကြိမ်တရာဖတ်အပ်
သော ဝါဂ္ဂမ်းစိုင်းအစုနှင့်တူသော အတွေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတို့သားငယ်ကို။ နဠကာရဇေဋ္ဌကော၊ ကျူထရံသည်တို့၏
အကြီးအမှူးသည်။ ‘သေ(သော) ဒါရကော၊ ဤသတို့သားငယ်သည်။ ပုညဝါ၊
ဘုန်းကံရှိ၏။ ပဋိဇဉ်တံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းငှာ။ (၄-၃၂၆) ဝဋ္ဋတံ၊
သင့်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဂေမံ၊ အိမ်သို့။
ဂတော၊ သွားလေ၏။ သေဌိ၊ ကောသမ္ဗိဌေးသည်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။
ပပါတတော၊ ကမ်းပါးပြတ်မှ။ ပတိတဌာနေ၊ ကျရာအရပ်၌။ မတဘာဝံ
ဝါ၊ သေသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အမတဘာဝံ ဝါ၊ မသေသည်အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း။ ပရိယေသံပေန္တော၊ ရှာဖွေစေသည်ရှိသော်။ နဠကာရ-
ဇေဋ္ဌကေန၊ ကျူထရံသည်တို့၏အကြီးအမှူးသည်။ ဂဟိတဘာဝံ၊ ယူအပ်သည်
အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တဿပိ၊ ထိုကျူထရံသည်တို့၏အကြီးအမှူးအား

၀၃

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဓတိဝတ္ထု ၁၈၃

လည်း။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။

အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သေဌိဿ၊ ကောသမ္ဗိသဌေး၏။ သက-
ပုတ္တောပိ၊ မိမိ၏သားလည်းကောင်း။ သောပိ၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော
သတို့သားလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကျေနာသ
သားရင်းသားဖျားတို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အချိန်အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်။
အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေဌိ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ ပုန၊ တဖန်။ အဿ
ဒါရကဿံ၊ ထိုသတို့သားငယ်အား။ မာရဏုပယံ၊ သေခြင်းအကြောင်းကို။
စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။
ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “အမ္ဘော၊ အိုအချင်း။ မယံ၊ ငါ၏။
ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧဝဇ္ဈပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကော၊ တယောက်
သော။ အဝဇာတဒါရကော၊ ယုတ်သောသားသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ ဒါရ-
ကံ၊ ထိုယုတ်သောသူငယ်ကို။ ယံကိဉ္စ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကတာ၊ ပြု၍။
ရဟဿေန၊ လျှိုဝှက်သဖြင့်။ မာရေတုံ၊ သေစေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သည်။ ဥဘောပိ
ကဏ္ဏေ၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကို။ ပိဒဟိတာ၊ ပိတ်၍။ “ဧဝဇ္ဈပံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်း
ငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတော၊
ထိုနောင်မှ။ သော၊ ထိုကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ “အယံ၊ ဤအိုးထိန်းသည်သည်။
မုခေ၊ အဖိုးအခမရ အချည်းနှီး။ န ကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ “ဘော၊ အိုအချင်း။ ဟန္တ၊ ယခု။ သဟဿံ၊ တထောင်
သောဥစ္စာကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ နိပ္ပာဒေဟိ၊ ပြီးစေ
လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ လဉ္စ နာမ၊ တံစိုးမည်သည်ကား။
အဘိန္တံ၊ မကွဲမပြားသေးသောသူကို။ ဘိန္တတိ၊ ကွဲပြားစေတတ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သည်။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာ
ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ “အယံ၊ အရှင်သဌေး။ အဟံ၊
ငါသည်။ အသုကဒိဝသေ နာမ၊ ဤမည်သောနေ၌။ အာမံ၊ အိုးစိမ်းကို။
အာလိမ္ပေဿာမိ၊ ဖုတ်ပါအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ ဒါရကံ၊ ထိုသတို့
သားငယ်ကို။ အသုကဝေလာယ နာမ၊ ဤမည်သောအချိန်၌။ ပေသေဟိ၊

၁။ သောသကဒါရကဿ=(ဆဌ)

၂။ အာဝါပံ=(ဆဌ)

၃။ နိဿယ-မူဟောင်း၍မပါ။

၁၀၄ အရံထွဲရဲအဋ္ဌကထာနိဿယ ကြောက်

စေလွှတ်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သေဠိပိ ခေါ၊ ကောသမ္မိ
သဌေးသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္မ-
ဒိစ္ဆိတော၊ ဝန်ခံ၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒိဝသေ၊ နေ့တို့
ကို။ ဂဏေန္တော၊ ရေတွက်လျက်။ ကုမ္ဘကာရေန၊ အိုးထိန်းသည်သည်။
ဝုတ္တဒိဝသဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနေ့၏။ သမ္ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်သောအဖြစ်ကို။
ဥတော၊ သိ၍။ ဗောသကကုမ္ဘာရံ၊ ဗောသက-သတို့သားကို။ ပက္ခောသ-
ပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ “တတ၊ အမောင်။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား။ အသု-
ကဒိဝသေ နာမ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဘာဇနေ-
ဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်။ အတ္တော၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ အမ္မာကံ၊
ငါတို့၏။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊
သွား၍။ ‘မေ၊ ငါ၏။ ပိတရာ၊ အဖသည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။
ကံ၊ တခုသော။ ကထိတံ၊ မှာဆိုအပ်သောစကားသည်။ အတ္ထိ ကံရ၊
ရှိသတတ်။ တံ၊ ထိုမှာဆိုအပ်သောအမှုကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နိပ္ပာဒေဟိ၊
ပြီးစေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော သတို့သားသည်။
“သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုကောသမ္မိသဌေး၏။
ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပဒိစ္ဆိတော၊ ဝန်ခံ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော သတ္တိသားကို။
အန္တရာမဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌။ သေဌိဿ၊ ကောသမ္ဘိသဌေး၏။ သကပုတ္တော၊
မိမိသားရင်းဖြစ်သောသူသည်။ ဂုဠကီဌ၊ ဂုံညင်းကစားခြင်းကို။ ကီဠန္တော၊ ကစား
လျက်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “ဘာတိက၊ နောင်
တော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧရုကေဟိ၊ သူငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကီဠန္တော၊
ကစားသည်ရှိသော်။ တွေ့ကံ နာမ၊ ဤမျှသောဂုံညင်းကို။ (ဧရုကေဟိ၊ သူငယ်
တို့သည်။) ဇိတော၊ အောင်အပ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တံ၊ ထိုရိုးအပ်သောဂုံညင်းကို။
ပဋိဇိနိတာ၊ တဖန်အောင်တုံ့အောင်စေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သောသတ္တိသားသည်။ “မယံ၊
ငါ့အား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊
အဖသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အစွာယိကကမ္ပေန၊ အဆောတလျင်ပြုအပ်သောအမှုဖြင့်။
ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတရော၊ ဤမှတပါသောသဌေးသားရင်းဖြစ်သောသူငယ်
သည်။ “ဘာတိက၊ နောင်တော်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်အိမ်သို့။ အဟံ၊ ငါ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၁၈၅

သည်။ ဂမိယာမိသွားပါအံ့။ တံ၊ သင်နောင်တော်သည်။ ဣမေဟိ၊ ဤသူငယ်
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကိဋ္ဌိတု၊ ကစား၍။ မယံ၊ ငါ၏။ လက္ခံ၊ ရှုံးသောကုံညင်း
ကို။ ပစ္စာဟရိတု၊ တဖန်ဆောင်၍။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ “တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ကထိတသာသနံ၊ မှာဆိုအပ်သောသတင်းစကား
ကို။ တဿ၊ ထိုသဌေးသားရင်းဖြစ်သော သူငယ်အား။ ကထေတု၊ မှာဆို
လိုက်၍။ ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကိဋ္ဌိ၊ ကစား၏။ သောပိ
ကုမာရော၊ ထိုသဌေးသားရင်းဖြစ်သော သူငယ်သည်လည်း။ ကုမ္ဘကာရဿ၊
အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ သာသနံ၊ ထိုသတင်း
စကားကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သည်။ “တတ၊
အမောင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ နိပ္ပာဒေသာမိ၊ ပြီးစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတု၊ ဆို၍။ တံ ကုမာရံ၊ ထိုသဌေးသားရင်းဖြစ်သော သူငယ်ကို။ ဂဗ္ဘေ၊
တိုက်ခန်း၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ တိခိဏာယ၊ ထက်စွာသော။ ဝါသိယာ၊ ပဲခပ်
ဖြင့်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍။ စာဋိယံ၊ အိုးစရည်းကြီး၌။
ပက္ခိပိတု၊ ထည့်၍။ စာဋိမုခံ၊ အိုးဝကို။ (၄-၃၂၇) ပိဒဟိတု၊ ပိတ်၍။
ဘာဇနန္တရေ၊ အိုးတို့၏အကြား၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ အာမံ၊ အိုးစိမ်းကို။
အာလိမ္မေသိ၊ မီးတိုက်၏။ ဇောသကကုမာရော၊ ဇောသက-သတို့သားသည်။
ဗဟု၊ များစွာသောကုံညင်းတို့ကို။ ဇိနိတု၊ အောင်၍။ ကံနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်၏။
အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ မျှော်လင့်လျက်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။
သော၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော သတို့သားသည်။ စိရာယမာနံ၊ ကြာမြင့်
သော။ တံ၊ ထိုသဌေးသားရင်းဖြစ်သောသူငယ်ကို။ ဉ တု၊ သိ၍။ “ကိ” န ခေါ၊
အဘယ်ကြောင့်။ စိရာယတိ၊ ကြာမြင့်ဘိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
ကုမ္ဘကာရဂေဟံ၊ အိုးထိန်းသည်အိမ်သို့။ ဝေဂေနံ၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ကတ္တစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ အဒိသု၊ မမြင်၍။ “ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။
ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
နိဝတ္တိတု၊ ပြန်နစ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

၁။

သေဋ္ဌိ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
လာသော။ နံ၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော ဇောသက-သတို့သားကို။
ဒိသု၊ မြင်၍။ “မယာ၊ ငါသည်။ သေ (ဇေသော)၊ ဤဇောသက-မည်သော

၁။ ဂန္ဓိ ပဝေသေတု = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အာဝါပံ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ကုမ္ဘကာရဂေဟသဘာဝံ = (ဆဋ္ဌ)

သတို့သားကို။ မာရဏတ္ထာယ၊ သေစေခြင်းငှာ။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိတော၊ စေအပ်၏။ သော၊ ထိုသောသက-
သတို့သားသည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပုန၊ တဖန်။ ဣဓေ၊ ဤအိမ်သို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာပြန်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ န ခေါ၊ အဘယ်သို့။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ အာဂစ္ဆန္တိယေဝ၊
လာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော ဇောသက-
သတို့သားကို။ “တတ၊ ချစ်သား။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ န အသိ ကိံ၊ မဖြစ်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ တတ၊ ဖခင်။ န ဂတော၊ မသွားသည်။ အာမ အမှီ၊
ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ၊ ချစ်သား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ (န ဂတော၊ မသွားသနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)
သော၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော ဇောသက-သတို့သားသည်။ အတ္တဇနာ၊
မိမိ၏။ နိဝတ္ထကာရဏဉ္စ၊ ပြန်နစ်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ကနိဋ္ဌဘာ-
တိကဿ၊ ညီငယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်အိမ်သို့။ ဂတကာရဏဉ္စ၊ သွား
သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြားသိစေ၏။ သေဋ္ဌိ၊
ကောသမ္ဘိသဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုကောက်ယူ၍မွေးအပ်သော ဇောသက-
သတို့သား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတကာလတော၊ ကြားသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ မဟာပထဝိယာ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထူရှိသော မြေကြီးသည်။
အဇ္ဈောတ္ထဋ္ဌော ဝိယ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီးသကဲ့သို့။ ဟုတု၊ ဖြစ်၍။ “တံ၊ သင်သည်။
တေ၊ ထိုစကားကို။ ကိံ နာမ ဝဒသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုဘိသနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပုန္နစိတ္တော၊ တုန်လှုပ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဂေန၊
လျင်စွာ။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အက-
ထနိယဘာဝေန၊ စကားမဆိုအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်။ “ဘော၊ အိုအချင်း။
ပေက္ခ၊ ဆိုင်းလင့်ဦးလော့။ ဘော၊ အို အချင်း။ ပေက္ခ၊ ဆိုင်းလင့်ဦးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ အရှင်သဌေးသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ပေက္ခာပေသိ၊ ဆိုင်းလင့်စေဘိသနည်း။ တေ ကမ္မံ၊ ထိုအရှင်သဌေးမှာဆိုခဲ့သော
အမှုသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုကောသမ္ဘိ
သဌေးသည်။ တတောဝ၊ ထို အိုးထိန်းသည်အိမ်မှသာလျှင်။ နိဝတ္ထိတု၊ ပြန်၍။
ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုတ္တရာ-သာမာဓတိဝတ္ထု ၁၈၇

စ၍။ အဿ၊ ထို ကောသမ္ဗိသဌေးအား။ စေတသိက ရောဂေါ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်လေ၏။

သော၊ ထို ကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ တေန၊ ထိုကောက်ယူ၍ မွေးအပ်သော ယောသက-သတ္တိသားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဘူတိတော၊ မစားမူ၍။ အာသံ၊ အလိုအာသာကို။ ဘိန္နိတော၊ ဖျက်၍။ “ယေန ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ သတ္တုနော၊ ရန်သူ၏။ အန္တရမေဝ၊ အခွင့်ကို သာလျှင်။ ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဧကံ၊ တခု သော။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္မည်းစာကို။ လိခိတော၊ ရေး၍။ ယောသကကုမာရံ၊ ယော သက-သတ္တိသားကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ “တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ပဏ္ဏံ၊ ဤ ကမ္မည်းစာကို။ အာဒါယံ၊ ယူ၍။ အသုကဂါမေ နာမ၊ ဤ မည်သောရွာ၌။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ ကမ္မန္တိကော၊ အမှုကြီးငယ်၌ ယှဉ်သောသူ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအမှုကြီးငယ်၌ ယှဉ်သောသူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဣမံ ပဏ္ဏံ၊ ဤကမ္မည်းစာကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ‘ဣမံ ပဏ္ဏသာသနံ’၊ ဤကမ္မည်းစာဖြင့်ရေးအပ်သော သတင်းစကားကို။ သီသံ၊ လျှင်စွာ။ ကရောဟိ ကိရ၊ ပြုလောသတတ်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒ၊ ဆိုလေလော။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ သဟာယကော၊ အဖော်ဖြစ် သော။ ဂါမကသေဋ္ဌိ နာမ၊ ရွာငယ်၌နေသော သဌေးမည်သော။ ဧကော၊ တယောက်သော။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရွာငယ်၌ နေ သော သဌေး၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘတ္တံ၊ တမင်းကို။ ဘူတိတော၊ စား၍။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားလေလော။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ သုခသာသနံ၊ နားချမ်းသာသောသတင်းစကားကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုကောက်ယူ၍ မွေးအပ်သော ယောသက-သတ္တိသားသည်။ သေဋ္ဌိံ၊ ကောသမ္ဗိ သဌေးကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္မည်းစာကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ နိက္ခန္ဓော၊ ထွက် လတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဂါမကသေဋ္ဌိဿ၊ ရွာငယ်၌နေ သော သဌေး၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထို ရွာငယ်၌ နေသောသဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ ဗဟိဒ္ဓါရ- ကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်မှအပ၌။ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်နေ၍။ မဿုပရိကမ္မံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို

၁။ ဤ‘....’အတွင်းဝါကျဆဋ္ဌမူနှင့်မတူ၊ ဆဋ္ဌမူတွင်‘ဣမသ္မိံ’ ကိရ ပဏ္ဏေ သာသ-
နံ သီသံ ကရောဟိ’-ဟူရှိသည်။
၂။ သုခသာသနံ=(ဆဋ္ဌ)

၁၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်

ပြုပြင်သောအမှုကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုသော။ တံ၊ ထို ရွာငယ်၌ နေသော သဌေး
ကို။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ “တတ၊ အမောင်။ ကုတော၊
အဘယ်အရပ်မှ။ (တံ၊ သင်သည်။) အာဂစ္ဆသိ၊ လာဘိသနည်း။” ဣတိ စ၊
ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုပေလတ်သော်။ “တတ၊ ဖခင်။ ကောသမ္ပိသေဌိနော၊
ကောသမ္ပိသဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ သော၊ ထို ရွာငယ်၌နေသော သဌေးသည်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
သဟာယကသေဌိနော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သား
တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌတုဌော၊ ရှင်လန်း နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၂၀) တသ္မိံ စ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌လည်း။ တဿ သေဌိနော၊ ထိုရွာ
ငယ်၌ နေသော သဌေး၏။ ဓိတယ၊ သမီး၏။ ကော၊ တယောက်သော။
ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ သေဌိဓိတု၊ သဌေးသမီးအား။ ပုပ္ဖဂါ၊ ပန်းတို့ကို။
အာဟရိတု၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို
ကျွန်မကို။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။ “အမ္မ၊ အမိ။ တံ၊ သင်သည်။ တေကမ္ပံ၊
ထို ပန်းဆောင်သောအမှုကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဃောသက ကုမာရဿ၊
ဃောသက-သတို့သား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဇောဝိတော၊ ဆေး၍။ သယနံ၊
အိပ်ရာကို။ အတ္တရိတော၊ ခင်း၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တထာ၊ ထိုသဌေးဆိုတိုင်း။ ကတော၊ ပြု၍။
အာပဏံ၊ အိမ်ဈေးသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သေဌိဓိတု၊ သဌေးသမီးအား။ ပုပ္ဖဂါ၊
ပန်းတို့ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်၏။ သေဌိဓိတော၊ သဌေးသမီးသည်။ တံ၊ ထိုကျွန်မကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တံ၊ သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဗဟိ၊ အပဖြစ်
သောအရပ်၌။ ပပဉ္စေသိ၊ ကြာမြင့်စေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ ဆို၍။) တဿ၊
ထိုကျွန်မအား။ ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ “တေ၊ သင်သည်။ တွေကံ၊ ဤမျှ
လောက်သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တွေ၊ ဤအပဖြစ်သော အရပ်၌။ ကံ၊
အဘယ်အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုဘိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ “အယေ၊
အရှင်မ။ မာ ကထေသိ၊ မဆိုပါလင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သ
ဘောရှိသောယောက်ျားကို။ န ခိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ တုယံ၊ သခင်မ၏။ ပိတု၊
အဖ၏။ သဟာယကသေဌိနော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသဌေး၏။ ပုတ္တော၊
သားဖြစ်သော။ ကော၊ တယောက်သောသတို့သားသည်။ (အာဂစ္ဆတိ) ကိရ၊
လာသတတ်။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို။
ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုပ္ဖဂါ၊ ပန်းတို့၏။

နိပါတ် ၁၄ - တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇ - သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ - သဒ္ဓမ္မာဝတီဝတ္ထု ၁၈၉

အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားသော။ မ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သေဌိ၊ သဌေးသည်။ ‘တဿ ကုမာရဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတုာ၊ ဆေး၍။ သယနံ၊ အိပ်ရာကို။ အတ္ထရိတုာ၊ ခင်း၍။ ဒေဟံ၊ ပေးခဲ့လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗဟံ၊ အပဖြစ်သောအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ပပဉ္စေမိ၊ ကြာမြင့်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သာပိ ခေါ် သေဌိဓိတော၊ ထိုသဌေးသမီးသည်လည်း။ တဿ ကုမာရဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သရသာမိနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုကျွန်မ၏။ ဝစနဿ၊ စကားကို။ သုတကာလတော၊ ကြားသောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌိတဘာဝံ၊ တည်ရပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ နေဝ အညာသိ၊ မသိ။ နိသိန္နဘာဝံ၊ ထိုင်နေသည်၏အဖြစ်ကို။ န အညာသိ၊ မသိ။ သာ၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ တမေဝ ဒါသိ၊ ထိုကျွန်မကိုပင်လျှင်။ ဂဟေတုာ၊ ခေါ်၍။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ နိပန္နဌာနံ၊ လျောင်းရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိဒ္ဒါယမာနံ၊ အိပ်ပျော်သော။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ သြလောကေတုာ၊ ကြည့်၍။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစုန်း၌။ ပဏ္ဍံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တေ ပဏ္ဍံ၊ ထိုကမ္ပည်းစာသည်။ ကိံ န ခေါ်၊ အဘယ်သို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို။ အနုဌာပေတုာဝ၊ မထစေမူ၍သာလျှင်။ ပဏ္ဍံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ ဝါစေတုာ၊ ဖတ်၍။ “အယံ၊ ဤသတို့သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မရဏပဏ္ဍံ၊ သေအံ့သောကမ္ပည်းစာကို။ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာဘိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတုာ၊ ဆို၍။ တံ ပဏ္ဍံ၊ ထိုကမ္ပည်းစာကို။ ဖာလေတုာ၊ ဆုတ်ဖြတ်၍။ တသ္မိံ၊ ထိုသတို့သားသည်။ အပ္ပဗုဒ္ဓေယေဝ၊ မနိုးမိပင်လျှင်။ “မယာ၊ ငါ့ကောသမ္ပိသဌေးသည်။ တဝ၊ သင်သဌေးမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပုတ္တော၊ သားကို။ ပေသိတော၊ စေအပ်၏။ မေ၊ ငါ့ကောသမ္ပိသဌေး၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဂါမကသေဌိဿ၊ ရွာငယ်၌နေသောသဌေးအား။ ငယပ္ပတ္တုာ၊ အချိန်အရွယ်သို့ ရောက်သော။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ သင်သဌေးမင်းသည်။ သိသံ၊ လျှင်စွာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာဏာပဝတ္တိဌာနေ၊ အာဏာတည်ရာအရပ်၌။ ဥပ္ပာဒံ၊ ဖြစ်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဏိတုာ၊ ယူ၍။ သဗ္ဗသတေန၊ အလုံးစုံတရာစီသော ဥစ္စာဖြင့်။ မမ၊ ငါ့ကော

သမ္ပိသဌေး၏။ ပုတ္တဿ၊ ယောသက-သတို့သားအား။ ဂါမကသေဌိနော၊ ရွာငယ်၌နေသောသဌေး၏။ ဝိတရံ၊ သမီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ မင်္ဂလေ စ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာသည် လည်း။ နိဌိတေ၊ ပြီးလတ်သော်။ ‘မေ၊ ငါသဌေးသည်။ ဣမိနာဝိဝါဟေန’၊ ဤသို့ထိမ်းမြားခြင်းဖြင့်။ (မင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ ငါ့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေဟိ၊ ပို့စေလော့။ အဟံ၊ ငါကောသမ္ပိသဌေးသည်။ တဝ၊ သင်သဌေးမင်းအား။ ဣခ၊ ဤအရာ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ လိခိတွာ၊ ရေး၍။ တမေဝ၊ ထိုကမ္ပည်းစာကိုပင်လျှင်။ လညနံ၊ တံဆိပ်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပဌမံ၊ ဦးစွာ။ ဗဒ္ဒနိယာ-မေနေဝ၊ ဖွဲ့တိုင်းသောအမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့လေ၏။

သောပိ ခေါ် ကုမာရော၊ ထိုသတို့သားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ တတ္ထ၊ ထိုရွာငယ်သဌေးအိမ်၌။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သေဌိ၊ ရွာငယ်၌နေသောသဌေးကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ကမ္ပန္တိကဿ၊ အမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သောသူ၏။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ကမ္ပန္တိကော၊ အမှုကြီးငယ်၌ယှဉ်သောသူသည်။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍။ ဂါမိကေ၊ ရွာ၌နေသောသူတို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ “တုမေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န ဂဏေထ၊ မရေတွက်ကုန်။ မမ၊ ငါ၏။ သာမိ၊ အရှင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သားကြီးအား။ သဗ္ဗသတေန၊ အလုံးစုံ တရာစီသော ဥစ္စာဖြင့်။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ အာနေတု၊ ဆောင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဥပ္ပာဒံ၊ ဖြစ်သော ဥစ္စာကို။ သမ္ပိဇ္ဈေထ၊ ပေါင်းစုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မင်္ဂလသက္ကာရံ၊ မင်္ဂလာရှိသော ပူဇော်သကားကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ ဂါမကသေဌိဿ၊ ရွာငယ်၌နေသောသဌေးအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ သဗ္ဗသတေန၊ အလုံးစုံတရာစီသောဥစ္စာဖြင့်။ မင်္ဂလကိရိယံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုအပ်သောအမှုကို။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၁၉၁

နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကောသမ္ဗိသဌေးဿ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးအား။
“မယာ၊ ငါရွာငယ်၌နေသော သဌေးသည်။ တုမ္ပေဟိ၊ အရှင်ကောသမ္ဗိသဌေး
တို့သည်။ ပဟိတပဏ္ဏေ၊ စေအပ်သောကမ္ပည်းစာ၌။ သာသနံ၊ သတင်းစကား
ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောအမှု ဤမည်သောအမှုကို
လည်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာကို။ ပဟိဏိ၊
စေလိုက်၏။

≡ (ဋ္ဌ-၃၂၉) သေဌိ၊ ကောသမ္ဗိသဌေးသည်။ တံ သာသနံ၊ ထိုသတင်း
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဂ္ဂိဒဇော ဝိယ၊ မီးမြှိုက်အပ်သကဲ့သို့။
“ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နဌော၊ ပျက်စီးသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
စိန္တနဝသေန၊ ကြံခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ လောဟိတပက္ခန္ဓိကရောဂံ၊ သွေးယိုခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ “ယေန ကနေစိ၊ တစုံတခု
သော။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုသတို့သားကို။ ပက္ခောသိ-
ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကဿ၊ ဥစ္စာ၏။ အဿာမိကဘာဝံ၊
အရှင်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်
၍။ “မဂ်လဿ၊ ထိမ်းမြားမဂ်လာ၏။ နိဋ္ဌိတကာလတော၊ ပြီးသောကာလမှ။
ပဌာယ၊ စ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မယံ၊ ငါကောသမ္ဗိသဌေး၏။
ပုက္ကော၊ သားသည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သိသနည်း။ သိသံ၊
လျင်စွာ။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်း
စကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍။ ကုမာရေ၊ သတို့သားသောသကသည်။ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှာ။
အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်လတ်သော်။ သေဌိဓိတာ၊ ရွာငယ်၌နေသော သဌေး၏
သမီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) အယံ
ဗာလော၊ ဤငမိုက်သားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ၊
ဤစည်းစိမ်ကို။ အလတ္ထံ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ယံကဉ္စိ၊
တစုံတခုသောအမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမဿ၊ ဤငမိုက်သား၏။ ဂမန-
ပဋိဗာဟနုပါယော၊ သွားခြင်းကို မြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ ‘ဝန္တိတိ၊ သင့်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။) တတော၊ ထိုကြံ
ပြီးသောနောက်မှ။ နံ၊ ထိုသောသက-သတို့သားကို။ “ကုမာရေ၊ အမောင်သတို့
သား။ အတိဝေဂေန၊ အလွန်လျင်စွာ။ မာ ဂစ္ဆာဟိ၊ မသွားလင့်။ ကုလ-

၁။ ပက္ခောသိတွာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အဿာမိကံ = (ဆဋ္ဌ)

ဂါမံ၊ အမိအဖတို့၏ရှာသို့။ ဂစ္ဆန္တေန နာမ၊ သွားသောသူမည်သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝုစ္ဆံ၊ သွားခြင်းအဆောက်အဦကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ကောသမ္ပကသေဋ္ဌိပိ၊ ကောသမ္ပိသဌေးသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသောသက-
သတို့သား၏။ စိရာယနဘာဝံ၊ ကြာမြင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတုာ၊ သိ၍။
“ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မေ၊ ငါကောသမ္ပိသဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။
စိရာယတိ၊ ကြာမြင့်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောဟိတပက္ခန္ဓိကရောဂံ၊
သွေးယိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဇီဝန္တမေဝ၊
အသက်ရှင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဒဋ္ဌံ၊
မြင်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ သာသနံ၊
သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုစေသောကာ-
လ၌။ သေဋ္ဌိမိတာ၊ သဌေးသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုသောသက-သတို့သား
အား။ “တဝ၊ အမောင်၏။ ဒေသော(သေဋ္ဌိ)။ ထိုကောသမ္ပိသဌေးသည်။
ပိတာ၊ အဖသည်။ န၊ မဟုတ်။ တံပန၊ အမောင်သည်ကား။ ‘ပိတာ’တိ
သည်၊ အဖဟူသောအမှတ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ သေ(ဒေသော)၊ ထိုကော-
သမ္ပိသဌေးသည်။ တဝ၊ အမောင်အား။ မာရဏတ္ထာယ၊ သေစိမ့်သောငှာ။
ကမ္ပန္တိကဿ၊ အမှုကြီးငယ်၌ ယှဉ်သောယောက်ျားအား။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ပည်းစာ
ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ ပဏ္ဏံ၊ ထိုကမ္ပည်းစာကို။
အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ သာသနံ၊ ကမ္ပည်းစာဖြင့် မှာဆို
အပ်သော သတင်းစကားကို။ လိခိတွာ၊ ရေး၍။ တဝ၊ အမောင်အား။
တေံ သမ္ပတ္တိံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ဥပ္ပာဒယိံ၊ ဖြစ်စေပြီ။ သေ (ဒေသော)၊
ဤသဌေးသည်။ တံ၊ အမောင်ကို။ အပုတ္တံ၊ သားမဟုတ်သည်ကို။ ကရိဿာ-
မိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်၏။ တေဿ၊
ထိုသဌေး၏။ ကာလကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ အာဂမေဟိ၊ ငုံ့လင့်ဦးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊
ထိုကောသမ္ပိသဌေး၏။ ဓရမာနေ၊ ထင်ရှားတည်သောအခါ၌။ အဂန္တော၊
မသွားမူ၍။ တဿ၊ ထိုသဌေး၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝံ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်
ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကောသမ္ပိနဂရံ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊
သွားလေ၏။ သေဋ္ဌိမိတာပိ၊ သဌေးသမီးသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသောသ-
က-သတို့သားအား။ ဗဟိယေဝ၊ အပဉ္စသာလျှင်။ တံ၊ အမောင်သည်။ ပဝိ-
သန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ သကလဂေဟေ၊ အလုံးစုံသောအိမ်၌။ တဝ၊

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၁၉၃

အမောင်အား။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဌပေန္တောဝ၊ ထားလျက်
သာလျှင်။ ပဝိသဟိ၊ ဝင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါ-
သိ၊ ပေး၏။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တေန၊ သဌေးသား
နှင့်။ သဒ္ဓိမေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ဥဘော ဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်
ဘက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ချီမြှောက်၍။ ရောဒန္တိ ဝိယ၊ ငိုသကဲ့သို့။ ဟုတော၊
ဖြစ်၍။ အန္တကာရဋ္ဌာနေ၊ အမှိုက်တိုက်ရှိရာအရပ်၌။ နိပန္နကဿ၊ လျောင်း
သော။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သိသေနေ-
ဝ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟဒယံ၊ ရင်ဘတ်သို့။ ပဟရိ၊ ခတ်၏။ သော၊ ထို
ကောသမ္ပိသဌေးသည်။ ဒုဗ္ဗလတာယ၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
တေနောပဟာရေန၊ ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။
အကာသိ၊ ပြု၏။

ကုမာရောပိ၊ ဘောသက-သတို့သားသည်လည်း။ ပိတု၊ အဖ၏။ သရီရကိစ္စံ၊
အကောင်ကို ဖုတ်ကြည်းသော အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ “တုမေ၊ သင်တို့သည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ ဟောသေဋ္ဌိဿ၊ သဌေးကြီး၏။ ပုတ္တောတိ၊ သားဟူ၍။ ဝဒယ၊
ဆိုကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဒမူလိကာနံ၊ သဌေးကြီး၏ခြေရင်း၌ စောင်း
ကုန်သော သူတို့ကို။ လဉ္စ၊ တံစိုးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ “သေဋ္ဌိ-
ဋ္ဌာနာရဟံ၊ သဌေးအရာ၌ထိုက်သော။ ကံ၊ တယောက်သောသူကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်း
ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ ဆို၍။) “သေဋ္ဌိဿ၊ ကောသမ္ပိ
သဌေး၏။ သပုတ္တက နိပုတ္တကဘာဝံ၊ သားရှိသည်၏အဖြစ် သားမရှိသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဇာနာယ၊ သိကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေခိုင်း၏။
သေဋ္ဌိပါဒမူလိကာ၊ သဌေးကြီး၏ ခြေရင်း၌ စောင်းကုန်သော သူတို့သည်။
ရညော၊ မင်းကြီးအား။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဌေးကြီး၏။ သပုတ္တကဘာဝံ၊ သားရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကထယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။
“သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။ (ဌ-၃၃၀) တဿ၊
ထိုသောသက သတို့သားအား။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။
သော၊ ထို သောသက-သတို့သားသည်။ သောသကသေဋ္ဌိ နာမ၊ သောသက
သဌေးမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသောသက-သတို့
သားကို။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ “အယုပုတ္တ၊ အရှင်သား။ တံမ္ပိ၊ အရှင်

၁၁

၁။ သကပုတ္တောတိ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သပုတ္တဘာဝံ = (ဆဋ္ဌ)

၁၉၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကော်က

သားသည်လည်း။ အဝဇာတော၊ ယုတ်သောသားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟမ္ပိ၊ ကျွန်မသည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတကုလေ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သည်။ (အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။) ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတ-ကုသလဝသေန၊ ပြုဖူးသော ကောင်းမှု၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမ္ပတ္တံ၊ ဧည့်စိမ်းကို။ အလဘိဗ္ဗာ၊ ရကုန်၏။ အဓနာပိ၊ ယခုဘဝ၌လည်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုသောသက-သဌေးသည်။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော၊ ဝန်ခံ၍။ ဒေဝသိကံ ဒေဝသိကံ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း။ သဟဿံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတော၊ စွန့်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တာသံ ဇနာနံ၊ ထိုသဌေး သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့အား။ ခုဇ္ဇုတ္တရာ၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာ-အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတော၊ စုတေ၍။ ဘောသက-သေဌိဿ၊ ဘောသက-သဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဓာတိယာ၊ အထိန်းမ၏။ ကုစ္စိသ္မိံ၊ ဝမ်းတိုက်၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိ၊ ယူလေ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောကာလ၌။ ခုဇ္ဇော၊ ကုန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ခုဇ္ဇုတ္တရာဇေတဝ၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာ-ဟူ၍သာလျှင်။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သာမာဝတီပိ၊ သာမာဝတီ-သတို့သမီးသည်လည်း။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတော၊ စုတေ၍။ ဘဒ္ဒဝတိယရဌေ၊ ဘဒ္ဒဝတိယတိုင်း၌။ ဘဒ္ဒိယ-နဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယ-ပြည်၌။ ဘဒ္ဒဝတိယသေဌိဿ၊ ဘဒ္ဒဝတီသဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏိ၊ ယူလေ၏။ သာမာဝတီတိ နာမံ၊ သာမာဝတီ-ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုဘဒ္ဒိယ-ပြည်၌။ ဆာတကဘယံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဘေးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဆာတက-ဘယဘိဘာ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဘေးမှ ကြောက်ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ယေန ဝါ၊ တေန ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အရပ်သို့မူလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ၊ ဘဒ္ဒဝတိယသေဌိ၊ ဤ ဘဒ္ဒဝတီ သဌေးသည်။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။

၁။ ဆဋ္ဌမူ၌ “ဒေဝသိကံ” တစ်ပုဒ်သာရှိသည်။
၂။ သာမာဝတိယာ နာမံ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒ္ဒဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတိဝတ္ထု ၁၉၅

မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။ (ကိံ မန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ တိုင်ပင်သနည်း။) “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ ဣမဿ^၁ ဓာတကဘယဿ၊ ဤ ငတ်မွတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဘေး၏။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ကောသမ္ဗိနဂရေ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော။ ဇောသကသေဌိဿ၊ ဇောသကသဌေး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ သော၊ ထိုဇောသက-သဌေးသည်။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ န ပမဇ္ဇိဿတိ၊ မမေ့မလျော့လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏။) တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒဝတီ သဌေး၏။ သော သေဌိ၊ ထိုဇောသကသဌေးသည်။ အဒိဋ္ဌသဟာယကော၊ မမြင်ဖူးသော မိတ်ဆွေသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ လိုဘဒ္ဒဝတီ သဌေးသည်။ သေသဇနံ၊ ကြွင်းသောလူအပေါင်းကို။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်နစ်စေ၍။ ဘရိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ဓီတရဉ္စ၊ သမီးကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ ကောသမ္ဗိနဂရဿ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွားလေ၏။ တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားအမိ သားအဖတို့သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တာ၊ ခံရကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကောသမ္ဗိ၊ ကောသမ္ဗိပြည်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ကောယ၊ တခုသော။ သာလာယ၊ ဇရပ်၌။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

ဇောသကသေဌိပိ ခေါ၊ ဇောသက-သဌေးသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗံရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ကပဏဒ္ဒိကဝနိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ အထီးကျန်သော သူဆင်းရဲ၊ ခရီးသွားလမ်းလာ၊ ဒါန၏ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်း၍ အကောင်းအမြတ်ကို တောင်းတတ်သောသူ၊ တခဲတဆုပ်တလုတ်ကို တောင်းတတ်သော သူတောင်းစားတို့အား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ ဘဒ္ဒဝတီယသေဌိ၊ ဤဘဒ္ဒဝတီ သဌေးသည်။ “အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣမိနာဝ ကပဏဝေသေန၊ ဤအထီးကျန်သောအသွင်ဖြင့်သာလျှင်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေတော် ဇောသက-သဌေးမင်းအား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒဿေဘုံ၊ ပြအံ့သောငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ သရီရေ၊ ကိုယ်သည်။ ပါကတိကေ၊ ကြပြတော့ရှိသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သုနိဝတ္တာ၊ ကောင်းစွာဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုပါရုတာ၊ ကောင်းစွာရုံကုန်သည်

ဖြစ်၍။ သေဌိံ။ ယောသက-သဌေးကို။ ပဿိယာမ၊ တွေ့မြင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေဉ္စတောပိ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့သည် လည်း။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ယောသကသေဌိယ၊ ယောသက-သဌေး၏။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်သို့။ ပဟိဏိံသု၊ စေကုန်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အာဟရဏတ္ထာယ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ဩကာယေ၊ အရပ်၌။ လဇ္ဇမာနရူပ၊ ရှက်နိုးသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်နေ၏။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒါနကမ္မိကော၊ ပေးလှူခြင်းအမှု၌ စီရင်တတ်သောသူသည်။ “ဣမေဇနာ၊ ဤလူတို့သည်။ သမ္ပုဓသမ္ပုဓဌာနေ၊ ရှေ့တူရှု ရှေ့တူရှုအရပ်၌။ ကေဝဇ္ဇာ၊ တံငါတို့သည်။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ ဝိလောပန္တာပိယ၊ လှူယက်ကုန်သကဲ့သို့။ မဟာသဒ္ဓါ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အယံ ပန ဒါရိကာ၊ ဤသတို့သမီးသည်ကား။ ကုလခီတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပဓိသမ္ပဒါပိ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

≡ (ဋ္ဌ-၃၃၁) တတော၊ ထိုကြံပြီးသောအခါမှ။ နံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တံ၊ သင်သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သေသဇနာ၊ ဝိယ၊ ကြွင်းသောလူတို့ကဲ့သို့။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ န ဂစ္ဆသိ၊ မသွားသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမ္ပာဓဌာနံ၊ လူတို့ဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်သို့။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ ကတိ ပန ဇနာ၊ အဘယ်မျှသောသူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) တာတ၊ ဖခင်။ တယော ဇနာ၊ သုံးယောက်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုပေးလှူခြင်းအမှု၌ စီရင်သောသူသည်။ တယော ဘတ္တပိဏ္ဏေ၊ သုံးယောက်စာသော ထမင်းတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းကို။ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဖခင်တို့အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဆာတကတ္တာ၊ ငတ်မွတ်

၁။ သေသဇနာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ မစ္ဆံဝိလောပေ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ သေသဇနာ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၁၉၇

သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတိရေကံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဘုဉ်တော၊ စား၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းသို့။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ပုန-
ဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒေယေဝ ဘတ္တ-
ပိဏ္ဏ၊ နှစ်ယောက်စာသော ထမင်းတို့ကိုသာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တံဒိဝသံ၊
ထိုနေ့၌။ သေဥဉ္စိတရိယာ၊ ဘဒ္ဒဝတီသဌေး၏ မယားသည်။ ဘတ္တေန၊ ထမင်း
ဖြင့်။ ကိလန္တတာယ စ၊ ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သေဥဉ္စိ-
နော၊ သဌေး၏။ မရဏသောကေန စ၊ သေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ၊ ညဉ့်အဖို့အတွင်း၌။ ကာလံ၊
သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ သေဥဉ္စိတော၊ ထိုသဌေးသမီးသည်။ ပုန-
ဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဧကမေဝ ဘတ္တပိဏ္ဏ၊ တယောက်စာ
သာလျှင်ဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဒါနကမ္ပိကော၊ ပေးလှူခြင်း၌ စီရင်
တတ်သောသူသည်။ တဿာ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဥပဓာ-
ရေတွာ၊ စူးစပ်ဆင်ခြင်၍။ “အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ တယာ၊ သင်သည်။ ပဌမဒိဝသေ၊
ဦးစွာနေ့၌။ တယော ပိဏ္ဏာ၊ သုံးယောက်စာသော ထမင်းတို့ကို။ ဂဟိတာ၊
ယူအပ်ကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်
စာသော ထမင်းတို့ကို။ (ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဧကမေဝ၊
တယောက်စာသော ထမင်းကိုသာလျှင်။ ဂဏှသိ၊ ယူ၏။ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကား။ ကိံ န ခေါ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအမိအဖသေလွန်သော အကြောင်း
ကို။ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏။ အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ကတရ-
ဂါမဝါသိနော ပန၊ အဘယ်ရွာ၌ နေသောသူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊
မေး၏။) သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ တမ္ပိ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။
နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ကထေသိ၊ ဖြေဆိုပြန်ကြား၏။
“အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သင်သည်။ အဗ္ဗာကံ၊
ငါတို့၏။ သေဥဉ္စိတော နာမ၊ သဌေးသမီးမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ မယုဉ္ဇ၊ ငါ့အားလည်း။ အညာ၊ သင်မှတပါးသော။ ဒါရိကာ၊
သတို့သမီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ သင်သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဌာယ၊
စ၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သမီးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုသဌေးသမီး
ကို။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။

သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ဥဌာယ၊ သမုဌာယ၊ ထ၍ထ၍။ ဒါနဂ္ဂေ၊
အလှူတင်းကုပ်၌။ မဟာသဒ္ဓါ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။
“တာတ၊ ဖခင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယံ ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓေါ၊ ဤ

မြင့်သောအသံ၊ ကျယ်သောအသံသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အပ္ပသဒ္ဓံ နာမ၊ နည်းသောအသံမည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တာတ၊ ဖခင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအသံနည်းသောအဖြစ်ကိုပြရာ၌။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ ဗာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ ကိံ၊ အသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) တာတ၊ ဖခင်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝတိံ၊ ဧဝံရန်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဒွါရာနိ၊ တံခါးတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ အန္တေ၊ အတွင်း၌။ ဘာဇနာနိ၊ ထမင်းတောင်းတို့ကို။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဧကေန ဒွါရေန၊ တဘက်သောတံခါးဖြင့်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဧကေန၊ တခုသော။ ဒွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမနံ၊ ထွက်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ပုနဒိဝသတော၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တထာ၊ ထိုသတို့သမီးဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်သည်။ ပိဒုမဿရံ ဝိယ၊ ပဒုမ္မာကြာအိုင်ကဲ့သို့။ သန္နိသိန္နသဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာနှစ်သောအသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ခေါသကသေဌိ၊ ခေါသက-သဌေးသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒါနဂ္ဂသ္မိံ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓံ၊ မြင့်သောအသံ၊ ကျယ်သောအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ ထိုမြင့်သောအသံ၊ ကျယ်သောအသံကို။ အသုဏန္တော၊ မကြားသည်ဖြစ်၍။ ဒါနကမ္ပိကံ၊ အလှူပေးမှု၌ စီရင်တတ်သောသူကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တံ၊ သင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ န ဒါပေသိ၊ မပေးစေသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်သဌေး။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ ဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူတင်းကုပ်၌။ သဒ္ဓေ၊ အသံကို။ န သုယျတိ၊ မကြားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) အယျ၊ အရှင်သဌေး။ အာမိ၊ ဪ-မကြားအပ်သည်မှန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဧကာ၊ တယောက်သော။ မိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တာယ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ ကထိတဥပါယေ၊ ဆိုအပ်သောအကြောင်း၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတိ ၁၉၉

ဒါနဂ္ဂံ၊ အလှူတင်းကုပ်ကို။ နိဿဒ္ဓံ၊ အသံမရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တဝ၊ သင့်အား။ ဓိတာ နာမ၊ သမီးမည်
သည်။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ တော၊ သင်သည်။ ဓိတာ၊ သမီးကို။
လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) သော၊ ထိုပေးလှူခြင်း၌
စီရင်တတ်သောသူသည်။ ဝဇ္ဇေတု၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျဘာ-
ဝေန၊ မတတ်ကောင်းသည် အဖြစ်ကြောင့်။ သေဌိဿ၊ ယောသက-သဌေးအား။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဓိတု၊ သမီး၏။ အာဂမနဝိဓာနံ၊ လာခြင်း၏အစီအရင်
ကို။ ကသေသိ၊ ပြောကြား၏။ တော၊ အိုအချင်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
တံ၊ သင်သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။
ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကာသိ ပန၊ ပြုဘိသနည်း။ တံ၊ သင်သည်။ တွေကံ၊
ဤမျှလောက်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ မမ၊ ငါ့အား။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသမာနံ၊ နေသည်ကို။ (ဌ-၃၃၂)
နာဓရာစေသိ၊ မကြားသနည်း။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဏာပေဟံ၊ စေလွှတ်လော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုပေးလှူသောအမှု၌ စီရင်တတ်သောသူ
သည်။ တဿ၊ ထိုယောသက-သဌေး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတု၊ ကြား
၍။ အကာမကော၊ အလိုမရှိပဲလျက်။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်ရ၏။ တတော၊
ထိုအခါမှ။ ပဌာယံ၊ စ၍။ သေဌိ၊ ယောသက-သဌေးသည်။ တံ၊ ထိုသတို့
သမီးကို။ ဓိတုဌာနေ၊ သမီးအရာ၌။ ဌပေတု၊ ထား၍။ “ဓိတု၊ သမီးအား။
သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို။ ကရောမံ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။
အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သမာနဇာတိကေဟိ၊ တူသောအမျိုးရှိကုန်သော။ ကုလေ-
ဟိ၊ အမျိုးတို့မှ။ သေဌိဓိတု၊ သဌေးသမီးနှင့်။ သမာနဇာတိဝယာနိ၊
တူသောအမျိုး၊ တူသောအရွယ်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုမာရိကသတာနိ၊ ငါးရာ
သော သတို့သမီးတို့ကို။ တဿ၊ ထိုသာမာဝတိအမည်ရှိသော သတို့သမီး
၏။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဥဒေနေ၊ ဥဒေန-အမည်ရှိ
သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နဂရေ၊ မြို့၌။ အနုသဉ္ဇရန္တော၊ လှည့်လည်သည်
ရှိသော်။ တာဟိ ကုမာရိဟိ၊ ထိုသတို့သမီးငါးရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝါရိတံ၊ ခြံရံ
အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကိဌမာနံ၊ ကစားသော။ သာမာဝတိ၊ သာမာဝတိ

အမည်ရှိသော။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အယံ ဒါရိကာ၊
 ဤသတို့သမီးသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ (ဓိတာ၊ သမီးနည်း။)” ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပုစ္ဆိတု၊ မေး၍။ “ဃောသကသေဋ္ဌဿ၊ ဃောသက-သဌေး၏။
 ဓိတာ၊ သမီးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတု၊ ကြား၍။ သဿာမိကအဿာမိက-
 ဘာဝံ၊ အရှင်လင်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ အရှင်လင်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
 တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာမိကဘာဝေ၊ အရှင်လင်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။
 ကထိတေ၊ လျှောက်တင်အပ်သည်ရှိသော်။ “ဂစ္ဆယ၊ သွားကုန်လော့။ သေဋ္ဌိ-
 နော၊ ဃောသက-သဌေးအား။ ‘တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။
 ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေထ၊
 ပြောဆိုကုန်လော့။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။)” တံ၊ ထိုမင်းကြီးစကား
 ကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သဌေးသည်။ “အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား။
 အညာ၊ သာမာဝတီမှ တပါးသော။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဧကဓိတိကံ၊ တယောက်သောသမီးကို။ သပတ္တိဝါသေ၊ ရန်သူရှိသော
 နေရာ၌။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းကြီးသည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။
 သုတု၊ ကြားတော်မူ၍။ သေဋ္ဌိဉ္စ၊ ဃောသက-သဌေးကိုလည်းကောင်း။
 သေဋ္ဌိဘရိယဉ္စ၊ သဌေးကတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟိ၊ အိမ်ပ၌။ ကတု၊
 ထားသည်ကိုပြု၍။ သကလဂေဟံ၊ အလုံးစုံသောအိမ်ကို။ လဉ္စ၊ ပေသိ၊
 တံဆိပ်ခတ်စေ၏။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။
 ဗဟိ၊ အိမ်ပ၌။ ကိဋ္ဌိတု၊ ကစား၍။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ရှိသော်။ မာတာ-
 ပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ဗဟိ၊ အိမ်ပ၌။ နိသိန္နကေ၊ ထိုင်နေသည်တို့ကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အမ္မတာတာ၊ အို...မိခင်ဖခင်တို့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
 ဣဓ၊ ဤအိမ်ပ၌။ နိသိန္နတ္ထ၊ ထိုင်နေကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။) တေ၊ ထိုသဌေး သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ တံ ကာရကံ၊
 ထိုဖြစ်သမျှအကြောင်းကို။ ကထယိသု၊ ပြောကြားကုန်၏။ အမ္မတာတာ၊
 အို...မိခင်ဖခင်တို့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမေ၊ သင်မိခင်ဖခင်တို့သည်။
 “မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ (ကနိဋ္ဌာ၊ ငယ်သော။) ဓိတာ၊ သမီးသည်။ သပတ္တိ-
 ဝါသေ၊ ရန်သူရှိသောနေရာ၌။ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဧကိကာ၊
 တယောက်အတီးတည်း။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န သက္ခိယတိ၊ မစွမ်းနိုင်
 လတ္တံ။ သပရိဝါရာ၊ အခြံရံအနှင့်တကွကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၀၁

သော။ ကုမာရိယော၊ သတ္တိသမီးတို့ကို။ သစေ -ဝသာပေထ၊ အကယ်၍နေ
စေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတို့ကို။ န ဇာနာထ၊ မသိကုန်သနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တာတာ၊ မိခင်ဖခင်
တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထာပေထ၊ လျှောက်ဆိုစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) “အဗ္ဗ၊ ချစ်သမီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ တဝ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ န ဇာနိဗ္ဗ၊ မသိကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တေ၊ ထိုသဌေး သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့
သည်။ တထာ၊ ထိုသာမာဝတီအမည်ရှိသော သတ္တိသမီးဆိုတိုင်း။ ဣထယိ-
သု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ ဥတ္တရိတရံ၊ အတိုင်းထက်
အလွန်။ ပသိဒိတာ၊ ကြည်၍။ “သဟဿဗ္ဗိ၊ တထောင်သော သတ္တိသမီးတို့
သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော သတ္တိသမီးတို့
ကို။ အာနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊
ထိုနောင်မှ။ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော။ နက္ခတ္တမဟုတ္တကေန၊ နက္ခတ်မဟုတ်
ကာလဖြင့်။ ပဉ္စမာတုဂါမသဓာပရိဝါရံ၊ ငါးရာသော မာတုဂါမ အခြံအရံ
ရှိသော။ နံ၊ ထိုသာမာဝတီ သတ္တိသမီးကို။ ရာဇဂေဟံ၊ မင်း၏နန်းတော်
သို့။ နယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ တာ ပဉ္စ-
သတာပိ၊ ထိုငါးရာသော သတ္တိသမီးတို့ကိုလည်း။ တဿာယေဝ၊ ထိုသာမာ
ဝတီအမည်ရှိသော သတ္တိသမီး၏သာလျှင်။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ ကတာ၊
ပြု၍။ အတိသေကံ၊ အတိသိက်သွန်းခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ဝိသံ၊ အသီး။
ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဝသာပေသိ၊ နေစေ၏။

တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ကောသဗ္ဗိယံ၊ ကောသဗ္ဗိပြည်၌။
ဇောသကသေဌိ၊ ဇောသက-သဌေးလည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌသေဌိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌ-
သဌေးလည်းကောင်း။ ပါဝါရိကသေဌိ၊ ပါဝါရိက-သဌေးလည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ဇနာ၊ သုံးဦးသောသူတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တယောပိ၊
သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပဉ္စသတေ၊ ငါး
ရာကုန်သော။ တာပသေ၊ ရသေ့တို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တာ-
ပသာပိ၊ ရသေ့တို့သည်လည်း။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလူတို့ပတ်လုံး။ တေသံ၊
ထိုသုံးဦးသော သဌေးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသိတာ၊ နေကုန်၍။ အဋ္ဌ
မာသေ၊ ရှစ်လူတို့ပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတော၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်

၂၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ၊ [ကေက

၂၀၂

၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ကေဒိဝသံ၊ တံနေသံ။ တေ၊ တာပသာ၊ ထိုငါးရာ
သော ရသေ့တို့သည်။ ဟိမဝန္တာတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ။ အာဂုစ္ဆန္တာ၊ လာ
ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာကန္တာရေ၊ ကြီးစွာသောခရီးခဲ၌။ တံသိတာ၊ ရေသိပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်လျက်။ ကေ၊ တခုသော။ မဟန္တ၊
ကြီးစွာသော။ ဝဋ္ဋရုံကံ၊ ပညောင်ပင်သို့။ ပဉ္စာ၊ ရောက်ကုန်၍။ တတ္ထ၊ ထို
ပညောင်ပင်၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ အစိုးရသော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ သန္တိကာ၊
အထံမှ။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ပစ္စာသိသန္တာ၊ တောင်တကုန်
သည်ဖြစ်၍။ နိသိဒ္ဓိသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ ပညောင်ပင်စိုးနတ်သည်။
သဗ္ဗာလင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ ခမ်းသိမ်းသောတန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။
ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ (ဋ္ဌ-၃၃၃) ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသော
ရသေ့တို့အား။ ပါနိယပါနကာဒိနိ၊ သောက်ရေ၊ အဖျော်-အစရှိသည်တို့ကို။
ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ကိလမထံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဋိဝိနောဒေသိ၊ ဖျောက်၏။
တေ၊ ထိုငါးရာသော ရသေ့တို့သည်။ ဒေဝတာယ၊ ပညောင်ပင်စိုးနတ်၏။
အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘောဖြင့်။ ဝိမ္ပိတာ၊ အံ့ဩကုန်သည်ဖြစ်၍။ “ဒေဝတေ၊
နတ်သား။ ကိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ တယာ၊ သင်နတ်သားသည်။ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤနတ်၏စည်းစိမ်ကို။
လဒ္ဓါနု ခေါ၊ ရံအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိသု၊ မေးကုန်၏။ ဒေဝ-
တာ၊ ပညောင်ပင်စိုးနတ်သည်။ -လောကေ၊ လောက၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ ဘုရားမည်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြည်၌။
ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိအမည်ရှိသော။
ဂဟပတိ၊ သဌေးသည်။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။
သော၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိသဌေးသည်။ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘတကာနိ၊ သူရင်းငှားတို့အား။ ပကတိဘတ္တဝေတန-
မေဝ၊ ကြပြတေ့သော ထမင်းရိက္ခာကိုသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥပေါ-
သထံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ကေဒိစသံ၊ တခုသောနေ၌။ မဇ္ဈိန္ဒကေ၊ မှုန်းတည့်သောအခါ
၌။ ပါတရာသတ္ထာယ၊ နံနက်စာစားအံ့သောငှာ။ အာဂတော၊ လာလတ်
သော်။ ကဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ အတ္တကမ္မံ၊ သူရင်းငှားအမှုကို။ ကဓေန္တိ၊
ပြုသောသုကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၀၃

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ န ကရေန္တိ၊ မပြုကုန်ဘိသနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုမေးသော အကျွန်ုပ်အား။ တေ-
မတ္ထံ၊ ထိုဥပုသ်သုံးသောအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပခုဒ္ဓိဝသော၊
ထက်ဝက်သောနေ့သည်။ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ ဥပခုဥပေါသထံ၊ ထက်ဝက်သော
ဥပုသ်သုံးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာ န ခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ(ဝစနံ)၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစံ၊ ဆိုပြီ။ တတော၊
ထိုနှောင်မှ။ သေဋ္ဌိဿ၊ အနာထပိဏ်သဌေးအား။ ပဋိဝေဒေတွာ၊ ကြားသိစေ
၍။ “(ဥပခုဥပေါသထံ၊ ထက်ဝက်သောဥပုသ်သုံးခြင်းကို။) ကာတုံ၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သွာဟံ သော-
အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဥပခုဒ္ဓိဝသံ၊ ထက်ဝက်သော ဥပုသ်နေ့၌။ ဥပေါ-
သထံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းကို။ သမာဒိယိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ တဒ-
ဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ၊
ဤစည်းစိမ်ကို။ ပဋိလဘိံ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

အထ၊ ထိုနှောင်မှ။ တေ တာပသာ၊ ထိုငါးရာသောရသေ့တို့သည်။ “ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော ကိရ၊ ပွင့်တော်မူသတတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။
သဉ္ဇာတပီတိပါမောဇ္ဇော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
တတော၊ ထိုပညောင်ပင်ရှိရာအရပ်မှ။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊
သွားခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ “နော၊ ငါတို့အား။
ဥပဋ္ဌာကသေဋ္ဌိနော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သဌေးတို့သည်။ ဗဟုပကာရာ၊
များသောကျွေးဇူးရှိပေကုန်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သဌေး
တို့အားလည်း။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဘုရားပွင့်တော်မူသော အကြောင်းကို။ အာရော-
စေဿာမ၊ ကြားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ကောသမ္ပိံ၊ ကော-
သမ္ပိမြည်သို့။ ဂန္တော၊ သွားကုန်၍။ သေဋ္ဌိဟိ၊ သဌေးတို့သည်။ ကတသက္ကာရ-
ဗဟုမာနာ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သကာ များစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
“တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
တုရိတာ၊ လျင်မြန်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ဘိသနည်း။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရား
တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ စတ္တာရော ပဉ္စ မာသေ၊ လေးလ၊ ငါးလ-တို့ပတ်လုံး။
ဝသိတွာ၊ နေကုန်ပြီး၍။ ဂစ္ဆထ နနု၊ သွားကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ဖြစ်

တော်မူသော အကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ “ဘန္တေ။ အရှင်
ဘုရားတို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆို
အပ်သည်ရှိသော်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားနှင့်ကုန်အံ့။ တုမေ၊ သင်
ဒါယကာ သဌေးတို့သည်။ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန်
လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတှာ၊ ဆို၍။) သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတှာ၊ ရဟန်း
ပြုကုန်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပဏီသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တေပိ သေဋ္ဌိနော၊ ထိုသုံးဦးသော သဌေးတို့သည်လည်း။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊
ပဉ္စသတပဉ္စသတသကဋ္ဌပရိဝါရာ၊ ငါးရာငါးရာသောလည်း။ အခြံအရံရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဇေတဝနတော၊
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ခန္ဓာ-
ဝါရံ၊ သစ်တပ်ကို။ ဗန္ဓိတှာ၊ ဖွဲ့၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။
ဝန္ဓိတှာ၊ ရှိခိုးကုန်၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိသု၊
ထိုင်နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်ကုန်သော
သဌေးတို့အား။ စရိယာဝသေန၊ စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။
ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားတော်၏အဆုံး၌။
တယောပိ၊ သုံးဦးကုန်သော သဌေးတို့ သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်ကုန်၍။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့
ငှာ။ နိမန္တေတှာ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။
ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။
မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတှာ၊ ပေးကုန်၍။ တေနော နိယာမေန၊ ထိုနည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့အလို့ငှာ။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှာ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေတှာ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၍။ အဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ ခန္ဓာ-
ဝါရဘတ္တံ နာမ၊ သစ်ခက်တပ်၌လူအပ်သောဆွမ်းမည်သည်ကို။ ဒတှာ၊ ပေးလှူ
ကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ နဂရံ၊ ကောသလို့
ပြည်သို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွတော်မူလာစိမ့်သောငှာ။ ယာစိသု၊ တောင်းပန်
ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇုတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၀၅

တထာဂတော၊ ငါတုရားတို့သည်။ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသုံးဦးကုန်သောသဌေးတို့သည်။ “ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ အညာတံ၊ သိပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ “တုဗ္ဗေ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အဗ္ဗေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပဟိတသာသနေန၊ စေအပ်
သော သတင်းစကားဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ ကြွလာတော်မူပါ ကုန်လော့”။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဋ္ဌ-၃၃၄) ဝတု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာ
ရစ်လည်သည်ကို။ ကတု၊ ပြုကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ နဂရမေဝ၊
ကောသမ္ဗိပြည်သို့သာလျှင်။ အာဂန္တု၊ ရောက်လာကုန်၍။ တယောပိ၊ သုံး
ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနာ၊ သဌေးတို့သည်။ သကေ သကေ၊ မိမိ
မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။
ကာရာပေသံ၊ ပြုစေကုန်၏။ ဇောသကသေဌိနာ၊ ဇောသက သဌေးသည်။
ကာရိတော၊ ပြုစေအပ်သော အရံသည်။ ဇောသိတာရာမောနာမ၊ ဇောသိတာ
ရံ - မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌသေဌိနာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌ သဌေး
သည်။ ကာရိတော၊ ပြုစေအပ်သော အရံသည်။ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမော နာမ၊
ကုက္ကုဋ္ဌာရံမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ပါဝါရိကသေဌိနာ၊ ပါဝါရိက-
သဌေးသည်။ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်သောအရံသည်။ ပါဝါရိကဗ္ဗဝနံ နာမ၊
ပါဝါရိက - သရက်တောမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသုံးဦးကုန်
သော သဌေးတို့သည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်တို့ကို။ ကာရာပေတု၊ ပြုစေကုန်
ပြီး၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဗ္ဗာ-
ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သဂ်ဟံ၊ သဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်း
ငှာ။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤကောသမ္ဗိပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ ကြွလာတော်မူစေသ
တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုတံ၊ တမန်ကို။ ပဟိဏိ၊ သု၊ စေကုန်၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ကောသမ္ဗိ၊ ကောသမ္ဗိပြည်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားတော်
မူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ များ
စွာသောရဟန်းအပေါင်း အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။
နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မာ-
ဂဏ္ဍိယဗြာဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိယ-ပုဏ္ဏား၏။ အရဟတ္တပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
၏ အားကြီးစွာသောအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဂမနံ၊ သွားခြင်း
ကို။ ဝိစ္ဆန္တိတု၊ ဖြတ်တော်မူ၍။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုတိုင်း၌။ ကမ္မာသဒ္ဓမ္မံ နာမ၊
ကမ္မာသဒ္ဓမ္မမည်သော။ နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗ-
ရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံး။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ အင်္ဂိ၊ မီးကို။ ဗဟိ-
တော၊ ပူဇော်၍။ ပါသော၊ စောစောကပ်လျှင်။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်း
သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သတ္တပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပုနဒိဝသေ၊
တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ မိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့
ငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်လုတ်သော်။ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌။ မာဂဏ္ဍိယ-
ဗြာဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားအား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒဿသိ၊ ပြတော်
မူ၏။ သော၊ ထိုမာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။” ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်
လုံး။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတု၊ သမီး၏။ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ ၁။ ဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။
သဒိသံ၊ တူသော။ ဒါရကံ၊ သတ္တိသားကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရွာလျက်။
စရာခံ၊ လှည့်လည်၏။ ရူပသမ္ပတ္တိယာ ၈။ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သတိပိ၊
ရှိသော်လည်း။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဂဟိတပဗ္ဗဇိတမေဝ၊
ယူအပ်သော ရဟန်းအဖြစ်ရှိသော သူကိုသာလျှင်။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်
တပြီ။ အယံ ခေါ် ပန ပဗ္ဗဇိတော၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ အဘိရူပေါ၊
အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတုယေဝ၊
သမီးအားသာလျှင်။ အနုစ္စဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမဝံသိ၊ သွားလေ၏။ တဿ
ဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဧကော၊ တခုသော။
ပဗ္ဗဇိတဝံသော၊ ရဟန်းအနွယ်သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ တေန၊ ထို့
ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ ပုဏ္ဏား၏။ ပဗ္ဗဇိတမေဝ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ သော၊ ထိုမာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား
သည်။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ မယာ၊ ငါသည်။ [ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းကို။ ပတ္တေမိ၊ တောင့်တ၏။] ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
[အယံ ခေါ် ပန]၊ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ဤရဟန်းမည်သည်ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊
မမြင်စဖူး။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဗြဟ္မ-
ဝဏ္ဏော၊ မြတ်သောအဆင်းရှိ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတုယာယေဝ၊ သမီးအား
သာလျှင်။ အနုစ္စဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။) သိသံ၊
လျင်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ အလကံရောဟိ၊ တန်ဆာဆင်လော့။”

၁။ ဂဟိတပဗ္ဗဇိတမေဝ=(ဆဋ္ဌ)
၂။ ဤ[...] တောင့်ကွင်းအတွင်းရှိစကားရပ် ဆဋ္ဌမူတွင်မပါ။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၂၀၇

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင်စကားပြောကြား၏။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အလင်္ကရေန္တိယာဝ၊ တန်ဆာဆင်စဉ်ပင်လျှင်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်အား။ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ မြင်ရာအရပ်၌။ ပဒစေတိယာနိ၊ ခြေတော်ရာတို့ကို။ ဒသေတော၊ ပြတော်မူ၍။ အန္တောနဂရံ၊ မြို့အတွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ပြာဟ္မဏော၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားသည်။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို တွေ့မြင်ရာအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။ အန္တောဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသော၊ မမြင်၍။ “တဝ၊ သင်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ နာမ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တယိ၊ သင်သည်။ ပပဉ္စ၊ ကြာမြင့်သည်ကို။ ကရေန္တိယာဝ၊ ပြုစဉ်ပင်လျှင်။ သော ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ဂတော၊ သွား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ ပရိဘသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပြာဟ္မဏ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား။ ဂတော၊ သွားသည်။ တာဝ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး။ ကတရဒိသာ ဘာဂေန၊ အဘယ်အရပ် မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ဂတော၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။) ဣမိနာ ဒိသာဘာဂေန၊ ဤအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ (ဂတော၊ သွား၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတော၊ ဆို၍။) သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂတဋ္ဌာနံ၊ သွားရာ အရပ်ကို။ သြလောကေန္တောဝ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်သာလျှင်။ ပဒစေတိယာနိ၊ ခြေတော်ရာတို့ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ဣမာနိ၊ ဤခြေရာတို့သည်။ တဿ ပရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ပဒါနိ၊ ခြေရာတို့တည်း။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဒစေတိယံ၊ ခြေတော်ရာစေတီကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ (ဋ္ဌ-၃၃၅)

“အယံ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဗာလောဝတ၊ မိုက်စွတကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂန္တမတ္တဿာပိ၊ ဗေဒင်ကုမ်း၏လည်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ န ဇာနာတိ၊

မသိ၊”ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တေန၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ
 ပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ (တံ၊ သင်အမောင်သည်။) ယာဝ (အတိဝိယ)၊ အလွန်
 လျှင်။ ဗာလော စ၊ မိုက်သည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရူပဿ နာမ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသည်မည်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။
 ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒသိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ရာဂေန၊
 ရာဂဖြင့်။ ရတ္တဿ၊ တပ်သော။ ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ပြစ်မှားသော။
 မောဟေန၊ မောဟဖြင့်။ မူဠဿ၊ တွေဝေသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။
 ပဒံ နာမ၊ ခြေရာမည်သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ (တံ၊ သင်အမောင်သည်။) ပဿ၊
 ရှုစမ်းပါလော့။ ဧတံ ပဒံ၊ ထိုခြေရာသည်။ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။
 ဝိဝဋ္ဌဋ္ဌဒဿ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂ-စသော ခုနစ်ပါးသော အမိုးရှိတော်
 မူသော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏။ (ပဒံ၊ ခြေရာတည်း။) -

ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ရတ္တဿ၊ တပ်သောသူ၏။ ပဒံ၊
 ခြေရာသည်။ ဥက္ကုဒ္ဓိကံ၊ ဆောင့်ကြွားသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဋ္ဌဿ၊
 အမျက်ထွက်သောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ အဝကဗ္ဗိတံ၊ စဉ်းငယ်ငင်
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မူဠဿ၊ တွေဝေသောသူ၏။ (ပဒံ၊ ခြေရာ
 သည်။) သဟသ၊ အဆောတလျှင်။ အနုပိဋ္ဌိတံ၊ နှိပ်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒံ ပဒံ၊ ဤခြေရာ
 တည်း။ ဝိဝဋ္ဌဋ္ဌဒဿ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ရာဂ-စသော ခုနစ်ပါး
 သော အမိုးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ (ပဒံ၊ ခြေရာတည်း။)
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုမာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားသည်။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ ဧတ္တကံ၊
 ဤမျှလောက်သော စကားကို။ ကလေန္တိယာပိ၊ ပြောဆိုသော်လည်း။ အသု-
 တွာ၊ မနာယူ၍။ “တံ နာမ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူ မည်သည်ကား။
 စဏှာ မူခရာ၊ ကြမ်းသောနှုတ်ရှိ၏။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်
 ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ အညမည်၊
 အချင်းချင်း။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရေန္တာနယေဝ၊ ပြုကုန်စဉ်ပင်လျှင်။
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်
 ၍။ ဘိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊
 ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မာ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၂၀၉

ဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား၏။ ဒဿန္တပစာရေနေဝ။ မြင်ကောင်းသော အရပ်ဖြင့်ပင်လျှင်။
နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားသည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေး
မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွလာသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမကို။ အပသာဒေတွာ၊ မောင်းမဲ၍။ “သော ပုရိသော၊
ထိုအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ယောက်ျားသည်။ အယံ၊ ဤသူပင်တည်း။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ အလွန်ရှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဘော ပဗ္ဗဇိတ၊ အို....
ရဟန်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ပဌာယ၊
စ၍။ တံ၊ သင်ရဟန်းကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလျက်။ စရာမိ၊ လှည့်လည်၏။
ဣမသ္မိံ၊ ဇေယျဒီပေ၊ ဤဇေယျဒီပိကျွန်း၌။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဓိတာယ၊ သမီးနှင့်။
သမာနရူပ၊ တူသောအဆင်းရှိသော။ ဣတ္ထိ နာမ၊ မိန်းမမည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမာနရူပေ၊ တူသောအဆင်းရှိ
သော။ ပုရိသောပိ နာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မမ၊ ငါ၏။
ဓိတရံ၊ သမီးကို။ တယံ၊ သင့်အား။ ပေါသနတ္ထာယ၊ အလုပ်အကျွေးအလိုငှာ။
ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ နံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သမီးကို။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကာမသံသဂ္ဂဝါသိနော၊
ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဥတ္တမရူပရော၊ မြတ်သော အဆင်း
ကိုဆောင်ကုန်သော။ နာနာဝဏ္ဏကထံ၊ အထူးထူးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်
စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တိယော၊ ပြောဆိုကုန်လျက်။ မမ၊ ငါ့အား။
ပေါသနတ္ထာယ၊ အလုပ်အကျွေးအလိုငှာ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သန္တိကေ၊
အနီး၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဒေဝဓိတာပိ၊ နတ်သမီးတို့ကိုလည်း။ န ဣစ္ဆာမိံ၊
အလိုမရှိ။ ဣမံ၊ ဤသင့်သမီးကို။ ကိမင်္ဂံ ပန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။
ဂဏ္ဍိယာမိ၊ ယူအံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။—

“ဒိသ္မာန တဏှံ အရတိံ ရဂဉ္စ၊
နာဟောသိ ဆန္တော အပိ ဖေထုနသ္မိံ။
ကိမေဝိဒံ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊
ပါဒါပိ နံ သမ္မုသိတုံ န ဣစ္ဆေ”တိ။

ဒိသ္မာန တဏှံ။ပ။ န ဣစ္ဆေ-ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။

၁။ ကာမဂ္ဂဝါသိနိယော=(ဆဋ္ဌ) ၂။ နာနာဝဏ္ဏံ ကထံ=(ဆဋ္ဌ)
၃။ ပလောဘနတ္ထမေဝ=(ဆဋ္ဌ) ၄။ န ဣစ္ဆိံ=(ဆဋ္ဌ)

(ဗြာဟ္မဏ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား။) တဏှဉ္စ၊ တဏှာအမည်ရှိသောမာရ်
 နတ်သမီးကိုလည်းကောင်း။ အရတိဉ္စ၊ အရတိအမည်ရှိသော မာရ်နတ်
 သမီးကိုလည်းကောင်း။ ရဂဉ္စ၊ ရဂ-အမည်ရှိသော မာရ်နတ်သမီးကို
 လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ မေထုနသ္မိံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၌။
 ဆန္ဒော အပိ၊ ဆန္ဒသည်လည်း။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊
 ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့ဖြင့် ပြည့်သော။ ဣဒံ၊ ဤ သင့်သမီးကို။ (ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။) ကိမေဝ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ (မေထုနသ္မိံ၊ မေထုန်မှီဝဲ
 ခြင်း၌။ ဆန္ဒော၊ အလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရအံ့နည်း။) နံ၊ ထို သင့်
 သမီးကို။ ပါဒါပိ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ သမ္ဗုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆေ၊
 အလိုမရှိ။

မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ “အနတ္တိကေန နာ-
 မ၊ အသိုမရှိသောသူမည်သည်ကား။ ‘အလံ၊ အလိုမရှိ။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တု-
 မေဝ၊ ဆိုခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အယံ ပန၊ ဤရဟန်းသည်ကား။
 မမ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ နာမ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ဖြင့်
 ပြည့်သည်မည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ‘နံ၊ ထိုသင့်သမီးကို။ ပါဒါပိ၊ ခြေတို့ဖြင့်
 လည်း။ သမ္ဗုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ (ဋ-၃၃၆) န ဣစ္ဆေ၊ အလိုမရှိ။’ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါ၊ ဆိုဘိ၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဣဿရိယဌာနံ၊ အစိုးရသော အရာကို။
 လဘန္တိ၊ ရသော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တရမေဝ၊ အခွင့်ကို သာလျှင်။
 ပဿိယာမိ၊ ရှုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။)
 အာသာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုရန်
 ငြိုးဖွဲ့လတ္တံ့သည်အဖြစ်ကို။ အမနသိကတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမှု၍။ စရိယဝသေန၊
 စရိုက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားအား။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟော
 ခြင်းကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရား
 ဟောတော်မူသည်အဆုံး၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇာ-
 ယမ္ပတိကာ၊ မယားလင်တို့သည်။ အာနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိ-
 ဌာယ၊ တည်ကုန်၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ သရာဝါ-
 သေန၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏ဘောင်၌ နေခြင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုး
 သည်း နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ဓိတရံ၊ သမီးကို။ မာဂဏ္ဍိယံ၊
 မာဂဏ္ဍိအမည်ရှိသော။ စူဠပိတရံ၊ ဘထွေးကို။ သမ္ဗုဋ္ဌိစ္ဆာပေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။
 ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော သမီးခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
 ကုန်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ အတ၊ ထို
 နောင်မှ။ ဥဒေနေ၊ ဥဒေန-အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စူဠမာဂဏ္ဍိ-

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၁၁

ယေန၊ ဘထွေးဖြစ်သောမာဂဏ္ဍိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေါဟာရံ၊ စကားပြော ဆိုခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ မာဂဏ္ဍိဒါရိကံ၊ မာဂဏ္ဍိသတ္တိသမီးကို။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပဉ္စမာတုဂါမသတပရိဝါရာယ၊ ငါးရာသောသတ္တိသမီးအခြံအရံရှိသော။ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိသတ္တိသမီးအား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သတ္တာပိ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်တော်မူသည် ရှိသော်။ ကောသမ္ပိနဂရံ၊ ကောသမ္ပိပြည်သို့။ သမ္မာပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ သေဋ္ဌိနော၊ သုံးဦးသောသဌေးတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုကုန်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ဣမေ ဝိဟာရာ၊ ဤကျောင်းတို့ကို။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ကတော၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စာတုဒ္ဓိဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ တည်သော။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ သင်္ဂဟတ္ထာယ၊ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံယူတော်မူပါဘုရား။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ(ဝစနံ)၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစုံ၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ တေပိ သေဋ္ဌိနော၊ ထိုသုံးဦးသော သဌေးတို့သည်လည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် အလို့ငှာ။ နိမန္တေတော၊ ဖိတ်ခဲ့၍။ အဘိဝါဒေတော၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍။ သရံ၊ အိမ်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

မာဂဏ္ဍိယာပိ ခေါ၊ မာဂဏ္ဍိသည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ကြွလာတော်မူသည်အဖြစ်ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ ဆိန္နဘိန္နကေ၊ ပြတ်သော ပျက်သော အချက်အကြောက် ရှိကုန်သော။ ဓုတ္တေ၊ သေသောက်ကြူးတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ တေသံ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့အား။ လဉ္စ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ “တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဣမိနာ စ ဣမိနာ စ နိယာမေန၊

ဤသို့သောနည်း ဤသို့သောနည်းဖြင့်လည်း။ အက္ခောသထ၊ ဆဲရေးကုန်
လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွတ်လိုက်၏။ တေ၊
ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာ
တွင်းတို့။ ပဝိသနဝေလံာယ၊ ဝင်တော်မူသောအခါ၌။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံ
နှင့်တကွသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နာနာဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိကုန်သော။ အက္ခောသေဟိ၊ ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်။ အက္ခောသိသု၊ ဆဲရေး
ကုန်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အက္ခော-
သနဋ္ဌာနေ၊ ဆဲရေးရာအရပ်၌။ န ဝသိဿာမ၊ မနေပါကုန်အံ့။ အညံ၊ တပါး
သော။ နဂရံ၊ မြို့ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
နားတော်လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
တထာဂတာ နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။
လောဓာဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်။ န ကမ္မန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။
အယမ္ပိ သဒ္ဓေါ၊ ဤဆဲရေးသောအသံသည်လည်း။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။
နာတိက္ကမိဿတိ၊ မလွန်လတ္တံ့။ အက္ခောသကာနံယေဝ၊ ဆဲရေးကုန်သော သူ
တို့၏သာလျှင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပတိဿတိ၊ ကျရောက်လတ္တံ့။ တံ၊ သင်
သည်။ မာ ဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြံအောက်မေ့လင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။) တယော၊ သုံးဦးကုန်သော။ တေပိ နဂရသေဋ္ဌိနေ၊ ထိုကော
သမ္ပိသဌေးတို့သည်လည်း။ မဟာသက္ကာရေန၊ ကြီးစွာသောပူဇော်သကာဖြင့်။
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ
သောအလှူကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
ဒဒန္တာနံယေဝ၊ ပေးလှူကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသုံးဦး
သော ကောသမ္ပိသဌေးတို့အား။ မာသော၊ တလသည်။ အတိက္ကမိ၊ လွန်၏။
အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေသံ၊ ထိုသုံးဦးသော ကောသမ္ပိသဌေးတို့အား။ “ဗုဒ္ဓါ
နာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ သဗ္ဗလောကံ၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်း
ကို။ အနုကမ္မမာနာ၊ အာဉ်သနားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အညေသမ္ပိ၊ တပါးသောသူတို့အားလည်း။ ဩကာသံ၊ ပေးလှူခြင်းအခွင့်ကို။
ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ (စိန္တနံ)၊ ဤသို့ကြံခြင်းသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသုံးဦးသော သဌေးတို့သည်။ ကောသမ္ပိနဂရ-
ဝါသိနေ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌နေသော။ ဇနဿပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။
ဩကာသံ၊ ပေးလှူသောအခွင့်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နာဂရာပိ၊ ကောသမ္ပိပြည်၌နေသော သူတို့သည်လည်း။ ဝိထိ-

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၂၁၃

သဘာဝေန၊ ခရီးသဘောတူဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂဏသဘာဝေန၊ အပေါင်း သဘောတူဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒေန္တိ၊ ပေး လှူကုန်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၃၇) အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ကေဒိဝသံ၊ တခုသောနေ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံသပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ မာလာကာရဇေဋ္ဌကဿ၊ ပန်းသည်အကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တသ္မိ၊ ခဏ။ ထိုသို့ထိုင်နေသောခဏ၌။ သမာဝတိယဒ၊ သမာဝတီမိဖုရား၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးမဖြစ်သော။ ခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ အဋ္ဌ ကဟာပဏေ၊ ရှစ် အသပြာတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မာလတ္ထာယ၊ ပန်းအလို့ငှာ။ တံ ဂေဟံ၊ ထိုပန်းသည်အကြီးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ မာလာကာရဇေဋ္ဌကော၊ ပန်းသည်အကြီးဖြစ်သောသူသည်။ တံ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အမ္မ ဥတ္တရေ၊ အမိဥတ္တရာ။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ တုယံ၊ သင့် အား။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှာ။ ခဏော၊ အခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပရိဝိသာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ တုမ္မိ၊ သင်သည်လည်း။ ပရိဝေသနာယ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း၌။ သဟာယိကာ၊ အပေါင်းအဖော်မသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤတဝမှ။ (ပရံ၊ နောက်တဝ၌။) ပရေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ဝေယျာဝစ္စကရဏတော၊ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုရသောသူအဖြစ်မှ။ မုစ္စိယတိ၊ လွတ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကို။ ဘုဒ္ဓိတော၊ စား၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစေရပ်၌။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိ ကာမသည်။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပနိသိန္နကထာဝသေန၊ အနီး ၌ ထိုင်သောသူတို့အား ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏိ၊ သင်ယူ၏။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ မုနံ၊ တဖန်။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။

သော၊ ထိုရုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသောဒါယိကာမသည်။ အညေသု၊ တပါးကုန်
သော။ ဒိဝသေသု၊ နေတို့၌။ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော။ ကဟာပဏော၊
အသပြာတိကိုသာလျှင်။ ဒတာ၊ ပေး၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေ-
တာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တသ္မိံ၊ ပန ဒိဝသေ၊ ထိုနေ၌ကား။ ဒိဋ္ဌ-
သစ္စဘာဝေန၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရသန္တကေ၊
သူတပါးဥစ္စာ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုပ္ပါဒေတာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ သဗ္ဗေဝ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ ကဟာပဏော၊ ရှစ်အသပြာတိကို။ ဒတာ၊
ပေး၍။ ပစ္ဆိံ၊ ပန်းတောင်းကို။ ပူရေတာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ နံ၊ ထိုရုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသော
ဒါယိကာမကို။ သာ၊ ထိုသာမာဝတိ မိဖုရားသည်။ “အမ္မ ဥတ္တရေ၊ အမိ
ဥတ္တရာ။ တံ၊ သင်သည်။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ဒိဝသေသု၊ နေတို့
၌။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ န အာဟရသိ၊
ဆောင်ခဲ့။ အဇ္ဇ ပန၊ ယနေ့၌ကား။ ဗဟုကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ (ပုပ္ဖါ-
နိ၊ ပန်းတို့ကို။ အာဟရသိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။) ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ နော၊
ငါတို့အား။ ဥတ္တရိတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ပသန္နော ကိံ၊ ကြည်ညို
သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ မေးလေ၏။ သာ၊ ထိုရုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိ
သော ဒါယိကာမသည်။ မုသာဝါဒေ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆို
ခြင်း၌။ အဘဗ္ဗတာယ၊ မထိုက်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီး
သောအခါ၌။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ အနိဂုဟိတာ၊
မလျှိုဝှက်မူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏။
“အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဗဟူနိ၊
များစွာကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အာဟရသိ၊ ဆောင်ဘိသနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ စ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း။ “အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတာ၊
ကြားနာရ၍။ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စဘာဝသိ၊ မျက်မှောက်ပြုရပြီ။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တုမေ၊ အရှင်မိဖုရားတို့ကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) န
ဝဉ္ဇေမိ၊ မလှည့်ပတ်ဝံ။” ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကား
ကို။ သုတာ၊ ကြားနာရ၍။ “အမ္မ ဥတ္တရေ၊ အမိဥတ္တရာ။ တယာ၊ သင်သည်။
လန္တံ၊ ရအပ်သော။ အမတဓမ္မံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အမ္မာကမ္မိ၊ ငါတို့
အားလည်း။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတာ၊ ဆို၍။)
သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံ ငါးရာသောမိဖုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၅၁၅

ပသာရယံ သု၊ ဆန္ဒကုန်၏။ အယျေ၊ အရှင်မတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့
သောဌာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ သတ္တာရာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတနိယာမေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်။
တုမှာကံ၊ အရှင်မတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ တုဗ္ဗေ၊
အရှင်မတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟေတုမှိ၊ ပါရမီတည်းဟူသော အကြောင်း
သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ လဘိဿထ၊
ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အမ္မ ဥတ္တရေ၊ အမိဥတ္တရာ။
တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံ-
သု၊ ဆိုကုန်၏။) “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းဌာ။ န သက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥစ္စံ၊ မြင့်သော။ အာသနံ၊ နေရာ
ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်မိဖုရားတို့သည်။ နိစာသနေသု၊
နိမ့်သောနေရာတို့၌။ နိသီဒထ၊ ထိုင်နေကြကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမ
တို့သည်။ ခုဇ္ဈတ္တရာယ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာအား။ ဥစ္စာသနံ၊ မြင့်သောနေရာကို။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ သယံ၊ မိမိတို့သည်။ နိစာသနာနိ၊ နိမ့်သောနေရာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ နိသီဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာပိ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာသည်လည်း။
သေက္ခပဋိသမ္ဘိဒါသု၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်
တို့၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တာသံ၊ ထိုသာမာဝတီအမှူးရှိသော မိဖုရားတို့အား။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ
အဆုံး၌။ သာမာဝတိံ၊ သာမာဝတီမိဖုရားကို။ ဇေဋ္ဌိကံ၊ အကြီးအမှူးကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့သည်သာလျှင်။
သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏။
တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ခုဇ္ဈတ္တရံ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာကို။ ဝေယျာဝစ္စ-
ကရတော၊ အမှူးကြီးငယ်ကိုပြုသောသူ၏အဖြစ်မှ။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ “တံ၊
သင်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတွာ၊
ကြားနာရ၍။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ သာဝေဟိ၊
ကြားလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာပိ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ
သည်လည်း။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာ၊ ထိုငါးရာသော
မိဖုရားတို့ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုလုပ်၏။

☞ (၉-၃၃၈) ကသွာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ သော၊ ဤခုဇ္ဈတ္တ
ရာသည်။ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။

ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ကောယ၊ တပါးသော။ သာမ-
ဏေရိယာ၊ သာမဏေမကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ် ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တေန ကမ္ပေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပဉ္စ ဇာတိ-
သတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဒါသိယေဝ၊ ကျွန်မသည်သာလျှင်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ (ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း။) ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။
ခုဇ္ဈာ၊ ကုန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မ မူမိ။ အယံ၊ ဤခုဇ္ဈတ္တရာ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ဗာရာဏသီ-
ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ဝသန္တိ၊ နေလတ်သော်။ ခုဇ္ဈကဓာတုကံ၊ ကုန်းသောခါးရှိသော။ ကံ၊ တဆူသော။ ရာဇကုလူပကံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့ကပ်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဟဝါသိနံ၊ တကွနေဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ မာတုဂါမာနံ၊ မာတုဂါမတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလို သည်ဖြစ်၍။ ခုဇ္ဈကာရေန၊ ကုန်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိစရိ ကိရ၊ လှည့် လည်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ခုဇ္ဈာ၊ ကုန်းသောခါးရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ (ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေ တည်း။) ကံ ပန၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သာ၊ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ အမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ ပညဝန္တိ၊ ပညာရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ် သနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူမိ။ အယံ၊ ဤခုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာသီပြည်၌။ ရညော၊ မင်း၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်။ ရာဇဂေဟတော၊ မင်း၏နန်းတော်မှ။ ဥဏ္ဍပါယာသဿ၊ ပူသောနို့သနာဖြင့်။ ပူရိတေ၊ ပြည့်ကုန်သော။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်သော။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဧတ္ထ၊ ဤရွှေလက်ကောက်၌။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တော် တို့ကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။

၁။ ဗာရာဏသီရညော=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတိဝတ္ထု ၂၁၇

ဝတုာ၊ ဆို၍။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌကေ၊ ရွှေလက်ကောက်တို့ကို။ ဩမုဉ္ဇိတုာ၊ ချွတ်၍။ အဒါသိ (ကိရ)၊ ပေးလှူသတတ်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ ပညဝန္တိ၊ ပညာရှိသည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ (ဣတိ-အယ်၊ ဤသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။)

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိ၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတား၊ ငါးရာကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စာ၊ ထိုထွင်း၍သိအပ်သော သစ္စာရှိကုန်သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ရညော၊ ဥဒေန-မင်း၏။ အသဒ္ဓတာဝေန၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါမပြတ်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အတံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗုဒ္ဓဒဿနံ၊ ဘုရားအား ဖူးမြင်ခြင်းကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တရဝိထိ၊ ခရီးလမ်းမသို့။ ပဋိပန္နေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ ဝါတပါနေသု၊ လေသောက်တံခါးတို့သည်။ နပ္ပဟောန္တေသု၊ မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိမိတို့၏။ ဂဗ္ဘေသု၊ တိုက်ခန်းတို့၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ ကတုာ၊ ပြု၍။ ဝေဟိ၊ ထိုအပေါက်တို့ဖြင့်။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တခုသောနေ့၌။ မာဂဏ္ဏိယာ၊ မာဂဏ္ဏိအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါသာဒတလတော၊ ပြာသာဒ်အပြင်မှ။ နိက္ခမိတုာ၊ ထွက်၍။ စက်မမာနာ၊ လှည့်လည်၍ သွားသည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုသာမာဝတိအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာပြာသာဒ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဗ္ဘစိဒ္ဓံ၊ တိုက်ခန်း၌ အပေါက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣဒံ၊ ဤအပေါက်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော အပေါက်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာဟိ၊ ထိုသာမာဝတိအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဏိမိဖုရား၏။ သတ္ထရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဗဒ္ဓာဃာတတံ၊ ဖွဲ့အပ်သောရန်ငြိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တိဟိ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤကောသမ္မိပြည်သို့။ အာဂတော၊ ကြွလာလတ်သော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤတိုက်ခန်း၌။ ဌတုာ၊ တည်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿာမ စေဝ၊ ဖူးမြင်လည်း ဖူးမြင်ကုန်၏။ ပူဇေမ စ၊ ပူဇော်လည်း ပူဇော်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ဇာနိဿာမိ၊

သိအံ။ ဣမာပိ၊ ဤသာမာဝတီအမ္ပုရိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့သည်
လည်း။ တထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးမတို့တည်း။
ဣမာသမ္ပိ၊ ဤသာမာဝတီအမ္ပုရိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့အားလည်း။
ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ဇာနိဿာမံ၊ သိအံ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ
၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညာ၊ ဥဒေန-မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဟောဂတ-
ကာလေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သောအခါ၌။ “ဟောရာဇ၊ မင်းမြတ်။
သာမာဝတီမိဿကာနံ၊ သာမာဝတီ အရောရှိကုန်သော ငါးရာသောမိဖုရားတို့
အား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကတိ-
ပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ဇီဝိတံ၊
အသက်ကို။ မာရိဿန္တိ၊ သတ်ကုန်လတ္တံ့။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ
သော။ သာမာဝတိ၊ သာမာဝတီသည်။ တုဗ္ဗေသု၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့၌။
သိနေဟံ ဝါ၊ မေတ္တာတည်းဟူသော အစေးကိုလည်းကောင်း။ ပေမံ ဝါ၊ ချစ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နကရောတိ၊ မပြု။ အန္တရီထိယံ၊ ရီးလမ်းမ၌။
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ သမဏံ ဂေါတမံ ပန၊ ရဟန်းဂေါတမကိုကား။ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍။ ဝါတပါနေသု၊ လေသောက်တံခါးတို့သည်။ အပ္ပဟောန္တေသု၊
မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တာနိ၊ ထိုတိုက်ခန်းတို့ကို။ ခဏ္ဍိတာပိ၊ ဖောက်၍
လည်း။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇော၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ “တာ၊ ထိုသာမာဝတီ
အမ္ပုရိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့သည်။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမ္ပု
ကို။ နကရိဿန္တိ၊ မပြုကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ န သဒ္ဓဟတိ၊
မယုံကြည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တေပိ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သော်လည်း။ န သဒ္ဓဟတိ-
ယေဝ၊ မယုံကြည်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ တိက္ခတ္ထု၊ သုံး
ကြိမ်။ ဝုတ္တေပိ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သော်လည်း။ အသဒ္ဓဟန္တိ၊ မယုံကြည်သော။
နံ၊ ထိုဥဒေန-မင်းကို။ “ဟောရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ သစေ န သဒ္ဓဟသိ၊ အကယ်၍ မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့။ တာသံ၊
ထိုသာမာဝတီအမ္ပုရိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
လျှောက်ကြား၏။ ရာဇော၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဗ္ဘေသု၊
တိုက်တို့၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣဒံ၊ ဤအပေါက်သည်။
ကံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော အပေါက်နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊

၁။ အန္တရီထိယာ-(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ နန္ဒုတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၁၉

မေးတော်မူ၍။တသ္မိံ အတ္ထေ၊ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက် အပ်သည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုသာမာဝတီအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့ အား။ အက္ကုဇ္ဈိတော၊ အမျက်ထွက်တော်မူ၍။ (၄-၃၃၉) ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သောစကားကို။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ ဆိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ပိဒဟာ- ပေသိ၊ ပိတ်ဆို့စေ၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တာသံ၊ ထိုသာမာဝတီအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဥဒ္ဓစ္ဆိဒ္ဓကဇာလဝါတပါနာနိ၊ အထက်၌ဖေါက်အပ် သော ကွန်ရက်ရှိသော လေသာပြတင်းတို့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။

သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍီအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ တေန ကာရဏေန၊ ထို အကြောင်းဖြင့်။ ရာဇာနံ၊ ဥဒေန-မင်းကို။ ကောပေတုံ၊ အမျက်ထွက်စိမ့်သော ဌာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တောသံ၊ထို သာမာဝတီအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိဖုရားတို့အား။ တုဗ္ဗေသု၊ အရှင်မင်းကြီး တို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိအံ့လော။ နတ္ထိ ဝါ၊ မရှိအံ့ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိသာမ၊ သိရကုန်အံ့။” (ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။) အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော။ ကုက္ကုဋေ၊ ကြက်တို့ကို။ ပေသေတော၊ ပို့စေ၍။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ပစာပေထ၊ ချက်စကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍီမိဖုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူ၍။ “ဣမေ ဤ ရှစ်ခုသောကြက်တို့ကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ပေသေတု၊ ပို့စေလော့။” ဣတိ၊ ဤ သို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ သာမာဝတီယာ၊ သာမာဝတီ-အမည်ရှိသော မိဖုရားအား။ အဋ္ဌ ကုက္ကုဋေ၊ ရှစ်ခုသော ကြက်တို့ကို။ ပဟိဏိ၊ ပို့စေ၏။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် ဖြစ်သော။ အရိယသာဝိကာ၊ အရိယာတပည့်မသည်။ ဇီဝ- မာနေ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ကုက္ကုဋေ၊ ကြက်တို့ကို။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ပစိဿတိ၊ ချက်လတ္တံ့နည်း။ (ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) အလံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ပုနံ၊ တဖန်။ ဟတ္ထေနပိ၊ လက်ဖြင့်လည်း။ ဖုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ မာဂဏ္ဍီယာ၊ မာဂဏ္ဍီမိဖုရားသည်။ “ဟော- ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ချက်ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်ဖြစ်စေ။ တေ- ယေဝ၊ ကုက္ကုဋေ၊ ထိုရှစ်ခုသော ကြက်တို့ကိုပင်လျှင်။ သမဏဿ ဂေါ- တမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ပစနတ္ထာယ၊ ချက်စေခြင်းငှာ။ ပေသေဟိ၊

ပို့စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏။) ရာဇာ၊ ဥဒေန-
မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမိဖုရားဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။
မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရားသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်။
ကုက္ကုဋေ၊ ကြက်တို့ကို။ မာရာပေတွာ၊ သတ်စေ၍။ “ဣမေ ကုက္ကုဋေ၊
ဤရှစ်ခုသောကြက်တို့ကို။ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမအား။ ဒေတု၊ ပေးလှူစေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိ၊
စေလေ၏။ သာ၊ ထို သာမာဝတီမိဖုရားသည်။ တထာသဇ္ဇိတဘာဝေန၊ ထိုသို့
စီရင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒသဗလဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဟိတဘာဝေန၊ စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစိတွာ၊
ချက်၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ မာဂဏ္ဍိယာ၊
မာဂဏ္ဍိမိဖုရားသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ပဿ၊ ရှုစမ်းပါလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဣတ္ထကေနပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။
ကောပေတုံ၊ အမျက်ထွက်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။

အယံ ပန ဥဒေနော၊ ဤဥဒေန-မင်းသည်ကား။ တာသု၊ ထိုမိဖုရားတို့တွင်။
ဧကေကိဿာ၊ တယောက်တယောက်သော မိဖုရား၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာ
အရပ်၌။ သတ္တသတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး။ ဝသိ၊ နေတော်မူ
၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ အယံ မာဂဏ္ဍိယာ၊ ဤမာဂဏ္ဍိသည်။ ဧကံ၊ တခုသော။
ကဏ္ဍသပ္ပပေါတကံ၊ မြေဟောက်ငယ်ကို။ ဝေဠုပဗ္ဗေ၊ ဝါးဆစ်၌။ ပက္ခိပါ-
ပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဌပေသိ၊
ထား၏။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသော။
ရညော စ၊ ဥဒေန-မင်း၏လည်း။ ဟတ္ထိကန္တဝီဏံ၊ ဆင်ကိုနှစ်သက်စေတတ်
သော စောင်းကို။ အာဒါယယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။
အာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရားသည်။ ရညော၊
မင်း၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမနကာလေ၊ လာသော
အခါ၌။ တံ သပ္ပပေါတကံ၊ ထိုမြေဟောက်ငယ်ကို။ အန္တောဝီဏာယ၊ စောင်း
တွင်း၌။ ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ ပိဒဟာပေသိ၊
ပိတ်စေ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ နံ၊ ထိုဥဒေန-မင်းကို။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာ
ဝတီမိဖုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ “မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာမာဝတီ နာမ၊ သာမာဝတီမည်သည်ကား။ သမဏဿ

၁။ တထာသဇ္ဇိတဘာဝေန = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပက္ခိပိတွာ = (ဆဋ္ဌ) =

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၂၁

ဂေါတမတဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပက္ခာ၊ အပင်း အသင်းတည်း။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့ကို။ န ဂဏေတိ၊ မရေတွက်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့၏။ ဒေါသမေဝ၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ စိန္တေတိ၊ ကြံ၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေနမင်းသည်။ သာမာဝတီယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဝသနဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက်၌။ မာဂဏ္ဍိယာယ၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရား၏။ နိဝေသနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သာ၊ ထို မာဂဏ္ဍိအမည်ရှိသော မိဖုရားသည်။ တသ္မိံ၊ ထို ဥဒေန-မင်းသည်။ အာဂစ္ဆန္တယေဝ၊ ကြွလာသော်သာလျှင်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား။ ကစ္စိ၊ အသိနည်း။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီသည်။ သြတာရံ၊ အယုတ်ကို။ န ဂဝေသတိ၊ မရှာသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တိ ဝိယ၊ ပြောဆိုသကဲ့သို့။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်တော်မှ။ ဝိဏံ၊ စောင်းတော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧတ္ထ အဗ္ဘန္တရေ၊ ဤစောင်း၏ အတွင်း၌။ ကိံ၊ အဘယ်သတ္တဝါသည်။ ဝိစရတိ န ခေါ၊ လှည့်လည်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ သပ္ပဿ၊ မြေ၏။ နိက္ခမနောကာသံ၊ ထွက်ခြင်း၏ အခွင့်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ “မေဝါ အား။ အဗ္ဘု၊ အစီးအပွားမျိုးပြီးတကား။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သပ္ပေါ၊ မြေတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဝိဏံ၊ စောင်းတော်ကို။ ဆဇ္ဈတွာ၊ စွန့်၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲတောက်သော။ ဝေဠုဝနံ ဝိယ စ၊ ဝါးတောက်သို့လည်းကောင်း။ ပက္ခိတ္တလောဏံ၊ တည့်အပ်သော ဆားရှိသော။ ဥဒ္ဓနံ ဝိယ စ၊ ခုံလောက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒေါသေန၊ အမျက်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ တဋ္ဌတဋ္ဌာယန္တော၊ ဖျစ်ဖျစ်မြည်လျက်။ (ဋ္ဌ-၃၄၀) “ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့် တကွသော။ သာမာဝတီ၊ သာမာဝတီမိဖုရားကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပက္ခောသိသု၊ ခေါ်ကုန်၏။

သာ၊ ထိုသာမာဝတီ မိဖုရားသည်။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ကုဒ္ဓဘာဝံ၊ အမျက်ထွက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ သေသမာတုဂါမာနံ၊ ကြွင်းသော

၁။ နိဿယမူဟောင်း၌ပေါ။ ၂။ ဗဒိတ္တံ=(ဆင့်)

၂၂၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

မာတုဂါမတ္ထိအား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ “ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့ကို။ ဘာတေတုကာမော၊ သတ်ခြင်းငှာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အဇ္ဇဒိဝသံ၊ ယနေ့၌။ ဩဓိသကေန၊ ပိုင်းခြားခြင်းဖြင့် ဖြစ်သော။ မေတ္တာဖရဏေန၊ မေတ္တာ၏နဲ့ ခြင်းဖြင့်။ ရာဇာနံ၊ ဥဒေန-မင်းကို။ ဖရထာနံ၊ စေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေနမင်းသည်။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထို သာမာဝတီအမှူးရှိသော မိဖုရားတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသော သာမာဝတီအမှူးရှိသော ငါးရာသော မိဖုရားတို့ကို သာလျှင်။ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မဟာဓနံ၊ ကြီးစွာသောလေးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိသပိတံ၊ အဆိပ်လွှဲသော။ သလ္လံ၊ မြားကို။ သန္တယံတွာ၊ တင်၍။ ဓနံ၊ လေးကို။ ပုရေ၊ ရှေ့၍။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သာမာဝတီပုဗ္ဗေါ၊ သာမာဝတီ အမှူးရှိကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထို ငါးရာသောမိဖုရားတို့သည်။ ဩဓိသော၊ အပိုင်း အခြား အားဖြင့်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ ဖရိံ သု၊ နဲ့ စေကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ခိပိတံ၊ ပစ်ခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အပနေတံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဂတ္တေဟိ၊ ကိုယ်တို့မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ မုစ္စံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ခေဋ္ဌော၊ တံတွေးသည်။ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏံ၊ ယူသင့်သည်ကို ယူခြင်းကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ နံ၊ ထို ဥဒေန-မင်းကို။ သာမာဝတိ၊ သာမာဝတီသည်။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ကိလမသိ၊ ပင်ပန်းသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ အာမ ကိလမာမိ၊ ဩော်-ပင်ပန်း၏။ မေ၊ ငါ၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ကဏ္ဍံ၊ မြာ ကို။ မဟာပထဝီမုခံ၊ မြေကြီးသို့ရှေးရှု။ ကရောဟိ၊ ပြုတော့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ တထာ၊ ထို သာမာဝတီ မိဖုရား ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထို သာမာဝတီမိဖုရားသည်။ “ရညော၊ ဥဒေန-မင်း၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ကဏ္ဍံ၊ မြားသည်။ မုစ္စတု၊ လွှတ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာသိ။ ဆောက်တည်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ကဏ္ဍံ၊

၁။ ဩဒိဿကေန=(ဆဋ္ဌ)
၂။ ဝိသပိတကဏ္ဍံ=(ဆဋ္ဌ)
၃။ ပုရေတွာ=(ဆဋ္ဌ)
၄။ မုစ္စန္တိ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သာမာဝတီဝတ္ထု ၂၂၃

မြားသည်။ မုစ္စိ၊ လွတ်၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌ ပင်လျှင်။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ နိမုဇ္ဈိတော၊ ငုပ်၍။ အာဂမ္မ၊ ကပ်၍။ အလ္လကေသော၊ စိုသောဆံ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အလ္လဝတ္ထော၊ စိုသောအဝတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတော၊ ဝပ်၍။ “ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ မယံ၊ ငါ့အား။ ခမ၊ သည်းခံလော့။ မေ၊ ငါသည်။ ဘေဒကနံ၊ ကုန်းတိုက်သောသူတို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အနုပဓာရေတော၊ မစူးစမ်းမှု၍။ တေ၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တယာ၊ သင်မိဖုရားသည်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ခမိတံ နာမ၊ သည်းခံအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ [ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။] ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုမှာကံ၊ သင်မိဖုရားတို့၏။ ယထာရူစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထ၊ ပေးလှူကုန်လော့။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မေကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ အဇ္ဇတော၊ ယနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဒမ္ပိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ အဇ္ဇတော၊ ယနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဧကံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်၍†။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏။) ရာဇာ၊ ဥဒေနမင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယာစေန္တော၊ တောင်းပန်သည် ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ လဘိ၊ ရသေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဉ္စသတ၊ ငါးရာကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထို သာမာဝတီအမှူးရှိသော မိဖုရားတို့သည်။ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ပင့်ဆောင်စေ၍။ သက္ကာရသမ္ပာနံ၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဣတဘတ္တကိစ္စဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စရှိသော။ ထေရဿ၊

၁။ ဤ[....] တောင့်ကွင်းအတွင်းဝါကျဆင့်မှုတွင်မပါ။

၂။ အဇ္ဇ ဝေါ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ အဇ္ဇ=(ဆဋ္ဌ)

†အာနေထ၊ပင့်ဆောင်ကုန်လော့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝါစေသဟိ၊ပို့ချလတ္တံ့။=(ဆဋ္ဌ)

အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။

တာ၊ လို သာမာဝတီအမှူးရှိသော မိဖုရားတို့သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာဖြင့်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ ပဉ္စ ဥတ္တရာသင်္ဂသတာနိ၊ ငါးရာသော ဧဝေါရုံပုဆိုးတို့ကို။ အဒိသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ ဓထရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ တုန္ဒဝါယကုလေ၊ အပ်လျှိုသမားအမျိုး၌။ (ဧတော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ကေဿ၊ တဆူသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ကောယ၊ တချောင်းသော။ သူစိယာ၊ အပ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဟတ္ထတလမတ္တံ၊ တတောင်မျှ လောက်သော။ စောဠခဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးပိုင်းကို။ အဒါသိ ကိရ၊ ပေးလှူဖူးသတတ်။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သူစိယာ၊ အပ်၏။ ဖလေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ မဟာပညော၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ စောဠခဏ္ဍဿ၊ ပုဆိုးပိုင်း၏။ ဖလေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဣမိနာဝ နိယာဇေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စသတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ငါးရာပတ်လုံး။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ပဋိလသိ၊ ရ၏။

≡ (ဋ-၃၄၁) တဒတာ၊ ထိုနောက်မှ။ မာဂဏ္ဍိယာ၊ မာဂဏ္ဍိဖုရားသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ “မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ ဥဒေန-မင်း၏။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတဘာဝံ၊ ဝန်ခံအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ စူဠပိတရံ၊ ဘေလွှားတော်ဖြစ်သော မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကို။ ပက္ခောသာပေတု၊ ခေါ်စေ၍။ “အမှောက်၊ ငါတို့၏။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတီမိဖုရား၏။ ဝသနဌာနံ၊ နေရာပြာသာဒ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သပရိဝါရံ၊ အခြံအရံနှင့် တကွဖြစ်သော။ သာမာဝတိံ၊ သာမာဝတီမိဖုရားကို။ အန္တောကရိတွာ၊ အတွင်း၌ပြု၍။ ‘ရညော၊ ဥဒေန-မင်း၏။ အာဏာ၊ အာဏာတည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတု၊ ဆို၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ပလာလေန၊ ကောက်ရိုးဖြင့်။ ပလိစေဌေတွာ၊ ရပ်ပတ်၍။ ဂေဟေ၊ နေရာပြာသာဒ်၌။

၁။ သာ ရညော = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂတကာလေ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၂၂၅

အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဒေဝ၊ ပေးကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားသည်။ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမိဖုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတော၊ ကြားရ၍။ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမိဖုရားဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တသ္မိံ၊ ဒီဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုသမာဝတီအမူးရှိသော မိဖုရားတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပပိဋ္ဌကကမ္မဿ၊ ဥပပိဋ္ဌကကံ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ သမာပတ္တိံ၊ မေတ္တာဈာန်သမာပတ်ကို။ အပ္ပေတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြစ်သာလျှင်။ ထုသမုဋ္ဌိ ဝိယံ၊ ဖွဲ့ဆုပ်ကဲ့သို့။ ဝျာယိံသု၊ မီးလောင်ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုသမာဝတီအမူးရှိကုန်သော ငါးရာသောမိဖုရားတို့၏။ အာရက္ခပုရိသာ၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်။ ရညော၊ ဥဒေန-မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမီးတိုက်ခြင်းမည်သည်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။

ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ “ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယေသန္တော၊ ပညာဖြင့် စူးစမ်း ရှာဖွေသည်ရှိသော်။ မာဂဏ္ဍိယာယ၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရားသည်။ ကာရိတဘာဝံ၊ ပြုစေအပ်သည့်အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမိဖုရားကို။ ပက္ခောသာပေတော၊ ခေါ်စေ၍။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကရေန္တိယာ၊ ပြုသော။ တယာ၊ သင်သည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ‘ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ထ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ပရိသက္ကမာနာ၊ လုံ့လပြုသော မိန်းမတို့ကို။ ဃာတိတာ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ (ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) ပသန္တော၊ ကြည်ညိုသည်။ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏။ တုယံ၊ သင်မိဖုရားအား။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ တဝ၊ သင်မိဖုရား၏။ ဉာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ပက္ခောသာပေဟိ၊ ခေါ်စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိမိဖုရားသည်။ ရညော၊ ဥဒေန-မင်း၏။ ကထံ၊ စကားတော်ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ အညာတကေပိ၊ အဆွေမတော်သောသူတို့ကိုလည်း။ ဉာတကေ ကတော၊ အဆွေတော်သည်တို့ကိုပြု၍။ ပက္ခောသာဝေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေန-မင်းသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ

သောအဆွေအမျိုးတို့၏။ သန္တိပတိတဘာဝံ၊ စည်းဝေးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ရာဇဂံဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဂလပ္ပမာဏေသု၊ ရေမျိုအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အာဝါဇေသု၊ တွင်းတို့၌။ နိခနိတွာ၊ မြှုပ်၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ သိသာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဘိန္နာပေန္တော၊ ခွဲစေလိုသည်ဖြစ်၍။ မဟန္တေဟိ၊ ကြီးစွာကုန်သော။ အယနဂ်လေဟိ၊ သံထွန်သွားတို့ဖြင့်။ ကသာပေသိ၊ ထွန်စေ၏။ မာဂဏ္ဍိယမ္ပိ၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရားကိုလည်း။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဆိန္ဒာပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ ပူဝပစနကဋ္ဌာဟေ၊ မုန်ကြော်သော အိုးကင်း၌။ ပစာပေသိ၊ ကြော်စေ၏။

သပရိဝါရာယ၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော။ သာမာဝတိယာ၊ သာမာဝတိမိဖုရား၏။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်။ ဈာယနကမ္ပံ၊ လောင်စေတတ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) သာ၊ ထိုသာမာဝတိမိဖုရား၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မမူမီ၊ တေဟေဝ ပဉ္စဟိမာတုဂါမသတေဟိ၊ ထိုငါးရာသော မာတုဂါမတို့နှင့်ပင်လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစား၍။ ဗဟိတိတ္ထေ၊ အပဖြစ်သော ဆိပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်။ သိတေ၊ အချမ်းသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဝိဒ္ဓုဒ္ဓဋ္ဌာနေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အသောဓေတွာဝ၊ မသုတ်သင်မူ၍သာလျှင်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဝိသိဗ္ဗေသံ၊ လှူကုန်၏။ အန္တောပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းအတွင်း၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။ နိသိန္တော၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တာ၊ ထိုသာမာဝတိအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိဖုရားအလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမတို့သည်။ ဇာလာသု၊ မီးလျှံတို့သည်။ ပစ္စိန္နာသု၊ ပြတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကတံ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ အယံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဤ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ရဉ္စညာ၊ မင်းကြီး၏။ ကုလူပကော၊ နန်းတော်သို့ကပ်ရောက်သော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတည်း။ ဣမံ၊ ဤ “အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကုဇ္ဈိ-

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ခုဇ္ဈတ္တရာ-သမာဝတီဝတ္ထု ၂၂၇

သဘိ၊ အမ္ပကံထွက်တော်မူလတ္တံ့။ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ သုဇ္ဈာပိတံ၊ ကောင်းစွာမီးသဂြိုဟ်အပ်သည်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇာဘိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) အညာနိပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အဒံသ၊ ပေးကုန်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာလာယ၊ မီးလျံသည်။ ပစ္ဆိန္နာယ၊ ပြတ်သည့်ရှိသော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တာသံ၊ ထိုငါးရာသောမိန်းမတို့၏။ ပဿန္တိန္နယေဝ၊ မြင်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဗ္ဗေါဋ္ဌေတွာ၊ ခါ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ ၁။ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ တေန (၄-၃၄.၂) ကမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့်။ နိရယေ၊ ရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ပက္ခာဝသောသေန၊ ရင့်ပြီးသော မကောင်းမှုကံ၏ အကြွင်းဖြင့်။ ဣမံ ဈာပနံ၊ ဤမီးလောင်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိံသု ကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်။ (ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) စတုပရိသမဇ္ဈေ ပန၊ လေးပါးသော ပရိသတ်အလယ်၌ကား။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားဖြစ်သနည်းဟူမူကား။) ခုဇ္ဈတ္တရာ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။ မာတုဂါမအတ္တဘာဝေ၊ မာတုဂါမ၏ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဌတွာ၊ ထည့်၍။ ပဉ္စန္ဒီမာတုဂါမသတာနံ၊ ငါးရာသော မာတုဂါမတို့ကို။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သာမာဝတီပိ၊ သာမာဝတီ မိဖုရားသည်လည်း။ ရညာ၊ ဥဒေနမင်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အပ္ပိတံ၊ ပစ်အပ်သော။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ မေတ္တာဖရဏေန၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏ နှံ့ခြင်းဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ ပဋိဗာဟိ၊ တားမြစ်နိုင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။) တဿာပိ၊ ထိုသာမာဝတီ မိဖုရား၏လည်း။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ တဒေဝ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကိုပင်။ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း

၁။ [...]ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိပုဒ်များ နိဿယ-မူဟောင်းတွင်ပေါ်။

၂။ ဣမံ ဈာပနံ=(ဆဋ္ဌ)

ကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၍။ ခုတ္တုတ္တရံ၊ ခုတ္တုတ္တရာကို။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ဒါယိကာမတို့တွင်။ သာမာဝတိ၊ သာမာဝတိ မိဖုရားကို။ မေတ္တာဝိဟာရီနံ၊ မေတ္တာချာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဥတ္တရာနန္ဒမာတာ^၁ ဝတ္ထု

၂၆၂။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဈာယိနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဈာယိနံ- ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဈာနာဘိရတာနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ နန္ဒမာတာ၊ နန္ဒ၏အမိဖြစ်သော။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာ-အမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ အဂ္ဂ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သာ၊ ထိုဥတ္တရာ-အမည်ရှိသော ဒါယိကာမအလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ ဈာနာဘိရတာနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်သောဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ထားတော်မူအပ်သော ဈာန်၌မွေ့လျော်သော ဒါယိကာမတို့ထက် မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ သာ၊ ထိုဥတ္တရာ-အမည်ရှိသော ဒါယိကာမ အလောင်းဖြစ်သော သတို့သမီးသည်။ ကပ္ပသဘာဝဟဿံ၊ ကမ္ဘာဘသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓပွါဒေ၊ ဤဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သုမနသဌိံ၊ သုမနသဌေးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဝသန္တဿ၊ နေသော။ ပုဏ္ဏသေဌိဿ နာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော သဌေး၏။ ဘရိယာယ၊ မယား၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်းတိုက်၌။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူလေ၏။ ဥတ္တရာတိ၊ ဥတ္တရာဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

၁။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် “နန္ဒမာတာဥတ္တရာ” ဟုရှိသည်။
၂။ ပုဏ္ဏသိဟဿ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၁၂၉

အထ၊ထိုနောင်မှ။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ နက္ခတ္တမဟဒိဝသေ၊ နက္ခတ်သဘင်
ပူဇော်သောနေ့၌။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သဌေးသည်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏအမည်
ရှိသော သူကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တတ ပုဏ္ဏ၊ အမောင်ပုဏ္ဏ။
နက္ခတ္တံ ဝ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်သည်လည်းကောင်း။ ဥပေါသထော ဝ၊ ဥပုသ်
သည်လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတဿ၊ သူဆင်းရဲအား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်
မှု စအံ့နည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော။
‘ပရိဗ္ဗယံ’၊ ရိက္ခာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ ကိဋ္ဌိ-
ဿသိ၊ ကစားလတ္တံ့လော။ ဗလဝဂေါဏေ စ၊ အားကြီးသော နွားတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဖာလဉ္စ၊ ထွန်သွားကို လည်းကောင်း။ နဂ်လဉ္စ၊ ထွန်တုံးကို
လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကသိဿသိ၊ ယာထွန်လတ္တံ့ လော။’ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ဆို၏။)” “အယျ၊ အရှင်သဌေး။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘရိယာ-
ယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) တံ ကထံ၊ ထိုသဌေးဆိုသောစကားကို။ ဘရိ-
ယာယ၊ မယားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ “အယျော၊ အမောင်။
သေဋ္ဌိ နာမ၊ သဌေးမည်သည်ကား။ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏။ တယာ၊ အမောင်
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တဿ၊ စကားပြောသော။ တဿ၊ ထိုသဌေး၏။
ကထာ၊ စကားသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်ပေ၏။ တံ ပန၊ အမောင်သည်
ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကသိကမ္ပံ၊ ယာထွန်မှုကို။ မာ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ မစွန့်
လင့်။”ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ ထို ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော ဒါယကာ
သည်။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ နာယူ၍။ ကသိ-
တဏ္ဏံ၊ ယာထွန်ခြင်း၏ အဆောက်အဦဖြစ်သောတဏ္ဏာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
ကသိတုံ၊ ယာထွန်ခြင်းငှာ။ ဂတော၊ သွား၏။

တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ သာရိပုတ္တတ္ထရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်
သည်။ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ တတော်မူ၍။
“အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ မယာ၊ ငါသည်။ သဂ်ဟံ၊ ချီး
မြှောက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝန္တတိ၊ သင့်သနည်း။”ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဣမဿ ပုဏ္ဏဿ၊ ဤ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော
ဒါယကာ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ အကျိုးပေးလတ္တံ့သော ကုသိုလ်ကို
ဖြစ်ခြင်း၏ အားကြီးစွာသော အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခာ-

စာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးတော်မူသော အချိန်၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အဒါယ၊ ယူ၍။ ပုဏ္ဏဿ၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာ၏။ ကသနဋ္ဌာနံ၊ ယာထွန်ရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ “အဝိဒ္ဓရေ၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကသိ၊ ယာထွန်ခြင်းကို။ (ဋ္ဌ-၃၄၃) ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိ၊ ရှိခိုးလေ၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တံ၊ ထို ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောဒါယကာကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်ရှုတော်မူ၍။ ဥဒကသဘာဝံ၊ ရေ၏နီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောဒါယကာအား။ “အယျော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို။ ခောဝိတုကာမော၊ ဆေးခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ ဧတံ(စိန္တနံ)၊ ဤသို့ကြံခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ခါဒန္တေ၊ စားသည်ရှိသော်။ ပတ္တေန၊ သပိတ်တော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မကရဏံ၊ ရေစစ်ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို။ ခောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းခံသွားရာခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ “ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ ဤခရီးသို့။ န ပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကြွလာ။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့၌ကား။ မယျံ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟတ္ထာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကြွလာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏။ တရိယာ၊ မယားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှာ။ အာဟရဏကံ၊ ဆောင်အပ်သော။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တော်၌။ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ တည်စေမှုကား။ အဟော ဝတ၊ သြော်... ကောင်းလေစ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နက္ခတ္တဒိဝသော၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်နေ့တည်း။”

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၂၃၀

ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ လဘနကနိယာမေန၊ ရအပ်သောအမှတ်ဖြင့်။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်၊ စားဖွယ်ကို။ သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ကသနဋ္ဌာနံ၊ ယာထွန်ရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “အညေသု၊ တပါး ကုန်သော။ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌။ မယံ၊ ငါ့အား။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ န ဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ သန္တေပိ၊ ရှိပါသော်လည်း။ မမ၊ ငါ့အား။ အယံ၊ အရှင်ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဇ္ဇေ ပန၊ ယနေ့၌ကား။ ဒိန္နမ္ပိ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုတည်းဟူသော ခဲဖွယ်၊ စားဖွယ်တို့၏လည်း။ သမ္မုခိဘာဝေါ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မမ၊ ငါ၏။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ပုန၊ တဖန်။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဟာရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣမံ အာဟာရံ၊ ဤအစာကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ယောမိ၊ လူအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။) တိဟိ စေတနာဟိ၊ ပုဗ္ဗ၊ မုဉ္ဇေ၊ ပရ-တည်းဟူသော သုံးတန်သောစေတနာတို့နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံဘောဇနံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တော်၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့လူရသဖြင့်။ ဣဓံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ဒုဂ္ဂတဇီဝိတာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အသက်မွေးခြင်းမှ။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) မုစ္စာမိ၊ လွတ်ရပါလိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည် လည်း။ “တဝ၊ သင်၏။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်။ ပူရတု၊ ပြည့်စေ သတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) တဿ၊ ထိုဒါယိကာမအား။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်မှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော် မူလေ၏။

သာပိ၊ ထိုဒါယိကာမသည်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ အာဟာရံ၊ အစာကို။

သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကသနဋ္ဌာနံ၊ ယာထွန်ရာအရပ်
သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ကုဇ္ဈနဘာဝတော၊ အမျက်ထွက်အံ့
သည်အဖြစ်မှ။ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ “သမိ၊ အရှင်လင်။ အဇ္ဇ၊
ယနေ။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ။ တဝ၊ အမောင်၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ သန္ဓာရေဟံ၊
ကောင်းစွာတည်စေလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ ကာရဏာ၊
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (သန္ဓာရေမိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေရအံ့နည်း။) ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ တဝ၊ အမောင်အား။
အာဟာရံ၊ အစာကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်လတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး
အကြား၌။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဝ၊
အမောင်၏။ ဘာဂတတ္တံ၊ အဖို့ဖြစ်သောထမင်းကို။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တော်၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍။ ပုန၊
တဖန်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဟာရံ၊ အစာကို။ ပစိတွာ၊
ချက်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတ၊ လာသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ တေ၊ သင်သည်။ မနာပံ၊
နှစ်သက်ဖွယ်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။
ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။
ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ဒန်ပူကိုလည်းကောင်း။ မုခေါဒကဉ္စ၊ မျက်သစ်ရေကိုလည်းကောင်း။
ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့အား။ သုပ္ပဘာတံ၊
ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ထေရဿ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော အသုံးအဆောင်သည်
လည်း။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တကမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ဇနာနံ၊ သမီးခင်ပွန်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေသဒိသမေဝ၊
တူမျှသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပုဏ္ဏော၊
ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ အာဟာရကိစ္စံ၊ အစာစားမှုကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ဘရိယာယ၊ မယား၏။ ဥရုမ္ပိ၊ ပေါင်၌။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ မုဟုတ္တံ၊ တဏှမျှ။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထို
ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာအား။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ သက်
လေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ ထောက်၊ အတန်
ငယ်။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ပဗုဒ္ဓေ၊ ခိုးလတ်သော်။ (ဋ-၃၄၄) ကသိတ-

၁။

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၂၃၃

ဌာနံ၊ ယာထွန်ရာအရပ်သို့။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သြလောကိတော-
လောကိတဌာနံ၊ ကြည့်တိုင်း ကြည့်တိုင်းသော အရပ်သည်။ မဟာကောသာ-
ဇ္ဇကိပုပ္ဖေဟိ၊ သပုတ်ခါးကြီးပွင့်တို့ဖြင့်။ သမ္ပုဏ္ဏော^၁ ဝိယ၊ ပြည့်သကဲ့သို့။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောသူသည်။ ဘရိယံ၊ မယား
ကို။ “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ကိန္နာမ၊ အဘယ်သို့သဘော
ရှိသော ဝတ္ထုနည်း။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ဣဒံ ကသိတဌာနံ၊ ဤယာထွန်ရာအရပ်
သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
ခါယတိ၊ ထင်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျ၊ အရှင်လင်။
အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ဧတံ၊ အမောင်သည်။ သကလဒိဝသံ၊ အလုံးစုံသောနေပတ်လုံး။
ကိလန္တတာယ၊ ပင်ပန်းသည်အဖြစ်ကြောင့်။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘမန္တိ-
မညေ၊ လည်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဘဒ္ဒေ၊
အဘယ်။ မယျံ၊ ငါ့အား။ အဿဒ္ဒဟန္တိ၊ မယုံကြည်သည်ရှိသော်။ သယံ၊ ကိုယ်
တိုင်။ တံ၊ သင်သည်။ သြလောကေဟိ၊ ကြည့်စမ်းပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(အာဟ၊ ဆို၏။) တသ္မံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သား၊ ထိုမယားသည်။ သြ-
လောကေတော၊ ကြည့်၍။ အယံ၊ ဤအမောင်ပုဏ္ဏ-သည်။ သဘာဝံ၊ ဟုတ်
မှန်သောသဘောကို။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ ဧတံ၊ ဤ
အမောင်ဆိုတိုင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ကေ၊
တခုသော။ ဝဋ္ဋံ၊ ရွှေတုံးကို။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ နဂ်လသိသေ၊ ထွန်တုံး
ဦး၌။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ ဂုဠပိဏ္ဏော ဝိယ၊ တင်လဲခဲကဲ့သို့။ နဂ်လသိသေ၊
ထွန်တုံးဦး၌။ အလ္လိယိတော၊ ကပ်ငြိ၍။ အဌာသိ၊ တည်လေ၏။ သော၊ ထို
ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော သူသည်။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ပဏ္ဏောသိတော၊ ခေါ်၍။
“ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ဝပိတဗီဇံ နာမ၊
စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့မည်သည်။ တီတိ ဝါ မာသေဟိ၊ သုံးလတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ စတုဟိ ဝါ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖလံ၊ အသီး
ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အမ္မာကံ ပန၊ ငါတို့၏ကား။ အယျဿ၊ အရှင်ဖြစ်
သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။
ဧပိတေန၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ သဒ္ဓါဗီဇေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော မျိုးစေ့
သည်။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့၌ပင်လျှင်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဒိန္နံ၊

၁။ သမ္ပုရိကိဏ္ဏံ-(ဆဋ္ဌ) ၂။ အယျံ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ ကဋ္ဌိ=(ဆဋ္ဌ)

ပေးအပ်၏။ ကရိယမတ္တော၊ တပယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊
 ဤအရပ်၌။ အာမလကမတ္တောပိ၊ သျှစ်သျှားသီး အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ပံသုပိဇ္ဈော၊ မြေစိုင့်သည်။ အသုဝဇ္ဈော နာမ၊ ရွှေမဟုတ်သည်
 မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှေ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရိယာမ၊ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) “ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ တွေကံ၊ ဤမျှ
 လောက်သော။ ဣမံ သုဝဏ္ဏံ၊ ဤရွှေကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ခါဒိတုံ နာမ၊
 စားခြင်းငှာမည်သည်။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
 ဘရိယံ၊ မယားကို။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍။
 ဘတ္တဿ၊ ထမင်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော။
 ပါတိံ၊ ခွက်ကို။ သုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား
 ၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ “ဧကော၊ တယောက်သော။ မနုဿော၊ လူ
 သည်။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
 သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တာတ၊ အမောင်။
 ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်
 သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧကံ၊ တခုသော။ ကသိတဌာနံ၊
 ထွန်ရာအရပ်သည်။ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ပဟိ-
 ဏိတွာ၊ စေတော်မူ၍။ အာဟရာပေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ လျှောက်လေ၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကိန္နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
 မြတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဏ္ဏော နာမ၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်လေ၏။) ဘဏော၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်
 လော့။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။ ပုဏ္ဏဿ၊ ပုဏ္ဏ-
 အမည်ရှိသော ဒါယကာ၏။ ကသိတဌာနတော၊ ယာထွန်ရာအရပ်မှ။ သုဝဏ္ဏံ၊
 ရွှေကို။ အာဟာရထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။)

သကဋ္ဌေဟိ၊ လှည်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတရာဇပုရိသာ၊ သွားသော
 မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ “ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်တော်၏

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၂၃၅

အကျိုးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ သုဏ္ဏပိဏ္ဏေ၊ ရွှေတုံးတို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဂဟိတဂဟိတမ္ပိ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းလည်း ဖြစ်သော။ (တံ၊ ထိုရွှေတုံးသည်။) ကသိတလေဉ္စယေဝ၊ ထွန်ကျစ်ခဲ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုမင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ (တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။) အာရောဓေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂန္တော၊ သွား၍။ “ပုဏ္ဏဿ၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောသူ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ ဂဏ္ဍဏံ၊ ယူကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဂဟိတဂဟိတံ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းသည်။ သု-ဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေတုံးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုမင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံ သုဝဏ္ဏံ၊ ထိုရွှေကို။ အာဟရိတှာ၊ ဆောင်၍။ ရာဇဂံဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ရာသိံ၊ အစုကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ရာသိံ၊ အစုသည်။ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်။ တာလပုမာ-ဏော၊ ထန်းတပြန် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဝါဏီဇေ၊ ကုန်သည်တို့ကို။ ပက္ခောသာပေတှာ၊ ခေါ်စေ၍။ “ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ လောက်သော။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ (ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) ဧတ္တကဿ၊ ဤမျှလောက်သော။ နေဿ၊ ဥစ္စာ၏။ သမိနော၊ အရှင်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ ပန၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နံ၊ ထိုသူကို။ နေသေဋ္ဌိံ နာမ၊ နေ-သဌေးမည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။) တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောသူကို။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ နေသေဋ္ဌိံ - နာမ၊ နေ-သဌေးမည်သည်ကို။ ကရေတု၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတှာ၊ ဆို၍။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ သုဝဏ္ဏံ၊ ထိုရွှေကို။ တသေဝ၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောသူအားသာလျှင်။ ဒတှာ၊ ပေး၍။ တံဒိဝသံယေဝ၊ ထိုနေ၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောသူအား။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သဌေးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏။ သော နေသေဋ္ဌိံ၊ ထို နေ-သဌေးသည်။ (ဋ္ဌ-၃၄၅)

၂၃၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

မင်္ဂလံ၊ ဘွဲ့အမည်မှည့်ခြင်းမင်္ဂလာကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလတ်သော်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူလေ၏။ သတ္တမေ ဒီဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တာနုမောဒနာယ၊ ဆွမ်းကို အနုမောဒနာ ပြုခြင်းဖြင့်။ ပုဏ္ဏသေဠိပိ၊ ပုဏ္ဏသဌေးသည်လည်းကောင်း။ ဘရိယာပိ၊ ယောသသည်လည်းကောင်း။ ဓီတာပိ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။

အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဇဂဟသေဠိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သဌေးသည်။ “ပုဏ္ဏသေဠိနော၊ ပုဏ္ဏ-သဌေးအား။ ဝယပုတ္တာ၊ အချိန်အရွယ်သို့ ရောက်သော။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးသည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတော၊ ကြား၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသောသဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သဌေး၏။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ န ဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသာသနံ၊ တဖန်စေလွှတ်သော သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သုမနသေဠိပိ၊ သုမန-သဌေးသည်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ “တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသိတော၊ နေ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့် ပင်လျှင်။ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ န ဒေသိ၊ မပေး။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုန၊ တဖန်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။) တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပုဏ္ဏသေဠိ၊ ပုဏ္ဏ-သဌေးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကို အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။) “တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ တုမ္မာကံ၊ သင်သဌေးတို့၏။ ဣမံ သေဠိသဘာဝမေဝ၊ ဤသဌေးသဘောကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ပုရိသော နာမ၊ ယောက်ျားမည်သည်ကား။ သဗ္ဗကာလေ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဧဝံဝိဓော ယေဝ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န သလ္လက္ခေတဗျော၊ မမှတ်အပ်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တာဒိသေ၊ ထိုအရှင်သဌေးကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားတို့ကို။ ဒါသေ၊ ကျွန်တို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တုယံ ပန၊ သင်သဌေး၏ကား။ ဇာတိံ ဝါ၊ ဇာတ်ကို

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၂၃၇

လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တံ ဝါ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ န ကောပေမိ၊ မပျက်
စေ။ အပိစ္စ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ သောတာ-
ပန္နာ၊ သောသာပန်ဖြစ်သော။ အရိယသာဝိကာ၊ အရိယာတပည့်မတည်း။ ဒေဝ-
သိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ကဟာပဏဂ္ဂနကောဟံ၊ တသပြာထိုက်ကုန်သော။ ပုပ္ဖေဟံ၊ ပန်း
တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သမီးကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာဒိသဿ၊ အရှင်သဌေးကဲ့သို့သဘောရှိသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက-
ဿ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောသူ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ န၊ ပေသေသာမိ၊ မစေအံ့။ ”ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိဿ၊ ပုဏ္ဏ-သဌေး၏။ ပဋိဗာ-
ဟကတာဝံ၊ တားမြစ်သည်အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်
သဌေးသည်။ ပေါရာဏကံ၊ ရွေး၌ဖြစ်သော။ ဝိဿာသံ၊ အကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ မာ
ဘိန္ဒတု၊ မဖျက်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သုဏိသာယ၊ ချေးမ
အား။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ဒွိကဟာပဏဂ္ဂနကာနိ၊ နှစ်သပြာထိုက်ကုန်
သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပူဇာပေသာမိ၊ ပူဇော်စေအံ့။ ”ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊
တဖန်။ သာသနံ၊ သတင်းကောင်းကို။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊
ထို ပုဏ္ဏ-အမည်ရှိသော သဌေးသည်။ “သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့
သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ တဿ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သဌေး၏။
သရံ၊ အိမ်သို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိနော၊ ပုဏ္ဏ-အမည်
ရှိသော သဌေး၏။ ဓိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ သာ ဥတ္တရာ၊ ထိုဥတ္တရာ-အမည်
ရှိသော သတို့သမီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ “အဟံ၊
ကျွန်တော်မသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလဂေဟေ၊ ခိတတို့အိမ်၌။
မာသဿ၊ လ၏။ အဋ္ဌ ဒိဝသာနိ၊ ရှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ နိဗဒ္ဓိဥပေါသထကမ္ပံ၊
အမြဲဥပုသ်သုံးသောအမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။
တုမှေသု၊ အမောင်တို့သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စန္တေသု၊ ဝန်ခံကုန်သည်ရှိသော်။ ဥပေါ-
သထဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌဟေယျံ၊ ဆောက်တည်ပါအံ့။” ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသဌေးသားသည်။ (သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတု၊
ဝန်ခံခြင်းငှာ။) “န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊
ဆို၍။) န သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိ၊ ဝန်ခံ။ သာ၊ ထိုဥတ္တရာအမည်ရှိသော သတို့သမီး
သည်။ တံ၊ ထိုသဌေးသားကို။ သညာပေတု၊ သိစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိ၊

၁။ ဒွိန္နံ ကဟာပဏာနိ အဂ္ဂနကာနိ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သစ္စာပေသာမိ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ နိဗဒ္ဓိ ဥပေါသထကမ္ပံ = (ဆဋ္ဌ) ၄။ တံ န သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိ = (ဆဋ္ဌ)

မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။
 ပုန၊ တဖန်။ အန္တောဝသေ၊ ဝါတွင်း၌။ “ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးသည်။
 ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တဒါပိ၊ ထိုဝါတွင်း
 အခါ၌လည်း။ ဩကာသံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအခွင့်ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုလတ်သော်။
 (ဩကာသံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအခွင့်ကို။) နေဝ အလတ္တ၊ နေ။ သာ၊ ထိုဥတ္တရာ
 အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ အန္တောဝသေ၊ ဝါတွင်း၌။ အစုတိယေသု
 မာသေသု၊ အခွင့်တကွ သုံးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တေသု၊ လွန်ကုန်သည်
 ရှိသော်။ အစုမာသေ၊ လခွဲသည်။ အဝသိဋ္ဌေ၊ ကြွင်းသည်ရှိသော်။
 မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊
 စေလိုက်၏။ (ကိံ ပေသေသိ၊ အဘယ်သို့ စေလိုက်သနည်း။) “အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ တုမ္ပဟိ၊ သင်မိခင်ဖခင်တို့သည်။ စာရဏေ၊ နောင်အိမ်၌။
 ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်သွင်းအပ်၏။ ဧတ္တဏေသု၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။
 ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တနေမျှလည်း။ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊
 ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှာ။ န လဘာမိ၊ မရ။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပဉ္စဒသ ကဟာပဏသဟဿာနိ၊ တသောင်းငါးထောင်
 သော အသပြာတို့ကို။ ပေသေသ၊ ပို့လာစေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 (ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။) တေ၊ ထိုမိဘတို့သည်။ ဓိတု၊ သမီး၏။ သာသနံ၊
 သတင်းစကားကို။ (၄-၃၄၆) သုတော၊ ကြား၍။ “ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကား။ ကိံ၊ အသို့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အပုစ္ဆိတွာဝ၊ မမေးမူ၍သာလျှင်။
 (ပဉ္စဒသ ကဟာပဏသဟဿာနိ၊ တသောင်းငါးထောင်သော အသပြာတို့ကို။)
 ပဟိဏိံသု၊ ပို့စေကုန်၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။
 တေ ကဟာပဏေ၊ ထိုဘသောင်းငါးထောင်သော အသပြာတို့ကို။ ဂဏိတွာ၊
 ယူ၍။ တသ္မိံ နဂဓေ၊ ငိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သိရိမာ နာမ၊ သိရိမာ-
 အမည်ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသိရိမာ
 အမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမကို။ ပက္ခေသသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “အမ္မ
 သိရိမေ၊ အရှင်သိရိမာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ အစုမာသံ၊ ဤလခွဲပတ်လုံး။
 ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ဆောက်တည်ပါအံ့။
 တံ၊ သင်သည်။ ဣဒာနိ ပဉ္စဒသ ကဟာပဏ သဟဿာနိ၊ ဤတသောင်း
 ငါးထောင်သော အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣမံ အစုမာသံ၊
 ဤလခွဲပတ်လုံး။ သေဠိပုတ္တံ၊ သဌေးသားကို။ ပရိစရာဟိ၊ လုပ်ကျွေးလော့။”

၈

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၂၃၉

ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ခို၏။) သာ၊ ထိုသိရိမာ-အမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာ
မသည်။ “အယေ၊ အရှင်မ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိ၊
ဝန်ခံလေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သဌေး
သားသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သိရိမာယ၊ သိရိမာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မောဒိဿာမိ၊ ဝမ်းမြောက်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဥတ္တရာယ၊
ဥတ္တရာ-အမည်ရှိသော သဌေးသမီးအား။ အစုမာသံ၊ လခွံကို။ (ဝီတိနာမေတွာ၊
လွန်စေ၍။) ဥပေါသထကမ္ပံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအမှုကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိ၊ ဝန်ခံလေ၏။

သာ၊ ထိုဥတ္တရာ-အမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ တေန၊ ထိုသဌေးသား
သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတဘာဝံ၊ ဝန်ခံအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဒိဝသေ
ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ဒါသိဂဏပရိ-
ဝုတာ၊ ကျွန်မအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ခါဒနိယ ဘောဇနိယံ၊ ခဲဖွယ်၊ စားဖွယ်ကို။ သံဝိဒဟိ-
တွာ၊ စီရင်၍။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
တော်မူခြင်းကိစ္စကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂတေ၊ ကြွ
သွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဥပေါသထဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊
ဆောက်တည်၍။ ပါသဒဝရံ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်သို့။ အာရုယျ၊ တက်၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ အာဝဇ္ဇမာနာ၊ ဆင်ခြင်လျက်။
နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အစုမာသံ၊ လခွံကို။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်
စေ၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ဝိသဇ္ဇနဒိဝသေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောနေ့၌။
ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်။ ယာဂုခဇ္ဇကာဒိနိ၊ ယာဂုခဲဖွယ်-အစရှိသည်
တို့ကို။ သံဝိဒဟန္တိ၊ စီရင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ လည့်လည်၏။ ကသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထို
အခါ၌။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သဌေးသားသည်။ သိရိမာယ၊ သိရိမာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ဥပရိပါသဒဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်သို့တက်လျက်။
ဇာလဝါတပါနံ၊ ကွန်ရက်လေသာတံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ အန္တရဝတ္ထု၊
အိမ်ကြမ်းပြင်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်နေ၏။
ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ ဝါတပါနန္တိဒ္ဓေန၊ လေ
သောက်တံခါးပေါက်ဖြင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။
သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သဌေးသားသည်။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး
ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “အယံ၊ ဤသဌေးသမီးသည်။ နေရယိက-
ဇာတိကာဝတ၊ ငရဲသူ သဘောရှိစွာတကား။ ဧဝံဝိဓံ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သည်မည်သော။ သမ္ပုတ္တံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဥက္ကလိကမသိ-

မက္ခိတာ၊ ထမင်းအိုးမှဖြစ်သော မီးသွေးဖြင့်လိမ်းကျပျာသည့်။ ဟုတော၊ ဖြစ်
 ၍။ နိက္ကာရဏာ၊ အကြောင်းမရှိပဲလျက်။ ဒါသိနံ၊ ကျွန်မတို့၏။ အန္တရေ၊
 အလယ်၌။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ သိတံ၊ ပြုံး
 ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။
 တဿ၊ ထိုသဌေးသား၏။ ပမာဒဘာဝံ၊ မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတု၊
 သိ၍။ “အယံ ဗာလော နာမ၊ ဤသမိုက်မည်သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါပေါ်သိမ်း။ ထာဝရ၊ အမြဲတည်
 ပါ၏။ ဣတိ သညီ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးပိုက်၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု
 ၍။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သိရိမာ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမသည်။
 “အယံ စေဋ္ဌိကာ၊ ဤကျွန်မသည်။ မယံ၊ ငါသည်။ ဌိတာယ၊ ထင်ရှားတည်
 သည်ဖြစ်လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မမ၊ ငါ၏။ သာမိကေန၊ လင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုပိတာ၊
 အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဩတရိ၊ သက်၏။ ဥတ္တရာ၊
 ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီးသည်။ တဿ၊ ထိုသိရိမာအမည်ရှိသော
 ပြည့်တန်ဆာမ၏။ အာဂမနာကပ္ပေနော၊ လာသော အသွင်ဖြင့်သလျှင်။
 “အယံ ဗာလာ၊ ဤအမိုက်မသည်။ အစုမာသမတ္တံ၊ လခွဲမျှ။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊
 ဤအိမ်၌။ ဝသိတော၊ နေ၍။ ဧတံ ဂေဟံ၊ ဤအိမ်သည်။ မယုဗေဝ၊ ငါ၏
 သာလျှင်။ (ဂေဟံ၊ အိမ်တည်း။) ဣတိ သညီ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်။ ဇာ-
 ကာ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတု၊ သိ၍။ တင်္ဂဏညေဝ၊ ထိုဇာဋ္ဌိသာ
 လျှင်။ မေတ္တာဈာနံ၊ မေတ္တာဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင်စား၍။ အဋ္ဌာသိ၊
 တည်၏။ သိရိမာပိ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း။ ဒါ-
 သိနံ၊ ကျွန်မတို့၏။ အန္တရေန၊ အတွင်းဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာလတ်၍။ ဥဠု-
 ကံ၊ ဆီမှုတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ပူဝပစနဋ္ဌာနေ၊ မို့ကြော်ရာအရပ်၌။
 ပက္ကဋ္ဌိတတေလဿ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောဆီဖြင့်။ ပူရေတော၊ ပြည့်၍။ ဥတ္တ-
 ရာယ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌။ အာ-
 သိဉ္စိ၊ သွန်းလောင်း၏။ မေတ္တာဈာနဿ၊ မေတ္တာဈာန်၏။ ငိပ္ပာရေန၊ နံ၊
 ငြင်းကြောင့်။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ မတ္တကေ၊
 ထိပ်ထက်၌။ အာသိတ္တံ၊ လောင်းအပ်သော။ ပက္ကဋ္ဌိတလေလံ၊ ကျိုက်ကျိုက်
 ဆူသောဆီသည်။ ပဒမပတ္တေ၊ ပဒုမ္မာကြာရှက်၌။ အာသိတ္တဥဒကံ ဝိယ၊
 လောင်းအပ်သောရေကဲ့သို့။ ဝိနိဝတ္တိတော၊ နစ်၍။ ဂတံ၊ သွား၏။

၁။ ပက္ကုလိတတေလဿ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပက္ကုလိတတေလံ - (ဆဋ္ဌ) =

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ဥတ္တရာနန္ဒမာတာဝတ္ထု ၂၄၁

၂

တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သိရိမာယ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာ
မ၏။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတာ၊ တည်တန့်သော။ ဒါသိယော၊ ကျန်တို့သည်။ တံ၊
ထိုသိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ “ဇေ၊
ဟယ်...ကျွန်မ။ ဟောတု၊ ထိုသို့ကျိက်ကျိက်ဆူသော ဆိပ်ဖြင့်လောင်းသည်မှ
လည်းဖြစ်စေ။ တံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျာယ၊ အရှင်မ၏။
ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မူလံ၊ အခကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာရ
သည်ဖြစ်၍။ (ဋ-၃၄၇) ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဝသမာနာ၊ နေရသည်
ဖြစ်လျက်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျာယ၊ အရှင်မနှင့်။ သဒိသာ၊ တူသည်။
ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝါယမသိ၊ လုံ့လပြုတိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေ၊
ရှေ့တူရူအရပ်၌။ တံ၊ ထိုသိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမကို။ ပရိဘာ-
သိသု၊ ဆဲရေးကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သိရိမာ၊ သိရိမာ အမည်ရှိ
သော ပြည့်တန်ဆာမသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂန္တုကဘာဝံ၊ ညွှန်သည်
၏အဖြစ်ကို။ အညာသိ၊ သိလေ၏။ သာ၊ ထိုသိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်
ဆာမသည်။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥတ္တရာယ၊
ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။
“အယျ၊ အရှင်မ။ အနုပဓာရေတွာ၊ မစူးစမ်းမှု၍။ မေ၊ ငါသည်။ (ကမ္မံ၊
ပြစ်မှားသောအမှုကို။) ကတံ၊ ပြုမိ၏။ မယံ၊ ငါအား။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူ
ပါကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ သိရိမေ၊ ရှင်မ-သိရိမာ။
အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင့်အား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ န ခမိဿာမိ၊
သည်းမခံအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပိတိကာ၊ အဖရှိသော။ ဓိတာ၊ သမီးတည်း။
ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခမန္တေယေဝ၊ သည်းခံတော်မူသော်သာလျှင်။
ခမိဿာမိ၊ သည်းခံပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆိုလေ၏။)

သတ္တာပိ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခုသံသံ ပရိဝါရော၊ ရဟန်း
အပေါင်း အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တု၊ ကြွလာတော်မူ၍။ ဥတ္တရာယ၊
ဥတ္တရာအမည်ရှိသော သဌေးသမီး၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ပညတ္တာသနေ၊
ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ သိရိမာ၊ သိရိမာအမည်
ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။
မယာ၊ ဘုရားတပည့်တော်မသည်။ အယျာယ ဥတ္တရာယ၊ အရှင်မ ဥတ္တရာ၏။

အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ကော၊ တခုသော။ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို။ ကတော၊ ပြုမိ၏။ တုမေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ခမန္တေသု၊ သည်းခံကုန်သည်ရှိသော်။ ခမိဿာမိ၊ သည်းခံအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်မအား။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) သိရိမေ၊ သိရိမာ။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) တေ၊ သင့်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) သာ၊ ထိုသိရိမာ အမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမသည်။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာ အမည်ရှိသော သဌေးသမီးကို။ ခမာပေသိ၊ သည်းခံစေ၏။ တံ ဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း။ သိရိမာ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို။ သုတု၊ ကြားနာရ၍။ -

“အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာ’ လိကဝါဒိနံ” န္တိ။ -

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ ။ပ။ သစ္စေနာ’ လိကဝါဒိနံ-ဟူသောဂါထာ၏ အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတု၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ မဟာဒါနံ၊ မြတ်သော အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ -

ကောဓံ၊ အမျက်စောင်းမာန် ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်သောသူကို။ အက္ကောဓေန၊ အမျက်မထွက်သဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်နိုင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်ကို။ သာဓုနာ၊ သူတော်ကောင်း သဘောဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်နိုင်ရာ၏။ ကဒရိယံ၊ ခက်တန်ဝန်တို့ခြင်းရှိသောသူကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်နိုင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသောသူကို။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကား ဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်နိုင်ရာ၏။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝေံ ဝတ္ထု၊ ဤအကြောင်းသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အပရတာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိဿိတု၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ နန္ဒမာတရံ၊ နန္ဒသတို့သား၏ အမိဖြစ်သော။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာ

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သပ္ပဝါသာဝတ္ထု ၂၄၃

အမည်ရှိသော သဌေးသမီးကို။ ဈာယီနံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်ကုန်သော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည့်လျှင်အပြီးတည်း။

သပ္ပဝါသာဝတ္ထု

၂၆၃။ ဆဌေ၊ ဆဌသုတ်၌။ ပဏီတဒါယိကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ပဏီတဒါယိကာနံ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ပဏီတဿ၊ မွန်မြတ်သောဝတ္ထုကို။ ဒါယိကာနံ၊ ပေးလှူကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ သပ္ပဝါသာ၊ သပ္ပဝါသာအမည်ရှိသော။ ကောလိယဓိတဒ၊ ကောလိယမင်းသမီးသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သာ၊ ထိုသပ္ပဝါသာ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော် အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူသည်ကို။ သုဏန္တိ၊ နာရသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ ပဏီတဒါယိကာနံ၊ မွန်မြတ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်ကုန်သော။ (ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။) အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္မံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သောကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ထားတော်မူအပ်သော ဝတ္ထုကို ပေးလှူတတ်သော ဒါယိကာမတို့ထက် မြတ်သောအရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုသပ္ပဝါသာအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကောလိယနဂရေ၊ ကောလိယပြည်၌။ ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သပ္ပဝါသာတိ၊ သပ္ပဝါသာဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုသပ္ပဝါသာအမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ ကေသ၊ တယောက်သော။ သကျ-

၁+၁။ ပဏီတရသဒါယိကာနံ=(ဆဌ)

ကုမာရဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတ၊ ရောက်၏။ ပဌမ
ဒဿနေနေဝ၊ ရွေးဦးစွာမြင်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မ-
ကထံ၊ တရားစကားတော်ကို။ သုတု၊ ကြားနာရ၍။ (၄-၃၄၈) သော-
တာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ သ၊ ထို
သုပ္ပဝါယာ အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။
သီဝလိံ နာမ၊ သီဝလိအမည်ရှိသော။ ဒါရကံ၊ သတို့သားကို။ ဝိဇောဃိ၊
ဖွားလေ၏။ တဿ၊ ထိုသီဝလိ သတို့သား၏။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်း အရာကို။
ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိတ္ထရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ (၄-
၁၉၀-၌၍။)

သ၊ ထိုသုပ္ပဝါယာအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။
သမယေ၊ အခါ၌။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဿ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော။ ဘိက္ခုသံသံဿ၊
ရဟန်းအခေါင်းအား။ နာနဂ္ဂရသပဏီတဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော အရသာ
ရှိသော မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလတ်
သော်။ သုပ္ပဝါယာယ၊ သုပ္ပဝါယာအမည်ရှိသောဒါယိကာမအား။ ဣမံ ဓမ္မံ၊
ဤတရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ကိံ ဒေသေသိ၊ အဘယ်သို့
ဟောတော်မူသနည်း။)

“သုပ္ပဝါယေ၊ သုပ္ပဝါယာ။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဒေန္တိ၊
ပေးလှူသော။ အရိယသင်္ဂဟံ၊ အရိယာတပည့်မသည်။ ပဋိဂ္ဂဟ-
ကနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပဉ္စ ဌာနာနိ၊ ငါးပါးသောအကြောင်း
တရားတို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ဒေတိ၊
ပေးလှူသည်မည်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။
သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ဗလံ၊ ခွန်အားကို။
ဒေတိ၊ ပေးလှူသည်မည်၏။ ဗဒ္ဓိဘာနံ၊ ဉာဏ်ပညာကို။ ဒေတိ၊
ပေးလှူသည်မည်၏။ အာယံ ခေါ် ပန၊ အသက်ကိုကား။ ဒတု၊ ပေးလှူ
ရသောကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဿ ဝါ၊ နတ်ဖြစ်သောသူအား လည်းကောင်း။
မာနုဿ ဝါ၊ လူဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း။ အာယံဿ၊ အသက်
ရှည်ခြင်း၏။ ဘာဂိနိ၊ ဒေဝီရှိသည်။ ဗဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ပ။ ပဋိဘာနံ၊
ဉာဏ်ပညာကို။ ဒတု၊ ပေးလှူရသောကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဿ ဝါ၊ နတ်
ဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း။ မာနုဿ ဝါ၊ လူဖြစ်သောသူအား

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ သုပ္ပိယာဝတ္ထု ၂၄၅

လည်းကောင်း။ ပဋိဘာနဿ၊ ဉာဏ်ညာကြီးခြင်း၏။ ဘာဂိနိ၊ အဖို့ရှိသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤအကြောင်းအရာသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ^၁ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ သုပ္ပဝါသံ၊ သုပ္ပဝါသာ အမည်ရှိသော။ ကောလိယဓိတရံ၊ ကောလိယဇင်းသမီးကို။ ဇေတ ဒါယိကာနံ၊ မွန်မြတ်သောဝတ္ထုကို ပေးလှူကုန်သော။ (ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။) အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

သုပ္ပိယာဝတ္ထု

၂၆၄။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကီနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကီနံ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကီနံ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယာ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤသုပ္ပိယာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗုတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ စာရားဟောတော်မူသည်ကို။ သုဏန္တိ၊ နာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကီနံ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော ဥပါသိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတူ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုသုပ္ပိယာ၏အလောင်းဖြစ်သော

၁= အထ အပရဘာဂေ=(ဆဋ္ဌ)

ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝ-
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်၊ လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဒ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာ
ဏသီပြည်၌။ ကုသဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ သုပ္ပိယာတိ၊
သုပ္ပိယာဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်
၏။ အပရတာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံသ-
ပရိဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်
သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ သာ၊ ထိုသုပ္ပိယာအမည်ရှိသော ဒါယိကာ
မသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဌမဒဿနေယေဝ၊ ရှေးဦးစွာ
ဖူးမြင်ရခြင်း၌ပင်လျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ နာရ၍။ သောတာပတ္တိ-
ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧဝံ၊ တနေ့သ၌။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားတော်
ကို နာအံ့သောငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ (ဂန္ဓာ၊ သွား၍။) ဂတာ၊
ရောက်၏။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို။ စရမာနာ၊ လှည့်
လည်သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဂီလာနံ၊ နာသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ပျူငှာလော
ကဝတ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “အယျဿ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကံ၊ အဘယ်
ဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး
လျှောက်၏။ ဥပါသိကေ၊ ဥပါသိကာမ။ မံသံ၊ အသားကို။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှာ။
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣထိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဟောတု၊ ထိုသို့အသားကို ရလိုသည်ဖြစ်စေ။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။
ပဟိဏိဿာမိ၊ ပို့လာစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတွာ၊ ဆို၍။) ယေရံ၊ မထေရ်
ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ အန္ဓောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပဝတ္တမံသတ္ထာယ၊ အလိုလို
ဖြစ်သော အသားအလို့ငှာ။ ဒါယိံ၊ ကျွန်မကို။ အန္တရာပဏံ၊ အိမ်ဈေးသို့။
ပေသေသိ၊ စေ၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ သကလနဂရေ၊ မြို့အလုံး၌။ ပဝတ္တမံသံ၊
အလိုလိုဖြစ်သော အသားကို။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ အလဒ္ဓဘာဝံ၊ မရသည်၏
အဖြစ်ကို။ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ “အဟံ၊
ငါသည်။ အယျဿ၊ အရှင်ကောင်းအား။ မံသံ၊ အသားကို။ ပဟိဏိဿာမိ၊ ပို့စေ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ သုပ္ပဝါသာဝတ္ထု ၂၄၇

အံ။ဣတိ၊ဤသ္မိ။ဝတု၊ လျှောက်ဆိုပြီး၍။ သစေ န(ဋ-၃၄၉)ပေသေသာမိး အကယ်၍မပို့စေသည်ဖြစ်အံ။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အညတေပိ၊ တပါ၊ သောအရပ်မှလည်း။ အလတန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ကိလမိဿတိ၊ ပင်ပန်းလတ္တံ့၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော အမှုကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ပေသေတုံ၊ ပို့စေခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတု၊ ကြံပြီး၍။) ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်ရန်းသို့။ ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ ဥရုမံသံ၊ ပေါင်သားကို။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍။ “ဣဒံ မံသံ၊ ဤအသားကို။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ သမ္ဘာရေဟံ၊ အဆောက်အဦတို့နှင့်။ ယောဇေတု၊ စပ်ယှဉ်၍။ ရသံ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ နေတု၊ ဆောင်၍။ အယျဿ၊ အရှင်ကောင်းအား။ ဒေဟံ၊ လှူလေလော့။ သော၊ ထိုအရှင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ စေ ပုစ္ဆတိ၊ အကယ်၍မေးတော်မူခဲ့အံ။ ဂိလာနာ၊ နာ၏။ ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ ဝဒေဟံ၊ လျှောက်ဆိုလော့။” ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ (ဝတု၊ ဆို၍။) ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တထာ၊ ထိုသုပ္ပိယာအမည်ရှိသော ဥပါသိကာမ ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခာစာရဝေလောယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်အံ့သောအချိန်၌။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုဟော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပါသိကာယ၊ သုပ္ပိယာအမည်ရှိသော ဥပါသိကာမ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသုပ္ပိယာသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတဘာဝံ၊ ကြွတော်မူလာသည်အဖြစ်ကို။ သုတု၊ ကြား၍။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ “အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အန္တောဂေဟံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတု၊ သွင်း၍။ နိသိဒါပဟံ၊ ထိုင်နေတော်မူစေလော့။” ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ အာမန္တေသိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုလင်ဖြစ်သောသူသည်။ တထာ၊ ထိုမယားဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယာသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။” ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ အာဟံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။ ဂိလာနာ၊ နာ၏။ ဣတိ၊ ဤသ္မိ။

(အာဟ၊ လျှောက်၏။) နံ၊ ထိုသုပ္ပိယာကို။ ပက္ခောသထ၊ ခေါ်ကုန်လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊
ထိုသုပ္ပိယာအား။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊
သင့်ကို။ ပက္ခောသတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ သဒ၊ ထိုသုပ္ပိယာသည်။ “သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသော
သတ္တလောကကို။ ဟိတာနုကမ္ပကော၊ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားတော်
မူတတ်သော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို။ အဒိဿာ၊ မမြင်မူ၍။ န ပက္ခောသာပေဿတိ၊ မခေါ်စေ
လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။)
သဟသ၊ အဆောတလျှင်။ မဉ္ဇမ္ဘ၊ ညောင်စောင်းမှု။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။
အထ၊ ထိုသို့ထသောအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသုပ္ပိယာအား။ ဗုဒ္ဓါနုတာဝေန၊
မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ တံဇဏံယေဝ၊ ထိုဇဏ၌ပင်လျှင်။
ဝဏော၊ အမာသည်။ ရဟိတွာ၊ အသားနုတက်၍။ သုစ္ဆဝိ၊ ကောင်းသော
အရေရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသဋ္ဌာနတော၊ ကြွင်းသောကိုယ်
အချပ်ထက်။ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဝိပ္ပသန္နဝဏ္ဏော၊ အထူး
သဖြင့်ကြည့်သော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊
ထိုဇဏ၌။ ဥပါသိကာ၊ သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမသည်။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော
တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော
အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဣမိဿာ
ဥပါသိကာယ၊ ဤသုပ္ပိယာ ဥပါသိကာမအား။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
အဖာသုကံ၊ မချမ်းမသာတိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ
၏။ သဒ၊ ထိုသုပ္ပိယာသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကာရဏံ၊ ပြုအပ်
သောအကြောင်းကို။ သဗ္ဗံ၊ ကုန်အောင်။ ကထေသိ၊ လျှောက်၏။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ‘ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်း
ကိစ္စံ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်
မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္တိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးတော်
မူစေ၍။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော
အကြောင်းဖြင့်။ ဝိဂရဟိတွာ၊ အထူးထူး ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍။ သိက္ခာပဒံ၊
သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တေံ

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ကာတိယာနိဝတ္ထု ၁၄၉

ဝတ္ထု၊ ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားသည်ရှိသော်။ သုပ္ပိယံ၊ သုပ္ပိယာအမည်ရှိသော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ ဝိလာနုပဋ္ဌာကိနံ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော။ (ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။) အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ကာတိယာနိဝတ္ထု

၂၆၅။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ အဝေစ္စပ္ပသန္တာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ အဝေစ္စပ္ပသန္တာနံ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ အဓိဂတေန၊ မင်္ဂလိရခြင်းဖြင့် ရအပ်သော။ အစလပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။ ကာတိယာနိ၊ ကာတိယာနိအမည်ရှိသော ဥပါသိကာမသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ။ သာ၊ ထိုကာတိယာနိ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမကို။ အဝေစ္စပ္ပသန္တာနံ၊ မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်ထားတော်မူအပ်သော မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ဒါယိကာမတို့ထက်မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင့်တ၏။ သာ၊ ထိုကာတိယာနိ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ (ဌ-၃၅၀) သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်တော်မူသောအခါ၌။ ကုလဂေဟေ၊

၁၁

အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ကာတိယာနိတိ၊ ကာတိယာနိဟူ၍။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

သ၊ ထိုကာတိယာနိ အမည်ရှိသောသတို့သမီးသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ ကုလသရိကဿ၊ ကုလသရမို့၌နေသော။ ကာဠိယာ၊ ကာဠိအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ၏။ သဟာယိကာ၊ အဖော်ဖြစ်သော။ ဒဠမိတ္တာ၊ မြဲမြံသောအဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ကုဋ္ဌိကဏ္ဍသောဏတ္ထေရော၊ ကုဋ္ဌိကဏ္ဍသောဏ အမည်တော်ရှိသော မထေရ်သည်။ “ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကထိတနိယာမေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်။ မယုမ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ကတေဟိ၊ ဟောတော်မူလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတရာ၊ အမိသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ အလင်္ကာတဓမ္မာသနေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော တရားဟောနေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့်တရားကိုခံယူခြင်းအစွမ်းဖြင့်သက်သေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကာတိယာနိ၊ ကာတိယာနိအမည်ရှိသော။ အယံ ဥပါသိကာ၊ ဤဥပါသိကာမသည်။ ကာဠိယာ၊ ကာဠိအမည်ရှိသောဒါယိကာမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂန္တု၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ နာလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စမတ္တာနိ စောရသတာနိ၊ ငါးရာသောခိုးသတို့သည်။ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ ဒိဝံ၊ နေ့အခါ၌။ ကတသညာယ၊ ပြုအပ်သောအမှတ်ဖြင့်။ ကောဠိတော၊ အစွန့်ဖြစ်သောအိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥမ္ပဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းမဟုတ်သောတိုက်စပ်ဖောက်ခြင်းဖြင့် အိမ်တွင်းသို့ဝင်ရာခရီးကို။ ခနိတွာ၊ တူးဖောက်၍။ ဣမိဿာ ကာတိယာနိယာ၊ ဤကာတိယာနိအမည်ရှိသောဒါယိကာမ၏။ သရံ၊ အိမ်သို့။ သမ္ပာပုဏိံသု၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးရာသောခိုးသတို့တွင်။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ တေဟိ၊ ထိုခိုးသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အပဝိသိတွာ၊ မဝင်မူ၍။ “အယံ ပရိသ၊ ဤပရိသတ်သည်။ ကိံ န ခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စူးစမ်းအံ့သောငှာ။ သောဏတ္ထေရဿ၊

၁။ ကုရုရသရိကဿ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဥမ္ပဂ္ဂံ (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂါ ၇-သတ္ထမဝဂ္ဂံ ကဏ္ဍိယာနိဝတ္ထု ၂၅၁

သောဏအမည်ရှိသောမထေရ်၏။ ဓမ္မကထနဋ္ဌာနံ၊ တရားဟောရာအရပ်သို့။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌။ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်လျက်။
ဣမိဿာ ကာတိယာနိယာ၊ ဤကာတိယာနိအမည်ရှိသော ဧဝိယိကာမ၏။ ပိဋ္ဌိ-
ပဿ၊ နောက်နံပါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။

တသို့ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကာတိယာနိ၊ ကာတိယာနိအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ “ဇေ၊ ဟယ်...ကျွန်မ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတူ၊ ဝင်၍။ ဒီပတေလံ၊ ဆီမီး ထွန်းစရာဆီကို။ အာဟရ၊ ဆောင်လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒီပေ၊ ဆီမီး တို့ကို။ ဇာလေတူ၊ ညှိ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်စကားပြောကြားလေ၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ သရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ (ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတူ၊ ညှိ၍။) ဥမ္မဂ္ဂစောရေ၊ ခရီးလမ်းမဟုတ်သောတိုက်စပ်ကိုဖောက်ခြင်းဖြင့် အိမ်တွင်းသို့ဝင်ရာခရီးဖြင့် အိမ် တွင်းသို့ဝင်သောခိုးသူတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒီပတေလံ၊ ဆီမီးထွန်းစရာဆီကို။ အဂဏ္ဍိတူ၊ မယူမ၍သာလျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အယျာယ၊ အရှင်မအား။ “အယျ၊ အရှင်မ။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့ သည်။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းမဟုတ်သော တိုက်စပ်ကိုဖောက်ခြင်းဖြင့် အိမ်တွင်းသို့။ ခနန္တိ၊ တူးဖောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာပေစေသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထို စကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးမှုကြီးသည်။ “အယံ၊ ဤ မိန်းမသည်။ ဣမိဿ၊ ဤကျွန်မ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ ဂဏ္ဍိတူ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ သစေ ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍သွားအံ့။ ဧတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌ ပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အသိနာ၊ သန့်လျက်ဖြင့်။ ဒွေဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ ဆိန္ဒိယာ- မိ၊ ဖြတ်အံ့။ ဂဟိတနိမိတ္တေနော၊ ယူအပ်သောအမှတ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သစေ ပန သုဏိဿတိ၊ အကယ်၍နာလတ္တံ့သည်ဖြင့်အံ့။ စောရေ- ဟံ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂဟိတဘဏ္ဍကမ္ပိ၊ ယူအပ်သောဥစ္စာကိုလည်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ဒါပေဿာမိ၊ ပေးစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကာတိယာ- နိပိ ခေါ်၊ ကာတိယာနိအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်လည်း။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ “အမ္မ၊ အမိ။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ မာ ကရိ၊ မပြုလင့်။ စောရာ နာမ၊ ခိုးသူတို့မည်သည်ကား။ ဟရန္တာ၊ ဆောင် ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်အပ်သောဥစ္စာ

ကိုသာလျှင်။ ဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။
အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒုလ္လဘဓမ္မဿဝနံ၊ နာရခဲသောတရားနာခြင်းကို။ သုဏိဿာမိ၊
နာအံ့။ ဓမ္မဿ၊ တရားဟော၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ မာ ကရောဟိ၊
မပြုလင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးမှုကြီးသည်။
တဿ၊ ထိုကာတိယာနီအမည်ရှိသော ဒါယိကာမင်း ။ ပစနံ၊ စကားကို။
သုတော၊ ကြား၍။ “မဟန္တအဇ္ဈာသယေန၊ ကြီးမြတ်သောအလိုဖြင့်။ ဌိတာယ၊
တည်သော။ ဣမိဿာနာမ၊ ဤကာတိယာနီအမည်ရှိသော ဒါယိကာမင်း။
ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ဟရန္တေဟိ၊ ဆောင်ကုန်သော။ အဓမ္မဟိ၊
ငါတို့သည်။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသို့။ ပဝိသိတဗ္ဗာ၊ ဝင်အပ်သည်။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုခိုးမှုကြီးသည်။ တာဝ-
ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂဟိတ-
ဂဟိတံ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းသော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ဆဉ္စာပေတော၊ စွန့်စေ၍။
စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ (ဋ-၃၅၁) ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်
အစုန်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်လေ၏။ ကာတိယာနီ၊ ကာတိယာနီအမည်ရှိသော။
ဥပါသိကာပိ၊ ဥပါသိကာမသည်လည်း။ ထေရဿ၊ သောဏ-မထေရ်၏။
ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ တရားဟောသည်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။
စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးမှုကြီးသည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ (အဿာ)ဥပါသိကာယ၊
ထိုကာတိယာနီအမည်ရှိသောဥပါသိကာမ၏။ ပါဓေသု၊ ငြေတို့၌။ ပတိတော၊
ဝပ်၍။ “အယျေ၊ အရှင်မ။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။
နော၊ ငါတို့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
တုဓမ္မဟိ၊ သင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါအား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောအမှုကို။
ကတံ ပန၊ ပြုအပ်သနည်း?။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သော၊ ထိုခိုးမှုကြီး
သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတဒေါသံ၊ ပြုအပ်သော
အပြစ်ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ တေန ဟိ၊
ထိုသို့တပြီးကား။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏။ ဣတိ၊

၁+၂။ ဒုလ္လဘဿဝနံ သုဏာမိ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ အဇ္ဈာသယေန=(ဆဋ္ဌ)
၄။ ဣမိနာ=(ဆဋ္ဌ) ၅။ ဂဟိတဘဏ္ဍံ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ နကုလမာတာဝတ္ထု ၂၅၃

ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အယျေ၊ အရှင်မ၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။
ဧဝံ၊ ဤသို့သည်းခံသည်ရှိသော်။ ခမိတံ နာမ၊ သည်းခံအပ်သည်မည်သည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်မတို့၏။
ပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သားဖြစ်သောမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ သဗ္ဗေသံ-
ယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဒါပေဟိ၊ ပေးစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊
ဆို၏။) သာ၊ ထိုကာတိယာနီအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုငါးရာသောခိုးသူတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ
၍။ ကုဋ္ဌိကဏ္ဍသောဏတ္ထေရဿ၊ ကုဋ္ဌိကဏ္ဍသောဏထေရ်၏။ သန္တိကေ၊
အထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုလေ၏။ တေပိ ခေါစောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့
သည်လည်း။ ထေရဿ၊ သောဏမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊
ရှင်ရဟန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံတို့သည်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝတ္ထု၊
ဤဝတ္ထုသည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊
သီတင်သုံးတော်မူလျက်။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့ကို။ ဌာနန္တရေသု၊
အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ကာတိယာနိံ၊
ကာတိယာနီအမည်ရှိသော။ ဥပါသိကံ၊ ဥပါသိကာမတို့။ အဝေစ္စပ္ပသန္ဓာနံ၊
မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်၍ကြည်ညိုကုန်သော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဌာနေ၊
မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
တည်း။

နကုလမာတာဝတ္ထု

၂၂၆။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ ဝိဿာသိကာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဝိဿာသိကာနံ
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝိဿာသိကာကထံ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်ပြောဆိုအပ်သော
စကားကို။ ကထေန္တိနံ၊ ပြောဆိုကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့တွင်။
နကုလမာတာ၊ နကုလ၏အမိဖြစ်သော။ ဂဟပတာနိ၊ သူကြွယ်မသည်။
အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်
မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ ယံ ပန (ဝစနံ)၊ အကြင်စကားကိုကား။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
ဆိုအပ်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားသည်။ ဟေဌာ၊ အောက်ဖြစ်
သော။ ဥပါသကပါဌိယံ၊ ဥပါသကပါဌိတော်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်

၁။ ဝိဿာသကထံ=(ဆဌ) ၂။ ဝုတ္တမေဝ=(ဆဌ)

ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဣဓ၊ ဤနဝမ
သုတ်၌။ နကုလမာတရံ၊ နကုလ၏အမိဖြစ်သော သူကြွယ်မကို။ ဓရံ ကတွာ၊
အဦးပြု၍။ (ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။) ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ကာဠိကုရုဓရိကာဝတ္ထု^၁

၂၆၇။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ အနုဿဝပ္ပသန္ဓာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ အနုဿဝပ္ပ-
သန္ဓာနံ၊ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ အနုဿဝေနေဝ၊ အဆင့်ကြားခြင်းဖြင့် သာ
လျှင်။ ဥပ္ပဒန္ဓန၊ ဖြစ်သော။ ပသဒန္ဓန^၂၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္ဓာဂတာနံ၊ ပြည့်
စုံကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ကုလသ-
ရိကာ^၃၊ ကုလသရမည်သောမြို့၌ နေသော။ ကာဠိ၊ ကာဠိမည်သော။ ဥပါသိကာ၊
ဥပါသိကာမသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣတိ (ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။
ဒုဿဘိ၊ ပြ၏။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ကိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ သာ၊ ထိုကာဠိ
အမည်ရှိသော ဒါယိကာမ၏အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။ ပဒုမုတ္တရ-
ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်သောအခါ၌။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတိ
ပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားတော်ကို။ သုဏန္တိ၊ နှစ်သည်ရှိသော်။
သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကံ၊
ဥပါသိကာမကို။ အနုဿဝပ္ပသန္ဓာနံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းဖြင့် ကြည်ညိုကုန်
သော ဒါယိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ ထား
တော်မူသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဓိကာရကမ္ပံ၊ လွန်ကဲစွာ ပြုအပ်သော
ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ထား
တော်မူအပ်သော အဆင့်ကြားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကြည်ညိုခြင်း ရှိကုန်သော
ဒါယိကာမတို့ထက်မြတ်သော အရာအထူးကို။ ပတ္တေသိ၊ တောင်တ၏။ သာ၊
ထိုကာဠိအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဒါယိကာမသည်။
ကပ္ပသဘသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍။ ဣမသ္မိံ^၄ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဓူဇဂဟနဂရေ၊ ဓူဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကုလ-

၁။ ကာဠိဥပါသိကာမဝတ္ထု = (နိဿယမူဟောင်း) ၂။ ပသာဒေန = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ကုရုဓရိကာ = (ဆဋ္ဌ) ၄။ ကုရုဓရနဂရေ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၄-တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂ ၇-သတ္တမဝဂ္ဂ ကာဠိကုရုဇာရိကာဝတ္ထု ၂၅၅

ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ကာဠိတိ၊ ကာဠိ ဟူ၍။
အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးအား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

☞ (ဋ-၃၅၂) သာ၊ ထိုကာဠိအမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊
အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်။ ကုလသရနဂရေ၊ ကုလသရပြည်၌။ ကုလ-
ဂေဟံ၊ အမျိုးတို့၏ အိမ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿာထိုကာဠိ၊ အမည်ရှိသော သတို့သမီးအား။ သံဝါသေန၊ ပေါင်း
ဖော်ခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သာ၊
ထိုကာဠိ အမည်ရှိသော သတို့သမီးသည်။ ပရိပုဏ္ဏဂဗ္ဘော၊ ပြည့်သောကိုယ်ဝန်
ရှိသည်ဖြစ်၍။ “ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။
ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ ကိုယ်ဝန်မှထမြောက်ခြင်း မည်သည်ကား။ အပ္ပတိ ရူပံ၊
မလျောက်ပတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလသရ-
နဂရမေဝ၊ ကုလသရမြို့သို့သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တ-
ရေ၊ ညည့်အဖို့၏ အခြားမဲ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်
၏။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတာနံ၊ တည်
ကုန်သော။ ရတနတ္ထယဿ၊ ရတနာသုံးပါး အပေါင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူး
စကားကို။ ကထေန္တာနံ၊ ပြောဆိုကုန်သော။ သာတာဂိရိဟေမဝတာနံ၊ သာ
တာဂိရိနတ်ဘီလူး၊ ဟေမဝတနတ်ဘီလူးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတော၊
ကြား၍။ အနုဿဝါဓိဂတပသာဒံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းအစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
အဒဿနေနေဝ၊ မဖူးမြင်ရပေပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ အဿာ၊
ထိုကာဠိ အမည်ရှိသောဒါယိကာမအား။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထမြောက်ခြင်း
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝတ္ထု၊
ဝတ္ထုကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိတ္တာရိတဇေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။
အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ-
ဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဘိက္ခုသံဃမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏
အလယ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဥပါသိကာယော၊ ဥပါသိကာမတို့ကို။
ဌာနန္တရေသု၊ အရာအထူးတို့၌။ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ
ဥပါသိကံ၊ ဤ ကာဠိ အမည်ရှိသော ဥပါသိကာမကို။ အနုဿဝပ္ပသန္တာနံ၊

၁။ ကုရုဇာရိနဂရေ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကုလနဂရမေဝ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ အာဂန္ဓာ = (ဆဋ္ဌ)
၄။ သာတာဂိရိဟေမဝတာနံ = (ဆဋ္ဌ) ၅။ အနုဿဝိကပ္ပသာဒံ = (ဆဋ္ဌ)

အဆင့်ကြားခြင်းဖြင့် ကြည်ညိုကုန်သော ဥပါသိကာမတို့တွင်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဒသသုတ္တပရိမာဏာယ၊ 'ဆယ်သုတ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဥပါသိကာ ပါဠိယာ၊ ဥပါသိကာပါဠိ၏။ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

တ္ထောဝတာ စ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်လည်း။ မနော- ရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏိအမည်ရှိသော။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဒဂ္ဂ ပါဠိဝဏ္ဏနာ၊ တေဒဂ္ဂပါဠိတော်၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၅-အဋ္ဌာနပါဠိ ၁ ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၆၈။ အဋ္ဌာနပါဠိယာ၊ အဋ္ဌာနပါဠိ၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အဋ္ဌာနန္တိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ အဋ္ဌာနဟူ သောဤသဒ္ဓါသည်။ ဟေတုပဋိက္ခေပေါ၊ အကျိုး၏တည်ကြောင်းကိုပယ်သော သဒ္ဓါတည်း။ အနဝ ကာ သောတိ (ဧသော သဒ္ဓေါ)၊ အနဝကာသော ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ပစ္စယပဋိက္ခေပေါ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောအကြောင်းကို ပယ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဥဘယနပိ၊ အဋ္ဌာနံ အနဝကာသောဟူသော နှစ်ပါး စုံသောသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ကာရဏမေဝ၊ အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ တဒါယတ္တ- ဝုတ္တိတာယ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တ- နော၊ မိမိ၏။ ဖလဿ၊ အကျိုး၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ အဝကာသော၊ သက်ဝင်၍တည်ရာ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား။ ယေန ကာ- ရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောတိ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောဟူသည် ကား။ မဂ္ဂဒိဋ္ဌိယာ၊ မဂ်ပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သောတာ- ပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်သော။ အရိယ- သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုကောင်းသည်မှန်၏။ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်သော ဘုရားတပည့်အား။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒဿနသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဒဿနသမ္ပန္နဟူ၍ လည်းကောင်း။ အာဂတော ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ ဣတိပိ၊ အာ-

၁။ ဝုစ္စတိ = (ဆဋ္ဌ)

ဂတော ဣမံ သဒ္ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဿတိ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ ဣတိပိ၊ ပဿတိ
ဣမံ သဒ္ဓမ္မဟူ၍ လည်းကောင်း။ သေက္ခေန ဉာဏေန သမန္နာဂတော ဣတိပိ၊
သေက္ခေန ဉာဏေန သမန္နာဂတော ဟူ၍လည်းကောင်း။ သေက္ခာယ ဝိဇ္ဇာယ
သမန္နာဂတော ဣတိပိ၊ သေက္ခာယ ဝိဇ္ဇာယ သမန္နာဂတော ဟူ၍ လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မသောတသမာပန္နော ဣတိပိ၊ ဓမ္မသောတသမာပန္နောဟူ၍
လည်းကောင်း။ အရိယော နိဗ္ဗေဓိက ပညော ဣတိပိ၊ အရိယော နိဗ္ဗေဓိက ပညော
ဟူ၍လည်းကောင်း။ အမတဒ္ဓါရံ အာဟစ္စ တိဋ္ဌတိ ဣတိပိ၊ အမတဒ္ဓါရံ အာဟစ္စ
တိဋ္ဌတိဟူ၍လည်းကောင်း။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ နာမာနိ၊ အမည်တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိပိ သင်္ခါရန္တိ၊ ကိဉ္စိပိ သင်္ခါရ်ဟူသည့်ကား။ စတုတ္ထ-
မကေသု၊ ဘုံသေးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခတသင်္ခါရေသု၊ သင်္ခတသင်္ခါရ်တို့တွင်။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကေ၊ တပါးသော။ သင်္ခါရမ္ပိ၊ သင်္ခါရ်ကိုလည်း။ နိစ္စတော၊
ဥပဂစ္ဆေယျာတိ၊ နိစ္စတော ဥပဂစ္ဆေယျဟူသည့်ကား။ နိစ္စော၊ မြစ်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဂဏေယျ၊ ယူရာ၏။ နေတံ ဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ၊ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိဟူသည့်ကား။
ဧတံ ကာရဏံ၊ ဤသို့ယူခြင်း၏အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဧတံ ကာရဏံ၊ ဤသို့
ယူခြင်း၏အကြောင်းကို။) န ဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ယံ ပုထုဇ္ဇနောတိ၊ ယံ ပုထုဇ္ဇ
နောဟူသည့်ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊
ပုထုဇဉ်သည်။ ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိဟူသည့်ကား။ ဧတံ ကာရဏံ၊
ဤသို့ယူခြင်း၏အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟံ(သစ္စံ)၊ ထိုကားသည်မှန်၏။
သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ မြစ်ဟူ၍ဖြစ်သောအယူဖြင့်။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
တေတုမကေသု၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရ်တို့တွင်။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သင်္ခါရံ၊ သင်္ခါရ်ကို။ နိစ္စတော၊ မြဲသောအားဖြင့်။ ဂဏေ-
ယျ၊ ယူရာ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (ဋ္ဌ-၃၅၃)
ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ (တ္ထေ၊ ဤသင်္ခါရ်တရားတို့တွင်။) စတုတ္ထဘူမကသင်္ခါရာ၊
လေးခုမြောက်သောဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရ်တရားတို့သည်။ တေဇယဒတ္တာ၊
ပြန့်ပြောသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။ သန္တ-
တ္ထော၊ ပူလောင်သော။ အယာဂုဋ္ဌော၊ သံတောခဲသည်။ ကေကန္တံ၊ ယင်တို့
၏။ (အာရမ္မဏံ၊ တည်ရာ၊ စွဲလမ်းရာသည်။ န ဟောတိ)ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။
ဒိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏လည်းကောင်း။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ အကု-
သလာနံဝါ၊ အကုသိုလ်တို့၏လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ န ဟောန္တိ၊

၂၅

၁။ ကဉ္စိ သင်္ခါရန္တိ = (ဆဋ္ဌ)
၂။ ကဉ္စိ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ သင်္ခတသင်္ခါရေသု = (ဆဋ္ဌ)
၄။ ကဉ္စိ = (ဆဋ္ဌ)

မဖြစ်ကုန်။ လူမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ကဉ္စိ သင်္ခါရံ သုခတောတိ အာဒိသုပိ၊ ကဉ္စိ သင်္ခါရံသုခတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

၂၆၉။ သုခတော ဥပဂစ္ဆေယျာတိ၊ သုခတော ဥပဂစ္ဆေယျဟူသည်ကား။ “အတ္တော၊ ကိုယ်သည်။ ကေန္တသုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဧတံ၊ ဤသောတာပန္နော ကဉ္စိပိ သင်္ခါရံ နိစ္စတော ဥပဂစ္ဆေယျ-ဟူသောစကားကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တဒိဋ္ဌိဝသေန၊ မိမိအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သုခတော၊ ချမ်းသာသောအားဖြင့်။ ဂါဟံ၊ ယူခြင်း၊ စွဲလမ်းခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တစိတ္တေန ပန၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်စိတ်ဖြင့်ကား။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ ပရိဋ္ဌာဟာဘိဘူတော၊ ပူပန်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဋ္ဌာဟဝုပသမတ္တံ၊ ပူပန်ခြင်းငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ မဒ္ဒဟတ္ထံ၊ အမှန်ယစ်သောဆင်ကို။ ပရိတာသိတော ဝိယ စ၊ ထိတ်လန့်စေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စောက္ခုဗြာဟ္မဏော၊ စင်ကြယ်သောပုဏ္ဏားသည်။ ဂူထံ၊ မစင်သို့။ (ဥပဂစ္ဆတိ ဝိယ စ၊ ကပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။) ကဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သင်္ခါရံ၊ သင်္ခါရကို။ သုခတော၊ ချမ်းသာသောအားဖြင့်။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏။

၂၇၀။ အတ္တဝါရေ၊ မိမိဝါရ၌။ ကသိဏာဒိပဏ္ဍတိသင်္ဂဟတ္ထံ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသောပညတ်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ “သင်္ခါရ” န္တိ၊ သင်္ခါရ-ဟူ၍။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ ကဉ္စိ ဓမ္မန္တိ၊ ကဉ္စိ ဓမ္မ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်၏။ စတုဘူမကဝသေန၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စတုဘူမကဝသေန၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ (ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) သဗ္ဗဝါရေသု ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌လည်း။ အရိယသာဝကဿာပိ၊ ဘုရားတပည့်အာလည်း။ စတုဘူမကဝသေနော၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပိုင်းခြားခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင်သဘောတရားကို။ ပုထုဇ္ဇေနာ၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ဂဏှာတိ၊ နိစ္စ-အစရှိသောအားဖြင့်ယူ၏။ တတော

၁+၂၊ မတ္တဟတ္ထိပရိတ္တာသိတော ဝိယ=(ဆဋ္ဌံ)

တတော၊ ထိုထို ယူရာ၊ စွဲလမ်းရာဖြစ်သောတရားမှ။ အရိယသဘာဝကော၊ ဘုရား
တပည့်သည်။ ဂါဟံ၊ ယူခြင်း၊ စွဲလမ်းခြင်းကို။ ဝိနိဗ္ဗေဒေတိ၊ ဖြေ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊
ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင်သဘော
တရားကို။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ အတ္တော၊ ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုသဘောတရားကို။ အရိယသဘာဝကော၊ ဘုရား
တပည့်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တော၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ တံ ဂါဟံ၊ ထိုယူခြင်း၊ စွဲလမ်းခြင်းကို။
ဝိနိဗ္ဗေဒေတိ၊ ဖြေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တန္တနယော၊ ဤသုတ္တန်နည်း
၌။ ပုထုဇ္ဇနဂ္ဂါဟဝိနိဝေဌနံ နာမ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ယူခြင်း၊ စွဲလမ်းခြင်းကို
ဖြေခြင်းမည်သည်ကို။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

၂၇၁။ မာတရန္တိအာဒိသု၊ မာတရံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ (အတ္ထော၊
အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသတ္တံသောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။)
ဇနိကာဝ၊ ဖြစ်စေတတ်သော မိန်းမသည်သာလျှင်။ မာတာ၊ အမိမည်၏။
ဇနကောဝ၊ ဖြစ်စေတတ်သော ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပိတာ၊ အဖမည်၏။
မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ခိဏာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေ၊
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ အရဟာ၊ ရဟန္တာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း။ အရိယသဘာဝကော၊ ဘုရား
တပည့်သည်။ အညံ၊ အမိအဖမှတပါးသောသူကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။
ဝေ၊ ရောပေယျ၊ ချရာသလော?။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း။) တေဉ္စ၊ ဤသို့အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အမိအဖမှတပါးသောသူကို ဇီဝိ-
တိန္ဒြေမှချခြင်းသည်လည်း။ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်။ (ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
၏။) ဘဝန္တရဂတံ၊ ဘဝတပါး၌တည်သော။ အရိယသဘာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်
ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အရိယသဘာဝကံ၊ ဘာဝံ၊ ဘုရားတပည့်၏အဖြစ်ကို။
အဇာနန္တမ္ပိ၊ မသိသောသူကိုလည်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ “ဣမံ
ကုန္တကိပိလ္လိကံ၊ ဤ ခြ၊ ပုရုဂ်ဆိတ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေ၊ ရောပေတော၊
ချ၍။ သကလက္ခဝါဠာဂဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာတိုက်၌။ စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇံ၊
စကြဝတေးမင်းအဖြစ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇာဟိ၊ ခံယူလော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဓေပိ
ဝေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဆိုငြားအံ့။ တံ၊ ထိုခြ၊ ပုရုဂ်ဆိတ်ကို။ သော၊
ထိုဘုရားတပည့်သည်။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ နေဝ ဝေ၊ ရောပေယျ၊ မချရာ။

၁။ ဝိနိဝေဌတိ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ သုတ္တန္တနယော = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ပုထုဇ္ဇနဂ္ဂါဟဝိနိဝေဌနံ နာမ = (ဆဋ္ဌ) ၄။ တေဉ္စ = (ဆဋ္ဌ)

“ဣမံ၊ ဤသုက္ကံ။ (တံ၊ သင်သည်။) သစေ န ခာတေသသိ၊ အကယ်၍မသတ်
လတ္တံ။ တေ၊ သင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ခဏ္ဍိယာမ၊ ဖြတ်ကုန်အံ။” ဣတိ ဧဝံ၊
ဤသို့။ နံ၊ ထိုဘုရားတပည့်ကို။ အထာပိ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍မူလည်းဆိုကုန်ငြား
အံ။ အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်၏။ သိသမေဝ၊ ဦးခေါင်းကိုသာလျှင်။ ခဏ္ဍိယျ၊
ဖြတ်ကုန်ငြားအံ။ သော၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်။ တံ၊ ထိုတပါးသောသုက္ကံ။
န စ ဇာတေယျ၊ မသတ်ရာသည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ မသတ်ရာသော်လည်း။
ပုထုဇ္ဇနဘာဝဿ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်၏။ မဟာသာဝဇ္ဇဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ကြီးသော
အပြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်၏။
ဗလဒီပနတ္ထံ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ တေ၊
ဤ ပုထုဇ္ဇနော ယံ မာဘရံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ-အစရှိသောကောင်းကို။
(ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊
ထိုစကားသည်မှန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ပုထုဇ္ဇနော ယံ
မာဘရံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ-အစရှိသောစကား၌။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား အလိုတော်တည်း။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေါ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်သည်။ သာဝဇ္ဇော၊
အပြစ်ရှိ၏။ ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။
မာတုဃာဘာဒိနိ၊ အမိကိုသတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော။ အာနန္တရိယာနိပိ၊ အာနန္တ-
ရိယ ကံတို့ကိုလည်း။ ကရိယတိ၊ ပြုဘိ၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေါ၊
ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်သည်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ၏။) အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
တပည့်သည်။ မဟာဗလော စ၊ အားကြီးသည်သာလျှင်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
သော၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်။ ဧတာနိ ကမ္မာနိ၊ ထို အမိကိုသတ်ခြင်း အစရှိ
သောအာနန္တရိယကံတို့ကို။ န ဂရေတံ၊ မပြု။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
(အရိယသာဝကော။ ဘုရားတပည့်သည်။ မဟာဗလော စ၊ အားကြီးသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)

၂၇၄။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တောတိ၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တော-ဟူသည်ကား။ ဝကေစိတ္တေန၊
သတ်လိုသောစိတ်သည်။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
လောဟိတံ ဥပ္ပဒေယျာတိ၊ လောဟိတံ ဥပ္ပါဒေယျ ဟူသည်ကား။ ဇီဝမေနက-
သရီရေ၊ သက်ဘော်ထင်ရှားရှိသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်၌။ ခုဒ္ဒကမက္ခိ-
ကာယ၊ ယင်ငယ်သည်။ ပိဝနမတ္တမ္ပိ၊ သောက်လောက်ရုံမျှလည်း ဖြစ်သော။
လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေငြားအံ။

၂၇၅။ သိသံ ခဏ္ဍိယျာတိ၊ သိသံ ခဏ္ဍိယျ-ဟူသည်ကား။ သမာန-
သံဝါသကံ၊ တူသော ဝေါင်းဖော်ခြင်းရှိသော။ သမာနသိမာယ၊ တူသော

၁။ ယော= (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၅-အဋ္ဌာနပါဠိ ၁-ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၆၁

သိမ့်၌။ ဌိတံ၊ တညံသော။ သံသံ၊ သံသံကံ။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဘိဇ္ဇေယျ၊ ခွဲငြားအံ့။ စ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ “ပဉ္စဟုပါလိ အာကာရေဟိ သံသော ဘိဇ္ဇတိ ကမ္မေန ဥဒ္ဓေသေန ဝေါဟရန္တော အနုဿာဝနေန သလာကဂ္ဂါဟေနာ”တိ၊ ပဉ္စဟုပါလိ အာကာရေဟိ သံသော ဘိဇ္ဇတိ ကမ္မေန ဥဒ္ဓေသေန ဝေါဟရန္တော အနုဿာဝနေန သလာကဂ္ဂါဟေန-ဟူသော။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ကမ္မေန၊ အပလောကန-စသောကံဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေသေန၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေါဟရန္တော၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဘေဒကရဝတ္ထုကို ပြောဆိုသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ အနုဿာဝနေန၊ နားရင်းသို့ကပ်လျက် ကွဲပြားခြင်းအား လျောက်ပတ်သောစကားကို ကြားစေသဖြင့် လည်းကောင်း။ သလာကဂ္ဂါဟေန၊ စာရေးတံကို ယူစေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်း တို့ဖြင့်။ သံသော၊ သံသာသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏။

တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်။ ကမ္မေနာတိ၊ ကမ္မေနဟူသည်ကား။ အပလောကနာဒိသု၊ အပလောကနကံ အစရှိကုန်သော။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ကမ္မေသု၊ ကံတို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။ ဥဒ္ဓေသေနာတိ၊ ဥဒ္ဓေသေန-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသေသု၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းတို့တွင်။ အညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဥဒ္ဓေသေန၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းဖြင့်။ ဝေါဟရန္တောတိ၊ ဝေါဟရန္တော-ဟူသည်ကား။ ကထယန္တော၊ ပြောဆိုသည်ဖြစ်၍။ တာဟိ၊ တာဟိ ဥပပတ္တိဟိ၊ ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ ဘေဒကရဝတ္ထုနိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး ကုန်သော ကွဲပြားခြင်း အကြောင်း တို့ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြလျက်။ အနုဿာဝနေနာတိ၊ အနုဿာဝနေန-ဟူသည်ကား။ “တုဓမ္မံ၊ သင်တို့သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဥစ္စာကုလာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတဘာဝဉ္စ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုဿုတဘာဝဉ္စ၊ အကြားအမြင် များသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာထ နနု၊ သိကုန်သည်မဟုတ်

၁။ ဣာရဏေဟိ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဥပပတ္တိဟိ=(ဆဋ္ဌ)

လော။ မာဒိသော နာမ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသော ရဟန်းသည်။ ဥဒ္ဓမ္မံ၊ ဓမ္မ
မဟုတ်သည်ကို။ ဥဗ္ဗိနယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို။ (ကတွာ၊ ပြု၍။) သတ္ထုသု-
လနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို။ ဂါဟေယျ၊ ယူစေရာ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်ကိုလည်း။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ တုမ္မာကံ၊ သင်
တို့အား။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ အဝီစိ၊ အဝီစိ
ငရဲမီးသည့်။ နိလုပ္ပလဝနံ ဝိယ၊ ကြာညိုတောက်သို့။ သီတလော၊ ချမ်းအေး
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။
အပါယတော၊ အပါယ်ဘုံမှ။ န ဘာယာမိ၊ မကြောက်အံ့နည်း။ ”ဣတိအာဒိ-
နာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရင်း၌။
ဝစိဘေဒံ၊ နှုတ်မြှောက်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနုဿာဝနေန၊ ကွဲပြားခြင်း
အား လျောက်ပတ်သော စကားကို ကြားစေခြင်းဖြင့်။ သလာကဂ္ဂါဟေနာ-
တိ၊ သလာကဂ္ဂါဟေန-ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုဿာဝေတွာ၊ နား
ရင်း၌နှုတ်မြှောက်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် ကွဲပြားခြင်းအား လျောက်ပတ်သော စကားကို
ကြားစေပြီး၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပတ္တမ္ပေတွာ၊
ခိုင်ခံ့စေ၍။ အနိဝတ္တိဓမ္မေ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်း သဘော မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ “ဣမံ သလာကံ၊ ဤစာရေးတံကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ သလာကဂ္ဂါဟေန၊ စာရေးတံကို ယူစေခြင်းဖြင့်။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်။
ကမ္မမေဝ ဝါ၊ အပလောကန-စသော ကံသည်သာလျှင်လည်းကောင်း။
ဥဒ္ဓေသော ဝါ၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ ပမာဏ
တည်း။ ဝေါဟာနုနုဿာဝနသလာကဂ္ဂါဟာ ပန၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော
ဘေဒကရဝတ္ထုကိုပြောဆိုခြင်း၊ နားရင်း၌နှုတ်မြှောက်၍ ကွဲပြားခြင်းအား
လျောက်ပတ်သောစကားကို ကြားစေခြင်း၊ စာရေးတံကိုယူစေခြင်းတို့သည်
ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ ကွဲပြားခြင်း၏ရှေးအဖို့တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အဋ္ဌာရသဝတ္ထုဒီပနဝသေန၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး
သော ဘေဒကရဝတ္ထုကိုပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေါဟရန္တေန၊
ပြောဆိုသောရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဘေဒကရဝတ္ထုတို့
၌။ ရုစိဇနနတ္ထံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ အနုဿာဝေတွာ၊
ကွဲပြားခြင်းအား လျောက်ပတ်သောစကားကို ကြားစေပြီး၍။ သလာကာယ၊
စာရေးတံကို။ ဂဟိတာယပိ၊ ယူအပ်ပြီးသော်လည်း။ သံသော၊ သံဃာသည်။
အဘိန္နောဝ၊ မကွဲပြားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်

နိပါတ်] ၁၅-အဋ္ဌာနပါဠိ ၁-ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၂၆၃

အခါ၌ကား။ စတ္တာရော ဝါ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း
ကောင်း။ အတိရေကာ ဝါ၊ လေးယောက်ထက်လွန်သော ရဟန်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ သဿာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာဝေဏိကံ၊
အသီးဖြစ်သော။ ကမ္မံ ဝါ၊ ကံကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေသံ ဝါ၊ ပါတိ
မောက်ပြခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဘိန္နောနာမ၊ ကဲ့သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝေ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္နယ၊ ခွဲရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ
ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ ပုထုဇ္ဇနော
ယံ မာတရံ၊ ဗီဝိတာ ဝေ၊ ရောပေယျ-အစရှိသောကေားအစဉ်ဖြင့်။ မာတုဃာ-
တာဒိနိ၊ မာတုဃာတကအစရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။
အာနန္တရိယကမ္မာနိ၊ အာနန္တရိယကံတို့သည်။ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာနိ၊ အကြင်အာနန္တရိယကံ ငါးပါးတို့ကို။
ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
တပည့်သည်။ န (ကရောတိ)၊ မပြု။ တေသံ၊ ထိုမာတုဃာတက-အစရှိသော
အာနန္တရိယကံငါးပါးတို့၏။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ လင်စွာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ -

ကမ္မတော စ၊ အာနန္တရိယကံကို ခွဲဝေသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။
ဒ္ဓါရတော စေဝ၊ ကမ္မဒ္ဓါရကို ခွဲဝေသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။
တထာ၊ ထိုမူတပါး။ ပါကသာဓာရဏာဒီဟိ၊ အကျိုးပေးခြင်း-
အကျိုးမပေးခြင်းကို ခွဲဝေခြင်း၊ လူရဟန်းတို့နှင့်ဆက်ဆံခြင်း-မဆက်ဆံ
ခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်။ (သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။) ကပ္ပဋ္ဌိတိယတော စ၊ တကမ္မာ
လုံးတည်ခြင်း-တကမ္မာလုံးမတည်ခြင်းကို ခွဲဝေသောအားဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

☞ (ဋ-၃၅၅) တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော အဆုံးအဖြတ်တို့တွင်။ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ။ ကမ္မတော၊ အာနန္တရိယကံကို ခွဲဝေသောအားဖြင့်။ (ဝိနိစ္ဆယော၊
အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်
ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော အဆုံးအဖြတ်တို့တွင်။ အပရိဝတ္တလိဂံ၊
မပြန်သောလိင်ရှိသော။ မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မာတရံ ဝါ၊ အမိ
ကိုလည်းကောင်း။ ပိတရံ ဝါ၊ အဖကိုလည်းကောင်း။ ဗီဝိတာ၊ ဗီဝိတိန္ဒြေမှ။
ဝေ၊ ရောပေန္တဿ၊ ချသော။ မနုဿဘူတဿေဝ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူ၏

၁။ အပိ ပရိဝတ္တလိဂံ = (ဆဋ္ဌ)

သာလျှင်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အာနန္တရိယံ၊ စုတိ၏အခြာမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်း
၌ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအာနန္တရိယကံ၏။ ဝိပါကံ၊
အကျိုးကို။ ပဋိဗာဟိယာမိ၊ တားမြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
သကလစက္ကဝါဠု၊ အလုံးစုံသောစက္ကဝဠာကို။ မဟာစေတီယပ္ပမာဏဟိပိ၊
မဟာစေတီအတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဉ္စနထူပေဟိ၊ ရွှေစေတီ
ထို့ဖြင့်။ ပူရေတွာပိ၊ ပြည့်စေ၍လည်းကောင်း။ သကလစက္ကဝါဠု၊ အလုံးစုံ
သောစက္ကဝဠာကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။
ဒတွာပိ၊ ပေးလှူ၍လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃာဋီကဏ္ဍံ၊ ဒုက္ခဒုခန်းကို။ အမုဉ္ဇန္တော၊
မလွတ်မူ၍။ ဝိစရိတွာပိ၊ လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဍက
ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ နိရယမေဝ၊ ငရဲ၌သာလျှင်။
ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အာနန္တရိယကံမြောက်သည်မှတစ်ပါး မမြောက်သည်
ကိုဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ မနုဿော၊
လူသည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။) တိရစ္ဆာနဘူတံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မာတုရံ
ဝါ၊ အမိကိုလည်းကောင်း။ ပိတုရံ ဝါ၊ အဖကိုလည်းကောင်း။ (ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိ-
တိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေတိ၊ ချအံ့။) သယံ ဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း။ တိရစ္ဆာနဘူတော၊
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍။ မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (မာတုရံ ဝါ၊ အမိကိုလည်း
ကောင်း။ ပိတုရံ ဝါ၊ အဖကိုလည်းကောင်း။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရော-
ပေတိ၊ ချအံ့။ သယံ၊ မိမိသည်။) တိရစ္ဆာနဘူတောယေဝ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍သာ
လျှင်။ တိရစ္ဆာနဘူတံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (မာတုရံ ဝါ၊ အမိကိုလည်း
ကောင်း။ ပိတုရံ ဝါ၊ အဖကိုလည်းကောင်း။) ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါ-
ရောပေတိ၊ ချအံ့။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကမ္မံ ပန၊ ကံသည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး
၏။ အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယကံသည်။ န ဟောဟိ၊ မဖြစ်။ အာနန္တရိယံ၊
အာနန္တရိယကံသို့။ အာဟစ္စေဝ၊ ဆိုက်၍သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မနုဿ-
ဇာတိကာနံ၊ ပန၊ လူဇာတ်ရှိသောသူတို့၏ကား။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အယံ
ပဉ္စော၊ ဤပြဿနာကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို မာတုဃာတက၊ ပိတုဃာတကကံ၌။ ဇဉ္ဇကစတုက္ကဉ္စ၊ သိုးဖြင့်မှတ်
အပ်သော ဝတ္ထုလေးခုအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂါမစတုက္ကဉ္စ၊ စစ်ထိုးခြင်း
ဖြင့်မှတ်အပ်သော ဝတ္ထုလေးခုအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ စောရစတုက္ကဉ္စ၊ ခိုးသူ

နံပါတ်] ၁၅-အဋ္ဌာနပါဠိ ၁-ဗုဒ္ဓမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၂၆၅

ဖြင့်မှတ်အပ်သောဝတ္ထုလေးခုအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်
၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ဋ္ဌေကံ၊ သိုးကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။
ဣတိ အဘိသန္ဓိနာပိ၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်လည်း။ ဋ္ဌေကဋ္ဌာနေ၊ သိုးရှိရာအရပ်
၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မာတရံ ဝါ၊ အမိကို
လည်းကောင်း။ ပိတရံ ဝါ၊ အဖကိုလည်းကောင်း။ မာရေန္တော၊ သတ်သော
သူသည်။ အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယကံသို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ ဋ္ဌေကာဘိသန္ဓိနာ
ဝါ၊ သိုးဟူသောအလိုဖြင့်လည်းကောင်း။ မာတာပိတိအဘိသန္ဓိနာ ဝါ၊ အမိအဖ
ဟူသောအလိုဖြင့်လည်းကောင်း။ ဋ္ဌေကံ၊ သိုးကို။ မာရေန္တော၊ သတ်သောသူ
သည်။ အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယကံသို့။ န ဖုသတိ၊ မရောက်။ မာတာပိတိအဘိ-
သန္ဓိနာ၊ အမိအဖဟူသောအလိုဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ မာရေ-
န္တော၊ သတ်သောသူသည်။ (အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယကံသို့။) ဖုသတေဝ၊
ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတရသ္မိမ္မိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော။ စတုက္က-
ဒ္ဓဿ၊ စတုက္က-နှစ်ခုအပေါင်း၌။ သေ (သော) နယော၊ ဤသို့သောနည်းကို။
(ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မာတာပိတုသု၊ အမိအဖတို့၌။
(တောနိ စတုက္ကာနိ၊ ဤစတုက္ကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ) ယထာ၊ သိအပ်ကုန်သကဲ့
သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ၊ အရဟန္တပိ၊ ရဟန္တာ၌လည်း။ တောနိ စတုက္ကာနိ၊
ထိုစတုက္ကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မနုဿ-
အရဟန္တမေဝ၊ လူဖြစ်သော ရဟန္တာကိုသာလျှင်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။
အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယကံသို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ ယက္ခဘူတံ၊ နတ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော။ (အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယ
ကံသို့။) န (ဖုသတိ)၊ မရောက်။ ကမ္မံ ပန၊ ကံသည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး
၏။ အာနန္တရိယသဒိသမေဝ၊ အာနန္တရိယကံနှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မနုဿအရဟန္တဿ၊ လူရဟန္တာအား။ ပုထုဇ္ဇန-
ကာလေယေဝ၊ ပုထုဇ္ဇနဖြစ်သောအခါ၌သာလျှင်။ သတ္တပ္ပဟာရေ ဝါ၊ လက်နက်
ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိသေ ဝါ၊ အဆိပ်ကိုလည်းကောင်း။
ဒိန္နောပိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
ပတွာ၊ ရောက်၍။ တေနေဝ၊ ထိုပယောဂဖြင့်သာလျှင်။ ယဒိ မရတိ၊ အကယ်၍
သေသည်ဖြစ်အံ့။ အရဟန္တဿာတကော၊ ရဟန္တာကိုသတ်သောသူသည်။ ဟောတိ
ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇ္ဇနဖြစ်
သောအခါ၌။ ယံ ဒိန္နံ ဒါနံ၊ အကြင်ပေးလှူအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ အရဟတ္တံ၊

၁။ ဤဝါကျတွင်ဆဋ္ဌမူ၌ ‘မနုဿော’ပါသည်။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ပုထုဇ္ဇနသေဝ၊
 ပုထုဇ္ဇနအားသာလျှင်။ တံ (ဒိန္နံ ဒါနံ)၊ ထိုပေးလှူအပ်သော လှူဖွယ်စက္ကသည်း။
 ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသအရိယပုဂ္ဂလေ၊ ရဟန္တာမှကြွင်း
 သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ မာရေန္တဿ၊ သတ်သောသူအား။ အာနန္တရိယံ၊
 အာနန္တရိယကံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မံ၊ ပန၊ ကံသည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး
 ၏။ အာနန္တရိယသဒိသဒေဝ၊ အာနန္တရိယကံနှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

လောဟိတပ္ပုဒေ၊ လောဟိတပ္ပုဒေ-ကံ၌။ တထာဂဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 အဘေဇ္ဇကဿတဿ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သောကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ပရုပက္ကမေန၊ သူတပါးတို့လုံ့လဖြင့်။ စမ္ပန္တေဒံ၊ အရေတော်ကိုပြတ်ခြင်းကို။
 ကတာ၊ ပြု၍။ လောဟိတပဉ္စရဏံ နာမ၊ သွေးကိုယိုစေခြင်းမည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သရီရဿ၊ ကိုယ်တော်၏။ အန္တောယေဝ၊
 အတွင်း၌သာလျှင်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ လောဟိတံ၊
 သွေးသည်။ သမောသရတိ၊ စုဝေး၏။ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်သည်။
 ပဝိဒ္ဓသိလတော၊ လိုမ့်အပ်သော ကျောက်မှ။ ဘိဇ္ဇိတော၊ ကဲ့၍။ ဂတာ၊
 သွားသော။ သက္ခလိကာပိ၊ ကျောက်ခြမ်းသည်လည်း။ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒန္တံ၊ ခြေတော်စွန်းကို။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ ဖရသုနာ၊
 ပုဆိန်ဖြင့်။ ပဟရိတော၊ ဝိယ၊ ခတ်အပ်သကဲ့သို့။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်။
 အန္တောလောဟိတောယေဝ၊ အတွင်း၌ သွေးစုသည်သာလျှင်။ အဟေဝသိ၊
 ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူ
 အား။ အာနန္တရိယံ၊ အာနန္တရိယကံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အာနန္တရိယ
 ကံ မြောက်သည်မှတစ်ပါး မမြောက်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (ဋ္ဌ-၃၅၆) ရုစိယာ၊ အလိုတော်အားဖြင့်၊
 သတ္တကေန၊ ဓားငယ်ဖြင့်။ စမ္ပံ၊ အရေကို။ ဆိန္နိတော၊ ဖြတ်၍။ တမ္မာ ဌာနာ၊
 ထိုအရပ်မှ။ ဒုဋ္ဌလောဟိတံ၊ သွေးပုပ်ကို။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ ဖာသကံ၊
 ချမ်းသာသည်ကို။ အကသိ၊ ပြု၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။
 ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား။ ပုညကမ္မမေဝ၊ ကောင်းမှုကံသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို။ အထ ဘိန္နန္တိ၊

၁။ သက္ခလိကာပိ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဟရေ၃=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၄-အဋ္ဌာနပါဠိ ၁-ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၆၇

အကယ်၍ ဖျက်ကုန်အံ့။ ဗောဓိံ၊ ဗောဓိပင်ကို။ (အထ) ဆိန္ဒုန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြတ်
 ကုန်အံ့။ ဓာတုမ္ပိ၊ ဓာတ်တော်၌။ (အထ) ဥပက္ကမန္တိ၊ အကယ်၍ လုံ့လပြုကုန်အံ့။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ကိံ၊ အဟယ်သို့သော အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဘာရိယံ၊
 ဝန်လေးသော။ ကမ္ပိ၊ ကံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္တရိယသဒ္ဓိသံ၊
 အာနန္တရိယ-ကံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဓာတု-
 ကံ၊ ဓာတ်တော်နှင့်တကွသော။ ထူပံ ဝါ၊ စေတိကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓိမံ
 ဝါ၊ ဆင်းတုကိုလည်းကောင်း။ ဗာဓေယမာနံ၊ နှိပ်စက်သော။ ဗောဓိသာခံ၊
 ဗောဓိခက်ကို။ ဆိန္ဒုတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗောဓိခက်
 ၌။ နိလိနာ၊ နားကုန်သော။ သကုဏာ၊ ငှက်တို့သည်။ စေတိယေ၊ စေတိ
 တော်၌။ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို။ သဓေပိ ပါတေန္တိ၊ အကယ်၍ ချကုန်သည်
 ဖြစ်အံ့။ ဆိန္ဒုတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ အပ်သည်သတည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ပရိဘောဂစေတိယတော၊ ပရိဘောဂစေတိတော်ထက်။ သရီရစေတိ-
 ယံ၊ သရီရစေတိတော်သည်။ မဟန္တတရံ၊ အထူးသဖြင့် ကြီးမြတ်၏။ စေတိယ-
 ဝတ္ထု၊ စေတိတော်အကျည်ကို။ ဘိန္ဒိတု၊ ခံ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ ဗော-
 ဓိမူလမ္ပိ၊ ဗောဓိမြစ်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍။ ဟရိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏။ ယာ ပန ဗောဓိသာခါ၊ အကြင်ဗောဓိခက်သည်ကား။ ဗောဓိသရံ၊
 ဗောဓိအိမ်ကို။ ဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်အံ့။ တံ၊ ထိုဗောဓိခက်ကို။ ဂေဟရက္ခနတ္ထံ၊
 ဗောဓိအိမ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ န လာတိ၊
 မရ။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဗောဓိအတ္ထံ၊ ဗောဓိအကျိုးငှာ။ ဂေဟံ၊
 ဗောဓိအိမ်ကို။ ဣတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဂေဟတ္ထာယ၊ ဗောဓိအိမ် အကျိုးငှာ။
 ဗောဓိ၊ ဗောဓိပင်ကို။ န (ကတော)၊ မပြုအပ်။ အာသနဃရေပိ၊ နေရာဖြစ်
 သော ကျောင်း၌လည်း။ ဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပန၊
 အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ယသ္မိံ အာသနဃရေ၊ အကြင်နေရာဖြစ်သော ကျောင်း၌။
 ဓာတု၊ ဓာတ်တော်သည်။ နိဒဟိတာ၊ သိမီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဿ၊ ထိုနေရာဖြစ်သောကျောင်းကို။ ရက္ခဏတ္ထာယ၊ စောင့်ခြင်း အကျိုးငှာ။
 ဗောဓိသာခံ၊ ဗောဓိခက်ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဗောဓိ-
 ဇဂ္ဂနတ္ထံ၊ ဗောဓိပင်ကိုသုတ်သင်ခြင်းငှာ။ ဩဇာဟရဏသာခံ ဝါ၊ ဩဇာကို
 ဆောင်တတ်သော သစ်ခက်ကိုလည်းကောင်း။ ပူတိသာခံ ဝါ၊ ပုပ်ဆွေးသော
 သစ်ခက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ အပ်သည်

၂၆၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

သာလျှင်တည်း။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနေ ဝိယ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားကိုယ်တော်ကို သုတ်သင်ခြင်း၌ကဲ့သို့။ ပုညမှီ၊ ကောင်းမှုသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သံဃဘေဒေပိ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်း၌လည်း။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။
ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) သီမဋ္ဌကသံဃော၊ သိမ်
အပြင်၌တည်သော သံဃာသည်။ အသန္နိပတိတေ၊ မစည်းဝေးမီ။ ဝိသုံ၊
အသီး။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကတဝေ၊ ဟာရာနုဿာဝန-
သလာကဂ္ဂါဟဿ ဝါ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဘေဒကရဝတ္ထု
ကို ပြောဆိုခြင်း၊ ကွဲပြားခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော စကားကို ကြားစေ
ခြင်း၊ စာရေးတံကိုယူစေခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ကမ္မံ၊ အပ
လောကန-စသောကံကို။ ကရောန္တဿ ဝါ၊ ပြုသောရဟန်းအား လည်း
ကောင်း။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို။ ဥဒ္ဓိသန္တဿ ဝါ၊ ပြုသောရဟန်း
အားလည်းကောင်း။ ဘေဒေါ စ၊ သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်လည်း။ ဟော-
တိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္တရိယကမ္မဉ္စ၊ အနန္တရိယကံ-သည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပန၊ အာနန္တရိယကံမြောက်သည်မှတစ်ပါး မမြောက်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။
သမဂ္ဂသညာယ ဝါ၊ သံဃာညီညွတ်၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
(ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။) ဝဇ္ဇတိ၊
အပ်၏။ ဣတိ သညာယ ဝါ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ကမ္မံ၊
အာလောကန-စသောကံကို။) ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဘေဒေါ၊
ကွဲပြားခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္တရိယကမ္မံ၊ အာနန္တရိယ-
ကံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နဝတော၊ ကိုးယောက်သော သံဃာအောက်။
ဦနပရိသာယ၊ ယုတ်သောပရိသတ်၌။ တထာ၊ ထိုအတူ။ (အာနန္တရိယကမ္မံ၊
အာနန္တရိယ-ကံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။) သဗ္ဗန္တိမေန၊ အလုံးစုံတို့အောက်
ယုတ်သော။ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သော။
ဇနာနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။
ဘိန္ဒတိ၊ ခွဲ၏။ တဿ၊ ထိုသံဃာကိုသင်းခွဲသောရဟန်းအား။ အာနန္တရိယကမ္မံ၊
အာနန္တရိယ-ကံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသံဃာသင်းခွဲသော
ရဟန်းသို့။ အနုဝတ္ထကာနံ၊ အတုလိုက်၍ကုန်ကုန်သော။ အဓမ္မဝါဒီနံ၊
အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မဟာသာဝဇ္ဇကမ္မံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသောကံ
တည်း။ ဓမ္မဝါဒီနော ပန၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ အနဝဇ္ဇာ၊
အပြစ်မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာဘေဒကကံ၌။ နဝန္တမေဝ၊ ကိုးယောက်သော
ရဟန်းတို့၏သာလျှင်။ သံဃဘေဒေ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်း၌။ -

“ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ကေတော၊ တဘက်မှ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေတော၊ တဘက်မှ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဝမော၊ ကိုးယောက်မြောက်သောရဟန်းသည်။ ‘အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ သတ္တုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်တည်း။ ဣမံ၊ ဤအယူကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣမံ၊ ဤအယူကို။ ရောစေထ၊ နှစ်သက်ကုန်လော့။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿာဝေတိ၊ သံဃာကဲ့ပြားခြင်းအားလျောက်ပတ်သောစကားကိုကြားရ၏။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဂါဟေတိ၊ ယူစေ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သံဃရာဇိ စေဝ၊ သံဃာ၏အရေးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃဘေဒေါ စ၊ သံဃာ၏ကဲ့ပြားခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတည်း။ [ဤ၌ “နဝန္တံ ဝါ” စသောဝါကျ နိဿယတွင်ကျသည်။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဧတေသု၊ ထိုမာတုဃာတက-စသော အာနန္တရိယ-ကံတို့တွင်။ သံဃဘေဒေါ၊ သံဃဘေဒက-ကံသည်။ ဝစီကမ္ပံ၊ ဝစီကံတည်း။ သေသာနိ၊ သံဃဘေဒက-ကံမှကြွင်းကုန်သော မာတုဃာတက-စသော လေးပါးသောက်တို့သည်။ ကာယကမ္မာနိ၊ ကာယကံတို့တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကမ္မတော၊ အာနန္တရိယ-ကံကို ခွဲငင်သော အားဖြင့်။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ အထူးသိအပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၃၅၇) ဒွါရတောတိ၊ ဒွါရတောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာနေဝ စ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တောနိ၊ ထိုမာတုဃာတက-စသော ငါးပါးသောအာနန္တရိယ-ကံတို့သည်။ ကာယဒွါရတောပိ၊ ကာယဒွါရမှလည်းကောင်း။ ဝစီဒွါရတောပိ၊ ဝစီဒွါရမှလည်းကောင်း။ သမုဠဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤမာတုဃာတက-စသော ငါးပါးသောအာနန္တရိယကံတို့တွင်။ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော မာတုဃာတက-စသောကံတို့သည်။ အာဏတ္တိကဝိဇ္ဇာမယပ္ပယောဂဝသေန၊ အာဏတ္တိကပယောဂ၊ ဝိဇ္ဇာမယပယောဂတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝစီဒွါရတော၊ ဝစီဒွါရမှ။ သမုဠဟိတောပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ ကာယဒွါရမေဝ၊ ကာယဒွါရကို

သာလျှင်။ ပူဇရန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သံသဘေဒေါ၊ သံသဘေဒက-ကံသည်။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ၊ လက်ဆုပ်ပြသဖြင့်။ ဘေဒံ၊ သံသဘေဒကံပြားခြင်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား။ ကာယဒွါရတော၊ ကာယဒွါရမှ။ သမုဠဟိ-
တူပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ ဝစီဒွါရမေဝ၊ ဝစီဒွါရကိုသာလျှင်။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ
၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ မာတုဿာတက-စသောငါးပါးသော
အာနန္ဒရိယ-ကံ၌။ ဒွါရတောပိ၊ ဒွါရအားဖြင့်လည်း။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ အထူး
သိအပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ကပ္ပဋ္ဌိတိယတောတိ၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိယတော-ဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤမာတု
ဿာတက-စသော ငါးပါးသောအာနန္ဒရိယ-ကံတို့တွင်။ သံသဘေဒေါယေဝ
စ၊ သံသဘေဒက-ကံသည်သာလျှင်။ ကပ္ပဋ္ဌိတိယော၊ တကမ္မာပတ်လုံးတည်
ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သဏ္ဌဟန္တေ၊
တည်ဆဲဖြစ်သော။ ကပ္ပေ ဝါ၊ ကမ္မာ၌လည်းကောင်း။ ကပ္ပဝေမဇ္ဈေ ဝါ၊
ကမ္မာ၏အသယ်၌လည်းကောင်း။ သံသဘေဒံ၊ သံသဘေဒက-ကံကို။ ကတူ၊
ပြု၍။ ကပ္ပဝိနာသေယေဝ၊ ကမ္မာပျက်သောအခါ၌သာလျှင်။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။
ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ “သေ၊ နက်ဖြန်။ ကပ္ပော၊ ကမ္မာသည်။
ဝိနဿိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။” အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ သံသုဘေဒံ၊ သံသဘေဒက-ကံကို။
သစေပိကရောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းပြုငြားအံ့။ သေဝ၊ နက်ဖြန်၌လျှင်။ မုစ္စတိ၊
လွတ်၏။ ကေဒိဝသမေဝ၊ တနေ့မျှသာလျှင်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စတိ၊
ခံရ၏။ ဧဝံ ကရဏံ ပန၊ ဤသို့ကမ္မာမပျက်မီတရက်၌ သံသဘေဒက-ကံကိုပြု
ခြင်းသည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသာနိ၊ သံသဘေဒက-ကံမှကြွင်းကုန်သော။
စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ မာတုဿာတက-စသောကံတို့သည်။
အာနန္ဒရိယာနေဝ၊ အာနန္ဒရိယ-ကံမည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ကပ္ပဋ္ဌိတိယာနိ၊ ကမ္မာပတ်လုံးတည်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်။ န
ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ မာတုဿာတက-စသောငါး
ပါးသော အာနန္ဒရိယကံတို့၌။ ကပ္ပဋ္ဌိတိယတောပိ၊ တကမ္မာပတ်လုံးတည်ခြင်း၊
တကမ္မာပတ်လုံးမတည်ခြင်းကို ခွဲဝေသောအားဖြင့်လည်း။ ဝိညာတဗ္ဗော၊
အထူးသိအပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ပါကတောတိ၊ ပါကတော-ဟူသည်ကား။ ယေန စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တောနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုအာနန္ဒရိယ-
ကံတို့သည်။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
၏။ သံသုဘေဒေါယေဝ၊ သံသဘေဒက-ကံသည်သာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊

ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။ သေသာနိ၊ သံသ
ဘေဒက-ကံမုကြွင်းကုန်သော မာတုဃာတက-စသော လေးပါးသောအာနန္တ
ရိယ-ကံတို့သည်။ “ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ ကမ္မဝိပါကော၊
ကံ၏။ အကျိုးသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်ဖူးလေ။” ဣတိ ဝေမာဒီသု၊ ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌။ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သံသဘေ-
ဒါဘာဝေ၊ သံသဘေဒက- ကံ၏မရှိခြင်းသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) လောဟိ-
တုပ္ပါဒေါ၊ လောဟိတုပ္ပါဒကကံ-သည်။ (ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်။
ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။) တဒဘာဝေ၊ ထိုလောဟိတုပ္ပါဒက-ကံ၏မရှိ
ခြင်းသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) အဟရန္တဃာတော၊ အဟရန္တဃာတ-ကံသည်။
(ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။) တဒ-
ဘာဝေ၊ ထိုအဟရန္တဃာတ-ကံ၏မရှိခြင်းသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပိတု၊
အဖသည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။
မာတာ၊ အမိသည်။ ဒုဿီလာ ဝါ၊ သီလမရှိသည်လည်း။ (သစေ ဟောတိ၊
အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။) တထာ၊ ထိုအတူ။ (မာတာ၊ အမိသည်။) သီလဝတိ ဝါ၊
သီလရှိသည်လည်း။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ ပိတုဃာတော၊ ပိတုဃာ
တက-ကံသည်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပစ္စတိ၊
အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ သီလဝတိ၊ သီလရှိသည်။ သစေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ မာတုဃာတော၊ မာတုဃာတက-ကံသည်။
(ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။)
ဒီသုပိ၊ နှစ်ယောက်သော အဓိအဖတို့သည်လည်း။ သီလေန ဝါ၊ သီလအား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုဿီလေန ဝါ၊ သီလမရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။
သမာနေသု၊ တူကုန်သည်ရှိသော်။ မာတုဃာတော၊ မာတုဃာတက-ကံသည်
သာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို
ဖြစ်စေ၏။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒုက္ကရကာရိနိ၊
ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုတ္တနံ၊ သားသမီးတို့အား။
ဗဟူပကာရာ စ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (မာတုဃာတော၊ မာတုဃာတက-ကံသည်သာ
လျှင်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို
ဖြစ်စေ၏။) ဝေ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤမာတုဃာတက-စသော ငါးပါးသော
အာနန္တရိယကံတို့၌။ ပါကတောပိ၊ အကျိုးပေး-မပေးကို ခွဲဝေသောအား
ဖြင့်လည်း။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ အထူးသိအပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်
တည်း။

သာဓာရဏာဒီဟိတိ (ဧတ္ထ)၊ သာဓာဏာဒီဟိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော မာတုဃာတက-စသော အာနန္တရိယကံတို့သည်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိ-တာနံ၊ လူရ၊ ဟန်းတို့အား။ သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံကုန်၏။ သံဃဘေဒေါ ပန၊ သံဃဘေဒက-ကံသည်ကား။ -

“ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ န ဘိန္ဒတိ၊ မခွဲ။ သိက္ခမာနာ၊ သိက္ခမာန်မသည်။ န ဘိန္ဒတိ၊ မခွဲ။ သာမဏေရော၊ သာမဏေယောကျ်ားသည်။ န ဘိန္ဒတိ၊ မခွဲ။ သာမဏေ-ရိ၊ သာမဏေမိန်းမသည်။ န ဘိန္ဒတိ၊ မခွဲ။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ သည်။ န ဘိန္ဒတိ၊ မခွဲ။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်။ သံဃံ၊ သံဃာ ကို။ န ဘိန္ဒတိ၊ မခွဲ။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပကတတ္ထော၊ ပြကတေသောသဘောရှိသော။ သမာနသံဝါသကော၊ တူသောပေါင်း ဖော်ခြင်းရှိသော။ သမာနသီမာယံ၊ သမာနသီမိ၌။ ဌိတော၊ တည် သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒတိ၊ ခွဲ၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ဘိက္ခုနောဝ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအားသာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဿ၊ ရဟန်းယောကျ်ားမှတစ်ပါးသော ရဟန်း မိန်းမ-စသောသူအား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အသာ-ဓာရဏော၊ တစ်ပါးသောသူတို့နှင့်မဆက်ဆံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိသဒ္ဓေန၊ အဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုမာတုဃာတ-က-စသောအာနန္တရိယ-ကံတို့သည်။ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်။ သဟ-ဂတာ စ၊ တကွဖြစ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေါသမောဟမာန-သမ္ပယုတ္တာ စ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနနှင့်ယှဉ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ မာတုဃာတက-စသောငါးပါးသော အာနန္တရိယ-ကံတို့၌။ သာဓာရဏာဒီဟိပိ၊ လူရဟန်းတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်း မဆက်ဆံခြင်း အရရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိညာတဗ္ဗော၊ အထူးသိအပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၃၅၈) ၂၇၆။ အညံ သတ္တာရန္တိ၊ အညံ သတ္တာရံ-ဟူသည်ကား။ “အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာတည်း။ သတ္တု ကိစ္စံ၊ ဆရာ၏ ကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။”

၁။ ဒေါသမောဟသမ္ပယုတ္တာ စ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ အသမတ္ထော=(ဆဋ္ဌ)

ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဝန္တရေပိ၊ တဝတပါး၌လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။
တိတ္ထကရံ၊ အယူဘည်းဟူသောဆိပ်ကုံပြုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ “အယံ၊ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤသို့ယူခြင်း၏အကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၂၇၇။ ကေိဿာ လောကဓာတုယာတိ။ ကေိဿာ လောကဓာတုယာ-
ဟူသည်ကား။ ဒသသဟဿိလောကဓာတုယာ၊ တသောင်းသော လောက
ဓာတ်၌၊ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ခေတ္တာနိ၊ ခေတ်တို့သည်။
ဇာတိခေတ္တံ၊ ဇာတိခေတ်လည်းကောင်း။ အာဏာခေတ္တံ၊ အာဏာခေတ်လည်း
ကောင်း။ ဝိသယခေတ္တံ၊ ဝိသယခေတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ၊
သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောခေတ်တို့တွင်။
ဇာတိခေတ္တံ နာမ၊ ဇာတိခေတ်မည်သည်ကား။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊
တသောင်းသောလောကဓာတ်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
သ၊ ထိုတသောင်းသောလောကဓာတ်သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ မာတုကုန္တိ^၁၊ သြက္ကမနကာလေ စ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့သက်တော်မူသော
အခါ၌လည်းကောင်း။ နိက္ခမနကာလေ စ၊ ဖွားတော်မူသောအခါ၌လည်း
ကောင်း။ သမ္မောဓိကာလေ စ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူသော
အခါ၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနေ စ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်
မူသောအခါ၌လည်းကောင်း။ အာယုသင်္ခါရဝေါဿဇ္ဇနေ စ၊ အာယုသင်္ခါရကို
လွှတ်တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနေ စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ
တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ကမ္မတိ၊ လုပ်၏။ ပန၊ ဇာတိခေတ်မှတစ်ပါး
အာဏာခေတ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကောဋိသတသဟဿက္ကေဝါဠိ၊ ကုဋေတသိန်းသော
စကြဝဠာသည်။ အာဏာခေတ္တံ နာမ၊ အာဏာခေတ်မည်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊
ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကုဋေတသိန်းသောစကြဝဠာ၌။ အာဋ္ဌာနာဋိယ
ပရိတ္တ မောရ၊ ပရိတ္တ ဇေဂ္ဂပရိတ္တ ရတနပရိတ္တာဒီနံ၊ အာဋ္ဌာနာဋိယပရိတ်၊ မောရ
ပရိတ်၊ ဇေဂ္ဂပရိတ်၊ ရတနပရိတ်အစရှိသည်တို့၏။ အာဏာ၊ အာဏာသည်။
ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အာဏာခေတ်မှတစ်ပါးဝိသယခေတ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဝိသယ-
ခေတ္တဿ၊ ဝိသယခေတ်၏။ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဖိ
(သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ “ယာဝတကံ၊

၁။ မာတုကုန္တိသ္မိံ = (ဆဋ္ဌ)

အကြင်မျှလောက်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တာဝတကံ၊
ထိုမျှလောက်သော။ ဧယံ၊ သိအပ်သောတရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဧယံ၊ သိအပ်သောတရားသည်။
(အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တာဝတကံ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧယံ၊ သိအပ်သောတရားသည်။ ဉာဏပရိယန္တိကံ၊ ဉာဏ်
လျှင်အဆုံးရှိ၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်။ ဧယံပရိယန္တိကံ၊ သိအပ်သော
တရားလျှင်အဆုံးရှိ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူသော
ကြောင့်။ အဝိသယော နာမ၊ အရာမဟုတ်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသု ခေတ္တေသု၊
ဤခေတ်တို့၌။ ဣမံ စက္ကဝါဠံ၊ ဤစကြဝဠာကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ စက္ကဝါဠေ၊ စကြဝဠာ၌။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ သုတ္တံ၊ ဤသို့သောပါဠိသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ (သုတ္တံ) ပန၊ ဤသို့သောသုတ်သည်
ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပိဋကနိ၊ ပိဋ-
ကတ်တို့သည်။ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တပိဋကံ၊
သုတ္တန်ပိဋကတ်လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်လည်း
ကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သင်္ဂီတိယော၊ သံဂါယနာတို့သည်။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ-
ထေရ်၏။ သင်္ဂီတိ၊ သံဂါယနာတင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ယသတ္ထေရဿ၊
ယသထေရ်၏။ သင်္ဂီတိ၊ သံဂါယနာတင်ခြင်းလည်းကောင်း။ မောဂ္ဂလိပုတ္တ-
တိဿတ္ထေရဿ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်၏။ သင်္ဂီတိ၊ သံဂါယနာ
တင်ခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဿော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာ သင်္ဂီတိယော၊ ဤသံဂါ
ယနာတင်ခြင်းတို့သို့။ အာရုဇ္ဈ၊ တင်အပ်သော။ တေပိဋကေ၊ ပိဋကတ်
သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၌။ ဣမံ စက္က-
ဝါဠံ၊ ဤစကြဝဠာကို။ မဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောစကြဝဠာ၌။
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ သုတ္တံ၊ ဤပါဠိသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ န ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ (သုတ္တံ) ပန၊ ဤပါဠိသည်ကား။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

အပုဗ္ဗံ အစရိမန္တိ၊ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ-ဟူသည်ကား။ အပုရေ အပစ္ဆာ၊
မရှေးမနှောင်း။ ဧကတော၊ တကွနက်။ န ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပုရေ ဝါ၊

ရွှေဥှိလည်းကောင်း။ ပစ္စာ ၀၂၊ နောက်ဥှိလည်းကောင်း။ ဥပုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အပုရေ
အပစ္စာ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ “ဗောဓိ” သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်သို့။ အပုတွာ၊ မရောက်မူ၍။ န ဥဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ငါမလအံ။” ဣတိ၊
ဤသို့။ နိသိန္နကာလတော၊ ထိုင်နေတော်မူသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မာတုကုစ္စိသ္မိ၊ အမိဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏံ၊
ပဋိသန္ဓေယူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ပုဗ္ဗေတိ၊
ပုဗ္ဗဟူ၍။ န ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏေ၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်း၌။
ဒသသဟယစက္ကဝါဠကမ္ပနေနေဝ၊ တသောင်းသောစက္ကဝဠာ၏ လှုပ်ခြင်း
ဖြင့်ပင်လျှင်။ ခေတ္တပရိဂ္ဂဟော၊ ဘုရားဖြစ်ရာသောခေတ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း
ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။)
တ္ထေန္တရေ၊ ဤဗောဓိပင်၌ထိုင်နေတော်မူခြင်း၊ မယ်တော်ဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေယူခြင်း
တို့၏ အတွင်းဟုဆိုအပ်သောကာလ၌။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရိတာဝ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သာသပမတ္တာပိ၊ မုန်ညှင်းစေ့အတိုင်း
အရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ပစ္စာတိ၊ နောက်ဟူ၍။ န ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။
ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဌိတာသု၊
တည်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဌိတာ နာမ၊ တည်
သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တ္ထေန္တရေ၊
ဤပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူသည်မှစ၍ ဓာတ်တော်တည်သည်ဟု ဆိုအပ်သော
ကာလအတွင်း၌။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရိတာဝ၊ တားမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာနေ ပန၊ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်သည်ကား။ ဇာတေ၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပုတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းကို။ န နိဝါရိတာ၊ မဖြစ်အပ်။

≡ (ဋ-၃၅၉) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အပုဗ္ဗံ အရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။
န ဥပုဇ္ဈန္တိ ပန၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း?။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။

၁။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏေ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဌိတာဝ = (ဆဋ္ဌ)

(ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) အနုစ္စရိယတ္တာ၊ အံအပ်သောအဖြစ်၏ မရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။) ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အစ္စ္စရိယမနုဿာ၊ အံအပ်သောသဘောရှိသောလူတို့တည်း။ ယထာဟ (ယထာ ကိ-အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အစ္စ္စရိယမနုဿော၊ အံအပ်သောသဘောရှိသော လူဟုဆိုအပ်သော။ ကေ-ပုဂ္ဂလော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (အစ္စ္စရိယမနုဿော၊ အံအပ်သောသဘော ရှိသောလူဟု ဆိုအပ်သော။) ကေပုဂ္ဂလော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမော၊အဘယ်နည်း?။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီစသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော။ အရဟံ၊ တထောင်ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူတတ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော် တိုင်သိတော်မူသော ဘုရားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ။ ဒေ ၀၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း ကောင်း။ စတ္တာရော ၀၊ လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ ၀၊ ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ သောဠသ ၀၊ တဆယ့်ခြောက်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကေတော၊ တကု နက်။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ။ အနုစ္စရိယာ၊ အံအပ်သော သဘောမရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကား သည်မှန်၏။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဆူ ကုန်သော။ စေတိယာနမ္မိ၊ စေတိဘို့အားလည်း။ လာဘသက္ကာရာ၊ လာဘ ပူဇော်သကာတို့သည်။ ဥဠာရာ၊ ပြန့်ပြောကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ် ကုန်။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဗဟုတာယ၊ များသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ အနုစ္စရိယာ၊ အံအပ်သောသဘောမရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဗုဒ္ဓါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ (အနုစ္စရိယာ၊ အံအပ် သောသဘောမရှိကုန်သည်။) ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ (အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။) န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၏။ ဝိသေသာဘာဝတော၊ အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား ရှင်တို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။) ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သတိ-ပဋ္ဌာနာဒိကံ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ကော၊

တဆူသော ဘုရားသည်။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညေန၊ တပါးသော ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတှာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ သောဝ ဓမ္မော၊ ထိုသတိဋ္ဌာန် စသောတရားကိုသာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗော၊ ဟောအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာသောကြောင့်။ အနတ္တရိယော၊ အံ့အပ်သော သဘောရှိ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧကသ္မိံ၊ တဆူသောဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေ ပန၊ ဟောတော်မူသော်ကား။ ဒေသနာပိ၊ ဒေသနာသည်လည်း။ အတ္တရိယာဝ၊ အံ့အပ်သော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

စ၊ တနည်းလည်း။ ဝိဝါဒဘာဝတော၊ ငြင်းခုံဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။) စ (သစ္စံ)၊ ထိုစကား မှန်၏။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ အန္တေဝါသိကာ ဝိယ၊ အန္တေဝါသိကတို့ကဲ့သို့။ “အမှကံ၊ ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။ အမှကံ၊ ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ မဓုရဿဓော၊ သာယာစွာသောအသံရှိ၏။ လာဘီ၊ လာဘ်ရှိ၏။ ပုညဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပဗေယျံ၊ ငြင်းခုံကုန်ရာ၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။) န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

အပိစ (အပဓော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္ဆတော၊ ဆိုဦးအံ့။) ဧတံ ကာရဏံ၊ ထိုဘုရားနှစ်ဆူမဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ မိလိန္ဒရညာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သော။ နာဂသေနတ္ထေရေန၊ အရှင်နာဂသေနမထေရ်သည်။ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမိလိန္ဒပဉ္စာဉ်။

ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်။ အဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အဋ္ဌာနမေတံ။ ပ။ ဝိဇ္ဇတိ”တိ၊ အဋ္ဌာနမေတံ။ ပ။ ဝိဇ္ဇတိ။ ဟူ၍။ ဧတမ္ပိ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧကိဿာ၊ တခုသော။ လောကဓာတုယာ၊ လောက ဓာတ်၌။ ဧဝံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ အရဟန္တော၊ တထောင်ငါးရာ ကိလေသာ တို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ယံ(ယေန ကာရဏေန)၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတံ(ကာရဏံ)၊ ထိုတခုသောလောကံ

ဓာတ်၌ ဘုရားနှစ်ဆူဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုတခုသော လောကဓာတ်၌ ဘုရားနှစ်ဆူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။”ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်။ ဒေသန္တာ စ၊ ဟောတော်မူကုန် သော်လည်း။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သတ္တတိံသ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဓိပက္ခယဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခယ အညွှန်ရှိကုန်သော။ တရားတို့ကို။ ဒေသန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ကထယန္တာ စ၊ မိန့်ဆိုတော်မူကုန်သော်လည်း စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ကထေန္တိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူကုန်၏။ သိက္ခာပေန္တာ စ၊ ကျင့်စေကုန်သော်လည်း။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌။ သိက္ခာပေန္တိ၊ ကျင့်စေကုန်၏။ အနုသာသမာနာ စ၊ ဆုံးမကုန်သော်လည်း။ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျင့်ကို။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဧကော၊ တူသော။ ဥဒ္ဓေသော၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းသည်။ ဧကော၊ တူသော။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဧကော၊ တူသော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာသည်။ ဧကော၊ တူသော။ အနုသိဋ္ဌိ၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ဧကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူ ကုန်သော။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧကေန၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓုပ္ပ၊ ဒေနပိ၊ ဘုရား၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ဩဘာသဇေတော၊ ဖြစ်သော အရောင် အလင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယောပိ၊ နှစ်ဆူလည်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) ဒွိန္နံ၊ နှစ်ဆူကုန် သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ပဘာယ၊ အရောင်အလင်းဖြင့်။ အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဩဘာသ-ဇေတော၊ ဖြစ်သောအရောင်အလင်းရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဩဝဒန္တာ စ၊ ဆုံးမကုန်သော်လည်း။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့ သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမကုန်ရာ၏။ အနုသာသမာနာ (ဋ္ဌ-၃၆၀)စ၊ ကံဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ အနုသာသေယျ၊

၂

၁။ ကထယမာနာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိယံ = (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဩဝဒမာနာ = (ဆဋ္ဌ)

ကံမြစ်ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတခုသောလောကဓာတ်၌ ဘုရားနှင့်ဆူမဖြစ်ခြင်း၌။
 ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိဿိသယော၊
 ယုံမှားမရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
 ဧတံ)ကာရဏံ၊ ထိုတခုသောလောကဓာတ်၌ ဘုရားနှင့်ဆူမဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေသေဟိ၊ ဟောတော်မူလော့။ ဣဟံ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊
 လျှောက်ဆို၏။)

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အယံ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊
 ဤတသောင်းသောလောကဓာတ်သည်။ ကေဗုဒ္ဓဘေဇဏီ၊ တဆူသောဘုရားကို
 ဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသေဝ၊ တစူသးလျှင်ဖြစ်သော။
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်
 ၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ဆူမြောက်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်
 ရှိဖြစ်ငြားအံ့။ အယံ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသောလောက
 ဓာတ်သည်။ န ဓာရေယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာ။ စလေယျ၊ လှုပ်ရာ၏။ ကမ္မေယျ၊
 ပြင်းစွာလှုပ်ရာ၏။ နမေယျ၊ နိပါးတဘက်ဖြင့်ညွတ်ရာ၏။ ဩနမေယျ၊
 အောက်သို့ညွတ်ရာ၏။ ဝိနမေယျ၊ အတုံးထူးအပြားပြားညွတ်ရာ၏။ ဝိကိနေယျ၊
 ဖွဲ့ဆုပ်ကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲကြဲရာ၏။ ဝိဓေယျ၊ လွင့်ရာ၏။ ဝိဒ္ဓိသေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။
 ဌာနံ၊ တည်တံ့ခြင်းသို့။ န ဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ နာဝါ၊ လေ့သည်။ ဧက ပုရိသသန္ဓာရဏီ၊
 တယောက်သောယောက်ျားကိုဆောင်နိုင်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကေသ္မိံ၊
 တယောက်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားသည်။ အဘိရူဇ္ဈ၊ တက်စီးအပ်သည်ရှိ
 သော်။ သာ နာဝါ၊ ထိုလေ့သည်။ သမုပါဒိကာ၊ ရှေးမထက်၌အမျှသွား
 သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဝဇ္ဇေန၊ သဏ္ဌာန်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝယေန၊ အရွယ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိသထူလေန၊
 အကျုံး၊ အဆူအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဂံပစ္စင်္ဂေန၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါ
 ကြီးငယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သတော့ရှိသော။ ဒုတိ-
 ယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊
 လာရာ၏။ သော (ပုရိသော)၊ ထိုနှစ်ယောက်မြောက်သောယောက်ျားသည်။
 တံ နာဝံ၊ ထိုတယောက်သောယောက်ျားကိုသာ ဆောင်နိုင်သောလေ့သို့။
 အဘိရူဇဟယျ၊ တက်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သာ နာဝါ၊
 ထိုတယောက်သောယောက်ျားကိုသာ ဆောင်နိုင်သောလေ့သည်။ ခိန္နိဗ္ဗံ၊ နှစ်

ယောဂ်သော ယောကျ်ားတို့ကိုလည်း။ ဓာရေယျ အပိ နှ၊ ဆောင်နိုင်ရာအံ့
 လော?။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (သာ နာဝါ၊
 ထိုတယောဂ်သော ယောကျ်ားကိုသာ ဆောင်နိုင်သောလောသည်။ ဒိန္နမ္ပိ၊
 နှစ်ယောဂ်သောယောကျ်ားတို့ကိုလည်း။ န ဟိ န-ဝေ (ဓာရေယျ)၊ မဆောင်
 နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ စလေယျ၊ လှုပ်ရာ၏။ ကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာလှုပ်ရာ၏။
 နမေယျ၊ နံပါးတဘက်ဖြင့် ညွှတ်ရာ၏။ ဩနမေယျ၊ အောက်သို့ညွှတ်ရာ၏။ ဝိန-
 မေယျ၊ အတူးတူးအပြားပြား ညွှတ်ရာ၏။ ဝိကိရေယျ၊ ဖဲ့ဆုပ်ကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲကြဲ
 ရာ၏။ ဝိဓမေယျ၊ လွှင့်ရာ၏။ ဝိဒ္ဓိသေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။ ဌာနံ၊ တည်တံ့ခြင်း
 သို့။ န ဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဩသီဒေယျ၊ နှစ်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါ၊ လျှောက်၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေမေဝ ခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်။ အယံ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသော
 လောကဓာတ်သည်။ ဧကဗုဒ္ဓဓာရဏီ၊ တဆူသောဘုရားကို ဆောင်နိုင်ရာသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသေဝ၊ တဆူသာလျှင်ဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ဆူ
 မြှောက်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။
 (ဝေ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အယံ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊ ဤ
 တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ န ဓာရေယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာ။ စလေယျ၊
 လှုပ်ရာ၏။ ပ။ ဌာနံ၊ တည်တံ့ခြင်းသို့။ န ဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။

ဝါ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်။ ယဒဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဆာဒေန္တံ၊ နှစ်သက်လျက်။ ယာဝ ကဏ္ဍံ၊
 လည်တိုင်အောင်။ အဘိပူရယံတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇေယျ၊
 စားရာ၏။ ဓာတော၊ ဝပြီးသော။ ပီဏိတော၊ ပြည့်ပြီးသော။ ပရိပုဏ္ဏော၊
 ပြည့်စုံသော။ နိရုန္တရော၊ အခြားမရှိသော။ တန္တိကတော၊ ပျင်းရိသော။
 အနောဏမိတဒဏ္ဍဇာတော၊ မကိုင်းညွတ်သော လှံတံကဲ့သို့ သဘောရှိသော။
 သော (ပုရိသော)၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ တတ္တကံ၊
 ထိုမျှလောက်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ
 သည်။ ဘဝေယျ အပိ နှ ခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော?။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။)
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။) န ဟိ (ဘဝေယျ)၊

၁။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားရာ၏။ = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်

၁၅-အဋ္ဌာနပါဠိ ၁-ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၈၁

မဖြစ်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ သင်္ကံ၊ တကြိမ်။ ဘုတ္တော၊ စားသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ မရေယျ၊ သေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အယံ ဒသ- သဟဿိ လောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ကေဗ္ဗန္ဓ- ဓာရဏီ၊ တဆူသောဘုရားကိုဆောင်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဌာနံ၊ တည်တံ့ခြင်းသို့။ န ဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

ဘန္တေ နာဂဓေန၊ အရှင်နာဂသိန်။ အတိဓမ္မဘာရေန၊ လွန်ကဲသော တရားဟူသောဝန်ကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ စလတိ ကိံ န ခေါ၊ လှုပ်သည့်မဟုတ်လော?။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) [မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်။ အတိဓမ္မဘာရေန၊ လွန်ကဲသော တရားဟူသောဝန်ကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ အာမ (စလတိ)၊ ဩဌာ-လှုပ်သည်မှန်၏။^၁] မဟာရာဇ၊ 'မင်း မြတ်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ယာဝ မုခသမာ၊ အထက်လည်းဝနှင့် မျှအောင်။ ရတနပရိပူရိတာ၊ ရတနာဖြင့်ပြည့်ကုန်သော။ ခန္ဓ၊ နှစ်စီးကုန်သော။ သကဋ္ဌာ၊ လည်းတို့သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကေသွံ၊ တစီးသော။ သက- ဋ္ဌတော၊ လည်းမှ။ ရတနံ၊ ရတနာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကေသ္မိံ၊ တစီး သော။ သကဋ္ဌ၊ လည်း၌။ အာကိရေယျံ၊ လောင်းကုန်ငြားအံ့။ မဟာ- ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တံ သကဋ္ဌ၊ ထိုတစီးသောလည်းသည်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်စီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သကဋ္ဌာနံ၊ လည်းတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာကို။ ဓာရေယျ အပိ န၊ ဆောင်နိုင်ရာအံ့လော?။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ န ဟိ-န ဝေ (ဓာရေယျ)၊ မဆောင်နိုင်သည် သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုလည်း၏။ နာဘိပိ၊ ပုံတောင်းသည်လည်း။ ဖလေယျ၊ ကဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလည်း၏။ အရာပိ၊ အကုန်တို့သည်လည်း။ ဘိဇ္ဇေယျံ၊ ကျိုးပျက် ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလည်း၏။ နေမိပိ၊ အကွပ်တို့သည်လည်း။ ဩပတေ- ယျံ၊ အောက်သို့ကျကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလည်း၏။ အက္ခောပိ၊ ဝင်ရိုးသည် လည်း။ ဘိဇ္ဇေယျ၊ ကျိုးရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အတိရတနဘာရေန၊ လွန်ကဲသောရတနာဟူသော ဝန် ကြောင့်။ သကဋ္ဌ၊ လည်းသည်။ ဘိဇ္ဇတိ ကိံ န ခေါ၊ ကျိုးပျက်သည့်မဟုတ် တံလော?။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ (အတိရတနဘာရေန၊ လွန်ကဲသောရတနာဟူသော ဝန်ကြောင့်။ သကဋ္ဌ၊

၁။ ဤ[...]ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ အခြေစကားရပ် ဆဗ္ဗ-မုဉ်းမပါ။- [စဉ်တည်း။]

၂၀၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

လည်းသည်။ အာမ (ဘိဇ္ဇတိ)၊ ဩဝါ-ကျိုးပျက်သည့်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ လျှောက်၏။) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေ မေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အတိဓမ္မတာရေန၊ လွန်ကဲသောတရားတည်းဟူသော ဝန်ကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ စာလတိ၊ လှုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၃၆၁) မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အပိ စ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ဣမံ ကာရဏံ၊ ဤတခုသော လောကဓာတ်၌ တပြိုင်နက်သောခဏ၌ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ မဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဗုဒ္ဓဗလပရိဒီပနာယ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အားကြီးသည်ကိုပြခြင်းဖြင့်။ ဩသာရိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဒေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုတပြိုင်နက်သောခဏ၌ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ မဖြစ်ခြင်း၌။ အညမ္ပိ အပရံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ (တံ) ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဒေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ ပြိုင်နက်သောခဏ၌။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံ သန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်။) ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ “တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတတောပက္ခဇာတာ၊ ဖြစ်သော နှစ်ပါးစုံသောအဖို့ရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဗလဝါမစ္စာနံ၊ အားကြီးသောအမတ်တို့၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ “တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ အမစ္စော၊ အမတ်တည်း။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ အမစ္စော၊ အမတ်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတတောပက္ခဇာတာ၊ ဖြစ်သော နှစ်ပါးသောအဖို့ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဒေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ “တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။

နိပါတ်]

၁၅-အဋ္ဌကနိပါတ် ၁-ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၃၃

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘတောပက္ခဇာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်ပါးသောအဖို့ရှိကုန်သည်။ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုဏောဟိ၊ နာလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။)

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပရမိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ (တံ)ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုဏောဟိ၊ နာလော။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဒွေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဧကပုဂ္ဂလော၊ တယောက်တည်းသာဖြစ်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အဂ္ဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ(ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဇေဋ္ဌော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက် ကြီးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဇေဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဝိသိဋ္ဌော၊ သိလ၊ သမာဓိ၊ ဝသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ထူးသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥတ္တမော၊ ကျော်စောသောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့်ကျော်စောသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ပဝရော၊ ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် မြတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အသမော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့နှင့် မတူသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အသမသမော၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့နှင့်မတူသော ဝိပဿီစသော ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အပ္ပဋိသမော၊ တူသောအတ္တတောရှိသောသူ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။

အပ္ပဋ္ဌိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောသူမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော၊ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ် မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) တံ (ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဓဒ္ဓ၊ နှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ဓဏ၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ ဣဒမ္ပိ ခေါ ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ အတ္ထတော၊ ဟုတ်မှန်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆ၊ ဝန်ခံလော့။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပေအံ့။) လောကေ၊ လောက၌။ ဧကောယေဝ ဗုဒ္ဓေါ၊ တဆူသောဘုရားသည်သာလျှင်။ ယံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ဖြစ်၏။ သော၊ ဤသို့ တဆူသောဘုရား၏သာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သဘာဝပကတိကာ၊ ပြုကတော့သောသဘောတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား?။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဂုဏာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။ ကာရဏမဟန္တတ္တာ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဒါနံ၊ သီလ-စသောပါရမီတို့ဖြင့် ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ယံ (ဝတ္ထု)၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ (ဝတ္ထု)၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ ဧကံယေဝ၊ တပါးသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီး၏။ သာ၊ ထိုမြေသည်။ ဧကောယေဝ၊ တခုသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ မဟန္တော၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုသမုဒ္ဒရာသည်။ ဧကောယေဝ၊ တခုသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိရိရာဇာ၊ တောင်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သိနေရ၊ မြင်းမိုရ်တောင်သည်။ မဟန္တော၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုမြင်းမိုရ်တောင်သည်။ ဧကောယေဝ၊ တခုသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ မဟန္တော၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုကောင်းကင်သည်။ ဧကောယေဝ၊ တခုသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ မဟန္တော၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဧကောယေဝ၊ တပါးသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်။ မဟန္တော၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုဗြဟ္မာမင်းသည်။ ဧကောယေဝ၊ တပါးသာ

လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ-စသော ရှေးဘုရားတို့
 ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်း ရှိတော်မူသော။ အရဟံ၊ တထောင်ငါးရာ
 ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ မဟန္တော၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကောယေဝ၊
 တဆူသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အညေသံ၊ တပါး
 သော ဘုရားတို့၏။ ဩကာသော၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အခွင့်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ-စသော ရှေးဘုရား
 တို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်း ရှိတော်မူသော။ အရဟံ၊ တထောင်ငါးရာ
 ကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဧကောယေဝ၊ တဆူသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေ၂၀၊ မိန့်တော်မူ၏။) “တန္တေ နာဂသေန၊ အရှင်
 နာဂသိန်၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို။ ဩပဓမ္မဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုကတိတော၊ ကောင်းစွာဖြေ
 ဆိုအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေ၂၀၊ လျှောက်၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၃၆၂) ကေဿာ လောကဓာတုယာတိ၊ ကေဿာ လောကဓာတုယာ-ဟူ
 သည်ကား။ ကေသိ၊ တပါးသော။ စက္ကဝါဠေ၊ စကြဝဠာ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
 ဣခိနာဝ ပဒေန၊ ဤ ကေဿာ လောကဓာတုယာ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။
 ဒသ စက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့သည်။ ဂဟိတာ-
 နိ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိပိ၊ ထိုတသောင်းသောစကြ
 ဝဠာတို့သည်လည်း။ ဧကစက္ကဝါဠေနဝ၊ တခုသောစကြဝဠာဖြင့်သာလျှင်။
 ပရိစ္ဆန္တိတုံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကား
 မှန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ပွင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣမသိ-
 ယေဝ စက္ကဝါဠေ၊ ဤစကြဝဠာ၌သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္န-
 ဋ္ဌာနေ၊ ပွင့်သောအရပ်ကို။ ဝါရိတေ၊ မြစ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤစကြ
 ဝဠာမှ။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ န
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါရိတမေဝ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပထမဝဂ်အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၅-အဋ္ဌာနပါဠိ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၇၀။ အပုဗ္ဗံ အစရိမန္တိ ဧတ္ထ၊ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ စက္က-
ရတနံ ပါတုဘာဝတော၊ စကြာရတနာ လင်ရှားဖြစ်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
(ကာလံ၊ အခါသည်။) ပုဗ္ဗံ၊ ပုဗ္ဗ မည်၏။ တဿေဝ၊ ထိုစကြာရတနာ၏သာ
လျှင်။ အန္တရဓာနတော၊ ကွယ်သောအခါမှ။ ပစ္စွာ၊ နောက်၌။ (ကာလံ၊
အခါသည်။) စရိမံ၊ စရိမ-မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတဿေဝ အန္တရဓာနတော-
ဟူသောပါဌ်၌။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ကာလကိရိယာယ ဝါ၊
သေသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ဝါ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့် လည်းကောင်း။
(ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒိဓာ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းဖြင့်။ စက္ကရတနဿ၊ စကြာ
ရတနာ၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ခြင်းသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦး
အံ့။ အန္တရဓာယမာနဉ္စ၊ ကွယ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုစကြာ ရတနာသည်။
ကာလကိရိယတော ဝါ၊ သေသည်မှ လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇတော ဝါ၊
ရဟန်းပြုသည်မှလည်းကောင်း။ သတ္ထမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော
နေ့၌။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏။ တတော၊ ထို စကြာရတနာကွယ်သည်မှ။
ပရံ၊ နောက်၌။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ လင်ရှား
ဖြစ်ခြင်းကို။ အဝါရိတော၊ မမြစ်အပ်။

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြဝဠာ၌။ ဒွေ၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်းတို့သည်။ န ပုဗ္ဗဇ္ဇန္တိ ပန၊
မဖြစ်ကုန်သနည်း?။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။)
ဝိဝါဒပစ္စေဒတော စ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ဖြတ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။
အနစ္စရိယဘာဝတော စ၊ မအံ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏။ မဟာနုဘာဝတော စ၊ ကြီးသော အာနု
ဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ (န ပုဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း။) ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်
ခွဲဦးအံ့။ ဒိဓာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗဇ္ဇန္တေသု၊
ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းသည်။
မဟဇ္ဇော၊ ကြီး၏။ အမှာကံ၊ အငါတို့၏။ ရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ မဟဇ္ဇော၊
ကြီး၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
“ဧကသ္မိ” ဒိပေ၊ တခုသောကျွန်း၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်း။ ဧကသ္မိ

ဒီပေ၊ တခုသောကျွန်း၌။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
 အနန္တရိယော၊ မအံ့အပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စက္ကရတနဿ၊ စကြာ
 ရတနာ၏။ ဒွိသဟဿဒီပပရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အရံရှိကုန်သော။
 စတုသု မဟာဒီပေသု၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌။ ဣဿရိယာနုပ္ပဒါနသမတ္ထော၊
 အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို ပေးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ယော စာယံ (ယော-စ
 အယံ) မဟာနုဘာဝေါ၊ အကြင်ကြီးသောအာနုဘော်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)
 သောပိ၊ ထိုကြီးသောအာနုဘော်သည်လည်း။ ပရိဟာယေယျ၊ ယုတ်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝါဒုပစ္စေဒတောစ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုဖြတ်ခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ အနန္တရိဘာဝတောစ၊ မအံ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏။ မဟာနုဘာဝတောစ၊ ကြီးသော အာနုဘော်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြဝဠာ၌။
 ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော စကြဝတေးမင်းတို့သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။

၂၇၉။ ယံ ဣတ္ထိ အရဟံ အဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ဧတ္ထ၊ ယံ ဣတ္ထိ အရဟံ
 အဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ သဗ္ဗဂုဏေ၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးတို့ကို။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်စေ၍။ ဇလကနိတ္တရဏသမတ္ထော၊ သတ္တလော
 ကကို သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှထုတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား
 ၏အဖြစ်သည်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ပဏိဓာနမတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားဆုကို
 တောင်းခြင်းမျှသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံ။

ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ “မနုဿတ္ထံ၊ လူ၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း။ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ပုရိသလိင်၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။
 ဟေတု၊ ထိုဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း၏အကြောင်းလည်းကောင်း။ သတ္တာရ-
 ဒဿနံ၊ ဘုရားကိုဖူးမြင်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့ရဟန်း
 ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ဈာန်အဘိညာဉ် စသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ အဓိကာရော စ၊ ဘုရား
 ဆုကိုမြင်၍ လွန်ကဲစွာပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဆန္ဒတော၊ ဘုရားဆုကို
 တောင်းခြင်း၌ ပြင်းပျသောဆန္ဒလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)
 အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနော၊ ရှစ်ပါးသောတရားတို့၏ ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်။
 အဘိနိဟာရော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။

ဣတိ(ဋ္ဌ-၃၆၃)ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ပဏိဓာနသမ္ပတ္တိကာရဏာနိ၊ ဘုရားဆု
 ကိုတောင်းခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းကိုတည်း။ ဣဒံ ပဏိဓာနမ္ပိ၊ ဤဘုရား

၁။ အန္တရိယ ဘာဝတော=(ဆဋ္ဌ) ၂။ သဗ္ဗညုဂုဏေ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ ဣတိ=(ဆဋ္ဌ)

ဆုကိုတောင်းခြင်းကိုလည်း။ သမ္မာဒေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။ အသမတ္ထာယ၊ မစွမ်းနိုင်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သည်။ ကုတော (သမ္ပဇ္ဇတိ)၊ အတယ်မှာပြည့်စုံနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ “အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ဣတ္ထိ အရဟံ အဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ”၊ အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ဣတ္ထိ အရဟံ အဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗာကာရပရိပူဇော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့် ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုညဿယော၊ လွန်ကဲသောဘုန်းတော်သည်။ သဗ္ဗာကာရပရိပူရမေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုရိသောဝ၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ အရဟံ၊ တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ (သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၂၀၀။ ရာဇာ အဿ စက္ကဝတ္တိတိအာဒိသပိ၊ ရာဇာ အဿ စက္ကဝတ္တိ-ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား။ ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယုတာဒိနံ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော လျှို့ဝှက်အပ်သော နိမိတ်အစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်စုံကုန်။ ဣတ္ထိရတနာဘာဝေန၊ မိန်းမရတနာ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ သတ္တရတနသမဂ္ဂတာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြေည့်စုံ။ သဗ္ဗမနုဿေဟိ စ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့ထက်လည်း။ အဓိကော၊ လွန်ကဲသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ဣတ္ထိ ရာဇာ အဿ စက္ကဝတ္တိ” တိ၊ အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ဣတ္ထိ ရာဇာ အဿ စက္ကဝတ္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၂၀၁။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သက္ကတ္တာဒိနိ၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အရာတို့သည်။ ဥတ္တမာနိ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိလိဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်သည်လည်း။ ဟိနံ၊ ယုတ်၏။ တသ္မာ စ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ သက္ကတ္တာဒိနိပိ၊ သိကြားမင်းအဖြစ် အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ပဋိသိဒ္ဓါနိ၊ မြစ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

နန စ (စောဒေမိ)၊ စောဒနာဦးအံ။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံသည်။
 (ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌။ (နတ္ထိ) ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊
 ထိုအတူ။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ပုရိသလိင်္ဂံသည်လည်း။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာဘုံ၌။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ စာသွာ၊ ထိုကြောင့်။ “ယံ ပုရိသော ဗြဟ္မတ္ထံ ကာရေယျ၊ ဌာန-
 မေတံ ဝိဇ္ဇတိ” တိပိ။ ယံ ပုရိသော ဗြဟ္မတ္ထံ ကာရေယျ၊ ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိ-
 ဟူ၍လည်း။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဟောအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ (အယံ)၊
 ဤသည်ကား။ (စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။) န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဟောအပ်
 သင့်သည်။ နော၊ မဟုတ်။ (ဝတ္ထဗ္ဗံ ဧဝံ၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။)
 ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမကား?။ ဣမ၊ ဤလူပြည်၌။ ပုရိသဿ၊
 ယောက်ျား၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ (ဗြဟ္မတ္ထဘာဝေန၊ ဗြဟ္မာ၏ကိုယ်
 အဖြစ်ဖြင့်။) နိဗ္ဗတ္တနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကား
 မှန်၏။ ဗြဟ္မတ္တန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဗြဟ္မတ္ထံ-ဟူသော ဤပါငြိဖြင့်။ မဟာဗြဟ္မတ္ထံ၊
 မဟာဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို။ အဓိပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတ္ထိ စ၊ မိန်းမသည်
 လည်း။ ဣမ၊ ဤလူပြည်၌။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။
 ကာလံ ကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဗြဟ္မပရိသဇ္ဇာနံ၊ ဗြဟ္မပရိသဇ္ဇာဘုံ၌ဖြစ်
 သောဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏
 အဖြစ်သို့။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပုရိသော ဗန၊ ယောက်ျားသည်ကား။
 တတ္ထ၊ ထိုဟောဗြဟ္မာဘုံ၌။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗော၊
 မဆိုအပ်။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ။ ဧတ္ထ၊ ဤမဟာဗြဟ္မာဘုံ၌။ ဥဘယလိင်္ဂံ-
 ဘာဝေ၊ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောလိင်္ဂံ၏ မရှိခြင်း
 သည်။ သမာနေပိ၊ တူသော်လည်း။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပုရိသ-
 သဏ္ဌာနာဝ၊ ယောက်ျားသဏ္ဌာန် ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနာ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
 တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤ ယံ ပုရိသော ဝိဇ္ဇတိ-ဟူသောကား
 သည်။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားသည်သာလျှင်တည်း။

၂၀၄။ ကာယဒုစ္စရိတဿာတိ အာဒိသု၊ ကာယဒုစ္စရိတဿာ-ဤသို့ အစရှိ
 သောပုဒ်တို့၌။ (ဝိနိဗ္ဗဇယာ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) နိဗ္ဗဗိဒကောသာဠကိဗိဇာဒိနိ၊ တမာစေ့ သပွတ်
 ခါးစေ့-အစရှိသည်တို့သည်။ မေရု ဖလံ၊ ချိုမြိန်သော အသီးကို။ န နိဗ္ဗတ္တန္တိ
 ယထာ၊ မဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့။ အသာတံ (ဧဝံ)၊ မသာယာအပ်သည်သာ

၂၉၀။ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက

ဖြစ်သော။ အမဓုရမေဝ၊ မချိုမြိန်သည်သာဖြစ်သော။ (ဖလံ၊ အသီးကို။) နိဗ္ဗတ္တေန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနိ၊ ကာယဒုစ္စရိက် အစရှိသည်တို့သည်။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သော။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ န နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ အမဓုရမေဝ၊ မချိုမြိန်သည်သာဖြစ်သော။ (ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။) နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဥစ္ဆုဗ္ဗိဗ္ဗိသောလိဗ္ဗိဗ္ဗာဒိနိ၊ ကြံမျိုးစေ၊ သလေးမျိုးစေ-အစရှိသည်တို့သည်။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သော။ သာဒုရသမေဝ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့။ အသတံ၊ မသာယာအပ်သော။ ကဋ္ဌကံ၊ ခါးစပ်သော။ (ဖလံ၊ အသီးကို။) န (နိဗ္ဗတ္တေန္တိ ယထာ)၊ မဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ကာယသုစ္စရိတာဒိနိ၊ ကာယသုစ္စရိက်-အစရှိသည်တို့သည်။ မဓုရမေဝ၊ မချိုမြိန်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အမဓုရံ၊ မချိုမြိန်သော။ (ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။) န (နိဗ္ဗတ္တေန္တိ)၊ မဖြစ်စေကုန်။ စ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။—

ယာဒိသံ ဝပတေ ဗီဇံ၊ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလံ။

ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ၊ ပါပကာရီ စ ပါပကန္တိ။

ယာဒိသံ ဝပတေ ဗီဇံ၊ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလံ၊ ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ၊ ပါပကာရီ စ ပါပကံ-ဟူ၍။ တေမိ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ဝပတေ၊ စိုက်ပျိုး၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတေ၊ ဆောင်၏။ ကလျာဏကာရီ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော သူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ (လဘတံ၊ ရ၏။) ပါပကာရီ စ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်လည်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ (လဘတံ၊ ရ၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၃၆၄) တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ကာယဒုစ္စရိတဿာ”တိ အာဒိ၊ အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ကာယဒုစ္စရိတဿ-ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၂၉၀-၂၉၅။ ကာယဒုစ္စရိတသမင်္ဂီတိ အာဒီသု၊ ကာယဒုစ္စရိတသမင်္ဂီ-
 ဤသ္မိအစရိသည်တိဉ္စ။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေ၊ ဤသ္မိသော
 နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဟိ^၁ ဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။
 သမင်္ဂီတံ (ဧတ္ထ)၊ သမင်္ဂီဟူသော ဤပုဒ်၌။ သမင်္ဂီတာ၊ ပြည့်စုံသည်၏
 အဖြစ်သည်။ အာယုဟနသမင်္ဂီတာ၊ ကုသိုလ်ကံကို အားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ စေတနာသမင်္ဂီတာ၊ စေတနာနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကမ္မသမင်္ဂီတာ၊ အကျိုးပေးသောကံနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝိပါကသမင်္ဂီတာ၊ ကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော
 အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂီတာ၊ နိမိတ်၏
 ထင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ ပဉ္စဝိဓာ၊
 ငါးပါးအပြားရှိသည်။ ဟေတု၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော ပြည့်စုံ
 ခြင်းတို့တွင်။ ကုသလာကုသလာမ္မာယုဟနက္ခဏေ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်
 ကံကို အားထုတ်သောခဏ၌။ အာယုဟနသမင်္ဂီတာတိ၊ အာယုဟနသမင်္ဂီတာ
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ စေတနာသမင်္ဂီတာ (တိ)၊
 စေတနာသမင်္ဂီတာဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။) [ပန၊ စေတနာသမင်္ဂီတာမှတစ်ပါး
 ကမ္မသမင်္ဂီတာကို ဆိုဦးအံ့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ န ပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး။ တာဝ၊
 ထိုမျှလောက်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပစိတစေတနာယ၊ ဆည်းပူးအပ်သော စေတနာနှင့်။ သမင်္ဂီ-
 တာယ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စေတနာသမင်္ဂီနောတိ၊ စေတနာ-
 သမင်္ဂီနောဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သော စေတနာသမင်္ဂီတာ၊ ထိုစေတနာ
 နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်။] ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့။ န ပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပစိ-
 တံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ဝိပါကာရဟံ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှာထိုက်သော။ ကမ္မံ၊
 ကံကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍။ “ကမ္မသမင်္ဂီနော”တိ၊ ကမ္မသမင်္ဂီနော-ဟူ၍။
 ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ ကမ္မသမင်္ဂီတာ၊ ကမ္မသမင်္ဂီ-
 တာမည်၏။ ဝိပါကသမင်္ဂီတာ၊ အကျိုးပေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။
 ဝိပါကက္ခဏေယေ၊ အကျိုးပေးသော ခဏ၌သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်

၁။ ဆဋ္ဌမုဉ် ‘ဟိ’မပါ။
 ၂။ ဤ[....]ထောင့်တွင်းအတွင်းရှိစကားရပ် အဋ္ဌကထာအမှာစွ။

၏။ ပန၊ ဝိပါကသမဂ္ဂိတာမှတပါး ဥပဋ္ဌာနသမဂ္ဂိတာကိုပြဆိုဦးအံ့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ န ပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ တတော တတော၊ ထိုထိုဖြစ်ရာတဝေ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ အဂ္ဂိဇာလာလောဟကုမ္ဘိအာဒိဟိ၊ မီးလျှံ၊ ကြေးအိုး-အစရှိကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာနာကာရေဟိ၊ ထင်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ နိရယော၊ ငရဲသည်။ (ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။) ဂဗ္ဘသေယျကတ္တံ၊ အမိဝမ်း၌ကိန်းသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနာနံ၊ ရောက်လတ္တံ့ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ မာတုကုမ္ဘိ၊ အမိဝမ်းသည်။ (ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။) ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ကပ္ပရက္ခဝိမာနာဒိဟိ၊ ပဒေသာဝင်၊ ဗိမာန်-အစရှိကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာနာကာရေဟိ၊ ထင်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်သည်။ (ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။) ဣဘိဇံ၊ ဤသို့။ ဥပပတ္တိနိမိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အကြောင်းဖြစ်သော နိမိတ်သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ ဣမိနာ၊ ဥပပတ္တိ-နိမိတ္တဥပဋ္ဌာနေန၊ ဤပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်သောနိမိတ်၏ ထင်ခြင်းမှ။ အာရိမုတ္တတာ၊ မလွတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဥပဋ္ဌာနသမဂ္ဂိတာ နာမ၊ ဥပဋ္ဌာနသမဂ္ဂိတာမည်၏။ သာ၊ ထို ဥပဋ္ဌာနသမဂ္ဂိတာ-သည်။ စလတိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏။ သေသ၊ ဥပဋ္ဌာနသမဂ္ဂိတာမှကြွင်းသော အာယုဟနသမဂ္ဂိတာ-စသော လေးပါးတို့သည်။ နိစ္စလာ၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမရှိကုန်။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ နိရယေ၊ ငရဲသည်။ ဥပဋ္ဌိတေပိ၊ ထင်ပြီးသော်လည်း။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်သည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်သည်။ ဥပဋ္ဌိတေပိ၊ ထင်ပြီးသော်လည်း။ နိရယော၊ ငရဲသည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်။ ဥပဋ္ဌိတေပိ၊ ထင်ပြီးသော်လည်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံသည်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ စ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံသည်လည်း။ ဥပဋ္ဌိတာယပိ၊ ထင်ပြီးသော်လည်း။ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်။ ဥပဋ္ဌာတိယေဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်တည်း။

တတြ၊ ထိုသို့ထင်ရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ - ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သောဏဂီရိပါဒေ၊ သောဏမည် သောတောင်ခြေ၌။ အစေလဝိဟာရေ၊ အစေလကျောင်း၌။ သောဏတ္ထေရော နာမ၊ သောဏထရ် အမည်ရှိသော။ ဧကော၊ တပါးသော။ ဓမ္မကထိကော၊

ဓမ္မကထိကဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿ၊ ထိုသောဏမည်
သော ဓမ္မကထိကရဟန်း၏။ ပိတဝ၊ အဖသည်။ သုနဝေါဇိကော နာမ၊
ခွေးတို့ဖြင့်သားသတ်မှုဆိုးဖြစ်သောသူမည်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊
သောဏမထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုအဖဖြစ်သောသူကို။ ဗုဒ္ဓိမာဟန္တာပိ၊ တား
မြစ်သော်လည်း။ သံဝရေ၊ စောင့်စည်းခြင်း၌။ ဌပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။
အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ “ပါပကော”၊ အဖယုတ်သည်။ မာ
နဿိ၊ မပျက်စေလင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ မဟလ္လကဏ္ဍာလေ၊
ကြီးရင့်သောကာလ၌။ အကာမကံ၊ အလိုမရှိပဲလျက်။ နံ၊ ထိုအဖယုတ်ကို။
ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ဂိလာနသေယျာယ၊ သူနာတို့၏အိပ်ချ်၌။ နိဇန္ဓဿ၊
လျောင်းသော။ တဿ၊ ထိုအဖဖြစ်သောရဟန်းအား။ နိရယော၊ ငရဲသည်။
ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သောဏဂိရိပါဒေတော၊ သောဏမည်သောပေခင်မြေမှ။
မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်သော။ သုနခ၊ ခွေးတို့သည်။ (သာမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ။) အာဂန္တာ၊ လာကုန်၍။ ခါဒိတုကာမ ဝိယ၊ ခဲခြင်းငှာအလိုရှိကုန်
သကဲ့သို့။ သမ္ပရိဝါရေသုံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြံရံကုန်၏။ သော၊ ထိုအဖဖြစ်
သော မထေရ်ကြီးသည်။ မဟာတယဘိတော၊ ကြီးစွာသော ဘေးမှကြောက်
သည်ဖြစ်၍။ “တာတ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ။ ဝါရေဟိ၊ တားမြစ်
လော့။ တာဘ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ။ ဝါရေဟိ၊ တားမြစ်လော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာထေရ၊ မထေရ်ကြီး။ ကိံ၊ အသို့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) တာဟ၊ ချစ်သား။ (တံ၊ သင်သည်။) န ပဿသိ၊
မမြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ ပဝတ္ထိံ၊ ထိုကြီးကုန်သောခွေးတို့
သည်ထက်ဝန်းကျင်မှခြံရံသောအကြောင်းကို။ အဝစိက္ခံ၊ ကြား၏။ သောဏ-
တ္ထေရာ၊ သောဏထေရ်သည်။ “ကထံဟိ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။
မာဒိဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောရဟန်း၏။ ပိတဝ၊ အဖသည်။
နိရယ၊ ငရဲ၌။ (ဌ-၃၆၅) နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ အဿ၊
ထိုမထေရ်ကြီးအား။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုငေးအံ့။” ဣတိ၊
ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ သာမဏေရေဟိ၊ သာမဏေတို့ကို။ နာနာပုပ္ဖါနိ၊ အထူး
ထူးသောပန်းတို့ကို။ အာဟရာပေတော၊ ဆောင်စေ၍။ စေတိယဂ်ဏဗောဓိ-
ယဂ်ဏေသု၊ စေတီရင်ပြင်၊ ဗောဓိရင်ပြင်တို့၌။ တလသန္တရဏပူဇဉ္ဇ၊ မြေပြင်
၌ပန်းခင်း၍ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာသနပူဇဉ္ဇ၊ နေရာကိုပူဇော်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ပိတရံ၊ အဖကို။ မဉ္ဇကေန၊ ညောင်

၁။

၁။ ဝရာကော=(ဆဋ္ဌ) ၂+၂။ ပတိဋ္ဌာ ဘဝိဿာမိ-(ဆဋ္ဌ)

စောင်းငယ်ဖြင့်။ စေတိယဂ်ဏံ၊ စေတိရင်ပြင်သို့။ ဟရိတော၊ ဆောင်၍။ မဇ္ဈေ၊
ညောင်စောင်း၌။ နိဿိဒါပေတော၊ ထိုင်နေစေ၍။ “မဟာထေရ၊ မထေရ်ကြီး။
အယံ ပူဇော၊ ဤပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်မထေရ်ကြီးတို့၏။ အတ္ထာ-
ယ၊ အကျိုးငှာ။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ‘ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ ဤ
လက်ဆောင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒုဂ္ဂတပဏ္ဏာကာရော၊ သူဆင်းရဲတို့၏လက်
ဆောင်းတည်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဝဇ္ဇိတော၊ ရှိခိုး၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်စေလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ မဟာထေရော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ ပူဇံ၊
ပူဇော်ခြင်းကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ တထာ၊ ထိုသို့ဆိုတိုင်း။ ကရောဇ္ဈော၊ ပြု
လျက်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿာဒေသိ၊ ကြည်လင်စေ၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်ကြီး
အား။ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏ္ဍိသလျှင်။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်သည်။
ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ နန္ဒနဝနစိတ္တလတာဝနမိဿကဝနဗာရုသကဝနဝိမာနာဒိနိ
စေဝ၊ နန္ဒနဝနဥယျာဉ်၊ စိတ္တလတာဥယျာဉ်၊ မိဿကဥယျာဉ်၊ ဗာရုသကဥယျာဉ်၊
ဝိမာန-အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝနာဋကနိ စ၊ နတ်ကဓမ္မသည်
တို့သည် လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေတော၊ ခြံရံ၍။ ဌိတာနိ ဝိယ၊ တည်ကုန်
သကဲ့သို့။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအဖဖြစ်သော မထေရ်ကြီးသည်။
“သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ။ အပေထ၊ ဖဲလော့။ သောဏ၊ ချစ်သား
သောဏ။ အပေထ၊ ဖဲလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ သောဏမထေရ်ကို။
အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာထေရ၊ မထေရ်ကြီး။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်ကား။
ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တာတ၊
ချစ်သား။) တေ၊ သင်၏။ တော မာတရော၊ ထိုအမိတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊
လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။) ထေရော၊
သောဏမထေရ်သည်။ “မဟာထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးအား။ သဂ္ဂေါ၊ နတ်
ပြည်သည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ ထင်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဥပဋ္ဌာနသမဂ္ဂိတာ၊ အာရုံ၏ထင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်။
စသတိ၊ လှုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တောသု သမဂ္ဂိ-
တာသု၊ ထိုသမဂ္ဂိတာတို့တွင်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ အာယူဟနစေတနာကမ္မ-
သမဂ္ဂိတာဝသေန၊ အာယူဟနသမဂ္ဂိတာ၊ စေတနာသမဂ္ဂိတာ၊ ကမ္မသမဂ္ဂိတာ
တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ “ကာယဒုစ္စရိတသမဂ္ဂိ”တိအာဒိ၊ ကာယဒုစ္စရိတသမဂ္ဂိ အစ
ရှိသည်တို့ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုကာယဒုစ္စရိတသမဂ္ဂိ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ဇေက၊ အချို့ကုန်
သော။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ “ယသ္မိံ” ခဏေ၊ အကြင်အခါ၌။ ကမ္မံ၊

နိပါတ်]

၁၆-ကေဓမ္မပါဠိ ၁-ဗဒ္ဓမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၆၅

ကံကို။ အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၏။ တသ္မိယေဝ ခဏေ၊ ထိုဏှိသလျှင်။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဂ္ဂေါ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေ ပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်
 ကား။ “အာယုဟနကမ္ပံ၊ အားထုတ်အပ်သောကံသည်။ ဝိပါကဝါရံ၊ အကျိုး
 ပေးခြင်း၏အခွင့်ကို။ လဘန္တမ္ပိ၊ ရသောကံသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အလ-
 ဘန္တမ္ပိ၊ မရသောကံသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကမ္ပံ၊ ကံသည်။ ဝိပါကဝါရံ၊ အကျိုးပေးခြင်း၏
 အခွင့်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တသ္မိယေဝ ကာလေ၊ ထိုကံသည် အကျိုးပေး
 ခြင်း၏အခွင့်ကို ရသောအခါ၌သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဂ္ဂေါ၊
 နတ်ပြည်ကို။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာ-
 နတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင် အဋ္ဌာနပါဠိ
 အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးတည်း။

အဋ္ဌာနပါဠိဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌာနပါဠိအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၆-ကေဓမ္မပါဠိ ၁-ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၆၆။ ကေဓမ္မပါဠိယံ၊ ကေဓမ္မပါဠိ၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 လက္ခံသောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) ကေဓမ္မေတိ၊ ကေဓမ္မောဟူ
 သည်ကား။ ကေသဘာဝေါ၊ တခုသောသဘောသည်။ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊
 ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယဟူသည်ကား။ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်
 ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗိန္နနတ္ထာယ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥက္ကဏ္ဌနတ္ထာယ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်၌။
 ဝိရဇ္ဇနတ္ထာယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ရာဂါ-
 ဒီနံ၊ ရာဂ-အစရှိကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ဝိရဇ္ဇနာယ၊
 ပျက်စီးခြင်းငှာ။ ဝိဂမာယ၊ ကင်းခြင်းငှာ။ နိရောဓာယာတိ၊ နိရောဓာယဟူ
 သည်ကား။ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ (ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။)
 နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ။ အပ္ပဝတ္တိကရဏတ္ထာယ၊ တဖန်မဖြင့်ခြင်းကိုပြုခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်၏သလျှင်။ နိရုဇ္ဈ-

၁။ အာယုဟိတကမ္ပံ နာမ= (ဆဋ္ဌ)

နတ္ထာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပသမာယာတိ၊ ဥပသမာယ-ဟူသည်ကား။
 ကိလေသဝူပသမနတ္ထာယ၊ ကိလေသသြမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ အဘိညာယာတိ၊
 အဘိညာယ-ဟူသည်ကား။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ-အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။
 လက္ခဏတ္ထယံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အဘိဇာန-
 နတ္ထာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှာ။ သမ္မောဇေယာတိ၊ သမ္မောဇာယ-ဟူသည်ကား။
 စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို။ ဗုဒ္ဓနတ္ထာယ၊ သိခြင်း
 အကျိုးငှာ။ (ဋ္ဌ-၃၆၆) ဝါ၊ တနည်းကား။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။
 မဂ္ဂေသု၊ မဂ်တို့၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်ကို။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဿ၊ ဟောအပ်သော။ စတုမဂ္ဂဉာဏဿ၊
 လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈနတ္ထာယ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းအကျိုးငှာ။
 နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနာယ-ဟူသည်ကား။ အပ္ပစ္စယနိဗ္ဗာနဿ၊ အကြောင်းကင်း
 သောနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကရဏတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တဟံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော။ ဣမေဟံ ပဒေဟံ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်။ (ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း?) ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း
 အား။ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ (ဝဏ္ဏံ၊
 ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမကား။)
 ဝိသကဏ္ဍကဝါဏီဇော၊ ဝိသကဏ္ဍက ဟုဆိုအပ်သော တင်လဲခဲကုန်သည်သည်။
 အတ္တဇော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဍိတတာယံ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဝိသကဏ္ဍ
 ကဿ၊ ဝိသကဏ္ဍက-ဟုဆိုအပ်သော တင်လဲခဲ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ)
 ဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့တည်း။ ဂုဠဝါဏီဇော၊ တင်လဲခဲကုန်သည်ကို။ ဝိသကဏ္ဍက
 ဝါဏီဇော နာမ၊ ဝိသကဏ္ဍကဝါဏီဇ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိရ
 (ဝိတ္ထာဇရမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သော (ဂုဠဝါဏီဇော)၊ ထိုတင်လဲခဲကုန်
 သည်သည်။ ခဏ္ဍသက္ကရာဇီနိ၊ တင်လဲခဲပိုင်း၊ သကာခဲ-အစရှိသည်တို့ကို။ သက-
 ဇေန၊ လှည်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္နဂါမံ၊ အစွန်ဖြစ်သောရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊
 သွား၍။ “ဝိသကဏ္ဍကံ၊ အဆိပ်ရှိသောဆူးကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ယူကုန်လော့။ ဝိသ-
 ကဏ္ဍကံ၊ အဆိပ်ရှိသောဆူးကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ယူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။

၁။ ပဏိယသ္မံ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂုဠဝါဏီတခဏ္ဍသက္ကရာဇီနိ=(ဆဋ္ဌ)

ဥဇ္ဈေါသေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ ဂါမိကာ၊ ရွာသားတို့သည်။ “ဝိသံ နုဗေ၊ အဆိပ်မည်သည်ကား။ ကက္ခဠ၊ ခက်ယန်၏။ သောရံ၊ ကြမ်း၏။ ယော၊ သင်္ကြင်သူသည်။ နံ၊ ထိုအဆိပ်ကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မရတိ၊ သေ၏။ ကဏ္ဍကမ္ပိ၊ ဆူးသည်လည်း။ ဝိဇ္ဈိတူ၊ စူးငင်၍။ မာဇေတိ၊ သေ၏။ ဇေတ ဥတေပိ၊ ထိုအဆိပ်၊ ဆူးနှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ ကက္ခဠ၊ ကြမ်းကုန်၏။ ဣ၊ ဤအဆိပ်၊ ဆူးနှစ်ပါး၌။ အာနိသံသော၊ အကျိုးသည်။ ကော (အတ္ထိ)၊ အတယ်မှာရှိသည်။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဂေဟဒ္ဒါရာနိ၊ အိမ်တံခါးတို့ကို။ ထကေသံ၊ ပိတ်ကုန်၏။ ဒါရကေ စ၊ သူငယ်တို့ကိုလည်း။ ပလာပေသံ၊ ပြေးစေကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ အိမ်တံခါးကိုပိတ်သော အခြင်းအရာ၊ သူငယ်တို့ကိုပြေးစေသောအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ “ဣမေ ဂါမိကာ၊ ဤရွာသားတို့သည်။ အဝေါဟာရကုသလာ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၌မလိမ္မာကုန်။ ဟန္တာ ယခု။ နေ၊ ထိုရွာသားတို့ကို။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဂါဟာပေမိ၊ ယူစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ “အတိမရရံ၊ အလွန်ချိုမြိန်သောဝတ္ထုကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ အတိသဒ္ဓံ၊ အလွန်သာယာအပ်သော အရသာရှိသောဝတ္ထုကို။ ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော့။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ သက္ကရံ၊ သကာကို။ သမဉ္ဇံ၊ အဖိုးနည်းနည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ကုဋ္ဌမာသ ကုဋ္ဌကဟာပဏာဒီဟိ ဝါပိ၊ စဉ်းလဲသောပဲ၊ စဉ်းလဲသောအသပြာ-အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈေါသေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။ သုတူ၊ ကြား၍။ ဂါမိကာ၊ ရွာသားတို့သည်။ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ နှစ်သက် ရွှင်လမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဂ္ဂါ ဝဂ္ဂါ၊ အစုအစုဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒတူ၊ ပေးကုန်၍။ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌။ ဝိသကဏှကဝါဏိဇေ၊ ဝိသကဏှက-ဟုဆိုအပ်သော တင်လဲခဲကုန်သည်၏။ “ဝိသကဏှကံ ဂဏှထာ”တိ၊ ဝိသကဏှကံ ဂဏှထ-ဟူ၍။ ဥဇ္ဈေါလနံ ဝိယ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကဲ့သို့။ သဂ ဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရား၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနကထနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်ကို ဟောတော်မူခြင်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ မှတ်-အပ်၏။) ဝိသကဏှကော၊ ဝိသကဏှက - ဟုဆိုအပ်သော တင်လဲခဲ၌။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေတူ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ထိုဝိသကဏှက-ဟုဆိုအပ်သောတင်လဲခဲကို။

၁။ ရုဋ္ဌံ ဖာဏိတံ=(ဆဋ္ဌံ)။

က ဟုဆိုအပ်သော တင်လဲခဲကို။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ ဥဿာဟကရဏံ ဝိယ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုပြုခြင်းကဲ့သို့။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣဇေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ-အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း၏။ ဝဏ္ဏဘဏနေန၊ ကျေးဇူးကိုဆိုသဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ ဥဿာဟကရဏံ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။)

ကတမော ကေဓမ္မောတိ၊ ကတမော ကေဓမ္မော-ဟူသောပုစ္ဆာသည်။ ကထေတုကမုတာပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမုတာပုစ္ဆာသည်၏။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းတည်း။ ဧတံ၊ ဤ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဟူသောအမည်သည်။ ဗုဒ္ဓဂုဏာနုဿတိယာ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တံ ဧတံ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ စိတ္တသမ္ပဟံသနတ္ထဉ္စေ၊ စိတ်ကိုရှင်စေခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဝိပဿနတ္ထဉ္စေ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ (ဟောတိ)၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား?။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အသုဘာရမ္မဏေ၊ အသုဘအာရုံ၌။ သုဘသည်၊ တင့်တယ်၏ဟူသောအမှတ်ကို။ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ယောဂီဖြစ်သောရဟန်း၏။ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ ဥပဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိရဿာဒေါ၊ သာယာခြင်းမှကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိထိံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော ခရီးသို့။ နပ္ပဋ္ဌိပဇ္ဇတိ၊ မသွား။ ကုဋ္ဌဂေါဏော ဝိယ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သော နွားကဲ့သို့။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သေ-သော၊ ဤယောဂီဖြစ်သောရဟန်းသည်။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရင်းဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ “ဣတိပိ သောဘဂဝါ” တိအာဒိနာ၊ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ လောကီယလောကုတ္တရဂုဏေ၊

၁။ ဗုဒ္ဓဂုဏာရမ္မဏာယ သတိယာ = (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ အသုဘာရမ္မဏေသု အညတရံ = (ဆဋ္ဌ)

လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်
 မေ့၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဿရန္တယ၊ အောက်မေ့သော။ တဿေဝံ၊
 ထိုယောဂီရဟန်း၏သာလျှင်။ စိတ္တပ္ပါဒဒါ၊ စိတ္တပ္ပါဒ်သည်။ ပသိတေ၊
 ကြည်၏။ ဝိနိဝရဏော၊ နိဝရဏကင်းသည်။ (၄-၃၆၇) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုယောဂီဖြစ်သောရဟန်းသည်။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဒမေတော၊ ဆုံးမ၍။ ပရိဒမေတော၊ အဖန်တလဲလဲဆုံးမ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မူလ-
 ကမ္မဋ္ဌာနံယေဝ၊ အရင်းကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း
 ၏။ ကထံ (မနသိကရောတိ)၊ အသယံသို့နှလုံးသွင်းသနည်းဟူမူကား?။ ဗလ-
 ဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကုဋ္ဌာဂါရကဏ္ဍိကတ္ထာ-
 ယ၊ စုလစ်မုန့်ချွန်အထွတ်အလျှိုငှာ။ မဟာရုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောသစ်ပင်ကို။
 ဆိန္ဒုန္တော၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ သာခါပလာသစ္စေဒနမတ္ထေနေဝ၊ အခက်
 အရှက်ကို ဖြတ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဖရသုဓာရာယ၊ ပုဆိန်သွားသည်။
 ဝိပန္နာယ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ မဟာရုက္ခံ၊ ကြီးသောသစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒုတုံ၊
 ဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တောပိ၊ မတတ်နိုင်၍လည်း။ ဓရနိက္ခေပံ၊ ဝန်ချ
 ခြင်းကို။ အကတာဝ၊ မပြုမူ၍သာလျှင်။ ကမ္မာရသာလံ၊ ပန်းပဲတင်းကုပ်သို့။
 ဝန္တော၊ သွား၍။ တိခိဏံ ဖရသု၊ ထက်စွာသော ပုဆိန်ကို။ ကာရာ-
 ပေတော၊ ပြုစေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုကြီးစွာသောသစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒုယျ
 ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ (အယံ ဥပမာ-
 ယ သမ္ပတ္တိ)၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သော၊ ထို
 ယောဂီဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ-
 နုဿတိဝသေန၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဒမေတော၊ အဖန်
 ဖန်ဆုံးမ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရင်းဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်း၍။ အသုဘာရမ္မဏံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင်
 အာရုံရှိသော။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေ၍။ ဈာနဂါနိ၊
 ဈာနင်တို့ကို။ သမ္ပသိတော၊ သုံးသပ်၍။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယတို့၏အရာသို့။
 ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ စိတ္တသမ္ပဟံသနတ္ထံ၊
 စိတ်ကိုရှင်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပုန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သေ (သော)၊ ဤ
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဿရိတော၊
 အဖန်ဖန်အောက်မေ့၍။ “ဣတိပိ သော ဘဂဝါတိအာဒိနာ၊ ဣတိပိ သော

ဘဂဝါ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ (ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အနုဿရိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့၏။ အယံ၊ ဤ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ-အစရှိသောနည်းဖြင့် အောက်မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတ္ထိ နု ခေါ၊ မိန်းမဖြစ်သလော။ ပုရိသော နု ခေါ၊ ယောက်ျားဖြစ်သလော။ ဒေဝ-မနုဿမာရုဗြဟ္မာနံ၊ နတ်၊ လူ၊ မာရ်မင်း၊ ဗြဟ္မာတို့တွင်။ အညတရော နု ခေါ၊ တပါးသောသူဖြစ်သလော။ “ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဏန္တော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်။ “အညော၊ ပရမတ္ထသဘောမှ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ န၊ မာတု၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သတိသမ္ပယုတ္တံ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်သည်သာလျှင်။ အနုဿရိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “တံ ခေါ၊ ပနောတံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ခန္ဓတော၊ ခန္ဓာအားဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ သညာ၊ သညာသည်။ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာမည်၏။ (တေန၊ ထိုဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့်။) သဘဇာတော၊ တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿ-အစရှိကုန်သော တရားတို့သည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏။ တိဗ္ဗ ဣမေ တောရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ အရူပက္ခန္ဓော၊ အရူပက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အရူပဉ္စ၊ နာမ်ကိုလည်း။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။ တဿ၊ ထိုနာမ်၏။ နိဿယံ၊ မှီရာကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာမှီးသည်ရှိသော်။ ဟဒယဝတ္ထံ၊ ဟဒယဝတ္ထုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုဟဒယဝတ္ထု၏။ နိဿယာနိ၊ မှီရာဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ စ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တာနိ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍။ ပဝတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သေသဥပါဒါရူပါနိ စ၊ ကြွင်းသော ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ “သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေ ရူပံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။ “ဣဒဉ္စ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ ပုရိမဉ္စ၊ ရှေးဖြစ်သော နာက္ခန္ဓာသည်ကား။ အရူပံ၊ နာမ်မည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ရူပါရူပံ၊ ရုပ်နာမ်ကို။ (ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။) ပဘေဒတော၊ အပြားအားဖြင့်။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့ကို။ (ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။) ပန၊ တဖန်။ “သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ

ခန္ဓာ၊ ဤခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။ “တဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို။ ပဘာဝိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ တဿ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ နိရောဓပဇာနနာ၊ သမုဒယသစ္စာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို အပြားအားဖြင့်သိတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုပ္ဖဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ စ၊ သစ္စာတို့ကိုလည်း။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်၍။ ပဋိပဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏အရာသို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဣဒံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဝိပဿနတ္ထံ နာမ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ လွယ်သောအကျိုးရှိသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ခေါ် တိအာဒိ၊ အယံ ခေါ်-ဤသို့အစရှိသော။ အပ္ပနာဝါရော၊ အားထုတ်အပ်သော ဒေသနာတော်၏အပြီးအဆုံး နိဂုံးဟုဆိုအပ်သောဝါရကို။ ဝုတ္တ-နိယေနေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၂၉၇။ ဓမ္မာနုဿတိအာဒိသုပိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား။ ဣတ္ထေ၊ ဤ ဓမ္မာနုဿတိ အစရှိသောပါဌ်၌။ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထတည်း။-ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဓမ္မာနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ ဓမ္မာနုဿတိ ဟူသောအမည်သည်။ သွာက္ခာတကာဒိဓမ္မဂုဏာရမ္မဏာယ၊ သွာက္ခာတကာ-အစရှိသော တရားဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ သံဃာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိမည်၏။ (ဋ္ဌ-၃၆၈) ဧတံ၊ ဤ သံဃာနုဿတိဟူသော အမည်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နတာဒိသံဃဂုဏာရမ္မဏာယ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာ-အစရှိသော သံဃဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သီလံ၊ မိမိ၏သီလကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ သီလာနုဿတိ၊ သီလာနုဿတိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ သီလာနုဿတိ-ဟူသော အမည်သည်။ အဓမ္မာတာဒိသီလဂုဏာရမ္မဏာယ၊ အဓမ္မာတာ-အစရှိသော သီလဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော။

သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ စာဂံ၊ မိမိစွန့်ကြဲခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ စာဂါနုဿတိ၊ စာဂါနုဿတိ-မည်၏။ ဧတံ၊ ဤ စာဂါနုဿတိ-ဟူသောအမည်သည်။ မုတ္တစာဂတာဒိ စာဂဂုဏာရမ္မဏာယ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲသည်၏အဖြစ်အစရှိသော စွန့်ကြဲခြင်းဂုဏ်လျှင် အရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဒေဝတာနုဿတိ၊ ဒေဝတာနုဿတိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ ဒေဝတာနုဿတိ-ဟူသောအမည်သည်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို။ သက္ခိဋ္ဌာနေ၊ သက်သေအရာ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဒ္ဓါ၊ ဒိဂုဏာရမ္မဏာယ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အာနာပါနေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိသည်။ အာနာပါနုဿတိ၊ အာနာပါနုဿတိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ အာနာပါနုဿတိ-ဟူသောအမည်သည်။ အဿာသပဿာသနိမိတ္တာရမ္မဏာယ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တည်းဟူသော နိမိတ်လျှင်အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိသည်။ မရဏဿတိ၊ မရဏဿတိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ မရဏဿတိ-ဟူသောအမည်သည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒါရမ္မဏာယ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေပြတ်ခြင်းလျှင် အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ကေသာဒိဘေဒံ၊ ဆံ-စသည်အပြားရှိသော။ ရူပကာယံ၊ ရူပကာယသို့။ ဂတာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကာယေ၊ ဆံ-စသည်အပြားရှိသောရူပကာယ၌။ ဂတာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ကာယဂတာ၊ ကာယဂတာမည်၏။ ကာယဂတာ စ၊ ဆံ-စသည်အပြားရှိသောရူပကာယ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို ဆံ-စသည်အပြားရှိသောရူပကာယ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူသည်။ သတိ စ၊ သတိသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ကာယဂတသတိ၊ ကာယဂတသတိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်။ ရဿံ၊ ရဿကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ကာယဂတသတိတိ၊ ကာယဂတသတိဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤ ကာယဂတသတိ-ဟူသောအမည်သည်။ ကေသာဒိကာယကောဋ္ဌာသနိမိတ္တာရမ္မဏာယ၊ ဆံ-အစရှိသောကိုယ်အစုတည်းဟူသောနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဥပသမံ၊ ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရဗ္ဗ၊

အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ အနုဿတိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ဥပသမာနုဿတိမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ ဥပသမာနုဿတိ-ဟူသော အမည်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခုပသမာရမ္မဏာယ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော။ သတိယာ၊ သတိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥပသမော၊ ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အစ္စန္တုပသမော စ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာလည်းကောင်း။ ခယူပသမော စ၊ ကိလေသာတို့ကို ကုန်စေတတ်၊ ငြိမ်းစေတတ်သော အရိယမဂ်လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဥပသမတို့တွင်၊ အစ္စန္တုပသမော နာမ၊ အစ္စန္တုပသမ-မည်သည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ခယူပသမော နာမ၊ ခယူပသမ-မည်သည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧတံ ဥပသမံ၊ ဤဆင်းရဲ၏ငြိမ်းခြင်းကို။ အနုဿရန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ဥပသမာနုဿတိမည်၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဥပသမာနုဿတိ-ဟူသောပုဒ်၌။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသု ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်။ အနာပါနဿတိ၊ အာနာပါနဿတိလည်းကောင်း။ မဂ္ဂေဿတိ၊ မဂ္ဂဿတိလည်းကောင်း။ ကာယဂတာယတိ၊ ကာယဂတာယတိလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ ဝိပဿနတ္ထာနေဝ၊ ဝိပဿနာဟူသော အကျိုး ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသာနိ၊ သုံးပါးသောကမ္မဋ္ဌာန်းမှကြွင်းကုန်သော။ သတ္ထ၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်။ စိတ္တသမ္ပဟံသနတ္ထာနိပိ၊ စိတ်ကိုရှင်စေခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ (ဝိပဿနတ္ထာနိပိ၊ ဝိပဿနာဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။) ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ပဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမ-ဝဂ်အဖွင့်သည်။ (နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၆-ကေဓမ္မပါဠိ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၉၈။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဝဂ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိ ဧတံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော ဤအမည်သည်။ ဒွါသဋ္ဌိဝိဓာယပိ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿာတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ-ဟူသည်ကား။ တာယ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ထို ခြောက် ဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ် အား။

၂၉၉။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ ဧတံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စဝိဓာ- ယပိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်းတည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကဿာတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကဿ-ဟူသည်ကား။ တာယ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိသော ဒိဋ္ဌိနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံ သောပုဂ္ဂိုလ်အား။

၃၀၂။ အယောနိသော မနသိကာရောတိ၊ အယောနိသော မနသိကာရော ဟူသည်ကား။ အနုပါယမနသိကာရော၊ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့် နှလုံး သွင်းခြင်းတည်း။

☞ (ဋ္ဌ-၃၆၉) ၃၀၃။ ယောနိသော မနသိကာရောတိ၊ ယောနိသော မနသိ ကာရော-ဟူသည်ကား။ ဥပါယမနသိကာရော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့် နှလုံး သွင်းခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထို ယောနိသော မနသိကာရ-အယောနိသော မနသိ ကာရနှစ်ပါးတို့တွင်။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသိကာရော- တော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်သေး သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ (မိစ္ဆာ- ဒိဋ္ဌိ) ပန၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်ကား။ ယာဝ နိယာမောက္ကမနာ၊ မိစ္ဆတ္တနိယာမသို့ သက် သည်တိုင်အောင်။ ပဝခုတိ၊ ပွားဆဲဖြစ်၏။ နိယာမေ၊ မိစ္ဆတ္တနိယာမသို့။ ဩက္ကန္တေ၊ သက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဝစိတာ နာမ၊ ပွားပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ မနသိကာရော- တော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်သေး သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပန၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်ကား။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ တိုင် အောင်။ ပဝခုတိ၊ ပွားဆဲဖြစ်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝစိတာ နာမ၊ ပွားပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃၀၄။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဘိက္ခဝေ သမန္နာဂတာ သတ္တာတိတ္ထေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ- ယာ ဘိက္ခဝေ သမန္နာဂတာ သတ္တာ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ သဂ္ဂါဝရဏာ စေဝ၊ နတ်ပြည်ကိုတားမြစ် တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂါဝရဏာ စ၊ မဂ္ဂကို တားမြစ်တတ်

သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေစ္စာ၊ အချို့သော။ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။) မဂ္ဂါဝရဏာဝ၊ မဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂါဝရဏာ၊ နတ်ပြည်ကိုတားမြစ်တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေစ္စာ၊ အချို့သော။ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။) သဂ္ဂါဝရဏာ၊ နတ်ပြည်ကိုတားမြစ်တတ်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဂ္ဂါဝရဏာ၊ မဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ သတ္တဝါဟူအား ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်-ကံတည်းဟူသော အကြောင်းမရှိဟူသော အယုတ္တံဆိုအပ်သော အဟေတုက ဒိဋ္ဌိ လည်းကောင်း။ အကိရိယဒိဋ္ဌိ၊ သတ္တဝါတို့အား ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံကို ပြုပြင်ခြင်းမရှိဟူသော အယုတ္တံဆိုအပ်သော အကိရိယဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏အကျိုးမရှိဟူသော အယုတ္တံဆိုအပ်သော နတ္ထိကဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ အယံ(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ သဂ္ဂါဝရဏာ စေဝ၊ နတ်ပြည်ကိုတားမြစ်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂါဝရဏာ စ၊ မဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်ရှိသော။ အန္တဂ္ဂါဟိတာ၊ သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ-အယုတ္တံဆိုအပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ မဂ္ဂါဝရဏာဝ၊ မဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂါဝရဏာ၊ နတ်ပြည်ကိုတားမြစ်တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်ဆယ်သော အခြင်းအရာ တည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ သဂ္ဂါဝရဏာ၊ နတ်ပြည်ကိုတားမြစ်တတ်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဂ္ဂါဝရဏာ၊ မဂ်ကိုတားမြစ်တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ ဝိဓာနံ၊ ဤအစီအရင်ကို။ ပဋိက္ခိပိတု၊ ပယ်၍။ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌။ “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဘိက္ခဝေ သမန္နာဂတာ”တိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဘိက္ခဝေ သမန္နာဂတာ-ဟူ၍။ ဝနေတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်ဆယ်သော အခြင်းအရာတည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကိုယ်ရှိ၏ ဟူသော အယုတ္တံ။ ဥပါဒါယံ၊ ထောက်၍။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဒိဋ္ဌိ နာမ၊ မှားသောအယုမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်။ နိရယသ္မိံ ယေဝ၊ ရေ၌သာလျှင်။ နိမုဇ္ဇာပေတိ၊ နစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ (တံ ပါကဋံ-ကရောမံ)။ ထိုစကားကို ထင်

ရှား ပြုဦးအံ့။ မဂ္ဂမာသပ္ပမာဏာပိ။ ပဲနောက်၊ ပဲကြီးအတိုင်းအရှည် ရှိ
သည့် သည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါသောသက္ကရာဇ်၊ ကျောက်ခဲကျောက်စရစ်တို့သည်။
ဥဒကော၊ ရေဥ။ ပတိတာ၊ ကျကုန်သည်ရှိသော်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပလဝမာ-
နာ၊ နာမ၊ ပေါက်ကုန်သောမည်သည်။ နတ္ထိ ယထာ၊ မရှိကုန်သကဲ့သို့။ ကေန္တိ၊
စင်စစ်။ ဟေဋ္ဌာဝ၊ အောက်သို့သာလျှင်။ ပဝိသတိ ယထာ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ ဧဝ-
မေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိပိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်လည်း။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်
ခြင်းငှာ။ သမတ္တာ နာမ၊ စွမ်းနိုင်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေန္တိ၊ စင်စစ်။
အပါယေသုယေဝ၊ အပါယ်တုံတို့၌သာလျှင်။ နိမုဇ္ဇာပေတိ၊ နစ်စေ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။)

၃၀၅။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတာတိ ဧတ္ထ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတာ-
ဟူသော ဤပုဒ်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ကမ္မဿကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
ကံလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို မြင်တတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။
ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာသမ္မာ-
ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ ကမ္မဿကတာ-
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမြင်တတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။
သမ္ပတ္တိဘဝံ၊ ပြည့်စုံသောသုဂတိဘဝကို။ အာကုစ္စတိ၊ ငင်၏။ ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ရူပါရူပဘဝ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌။ ဗုဒ္ဓိသန္တိ၊ ဗုဒ္ဓိ-
သန္ဓေကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရား
ကို။ ဝိဒ္ဓိသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဘဝံ၊
ဘဝကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာသမ္မာ-
ဒိဋ္ဌိသည်။ ကိ၊ အဘယ်ကိစ္စကို။ ကရေတိ၊ ပြုသနည်း?။ ဣတိ (အယံ)၊
ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ သာပိ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်
သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ နာကုစ္စတိ၊ မငင်။
တိပိဋကစူဠာဘယတ္ထေရော ပန၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သော စူဠာဘယ
ထေရ်သည်ကား။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။)

“ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သော။ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။ သစေ သက္ကောတိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣစ္စေတံ-ဣတိ ဧတံ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ (အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှာ။) သစေ န သက္ကောတိ၊ တကယ်၍မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သတ္တ ဘဝေ၊ ခုနစ်ပါးသောဘဝတို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ အယံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအနက်၌။ လောကိကာ၊ လောကီဖြစ်သော။ ဘဝနိဗ္ဗာနိကာဝ၊ သုဂတိဘဝကိုပြီးစေတတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုသာလျှင်။ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

☞ (ဋ-၃၇၀) ၃၀၆။ ယဉ္ဇေဝ ကာယကမ္မံ ယထာဒိဋ္ဌိ သမတ္တံ သမာဒိန္နန္တိတ္ထေ၊ ယဉ္ဇေဝ ကာယကမ္မံ ယထာဒိဋ္ဌိ သမတ္တံ သမာဒိန္န-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ယထာဒိဋ္ဌိတိ၊ ယထာဒိဋ္ဌိ-ဟူသည်ကား။ ယာယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အကြင်မိစ္ဆာအယူသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿာ တဿာ၊ ထိုထိုမိစ္ဆာအယူအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ သမတ္တန္တိ၊ သမတ္တံ ဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန္နန္တိ၊ သမာဒိန္နံ ဟူသည်ကား။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော။ တဒေတံ (တံ ဧတံ) ကာယကမ္မံ၊ ထိုကာယကံသည်။ ယထာဒိဋ္ဌိယံ၊ အကြင်ကြင်သို့သော မိစ္ဆာအယူ၌။ ဌိတကာယကမ္မံ၊ တည်သောကာယကံလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိသဟဇာတံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာနုလောမိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားလျော်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောကာယကံတို့တွင်။ “ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနတော၊ သတ်သော။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော သူတပါးဥစ္စာကို။ အာဒိယတော၊ ခိုးယူသော။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ယုတ်ဒေသောအကျင့်ကို။ စရတော၊ ကျင့်သော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။) တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံလဒ္ဓိကဿ၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ သတော၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပါဏာတိပါတအဒိန္နာဒါန-မိစ္ဆာစာရသင်္ခါတံ၊ ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ မိစ္ဆာစာရ-ဟုဆိုအပ်သော။ ယံ ကာယကမ္မံ၊ အကြင်ကာယကံသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣဒံ၊ ဤ

ကာယကံသည်။ ယထာဒိဋ္ဌိယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော မိစ္ဆာအယူ၌။ ဌိတ-
ကာယကမ္မံ နာမ၊ တည်သော ကာယကံမည်၏။ “ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။
ဟနတော၊ သတ်သော။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို။ အာဒိယတော၊
ယူသော။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ စရတော၊ ကျင့်သော။
(ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။) တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏။ အာဂတော၊
လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာယ လဒ္ဓိယာ၊ ဤအယူ
နှင့်။ ဣမိနာ ဒဿနေန၊ ဤမြင်ခြင်းနှင့်။ ဆဟဇာတံ၊ တကွဖြစ်သော။
ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ ဒိဋ္ဌိသဟဇာတံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော။ ကာ-
ယကမ္မံ နာမ၊ ကာယကံမည်၏။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်
အပ်သော။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော။ ပရာမဋ္ဌံ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်
သော။ တဒေဝ(ကာယကမ္မံ)ထိုကာယကံ သည်ပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌာနုလောမိကံ၊
မိစ္ဆာအယူအား လျော်သော။ ကာယကမ္မံ နာမ၊ ကာယကံမည်၏။ ဝစီကမ္မာ-
ဒီသုပိ၊ ဝစီကံ-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ
၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝစီကံအစရှိသည်တို့၌။ “ပါဏံ၊ သတ္တဝါ
ကို။ ဟနတော၊ သတ်သော။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော သူတပါးဥစ္စာကို။
အာဒိယတော၊ ယူသော။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ စရတော၊
ကျင့်သော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။) တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။
ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤတို့။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
ကို။ ကတာယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ(တထာ)၊ ထိုအတူ။ ဝစီကမ္မမနောကမ္မေ-
သု၊ ဝစီကံ မနောကံတို့၌။ “မုသော၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘဏတော၊ ထို
သော။ ပိသုဏံ၊ ကုန်းတိုက်ချောပစ်သော စကားကို။ ကထေန္တဿ၊ ဆိုသော။
ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ကထေန္တဿ၊ ဆိုသော။ သမ္ပံ၊ ပြန်ဖျင်း
သောစကားကို။ ပလပန္တဿ၊ ပြောဆိုသော။ အဘိဇ္ဈာလုနေ၊ အဘိဇ္ဈာ
သဘောရှိသော။ ဗျာပန္တစိတ္တဿ၊ ဝေါသဖြင့်ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်
ရှိသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မှားသောအယူရှိသော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။)
ဟတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ပြုခြင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို။ ကာတဗျာ၊ ပြုအပ်၏။

ယာ စ စေတနာတိအာဒိသု၊ ယာ စ စေတနာ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။
ဒိဋ္ဌိသဟဇာတာဝ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွသာလျှင်ဖြစ်သော။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။

၁။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ စ သတော = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၆-ကေမ္မပါဠိ ၂-ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၀၉

စေတနာ နာမ၊ စေတနာမည်၏။ ဒိဋ္ဌိသဟဇာတာဝ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ ပတ္တနာ နာမ၊ တောင့်တခြင်း မည် ၏။ စေတနာပတ္တနာနံ၊ စေတနာ၊ တောင့်တခြင်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တဥပနာ၊ စိတ်ကိုထားခြင်းသည်။ ပဏိဓိ နာမ၊ ငဏိဓိမည်၏။ ဇေဟိ ပန စေတနာဒိဋ္ဌိဟိ၊ ထို စေတနာ၊ ဒိဋ္ဌိတို့နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ ဖဿာ- ဒယော၊ ဖဿ-အစရှိသည်တို့သည်။ သင်္ခါရာ နာမ၊ သင်္ခါရတို့မည်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိ ဟိဿ ဘိက္ခဝေ ပါပိကာတိ၊ ဒိဋ္ဌိ ဟိဿ ဘိက္ခဝေ ပါပိကာ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ ပါပိကာ လာမိတာ၊ ယုတ်၏။ နိက္ခိတ္တန္တိ၊ နိက္ခိတ္တဟူသည်ကား။ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုး အပ်၏။ ဥပါဒိယတိတိ၊ ဥပါဒိယတိ ဟူသည်ကား။ ဂဏှာတိ၊ ယူတတ်၏။ ကဋ္ဌကတ္တာယာတိ ဣဒံ၊ ကဋ္ဌကတ္တာယ-ဟူသော ဤပါဌ်သည်။ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစဖြစ်သော စကားတည်း။

ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “ဝဏ္ဏဂန္ဓရသုပေတော။ပ။ တေနမ္မေ ကဋ္ဌကပ္ပလော”
 ၁။ တိ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသုပေတော။ပ။ တေနမ္မေ ကဋ္ဌကပ္ပလော-ဟူ၍။ (ဋ္ဌ-၃၇၁)
 အာဂတဋ္ဌာနေ ဝိယ၊ လာသောအရာ၌ကဲ့သို့။ ဣဓာပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း။
 ကဋ္ဌကန္တိ(ဣဒံနာ)၊ ကဋ္ဌကံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ တိတ္တကံ၊ ခါးစပ်သော
 အရသာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

“အယံ အမ္မေ၊ ဤသရက်ပင်သဏ္ဌိ။ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝဏ္ဏဂန္ဓ-
 ရသုပေတော၊ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟ၊ ဖြစ်၏။
 တမေဝ ပူဇံ၊ ထိုရှေးဖြစ်သော ရေသွန်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း
 ကို။ လာမာနေ၊ ရပါလျက်။ အမ္မေ၊ သရက်ပင်သည်။ ကေန၊
 အဘယ်ကြောင့်။ ကဋ္ဌကပ္ပလော။ ခါးစပ်သော အသီးရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

ဒဓိဝါဟန၊ ဒဓိဝါဟန-မည်သောမင်း။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏။
 အမ္မေ၊ သရက်ပင်သည်။ ပုစိမန္တပရိဝါရော၊ တမာပင်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မူလံ၊ သရက်ပင်ဖြစ်သည်။ မူလေန၊ တမာ
 ပင်ဖြစ်နှင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှော၏။ သာခါ၊ သရက်ခက်တို့သည်။
 သာခံ၊ တမာခက်ကို။ နိသေဝရေ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ တေန အသားတ-
 သန္ဓိဝါသေန၊ ထိုသို့မသားယာအပ်၊ ခါးစပ်သောတမာမြစ်တမာခက်နှင့်

ရောယှက်ခြင်းကြောင့်။ အမွေ၊ သရက်ပင်သည်။ ကဋ္ဌ၊ ကပ္ပလော၊
ခါးစပ်သောအသီးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အသာတတ္ထာယာတိ၊ အသာတတ္ထာယဟူသည်ကား။ အမရရတ္တာယ၊ မချို
မြိန်သည်၏အဖြစ်ငှာ။

ဣမသ္မိံ ဗိဇ္ဇပမသုတ္တေ၊ ဤ ဗိဇ္ဇပမ-သုတ်၌။ “ဒိဋ္ဌိတိ(ဣမိနာ)၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မြဲသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေါရာဏကဏ္ဍရာ၊ ရှေးဖြစ်သော မထေရ်တို့သည်။ အာဟံသု၊
ဆိုကုန်၏။ တံ ပန၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သော မထေရ်တို့၏ စကားကိုကား။ ငဋ္ဌိက္ခိ-
ပိတု၊ ပယ်၍။ “သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ-
ဂတာနိ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်
ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အနန္တရသုတ္တေ၊ အနန္တရသုတ်၌။
“ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ဝိရမန္တဿ၊ ရှောင်ကြဉ်
သော။ အဓိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးသော သူတပါးဥစ္စာကို
ခိုးယူခြင်းမှ။ ဝိရမန္တဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ မိစ္ဆာစာရာ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်
ကိုကျင့်ခြင်းမှ။ ဝိရမန္တဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။)
တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ပုညံ၊
ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊
နည်းဖြင့်။ ယထာဒိဋ္ဌိယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော မိစ္ဆာအယူ၌။ ဌိတကဿ-
ကမ္မာဒီနိ၊ တည်သော ကာယကံ-အစရှိသည်တို့ကို။ သောဓေတော၊ သုတ်သင်
၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣဓ ပန၊ ဤသုတ်၌ကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသဟ-
ဇာတာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တဌပနာဝ၊ စိတ်၏ထားခြင်းကိုသာ
လျှင်။ ပတ္တနာတိ၊ ပတ္တနာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦး
အံ့။ တေ၊ ဤသုတ်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ လောကိယလောကုတ္တရာ၊
လောကီ၊ လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော
ပုဒ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သော
အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁။ ဤ၌ ပါဠိဝါကျထားပုံ၊ ဖြတ်ပုံ-ဆဋ္ဌမူနှင့်မတူ။-(စာတည်း။)
၂။ ယောဓေတော=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၁၆-ကေမ္မပါဠိ ၃-တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၃၁၁

၁၆-ကေမ္မပါဠိ ၃-တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၀၈။ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပထမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော-
တိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော-ဟူသည်ကား။ အယာထာဝဒိဋ္ဌိကော၊ မောက်ပြန်သော
အယူရှိသည်။ ဝိပရိတဒဿနောတိ၊ ဝိပရိတဒဿနော ဟူသည်ကား။ တာယောဝ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့်ပင်လျှင်။ ဝိပရိတဒဿနော၊ မောက်ပြန်သော ဖြင့်
ခြင်းရှိသည်။ သဒ္ဓမ္မာ ဝုဋ္ဌာပေတွာတိ၊ သဒ္ဓမ္မာ ဝုဋ္ဌာပေတွာ-ဟူသည်ကား။
ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မတော၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထတရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာ-
ပေတွာ၊ ထင်စေ၍။ အသဒ္ဓမ္မေ ပတိဋ္ဌာပေတိတိ၊ အသဒ္ဓမ္မေ ပတိဋ္ဌာပေတိ-ဟူသည်
ကား။ ဒသအကုသလကမ္မပထသင်္ခါတေ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထ
ဟုဆိုအပ်သော။ အသဒ္ဓမ္မေ၊ မသူတော်တရား၌။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ငြိမ်၏။
စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧကပုဂ္ဂလောတိ ဧတ္ထ၊ ဧကပုဂ္ဂလော-ဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၌။
ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ သတ္ထာရေဟိ၊ ဆရာဖြစ်သောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ဒေဝဒတ္တော စ၊ ဒေဝဒတ်ကိုလည်းကောင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။
ဝေရူပါ စ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၃၀၉။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော-
ဟူသည်ကား။ ယာထာဝဒိဋ္ဌိကော၊ မောက်ပြန်သောအယူရှိသည်။ အဝိပရိတ-
ဒဿနောတိ၊ အဝိပရိတဒဿနော-ဟူသည်ကား။ တာယောဝ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊
ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်ပင်လျှင်။ အဝိပရိတဒဿနော၊ မောက်ပြန်သော ဖြင့်ခြင်းရှိ
သည်။ အသဒ္ဓမ္မာတိ၊ အသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား။ ဒသအကုသလကမ္မပထတော၊
ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထမှ။ သဒ္ဓမ္မေတိ၊ သဒ္ဓမ္မ-ဟူသည်ကား။
ဒသကုသလကမ္မပထသင်္ခါတေ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထ-ဟုဆိုအပ်
သော။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧကပုဂ္ဂလောတိ
ဧတ္ထ၊ ဧကပုဂ္ဂလော-ဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်
မမူမီ။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော။ ရာဇော (စ)၊ မင်းလည်း
ကောင်း။ သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တော (စ)၊ သဗ္ဗညုဘုရားလောင်းလည်းကောင်း။
ဣတိ ဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။
ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ စေ၊ ဘုရားကိုလည်း
ကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကာ စ၊ ဘုရားသာဝကတို့ကိုလည်းကောင်း။ (လဗ္ဘန္တိ၊
ရအပ်ကုန်၏။)

၃၁၀။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနီတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ-
ဟူသည့်ကား။ တေသံ၊ ထိုအပြစ်တို့အား။ ပရမာ၊ အပြစ်အားဖြင့် လွန်ကဲ
သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမ-မည်ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာနန္တရိယကမ္မာနိ၊ အာနန္တရိယ-ကံတို့သည်။ မဟာ
သာဝဇ္ဇာနိ နာမ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်မည်ကုန်၏။ တေဟိပိ၊ ထိုပဉ္စာနန္တ-
ရိယကံတို့ထက်လည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယေဝ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်သာလျှင်။ မဟာသာဝဇ္ဇ-
တရာ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပာ-
ယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တေဟိပိ ထိုပဉ္စာနန္တရိယ
ကံတို့ထက်လည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယေဝ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်သာလျှင်။ မဟာသာဝဇ္ဇ-
တရာ၊ များသောအပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း?။ (ဣတိ အယံ၊
ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။
တေသံ၊ ထိုငါးပါးသောအာနန္တရိယကံတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အကျိုး၏အပိုင်း
အခြားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော။ အာနန္တရိယကမ္မာနိ၊ အာနန္တရိယကံတို့သည်။ နိရယေ၊
ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဋ-၃၇၂) ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏။ သံသဘောဒကမ္မမ္ပိ၊ သံသဘောဒက-ကံသည်လည်း။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။
ကပ္ပုဋ္ဌိတိကမေဝ၊ တကမ္မာပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုငါးပါးသော အာနန္တရိယကံတို့၏။
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အကျိုး၏အပိုင်းအခြားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကောဋ္ဌိ၊ အစွန်းသည်။
ပညာယတိ၊ ထင်၏။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ပန၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ကား။
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အကျိုး၏အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
တေဟိပိ၊ ထိုငါးပါးသော အာနန္တရိယကံတို့ထက်လည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယေဝ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်သာလျှင်။ မဟာသာဝဇ္ဇတရာ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော အပြစ်ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာ၊ ထို နိယတ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံသည်။ ဝဋ္ဋဿ၊ ဝဋ်၏။ မူလံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တာယ၊ ထိုနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ဘဝတော၊ ဘဝမှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထမြောက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယေ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တဿ၊ ထို နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ဝစနံ၊
စကားကို။) သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏ ဟူ၍။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တေပိ၊
ထိုနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏စကားကို နာအပ်၏ဟူ၍ အောက်မေ့

ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ ဝိပရိသာဓရန္တိ^၁၊ ဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်ကုန်၏။
 တာယ စ၊ ထိုနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်လည်း။ သမန္တာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ သဂ္ဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့လားခြင်းသည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ မဂ္ဂေါ၊
 မက်ကိုရခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကပ္ပဝိနာသေ၊ ကမ္ဘာကြေပျက်သော
 အခါ၌။ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့တံ၌။
 နိဗ္ဗတ္တေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ အနိဗ္ဗတ္တိတု၊ မဖြစ်မူ၍။ ပိဋ္ဌိစက္ကဝါဠေ၊
 လောင်ဖက်၊ ပျက်ဖက်ဖြစ်သော စကြဝဠာကုဋေတသိန်းမှ တပါးသောစကြ
 ဝဠာ၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိဋ္ဌိစက္ကဝါဠေ၊ လောင်ဖက်၊ ပျက်ဖက်ဖြစ်သော
 စကြဝဠာကုဋေတသိန်းမှ တပါးသောစကြဝဠာသည်။ န ဈာယတိ ကိံ ပန၊
 မလောင်၊ မပျက်သလော?။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အဓမး
 တည်း။) ဈာယတိ၊ လောင်၏-ပျက်၏။ (ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။) တသ္မိံ၊
 ထိုလောင်ဖက်၊ ပျက်ဖက်ဖြစ်သော စကြဝဠာကုဋေတသိန်းမှ တပါးသော စကြ
 ဝဠာသည်။ ဈာယမာနေပိ၊ လောင်၊ ပျက်ဆော်လည်း။ ဧသ (ဧသော-ပုဂ္ဂို-
 လော)ပိ၊ ဤနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။
 ကေသ္မိံ၊ တပါးသော။ ဩကာသေ၊ အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓတိယေဝ၊ ခံရသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

၃၁၁။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ မက္ခလီတိ၊ မက္ခလီဟူသည်ကား။
 “မာ ခလိ”တိ ဝစနံ၊ မာ ခလိ-ဟူသောစကားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဧဝံလဒ္ဓ-
 နာမော၊ ဤသို့ မက္ခလီ-ဟု ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ တိတ္ထကဇရာ၊ အယူ
 တည်းဟူသော ဆိပ်ကိုပြုသောသူတည်း။ နဒီမုခေတိ၊ နဒီမုခေ ဟူသည်ကား။
 ဒိန္နံ၊ နှစ်စင်းကုန်သော။ နဒီနံ၊ မြစ်တို့၏။ သမာဂမဋ္ဌာနေ၊ ပေါင်းဆုံရာဖြစ်
 သောအရပ်၌။ ဧတံ၊ ဤ နဒီမုခေ-ဟူသောစကားသည်။ ဒေသနာမတ္ထမေဝ၊
 ဒေသနာမျှသာလျှင်တည်း။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ကန္ဓရာနဉ္စ၊ ချောက်တို့၏
 လည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဥဒကာနဉ္စ၊ ရေအလျဉ်တို့၏လည်း
 ကောင်း။ သမုဒ္ဒဿစ၊ သမုဒ္ဒရာ၏လည်းကောင်း။ လောဏိယာ စ၊ ဆားငန်
 ချောင်းဟု ဆိုအပ်သော။ (နဒီယာ)စ၊ မြစ်၏လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဧတေသမ္ပိ၊ ထိုရေအလျဉ်တို့တွင်လည်း။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော

၁။ ဝိပုဋ္ဌိပါဒေတိ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌမုဋ္ဌမပါ။
 ၃။ သမာဂတဋ္ဌာနေ=(ဆဋ္ဌ) ၄။ ဆဋ္ဌမုဋ္ဌမတူ။

ရေအလျဉ်၏။ သမာဂတဋ္ဌာနံ၊ ပေါင်းဆုံရာဖြစ်သော။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်း
 ဖြစ်သော။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ခိပ္ပန္တိ၊ ခိပ္ပံ
 ဟူသည်ကား။ ကုမိနံ၊ မြူးကို။ ဥဇ္ဈယျာတိ၊ ဥဇ္ဈယျ ဟူသည်ကား။ ဩဇ္ဈ-
 ယျ၊ ထောင်ရာ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဉ်းအံ့။ မနုဿ၊ လူတို့သည်။
 နဋ္ဌေဟိ ဝါ၊ ကျူတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥစ္ဆူဟိ ဝါ၊ ကြုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဝေဠူဟိ ဝါ၊ ဝါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပလာသန္တိသလာကာယ ဝါ၊
 ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေ (ကုမ္ဘ) ဝါ၊ တကုမ္ဘသော ဥစ္စာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဒေ ကုမ္ဘ ဝါ၊ နှစ်ကုမ္ဘသော ဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း။ တယော
 ကုမ္ဘ ဝါ၊ သုံးကုမ္ဘသော ဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှပုမာဏကုမိနံ၊
 ယူတတ်သောပမာဏရှိသော မြူးကို။ ကတော၊ ပြု၍။ မုဝေဋ္ဌိယ၊ မျက်နှာ
 ရစ်၍။ ယောတ္ထေန၊ ကြိုးဖြင့်။ ဗန္တိတော၊ ဖွဲ့၍။ နဒီမုခံ၊ မြစ်ဝ၊ မြစ်ဆုံသို့။ နေတော၊
 ဆောင်၍။ ဒိဿ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပဿသု၊ နှိပ်ပါးတို့၍။ ခါဏကေ၊
 သစ်ငုတ်တို့ကို။ ကောဇ္ဈေသု၊ စိုက်၍။ ယောတ္ထေဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ တတ္ထ၊
 ထိုစိုက်အပ်သောသစ်ငုတ်တို့၍။ ဗန္တိန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ တံ၊ ထိုဖွဲ့အပ်သောမြူးကို။
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေ၊ ဤ ခိပ္ပံ ဥဇ္ဈယျ-ဟူသောကားကို။ (သဂဝတ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုကားမှန်၏။
 တသ္မိံ၊ ထိုဖွဲ့သောမြူး၍။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သော။ ခုဒ္ဒကဿ၊ ငယ်သော။ မစ္ဆဿ၊ ပို-
 ငါး၏လည်း။ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနယာယာတိ၊
 အနယာယဟူသည်ကား။ အဓမ္မိယ၊ မပျိုးခြင်းငှား။ ဗျသနာယာတိ၊ ဗျသနာယ
 ဟူသည်ကား။ ဝိနာသာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှား။ ကွလိ မောသပုရိသောတိ၊
 မကွလိ မောသပုရိသော ဟူသည်ကား။ မကွလိဂေါသာလော၊ မကွလိဂေါ-
 သာလ-အမည်ရှိသော။ အယံ တုစ္ဆပုရိသော။ ဤ ဈာန်ဂေါပိလ်မှအချဉ်းနှီး
 ဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။ မနုဿခိပ္ပံ မညေ လောကေ ဥပ္ပန္နောတိ၊ မနုဿ-
 ခိပ္ပံ မညေ လောကေ ဥပ္ပန္နော ဟူသည်ကား။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း
 ၏။ သဂ္ဂမောက္ခဂမနမဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်းဖြစ်သော ခရီး
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတ္ထ၊ ထိုနတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်းဖြစ်သော
 ခရီး၌။ ဂမနနိဝါရဏတ္ထံ၊ သွားခြင်းကိုမြစ်ခြင်းအကျိုးငှား။ မနုဿကုမိနံ
 ဝိယ၊ လူတည်းဟူသော မြူးကဲ့သို့။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။

၃၁၂။ ပဉ္စမာဒိသုပိ၊ ပဉ္စမသုတ်အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဒုရက္ခာတေ
 ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဝိနယေတိ (တ္ထေ)၊ ဒုရက္ခာတေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဝိနယေ-ဟူသော

၁။ သဂ္ဂမောက္ခဂမနမဂ္ဂေ = (ဆဋ္ဌ)

ဤပုဒ်၌။ ဒုရက္ခာတ ဓမ္မဝိနယော နာမ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သော
ဓမ္မဝိနယမည်သည်ကား။ ဗာဟိရကသာသနံ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော
သူတို့၏ အဆုံးအမတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာ
တော်မှ အပဖြစ်သောသူတို့၏ အဆုံးအမ၌။ သတ္တာပိ၊ ဆရာသည်လည်း။
အသဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသောတရားကိုမသိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မောပိ၊ တရား
သည်လည်း။ ဒုရက္ခာတော၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဂဏောပိ၊ တည့်သားအပေါင်းသည်လည်း။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ မကောင်းသော
အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော စ သမာဒပေတိတိ၊ ယော စ သမာ-
ဒပေတိ-ဟူသည်ကား။ ယော အာစရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ဆရာဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ယဉ္စ သမာဒပေတိတိ၊
ယဉ္စသမာဒပေတိဟူသည်ကား။ ယံ အန္တေဝါသိကံ၊ အကြင်တပည့်ဖြစ်သော
သူကို။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ယော စ သမာဒပိတော
တထတ္တာယ ပဋိပဇ္ဇတိတိ၊ ယော စ သမာဒပိတော တထတ္တာယ ပဋိပဇ္ဇတိ
ဟူသည်ကား။ ယော အန္တေဝါသိကော၊ အကြင်တပည့်ဖြစ်သောသူသည်။
အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ သမာဒပိတော၊ ဆောက်တည်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။
တဿ၊ ထိုဆရာ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ (၄-၃၇၃) ကဓရာန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်
၍။ တထာဘာဝါယ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာငြိမ်းခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊
ကျင့်၏။ တထာဘာဝါယ၊ ထိုဆရာဆုံးမတိုင်းဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊
ကျင့်၏။ ဗဟုံ အပုညံ ပသဝန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဗဟုံ အပုညံ ပသဝန္တိ-ဟူသော
ဤပုဒ်၌။ သမာဒပကော ဟိ၊ ဆောက်တည်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။
ပါဏာတိပါတာဒိသု၊ ပါဏာတိပါတ-အရှေ့သည်တို့၌။ ဧသံသတံ၊ များစွာ
သော သတ္တဝါကို။ သမာဒပေန္တော၊ ဆောက်တည်စေသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ-
သမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ အကုသလေန၊
အကုသိုလ်နှင့်။ သမကမေဝ၊ တူမျှသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အကုသလံ၊
အကုသိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “သဗ္ဗေ တေ
ဗဟုံ အပုညံ ပသဝန္တိ”တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဗဟုံ အပုညံ ပသဝန္တိ-ဟူ၍။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၃၁၃။ သွာက္ခာတေတိ၊ သွာက္ခာတေဟူသည်ကား။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။
အာက္ခာတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်
မူအပ်သော။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
ဓမ္မဝိနယော၊ ဓမ္မဝိနယ၌။ သတ္တာ စ၊ ဆရာသည်လည်း။ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံ

သောတရားကိုသိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မော စ၊ တရားသည်လည်း။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဏော စ၊ တပည့်သားအပေါင်းသည်လည်း။ သုပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ တေ ဗဟံ ပုညံ ပသဝန္တိတိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဗဟံ ပုညံ ပသဝန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ သမာဒပကော ဟိ၊ ဆောက်တည်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယာဂု-တတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို။ သမာဒပေန္နော၊ ဆောက်တည်စေသည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒါယကာနံ၊ ပေးလှူတတ်သောသူတို့၏။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်နှင့်။ သကေ၊ တူမျှသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဗဟံ ပုညံ ပသဝန္တိ”တိ၊ ဗဟံ ပုညံ ပသဝန္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

၃၁၄။ ဒါယကေန မတ္တာ ဇာနိတဗ္ဗာတိ၊ ဒါယကေန မတ္တာ ဇာနိ-တဗ္ဗာ-ဟူသည်ကား။ ဒါယကပုဂ္ဂလေန၊ ပေးလှူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အတိရေကံ၊ အလွန်ဖြစ်သောဝတ္ထုကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ န ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ပမာဏဝသေန၊ အတိုင်းအရှည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်သောဝတ္ထုကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း?။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အတိရေကေ၊ အလွန်ဖြစ်သောဝတ္ထုကို။ ဒိန္နေပိ၊ ပေးလှူအပ်သော်လည်း။ (ဓမ္မဿ- တရား၏။ ဒုရက္ခာတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) အတိရေကော၊ လွန်စွာ။ မနုဿသမ္ပတ္တိ ဝါ၊ လူ့စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နော ပဋိဂ္ဂါဟကေနာတိ၊ နော ပဋိဂ္ဂါဟ-ကေန-ဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂါဟကဿ၊ ခံယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ပဋိဂ္ဂဟဏကိစ္စံ နာမ၊ ခံယူခြင်းကိစ္စမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း?။ ဟိ

၁။ န ဒါတဗ္ဗံ=(ဆဋ္ဌ)

(ယသွာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုခံယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ဒုရက္ခာ-
တေ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဓမ္မဝိနယ၌။) မတ္တံ၊
အတိုင်းအရှည်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ပူရေတု၊ ပြည့်စေ၍။ မတ္တပရိဂ္ဂဟဏ-
မူလိကာ၊ အတိုင်းအရှည်ကို ခံယူခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ အဋ္ဌိစ္စ-
ပဋိပဒါ နာမ၊ အလိုနည်းခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်မည်သည့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ဝတ္ထုကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တတ္တကံ၊ ထိုမျှ
လောက်သော ဝတ္ထုကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။
အဿ၊ ထိုခံယူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတိရေကဂ္ဂဟဏမူလံ၊ အတိုင်းထက်
အလွန်ခံယူခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ပုတ္တဒါရဘရဏံ၊ သား၊ ယေးတို့
အား မွေးမြူရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၁၅။ ပဋိဂ္ဂါဟကေန မတ္တာ ဇာနိတဗ္ဗာတိ၊ ပဋိဂ္ဂါဟကေန မတ္တာ ဇာနိ-
တဗ္ဗာ-ဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂလေန၊ အလွန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပမာဏံ၊
အတိုင်းအရှည်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကထံ(ဇာနိတဗ္ဗံ)၊ အဘယ်သို့သိအပ်
သနည်း?။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ တေန၊ ထိုအလွန် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဒါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သောသူ၏။ ဝသော၊ အစွမ်းကို။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထု၏။ ဝသော၊ အစွမ်းကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထာမော၊ အားအစွမ်းကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒေယျဓမ္မော၊
လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဗဟု၊ များသည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။
ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော ဝတ္ထုကို။
ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒါယကဿ၊
ပေးလှူတတ်သောသူ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော
ဝတ္ထုကို။ ဂဏိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ အပေါ၊
နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။
ဗဟု၊ များစွာ။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်အံ့။ ဒေယျဓမ္မဿ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထု၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပံ၊ အနည်း
ငယ်သောဝတ္ထုကို။ ဂဏိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဒေယျဓမ္မောပိ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်
လည်း။ ဗဟု၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါယကောပိ၊ ပေးလှူတတ်သော
သူသည်လည်း။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှာအလိုရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ထာမံ၊ အစွမ်းကို။ ဥတု၊ သိ၍။

၁။ ပူရေတဗ္ဗာ=(ဆဉ္စ)

ပမာဏေနဝ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော ဟိ၊ ခံယူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ အပ္ပိစ္ဆပဋိပဒံ၊ အလိုနည်းခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ အနုပ္ပန္နလာဘော၊ မဖြစ်သေးသောလာဘ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဿ၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား။) ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော။ လာဘော၊ ဘာဘ်သည်။ ထာဝရောဝ၊ အမြဲတည်သည့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပသန္တာ၊ မကြည်ညိုကုန်သေးသောသူတို့သည်။ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ပသန္တာပိ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော သူတို့သည်လည်း။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ စက္ခုတူတော၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာသနံ၊ သာသနာကို။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသည်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၇၄)တတြ (ဝစနေ)၊ ထိုစကား၌။ ဣမာနိ၊ ဤဆို လတ္တံ့ သည်တို့ကား။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း။ ကိရ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ရောဟဏဇန-ပဒေ၊ ရောဟဏဇနပုဒ်၌။ ကုဋုမ္ပရိယ ဝိဟာရေ၊ ကုဋုမ္ပရိယ-မည်သောကျောင်း၌။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဒုမ္ဘိက္ခသမယေ၊ ငတ်မွတ်သောအခါ၌။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထို ကုဋုမ္ပရိယ မည်သောရွာ၌။ ဧကဿ၊ တယောက်သော။ ကမ္မကာရဿ၊ အမှုလုပ်သောသူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ၊ စားခြင်းအကျိုးငှာ။ ကဋုတ္ထုဘတ္တံ၊ တဇွန်မျှသောဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂမနတ္ထာယ စ၊ သွားခြင်းအကျိုးငှာလည်း။ ကဋုတ္ထု-ဘတ္တမေဝ၊ တဇွန်မျှသောဆွမ်းကိုသာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တသ္မိံ ဂေဟေ၊ ထိုအမှုလုပ်သောသူ၏ အိမ်၌။ ဧကံ၊ တပါးသော။ အာဂန္တုကံ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧကမေဝ၊ တခုသးလျှင်ဖြစ်သော။ ကဋုတ္ထုဘတ္တံ၊ တဇွန်မျှသောဆွမ်းကို။ ဂဏှိ၊ ခံယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်အား။ “ဧန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကဋုတ္ထုဘတ္တံ၊ တဇွန်မျှသောဆွမ်းကို။ ဂဏှိ၊ ခံယူသနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝတွာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ သော ကုလပုဉ္ဇတ္တော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကုလပကဘဒန္တော၊ အိမ်သို့ကပ်

၁။ အနုပ္ပန္နသိ လာဘော = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်] ၁၆-ကေမ္မပါဠိ ၃-တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၃၁၉

သောအရှင်သည်။ ဝေရူပေါ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌။ မိတ္တာမစွာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ ကသေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်း။ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏။ အပ္ပိစ္ဆဂုဏေ၊ အလိုနည်းခြင်းဟည်းဟူသော ဂုဏ်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသောနေဝ၊ တနေချင်းဖြင့် ပင်လျှင်။ သဋ္ဌိ ဓုရတတ္တာနိ၊ ခြောက်ဆယ်သော ဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ ဌပေသုံ၊ တည့်ထားကုန်၏။ ဧဝံ ဓမ္မော စ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသောအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပ္ပန္နလာဘံ၊ မဖြစ်သေးသောလစာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

သဒ္ဓါတိဿ၊ ဟာရာဇာပိ၊ သဒ္ဓါတိဿပင်းသည်လည်း။ စူဠပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ် အကျွေးငယ်ဖြစ်သော။ တိဿ၊ မစွဲ၊ တိဿအမတ်ကို။ ဝိမံသိတော၊ စူးစမ်းလို၍။ တေန၊ ထိုဘိဿအမတ်ကို။ ဧကံ၊ တကောင်သော။ တိတ္ထိရံ၊ ခါကို။ ပစာပေ-
တော၊ ချက်စေ၍။ အာဟာရာပေသိ၊ ဆောင်စေ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆောင်စေပြီး
၍။ ပရိဘောဂသမယေ၊ သုံးဆောင်သောအခါ၌။ “အဂ္ဂံ၊ အဦးအဖျားကို။ ဒတော၊ ပေးလှူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ သုံးဆောင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်
၍။ အဋ္ဌကသာလ၊ ရီဝေဏေ၊ အဋ္ဌကသာလ မည်သော ပရိဝုဏ်၌။ မဟာ-
သေရဿ၊ မထေရ်ကြီးအား။ ဘဏ္ဍဂ္ဂါဟသာမဏေရဿ၊ ဘဏ္ဍာကိုကိုင်သော
သာမဏေအား။ တိတ္ထိရမံသံ၊ ခါသားကို။ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်။
တသ္မိံ၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဧကောကံယေဝ၊ အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍ-
န္တေ၊ ခံယူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ အပ္ပိစ္ဆဂုဏေ၊ အလိုနည်း
သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောဂုဏ်၌။ ပသိဒိတော၊ ကြည်ညို၍။ “တတ၊
အခမာင်သာမဏေ၊ (အဟံ၊ ငါသည်။) ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်။ အသ္မိံ၊
ဖြစ်၏။ တေ၊ အမောင်သာမဏေအား။ အဋ္ဌ ဓုရတတ္တာနိ၊ ရှစ်ပါးသော မြဲသော
ဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ ဒေမိ၊ လှူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်
၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း ကြီး။ (အဋ္ဌ ဓုရတတ္တာနိ၊ ရှစ်ပါးသော မြဲသော
ဆွမ်းဝတ်တို့ကို။) ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဒေမိ၊ လှူပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ (အာဟ၊ ကို၏။) အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ
(ဓုရတတ္တာနိ)၊ ရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ (တေ၊ သင်သာမဏေ
အား။) ဒေမိ၊ လှူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တာနိ၊

ထိုရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ အမှကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ ဒေမိ၊ လူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ (ဓုရဘတ္တာနိ)၊ ရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ (တေ၊ သင်သာမဏေအား။) ဒေမိ၊ လူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တာနိ၊ ထိုရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ သမာနုပဇ္ဈာယာနံ၊ တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား။ ဒေမိ၊ လူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ (ဓုရဘတ္တာနိ)၊ ရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ (တေ၊ သင်သာမဏေအား။) ဒေမိ၊ လူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) တာနိ၊ ထိုရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒေမိ၊ လူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ (ဓုရဘတ္တာနိ)၊ ရှစ်ပါးသော မြဲသောဆွမ်းဝတ်တို့ကို။ (တေ၊ သင်သာမဏေအား။) ဒေမိ၊ လူပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သာယာ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ထာဝရော၊ အမြဲတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပ္ပသန္တာ ပသီဒန္တိတိ တွေဝိ၊ အပ္ပသန္တာ ပသီဒန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌လည်း။ ဒီသဗြာဟ္မဏော၊ ဒီသမည်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဗြဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဘောဇေန္တော၊ ဆွမ်းကျွေးသည်ဖြစ်၍။ [ပစ္စိဘတတ္ထေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါမှ။ ပရဉ္စ၊ နောက်၌လည်း။ ဒုဿသတာနိ၊ တရာသောပုဆိုးတို့ကို။] ဒတွာ၊ လူ၍။ သန္တပေတုံ၊ ရောင့်ရဲစေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ ကိရ၊ မစွမ်းနိုင်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ “သမဏာ နာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ အပ္ပိစ္ဆာ ကိရ၊ အလိုနည်းကုန်သတတ်။” ဣတိ (ဣဒံ) ကထံ၊ ဤစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝိမိသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ ဘတ္တကိစ္စကရဏဒေဝလာယ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိုပြုသောအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တိ သမတ္ထေ၊ သုံးကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇနသာလာယံ၊ ဆွမ်းစားစေရပ်၌။ ဘုဉ္ဇန္တေ၊ စားကုန်သည်

၁။ ဤ [....]ထောင့်ကွင်းအတွင်းရှိ ကားရပ်များ ဆဋ္ဌမုဉ္ဇမရှိ၊ ဆဋ္ဌမုတွင်-ပဉ္စ ပဉ္စ ဘတ္တသရကာနိ-ဟုသာရှိသည်။

တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဘတ္တသရကံ၊ ဆွမ်းခွက်ငယ်ကို။ ဂဟေ-
 တ္တာ၊ ယူ၍။ သံသတ္ထေရဿ၊ သံသထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊
 သွား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အင်္ဂုလိ၊ လက်ချောင်းကို။ စာလေတော၊
 လုပ်၍။ ထောကမေဝ၊ အနည်းငယ်ကိုသာလျှင်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ ဧတေ-
 နေဝ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဘတ္တသရကံ၊
 ဆွမ်းခွက်ငယ်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အား။ သမ္မာပုဏ္ဏိ၊
 ကောင်းစွာရောက်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဒီသမည်သော
 ပုဏ္ဏားသည်။ “ဧတေသံ သမဏာနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဂုံဏော၊ ကျေးဇူးသည်။
 သစ္စောယော၊ မှန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ နည်းသော
 အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ သဟဿံ၊ တစောင်
 သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဒဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ တသ္မိယေဝ ဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌သာ
 လျှင်။ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပသန္နော၊
 မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့သည်။ ပသိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၇၅) ပသန္နာ ဘိယျော ပသိဒန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ပသန္နာ ဘိယျော ပသိ-
 ဒန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ဝတ္ထုနာ၊ ဝတ္ထုသက်သေဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူတို့
 အား။ အပ္ပိစ္စံ၊ နည်းသောအလိုရှိသောရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပသာဒေါ၊
 ကြည်ညိုခြင်းသည်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ဝစုတိယေဝ၊ ပွားသည်သာလျှင်
 တည်း။

မဇ္ဈန္တိက တိဿဒတ္ထေရသဒိသေ၊ မဇ္ဈန္တိကတိဿ-မထေရ်နှင့် တူကုန်သော။
 အပ္ပိစ္စေ၊ နည်းသောအလိုရှိသောရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဟာဇနော၊
 လူများ အပေါင်းသည်။ အပ္ပိစ္စော၊ နည်းသောအလိုရှိသော ရဟန်းသည်။
 ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
 အပ္ပိစ္စော၊ နည်းသော အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူများ
 အပေါင်း၏။ စက္ခုဘူဘော နာမ၊ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “အပ္ပိစ္စတာ ဘိက္ခုဝေ၊ သဒ္ဓမ္မဿ ဌိတိယာ အသမ္မာသာယ
 အနန္တရဓာနာယ သံဝတ္တတိ”တိ၊ အပ္ပိစ္စတာ ဘိက္ခုဝေ သဒ္ဓမ္မဿ ဌိတိယာ
 အသမ္မာသာယ အနန္တရဓာနာယ သံဝတ္တတိ-ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်
 မူသောကြောင့်။ အပ္ပိစ္စော၊ နည်းသောအလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ သာသနံ၊

သာသနာတော်ကို။ ဝိရဋ္ဌိတိကံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။

နော ဒါယကေနာတိ၊ နော ဒါယကေန-ဟူသည်ကား။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ ပန၊ ဓမ္မဝိနယ၌ကား။ ဒါယကဿ၊ ပေးလှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဥတှာ၊ သိ၍။ ဒါတဗ္ဗကိစ္စံ နာမ၊ ပေးဖွယ်ကိစ္စမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှ လောက်သော။ ဒေယျဓမ္မော၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှ လောက်သော။ (ဒေယျဓမ္မံ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။) အဝတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အဝတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်း မိုး၍။ ဒိန္နကာရဏာ၊ ပေးလှူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သေ-သော၊ ဤပေးလှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုဿသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ လူ၏စည်းစိမ်ကို လည်း ကောင်း။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း။ အဝတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဥတ္တရုတ္တရံ၊ အထက်အထက်၌။ ပဏီတပဏီတဓမ္မေ၊ မွန်မြတ်မွန်မြတ်သော စည်းစိမ်ကိုသာ လျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။

၃၁၆။ ယော အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ သော ဒုက္ခံ ဝိဟရတိတိ၊ ယော အာရဒ္ဓ- ဝီရိယော၊ သော ဒုက္ခံ ဝိဟရတိ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စာတပတပ္ပနမရပ္ပပါတပတနာ- ဒိစ္စာပရိဝတ္တနဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနာဒီနိ၊ ငါးပါးသော အပူဖြင့်ပူစေခြင်း၊ ကင်းပါး ပြတ် တောင်ထွတ်တို့မှ ကျခြင်း၊ နံနက်ကာလစသည်တို့၌ နေသို့ရှေ့ ရှုတည်ခြင်း၊ ဆောင့်ကြောင့်ယိုင်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ အနုယုဇ္ဈန္တော၊ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဇေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗာဟိရသမယေ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏အယူ၌။ သမာဒိန္နဿ၊ ဆောက်တည် အပ်သော။ တသေဝ တပစရဏဿ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို စွန့်အောင် ကျင့်ခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်၏သာလျှင်။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္ပရာဿာ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင် စွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

၃၁၇။ ယော ကုသိတော သော ဒုက္ခံ ဝိဟရတိတိ၊ ယော ကုသိတော၊ သော ဒုက္ခံ ဝိဟရတိ-ဟူသည်ကား။ အယမ္ပိ၊ ဤကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော သာသနာတော်၌ပျင်းရိသောရဟန်းသည်လည်း။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ ဇေဝ၊ မျက်မှောက်

သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်း
ကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ။)
ကထံ(ဝိဟရတိ)၊ အဘယ်သို့နေသနည်းဟူမူကား?။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကား
ကိုခွဲဦးအံ့။ ယဿ၊ အကြင်ပျင်းရိသောရဟန်းအား။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊
ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။
မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကား
တော်ကို။ န ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ မသင်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ္ထံ၊ ဆရာဝတ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်
ဝတ်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ စေတိယဂ်ဏဗောဓိယဂ်ဏဝတ္ထံ၊ စေတီပြင်၌ပြုရာ
သောဝတ်၊ ဗောဓိပြင်၌ ပြုရာသောဝတ်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ မနုဿာနံ၊
လူသို့၏။ သဒ္ဓါဒေယံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ လူအပ်သောပစ္စည်းကို။ အပစ္စဝေက္ခိတ-
ပရိဘောဂေန၊ မဆင်ခြင်ပဲသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိတုဉ္စိတော၊ သုံးဆောင်ပြီး၍။
ဒိဝသံ၊ ဟနေပတ်လုံး။ သေယျသုခံ၊ အိပ်ခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ ပဿသုခံ၊
လက်ဝဲ၊ လက်ျာ-နံတောင်း ပြောင်းလဲ၍ အိပ်ခြင်း၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။
အနုယုဉ္စိတော၊ အားထုတ်၍။ ပဗုဒ္ဓကာလေ၊ နိုးသောအခါ၌။ တယော၊ သုံးပါး
ကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသ၊ ဝိတက်တို့ကို။
ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုပျင်းရိသောရဟန်းသည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊
နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်သဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခုဘာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ။ စဝတိ၊
ရွှေ့လျော့တတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ စ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ (ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။) ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍။ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရား၏။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အကတတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ -

ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့်ကိုင်အပ်သော။ ကုသော၊ သမန်း
မြက်သည်။ ဟတ္ထမေဝ၊ လက်ကိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိ ယဿ၊ ဖြတ်
သကဲ့သို့။ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ သာမညံ၊
ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နိရယာယ၊ ငရဲအလိုငှာ။ (နံ၊ ထိုပျင်းရိသော
ရဟန်းကို။) ဥပကဗုတိ၊ ဆွဲငင်၏။

အပါယသ္မိယေဝ၊ အပါယ်ဘုံ၌သာလျှင်။ ပဋိသန္နိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှာတိ၊
ယူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပရာယေပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။
ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။

၁။ ဇနဿ=(ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ပဗ္ဗဇိတော ပန=(ဆဋ္ဌ)
၃။ အကတတ္တာ စ=(ဆဋ္ဌ)

(ဋ္ဌ-၃၇၆)၃၁၈။ ယော ကုသိတော၊ သော သုခံ ဝိဟရတိတိ၊ ယော ကုသိတော၊ သော သုခံ ဝိဟရတိ-ဟူသည်ကား။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန။ ပဉ္စာတပတပ္ပန-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ တပစရဏေန။ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်အောင် ကျင့်ခြင်းဖြင့်။ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း စိုးစဉ်းသော။ တပစရဏံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်အောင် ကျင့်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ သြဒါတဝတ္ထဝသနော၊ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်။ မာလာဂန္ဓဝီလေပနဓရော၊ ပန်းနံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်းတို့ကိုဆောင်လျက်။ မဇ္ဇရဘောဇနံ၊ ချိုမြိန်သောဘောဇနံကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်။ မုဒုကာသု၊ နူးညံ့ကုန်သော။ သေယျာသု၊ အိပ်ရာတို့၌။ သယန္တော၊ အိပ်လျက်။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စေတ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ သော၊ ထို တိတ္ထိတို့၏ သာသနာ၌ ပျင်းရိသော ရဟန်းသည်။ တဿ တဿ တပစရဏဿ၊ ထိုထိုမိမိကိုယ်ကို ပူပန်အောင်ကျင့်ခြင်း၏။ ဂါဠံ၊ မြဲမြံစွာ။ အဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာတိဗဟံ၊ မများလွန်းသည် ဖြစ်၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ အနုဘဝတိ၊ ခံရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ နာမ၊ နေရသည်မည်၏။

၃၁၉။ ယော အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ သော သုခံ ဝိဟရတိတိ(ဧတ္ထ)၊ ယော အာရဒ္ဓဝီရိယော သော သုခံ ဝိဟရတိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ဟိ (ဝိတ္တာရော)၊ အကျယ်ကို။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝဒတ္တသု၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်တို့၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂဟာတိ၊ သင်ယူ၏။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာဒေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝတ္တပူရဏဉ္စေတ၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကိုဖြည့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိဘဗုဒ္ဓဝစနဉ္စေတ၊ သင်အပ်ပြီးသော ဘုရားစကားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သမာဏဓမ္မာနိရိယဉ္စေတ၊ ရဟန်းတရားတော်ကို ပြုကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း။

၁။ ဝုတ္တပ္ပကာရေ တပစရဏေ=(ဆဋ္ဌ)

အာဝဇ္ဇန္တယ၊ ဆင်ခြင်သော။ အယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကံယင်အဖြစ်၌ သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ခိဋ္ဌဓမ္မေ ပန၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗတ္တဘဝေ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း သောဘဝ၌။ ခိပ္ပါဘိညော၊ လျင်သော အဘိညာဉ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပရာယေပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ နာမ၊ နေရသည်မည်၏။

၃၂၀။ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ အပ္ပမတ္တကောပိ ဂူဇထာ ဒုဂ္ဂန္ဓော ဟောတိတိ၊ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ အပ္ပမတ္တကောပိ ဂူဇထာ ဒုဂ္ဂန္ဓော ဟောတိ ဟူသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကဘရအဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောအကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်း၌။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။?) ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။) နဝကနိပါတေ၊ နဝကနိပါတ်၌။ သတုပ္ပါဒသုတ္တံ- အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ သတုပ္ပါဒ-သုတ်၏အဋ္ဌပုတ္တိ၌။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ အတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ “နဝ ပုဂ္ဂလော၊ ကိုးယောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ နိရယတေ၊ ရဲမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိတော၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏။ ပေတ္တိဝိသယတော၊ ပြိတ္တာဘုံမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ မှ။ အယ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတံ (စိန္တနံ)၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။) “သစေ ခေါပန၊ အကယ် စင်စစ်သဖြင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော်တို့သည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို။ သုတော၊ ကြားကုန်၍။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) ခိဏနိရယာ၊ ကုန်ပြီးသော ရဲရှိကုန်သည်။ အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) ခိဏတိရစ္ဆာနယောနိကာ၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိကုန်သည်။ (အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။) ခိဏပေတ္တိဝိသယာ၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာအမျိုး ရှိကုန်သည်။ (အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။) ခိဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသော အပါယ် ဒုဂ္ဂတိဘဝ၌ဖောက်ပြန်၍ကျခြင်းရှိကုန်သည်။ (အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။

ဥပရိမဂ္ဂဖလတ္ထာယ၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်အလို့ငှာ။ ဝါယမိတုံ၊ အားထုတ်ခြင်းငှာ။
န မညေယျံ၊ မအောက်မေ့ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထိုသားတော်တို့အား။ သံဝေဂံ၊
ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ ဇနေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (စိန္တေတွာ၊
ကြံတော်မူပြီး၍။) သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ။ “သေယျ-
ထာပိ ဘိက္ခဝေ” တိ၊ သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ-ဟူသော။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်
ကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုသေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ-အစရှိ
သောငါ၌။ အပ္ပမတ္တကောတိ၊ အပ္ပမတ္တကော-ဟူသည်ကား။ ထေကမတ္တ-
ကော၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ပရိတ္တပ္ပမာဏော၊ နည်းသော အပိုင်းအခြားရှိ
သော။ (ဂူထော၊ မစင်သည်။) အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။
ကုသဂ္ဂနပိ၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥပသိဿိယမာနော၊
နမ်းအပ်သည်ရှိသော်။ ဒုဂ္ဂန္ဓောဝ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဘဝံ န ဝဏ္ဏေမိတိ၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဘဝံ န ဝဏ္ဏေမိ
ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ကလံ၊ အခါ၌။
ဘဝေ၊ ဘဝတပါး၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ န ဝဏ္ဏယာမိ၊ မချီးမွမ်းအံ့။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအနည်းငယ်သောဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေကိုမချီး
မွမ်းခြင်း၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဒဿေဇန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အန္တမသော
အတ္တရာသသံဘတမတ္တမ္ပိတိ၊ အန္တမသော အတ္တရာသသံဘတမတ္တမ္ပိ-ဟူ၍။ အဟ၊
ဆို၏။ သဗ္ဗန္တိမေန၊ အလုံးစုံတို့အောက်ယုတ်သော။ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အပိုင်းအခြား
အားဖြင့်။ ဒေ အင်္ဂုလိယော၊ နှစ်ချောင်းသောလက်တို့ကို။ ဧကတော၊ ကတွာ၊
တပေါင်းတည်းပြု၍။ ပဟရဏမတ္တမ္ပိ၊ ခတ်ကာမျှလည်းပြုသော။ ကလံ၊
အခါ၌။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဝဂ်အဖွင့်သည်။
(နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)

၁၆-ကေဓမ္မပါဠိ ၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(၄-၃၇၇)၃၂၂။ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။
ဇမ္ဗုဒီပေတိ၊ ဇမ္ဗုဒီပေ ဟူသည်ကား။ ဇမ္ဗုယာ၊ သပြေပင်ဖြင့်။ ပညာတော
ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသော။ ဒီပေါ၊ ကျန်းတည်း။ ဇမ္ဗုဒီပေါ၊ သပြေပင်ဖြင့်

ထင်ရှားသောကျွန်း။ ကိရ (ဝိတ္တာဓရေမိ)၊ ထိုကားကိုခွဲဦးအံ့။ ဣသေ
ဒီပဿ၊ ဤဓမ္မဒီပိကျွန်း၏။ သညာဏဘူတာ၊ မှတ်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။
ယောဇနသတုဗ္ဗေဓာ၊ ယူဇနသတရာမြင့်သော။ ပဏ္ဏာသယောဇနသခါ၊
ယူဇန၁၆ဆယ် ခက်မရှိသော။ ပဉ္စသယောဇနာဝဋ္ဋကုန္ဒာ၊ တဆယ့်ငါးယူဇနာ
ပင်စည်လုံးပတ်ရှိသော။ ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌။ ဇေတဝ၊
ပေါက်ရောက်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိနီ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ခြင်းရှိသော။ မဟာဓမ္မူ
နာမ၊ သပြေပင်ကြီးမည်သည်။ အတ္တံ၊ ရှိ၏။ တာယ၊ ထိုသပြေပင်ကြီးဖြင့်။
အယံ ဒီပေါ၊ ဤကျွန်းကို။ ဓမ္မဒီပေါတိ၊ ဓမ္မဒီပိကျွန်းဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတံ၊
ဆိုအပ်၏။ ဣမသ္မိံ ဒီပေါ၊ ဤဓမ္မဒီပိကျွန်း၌။ ဓမ္မရုက္ခော၊ သပြေပင်သည်။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ စ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ (ယောဇန-
သတုဗ္ဗေဓာဒီ စ၊ ယူဇနသတရာမြင့်ခြင်း အစရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ)
ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အပရဂေါယာနေ၊ အနောက်ကျွန်း၌။
ကဒမ္မရုက္ခော၊ ထိန်ပင်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရကုရုကု၊ မြောက်ကျွန်းတို့၌။ ကပ္ပ-
ရုက္ခော၊ ပဒေသပင်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟေ၊ အရှေ့ကျွန်း၌။ သိရိသ-
ရုက္ခော၊ ကုက္ကိုပင်လည်းကောင်း။ အသုရာနံ၊ အသုရာတို့၏။ စိတ္တပါဠလိရုက္ခော၊
ဆန်းကြယ်သော သခွတ်ပင်လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏာနံ၊ ဂဠုန်တို့၏။ သိမ္ဗလိ-
ရုက္ခော၊ လက်ပံပင်လည်းကောင်း။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ပါရိစ္ဆတ္တ-
ကော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေပိ၊ ဤထိန်ပင်
အစရှိသောသစ်ပင်ကြီးတို့သည်လည်း။ ကပ္ပဋ္ဌာယိနော ဝေ စ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး
တည်ခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်လည်းကောင်း။ (ယောဇနသတုဗ္ဗေဓာဒယောဇ စ၊
ယူဇနသတရာမြင့်ခြင်းရှိသည် အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။) ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

ပါဠလီ၊ သခွတ်ပင်သည်လည်းကောင်း။ သိမ္ဗလီ၊ သက်ပံပင်
သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မူ၊ သပြေပင်သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်လည်းကောင်း။
ကဒမ္မော၊ ထိန်ပင်သည်လည်းကောင်း။ သိရိသေနံ၊ ကုက္ကိုပင်နှင့်။
(သဟ၊ တကွ။) သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ကပ္ပရုက္ခော၊
ပဒေသပင်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

အာရာမရာမဏေယျကန္တိ၊ အာရာမရာမဏေယျကံ-ဟူသည်ကား။ ပုပ္ဖာ-
ရာမဖလာရာမာနံ၊ ပန်းအရံ၊ သစ်သီးအရံ တို့တွင်။ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့လျော်

၁။ သိရိသော=(ဆဋ္ဌ)

ဖွယ်ရှိသော။ ဝေဠုဝန ဇီဝကမ္မဝန ဇေတဝန ပုဗ္ဗာရာမသဒိသံ၊ ဝေဠုဝန
ကျောင်း၊ ဇီဝက၏သရက်ဥယျာဉ်တော၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
နှင့်တူသော အရံတည်း။ တံ၊ ထိုမေ့လျော့ဖွယ်ရှိသော သစ်သီးအရံ၊ ပန်း
အရံသည်။ ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဤဇမ္ဗုဒီပါကျန်း၌။ အပ္ပမတ္တဏံ၊ နည်း
သောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ပရိတ္တကံ၊ နည်း၏။ န ဗဟုကံ၊ မမျှား။ ဣတိ
(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်း
သော ဝနရာမဏေယျကံ-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤ
နည်းသာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝနရာမဏေယျကံ-အစရှိသောပုဒ်၌။ ဝန-
ရာမဏေယျကန္တိ၊ ဝနရာမဏေယျကံ-ဟူသည်ကား။ နာဂဝနသလဝနဓမ္မက-
ဝနာဒိသဒိသံ၊ ကံ၊ ကော်တော၊ အင်ကြွင်းတော၊ စကားတော-စသည်နှင့်တူ
သော။ ဝက်ပဗ္ဗတဟိမဝန္တပဗ္ဗတပဿာဒိသု၊ ဝက်တောင်၊ ဟိမဝန္တာတောင်
၏နံပါး-အစရှိသည်တို့၌။ အရညဝနံ၊ တော၌တည်သော တောကို။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဘူမိရာမဏေယျကန္တိ၊ ဘူမိရာမဏေယျကံ ဟူသည်ကား။
ဇေတဝနဝိဟာရာမဂဓက္ခတ္တာဒိသဒိသံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၊ မဂဓရာဇ်လယ်
အစရှိသည်နှင့်တူသော။ သမံ၊ ညီညွတ်သော။ ဘူမိဌာနံ၊ မြေအရပ်ကို။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပေါက္ခရဏိရာမဏေယျကန္တိ၊ ပေါက္ခရဏိရာမဏေယျကံ
ဟူသည်ကား။ ဇေတဝနပေါက္ခရဏိဂဂ္ဂရာပေါက္ခရဏိသဒိသာနံ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ရေကန်၊ ဂဂ္ဂရာမည်သောရေကန်နှင့်တူကုန်သော။ ဝဇ္ဇစတု-
ရဿဒိသံဝင်္ကံဒိသဏ္ဌာနာနံ၊ အလုံး၊ လေးလောင်း၊ အရှည်၊ အကောက်-စသည်
သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ ပေါက္ခရဏိနံ၊ ရေကန်တို့၏။ သန္တိဝေသနဌာနံ၊ တည်
ရာအရပ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဥက္ကလဝိက္ကလန္တိ၊ ဥက္ကလဝိက္ကလံ-ဟူ
သည်ကား။ ဥက္ကလဉ္စ၊ မြင့်သောအရပ်လည်း။ ဝိက္ကလဉ္စ၊ နိမ့်သောအရပ်
လည်း။ (ဥက္ကလဝိက္ကလံ၊ မြင့်သောအရပ်၊ နိမ့်သောအရပ်။) တတ္ထ၊ ထိုနှစ်
ပါးသောအရပ်တို့တွင်။ ဥက္ကလံ၊ ဥက္ကလံ ဟူသည်ကား။ ဥန္တတဌာနံ၊ မြင့်
ရာအရပ်တည်း။ ဝိက္ကလံ၊ ဝိက္ကလ-ဟူသည်ကား။ နိန္တဌာနံ၊ နိမ့်ရာအရပ်
ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) နဒိဝိဒဂ္ဂန္တိ၊ နဒိဝိဒဂ္ဂံ ဟူသည်ကား။ နဒိနံ၊
မြစ်တို့၏။ ဘိန္တဌာနံ၊ ပြတ်ရာအရပ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တံ၊ ထိုမြစ်
တို့၏ ပြတ်ရာအရပ်ကို။ ဒုဂ္ဂတ္တာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ကူးခတ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ နဒိဝိဒဂ္ဂန္တိ၊ နဒိဝိဒဂ္ဂံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ခါဏုကဏု-
ကဌာနန္တိ၊ ခါဏုကဏုကဌာနံ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌။ ဇာတ-

ခ။ ဝက်ပဗ္ဗတဟိမဝန္တပဗ္ဗတပဒေသာဒိသု= (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဒုဂ္ဂမတ္တဉ္စ (ဆဋ္ဌ)

မာနာနဉ္စေဝ^၁၊ ပေါက်ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာဟရိယမာနာနဉ္စ၊
ဆောင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိန္နံ၊ သင်္ခတုတ္တုဆူး-
စသည်တို့၏။ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဗ္ဗတ-
ဝိသမန္တိ၊ ပဗ္ဗတဝိသမံ ဟူသည်ကား။ ဝိရိဝိသမံ (ယေဝ)၊ မည်မညွတ်သောတောင်
သည်သာလျှင်တည်း။ ယေ သြဒကဘတိ၊ ယေ သြဒကာ-ဟူသည်ကား။
ယေ စ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တေယေဝ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်
၏။ ဣတော၊ ဤသီဟိဋ္ဌကျွန်းမှ။ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊ သထုံပြည်သည်။ သတ္တမတ္တာနိ
ယောဇနသတနံ၊ ယူဇနာခုနစ်ရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကိရ၊
ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဧကေန ဝါတေန၊ တဟုန်တည်းသောလေဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
သော။ နာဝါ၊ လေ့သည်။ သတ္တဟိ အဟောရတ္တေဟိ၊ ခုနစ်နေ့ ခုနစ်ည၌
တို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။
သမယေ၊ အခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ နာဝါ၊ လေ့သည်။
သတ္တာဟမ္ပိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း။ နန္ဒိယာဝဂ္ဂမစ္ဆပိဋ္ဌေနေဝ၊ ဇလပ်ပန်းကဲ့
သို့လည်သော ငါး၏ကျောဖြင့်သာလျှင်။ ဂတာ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
သြဒကာနံ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဗဟုဘာဝေါ၊
များသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ထလဋ္ဌာနဿ၊ ကုန်းကြည်းအရပ်၏။ ပရိတ္တဘာဝေန စ၊
နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ဗဟုဘာဝေန
စ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ (သြဒကာနံ ရေ၌ဖြစ်ကုန်
သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဗဟုဘာဝေါ၊ များသည်၏အဖြစ်ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။) အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။
တ္ထေ၊ ဤ အထခေါ် အစရှိသောပါဌ်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ (ဝိတ္တာ-
ရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ မဟာထဋ္ဌာကေ၊ တဖက်ဆည် ကန်ကြီး၌။
ကောဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ (ဋ္ဌ-၃၇၈) ဥပ္ပလဂစ္ဆော၊ ကြာရုံသည်။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုကြာရုံ၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
ပဏ္ဏာနိ စ၊ ကြာရွက်တို့သည် လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဧကံ၊
တခုသော။ ဥပ္ပလမကုလဉ္စ၊ ကြာငုံသည့် လည်းကောင်း။ အဿ ယထာ၊ ဖြစ်

၃

၁။ ဇာတကာနဉ္စေဝ = (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဗဟုဘာဝေနာပိ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ နိဿယမူဟောင်း၌ မပါ။
၄။ ဆဋ္ဌမူ၌ 'ယထာ'မပါ။

သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ စတ္တာရိ ပဏ္ဏာနိ ဝိယ၊ ကြာလေး ရွက်တို့ကဲ့သို့။ စတ္တာရော ဒီပါ၊ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းတို့ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ် ကုန်၏။) မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဥပ္ပလမကုလံ ဝိယ၊ ကြာငုံကဲ့သို့။ သိနေရပဗ္ဗတော၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဥဒကံ ဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ ဥဒကပရိက္ခိတ္တော၊ ရေသည်ခြံရံအပ်သော။ ဩကာသော၊ အရပ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုရေ၏။ မဟန္တဘာဝေါ၊ များ သည်၏အဖြစ်သည်။ ဣဒိမန္တာနံ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။ ပါကဇဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကား မှန်၏။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားကုန်သော။ တေသံ၊ ထို တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စတ္တာရော မဟာ- ဒီပါ၊ လေးကျွန်းတို့သည်။ စတ္တာရိ ပဏ္ဏာနိ ဝိယ၊ ကြာလေးရွက်တို့ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သိနေရပဗ္ဗတော၊ မြင်းမိုရ်တောင်သည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဥပ္ပလမကုလံ ဝိယ၊ ကြာငုံကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ထင်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဥဒကံ ဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ ဥဒကပရိက္ခိတ္တော၊ ရေသည်ခြံရံအပ် သော။ ဩကာသော၊ အရပ်သည်။ (ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ထင်၏။) ဝေ၊ ဤသို့။ မဟန္တ၊ ကြီးသော။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဩဒကာဝ၊ နေ၍ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။

၃၂၃။ ဒုတိယာဒီသု၊ ဒုတိယသုတ် အစရှိသည်တို့၌။ အညတြ မနုဿေ- ဟိဟိ (ဣဒိနာ)၊ အညတြ မနုဿေဟိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယာ၊ အပါယ်တို့ကို။ အညတြ မနုဿေဟိတိ၊ အညတြ မနုဿေဟိ-ဟူ၍။ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။

မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသုတိ၊ မဇ္ဈိမေသု ဇနပဒေသု ဟူသည်ကား။ “ပုရတ္ထိ- မာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်၌။ ဂဇင်္ဂလော နာမ၊ ဂဇင်္ဂလ အမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿ၊ ထိုဂဇင်္ဂလ- အမည်ရှိသော နိဂုံး၏။ ပရေန၊ ပြင်ဘက်ဖြစ်သော အရပ်၌။ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်ဖြစ်သော အရပ်သည်။ ပစ္စန္နိမာ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ဇနပဒါ (နာမ)၊ ဇနပုဒ်မည်၏။ ဩရတော၊ အတွင်းဖြစ်သော အရပ်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်မည်၏။ ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ၊ အရှေ့တောင်ဖြစ်သော။ အနုဒိသာယ၊

၁။ ဂဇင်္ဂလံး (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဒိသာယ= (ဆဋ္ဌ)

အထောင့်ဖြစ်သောအရပ်၌။ သလ္လဝတီ နာမ၊ သလ္လဝတီ အမည်ရှိသော။
နဒီ၊ မြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထိုသလ္လဝတီ အမည်ရှိသောမြစ်မှ။ ပရာ၊
ပြင်ဘက်ဖြစ်သောအရပ်သည်။ ပစ္စန္နိမာ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်
မည်၏။ သြရတော၊ အတွင်းဖြစ်သော အရပ်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်မည်၏။
ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်အရပ်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်၌။ သေတကဏ္ဍိကံ-
နာမ၊ သေတကဏ္ဍိက-အမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။)
တတော၊ ထို သေတကဏ္ဍိက-အမည်ရှိသော နိဂုံးမှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်ဖြစ်
သော အရပ်သည်။ ပစ္စန္နိမာ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်မည်၏။
သြရတော၊ အတွင်းဖြစ်သောအရပ်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်မည်၏။ ပစ္စိ-
မာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်၌။ ထူဏံ နာမ၊ ထူဏ - အမည်ရှိသော။
ဗြဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထိုထူဏ-အမည်
ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာမှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်ဖြစ်သောအရပ်သည်။ ပစ္စန္နိမာ၊ အစွန်
ဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်မည်၏။ သြရတော၊ အတွင်းဖြစ်သော အရပ်
သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်မည်၏။ ဥတ္တရာယ၊ ခြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
အရပ်၌။ ဥသီရဒ္ဒဇော နာမ၊ ဥသီရဒ္ဒဇ-မည်သော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။
(အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထို ဥသီရဒ္ဒဇ-အမည်ရှိသောတောင်မှ။ ပရာ၊ ပြင်ဘက်
ဖြစ်သောအရပ်သည်။ ပစ္စန္နိမာ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်မည်၏။
သြရတော၊ အတွင်းဖြစ်သောအရပ်သည်။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်မည်၏။” ဣတိ
ဝေါ၊ ဤသို့။ ပရိစ္ဆိန္နေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်၌။ ဣတိ (အယံ)၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံဇနပဒေါ၊ ဤမဇ္ဈိမတိုက် ဖြစ်
သော ဇနပုဒ်သည်။ မုဒိကံသဏ္ဌာနေ၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဥဇုကေန၊
အဖြောင့်အားဖြင့်။ ကတ္တစိ၊ အချို့သော အရပ်၌။ သသံတိယောဇနေ၊
ယူဇနာရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောအရပ်၌။
ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ္တစိ၊
အချို့သောအရပ်၌။ ဒိယောဇန သတိကော၊ ယူဇနာ နှစ် ရာ ရှိ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈေ ပန၊ အလယ်၌ကား။ တိယောဇနသတိကော၊
ယူဇနာသုံးရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိယန္တ ပရိက္ခေပေန၊ အစွန်း
ဖြစ်သောအဝန်းဖြင့်။ နဝမတ္ထယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာကိုးရာမျှရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထကေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်းကောင်း။ မဟာသာဝကော၊ မဟာ
သာဝကတို့လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ ဘုရားအလုပ်အကျွေးတို့လည်း
ကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်တို့လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓမာတာ၊

၃၃၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ကောက

ဘုရားမယ်တော်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပိတာ၊ ဘုရားခမည်းတော်လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ဥပါဒါယု-ပါဒါယာပိ၊ ထောက်၍ထောက်၍လည်း။ မဇ္ဈိမပဒေသော၊ မဇ္ဈိမအရပ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ သကလောပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒီပေါ၊ ဓမ္မဒီပိကျွန်းသည်။ ဓမ္မိမပဒေသော နာမ၊ မဇ္ဈိမပဒေသမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသဒီပိ၊ ဓမ္မိမဒေသမ္ပကြွင်းသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန် တို့သည်။ ပစ္စန္တိမာ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒါ (နာမ)၊ ဇနပုဒ်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တမ္ပပဏ္ဍိဒီပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ အနုရာဓပုရံ၊ အနုရာဓပြည်သည်။ ဓမ္မိမပဒေသော နာမ၊ မဇ္ဈိမပဒေသ-မည်၏။ သေသော၊ အနုရာဓပြည်မှကြွင်းသော ပြည်သည်။ ပစ္စန္တော၊ ပစ္စန္တရစ်-မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၃၂၄။ ပညာဇ္ဇော အဇ္ဇော အနေဠမူဂါတိ ဧတ္ထ၊ ပညာဇ္ဇော အဇ္ဇော အနေဠမူဂါ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ကမ္မဿကတပညာ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိတတ်သော ပညာလည်းကောင်း။ ဈာနပညာ၊ ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော ပညာလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော ပညာလည်းကောင်း။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာလည်းကောင်း။ ဖလပညာ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တောဟိ၊ ထိုပညာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ဋ-၃၇၉) ပညာဇ္ဇော နာမ၊ ပညာဇ္ဇ-မည်ကုန်၏။ အမူဠော၊ တောဝေခြင်းမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဇ္ဇော နာမ၊ အဇ္ဇ-မည်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဇ္ဇော၊ တံတေးဟုဆိုအပ်သော အပြစ်သည်။ န ဂလတိ၊ မလျှောကျ။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အနေဠမူဂါ နာမ၊ အနေဠမူဂါ မည်ကုန်၏။ အနေဠမုခါ၊ ခံတွင်းမှယိုထွက်သော တံတေးတည်းဟူသော အပြစ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ နိဒ္ဒေါသမုခါ၊ 'ခံတွင်းမှယိုထွက်သော တံတေးတည်းဟူသောအပြစ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဋိဗလာတိ၊ ပဋိဗလာဟူသည်ကား။ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ကာယဗလေန စေဝ၊ ကိုယ်အားနှင့်လည်းကောင်း။ ဉာဏဗလေန စ၊ ဉာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အတ္ထမညာတုန္တိ၊ အတ္ထမညာတုံ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုးမရှိသည်ကို။ ကာရဏာကာရဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည့် အကြောင်း

မဟုတ်သည်ကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ဒုပ္ပညာတိ၊ ဒုပ္ပညာ ဟူသည်ကား။ အပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ နိပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ဇဋ္ဌာတိ၊ ဇဋ္ဌာဟူသည်ကား။ မန္တာ၊ နုန့်ကုန်၏။ မောမဟာ၊ မေ့ဝေကုန်၏။

၃၂၅။ အရိယေန ပညာစက္ခုနာတိ၊ အရိယေန ပညာစက္ခုနာ-ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာမဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာမဂ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ (အရိယေန၊ မြတ်သော။ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်။) အဝိဇ္ဇာဂတာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဂတာ ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇန္တကာရေန၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်နှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။

၃၂၆။ ယေ လဘန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယာတိ၊ ယေ လဘန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ ဟူသည်ကား။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဇာနိတု၊ သိ၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။

၃၂၇။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတန္တိ၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ ဟူသည်ကား။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝေဒိတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ (သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။) ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဝနာယာတိ၊ သဝနာယ-ဟူသည်ကား။ သောတဝိညာဏေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။

၃၂၈။ ဓာရေန္တိတိ၊ ဓာရေန္တိ-ဟူသည်ကား။ (တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းကို။) န ဗမ္မဿန္တိ၊ မပျောက်ပျက်ကုန်။

၃၂၉။ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ အတ္ထံ ဥပပရိက္ခန္တိတိ၊ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ အတ္ထံ ဥပပရိက္ခန္တိ-ဟူသည်ကား။ ပဂုဏာယ၊ လေ့လာအပ်သော။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏။ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အနက်ဟုတ်သည် အနက်မဟုတ်သည်ကို။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊ စူးစမ်း သင်ခြင်ကုန်၏။

၃၃၀။ အတ္ထမညာယ ဓမ္မမညာယာတိ၊ အတ္ထမညာယ ဓမ္မမညာယ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း။ ပါဠိဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတု၊ သိ၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပဇ္ဇန္တိ-ဟူသည်ကား။ အနုလောမပဋိပဒံ၊ လျော်သောအကျင့်ကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။

၃၃၁။ သံဝေဇနီယေသု ဌာနေသုတိ၊ သံဝေဇနီယေသု ဌာနေသု-ဟူသည် ကား။ သံဝေဂဇနကေသု၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ကာရ-
ဏေသု၊ အကြောင်းတို့၌။ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ-ဟူသည်ကား။ သံဝေဂံ၊
ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၃၃၂။ ယောနိသော ပဒဟန္တိတိ၊ ယောနိသော ပဒဟန္တိ-ဟူသည်ကား။
ဥပါယေန၊ ဆင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ ပဓာနဝီရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းဝီရိယကို။
ကဗေဇန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

၃၃၃။ ဝဝဿဂ္ဂါရမ္မဏန္တိ (ဧတ္ထ)၊ ဝဝဿဂ္ဂါရမ္မဏံ-ဟူသောဤပုဒ်၌။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝဝဿဂ္ဂေါ၊ ဝဝဿဂ္ဂ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
ကို။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ကရိတု၊ ပြု၍။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ အနက်သည်း။ လဘန္တိ သမာဓိန္တိ၊ လဘန္တိ သမာဓိ-ဟူသည်ကား။
မဂ္ဂသမာဓိဉ္စ၊ မဂ်သမာဓိသို့လည်းကောင်း။ ဖလသမာဓိဉ္စ၊ ဖိုလ်သမာဓိသို့လည်း
ကောင်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၃၃၄။ အန္ဓဂ္ဂုရသဂ္ဂါနန္တိ၊ အန္ဓဂ္ဂုရသဂ္ဂါနံ-ဟူသည်ကား။ ဥတ္တမန္ဓာနဉ္စ၊ မြတ်
သော ထမင်းအစာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တမရသာနဉ္စ၊ မြတ်သော အရသာ
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဉ္ဇေန ကပါလာဘတေန ယာပေန္တိတိ၊ ဥဉ္ဇေန ကပါ-
လာဘတေန ယာပေန္တိ-ဟူသည်ကား။ ဥဉ္ဇာစာရေန၊ ရွှာမှီးခြင်းဖြင့်။ (လဒ္ဓေန၊
ရအပ်သော။) ဝနမူလဖလာဖလေန ဝါ၊ တောသစ်မြစ်၊ တောသစ်သီး ကြီးငယ်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဌ-၃၈၀) ကပါလေန၊ အိုးကင်းဖြင့်။ အာဘတတတ္ထေန
ဝါ၊ ဆောင်အပ်သော အရောရောသောထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယာပေန္တိ၊
မျှကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကပါလာဘတေန ယာပေန္တိ-ဟူ
သောပါဌ်၌။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကဿစိဒေဝ၊ အချို့သော။ ခါဒနီယ-
ဿ၊ ခဲဖွယ်၏လည်းကောင်း။ ဘောဇနီယဿ၊ စားဖွယ်၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာ-
ယ၊ အကျိုးငှာ။ စိန္တတ္ထ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္န၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံခဏံယေဝ၊
ထိုရှာမှီးသောခဏ၌သာလျှင်။ တံ၊ ထို မြတ်သောအရသာကို။ န လဘတိ၊ ငရ။
အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အန္ဓဂ္ဂုရသဂ္ဂါနံ၊ မြတ်သောအစာ၊ မြတ်သောအရသာ
တို့ကို။ န လဘတိ နာမ၊ မရသည်မည်၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။
လဘိတု၊ ရ၍။ ဩလောကန္တဿ၊ ကြည့်သော။ ယဿပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသာ၊ အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာတို့သည်။ အမနာပိ၊
စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း။ အန္ဓဂ္ဂုရသဂ္ဂါနံ၊ မြတ်သောအစာ၊ မြတ်သောအရသာတို့ကို။ န
လဘတိ နာမ၊ မရသည်မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။

ဝဏ္ဏဂန္ဓရသာ၊ အဆင်း၊ အနံ၊ အရသာတို့သည်။ ပဋိလဘန္တိ^၁၊ ရကုန်၏။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပိုးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အန္ဓဂ္ဂရသဂ္ဂါနံ၊ မြတ်သောအစာ၊ မြတ်သောအရသာတို့ကို။ လဘီ နာမ၊ ရသည်မည်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥတ္တမကောဋိယာ၊ မြတ်သောအစွန်းဖြင့်။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းကို။ (ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) ဟေဋ္ဌမကောဋိယာ၊ ယှဉ်သောအစွန်းဖြင့်။ ဓမ္မာသောကော၊ ဓမ္မာသောကမင်းကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ယဿ ဘက္ကဿ၊ အကြင်သမင်း၏။ ကေပါတိ၊ တပါးသောခွက်သည်။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ အဂ္ဂတိ၊ ထိုက်၏။ ဣဒံ၊ ဤထမင်းသည်။ အန္ဓဂ္ဂရသဂ္ဂံ နာမ၊ မြတ်သောအစာ၊ မြတ်သောအရသာမည်၏။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်သော။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ မနုဿ၊ လူတို့သည်။ ဥတ္တမဇဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ယံ ဘတ္တံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်သို့သောသော့ဆွမ်းနည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဥဉ္ဇေန၊ ရှာမှီးခြင်းဖြင့်။ ကပါလာဘတေန၊ အိုးကင်းဖြင့်ဆောင်အပ်သော အရောရောသောထမင်းဖြင့်။ ယာပေန္တေ၊ မျှသောရဟန်းတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ အန္ဓဂ္ဂရသဂ္ဂံ နာမ၊ မြတ်သောအစာ၊ မြတ်သောအရသာမည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။)

၃၃၅။ အတ္ထရသဿာတိအာဒိသု၊ အတ္ထရသဿ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ အတ္ထရသော နာမ၊ အတ္ထရသ-မည်သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သာမညဗလာနိ၊ အရိယမိုလ်တို့တည်း။ ဓမ္မရသော နာမ၊ ဓမ္မရသ-မည်သည်ကား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့တည်း။ ဝိမုတ္တိရသော နာမ၊ ဝိမုတ္တိရသ-မည်သည်ကား။ အမတနိဗ္ဗာနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားပျံသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

တုတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထ-ဝဂ်အဖွင့်သည်။
 (နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။)
 ဇမ္ဗုဒီပပေယျာလော၊ ဇမ္ဗုဒီပပေယျာလ-သည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁။ ပဋိလဘန္တိ = (ဆွေ့)

၁၇-ပသာဒကရဓမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၆၆။ အဒ္ဓမ္မိဒန္တိအာဒိယ၊ အဒ္ဓမ္မိဒံ-ဤသို့အရရှိသော ပုဒ်တို့၌။ အဒ္ဓန္တိ
တေ၊ အဒ္ဓံ-ဟူသောဤအမည်သည်။ ကေသာဓိဝစနံ၊ စင်စစ်ဟူသောအနက်၏
အမည်တည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဣဒံ၊ ဤတောကျောင်းနေသည်၏အဖြစ်သည်။
လာဘာနံ၊ ရခြင်းတို့တွင်။ သေ-ဧသော၊ ဤတောကျောင်းနေသည်၏အဖြစ်
သည်။ လာဘာနံ၊ ရခြင်းတို့တွင်။ ကေသော၊ တခုသောအဖို့ရှိသော
ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ(ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒိဒ္ဓံ အာရညိကတ္တန္တိ၊ ယဒိဒ္ဓံ အာရညိကတ္တံ-ဟူသည်ကား။
ယော သေ(ဧသော) အာရညိကဘာဝေါ၊ အကြင် တောကျောင်းနေသည်၏
အဖြစ်သည်။ ဣဒံ(အယံ-အဓိပ္ပာယော)၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ(ဝုတ္တော)၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရညိကဘာဝေါ နာမ၊ တောကျောင်းနေသည်၏
အဖြစ်မည်သည်ကား။ လာဘာနံ၊ ရခြင်းတို့တွင်။ ကေသော၊ တခုသောအဖို့ရှိ
သော ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝဿ ဘာဝိတာ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့သော
ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရညိကန၊ တောကျောင်းနေခြင်းသည်။
လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ န လဘိတုံ၊ မရခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
ဣတိ(ဣဒံ-အဓိပ္ပာယော)၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဟိ(ဝိတ္ထာဒရမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ အာရညိကော၊ တောကျောင်းနေသော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အရညဝါသဿ၊ တော၌ နေခြင်း
အား။ အနုစ္စဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သည်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
နုလုံးပိုက်၍။ ပါပကံ နာမ၊ ယုတ်မာသောအမှုမည်သည်ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ “အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။
အာရညိကော၊ တောကျောင်းနေရဟန်းတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဉ္စာတဂါ-
ရဝေါ၊ ဖြစ်သောရုံသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
သည်။ စတုသစ္စသန၊ သေးပါးသောပစ္စည်းဖြင့်။ ပုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရေတိ၊
ပြု၏။ ဘေန၊ ထို့ကြောင့်။ “အဒ္ဓမ္မိဒံ ဘိက္ခဝေ လာဘာနံ ယဒိဒ္ဓံ အာရညိ-
ကတ္တံ”န္တိ၊ အဒ္ဓမ္မိဒံ ဘိက္ခဝေ လာဘာနံ ယဒိဒ္ဓံ အာရညိကတ္တံ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ သေသပဒေသပိ၊ ကြွင်းသော ပိဏ္ဏပါတိကတ္တံ-အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။
တ္ထေ၊ ဤ ပိဏ္ဏပါတိကတ္တံ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ ဗာဟုသစ္စန္တိ၊ ဗာဟုသစ္စံ
ဟူသည်ကား။ ဗဟုဿုဘဘာဝေါ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော အဖြစ်
တည်း။ ထာဝရေယန္တိ၊ ထာဝရေယံ ဟူသည်ကား။ စိရပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ကြာ

မြင့်စွာ ရဟန်းပြုခြင်းရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ထာဝရပုတ္တဘာဝေါ၊ သာသနာ
 တော်၌ မြဲမြံခြင်းသို့ရောက်သောအဖြစ်တည်း။ (ဋ္ဌ-၃၈၁) အာကပ္ပသမ္ပဒါတိ၊
 အာကပ္ပသမ္ပဒါ-ဟူသည်ကား။ စိဝရဂ္ဂဟဏာဒိနော၊ သင်္ကန်းကိုကိုင်ခြင်း
 အစရှိသော။ အာကပ္ပဿ၊ အသွင်အပြင်၏။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။
 ပရိဝါရသမ္ပဒါတိ၊ ပရိဝါရသမ္ပဒါ-ဟူသည်ကား။ သုစိပရိဝါရတာ၊ စင်ကြယ်
 သောအခြံအရံ ရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ ကောလပုတ္တိတိ၊ ကောလပုတ္တိ-ဟူသည်
 ကား။ ကုလပုတ္တဘာဝေါ၊ အမျိုးကောင်းသား၏ အဖြစ်တည်း။ ဝဏ္ဏ-
 ပေါက္ခရတာတိ၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ-ဟူသည်ကား။ သမ္ပန္နရူပတာ၊ ပြည့်စုံသော
 အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ကလျာဏဝါက္ခရဏတာတိ၊ ကလျာဏဝါက္ခ-
 ရဏတာ-ဟူသည်ကား။ ဝစနကိရိယာယ၊ နှုတ်အမှုအရာ၏။ ဓေရဘာဝေါ၊
 သာယာသည်၏ အဖြစ်တည်း။ အပ္ပါဗာဓတာတိ၊ အပ္ပါဗာဓတာ-ဟူသည်
 ကား။ အာရောဂျသမ္ပတ္တိ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းတည်း။
 ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရကလျတာယ၊ ကိုယ်၏ခံသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝိပဿနာဓုရေ စ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော ဝန်၌လည်းကောင်း။
 ဂန္ထဓုရေ စ၊ ကျမ်းဂန်တည်းဟူသော ဝန်၌လည်းကောင်း။ ပရိပူရကာရီ၊
 ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဈာနလာဘော၊ ဈာန်ကိုရခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

သောဋ္ဌသပသာဒကရဓမ္မာ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကြည်ညိုခြင်းကို
 ပြုတတ်သော တရားတို့သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ။

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၈၂။ အတ္တရာသသံဘတမ္ပတ္တိတိ ဣဒမ္ပိ သုတ္တံ၊ အတ္တရာသသံဘတမ္ပတ္တိ
 ဟူသော ဤသုတ်ကိုလည်း။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမအဋ္ဌပ္ပတ္တိယံယေဝ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမ-
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။
 အပ္ပနာပုတ္တဘာယ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သော။ ဖေတ္တာယ၊ ဖေတ္တာ၏။ ဝိပါက-
 ကထာယေဝ၊ အကျိုးဖြစ်သောစကားသည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿာ-
 ယေဝ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုအဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမ-သုတ်၏ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၌သာလျှင်။ အယံ

၁။ လာဘော = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝိပါကေ ကထာယေဝ = (ဆဋ္ဌ)
 အဂ္ဂိတ္တိရိန္ဒာ ၃၊ ၂၂

ဒေသနာ၊ ဤဒေသနာကို။ (ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) အာရန္တံ၊ အား
ထုတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အတ္ထရာ
သင်္သတမတ္ထ-သုတ်၌။ ပဌမန္တိ၊ ပဌမံ-ဟူသည်ကား။ “ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏ-
နာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ရေတွက်ခြင်းအစဉ်အားဖြင့်။ ပဌမံ၊ ပထမမည်၏။ ဣဒံ (ဈာန်)၊
ဤဈာန်ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ ပဌမံ၊ ပထမမည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဘဏံ၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌။
ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဈာနန္တိ
(ဇေတ္ထ)၊ ဈာန်ဟူသောဤပုဒ်၌။ ဈာနံ နာမ၊ ဈာန်မည်သည်ကား။ အာရမ္မဏုပ-
နိဇ္ဈာနဉ္စ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန-လည်းကောင်း။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဉ္စ၊ လက္ခ-
ဏုပနိဇ္ဈာန-လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနံ နာမ၊
အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန-မည်သည်ကား။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာ
ပတ်တို့တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တာ၊ ထိုရှစ်ပါးသော သမာ
ပတ်တို့သည်။ ပထဝီကသိဏာဒိနေ၊ ပထဝီ ကသိုဏ်း အစရှိသော။ အာ-
ရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို။ ဥပနိဇ္ဈာနတော၊ ကပ်၍ရှုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စန္တိ၊
ဆိုအပ် ကုန်၏။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနန္တိ၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ-ဟူသည် ကား။
ဝိပဿနာမဂ္ဂဖလာနိ၊ ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ်တို့တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။
ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ-အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။
သင်္ခါရလက္ခဏဿ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ လက္ခဏာကို။ ဥပနိဇ္ဈာနတော၊ ကပ်၍
ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ နာမ၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန-မည်၏။
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနကိစ္စံ ပန၊ အနိစ္စ-အစရှိသော လက္ခ
ဏာကို ကပ်၍ရှုခြင်းကိစ္စသည်ကား။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။ ဣတိ
(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန-
မည်၏။ ဖလံ၊ ဖိုလ်သည်။ သုညတအနိမိတ္တအပ္ပဏိဟိတလက္ခဏဿ၊ သင်္ခါရ
တရားတို့မှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊ သင်္ခါရတရားတည်းဟူသော နိမိတ်၏မရှိခြင်း၊ တဏှာ
တည်းဟူသော တောင့်တခြင်းမှ ကင်းခြင်း-တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိသော။
နိဗ္ဗာနဿဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ ဥပနိဇ္ဈာနတော၊ ကပ်၍ရှုတတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန နှစ်ပါးတို့တွင်။
ဣမသ္မိံ ပန အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌ကား။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနံ-
ဈာန်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကော ပန ဝါဒေါ ယေ၊ နံ ဗဟုလိ

နိပါတ်]

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၃၉

ကရောန္တိတိ၊ ကော ပန ဝါဒေါ ယေ နံ ဗဟုလိ ကရောန္တိ-ဟူသည်ကား။
ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဗဟုလိကရောန္တိ၊
အကြိမ်များစွာပြုကုန်၏။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
ဘေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သောစကားကို။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့တည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေ-
နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၃၈၃။ ဒုတိယန္တိအာဒိသုပိ၊ ဒုတိယံ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ “ဂဏနာနု-
ပုဗ္ဗတာယ”၊ အရေအတွက်အစဉ်အားဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယမည်၏။” ဣတိ-
အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

☞ (ဋ္ဌ-၃၈၂) ၃၈၆-၃၈၇။ မေတ္တန္တိ၊ မေတ္တံ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗသတ္တေ-
သု၊ အသုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ဟိတဖရဏံ၊ အစီးအပွားကိုနှံစေတတ်သော။
စေဘောဝိမုတ္တိန္တိ၊ စေဘောဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ စိတ္တဝိမုတ္တိံ၊ စိတ်၏ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်သော ဒေါသမှလွတ်ကြောင်းဖြစ်သော မေတ္တာကို။ ဣ၊ ဤအရာ
၌။ အပ္ပနာပုတ္တာဝ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သည်သားဖြစ်သော။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာ
ကို။ အခိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကရုဏာဒိသုပိ၊ ကရုဏာ-အစရှိသည်တို့၌
လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စတ္တာ-
ရာ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ ဝဇ္ဇာ၊
ကိလေသာဝဋ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဇ္ဇပါဒါ၊ ဝိပါကဝဋ်၏ အခြေ
တို့သည်။ ယောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပဿနာပါဒါ၊ ဝိပဿနာတို့၏ အခြေတို့
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏
အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိညာပါ-
ဒါ ဝါ၊ အဘိညာဉ်အခြေတို့သည်လည်းကောင်း။ နိရောဓပါဒါ ဝါ၊ နိရောဓ
သမာပတ်၏ အခြေတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လောကုတ္တရာ
ပန၊ လောကုတ္တရာတို့သည်ကား။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်း ဟူမူကား?။ သတ္တာရမ္မဏတ္တာ၊ သတ္တဝါပညတ်လျှင်အာရုံရှိသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။)

၁။ “ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ ဒုတိယန္တိ-(အဘိ ၂-၂၆၈=(ဆဋ္ဌ))

၃၉၀။ ကာယေ ကာယာနုပဿီတိ၊ ကာယေ ကာယာနုပဿီ-ဟူသည်ကား။
 အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ အာနာပါနပဗ္ဗလည်းကောင်း။ ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပထပဗ္ဗ
 လည်းကောင်း။ စတုသမ္ပတေညပဗ္ဗံ၊ စတုသမ္ပတေညပဗ္ဗလည်းကောင်း။ ပဋိက္ခလ-
 မနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပဋိက္ခလမနသိကာရပဗ္ဗလည်းကောင်း။ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊
 ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗလည်းကောင်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ သိဝထိက-
 ပဗ္ဗာနံ၊ သိဝထိကပဗ္ဗတို့လည်းကောင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
 ဆံ-အစရှိသည်တို့၌။ ပရိကမ္မဝသေနံ၊ ပရိကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော။ နိလာဒိကသိကာနံ၊ နိလ-အစရှိသော ကသိုဏ်းတို့လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာရသဝိဓေ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသော။ ဣမသ္မိံ
 ကာယေ၊ ဤရူပကာယ၌။ တမေဝ ကာယံ၊ ထိုရူပကာယကိုပင်လျှင်။ ပညာယ၊
 ပညာဖြင့်။ အနုဿရန္တော၊ အစန်တလဲလဲအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊
 ဝိဟရတိဟူသည်ကား။ ဣရိယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဝတ္တတိ၊ တည်၏။ ဣမိနာ၊
 ဤ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ အဋ္ဌာရသဝိဓေန၊
 တဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားအားဖြင့်။ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနဘာဝကဿ၊
 ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေတတ်သော။ ဣမဿ သိက္ခုနေ၊ ဤ
 ရဟန်း၏။ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုတ်ကို။ ကထိတော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အာဘာပိတိ၊ အာဘာပိ ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောအပြားရှိသော။ တဿေဝ သတိပဋ္ဌာနဿ၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်ကိုသာလျှင်။
 ဘာဝနာကဝိရိယေန၊ ပွားစေတတ်သော လုံ့လဖြင့်။ ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လရှိသည်
 ဖြစ်၍။ သမ္ပတေနောတိ၊ သမ္ပတေနော ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာရသဝိဓေန၊ တဆယ့်
 ရှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနဿ၊ ကာယာနုပဿနာ
 သတိပဋ္ဌာန်ကို။ ပရိဂ္ဂဟိကပညာယ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သောပညာဖြင့်။ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ။ ပဇာနန္တော၊ အပြားအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာတိ၊ သတိမာ
 ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာရသဝိဓေန၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ကာယာနု-
 ပဿနာပရိဂ္ဂဟိကာယ၊ ကာယာနုပဿနာကို သိမ်းယူတတ်သော။ သတိယာ၊
 သတိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိနေယျ လောကေ အတိဇ္ဈာ-
 ဒေါမနဿန္တိ၊ ဝိနေယျ လောကေ အတိဇ္ဈာဒေါမနဿံ ဟူသည်ကား။ ကာယ-
 သင်္ခါတေ၊ ရူပကာယဟုဆိုအပ်သော။ တသ္မိံယေဝ လောကေ၊ ထိုသတ္တလောက
 ၌ပင်လျှင်။ ပဉ္စကာမဂုဏိကတဏှေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ဖြစ်သော တဏှာ
 ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသသမ္ပယုတ္တဒေါမနဿန္တိ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော ဒေါမန-

နိပါတ်]

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၄၁

သဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနေတော၊ ဝိက္ခမ္ဘေတော၊ ခါရ်။ ကာယေ၊ ရူပကာယံ။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယကို အဖန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟနတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာယေ ကာယာနုပဿီ-အစရှိသောစကားအစဉ် ဖြင့်။ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနဝသေန၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သုဒ္ဓရူပသမ္မသနဓမ္မေ၊ သက်သက်သောရုပ်ကို သုံးသပ်ခြင်းကို သာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီသိ၊ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဟူသည်ကား။ သုခါဒိဘေဒါသု၊ သုခ-အစရှိသည် အပြားရှိကုန်သော။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာ တို့၌။ “သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒိယမာနေ၊ ခံစားသည် ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။)” သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒိ-ယာမိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ ဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။) အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။) သာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည်သုံးသပ်အပ်သော ကာ မဂုဏ်ငါးပါးနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ) ဝါ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသော အာရုံမရှိသော။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ) ဝါ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ သာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ) ဝါ၊ ဝေဒနာကို လည်း။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါး တည်းဟူသော အာရုံမရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ) ဝါ၊ ဝေဒနာ ကိုလည်း။ သာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါး နှင့်တကွဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခဖြစ်သော။ (ဝေဒနံ) ဝါ၊ ဝေဒနာ ကိုလည်း။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါး တည်းဟူသော အာရုံမရှိသော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခမသုခဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤတို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ နဝဝိဓံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ အာတပိတိအာဒိနာ၊

အာတာပီ ဤသို့အစရှိသဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿိ-ဟူသော
ပုဒ်၌။ နဝဝိဓေန၊ ကိုးပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာ-
နဿ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို။ ဘာဝနာပရိဂ္ဂါဟိကာနံ၊ ပူးစေခြင်း
ဖြင့်သိမ်းဆည်းတတ်ကုန်သော။ ဝီရိယပညာသတိနံ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ၊ သတိတို့၏။
ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌။ လောကောတိ
(ဣမိနာ)၊ လောကော ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

(၄-၃၈၃) စိတ္တဓမ္မေသုပိ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ-တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ဤ
နည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ စိတ္တ၊ ဓမ္မတို့၌။ စိတ္တေ
စိတ္တာနုပဿိတိ၊ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿိ ဟူသည်ကား။ “သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ
သရာဂံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ” တိ၊ သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ သရာဂံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာ-
တိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရိတော၊ ချဲ့အပ်သော။ သောဋ္ဌသပ္ပတေဒေါ၊
တဆယ့်ခြောက်ပါးအပြားရှိသော။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ တမေဝ စိတ္တံ၊ ထိုတဆယ့်
ခြောက်ပါးအပြားရှိသော စိတ်ကိုပင်လျှင်။ ပရိဂ္ဂါဟိကာယ၊ သိမ်းဆည်းတတ်
သော။ အနုပဿနာယ၊ အဖန်တလဲလဲရှုကြောင်းဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ အနု-
ပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ (အယံ) အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿိတိ၊ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿိ ဟူသည်
ကား။ “ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့လည်းကောင်း။
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့သည် စွဲလမ်းအပ်
သော ခန္ဓာတို့လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာယ-
တနာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယဘန-တို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယ-
သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့လည်းကောင်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကောဋ္ဌာ-
သဝသေန၊ အစု၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝုတ္တေသု၊
ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သဘောတရားတို့၌။ ဓမ္မပရိဂ္ဂါဟိကာယ၊ သဘော
တရားကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော။ အနုပဿနာယ၊ အဖန်တလဲလဲရှုကြောင်းဖြစ်
သော ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုငါးပါးသော နိဝရဏ-စသောတရား
တို့ကို။ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်

၁။ အဇ္ဈတ္တိကမာဟိရာယတနာနိ=(ဆဋ္ဌ)

ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန နိဒ္ဒေသ၌။ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနေ စ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌ လည်းကောင်း။ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနေ စ၊ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ၌လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓါအရူပသမ္မသနမေဝ၊ သက်သက်သော နာမ်တရားကို သုံးသပ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနေ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌။ ရူပါရူပသမ္မသနံ၊ ရုပ်နာမ်ကိုသုံးသပ်ခြင်းကို။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ စတ္တာရိပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိ ဣမာနိ သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကာနေဝ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ဧကုန်၏ဟူ၍သာလျှင်။ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၃၉၄။ အနုပုန္နာနန္တိ၊ အနုပုန္နာနံ ဟူသည်ကား။ အနိဗ္ဗတ္တာနံ၊ မဖြစ် ကုန်သေးသော။ ပါပကာနန္တိ၊ ပါပကာနံ ဟူသည်ကား။ လာမကာနံ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနန္တိ၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟူသည်ကား။ အကောသလ္လသမ္ဘူတာနံ၊ မလိမ်မာသု၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော မောဟကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ လောဘာဒိဓမ္မာနံ၊ လောဘ-အစရှိသော တရားတို့ကို။ အနုပ္ပါ- ဒါယာတိ၊ အနုပ္ပါဒါယ-ဟူသည်ကား။ အနိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ မဖြစ်စေခြင်း အကျိုး ငှာ။ ဆန္ဒံ ဇနေတိတိ၊ ဆန္ဒံ ဇနေတိ-ဟူသည်ကား။ ကတ္ထုကမ္ပတဘကုသလန္တန္တံ၊ ပြုခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ဆန္ဒကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိတိ၊ ဝါယမတိ ဟူသည်ကား။ ပယောဓံ ပရက္ကမံ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းလုံ့လကို။ ကဇ္ဇေတိ၊ ပြု၏။ ဝီရိယံ အာရတတိတိ၊ ဝီရိယံ အာရတတိ ဟူသည်ကား။ ကာယိကစေတသိကဝီရိယံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော လုံ့လ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောလုံ့လကို။ ကဇ္ဇေတိ၊ ပြု၏။ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိတိ၊ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ ဟူသည်ကား။ တေနေဝ သဟဇာတဝီရိယေန၊ ထိုတကွဖြစ် သော လုံ့လဖြင့်ပင်လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီပင့်၏။ ပဒဟတိတိ၊ ပဒဟတိ ဟူသည်ကား။ ပဓာနဝီရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လကို။ ကဇ္ဇေတိ၊ ပြု၏။

ဥပ္ပန္နာနန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာနံ-ဟူသည်ကား။ ဇာတာနံ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနန္တိ၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ-ဟူသည်ကား။ ကောသလ္လသမ္ဘူ- တာနံ၊ လိမ္မာသောသု၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဉာဏ်ပညာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ အလောဘာဒိဓမ္မာနံ၊ အလောဘ-အစရှိသောတရားတို့၏။ ဌိတိယာတိ၊ ဌိတိယာ- ဟူသည်ကား။ ဌိတတ္ထံ၊ တည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အသမ္မေသာယာတိ၊ အသမ္မေသာ-

သယ-ဟူသည်ကား။ အနုဿနတ္ထံ၊ မပျောက်မပျက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘိယျော-
ဘာဝါယာတိ၊ ဘိယျောဘာဝါယ-ဟူသည်ကား။ ပုနပုနဘာဝါယ၊ အဖန်
တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝေပုလ္လယာတိ၊ ဝေပုလ္လယ-ဟူသည်ကား။ ဝိပုလ-
ဘာဝါယ၊ ပြန်ပြောစွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘာဝနာယာတိ၊ ဘာဝနာယ-ဟူသည်
ကား။ ဝစိုယာ၊ ပွားခြင်းငှာ။ ပါရိပူရိယာတိ၊ ပါရိပူရိယာ-ဟူသည်ကား။
ပရိပူရဏတ္ထာယ၊ ဖြည့်ခြင်းငှာ။ အယံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာနံ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၏။ ကေ-
ပဒိကော၊ တခုသောတရားအဖို့ရှိသော။ အတ္ထုဒ္ဓါရော၊ အနက်ကိုထုတ်ခြင်း
တည်း။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အယံ သမ္ပပ္ပဓာနကထာ နာမ၊ ဤ သမ္ပပ္ပဓာန်စကား
မည်သည်ကား။ လောကီယာ စ၊ လောကီဖြစ်သော သမ္ပပ္ပဓာန်စကားလည်း
ကောင်း။ လောကုတ္တရာ စ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သမ္ပပ္ပဓာန်စကား လည်း
ကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သမ္ပပ္ပဓာန်စကားတို့တွင်။ လောကီယာ၊ လောကီဖြစ်
သော စကားသည်။ သမ္ပပ္ပဗ္ဗဘာဇေ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကီ၊ လောကုတ္တရာမဂ်
တို့၏ ရှေ့အဖို့၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုလောကီဖြစ်သော သမ္ပပ္ပဓာန်
စကားကို။ ကဿပသံယုတ္တပရိယာယေန၊ ကဿပသံယုတ် ဒေသနာတော်အား
ဖြင့်။ လောကီယမဂ္ဂက္ခဏေယေဝ၊ လောကီဖြစ်သော မဂ်ခဏ၌ သာလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ကဿပ
သံယုတ် ဒေသနာတော်၌။ -

(“အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဣမေ
စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။”) အာရုသော။ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမေ၊ ဤငါ
တုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ‘မေ၊ ငါ့အား။ အနုပ္ပန္နာ၊
မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊
အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အာတပုံ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်စေတတ်သော
လုံ့လကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (ဋ္ဌ-၃၈၄)မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်

ကုန်ပြီးသော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အပ္ပဟိယမာနာ၊ မငယ်အပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထေယျ၊
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာတပ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကို ပူ
 ပန်စေတတ်သော လုံ့လကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ 'မေ၊ ငါ့အား။
 အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနတ္တာ-
 ယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍။ အာတပ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လကို။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ 'မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ကုသလာ၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်။ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်
 ကုန်ရာ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာတပ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကို ပူပန်
 စေတတ်သောလုံ့လကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤကဿပ-သံယုတ်ဒေသနာ၌။ ပါပကာ
 အကုသလာတိ (ဣဒိနာ)၊ ပါပကာ အကုသလာ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ လောဘာ-
 ဒယော၊ လောဘအစရှိသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အနုပ္ပန္နာ
 ကုသလာ ဓမ္မာတိ (ဣဒိနာ)၊ အနုပ္ပန္နာ ကုသလာ ဓမ္မာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။
 သမထဝိပဿနာ စေတ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာတို့ကို လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊ စ၊
 အရိယမဂ်ကိုလည်းကောင်း။ (ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။) ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
 ကုသလာ နာမ၊ ကုသိုလ်တို့မည်သည်ကား။ သမထဝိပဿနာဝ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ
 တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်။
 သကံ၊ တကြိမ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈမာနော၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ အနတ္တာ-
 ယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထနကော နာမ၊ ဖြစ်စေတတ်သည့် မည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ သော၊ ထိုအရိယမဂ်သည်။ ဖလဿ၊
 ဖိုလ်အား။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒတာဝ၊ ပေး၍ သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ၊
 ချုပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုရိမသိမ္ပိ၊ ရှေးဖြစ်သော အနုပ္ပန္နာ ကုသလာ
 ဓမ္မာ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ အနတ္တာယ သံဝတ္ထေယျ-ဟူသောပါဌ်၌လည်း။ သမထ
 ဝိပဿနာဝ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဆိုအပ်သော်လည်း။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုစကား

သည့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ လောကိ-
ယာ။ လောကီဖြစ်သော။ သမ္မပ္ပဓာနကထာ၊ သမ္မပ္ပဓာန်စကားကို။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊
ရှေးအဖို့၌။ ကဿပသံယုတ္တပရိယာယေန၊ ကဿပသံယုတ် ခဒသနာဖြင့်။ ဝေ-
ဒိတဗ္ဗာ၊ သီအပ်ကုန်၏။ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခဏေ ပန၊ လောကုတ္တရာမဂ် ခဏ၌
ကား။ ကေမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဧတံ ဝီရိယံ၊ ဤဝီရိယသည်။
စတုကိစ္စသာဓနဝသေန၊ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေခြင်း အစရှိ
သော လေးပါးသော ကိစ္စကိုပြီးစေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

တတ္ထ၊ ထို အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အစရှိသောပါဌ်၌။ အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာ-
နန္တိ ဧတ္ထ၊ အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ-ဟူသောဤပါဌ်၌။ “အနုပ္ပန္နောစေဝ ကာ-
မစ္ဆန္နော” တိအာဒိသု၊ အနုပ္ပန္နောစေဝ ကာမစ္ဆန္နော-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊
ပုတ္တနသေန၊ ရှေးဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သီအပ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ ပါပကာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဥပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ ဟူသောဤပါဌ်၌။
ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပ္ပန္နသည်။ ဝတ္တမာနုပ္ပန္နံ၊ ဝတ္တမာနုပ္ပန္န-လည်းကောင်း၊ ဘုတုာဝိဂတုပ္ပန္နံ၊
ဘုတုာဝိဂတုပ္ပန္န-လည်းကောင်း။ ဩကာသကတုပ္ပန္နံ၊ ဩကာသကတုပ္ပန္န-
လည်းကောင်း။ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံ၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န-လည်းကောင်း။ ဣတိ ဤသို့။
စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဥပ္ပန္နတို့တွင်။ ယေ
ကိလေသာ၊ အကြင် ကိလေသာတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။
ဥပ္ပါဒါဒိသမဂီနော၊ ဥပါဒ်အစရှိသော ခဏသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣဒံ၊
ဤကိလေသာ အပေါင်းသည်။ ဝတ္တမာနုပ္ပန္နံ နာမ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ဥပ္ပန္န
မည်၏။ ပန၊ ဝတ္တမာနုပ္ပန္နမှတစ်ပါး ဘုတုာဝိဂတုပ္ပန္န-စသည်ကို ဆိုဦးအံ့။
ကမ္မေ၊ ကံသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ထင်ရှားရှိလျက်။ အာရမ္မဏရသံ၊ အာရုံ၏
အရသာကို။ အနုဘဝိတုာ၊ ခံစားပြီး၍။ နိရုဒ္ဓဝိပါကော၊ ချုပ်ပြီးသော
ဝိပါက်သည်။ ဘုတုာ ဝိဂတံ နာမ၊ အာရုံ၏ အရသာကိုခံစားပြီး၍ ချုပ်
ပြီးမည်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်သော။ ဣမ္မံ၊ ကံသည်။
ဘုတုာဝိဂတံ နာမ၊ ဘုတုာ ဝိဂတ-မည်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော
ဘုတုာဝိဂတ-သည်လည်း။ ဘုတုာဝိဂတုပ္ပန္နန္တိ သန္တံ၊ ဘုတုာဝိဂတုပ္ပန္န-
ဟူသောအရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကုသလာ ကုသလကမ္မံ၊
ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အညကမ္မဿ၊ တပါးသောကံ၏။ ဝိပါကံ၊

၁။ သမ္မပ္ပဗ္ဗဘာဂေ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဇဝိဇ္ဇတ=(ဆဋ္ဌ)

အကျိုးကို။ ပဋိဗာဟိတော၊ မြစ်၍။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဝိပါကဿ၊ အကျိုး
အား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သြကာသေ၊
အခွင့်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော။
ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ သြကာသကရဏတော၊ အခွင့်ကို ပြုသောအခါမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥပ္ပဒန္နာတိ၊ ဥပ္ပန္နဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအခွင့်ကို
ရသော ဝိပါကံသည်။ သြကာသကတုပ္ပန္နံ နာမ၊ သြကာသကတုပ္ပန္န-မည်၏။
ပန၊ သြကာသကတုပ္ပန္နမှတစ်ပါး ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နကိုဆိုပြီးအံ့။ ဗုဒ္ဓကုန္ဒာ၊ ငါးပါး
သောခန္ဓာတို့သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ ဘူမိ နာမ၊ အာရုံမည်၏။
တေ၊ ထိုဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ အတိတာဒိ-
တေဒါ၊ အတိတ်စသည် အပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊
ထိုဝိပဿနာ၏ အာရုံ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌။ အနုသယိတကိလေသာ ပန၊
ကိန်းသော ကိလေသာတို့သည်ကား။ အတိတာ ဝါ၊ အတိတ်တို့သည် လည်း
ကောင်း။ အနာဂတာ ဝါ၊ အနာဂတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ
ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အတိတက္ခန္ဓေသု၊
အတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိတာပိ၊ ကိန်းသောကိလေသာတို့သည်
လည်း။ အပ္ပဟိနာဝ၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ အနာဂတက္ခန္ဓေသု၊ အနာဂတ်ခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိတာပိ၊ ကိန်းသော
ကိလေသာတို့သည်လည်း။ အပ္ပဟိနာဝ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ် ကုန်သည်သာလျှင်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စုပ္ပန္နက္ခန္ဓေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာတို့၌။ အနုသယိတာပိ၊ ကိန်းသော
ကိလေသာတို့သည်လည်း။ အပ္ပဟိနာဝ၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ် ကုန်သည်သာ
လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိလေသာ အပေါင်းသည်။ ဘူမိ-
လဒ္ဓုပ္ပန္နံ နာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န-မည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊
ရှေးဆရာတို့သည်။ “တာသု တာသု ဘူမိသု အသမုဋ္ဌာတဂတာ ကိလေသာ
ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နာတိ သင်္ခံ ဂစ္ဆန္တိ” တိ၊ တာသု တာသု ဘူမိသု အသမုဋ္ဌာတဂတာ
ကိလေသာ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နာတိ သင်္ခံ ဂစ္ဆန္တိ-ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

တာသု တာသု ဘူမိသု၊ ထိုထိုသို့သော ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်
သော ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌။ အသမုဋ္ဌာတဂတာ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်
သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။
ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နာတိ သင်္ခံ၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န-ဟူသော အရေအတွက်ကို။
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

(၄-၃၈၅) အပရမ္မိတပါးလည်းဖြစ်သော။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပ္ပန္န-သည်။ သမုဒါစာ-
ရပ္ပန္နံ၊ သမုဒါစာရပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏာဓိဂ္ဂဟိတပ္ပန္နံ၊ အာရမ္မဏာ-
ဓိဂ္ဂဟိတပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ အဝိက္ခမ္မိတပ္ပန္နံ၊ အဝိက္ခမ္မိတပ္ပန္နံလည်းကောင်း။
အသမုတ္တာတိတပ္ပန္နံ၊ အသမုတ္တာတိတပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ၊
လေးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဥပ္ပန္န-
တို့တွင်။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္ထမာနံယေဝ၊ ဖြစ်ဆဲသော ကိလေသာ
သည်သာလျှင်။ သမုဒါစာရပ္ပန္နံ နာမ၊ သမုဒါစာရပ္ပန္နံ-မည်၏။ သင်္ကံ၊
တကြိမ်။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥဗ္ဗိလေတော၊ ဖွင့်၍။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။
နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ အနုဿရိတာနုဿရိ-
တက္ခဏေ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသောဏေ၌။ ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့သည်။ နုပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမကား?။ အာရမ္မဏဿ၊
အာရုံ၏။ အဓိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ လွန်ကဲစွာယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား?။ ခီရရက္ခဿ၊ အစေးရှိသော သစ်
ပင်၏။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ခေးမဖြင့်။ ပဟဏဋ္ဌာနေ၊ ခုတ်ဖြတ်ရာအရပ်၌။ ခီရံ၊
အစေးသည်။ န နိက္ခမိဿတိ၊ မထွက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ ယထာ၊
မဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤကိလေသာ အပေါင်းသည်။
အာရမ္မဏာဓိဂ္ဂဟိတပ္ပန္နံ နာမ၊ အာရမ္မဏာဓိဂ္ဂဟိတပ္ပန္နံ-မည်၏။ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်ဖြင့်။ အဝိက္ခမ္မိတ ကိလေသာ၊ မခွဲ၊
အပ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ဣမသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။
န ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမကား?။ အဝိက္ခမ္မိတတ္တာ၊ သမာပတ်ဖြင့်
မခွဲအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမ
ကား?။ ခီရရက္ခံ၊ အစေးရှိသော သစ်ပင်ကို။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ခေးမဖြင့်။
အာဟနေယျံ၊ ပယ်ဖျက်ကုန်ငြားအံ့။ ဣမသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်
၌။ ခီရံ၊ အစေးသည်။ န နိက္ခမေယျ၊ မထွက်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ
ယထာ၊ မဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒံ၊ ဤသမာပတ်ဖြင့် မခွဲအပ်သော
ကိလေသာအပေါင်းသည်။ အဝိက္ခမ္မိတပ္ပန္နံ နာမ၊ အဝိက္ခမ္မိတပ္ပန္နံ-မည်၏။ ပန၊
အဝိက္ခမ္မိတပ္ပန္နံမှတစ်ပါး အသမုတ္တာတိတပ္ပန္နံကို ဆိုဦးအံ့။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်သည်။
အသမုတ္တာတိတကိလေသာ၊ မပယ်အပ်သော ကိလေသာ တို့သည်။ ဘဝဂ္ဂေ၊

၁။ အာဟတာဟတဋ္ဌာနေ=(ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၄၉

တဝဂ်၌။ နိဗ္ဗတ္တဿာပိ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါအားလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ(တသွာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးဆိုးအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
သာလျှင်။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သော ကိလေ
သာအပေါင်းသည်။ အသမုဋ္ဌာတိတုပ္ပန္နံ နာမ၊ အသမုဋ္ဌာတိတုပ္ပန္နံ-မည်၏။

ဣမေသု ဥပ္ပဇ္ဇေသု၊ ရှစ်ပါးသော ဥပ္ပန္နတို့တွင်၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နံ၊ ဝတ္ထမာ-
နုပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ ဘုဘ္ဘဝိဂတုပ္ပန္နံ၊ ဘုဘ္ဘဝိဂတုပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။
ဩကာသကတုပ္ပန္နံ၊ ဩကာသကတုပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ သမုဒါစာရုပ္ပန္နံ၊
သမုဒါစာရုပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိ
သော။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပ္ပန္နကို။ န မဂ္ဂဝဇ္ဈံ၊ မဂ်သည်သတ်အပ်။ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံ၊
ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏာဓိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နံ၊ အာရမ္မဏာဓိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နံ
လည်းကောင်း။ အဝိက္ခမ္ဘိတုပ္ပန္နံ၊ အဝိက္ခမ္ဘိတုပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ အသမုဋ္ဌာတိ-
တုပ္ပန္နံ၊ အသမုဋ္ဌာတိတုပ္ပန္နံ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါး
အပြားရှိသော ဥပ္ပန္နကို။ မဂ္ဂဝဇ္ဈံ၊ မဂ်သည်သတ်အပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊
ထိုစကားမှန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေသနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတေ
ကိလေသေ၊ ထိုဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံ-အစရှိသော ကိလေသတို့ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်
စွန့်၏။ သော၊ ထိုမဂ်သည်။ ယေ ကိလေသေ၊ အကြင်ကိလေသတို့ကို။ ပဇဟတိ၊
စွန့်၏။ ဘေ(ကိလေသ)၊ ထိုကိလေသတို့သည်။ အတိတာ ဝါ၊ အတိတ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ အနာဂတာ ဝါ၊ အနာဂတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
ပစ္စုပ္ပန္နာ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ စ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။

“အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို။
ဟဉ္စိ (ယဒိ) ပဇဟတိ၊ အကယ်၍ပယ်စွန့်သည်ဖြစ်အံ့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့
အတိတ်ဖြစ်သောကိလေသကို ပယ်စွန့်တပြားကား။ ခီဏံယေဝ၊ ကုန်
ပြီးသော ကိလေသကိုသာလျှင်။ ဧပေတိ၊ ကုန်စေ၏။ နိရုဒ္ဓံ(ယေဝ)၊
ချုပ်ပြီးသော ကိလေသကိုသာလျှင်။ နိရောဓေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ အတ္ထဂံ-
တံ (ယေဝ)၊ ကင်းခြင်းသို့ရောက်ပြီးသော ကိလေသကိုသာလျှင်။
အတ္ထဂံဓေတိ၊ ကင်းခြင်းသို့ရောက်စေ၏။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။
ယံ၊ အကြင်ကိလေသသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊ ထိုလွန်လေပြီး၍ မရှိ
သောကိလေသကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ (ဣတိ အယံ-ဒေါသော၊
ဤဒေါသသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။) အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်
ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို။ ဟဉ္စိ(ယဒိ)ပဇဟတိ၊ အကယ်

၍ပယ်စွန့်သည့်ဖြစ်အံ့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့အနာဂတ်ဖြစ်သောကိလေသာ
 တို့ကို ပယ်စွန့်တပြိုးကား။ အဘေတံ၊ ဥပါဒ်အားဖြင့် မဖြစ်သေးသော
 ကိလေသာကို။ (ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။) အနိဗ္ဗတ္တံ၊ ထင်ရှားမဖြစ်သေး
 သော ကိလေသာကို။ (ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။) အနုပ္ပန္နံ၊ ဓမ္မတ္ထယသို့
 မရောက်သော ကိလေသာကို။ (ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။) အပါတုဘူတံ၊
 ထင်စွာမဖြစ်သော ကိလေသာကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ အနာဂတံ၊
 အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် ကိလေသာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ၊
 ထိုအနာဂတ်ဖြစ်၍ မရှိသော ကိလေသာကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။
 (ဣတိ အယံ-ဒေါသော၊ ဤဒေါသသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။)
 ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဟဉ္စိ
 (ယဒိ-သဒေ) ပဇဟတိ၊ အကယ်၍ပယ်စွန့်အံ့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ပစ္စုပ္ပန်
 ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွန့်တပြိုးကား။ ရုတ္တော၊ တပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသ
 သည် ဖျက်ဆီးအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို။ မုဋ္ဌော၊ တော
 ဝေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေဓဟံ၊ မေဓဟကို။ (ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။) ဝိနိ-
 ဗဒဒ္ဓါ၊ မာန သံယောဇဉ်သည် ဖောက်ပြန်စွာဖွဲ့အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 မာနံ၊ မာနကို။ (ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။) ပရာမဋ္ဌော၊ မှားသောအား
 ဖြင့် သုံးသပ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ (ပဇဟတိ၊
 ပယ်စွန့်၏။) အနိဋ္ဌဂံတော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့မရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ (ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။) ယာမဂတော၊
 အနုသယဖြင့် အားအစွမ်းသို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုသယံ၊
 အနုသယကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ကဏ္ဍသုက္ကာ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ယုဂနဗ္ဗာ၊ အစုံ ဖွဲ့အပ် ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံကိလေသိကာ၊ နှိပ်စက်တတ် ပူပန်
 စေတတ်သော ကိလေသာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊
 မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (အယံ-ဒေါသော)၊
 ဤဒေါသသည် (အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။) ။ပ။ တေန ဟိ၊ ထိုဒေါသ
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဖလသစ္စိကိရိယာ၊ ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိလေ-
 သပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မာဘိသယော၊
 သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ (ပရဝါဒီနာ၊ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။)

မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ။ပ။ ဓမ္မာဘိ-
သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အတ္တိ၊
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတု၊ ဆိုပြီး၍။) ယထာ ကထံ ဝိယ၊ အဘယ်
သို့နည်းဟူမူကား။ တရုဏော၊ ငယ်သော။ ရုက္ခော သေယျယာပိ၊
သစ်ပင်ကဲ့သို့တည်း။ ။ပ။ အပါတုဘူတာယေဝ၊ ထင်စွာမဖြစ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍သာလျှင်။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်စွာမဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
(ဝတ္ထဗျော၊ ဆိုအပ်၏။)

☞ (၄-၃၈၆) ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဠိသံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌။ အဇာ-
တဗလရုက္ခော၊ မဖြစ်သောအသီးရှိသော သစ်ပင်သည်။ အာဂတော၊ လာ
၏။ ပန၊ ထိုသို့မဖြစ်သောအသီးရှိသော သစ်ပင်လာသော်လည်း။ ဇာတဗလ-
ရုက္ခော၊ ဖြစ်သောအသီးရှိသော သစ်ပင်ကို။ ဒီပေတဗျော၊ ပြအပ်၏။ ဟိ
(တံ-ပါကဋ္ဌ-ကရောမိ)၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ သဗလော၊ အသီး
နှံပြည့်စုံသော။ တရုဏမ္ပရုက္ခော၊ ငယ်သောသရက်ပင်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
တဿ၊ ထိုသရက်ပင်၏။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့ကို။ မနုဿ၊ လူတို့သည်။
ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ကုန်ရာ၏။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောသရက်သီးတို့ကို။
ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍။ ပစ္ဆိယော၊ တောင်းတို့ကို။ ပူရေယျ၊ ပြည့်စေကုန်
ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညော၊ တပါးသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်။ တံ၊ ထိုသရက်ပင်ကို။ ဖရသုနာ၊ ပုဆိန်ဖြင့်။ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။
တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အထ၊ ထိုသရက်ပင်အား။ အတိတာနိ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်
သော။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ နာသိတာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်။ နေဝ
ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနိ၊ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။
(ဖလာနိ) စ၊ အသီးတို့သည်လည်း။ နာသိတာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်။ န
ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အတိတာနိ၊ အတိတ်
ဖြစ်သော သရက်သီးတို့ကို။ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်။ ပရိဘုတ္တာနိ၊ သုံးဆောင်
အပ်ကုန်ပြီ။ အနာဂတာနိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော သရက်သီးတို့သည်။ အ-
နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ နာဘေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ သော၊
ထိုသရက်ပင်ကို။ ဆိန္ဓော၊ ဖြတ်အပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဖလာနိယေဝ၊
အသီးတို့သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ (န သန္တိ)၊ မရှိကုန်။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို
ကြောင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နာနိပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သရက်သီးတို့ကိုလည်း။ အနာသိတာနိ၊
မဖျက်ဆီးအပ်ကုန်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ အတ္ထိန္ဓော၊

မဖြစ်အပ်သည်။ သစေ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသရက်ပင်၏။ ပထဝီရသဉ္စ၊ ပထဝီရသကိုလည်းကောင်း။ အာပေါရသဉ္စ၊ အာပေါရသကိုလည်းကောင်း။ အာဂမ္မ၊ ယူ၍။ ယာနိ ဖလာနိ၊ အကြင်အသီးတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တာနိ (ဖလာနိ)၊ ထိုအသီးတို့သည်။ နာသိတာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်။ အဇာတာနေဝ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ န ဇာယန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အနိဗ္ဗတ္တာနေဝ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ န နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပါတုဘူတာ- နေဝ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ န ပါတုဘဝန္တိ ယထာ၊ ထင်စွာ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေဓမဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ အတိ- တာဒိဘေဒေ၊ အတိတ်သည် အပြားရှိကုန်သော။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ နာပိ ပဇဟတိ၊ ပယ်လည်းမပယ်အပ်။ နာပိ န ပဇဟတိ၊ မပယ်အပ်သည် လည်းမဟုတ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ယေသံ ကိလေသာနံ၊ အကြင် ကိလေသာတို့၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့ကို။ အပရိညာတေသု၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ် ရာ၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ပရိညာ- တတ္ထာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧက ကိလေသာ၊ ထိုကိလေ သာတို့သည်။ အဇာတာဝ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ န ဇာယန္တိ၊ မဖြစ် ကုန်။ အနိဗ္ဗတ္တာဝ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ န နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပါတုဘူတာဝ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ န ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်။ တရုဏပုတ္တာယ၊ နှုသောသားရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ အား။ ပုန၊ တဖန်။ အဝိဇာယနတ္ထံ၊ သားမဖွားစေခြင်းငှာ။ ဗျာဓိ- တာနံ၊ အနာရှိကုန်သောသူတို့အား။ ရောဂဝူပသမနတ္ထံ၊ အနာကိုငြိမ်းစေခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝိဘဘေသဇ္ဇေဟိ စာပိ၊ သောက်အပ်သော ဆေးတို့ဖြင့်လည်း။ အယံ အဇတ္ထာ၊ ဤအနက်ကို။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ယေ ကိလေသေ၊ အကြင်ကိလေသာတို့ကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဧက (ကိလေသာ)၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ အတိတာ ဝါ၊ အတိတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အနာဂတာ ဝါ၊ အနာဂတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပုန္နာ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ န ပဇဟတိ၊ မပယ်စွန့်သည်ကား။ န စ (ဟောတိ)၊ ဟုတ်လည်းမဟုတ်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ယေ ကိလေသေ၊ အကြင်ကိလေသာတို့ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။

တော၊ ထိုမဂ်သည်ပယ်စွန့်အပ်သော ကိလေသာတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။
(တဂဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) “ဥပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ” နှိအာဒိ၊ ဥပ္ပန္နာနံ
ပါပကာနံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ကိလေသေ-
ယေဝ၊ ကိလေသာတို့ကိုသာလျှင်။ န ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်သည်မဟုတ်။ ပန၊
စင်စစ်သော်ကား။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယေ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓာ၊ အကြင် ဥပါဒါန်တို့၏အကြောင်း
ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေပိ၊ ထိုဥပါဒါန်တရား
တို့သည် စွဲလမ်းအပ်သော ခန္ဓာတို့ကိုလည်း။ ပဇဟတိယေဝ၊ ပယ်စွန့်သည်
သာလျှင်တည်း။ စ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ “သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊
သောဘာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ၊ ဣဒ္ဓတ္တာ
ရုပ်ကိုပြုပြင်စီရင်တတ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်
၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သတ္တ ဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတော၊
ထား၍။ အနုမတဂ္ဂေ၊ သိအပ်သော အစမရှိသော။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ နာမဉ္ဇ၊
နာမ်ကိုလည်းကောင်း။ ရူပဉ္ဇ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ယေ
(ဓမ္မာ)၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဥဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတေ (ဓမ္မာ)၊ ထို
တရားတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသောတာပတ္တိမဂ်ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တေမ္ပိ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ (အာဒိ)၊
ဤသို့အစရှိသော။ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဣတိ၊
ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဥပါဒိန္နတော စ၊ ဥပါဒိန္နခန္ဓာမှလည်းကောင်း။
အနုပါဒိန္နတော စ၊ အနုပါဒိန္နခန္ဓာမှလည်းကောင်း။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ပန၊
ထိုမှတစ်ပါး။ ဘဝဝသေန၊ ဘဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊
သောဘာပတ္တိမဂ်သည်။ အပါယဘဝတော၊ အပါယ်ဘုံမှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။
သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည်။ သုဂတိဘဝေကဒေသတော၊ သုဂတိ
ဘဝတစ်စိတ်မှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်။ သုဂတိ-
ကာမဘဝတော၊ သုဂတိကာမဘဝမှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊
အရဟတ္တမဂ်သည်။ ရူပါရူပဘဝတော၊ ရူပ၊ အရူပဘဝမှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။
သဗ္ဗဘဝေဟိ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့မှ။ ဝုဠာတိယေဝ၊ ထသည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ (အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။) ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မဂ္ဂက္ခန္ဓော၊ မဂ်ဧကန္တံ။ ကထံ၊ အဘယ်
သို့လျှင်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း

ဌာ။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ ဝါ၊ အဘယ်သို့လျှင်မူလည်း။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းဌာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း?။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) မဂ္ဂပ္ပဝတ္တိယာ ဝေ၊ မဂ်၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ (အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသောကုသိုလ်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းဌာ။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းဌာ။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ပဝတ္ထမာနော၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ (ဋ္ဌ-၃၈၇) အနုပ္ပန္နပုဗ္ဗတ္တာ၊ မဖြစ်ဖူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပ္ပန္နော နာမ၊ မဖြစ်သည်မည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အနာဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်ဖူးသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အနုနုဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မခံစားဖူးသော။ အာရမ္မဏံ ဝါ၊ အာရုံကိုလည်း။ အနုဘဝိတော၊ ခံစားပြီး၍။ “အနာဂတဌာနံ၊ မရောက်ဖူးသောအရပ်သို့။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) အာဂတော၊ လာရောက်ကုန်သည်။ အမ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနုနုဘူတံ၊ မခံစားဖူးသော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) အနုဘဝါမ၊ ခံစားကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမဂ်၏။ ယာ စ ပဝတ္တိ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယမေဝ၊ ဤမဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဌိတိ နာမ၊ တည်ခြင်းမည်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ “ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းဌာ။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းဌာ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား။ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခယေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌။ ဣဒံ ဝိရိယံ၊ ဤဝီရိယသည်။ “အနုန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုပ္ပါဒါယာ” တိ အာဒိနိ၊ အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုပ္ပါဒါယ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ လဘဘိ၊ ရ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး သည်ကား။ လောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခယေ။ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌။ သမ္ပပ္ပဓာနကထာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်စကားတည်း။ ဣမသ္မိံ ပန သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌ကား။ လောကိယာလောကုတ္တရမိဿကာနေဝ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ရောနှောသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာနိ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၃၈၉-၄၀၁။ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။ (ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ နိဿာယ၊

မိ၍။ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်။ ဆန္ဒသမာဓိ၊ ဆန္ဒသမာဓိ
မည်၏။ ပဓာနဘူတာ၊ အားထုတ်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊
သင်္ခါရတို့တည်း။ ပဓာနသင်္ခါရာ၊ အားထုတ်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော
သင်္ခါရတို့။ သန္နာဂဂန္တိ၊ သန္နာဂဂတံ ဟူသည်ကား။ တေဟံ ဓမ္မေဟံ၊ ထိုဆန္ဒ
ကို မိ၍ဖြစ်သောသမာဓိ၊ အားထုတ်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောဝီရိယ-ဟုဆို
အပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့်။ ဥဒ္ဓပတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံကြောင်း
ဖြစ်သောတရား၏။ ပါဒံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဣဒ္ဓိတူတံ၊
ပြည့်စုံဘက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပါဒံ၊ တရား အစုတည်း။ ဣတိ(တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ-မည်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝီရိယ-
သမာဓိပဓာနသင်္ခါရသန္နာဂဂတံ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဒေသေ နယော၊
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤမနောရထ
ပူရဏံ အမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
တည်း။ ဝိတ္တာဒေရာပန၊ အကျယ်သည်ကား။ ဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်္ဂေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်း
၌။ အာဂတော ဝေ၊ လာပြီးသည် သံလျှင်တည်း။ အဿ၊ ထိုဣဒ္ဓိပါဒ
ဝိဘင်း၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်း၌။ ဒီပိတော၊ ပြု
အပ်၏။ တတြ(ဝစနေ)၊ ထိုစကားရပ်၌။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဆန္ဒာဒိသု၊ ဆန္ဒအစရှိသည်တို့တွင်။ ကေ၊ တခုသော
တရားကို။ ဓရံ၊ အကြီးအမှူးကို။ နိဿာယ၊ မိ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။
ဝဇေတု၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။
တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဌမိဒ္ဓိပါဒေါ၊ ရှေးဦးစွာသာ ဣဒ္ဓိ
ပါဒ်သည်။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအဖို့၌။ လောကီယော၊ လောကီဖြစ်သောတရား
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ လောကုတ္တရော၊
လောကုတ္တရာဖြစ်သော တရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ သေ-
သပိ၊ ကြွင်းသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ သည်လည်း။ (လောကီယာ၊ လောကီဖြစ်သော
တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ လော-
ကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)ဣတိ၊
ဤသို့။ ဣမသိမ္ပိ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌လည်း။ လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီ၊
လောကုတ္တရာ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ကထိတာ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏။

၄၀၂-၄၀၆။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဘာဝေတိတိအာဒိသု၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဘာဝေတိ-ဤ
သို့ အစရှိသည်တို့၌။ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါတရားသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
သဒ္ဓါဓုရေ၊ သဒ္ဓါ၏ဝန်၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ

၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယ-မည်၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယာဒိသုပ္ပိ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယ-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဘာဝေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဘာဝေတိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အဝဋ္ဌကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်သော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယကို။ ဝိသောဓေန္တော၊ သုတ်သင်သည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေသည်မည်၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယာဒိသုပ္ပိ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယ-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ -

“အဿဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ကြံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါ တရားရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ပယိရူပါသတော၊ ခ-ယမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ် အား လည်းကောင်း။ ပသဒ္ဓနိယေ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိကုန်သော။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်း ကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

ကုသိတေ၊ ပျင်းရိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇယ-တော၊ ကြံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယေ၊ အားထုတ် အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ပယိရူပါသတော၊ ခ-ယမ်း သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤ သို့။) တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်း တို့ဖြင့်။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယသည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

မုဋ္ဌသတိ၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ကြံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌတသတိ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော သတိရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။

သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ပယိရူပါသ-
 တော၊ ခ-ယမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သတိပဋ္ဌာနေ၊
 သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ
 အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေသည်။
 ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

အသမာဟိတေ၊ မတည်ကြည်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သမာတိတေ၊
 တည်ကြည်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။
 ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ပယိရူပါသတော၊ ခ-ယမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်းကောင်း။ ဈာနဝိမောက္ခေ၊ ဈာန်၊ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ပစ္စ-
 ဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်း
 တို့ဖြင့်။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေသည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

ဒုပ္ပညေ၊ ပညာနည်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇ-
 ယတော၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပညဝဇ္ဇေ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ ဘဇတော၊
 ဆည်းကပ်သော။ ပယိရူပါသတော၊ ခ-ယမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း။ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယံ၊ နက်နဲသောဉာဏ်တို့၏ ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော
 တရားကို။ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
 (ဣတိ၊ ဤသို့။) တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊
 ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေသည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်
 ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။-

တေ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုပ္ပညေ ပုဂ္ဂလေ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ဂမ္ဘီရ-
 ဉာဏစရိယံ ပစ္စဝေက္ခတောတိ၊ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယံ ပစ္စဝေက္ခတော ဟူသည်
 ကား။ သဏှသုခမံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော။ ခန္ဓန္တရံ၊ ခန္ဓာအထူးကိုလည်းကောင်း။
 အာယတနန္တရံ၊ အာယတနအထူးကိုလည်းကောင်း။ ဓာတုန္တရံ၊ ဓာတ်အထူး

၁။ ဓာတုန္တရံ=(ဆဋ္ဌ)

ကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂန္တရံ၊ ဣန္ဒြေအထူး၊ ဗိုလ်အထူး၊ ဗောဇ္ဈင်
အထူးကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂန္တရံ၊ မဂ်အထူးကိုလည်းကောင်း။ ဖလန္တရဉ္စ၊ ဖိုလ်
အထူးကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
ကောင်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊
ထိုစကားမှန်၏။ တိဏ္ဏံ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါး သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ ကာဏောနံ၊
ဤအကြောင်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကတာဘိနိဝေသော၊ ပြုအပ်ပြီး
သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော။ အာဒိကမ္မိကော၊ အစဉ်ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း
အမှုရှိသော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါရောဒိသု၊
သဒ္ဓါ၏ဝန် အစရှိသည်တို့၌။ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဝိဝဇ္ဇေ-
တွာ၊ သင်္ခါရတရားတည်းဟူသောအာရုံမှ နှစ်စေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊
အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြေတို့ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊
ပွားစေသည်မည်၏။ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ထေ၊ ရောက်သည်
ရှိသော်။ ဘာဝိတိန္ဒြိယော နာမ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောဣန္ဒြေရှိသည်မည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိပိ၊ ဤဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း။ လောကီယ-
လောကုတ္တရာနေဝ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဣန္ဒြေတို့ကိုသာလျှင်။
ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။)

သဒ္ဓါဗလာဒိသု၊ သဒ္ဓါဗိုလ် အစရှိသည်တို့၌။ သဒ္ဓါယေဝ၊ သဒ္ဓါတရားသည်
သာလျှင်။ အကမ္မိယဇဉ်န၊ မတုန်မလှုပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဗလံ၊ ဗလ-
မည်၏။ ဣတိ (ဘသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗလ-မည်၏။ ဝီရိယ-
ဗလာဒိသုပိ၊ ဝီရိယဗလ-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါဗိုလ် အစရှိ
သည်တို့တွင်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ အဿဒ္ဓိယေ၊ မယုံကြည်သောသူ၏အဖြစ်
ဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဝီရိယံ၊
ဝီရိယ သည်။ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်
ကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ သတိ၊ သတိသည်။ မုဋ္ဌဿဇ္ဇေ၊ လွတ်သော
သတိရှိသောသူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်

၁။ အကုတာဘိနိဝေသော = (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတ်ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၅၉

လှုပ်တတ်။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ပျံ့လွင့်သောသူ၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 အကုသိုလ်ကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အဝိဇ္ဇာယ
 အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံ
 သောသဒ္ဓါ၊ ဗိုလ်-အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်သော
 အနက်ကြောင့်။ ဗလာနိတိ၊ ဗလတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါ၊ ဗိုလ်အစရှိသည်တို့၌။ ဘာဝနာနယော၊ ပွားရေရာသော
 နည်းကို။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာယံ၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ရှေးဆို
 အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ဣမာနိ၊ ဤသဒ္ဓါ၊ ဗိုလ်အစရှိသည်တို့ကို။ လော-
 ကိယလောကုတ္တရာနေဝ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော တရားတို့ကိုသာ
 လျှင်။ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။)

၄၁၈။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ ဘာဝေတိတိ ဧတ္ထ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ
 ဘာဝေတိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာဒိကမ္မိကာနံ၊
 အစဉ်ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှုရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တဘနံ၊ အမျိုးသားတို့၏။
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ၊ အနက်၏အဖွင့်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
 ဘာဝနာနယော၊ ပွားရာသောနည်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်္ဂနိဒ္ဒေသ၌။
 သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂန္တိအာဒိနာ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ-ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊
 နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တဘနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
 အာဒိပဒါနံ၊ အစဖြစ်သောပုဒ်တို့၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း။ -သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိ-
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရဏဋ္ဌေန၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသော
 အနက်ကြောင့်။ သတိ၊ သတိမည်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သာ-သော
 (သတိ)၊ ထိုသတိသည်။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်းလက္ခဏာ
 ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အပိလာပနလက္ခဏာ၊ မမေ့မလျော့စေခြင်းလက္ခဏာ
 ရှိ၏။ စ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ “ယထာ (ဋ္ဌ-၃၈၉) မဟာရာဇ ။ပ။
 စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ”တိ၊ ယထာ မဟာရာဇ ။ပ။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ-
 ဟူ၍။ တေမိ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကိုလည်း။ (အာယသ္မတာ နာဂသေနတ္ထေ-
 ရေန၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

≡

“မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ရညော၊ စကြာမင်း၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော။
 ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ ‘မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟိရညံ၊ ငွေသည်။ ဧတ္တကံ၊
 ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်း

အရှည်ရှိ၏။ နံ့သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်သည်။ တွေ့ကံ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ စကြာမင်းအား။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ အပိလာပေတိ ယထာ၊ မမေ့မလျော့စေသကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကုသလာကုသလသဘာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇဟိနပုဏိတကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဋိဘာဝေ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အပြစ်ရှိသည်၊ အပြစ်မရှိသည်၊ ယုတ်သည်၊ မြတ်သည်၊ မည်းသည်၊ ဖြူသည်-ဟုဆိုအပ်သော ပြိုင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ အပိလာပေတိ၊ မမေ့မလျော့စေတတ်။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဣဓမ္မ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။' ဣတိ (အာဒိနာ)၊ ဤသို့အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အပိလာပနရသာ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ကိစ္စဝသေနေဝ၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အဿာ၊ ထိုသတိ၏။ ဧတံ လက္ခဏံ၊ ထိုမမေ့မလျော့ခြင်း လက္ခဏာကို။ ဝေရေန၊ ရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အသမ္မောသရသာ၊ မပျောက်မပျက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဂေါစရာဘိမုခိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အာရုံသို့ ရွှေ့ရှုသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရွှေ့ရှုတည်၏။ သတိ ဝေ၊ သတိသည်သာလျှင်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂ-မည်သည်တည်း။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂမည်၏။

တတ္ထ၊ ထို သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ-ဟူသောပါဌ်၌။ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိကြောင်းဖြစ်သော သတိ-အစရှိသော တရားအပေါင်း၏။ အင်္ဂေါ၊ အစိတ်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဗောဓိဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတတ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်၏။ ကိ* (ကော-အဓိပ္ပာယော)၊ အဘယ်အဓိပ္ပာယ်သည်။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ယာ အယ် ဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အကြင် သတိ-အစရှိသောတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကို။ လောကီယလောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခဏေ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂဇာန်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ လိနုဒ္ဓစ္စပဘိဋ္ဌာနာယူဟနကမသုခအတ္တကိုလမထာနုဓယဝဉ္စေဒသဿတာဘိနိဝေသာဒိနံ၊ တွန့်တိုခြင်း၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အားထုတ်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်အောင်အားထုတ်ခြင်း၊ ဥဇ္ဈေဒအယူ-သဿတ

အယူကိုနှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိကုန်သော။ အနေကေသံ၊ တပါးမက များကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝါနံ၊ တေးရန်တို့၏။ ပဋိပက္ခဘူတဘယ သတိဓမ္မဝိစယဝီရိယပီတိပဿဒ္ဓိ သမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါတာယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ-ဟုဆိုအပ်သော။ ယာယ မေဿမဂ္ဂိယာ၊ အကြင်သတိ-အစရှိသော တရားတို့၏ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ ကတာ (ဣမိနာ-ကာရဏေန)၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗုဇ္ဈတိတိ၊ ဗုဇ္ဈတိ ဟူသည်ကား။ ကိလေသသန္တာနနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသအစဉ်တည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ။ ဥဠဟတိ၊ ထတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ သတ္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ (အယံ-အဓိပ္ပာယော)၊ ဤအဓိပ္ပာယ်သည်။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ (ကိ-အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမကား။ “သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ ဘာဝေတွာ အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ၊ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ ဘာဝေတွာ အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။)

“သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။”

ဓမ္မသာမဂ္ဂိသင်္ခါတာယ၊ သတိ-အစရှိသော တရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တဿာ ဗောဓိယာ၊ ထိုကိလေသတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နှိုးကြောင်းဖြစ်သော သတိ-အစရှိသော တရားအပေါင်း၏။ အင်္ဂေါ၊ အစိတ်တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။) ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါဒယော ဝိယ၊ ဈာနင်၊ မဂ္ဂင်-အစရှိသည်တို့ မည်သကဲ့သို့တည်း။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ တောယ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ ထိုတရား၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ ကတာ (ဣမိနာ-ကာရဏေန)၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ယော သေ (သော) အရိယသာဝကောပိ၊ ဤအရိယသာဝကကိုလည်း။ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊

၃၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကေက

ထို သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်သော အရိယာဖြစ်သောတပည့်၏။ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်၏။ (ကိမ္မိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။) သေနင်္ဂရထင်္ဂါ-ဒယောဝိယ၊ သေနင်္ဂ၊ ရထင်္ဂ-အစရှိသည့် တို့ကဲ့သို့တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ “ဗုဇ္ဈနကဿ ပုဂ္ဂလဿ အင်္ဂါတိ ဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ”တိ၊ ဗုဇ္ဈနကဿ ပုဂ္ဂလဿ အင်္ဂါတိ ဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

“ဗုဇ္ဈနကဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။”

အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ ယော၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ့။) “ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ ဧတ္ထ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ကေနဌေန၊ အဘယ်သို့သော အနက်ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ကုန် သနည်း?။ ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။ အနုဗုဇ္ဈန္တိ၊ လျောက်ပတ်စွာသိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။ ပဋိဗုဇ္ဈန္တိ၊ ထိုး ထွင်း၍ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။ သမ္ပုဇ္ဈန္တိ၊ ကောင်းစွာသိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-မည်ကုန်၏။” ဣတိ ဣမိနာ ပဋိသမ္ဘိဒါနယေနာပိ၊ ဤ ပဋိသမ္ဘိဒါ၌လာသော နည်းဖြင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂတ္ထော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပသတ္ထော၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သိခြင်းငှာဖြစ်သည်တည်း။ စ၊ တနည်းကား။ သုန္ဒရော၊ ကောင်းသော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သိခြင်းငှာဖြစ်သည်တည်း။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သိခြင်းငှာဖြစ်သည်။ သတိ ဝေ၊ သတိသည်သာလျှင်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ကောင်းသောသိခြင်းငှာ ဖြစ်သည်တည်း။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသည်သာ လျှင် ကောင်းသောသိခြင်းငှာဖြစ်သည်။ တံ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထိုသတိသည် သာလျှင် ကောင်းသော သိခြင်းငှာဖြစ်သည်ကို။

ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂန္တိ အာဒိသုပိ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ-ဤသို့ အစရှိသည့် တို့၌လည်း။ စတုသစ္စဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။ ဝိစိနတိ၊ စုံစမ်းတတ်

၁၈

၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ-မည်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်သည်။ ပဝိစယလက္ခဏော၊ စုံစမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သြဘာသနရသော၊ အာရုံ၌ ထွန်းတောက်ပခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အသမ္မောဟ- ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မတွေ့ဝေသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရွှေ့ရှုတည်တတ်၏။ ဝိရဘာဝတော စ၊ လုံ့လရှိသောသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဓိနာ၊ လျောက်ပတ်သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဤရယိတဗ္ဗတော စ၊ ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယမည်၏။ တံ၊ ထိုဝီရိယသည်။ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ (ဋ္ဌ-၃၉၀) ဥပတ္တမ္ဘနရသံ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို ထောက်ပံ့၊ ခိုင်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနောသိဒေန- ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ မဆုတ်နစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရွှေ့ရှုတည်တတ်၏။ (ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ အကြိုင်တရားသဘောသည်။) ပိဏယတိ၊ ရောင်းရဲစေတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (သာ ဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်။) ပိတိ၊ ပီတိမည်၏။ သာ၊ ထိုပီတိသည်။ ဖဏရလက္ခဏာ၊ နှံခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တုဋ္ဌိလက္ခဏာ၊ အစရှိကိုနှစ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့ကို။ ပိဏနရသာ၊ ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ နေသံယေဝ၊ ထိုကိုယ်၊ စိတ်တို့၏ သာလျှင်။ သြဒဂ္ဂပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တက်ကြွသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရွှေ့ရှုတည်တတ်၏။ ကာယစိတ္တဒရထပုဿမ္ဘနတော၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိမည်၏။ သာ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်သည်။ ဥပသမ- လက္ခဏာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကာယစိတ္တဒရထမဒ္ဒနရသာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ပူပန်ခြင်းကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယ- စိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏။ အပရိပ္ပန္နနဘူတသီတိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍ ချမ်းအေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရွှေ့ရှုတည်တတ်၏။ သမာဓာနတော၊ အာရုံ၌စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းကြောင့်။ သမာဓိ၊ သမာဓိမည်၏။ သော၊ ထိုသမာဓိသည်။ အဝိက္ခေပလက္ခဏော၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဝိသာရလက္ခဏော၊ မရွှေ့ရှားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စိတ္တစေ- တသိက သမ္ပိဏ္ဏနရသော။ စိတ်စေတသိက်တို့ကို ပေါင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စိတ္တ- ဋ္ဌိတိပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ စိတ်၏တည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရွှေ့ရှုတည်တတ်၏။ အဇ္ဈိ- ပေက္ခနတော၊ လျစ်လျူရှုခြင်း ဥပေက္ခာကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာမည်၏။ သာ၊ ထိုဥပေက္ခာသည်။ ပဋိသင်္ခါနလက္ခဏာ၊ ရှုဆင်ခြင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမဝါဟိတလက္ခဏာ၊ အညီအမျှဆောင်ခြင်းလက္ခဏာ

၁။ အပရိပ္ပန္နနသီတိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ စိတ္တစေတသိက္ခာနံ=(ဆဋ္ဌ)

ရှိ၏။ ဥိနာဓိကနိဝါရဏရသာ၊ အယုတ်အလွန်ကို မြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပက္ခာပါတုပစ္ဆေဒနရသာ၊ ယုတ်သောကိစ္စ မြတ်သောကိစ္စဟုဆို အပ်သော နှစ်ပါးအဖို့၌ကျခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မဇ္ဈတ္တဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ လျစ်လျူ ရှုသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ရှေ့ရှုတည်တတ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ် သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဘာဝေ- တိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည်ကား။ ဗြူဟေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဘာဝေတိဟူသောပါဌ်၌။ သတိသမ္ပပညံ၊ သတိလျင်ပြဋ္ဌာန်း ခြင်းရှိသော သမ္ပပညလည်းကောင်း။ မုဋ္ဌဿတိပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ လွတ်သော သတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌိတဿတိပုဂ္ဂလ- သေဝနတာ၊ အာရုံကိုကပ်၍တည်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ် ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန် ၏။ ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့။ အဘိက္ကမာဒိသု၊ ရှေ့သို့တက် ခြင်း အစရှိကုန်သော။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သတိသမ္ပပညေန၊ သတိသမ္ပပည ဖြင့်လည်းကောင်း။ တတ္တနိက္ခိတ္တကာကသဒိ- သေ၊ ထမင်းကိုပစ်ချရာ၌ ကျီးနှင့်တူကုန်သော။ မုဋ္ဌဿတိပုဂ္ဂလေ၊ လွတ်သော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇနေန၊ ကြဉ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဿ- ဒတ္တတ္ထေရုအဘယတ္ထေရာဒိသဒိသေ၊ တိဿဒတ္တထေရ်၊ အဘယထေရ်-အစရှိသော မထေရ်တို့နှင့် တူကုန်သော။ ဥပဋ္ဌိတဿတိပုဂ္ဂလေ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝနေန၊ မှီဝဲသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဌာန- နိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၌။ သတိသမုဋ္ဌာပနတ္တံ၊ သတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရစိတ္တတာယ စ၊ ညွတ်သော၊ ကိုင်းသော၊ ရှိုင်းသော-စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိကမ္ပိကော။ အစ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား

၁။ အဘိက္ကန္တာဒိသု=(ဆဋ္ဌ)

သည့်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရုဏေဟိ၊ ဤအကြောင်း
တို့ဖြင့်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
တဒေဝ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကိုပင်လျှင်။ ခုရံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
အဘိနိဝေသံ၊ ဝိပဿနာ၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ သတိ-
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲမည်၏။
ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည့်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊ ပွားစေ
အပ်ပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပရိပုစ္ဆကတာ၊ သက်ဝင်၍ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌ မေးမြန်းခြင်းများသည်၏
အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ၊ အတွင်းအပဖြစ်သောဝတ္ထု၏
သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ၊
သဒ္ဓါ-စသော ဣန္ဒြေတို့၏ မျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းလည်းကောင်း။
ဒုပ္ပညပုဂ္ဂသပရိဝဇ္ဇနာ၊ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြဉ်ခြင်းလည်းကောင်း။
ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း။
ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ၊ နက်နဲသောညဏ်၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ခန္ဓာစသည်
ကိုဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်၌ နှလုံး
ညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်၏။
ဥပ္ပါဒါယ၊ ပြုစုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုကားကို
ချဲ့ပြီးအံ့။ ထတ္ထ၊ ထိုပရိပုစ္ဆကတာ-အစရှိသောခုနစ်ပါးသောအကြောင်းတို့တွင်။
ပရိပုစ္ဆကတာတိ၊ ပရိပုစ္ဆကတာ-ဟူသည်ကား။ ခန္ဓဓာတုအာယနဣန္ဒြိယဗလ-
ဗောဇ္ဈင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂဈာနသမထဝိပဿနာနံ၊ ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ အာယတန၊ ဣန္ဒြေ၊ ဗိုလ်၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ မဂ္ဂင်္ဂ၊ ဈာန်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ-တို့၏။ အတ္ထသန္နိဿိတပရိပုစ္ဆာ-
ဗဟုလတာ၊ အနက်ကိုမှီသော သက်ဝင်၍မေးမြန်းခြင်း များသည်၏အဖြစ်
တည်း။

ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိက-
ဗာဟိရာနံ၊ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုနံ၊ ဝတ္ထုတို့၏။ ဝိသဒဘာဝ-

၁။ နိဿယ-မူဟောင်းတွင် 'ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ' မှစ၍အင်္ဂါငါးပါးလုံး "တာ"
ပစ္စည်းနှင့်ချည်းရှိသည်။ သံဝေက္ခတဗ္ဗ-တည်ပါငြိများတွင်မူ "တာ" ပစ္စည်းမပါ။
၂။ ဆဋ္ဌမုဋ္ဌမပါ။

၂၆

ကရဏံ၊ သန္နရှင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းတည်း။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို
ခွဲဦးအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကေသ-
နခလောမာ၊ ဆံ၊ ခြေသည်း လက်သည်း၊ အမွေးတို့သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်မူလည်း။ ဥပ္ပန္နဒေါသဉ္စေဝ၊ ဖြစ်ပွား
သော သလိပ်၊ သည်းခြေ-စသော အပြစ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ (၄-၃၉၁)
သေဒမလမက္ခိတဉ္စ၊ ချေး-ကိုယ်မှဖြစ်သောအညစ်အကြေးတို့သည် လိမ်းကျပျစ်
သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ အတွင်း
ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ အဝိသဒံ၊ မသန္နရှင်းသည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထုမသန္နရှင်းသည်မှတစ်ပါး ဗာဟိရ
ဝတ္ထု မသန္နရှင်းသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။
ဇိဏ္ဏံ၊ ဝါ၊ ဆွေးမြည့်သည်လည်းကောင်း။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ဝါ၊ ညစ်နွမ်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ ဝါ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။
သေနာသနံ၊ ဝါ၊ ကျောင်း၊ အိပ်ရာ၊ နေရာသည်မူလည်း။ ဥက္ကဘပံ၊ အမှိုက်ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာဟိရံ၊ အပဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊
ဝတ္ထုသည်။ အဝိသဒံ၊ မသန္နရှင်းသည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေသာဒိစ္ဆေဒနေန စ၊ ဆံ-အစရှိသည်ကို ဖြတ်ရိတ်
သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓံဝိရေစနအဓောဝိရေစနာဒီဟိ၊ အထက်သို့အော့အန်
စေခြင်း၊ အောက်သို့ဝမ်းလျှောစေခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သရီရသလ္လဟုက-
ဘာဝကရဏေန စ၊ ကိုယ်၏ပေါ့ပါးသည်၏အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်လည်းကောင်း။
ဥစ္ဆာဒနနဟာပနေန စ၊ အညစ်အကြေးကိုပွတ်တိုက်ခြင်း၊ ရေချိုးခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အဇ္ဈတ္တိကဝတ္ထု၊ အတွင်းဝတ္ထုကို။ ဝိသဒံ၊ သန္နရှင်းသည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊
ပြုအပ်၏။ သူစိစာမ္မဓောဝနရဇနပရိတဏှကရဏာဒီဟိ၊ အပ်ချုပ်ခြင်း၊ ဖွပ်ခြင်း၊
ဆိုးခြင်း၊ ကျောင်းကိုပြုခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗာဟိရဝတ္ထု၊ အပဝတ္ထုကို။
ဝိသဒံ၊ သန္နရှင်းသည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။
တေသ္မိံ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊ ထိုအတွင်း၊ အပဉ္စ၊ ဝတ္ထုမိ၊ ဝတ္ထုသည်။ အဝိသဒေ၊
မသန္နရှင်းသည်ရှိသော်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တံစတသိကေသု၊ စိတ်၊ စေ
တသိက်တို့၌။ ဉာဏမ္မိ၊ ဉာဏ်သည်လည်း။ အဝိသဒံ၊ မသန္နရှင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လဝဋ္ဋိတေလာဒီနိ၊ ဆီမီး
ခွက်၊ ဆီမီးစာ၊ ဆီ အစရှိသည်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပသိခါယ၊ ဖြစ်သော ဆီ
မီးလျှံ၏။ ဩဘာသော၊ ဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြင်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ပန၊ မစင်ကြယ်သည်မှတစ်ပါး စင်ကြယ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ အဇ္ဈတ္တိက-
ဗဟိရေ၊ အဘွင်း၊ အပဉ္စ။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝတ္ထုသည်။ ဝိသဒေ၊ သန့်ရှင်းသည်ရှိသော်။
ဥပ္ပန္နသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကေသု၊ စိတ်၊ စေတသိက်တို့၌။ ဉာဏမ္ပိ၊
ဉာဏ်သည်လည်း။ ဝိသဒ္ဓိံ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊
စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဒီပကပလ္လဝဋ္ဌိတေလာဒိနိ၊ ဆီမီးခွက်၊ ဆီမီးစာ၊ ဆီအစရှိ
သည်တို့ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နဒီပသီခါယ၊ ဖြစ်သောဆီမီးလျှံ၏။ ဩဘာသော
ဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့။ (ဝိသဒ္ဓိံ၊ သန့်ရှင်းသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊
ထို့ကြောင့်။ “ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒါယ
သံဝတ္တတိ”တိ၊ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒါယ
သံဝတ္တတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ နာမ-ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနာ-မည်သည်ကား။
သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏။ သမဘာဝကရဏံ၊
မျှတ-ညီညာသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦး
အံ့။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေသည်။ ဗလဝံ၊ အားကြီးသည်။
သစေ ဟောဘိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဣတရာနိ၊ ဤသဒ္ဓိန္ဒြေမှတစ်ပါးသော ဝိရိယိန္ဒြေ
စသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ မန္ဓာနိ၊ နန့်ကုန်သည်။ (သစေ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်ကုန်အံ့။) တတော၊ ထိုသို့ သဒ္ဓိန္ဒြေအားကြီးသည်၏အဖြစ်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေမှတ
ပါးသော ဝိရိယိန္ဒြေ-စသော ဣန္ဒြေ၏ နန့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊
ဝိရိယိန္ဒြေသည်။ ပဂ္ဂဟကိစ္စံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့အားချီးပင့်ခြင်းကိုစွဲကို။ (ကတံ၊
ပြုခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။) သတ်န္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေသည်။ ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ၊
အာရုံသို့ကပ်၍ တည်ခြင်းကိစ္စကို။ (ကတံ၊ ပြုခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်း
နိုင်။) သမာဒိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေသည်။ အဝိက္ခေပကိစ္စံ၊ မပျံ့လွင့်ကြောင်းဖြစ်
သော ကိစ္စကို။ (ကတံ၊ ပြုခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။) ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိ
န္ဒြေသည်။ ဒဿနကိစ္စံ၊ မြင်ခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊
မစွမ်းနိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဓမ္မသဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန
ဝါ၊ တရားသဘောကို ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော
အကြောင်းဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝံ၊
အားကြီးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေအားကြီးခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အမနသိကာရေန ဝါ၊ နှလုံးမသွင်းသဖြင့်လည်း

ကောင်း။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊ ယုတ်စေအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါန္တေ
အားကြီးသည်ဖြစ်၍ တပါးသောဝီရိယိန္တေတို့၏ မိမိကိစ္စကိုမပြီးစေနိုင်သည်၏
အဖြစ်၌။ ဝက္ကလိတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဝက္ကလိထေရ်ဝတ္ထုသည်။ နိဒဿနံ၊ ညွှန်းကြောင်း
ဖြစ်သောသက်သေတည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝီရိယိန္တိယံ၊ ဝီရိယိန္တိသည်။ ဗလဝံ၊
အားရှိသည်။ သစေ ဟောတံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
သဒ္ဓါန္တိယံ၊ သဒ္ဓါန္တိသည်။ အခိမောက္ခကိစ္စံ၊ သက်ဝင်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ကောတံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣဘရာနိ၊ ဤဝီရိယိန္တေမှတပါး
သော သတိန္တေ-စသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဣတရကိစ္စဘေဒံ၊ ဤမှတပါး
အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်း-အစရှိသော ကိစ္စအထူးကို။ (ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။)
န (သက္ကောတံ)၊ မစွမ်းနိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါန္တေကို။
ပဿဒ္ဓါဒိဘာဝနာယ၊ ပဿဒ္ဓိ အစရှိသည်ကို ပွားစေခြင်းဖြင့်။ ဟာပေတဗ္ဗံ၊
ယုတ်စေအပ်၏။ တကြာပိ၊ ထိုသို့ဝီရိယိန္တေ အားကြီးသည်ဖြစ်၍ တပါးသော
သဒ္ဓါန္တေ-စသော ဣန္ဒြေတို့၏ မိမိကိစ္စကိုမပြီးစေနိုင်သည်၏ အဖြစ်၌လည်း။
သောဏတ္ထေရဿ၊ သောဏထေရ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။
ဝေ၊ ဤအဘူ။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောဣန္ဒြေတို့၌လည်း။ ကေဿ၊ တခု
သောဣန္ဒြေ၏။ ဗလဝတာဝေ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊
ရှိသော်။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးသော ဣန္ဒြေတို့၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့၌။ အသမတ္ထတာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါန္တေ-စသော ငါးပါးသော တရားတို့
တွင်။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ သဒ္ဓါပညာနဉ္စ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာတို့၏လည်း
ကောင်း။ သမာဓိ၊ ဝီရိယာနဉ္စ၊ သမာဓိ၊ ဝီရိယတို့၏ လည်းကောင်း။ သေတံ၊ တို့မှ
သည်၏အဖြစ်ကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကို
ချဲ့ဦးအံ့။ ဗလဝသဒ္ဓေါ၊ အားကြီးသောသဒ္ဓါရှိသော။ မန္တပညော၊ နုန့်သော
ပညာရှိသော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) မုပ္ပေသန္တော၊ သိလ၊ သမာဓိ-စသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အချည်းနှီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ကြည်ညိုတတ်သည်။
ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ အဝတ္ထုမ္ပိ၊ ကြည်ညိုစရာ မဟုတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-အစရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ ဗလဝပညော၊ အားကြီးသောပညာရှိ
သော။ မန္တသဒ္ဓေါ၊ နုန့်သောသဒ္ဓါရှိသော။ (ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။)
ကေရာဋ္ဌိကပက္ခံ၊ စဉ်းလဲသော အဖို့သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်
ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။) ဘေသဇ္ဇသမုဋ္ဌိတော၊ ဆေးကြောင့် ဖြစ်သော။
ရာဂေါ၊ အနာသည်။ အတေကိစ္စော၊ မကုစားကောင်းသည်။ ဟောတိ

ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တေနဝ၊ စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့် ပင်လျှင်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ အတိဓာဝိတုာ၊ လွန်၍ပြေး၍။ ဒါနာဒိနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ အကရောန္တော၊ အလျှင်းမပြုမူ၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သဒ္ဓါ၊ ပညာ-သမာဓိ၊ ဝီရိယတို့၏။ သမတယ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထုသ္မိယေဝ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်သော ဘုရားစသော ရတနာသုံးပါး၌သာလျှင်။ ပသီဒတံ၊ ကြည်ညို၏။ ငန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗလဝ-သမာဓိံ၊ အားကြီးသောသမာဓိရှိသော။ မန္တဝီရိယံ၊ နှံ့သောဝီရိယရှိသော။ (ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။) သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ ကောသဇ္ဇဗက္ခတ္တာ၊ ပျင်းရိခြင်း အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ အဘိဘဝတံ၊ နှိပ်စက်၏။ ဗလဝဝီရိယံ၊ အားကြီးသော ဝီရိယရှိသော။ မန္တသမာဓိံ၊ နှံ့သော သမာဓိရှိသော။ (ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။) ဝီရိယဿ၊ ဝီရိယ၏။ ဥဒ္ဓစ္စဗက္ခတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းအဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသည်။ အဘိဘဝတံ၊ နှိပ်စက်၏။ သမာဓိ ပန၊ သမာဓိသည်ကား။ ဝီရိယေန၊ ဝီရိယနှင့်။ (ဋ-၃၉၂) သံယောဇိတော၊ ယှဉ်စေအပ်သည်ရှိသော်။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်။ ကော-သဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိခြင်း၌။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ န လဘတံ၊ မရ။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်။ သံယောဇိတံ၊ ယှဉ်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၌။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ န လဘတံ၊ မရ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ ဥဘယံ၊ ထိုသဒ္ဓါနှင့်ပညာ-သမာဓိနှင့် ဝီရိယကို။ သမံ၊ ညီမျှသည်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဥဘယသမတယ၊ နှစ်ပါးစုံသော သဒ္ဓါ၊ ပညာ-သမာဓိ၊ ဝီရိယတို့၏ညီမျှခြင်းကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။

အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမာဓိအမှုဖြစ်သော သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ၌ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိပိ၊ အားကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သဒ္ဓါတရား အားကြီးသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓဟန္တော၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ သြကပ္ပေန္တော၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၌ သွက်ဝင် ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍။ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ သမာဓိပညာသု၊ သမာဓိ၊ ပညာ တို့တွင်။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမာဓိ အမှု ဖြစ်သော သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း ၌ ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသော။ ကေဂ္ဂတာ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့

ကောကော အားကြီးသည်ရှိသော်။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဝိပဿနာကမ္မိကဿ၊ ဝိပဿနာအမှု၌ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသော။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပညာအားကြီးသည်ရှိသော်။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လက္ခဏပဋိဝေဓံ၊ အနိစ္စ-အစရှိသောလက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သမာဓိ၊ ပညာတို့၏၊ သမတယပိ၊ ညီမျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးစွာသော။ သတိပန၊ သတိသည်ကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကနံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းအဖို့ရှိကုန်သော။ သဒ္ဓါဝီရိယပညာနံ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ ပညာတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စပါတတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၌ ကျခြင်းမှ။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ကောသဇ္ဇပက္ခိကေန၊ ပျင်းရိခြင်း အဖို့ရှိသော။ သမာဓိနာ စ၊ သမာဓိဖြင့်လည်း။ ကောသဇ္ဇပါတတော၊ ပျင်းရိခြင်း၌ကျခြင်းမှ။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုသတိကို။ သဗ္ဗဗျဉ္ဇနေသု၊ အလုံးစုံသော ဟင်းလျာတို့၌။ လောကဓူပနံ၊ ဆားဖြင့်ထုံခြင်းကို။ (ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ) ဝိယ စ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗရာဇကိစ္စေသု၊ မင်း၏အလုံးစုံသောကိစ္စဟု ဆိုအပ်သော ပြည်ရေးတို့၌။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ အလုံးစုံအမှု၌ ရေးရာလိမ္မာသော။ အမစော၊ အမတ်ကို။ (ဣစ္ဆိတဗ္ဗော) ဝိယ စ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောတုန့်ခြင်းကိစ္စ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကိစ္စတို့၌။ ဣစ္ဆိ တဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ (ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်)။ သတိ စ ပန။ပ။ ဟောတိတိ၊ သတိ စ ပန။ပ။ ဟောတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတိ၊ သတိကို။ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌ အလိုရှိအပ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သတိပဋိသရဏံ၊ သတိလျှင်လဲလျောင်းရာရှိ၏။ သတိ စ၊ သတိသည်လည်း။ အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟော၊ ချီးပင့်ခြင်း၊ နှိပ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။)

ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇာနာ နာမ၊ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇာနာ-မည်သည်ကား။
 ခန္ဓာဒိဘေဒေသ၊ ခန္ဓာ-စသည် အပြားရှိသော ဝ.ရားတို့၌။ အနောဂါဠ-
 ပညာနံ၊ မသက်ဝင်နိုင်သော ပညာရှိကုန်သော။ ဒုမ္မေဓပုဂ္ဂလနံ၊ ပညာနည်း
 သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာရကဘ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ခြင်းတည်း။ ပည-
 ဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ နာမ၊ ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ-မည်သည်ကား။ သမ-
 ပညာသလက္ခဏပရိဂ္ဂဟိကာယ၊ အမျှင်းဆယ်သော လက္ခဏာကို သိမ်းဆည်း
 တတ်သော။ ဥဒယဗ္ဗယပညာယ၊ အဖြစ်အပျက်ကို သိသော ပညာနှင့်။ သမန္ဓာ-
 ဂတပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲခြင်းတည်း။ ဂမ္ဘီရဉာဏ-
 စရိယပစ္စဝေက္ခဏာ နာမ၊ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ-မည်သည်ကား။
 ဂမ္ဘီရေသု၊ နက်နဲကုန်သော။ ခန္ဓာဒိသု၊ ခန္ဓာ-အစရှိသည်တို့၌။ ပဝတ္တာယ၊
 ဖြစ်သော။ ဂမ္ဘီရပညာယ၊ နက်နဲသော ပညာဖြင့်။ ပဘေဒပစ္စဝေက္ခဏာ၊
 အပြားကိုဆင်ခြင်ခြင်းတည်း။ တဒဓိမုတ္တတာ နာမ၊ တဒဓိမုတ္တတာ-မည်သည်
 ကား။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဓမ္မဝိစယ-
 သမ္မုဇ္ဈာသမုဌာပနတ္ထံ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နိန္ဒပေ၊ နာ-
 ပဗ္ဗာရုစိတ္တဘာ၊ ညွတ်သောစိတ်၊ ကိုင်းသော စိတ်၊ ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိကမ္မိကော၊ အစ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီဖြန်းခြင်း
 အမှုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
 ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဓမ္မဝိစယ-
 သမ္မောဇ္ဈင်ကို။ သမုဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထို ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်ကို
 ပင်လျှင်။ ဓရံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဘိနိဝေသံ၊ ဝိပဿနာ၌
 နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယဘဝ
 အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဓမ္မဝိစယ-
 သမ္မောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲမည်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊
 ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊ ပွားစေပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

အာပါယဘယပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သောဘေးကို ဆင်ခြင်သည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အာနိသံသဒဿာဝိတာ၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်၌ အကျိုး
 အာနိသင်ကို မြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဂမနဝိထိပစ္စဝေက္ခဏတာ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
 ပိဏ္ဍပါတာပစာယနတာ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကိုပူဇော်တုံ့ ပူဇော်သည်၏အဖြစ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ഭൂമി

လည်းကောင်း။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္ထပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အမွေခံ၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတ္တုမဟတ္ထပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ မြတ်စွာတရား၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဇာတိမဟတ္ထပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ အမျိုး၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္ထပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ သီတင်းသုံးဖော်၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကုသိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ကြဉ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆည်းကပ်မှီဝဲသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တဟာ၊ ထိုဝီရိယသမ္ပေဒဇ္ဈင်၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဒသ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဝီရိယသမ္ပေဒဇ္ဈာယ၊ ဝီရိယသမ္ပေဒဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၄-၃၉၃) တတ္ထု၊ ထို အပါယာယပစ္စုဒ္ဓေက္ခဏတာ-စသော တဆယ့်တပါး
သော အကြောင်းတို့တွင်။ “နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌။ ပဉ္စဝိဗေဒနန္တကမ္မကရဏတော၊
ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ညဉ့်၊ ဆဲခြင်းအမှုကိုပြုသော
အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝနကာလေပိ၊
ခံစားရသော အခါ၌လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန်နယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး၌။
ဇာလက္ခိပကုမိနာဒိဟိ၊ ပိုက်ကွန်၊ မြုံး-အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဂဟိတကာလေပိ၊
ဖမ်းယူသော အခါ၌လည်းကောင်း။ ပါဇနကဏ္ဍကာဒိပ္ပဟာရတုန္နဿ၊ နှင်တံ၌
တပ်သောသံဆူးအစရှိသည်ဖြင့် ထိုးခတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကျင်နာသော
နွား၏။ သကဋ္ဌဝဟနာဒိကာလေပိ၊ လည်းကိုရွက်ဆောင်ခြင်း အစရှိသော အခါ၌
လည်းကောင်း။ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌။ အနေကာနိ၊ များကုန်သော။
ဝဿသဟဿာနိပိ၊ နှစ်အနထောင်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရမ္ပိ၊
နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသော အကြားကာလ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။
ခပ္ပိယ၊ သာဒိအာတုဒကာလေပိ၊ ခပ္ပိယ-အစရှိသော ပြိတ္တာတို့အား ကျင်နာ
ခြင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်းကောင်း။ ကာလကဉ္စိကအသုရေသု၊ ကာလကဉ္စိက
ပြိတ္တာဘုံ၌။ သဋ္ဌိဟတ္ထအသိတိဟတ္ထပ္ပမာဏေန၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်၊
အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဋ္ဌိစမ္မမတ္တေနဝ၊ အရိုးအရေ
မျှသာဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြစ်။ ဝါတာတပါဒိဒုက္ခာနုဘဝန-

၁။ ခုပ္ပိပါသဘဟိ အံတုန္တိဘူတကာလေဝိ- (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ် ၊

၁၈-အံပရအတ္ထရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၇၃

ကာလေပိ၊ လေ၊ နေပူ အစရှိသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာကိုခံစားရသော အခါ၌လည်းကောင်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယမေဝ၊ ဤလူအဖြစ်ကိုရ၍ သာသနာတော်တွင်း၌ ရဟန်းဖြစ်သော အခါသည်သာလျှင်။ တေ၊ သင်အား။ (ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။) ကာလော၊ အခါတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပါယဘယံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သောဘေးကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

“ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုပါးကုန်သော လောကုတ္တရာဘာသာတို့ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းကုန်။ အာရဒ္ဓဝီရိယေနဝ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ (နဝ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုပါးကုန်သော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှာ။) သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့လောကုတ္တရာတရားကိုပါးကို ရခြင်းသည်။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း။” ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာနိသံသဒဿာဝိနောပိ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်၌ အကျိုးအာနိသင်ကို မြင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ “သဗ္ဗဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မဟာသာဝကတို့သည်။ ဂတမဂ္ဂေါဝ၊ သွားအပ်သောခရီးကိုသာလျှင်။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ သော စ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မဟာသာဝကတို့သည် သွားအပ်သောခရီးသည်လည်း။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂမနဝိထိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားအပ်သောခရီးကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

“ယေ (မနုဿာ)၊ အကြင်လူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပိဏ္ဏပါတာဒိဟိ၊ ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်-အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဣမေ မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဉာဏကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ နေဝ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်၊ အမှုလုပ်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိဿာမ၊ အသက်မွေးကုန်အံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တေ၊ သင်အား။ ပဏိတနိ၊ မှန်မြတ်ကုန်သော။
ပိဏ္ဍပါတာဒီနိ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို။ န ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ အထ ခေါ၊
စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ ကာရာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှု
တို့၏။ မဟပ္ပလတံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စာသိသမာ-
နာ၊ လိုချင်တောင့်တ ရှာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သတ္တာရာပိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ 'အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣမေ ပစ္စယေ၊ ဤပစ္စည်း
လေးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတော၊ သုံးဆောင်၍။ ကာယဒဠိဗဟုလော၊ ကိုယ်၏
ဆူဖိုးခြင်းကိုပူခြင်း များသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရိယတိ၊
နေလတ္တံ့။' ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပဿတော၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တုယံ၊
သင့်အား။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ န အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ
အပ်ကုန်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ 'အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣမေ၊
ဤပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်လျက်။ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိယတိ၊
လွှတ်လတ္တံ့။' ဣတိ၊ ဤသို့လုံးတော်ပိုက်၍။ တေ၊ သင့်အား။ ပစ္စယော၊
ပစ္စည်းတို့ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ သော တံ၊
ထိုသင်သည်။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိကျော့ကျည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊
နေလျက်။ တံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ န အပစာယိဿသိ၊ ပူဇော်တုံ့ မပူဇော်
ဘိသနည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အာရဒ္ဓိဝီရိယဿေဝ၊ အားထုတ်အပ်
သောလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ 'ပိဏ္ဍာပစာယနံ နာမ၊ ပြည်သူတို့၏
ဆွမ်းကို ပူဇော်ခြင်းမည်သည်။ 'ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။' ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပိဏ္ဍ-
ပါတာပစာယနံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို ပူဇော်တုံ့ ပူဇော်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တိ-
ယာပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဝီရိယ-
သမ္ပောဇ္ဈင်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။)
မဟာမိတ္တဇ္ဇေရဿ၊ မဟာမိတ္တထေရ်အား။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ) ဝိယ စ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍပါတိကတိဿဇ္ဇေရဿ၊ ပိဏ္ဍပါတ်စုတင်ကိုဆောက်တည်
သော တိဿမထေရ်အား။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ) ဝိယ စ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း
တည်း။

ကိရ (ဝိတ္ထာဓရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ မဟာမိတ္တဇ္ဇေရော၊ မဟာမိတ္တ-
ထေရ်သည်။ ကဿကလေဏေ နာမ၊ ကဿကမည်သောလိုက်၌။ ပဋိဝသ-
တိ၊ နေ၏။ တဿ စ၊ ထိုမဟာမိတ္တထေရ်အားလည်း။ ဂေါစရဂါမေ၊
ဆွမ်းခံရွာ၌။ ကော၊ တယောက်သော။ မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီး

သည်။ ထေရုံ၊ မဟာမိတ္တမထေရ်ကို။ ပုတ္တံကတော၊ သားပြု၍။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သာ၊ ထိုဥပါသိကာမကြီးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဓိတရုံ၊ သမီးကို။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ အသုကသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌။ ပုရဏတဏှုလော၊ ဟောင်းလေပြီးသော ဆန်တို့သည်။ (အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အသုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌။ ခိရံ၊ နို့ရည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အသုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌။ သပ္ပံ၊ လောပတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အသုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဝ၊ သင်ချစ်သမီး၏။ ဘာတိကဿ၊ မောင်တော်ဖြစ်သော။ အယုဗ္ဗေဿ၊ ငါ့သားသခင်အရှင်မဟာမိတ္တမထေရ်၏။ အာဂတကာလေ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ ကြွတော်မူလာသောအခါ၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပစိတော၊ ချက်၍။ ခိရသပ္ပံဖာဏိတေဟံ၊ နို့ရည်၊ ထောပတ်၊ တင်လဲတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒေဟံ၊ လှူရစ်လော့။ ဒတော၊ လှူပြီး၍။ တုဉ္ဇ၊ သင်ချစ်သမီးသည်လည်း။ ဘုဉ္ဇယျာသိ၊ ကြွင်းသမျှကို ရွယ်ပျိုကျစ်လျစ် စားရစ်ပေတော့။ အဟံ ပန၊ ငါ့အမိသည်တမူကား။ ဟိယေျာ၊ ယမန်နေက။ ပက္ကံ၊ ကျက်လေပြီးသော။ ပါရိဝါသိကဘတ္တံ၊ သိုးလေပြီးသောထမင်းကို။ ကဉ္ဇိယေန၊ ပအုံးရည်ဖြင့်။ ဘုတ္တာ၊ စားသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမေ။ ဒိဝံ၊ နေ့အခါ၌။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ (တံ၊ သင်မွေးသမိခင် ကျေးဇူးရှင်သည်။) ဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားရှာလိမ့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) (ဋ-၃၉၄) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သာကပက္ကံ၊ ဟင်းရွက်ကျက်ကို။ ကဏတဏှုလေဟံ၊ ဆန်ကဲ့တို့ဖြင့်။ အမ္မိလယာဂုံ၊ ဟင်းစပ်ယာဂကို။ ပစိတော၊ ကျို၍။ ဌပေဟံ၊ အယံနေစာထားရစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

၂၃

ထေရော၊ မဟာမိတ္တမထေရ်သည်။ ဓိတရုံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရပိတော၊ ရုံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နိဟရန္တောဝ၊ ထုတ်လျက်သာလျှင်။ တံ သဒ္ဓံ၊ ထိုဥပါသိကာမကြီး၊ သမီးတို့ ပြောဆိုကြသောအသံကို။ သုတော၊ ကြား၍။ “ဟောဥပါသိကာ၊ ကြီးမားသောသဒ္ဓါ၊ ဥစ္စာပါးလှသော ဥပါသိကာမကြီးသည်။ ကဉ္ဇိယေန၊ ပအုံးရည်ဖြင့်။ ပါရိဝါသိကဘတ္တံ၊ သိုးလေပြီးသော ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိ ကိရ၊ စားရှာသတတ်။ ဒိဝံ၊ နေ့လည်း။ ကဏပဏ္ဍမ္မိလယာဂုံ၊ ဆန်ကဲ့၊ ဟင်းရွက်တို့ဖြင့် နေ၍ကျိုအပ်သော ဟင်းစပ်ယာဂကို။ ဘုဉ္ဇိဿတိ ကိရ၊ စားရှာရလိမ့်

၁။ သာကပက္ကံ = (ဆဋ္ဌ)

သတတ်။ တုယံ၊ သင်၏။ အတ္ထာယ ပန၊ အကျိုးငှာကား။ ပုရာဏတဏှုလော-
ဒီနိ၊ ဟောင်းသောဆန် အစရှိသည်တို့ကို။ အာစိက္ခတိ၊ သူ့သမီးအား
ကြားမှူးခဲ့၏။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ သော၊ ဤ
ဥပါသိကာမကြီးသည်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ နေဝ ပစ္စာသီသတိ၊ မတောင့်တပေ။
ဝတ္ထု၊ ယာကို။ န ပစ္စာသီသတိ၊ မတောင့်တပေ။ [တတ္ထံ၊ ထင်းကို။ န ပစ္စာသီ-
သတိ၊ မတောင့်တပေ။ ဝတ္ထု၊ အဝတ်ကို။ န ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တသည်မဟုတ်
ပေ။] ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သမ္ပတ္တိယော၊
စည်းစိမ်တို့ကို။ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တံ၊
သင်သည်။ ဧတိဿာ၊ ထိုဥပါသိကာမကြီးကို။ တာ သမ္ပတ္တိယော၊ ထိုစည်းစိမ်
တို့ကို။ လဘာပေတုံ၊ ရေစေခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။ န
သက္ခိဿသိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ အယံ ခေါ ပန ပိဏ္ဏပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်ကား။ သ-
ရာဂေန၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေါသေန၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော။
သမောဟေန၊ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သော။ တယာ၊ သင်သည်။ ဂဏှိတုံ၊ ခံယူခြင်း
ငှာ။ န သက္ကာ၊ မဘတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။
ထဝိကာယ၊ အိတ်၌။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ဂဏှိကံ၊ ကပတ်သိမ်းကို။ မုဉ္ဇိတ္တာ၊
ဖြေ၍။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်နှစ်၍။ ကဿာလေဏမေဝ၊ ကဿကမည်သော
လိုက်သို့သာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဟေဋ္ဌာမဉ္ဇေ၊ ညောင်
စောင်း၏အောက်၌။ စီဝရဉ္ဇေ၊ သင်္ကန်းကိုလည်း။ စီဝရဝံသေ၊ သင်္ကန်းတန်း
ဝါး၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ “အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိတ္တာ၊
မရောက်ပဲ။ န နိက္ခမိဿာမိ၊ လိုက်ကသက်သက် ငါမထွက်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ဆောက်တည်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဒီသရတ္တံ၊
ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နနပတ်လုံး။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍။ နိ ဝုတ္တဘိက္ခု၊ နေသောရဟန်းသည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတ္တာ၊
ပွားစေ၍။ ပုရေဘတ္တမေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဝိကသိတံ၊ နေရောင်ခြည်သင့်သဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်
သော။ ပဒုမံ ဣဝ၊ ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့။ မဟာဝိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာကြီးသည်။
(ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇောဝ၊ ပြုလျက်သာလျှင်။ နိက္ခမိ၊

၁။ ဤ [...] တောင့်ကွင်းအတွင်းစကားရပ်နိဿယမူတောင်းကွင်းမပါ။ ဆဋ္ဌမူအရ
ထည့်၍ယောဇနာလိုက်ပါသည်။— (စာတည်း။)

၂။ ဒါတုံ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝိကသမာနံ = (ဆဋ္ဌ)

ထွက်၏။ လေဏဒ္ဒါရေ၊ လိုဏ်တံခါး၌။ (ရုက္ခမိ၊ သစ်ပင်၌။) အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။

“နမော တေ ပုရိသာဇည၊ နမော တေပုရိသုတ္တမ။
ယဿ ဧေ အာသဝါ ခိဏာ၊ ဒက္ခိဏေယျောသိ မာရိသာ”တိ။-

နမေ တေ ပုရိသာဇည၊ နမော တေ ပုရိသုတ္တမ။ ယဿ ဧေ အာသဝါ ခိဏာ၊ ဒက္ခိဏေယျောသိ မာရိသ-ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ကျူးရင့်၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။ တုမ္ဘာဒိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော သဘောရှိကုန်သော။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မဟလ္လကိတ္တိယော၊ ဒါယိကာမကြီးတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆိယန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ပုရိသာဇည၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ယဿ တေ၊ အကြင် အရှင်ဘုရားအား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ။ (တဿ တေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ (အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) ပုရိသုတ္တမ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ယဿ တေ၊ အကြင် အရှင်ဘုရားအား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ။ (တဿ တေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား။) နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ (အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။) မာရိသ၊ အရှင်ဘုရား။ (တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဒက္ခိဏေယျော၊ ပေးလှူသောသူတို့အား အကျိုးကြီးမြတ်သည် ကိပ္ပုသဖြင့် အလှူကိုခံပေထိုက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ထေရော၊ ဟောမိတ္တမထေရ်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ဒ္ဓါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ “ပါတောယေဝ၊ စောသေးသည်သလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံ၊ ရွာအို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။

ဒါရိကာပိ၊ သတို့သမီးသည်လည်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သမ္ပါဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတာ၊ မောင်တော်သည်။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတာ၊ မောင်တော်သည်။

အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။
 သြလောကယမာနာ၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ သာ၊ ထိုသတို့
 သမီးသည်။ ထေရေ၊ မဟာမိတ္တမထေရ်သည်။ သရဒွါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။
 သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 သပ္ပိဖာဏိဘယောဓိတဿ၊ ထောပတ်၊ တင်လဲတို့ဖြင့် ယှဉ်အပ်သော။ ခီရ-
 ပိဏ္ဍပါတဿ၊ နို့ရည်နှင့်ဆော့သောဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဟတ္ထေ၊
 လက်၌။ ဌာယိ၊ ထား၏။ ထေရော၊ မဟာမိတ္တမထေရ်သည်။ “သုခံ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မက္ကာမိ၊ ဖွဲ့သွား၏။ သာပိ၊ ထိုသတို့သမီး
 သည်လည်း။ တံ၊ ထိုမဟာမိတ္တမထေရ်ကို။ သြလောကယမာနာဝ၊ ကြည့်လျက်
 သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ (ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်သ
 နည်း။) ဟိ(ယသွာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရဿ၊
 မထေရ်အား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်ကြယ်သော။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊
 အရှေ့၊ အဆင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပုသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်
 ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု-စသော ဣန္ဒြိယတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မုခံ၊
 မျက်နှာသည်။ ဗန္ဓနာ၊ အညှာမှ။ ပမုတ္တတာလပက္ကံ၊ ဝိယ၊ ကြွေကျသောထန်းသီး
 မှည့်ကဲ့သို့။ အတိ၊ ဝိရောစိတ္တံ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။ (တသွာ၊ ထိုကြောင့်။
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။)

☞ (ဋ္ဌ-၃၉၅) မဟာဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ အရညတော၊
 တောအရပ်မှ။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တေ၊ သင်၏။ ဘာတိကော၊
 မောင်တော်သည်။ အာဂတော ကိ၊ ကြွလာပါ၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
 မေး၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းကို။
 အာရောစေသိ၊ ကြားပေ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ “အဇ္ဇ၊
 ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စသည်။
 မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ သိ၍။
 “အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တေ၊ သင်၏။ ဘာတော၊ မောင်တော်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊
 မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ အဘိရမတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်၏။ န ဥက္ကဏ္ဍတိ၊
 မဆန့်ကျင်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ပိဏ္ဍပါတိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု ပန၊ ပိဏ္ဍပါတိကတိဿ-မထေရ် ဝတ္ထုကို
 ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ - ကိရ

၁။ ပဝုတ္တတာလပက္ကံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အတိဝိယ = (ဆဋ္ဌ)

(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုခွဲဦးအံ့။ မဟာဂါမေ၊ မဟာဂါမဉ္ဇိ။ ကော၊ တယောက်သော။ ဒလိဒ္ဓပုရိသော၊ ဆင်းရဲသောယောက်ျားသည်။ ဒါရုဝိက္ကယေန၊ ထင်းရောင်းသဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေတိ၊ မွေးရ၏။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောယောက်ျားသည်။ တေနော ကာရဏေန၊ ထိုထင်းရောင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ ဒါရုဘဏ္ဍကမဟာတိသော နာမ၊ ဒါရုဘဏ္ဍကမဟာတိဿမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဒါရုဘဏ္ဍကမဟာတိဿသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေသဉ္ဇိ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ “အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ဇီဝိတံ နာမ၊ အသက်ရှည်ခြင်းမည်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒလိဒ္ဓဒါနဿ၊ သူဆင်းရဲအလှူ၏။ မဟပ္ပလဘာဝေ၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မယဉ္ဇ၊ ငါတို့သည်လည်း။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ပက္ခိကဘတ္တမတ္တံ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လူအပ်သောဆွမ်းမျှကို။ ဒတော၊ ပေး၍။ ပုန၊ တဖန်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ သလာကဘတ္တမ္ပိ၊ စားရေတံဆွမ်းကိုလည်း။ ဒဿာမ၊ လူကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ “သာမိ၊ ချစ်လင်အရှင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတော၊ ဝန်ခံပြီး၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ယသာလာတေန၊ အကြင်အကြင် ရတိုင်းသောဥစ္စာဖြင့်။ ပက္ခိကဘတ္တံ၊ ပက္ခိကဘတ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ စ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်း။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ နိပ္ပရိယယကာလော၊ တေးရန်မရှိသောအခါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ပဏိတဘောဇနာနိ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတော၊ သုံးဆောင်၍။ “အယံ၊ ဤဘောဇဉ်သည်။ လူခါဟာရော၊ ရုန့်ကြမ်းသော အစာအာဟာရတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၍။ တေသံ၊ ထိုသူဆင်းရဲ သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့၏။ ပက္ခိကဘတ္တံ၊ ပက္ခိကဘတ်ကို။ ဂဟိတမတ္တကမေဝ၊ ခံယူအပ်ကာမျှကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ပြု၍။ တေသံ၊ ထိုသူဆင်းရဲ သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ ပဿန္တာနံယေဝ၊ မြင်ကုန်ဆဲ၊ မြင်ကုန်ခိုက်၊ မြင်ကုန်တုံ၊ မြင်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ ဆဇ္ဇေတော၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။

သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ တံ၊ ထိုသာမဏေငယ်တို့ စွန့်ပစ်အပ်သည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ “မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သည်ကို။ ဆဇ္ဇန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဆို၏။

ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိနိ၊ နှလုံးမသာခြင်းရှိသည်။ န အဟောသိ၊
မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲမအား။ သာမိကော၊ လင်သည်။ “မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဒုဂ္ဂတဘာဝေန၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့
အား။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇာပေတုံ၊ သုံးဆောင်စေခြင်းငှာ။
နာသက္ခိမ္မ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အယျာနံ၊
အရှင်တို့၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သက္ခိဿာမ န ခေါ၊ စွမ်းနိုင်
ပါကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို
သူဆင်းရဲယောက်ျားအား။ တရိယာ၊ မယားသည်။ “သာမိ၊ ချစ်လင်။ ကိံ
ဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ သပုတ္တကာ၊ သားသမီးရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတာ
နာမ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့မည်ကုန်သည်။ အတ္ထိံ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
၍။ အယံ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ တေ၊ အမောင်၏။ ဓီတာ၊ သမီးတည်း။ ဣမံ၊
ဤသတို့သမီးကို။ ကေသ္မိံ၊ တယောက်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ ဒွါဒသ ကဘာဝဏေ၊ တဆယ့်နှစ်သပြာတို့ကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ကေံ၊
တကောင်သော။ ခိရဓနံ၊ နို့ရည်ကို ပေးတတ်သောနွားမကို။ အာဟရ၊ ဆောင်
ပါတော့လော့။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ခိရသလာကဘတ္တံ၊ နို့ရည်နှင့်ရောသော
စာရေးတံဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လူကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လူသည်ရှိသော်။ တေသံ၊
ထိုအရှင်ကောင်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဂဏိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သက္ခိဿာမ၊ စွမ်း
နိုင်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဒါရုဏဏှကဟောတံသံ
မည်သော သူဆင်းရဲ ယောက်ျားသည်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္ပုဋ္ဌိစိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တဿ၊ ထိုမယားဆိုတိုင်း။ အကသိ၊ ပြု၏။ တေသံ၊
ထိုသူဆင်းရဲ သမီးခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့၏။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်။ သာ
ဓေန၊ ထိုနွားမသည်။ သယံ၊ ညအခါ၌။ တီဏိ မာဏိကာနိ၊ သုံးလုံးသော
ခြင်အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ တီဏိ မာဏိကာနိ၊
သုံးလုံးသော ခြင်အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ (ဗုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။) ခိရံ၊ နို့ရည်
ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သောနို့ရည်ကို။ ဒေမိံ၊
နို့ဓမ်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ တတော၊
ထိုနို့ဓမ်းမှ။ ဂဟိတနဝနိတေန၊ ယူအပ်သော ဆီဦးဖြင့်။ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို။
ကတော၊ ပြု၍။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ ပရိသေကံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။
ခိရသလာကဘတ္တံ၊ နို့ရည်နှင့်ရောသော စာရေးတံဆွမ်းကို။ ဒေန္တိ၊ လူကုန်၏။
တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ သမီးခင်ပွန်း

၁။ နတ္ထိ=(ဆဋ္ဌ) ၂+၂။ သသပ္ပိပရိသေကံ=(ဆဋ္ဌ)

နှစ်ယောက်၏။ - ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံဆွမ်းကို။ ပုည-
ဝန္တာဝ၊ ဘုန်းရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။

၂၈

သော၊ ထိုသူဆင်းရဲ ယောက်ျားသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘရိယံ၊
မယားကို။ “မမ၊ ငါ၏။ ဓိတု၊ သမီးသည်။ အာဓိနတာယ၊ သူတပါးနှင့်စပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လဇ္ဇိတဗ္ဗာ စ၊ ရှက်သင့် ရှက်ထိုက်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေဟေ စ၊ အိမ်၌လည်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။
အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ ထိုက်သည်။
ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ (ဋ္ဌ-၃၉၆) အဟံ၊
ငါသည်။ န အာဂစ္ဆာမိ၊ မလာသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ (အယျာနံ၊
အရှင်တို့အား။) ဣမသ္မိံ ပတ္တေ၊ ဤဝတ်၌။ မာ ပ၊ ဇ္ဇိ၊ မမေမလျော့လင့်။ အဟံ၊
ငါသည်။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသော အစားသော အမှုကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ပြု၍။
ဓိဘရံ၊ သမီးကို။ မောစေသာမိ၊ လွတ်စေ တော်လှန်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲ ယောက်ျားသည်။ ကေ၊ တပါးသော။
ပဒေသံ၊ အရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဥစ္ဆယန္တကမ္ပ၊ ကြံညစ်ယန္တရား၌ ပြုအပ်
သော အမှုကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဆဟိ မာသေဟိ၊ ခြောက်လတို့ဖြင့်။ ဒွါဒသ-
ကဟာပဏေ၊ တဆယ့်နှစ်သပြာတို့ကို။ လဘိတော၊ ရ၍။ “ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်
သော အသပြာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဓိတု၊ သမီးအား။ မောစနတ္ထာယ၊ လွတ်
ခြင်းငှာ။ အလံ၊ သင့်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ တေ ကဟာပဏေ၊ ထို
အသပြာတို့ကို။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်၌။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ “ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊
သွားအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ဗုဒ္ဓိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။

တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အမ္မရိယမဟာဝိဟာရဝါသီ၊ အမ္မရိယ-မည်
သောကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော။ ပိဏ္ဍပါတိယတိဿတ္ထေရေ၊ ပိဏ္ဍ-
ပါတိယတိဿ-မဒေထရ်သည်။ “တိဿမဟာဝိဟာရံ၊ တိဿမည်သော ကျောင်း
ကြီးသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို။ ဝန္တိဿာမိ၊ ရှိခိုးအံ့။”
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။
မဟာဂါမံ၊ မဟာဂါမသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်။ တမေဝ မဂ္ဂံ၊ ထိုဒါယကာ
သွားသော ခရီးသို့ပင်လျှင်။ ဗုဒ္ဓိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ သော ဥပါသကော၊ ထိုဥပါ

၁။ အတ္ထိတာယ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ လဇ္ဇိတဗ္ဗတော စ မုတ္တာ=(ဆဋ္ဌ)
၃။ ဆဋ္ဌ-မူ၌ “န” မပါ။ ၄။ ကလျာဏဝတ္ထေ=(ဆဋ္ဌ)

သကာသည်။ ထေရံ၊ ပိဏ္ဍပိတိကတိဿမထေရ်ကို။ ဒုရတောဝံ၊ အဝေကောသ
လျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ကောတောဝံ၊ တပေါင်းတည်းသာလျှင်။ အာဂန္နာ၊
လာ၍။ ဣမိနာ အယေန၊ ဤအရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကံ၊ တခုသော။
ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။
ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိသောသူတို့ကို။ သဗ္ဗ-
ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ သမ္ပိပုဏိတော၊ အမိလိုက်၍။ အဘိဝါ-
ဒေတွာ၊ ရှိသောအခါမှစပြီး၍။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝေလာ-
ယ၊ ဆွမ်းစားအံ့သော အခါသည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည် ရှိသော်။
“မယျံ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပုဋ္ဌကဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယုဿ
စ၊ အရှင်အားလည်း။ ဘိက္ခာကာလော၊ ဆွမ်းစားအံ့သော အခါသည်။
သမ္ပုဇ္ဈာ၊ ရောက်လတ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အယဉ္စ ပရိဗ္ဗယော၊
ဤရှိကွာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဂါမဒ္ဓါရံ၊ ရွာတံခါး
သို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ အယုဿ၊ အရှင်အား။ ပိဏ္ဍပိတံ၊
ဆွမ်းကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးလှအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျားအား။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။
ဥပ္ပန္နမတ္တေယေဝ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်။ ဧကော၊ တယောက်သော
ဒါယကာသည်။ ပုဋ္ဌကဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံ ဌာနံ၊
ထိုဥပါသကာရှိရာအရပ်သို့။ သမ္ပုဇ္ဈော၊ ရောက်၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
သည်။ တံ၊ ထိုထမင်းထုပ်ကိုကိုင်၍ လာသောဒါယကာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
“ဘဏေ၊ အချင်း။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ အာဂမေထ၊ ငုံ့ပါဦးလော့။
ဘဏေ၊ အချင်း။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ အာဂမေထ၊ ငုံ့ပါဦးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုထမင်းထုပ်ကိုကိုင်၍ လာသောဒါယ
ကာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၏။ “ဘော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ တေ၊
သင့်အား။ ကဟာပဏံ၊ တသပြာသောဥစ္စာကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ မေ၊ ငါ့အား။
တံ ပုဋ္ဌကဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းထုပ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုထမင်းထုပ်ကိုကိုင်လာသော ယောက်ျားသည်။
“ဣမံ ဘတ္တံ၊ ဤထမင်းသည်။ ဣသ္မိံ ကာလေ၊ ဤအခါ၌။ မာသကမ္ပိ၊
တပ်သောဥစ္စာကိုလည်း။ န အတ္တတိ၊ မထိုက်။ အယဉ္စ၊ ဤသူသည်လည်း။

၁။ ကောကောဝံ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဘန္တေပုဒ်နှင့်တကြိမ်သာ = (ဆဋ္ဌါ)

မယျံ၊ ငါ့အား။ ကေဝါရေနော၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ ကဟာပဏံ၊ တသပြာသောဥစ္စာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပေးရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ကဟာပဏေန၊ တသပြာသောဥစ္စာဖြင့်။ န ဒေမိ၊ မပေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့မပေးသည်ရှိသော်။ ဒွေ၊ နှစ်သပြာသောဥစ္စာတို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ တိဏံ၊ သုံးသပြာသောဥစ္စာတို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) ဣမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ကဟာပဏေ၊ ထိုတဆယ့်နှစ်သပြာသောဥစ္စာတို့ကို။ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသော ထမင်းထုပ်ကိုကိုင်၍ လာသောဒါယကာသည်။ “အဿ၊ ထိုဥပါသကာအား။ အညေပိ၊ တပါးသောဥစ္စာတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ (သန္တိ)၊ ရှိကုန်၏။” ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုထမင်းထုပ်ကို။ “န ဒေမိ၊ မပေး။” ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါမှ။ နံ၊ ထိုထမင်းထုပ်ကိုကိုင်၍ လာသောဒါယကာကို။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ “ဘော၊ အိုအချင်း။ မေ၊ ငါ့အား။ အညေပိ၊ တပါးသော အသပြာတို့သည်လည်း။ သစေ အဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဘေဝိ၊ ထိုအသပြာတို့ကိုလည်း။ ဒဒေယျံ၊ ပေးရာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္ထေနာ၊ မိမိ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ န ခေါ ပန ဂဏှာမိ၊ မယျံ။ ဧသိ”၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဧကော၊ တပါးသော။ အယျော၊ အရှင်ကို။ မေ၊ ငါသည်။ နိသိဒါပိတော၊ ထိုင်နေစေအပ်၏။ တုယျမ္ပိ၊ သင့်အားလည်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘော၊ အိုအချင်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ တေ ကဟာပဏေ၊ ထိုတဆယ့်နှစ်သပြာသောဥစ္စာတို့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပုဋ္ဌာဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ခောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကြီးအထံသို့။ ဥပသကမိတွာ၊ ကပ်၍။ “တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နိဟရထ၊ ထုတ်

၁။ တေသ္မိံ=(ဆဋ္ဌ)

၁၁

တော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နိဟရိတော၊ ထုတ်၍။ ဥပစုဘတ္တေ၊ ထက်ဝက်သောဆွမ်းကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဒဟံ၊ ပိတ်၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤထမင်းသည်။ ကောဝ’ပဋိဝိသော၊ တခုသောအဖို့တည်း။ (ဋ-၃၉၇) မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣတော၊ ဤတခုသော အဖို့ရှိသောဆွမ်းမှ။ ဘုဉ်တုံ၊ စားခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တုမ္ပာကံယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏သာလျှင်။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှာ။ ဣမံ၊ ဤထမင်းကို။ ပရိယေသိတော၊ ရှာမှီး၍၊ လခွံ၊ ရအပ်၏။ နံ၊ ထိုတခုသောအဖို့ရှိသောဆွမ်းကို။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဂဏှထ၊ ခံယူတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ “ဧတ္ထေ၊ ဤသို့မခံယူရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ အတ္တံ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတွာယူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ်၊ သုံးဆောင်၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဓမ္မကရဏေန၊ ဓမ္မကရိုက်ရစေဖြင့်။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပရိယာဝေတွာ၊ စစ်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတော၊ ထိုနေ့ကမှ။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နိဋ္ဌိတဘတ္တကိစ္စေ၊ ပြီးပြီးသော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စရှိသည်ရှိသော်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော မထေရ်၊ ဒါယကာတို့သည်လည်း။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိံသု၊ သွားကုန်၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို။ “ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ န ဘုဉ္ဇသိ၊ မစားသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဂမနာဂမနဝိဓာနံ၊ သွားခြင်း၊ လာခြင်းကို ပြုရခြင်း၊ ပြုရကြောင်းကို။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဘ္ဘာ၊ ကြား၍။ သံဝေဂပတ္တော၊ ထိတ်သန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ (ကိံ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။) “ဥပါသကေန၊ ဥပါသကာသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ယော ပန၊ ငါသည်ကား။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပိဏ္ဏပိတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ်တော၊ သုံးဆောင်၍။ ဧတယ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ကတညနာ၊ ပြုပေဖူးသောသူကျေးဇူးကို သိသောသူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ သပ္ပာယသေနာသနံ၊ လျှောက်

ပတ်သောကျောင်းကို။ လတိတော၊ ရ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌သလျှင်။ ဆဝိမံသလောဟိတေသု၊ အရေ၊ အသား၊ အသွေးတို့သည်။ သုက္ခန္ဓသုပိ၊ ခန်းကုန်၊ ခြောက်ဘပ်ကုန်သော်လည်း။ နိသိန္နပလ္လင်္ကေနော၊ ထိုင်နေသော ထက်ဝယ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပ္ပတော၊ မရောက်မူ၍။ န ဥဋ္ဌဟိဿာမိ၊ မထအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုပိဏ္ဍပါတ်က တိဿ-မထေရ်သည်။ တိဿမဟာဝိဟာရံ၊ တိဿကျောင်းကြီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ ဧည့်သည်တို့သည်ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပတ္တသေနာသနံ၊ ရောက်သောကျောင်းသို့။ ပဝိသိ- တော၊ ဝင်၍။ ပစ္စတ္တရဏံ၊ အခင်းကို။ အတ္တရိတော၊ ခင်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်း၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ နှလုံးသွင်းရင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပိဏ္ဍပါတ်ကတိဿ-မထေရ် သည်။ တာယ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌။ သြဘာသမတ္တမ္ပိ၊ မဂ်ဖိုလ်၏အရိပ်အယောင် မျှကိုလည်း။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပုနဒိဝသတော၊ တဖန်မှီးသောက်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခာစာရပလိဗောဓံ၊ ဆွမ်းခံခြင်း ၌ဖြစ်သော ကြောင့်ကြခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ တဒေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထို နှလုံးသွင်းရင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင်လျှင်။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံကို။ ဝိပဿိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝိပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်ရှိသော်။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ အရုဏေ၊ အရုဏ် ၌။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သို့။ ပတော၊ ရောက်၍။ “မေ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန် လျှင်။ ကိသန္တံ၊ ပင်ပန်း၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့် စွာ။ ပဝတ္တိဿတိ ကိံ နု ခေါ၊ တည်လတ္တံ့လော။ န ပဝတ္တိဿတိ ကိံ နု ခေါ၊ မတည်လတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြ၏။ အပ္ပဝတ္တနဘာဝံ၊ မတည်လတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ပဋိသမေတော၊ သိမှီး၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈံ၊ ကျောင်း၏အလယ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ ဗဟရာပေတော၊ တီးစေ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ သန္နိပါတာပေသိ၊ စည်းဝေးစေ၏။

သံဃတ္ထေရော၊ သံဃထေရ်သည်။ “ကေန ဘိက္ခုနာ၊ ဘယ်ရဟန်းသည်။ သံဃော၊ သံဃာကို။ သန္နိပါတိတော၊ စည်းဝေးစေအပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ (သံဃော၊

သံဃာကို။ သန္နိပါတိတော၊ စည်းဝေးစေအပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ လျှောက်၏။) သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ ကိမတ္ထံ၊ ဘယ်အကျိုးငှာ။ (သံဃော၊ သံဃာကို။ သန္နိပါတိတော၊ စည်းဝေးစေအပ်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ တပါးသော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း။ ဖလေ ဝါ၊ ဖိုလ်၌လည်းကောင်း။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုမဂ်၊ ဖိုလ်၌ ယုံမှားခြင်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပုစ္ဆန္တု၊ မေးစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။) သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။ တာဒိသ၊ နာမ၊ သင်ကဲ့သို့သောသောရှိသည်မည်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အသန္တံ၊ ဂုဏ်၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို။ န ကထေန္တိ၊ မပြောမဆိုကုန်။ ဧတ္ထေ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်၌။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင့်အား။ သံဝေဂကာရဏံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ အဟောသိ ကံ၊ ပန၊ ဖြစ်ပါသလော။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ပစ္စယံ ကတော၊ အကြောင်းပြု၍။ တယာ၊ သင်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်စေအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ မဟာဂါမေ၊ ဤမဟာဂါမီ၌။ ဝလ္လိယဝီထိယံ၊ ဝလ္လိယ-မည်သောခရီး၌။ ဒါရုဘဏ္ဍကမဟာဘတိသော နာမ၊ ဒါရုဘဏ္ဍကမဟာဘတိသ-မည်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌပေတွာ၊ ပေါင်နှံထား၍။ ဒွါဒသ ကဟာပဏေ၊ တဆယ့်နှစ်သပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေဟိ၊ ထိုတဆယ့်နှစ်သပြာတို့ဖြင့်။ ဧကံ၊ တကောင်သော။ ခီရဓေနံ၊ နို့ရည်ကိုပေးတတ်သော နွားမကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ခီရတက္ကသလာကံ၊ နို့ရည်နှင့်ရောသော စာရေးတံဆွမ်းကို။ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ ထိုဒါရုဘဏ္ဍက-မည်သောသူဆင်းရဲယောက်ျားသည်။ “ဧတရံ၊ သမီးကို။ (ပရာဓိနဘာဝတော၊ သူဘဝါးနှင့် စပ်သောအဖြစ်မှ။) မောစေဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နလုံးပိုက်၍။ ဆ မာသေ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး။ ယန္တသလဝယ၊ ကြံ့ညစ်ယန္တရားတင်းကပ်၌။ ဘတိံ၊ အစားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒွါဒသ ကဟာပဏေ၊ တဆယ့်နှစ်သပြာတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ “ဧတရံ၊ သမီးကို။ (ပရာဓိနဘာဝတော၊ သူဘဝါးတို့နှင့် စပ်သည်၏အဖြစ်မှ။) မောစေဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နလုံးပိုက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ (ဌ-၃၉၈) ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခဝာရဝေလဝယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော

အချိန်၌။ သဗ္ဗေပိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ကဟာပဏေ။ ထို အသပြာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ပုဋ္ဌကဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆွမ်းကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဒါသိ၊ ပေး လှူ၏။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ထို ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဣဓ၊-ဤ တိဿအမည်ရှိသော ကျောင်း ကြီးသို့။ အာဂန္တု၊ လာ၍။ သပ္ပာယသေနာသနံ၊ လျှောက်ပတ်သောကျောင်း ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ “ပိဏ္ဏာပစာယနကမ္ပံ၊ ဆွမ်းကိုပူဇော်တုံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ ဌာနံ၊ ထိုမထေရ် ရှိရာ အရပ်သို့။ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်လာကုန်သော။ စတဿော၊ လေးပါးကုန် သော။ ပရိသာပိ၊ ပရိသတ်တို့သည်လည်း။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ သဓဇ္ဇ- ကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။ သကဘာဝေန၊ မိမိကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သန္တာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သံသမဇ္ဈေ၊ သံသာအလယ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ကထေန္တော ကထေန္တောဝ၊ ပြော ဆိုလျက် ပြောဆိုလျက်သာလျှင်။ “မယံ၊ ငါ၏။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စုလစ်မွန်ချွန် အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်သည်။ ဒါရုဘဏ္ဍက မဟာတိဿဿ၊ ဒါရုဘဏ္ဍက မဟာတိဿ-မည်သော ဒါယကာ၏။ ဟတ္ထော၊ လက်သို့။ ပတ္တကာလတော၊ ရောက်သောအခါမှ။ ပဌာယယေဝ၊ စ၍သာလျှင်။ စလတု၊ လှုပ်စေသတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋ္ဌတ္တာရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ရှိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။

ကာကဝဏ္ဏတိဿမဟာရာဇာ၊ ကာကဝဏ္ဏတိဿ-မည်သော မင်းမြတ်သည်။ “ဧကော၊ တယောက်သော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသဘတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့။ ဂန္တု၊ သွား၍။ သက္ကာရသမ္ပာနံ၊ အရှိအသေပြုခြင်း၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စုလစ်မွန်ချွန် အထွတ်တပ် သော ပြာသာဒ်ကို။ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ တတ္ထ၊ ထို ပြာသာဒ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ စိတက-

၁။ သဏ္ဌာတုံ- (ဆဋ္ဌ) ၂+၂+၂။ ဟတ္ထေန ဖုဋ္ဌကာလေယေဝ- (ဆဋ္ဌ)

ဌာနံ၊ ထင်းပုံရှိရာ အရပ်သို့။ ဂမိဿံမ၊ သွားကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
ဥက္ခိပန္နော၊ ချီမြောက်သည်။ ရှိသော်။ စာလေတံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။
နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ရာဇာ၊ ကာကဝဏ္ဏတိဿ မင်းသည်။ ဘိက္ခုသံသံ၊
ရဟန်းအပေါင်းကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထေရေန၊ မထေရ်
သည်။ ကထိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုနီးသော စကားသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ကထိတဝိဇာနံ၊ ပြောဆိုအပ်သော အစီအရင်ကို။
အာစိက္ခံ၊ သူ၊ ကြားကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ ဥပါသကံ၊ ထိုဥပါ
သကာကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ “တယာ၊ သင်သည်။ ဣတော၊
ဤနေ့မှ။ သတ္တဒိဝသမတ္တကေ၊ ခုနစ်ရက်၏ အထက်၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
သော။ မဂ္ဂပုဋိပန္နဿ၊ ခရီးသို့သွားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပုဋက-
ဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။ ဒိန္နံ၊ လူအပ်ဖူး၏လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ (မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဋကဘတ္တံ၊ ထမင်းထုပ်ကို။)
အာမ (ဒိန္နံ)၊ ဩဌာ-ပေးလူအပ်ဖူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေ၊ ၁၀၊ သံတော်ဦး
တင်လေ၏။) တေ၊ သင်သည်။ ကေန နိယာမေန၊ အဘယ်သို့သော အမှတ်ဖြင့်။
ဒိန္နံ၊ လူဖူးသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။) သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ တံ
ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သဗ္ဗံ၊ အကုန်။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါရုဘဏ္ဍကတိဿ-မည်သော သူဆင်းရဲ
ယောက်ျားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘေရဿ၊ မထေရ်၏။ ကုဋ္ဌာဂါရဋ္ဌာနံ၊
စုလစ်မွန်ချွန် အထွတ်တပ်သော ပြာသာဒ်ရှိရာအရပ်သို့။ “ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။
တံ ထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သဉ္ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလော့။ သော ဝါ၊ ထို
သင်ဆွမ်းလှူသောမထေရ်လော။ အညော ဝါ၊ တပါးသောမထေရ်လော။”
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောက်ျား
သည်။ ဂန္တော၊ သွား၍။ သာဏိံ၊ တင်းတိမ်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မြောက်၍။
ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။
ဒွိတိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ ရင်ဘတ်ကို။
သန္ဓာရေန္တော၊ ကောင်းစွာမ-လျက်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
ဂန္တော၊ သွား၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယျော၊
အရှင်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုဒါရုဘဏ္ဍကတိဿ-အမည်ရှိသော ဒါယကာအား။ ရာဇာ၊ ကာက-

၁။ သဉ္ဇာန= (ဆဋ္ဌ)

နိပါတ်]

၁၀ - အပရိဒ္ဓိရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၀၉

ဝဏ္ဏတိဿ-မင်းမြတ်သည်။ မဟာပဿာဓနံ၊ မြတ်သောတန်ဆာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ “ဘတိက မဟာတိဿ၊ နောင်တော် မဟာတိဿ။ တံ၊ ထိုမြတ်သောတန်ဆာကို။ ပဿာဓေတွာ၊ ဝတ်ဆင်၍။ အာဂစ္ဆ၊ လာခဲ့လော့။ မယံ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စုလစ်မွန်ချွန်အထွတ်တပ်သောပြာသာဒ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ ချီမြှောက်လော့။” [ဤ“....”အတွင်းစကားရပ်များဆဋ္ဌမုန့်နှင့်မတူ။ ဆဋ္ဌမုတောင်ကော်မာရှေ့၌ တံပဿာဓေတွာ အာဂတံ-ဟုပါရှိသည်။ အပြည့်အစုံ (မတူရာ) ယောဇနာသော်....ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။-မှဆက်၍-တံ၊ထိုမြတ်သောတန်ဆာကို။ ပဿာဓေတွာ၊ ဝတ်ဆင်၍။ အာဂတံ၊ လာသောဒါရုတဏှာကတိဿ-အမည်ရှိသောဒါယကာကို။ “ဘတိက မဟာတိဿ၊ နောင်တော်မဟာတိဿ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ မယံ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စုလစ်မွန်ချွန်အထွတ်တပ်သောပြာသာဒ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ ချီမြှောက်လော့။”-ဟု ယောဇနာရာ၏။-စာတည်း။] ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပဲပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မတ္ထကော၊ ဦးထိပ်ထက်၌။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံသ္မိံယေဝ ခဏော၊ ထိုဏှာ၌ပင်လျှင်။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စုလစ်မွန်ချွန် အထွတ်တပ်သောပြာသာဒ်သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ စိတကမတ္ထကော၊ ထင်းပုံထက်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ စိတကဿ၊ ထင်းပုံ၏။ စတုဟိပိ၊ လေးဘက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကဏ္ဍေဟိ၊ အစွန်းတို့မှ။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

“ပန၊ပိဏ္ဍပါတာပစယနမ္ပတပါး ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏတားကိုဆိုဦးအံ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယဒိဒံ(ယံ-ဣဒံ ယာနိ-ဣမာနိ)သတ္တ အရိယဓနာနိနာမ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော သူတော်တို့၏ဥစ္စာတို့ မည်ကုန်သည်။ (အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေံ ဒါယဇ္ဇံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော သူတော်ကောင်းဥစ္စာဟုဆိုအပ်သော အဓမ္မသည်။ မဟန္တံ ခေါ၊ ကြီးမြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းဥစ္စာဟုဆိုအပ်သောအဓမ္မကို။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိ (တံ-

ပါကဋ္ဌ-ကရောမိ)၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်ပြုဦးအံ့။ ငိပ္ပဋိပန္နံ၊ အမျိုး
အနွယ်တို့၏အကျင့်ကို ကျော်နင်းသောအားဖြင့် လွန်ကျူး၍ကျင့်သော။ ပုတ္တံ၊
သားကို။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ‘အယံ၊ ဤသူသည်။’ (ဋ္ဌ-၃၉၉)
အမှောက်၊ ငါတို့၏။ အပုတ္တော၊ သားမဟုတ်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အပုတ္တ-
တာဝတော၊ သားမဟုတ်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်။) ပရိဗေဟိရံ၊ အပကို။
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုမိဘတို့အပပြုအပ်သော သားသည်။ တေသံ၊
ထိုအမိအဖတို့၏။ အစုယေန၊ သေလွန်သောအခါ၌။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။
န လဘတိ ယသ၊ မရသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကုသိတောပိ၊ ပျင်းရိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဣဒံ အရိယဓနဒါယဇ္ဇံ၊ ဤအရိယာတို့၏ ဥစ္စာဟုဆိုအပ်
သော အမွေကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အာရဒ္ဓဝီရိယောဝ၊ အားထုတ်
အပ်သောလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္ထံ၊ အမွေခံ၏မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊
ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်
သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

“တေ၊ သင်၏။ သတ္တော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
မဟာ ခေါ်ပန၊ သီလ၊ သမာဓိ-စသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ကြီးမြတ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တုနော၊ ဆရာဖြစ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ မာတုကုစ္ဆိမ္မိ၊ မဟာမာယာမယ်တော်ဝမ်း၌။
ပဋိသန္ဓံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟဏကာလေပိ၊ ယူတော်မူသောအခါ၌လည်း
ကောင်း။ အဘိနိက္ခမနေပိ၊ တောထွက်တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း။
အဘိသမ္ပောဓိယမ္ပိ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသောအခါ၌လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနယမကပါဋိဟာရိယဒေဝေါရောဟနအာယုသင်္ခါရ-
ဝေါဿဇ္ဇနေသုပိ၊ ဓမ္မစကြာတရားကိုဟောတော်မူသောအခါ၊ ရေမီးအစုံသော
တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူသောအခါ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်ဆင်း
တော်မူသောအခါ၊ အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူသောအခါ - တို့၌လည်း
ကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း။
ဒသသဟသိ လောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်သည်။ ကမ္မိတ္ထ၊
တုန်လှုပ်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ဧဝံပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္တုနော၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ကုသိတ-
တာဝေနံ၊ ပျင်းရိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဘဝိတု၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။”

နိပါတ်] ၁၈-အပရိဒ္ဓိရာသသံသကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၃၉၁

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တမဟတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ မြတ်သည့်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

“ဇာတိယာပိ၊ အမျိုးအားဖြင့်လည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ န လာမကဇာတိကော၊ ယုတ်မာသောသတောမရှိ။ အသမ္ဘန္ဓာယ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ် အဆက်ဆက်မပျက်သော။ မဟာသမ္ပတပဝဏိယာ၊ မဟာသမ္ပတမင်းအစဉ်အဆက်မှ၊ အာဂတ ဩက္ကာကရာဇဝံသေ၊ လာသော ဩက္ကာကရာဇ်မင်းအနွယ်၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓေါဓနမဟာဇေယျ စ၊ သုဒ္ဓေါဓနမင်း၏ လည်းကောင်း။ မဟာမာယာဒေဝိယာ စ၊ မဟာမာယာဒေဝီမိဖုရား၏လည်းကောင်း။ နေတ္တာ၊ မြေးတည်း။ ရာဟုလဘဒ္ဒဿ၊ ရာဟုလဘတို့သား၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီတည်း။ တယာ နာမ၊ သင်မည်သည်ကား။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇိန ပုတ္တေန၊ ဘုရားသားသည်။ ဟုတူ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ကုသိတေန၊ ပျင်းရိသဖြင့်။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။”

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာတိမဟတ္တံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်သည့်၏ အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

“သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ စေဝ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့ သည် လည်းကောင်း။ အသိတိမဟာသာဝကာ စ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝီရိယေနော၊ လုံ့လဖြင့်သာလျှင်။ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဇိသု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဧတေသံသဗြဟ္မစာရိနံ၊ ထိုသီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇသိ၊ သွားအံ့လော။ န ပဋိပဇ္ဇသိ၊ မသွားအံ့လော။”

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တံ၊ သီတင်းသုံးဖော်၏ မြတ်သည့်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတအဇဂရသဒိသေ၊ တည်သော စပါးကြီးနှင့် တူကုန်သော။ ဝိဿဋ္ဌကာယိကစေတသိကဝီရိယေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကိုယ်၌ဖြစ်သောလုံ့လ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောလုံ့လရှိကုန်သော။ ကုသိတပုဂ္ဂလေ၊ ပျင်းရိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေန္တိသာပိ၊ ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယေ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သော။ ပဟိတတ္ထေ၊ ကိုယ်

၃၉၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ [ကောက

အသက်ကိုမင်းမူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊
 ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၌။ ဝီရိယပ္ပါဒနတ္ထံ၊ လုံ့လကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ။
 နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရစိတ္တဿာပိ၊ ညွတ်သောစိတ်၊ ကိုင်းသောစိတ်၊ ရှိုင်းသောစိတ်ရှိ
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ (ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်
 သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အစဉ်
 ကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှုရှိသော ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ကောဒသ-
 ဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ ဣဗေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။
 ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊
 ထိုဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်ကိုသာလျှင်။ ဓရံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဘိနိ-
 ဝေသံ၊ ဝိပဿနာ၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အနုက္ကမေန၊
 အာဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်္ဂံ၊
 ဝီရိယသမ္ပေဓဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲမည်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။
 ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည်မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဘုရားဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း လည်း
 ကောင်း။ ဓမ္မ သံဃ သီလ စာဂ ဒေဝတာ နုဿတိ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို
 အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်း၊ သံဃာတော်ဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့
 ခြင်း၊ မိမိ၏သီလဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း၊ မိမိစွန့်ကြဲခြင်း ဂုဏ်
 ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း၊ နတ်တို့၏ သဒ္ဓါ-အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်တူ
 သော မိမိ၏ သဒ္ဓါ-အစရှိသောဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း လည်း
 ကောင်း။ ဥပသမာနုဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်၏ ဝိရာဂဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့
 ခြင်း လည်းကောင်း။ လူပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ရန်ကြမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို
 ကြဉ်ခြင်း၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ သိမ်မွေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို
 မှီဝဲခြင်း၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပသာဒနိယသုတ္တန္တပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ကြည်ညို
 ဖွယ်ရှိသောသုတ္တန်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထို
 ပီတိသမ္ပေဓဇ္ဈင်၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဒသ၊
 တဆယ့်တပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ပီတိသမ္ပေဓဇ္ဈင်္ဂံ၊ ပီတိ
 သမ္ပေဓဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(ဋ္ဌ-၄၀၀) ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ ထိုစကားကို ချဲ့ပြီးအံ့။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားဂုဏ်
 တော်တို့ကို။ အနုဿရန္တဿာပိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား

နိပါတ်]

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတဝဂ္ဂဝဏ္ဏဒု

၃၉၃

လည်း။ ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာရာ-ဈာန်တိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော
ကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မသံဃဂုဏော၊ တရားတော်ဂုဏ်၊ သံဃာတော်ဂုဏ်တို့ကို။
အနုဿရန္တဿာပိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ယာဝ
ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊
နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဒီသရတ္တံ၊
ရည်မြင့်စွာသော ညဉ့်-နေ့ပတ်လုံး။ အဏ္ဏံ၊ မကျိုးမပျက်သည်ကို။ ကတော၊
ပြု၍။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သီလကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
ဒသသီလံ၊ ဆယ်ပါးသောသီလကို။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသောသီလကို။ ပစ္စ-
ဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော။ ဂိဟိနောပိ၊ လူအားလည်းကောင်း။ (ယာဝ
ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဖရ-
မာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။) ဒုဗ္ဘိက္ခကာလာဒီသု၊ ငတ်မွတ်သောအခါ အစရှိသည်တို့၌။ ပဏိတ-
ဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။
“ဝေ နာမ၊ ဤသို့သောဘောဇဉ်မည်သည်ကို။ အဒမ္မာ၊ လူရကုန်ပြီ။” ဣတိ၊
ဤသို့။ စာဂံ၊ မိမိစွန့်ကြဲခြင်းကို။ “ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်း။ (ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံး
စုံသောကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာလေ၊
လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော။
ဂိဟိနောပိ၊ လူအားလည်း။ (ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလ-
သရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊
ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ယေဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကြင်သဒ္ဓါ-
အစရှိသောဂုဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့သည်။ ဒေဝတ္ထံ၊
နတ်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်
သော။ ဂုဏာနံ၊ သဒ္ဓါ-အစရှိသောဂုဏ်တို့၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အတ္ထိတံ၊
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း။ (ယာဝ

၁။ ဒုဗ္ဘိက္ခကာလာဒီသု=(ဆဋ္ဌံ)

ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွာအပ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ သဠိပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ ပတ်လုံးလည်း။ သတ္တတိပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း။ န သမုဒ၊ စရန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တေသံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏။ အပ္ပဝတ္တနဘာဝံ၊ မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။) ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သော သူအားလည်း။ (ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံး စုံသော ကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင် သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) စေတိယဒဿန ဗောဓိဒဿန ထေရဒဿနသု၊ စေတိတော်ကိုဖူးမြင်ခြင်း၊ ဗောဓိပင်ကို ဖူးမြင်ခြင်း၊ မထေရ်ကိုဖူးမြင်ခြင်းတို့၌။ အသက္ကစ္စကိရိယာယ၊ မရိုမသေပြုခြင်းဖြင့်။ သံသုစိတလူခဘာဝေန၊ ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်သည်အဖြစ်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဒီသု၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌။ ပသာဒသိနေဟာ တာဝေန၊ ကြည်ညိုခြင်းတည်းဟူသောအစေးမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဒြဘပိဋေ၊ မြည်း၏ကျောက်ကုန်း၌။ ရဇသဒိသေ၊ မြို့နှင့်တူကုန်သော။ လူပုဂ္ဂလေ၊ ရန်ကြမ်း သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇန္တဿာပိ၊ ရှောင်ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဗုဒ္ဓံ၊ ဒီသု၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌။ ပသာဒဗဟုလေ၊ ကြည်ညိုခြင်းများကုန်သော။ မုဒု စိတ္တေ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိကုန်သော။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလေ၊ သိမ်မွေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောသူအားလည်း။ (ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ရတနတ္ထယဂုဏပရိဒီပဇေ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကိုပြတတ် ကုန်သော။ ပသာဒနိယသုတ္တန္တေ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော သတ္တန်ကိုတို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿာပိ၊ ဆင်ခြင်သော သူအားလည်း။ (ယာဝ ဥပစာရာ၊ ဥပစာတိုင်အောင်။ သကလသရီရံ၊ အလုံး စုံသော ကိုယ်ကို။ ဖရမာနော၊ နှံ့စေလျက်။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင် သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဌာနနိသဇ္ဇာဒီသု၊ ရုပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၌။ ပီတိဥပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ပီတိကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နိန္ဒပေ၊ ကပဗ္ဗာရစိတ္တဿာပိ၊ ညွတ်သော စိတ်၊ ကိုင်းသောစိတ်၊ ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ပီတိသမ္ပော-

၁။ သံသုစိတလူခဘာဝေန= (ဆဋ္ဌ)

ဇျှင်၊ ပီတိသမ္မောဇျင်သည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိ-
 ကမ္မိကော၊ အစဉ်ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသား
 သည်။ ကောဒသဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ ဣဇေဟိ၊ ကဒရဏဟိ၊ ဤ
 အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပီတိသမ္မောဇျင်၊ ပီတိသမ္မောဇျင်ကို။ သမ္မဋ္ဌာပေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထိုပီတိသမ္မောဇျင်ကိုသာလျှင်။ ဓုရံ၊ အကြီးအမှူးကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ အဘိနိဝေသံ၊ ဝိပဿနာ၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာ-
 တိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်
 အောင်။ ပီတိသမ္မောဇျင်၊ ပီတိသမ္မောဇျင်ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲ
 မည်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊
 ပွားစေအပ်ပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဏီတဘောဇနသေဝနတာ၊ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်
 လည်းကောင်း။ ဥတုသုခသေဝနတာ၊ လျှောက်ပတ်သောဥတုကို မှီဝဲသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣရိယာပထသုခသေဝနတာ၊ လျှောက်ပတ်သောဣရိယာ
 ပုထ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈတ္တပယောဂတာ၊ အလယ်ဖြစ်သော
 သဘော၌ တည်ခြင်းလုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သာရဒ္ဒကာယပုဂ္ဂလ-
 ပရိဝဇ္ဇနတာ၊ ပူပန်သောကိုယ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည်သည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း။ ပဿဒ္ဒကာယပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို
 မှီဝဲသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမ္မောဇျင်၌ ညွတ်
 သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇျင်၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇျင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်
 ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ သိနိဒ္ဓံ၊
 သိမ်မွေ့သော။ သပ္ပါယဘောဇနံ၊ လျှောက်ပတ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိယာပိ၊
 စားသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ (ပဿဒ္ဓိ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။) သိတုဏှေသု၊ အချမ်းအပူဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥတုသု စ၊ ဥတုတို့တွင်
 လည်းကောင်း။ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဣရိယာပထေသု စ၊
 ဣရိယာပုထ်တို့တွင်လည်းကောင်း။ သပ္ပါယဥတုဉ္စ၊ လျှောက်ပတ်သောဥတုကို
 လည်းကောင်း။ ဣရိယာပထဉ္စ၊ လျှောက်ပတ်သော ဣရိယာပုထ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ သေဝန္တိယာပိ၊ မှီဝဲသောသူအားလည်း။ ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ မဟာပုရိသဇာတိကော၊

ယောကျ်ားမြတ် သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဥတုဣရိယာပထက္ခမော၊ အလုံးစုံ
သောဥတု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်ကို သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
တံ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ် သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ
(၀စနံ)၊ ဤဥတုသုခသေဝနတာ၊ ဣရိယာပထသုခသေဝနတာ-ဟူသော
စကားကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဘာဝဝိသဘာ-
ဂတာ၊ သဘောတူ သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသေဝ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဝိသဘာဝေ၊ သဘောမတူကုန်သော။ ဥတုဣရိယာ-
ပထေ၊ ဥတု၊ ဣရိယာပုထ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည်၍။ သဘာဝေ၊ သဘောတူ
ကုန်သော။ (ဥတုဣရိယာပထေ၊ ဥတု၊ ဣရိယာပုထ်တို့ကို။) သေဝန္တဿ၊ မှီဝဲသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏
လည်းကောင်း။ ပရဿ စ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ ကမ္မဿကတပစ္စဝေ-
က္ခဏာ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ ဇေဗ္ဗတ္တပယော-
ဂေါ၊ အလယ်ဖြစ်သောသဘော၌တည်သော လုံ့လဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဣမိနာ မဇ္ဈတ္တပယောဂေန၊ ဤမဇ္ဈတ္တပယောဂဖြင့်။ (ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိသည်။)
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လေဇ္ဈဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ခဲ၊ လှံတံ-
အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိဟေဋ္ဌယမာနော၊ ညှဉ်းဆဲလျက်။ ဝိရေတိ၊
လှည့်လည်၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာရဒ္ဓကဘယံ၊ ပူပန်သော
ကိုယ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေန္တဿာပိ၊ ရှောင်ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်း။ (ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) သံယတပါဒပါဏံ၊
စောင့်ရှောက်အပ်သော ခြေလက်ရှိသော။ ပဿဒ္ဓကဘယံ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်
ရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောသူအားလည်း။ (ပဿဒ္ဓိ၊
ပဿဒ္ဓိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။) ဌာနနိသဇ္ဇာဒီသု၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-အစရှိ
သည်တို့၌။ (ဋ္ဌ - ၄၀၁) ပဿဒ္ဓိဥပ္ပါဒနတ္ထာယ၊ ပဿဒ္ဓိကို ဖြစ်စေခြင်း
ငှာ။ နိန္ဒနပါဏပတ္တာရစိတ္တဿာပိ၊ ညှတ်သောစိတ်၊ ကိုင်းသောစိတ်၊ ရှိုင်းသော
စိတ်-ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိသည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။)
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အစ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုရှိသော။
ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရ-
ဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်ကို။ သမု-
ဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထိုပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်ကိုပင်လျှင်။ ဓုရံ၊ အကြီး
အမှူးကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်
၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊
ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။

၂၂

ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲမည်၏။
ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊ ပွားစေအပ်
ပြီးသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာ၊ အတွင်းအပဖြစ်သောဝတ္ထုတို့၏ သန့်ရှင်းသည်၏
အဖြစ်ကို ပြခြင်းလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနတာ၊ သဒ္ဓါ-အစရှိ
သောဣန္ဒြိယငါးပါးတို့၏ မျှသည်အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းလည်းကောင်း။ နိမိတ္တ-
ကုသလတာ၊ ကသိုဏ်း-စသောနိမိတ်၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
သမယေ၊ ချီးပင့်သောအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏနတာ၊ ချီးပင့်သည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သမယေ၊ နှိပ်သင့်သောအခါ၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။
နိဂ္ဂဏနတာ၊ နှိပ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သမယေ၊ ရှင်စေသင့်သောအခါ
၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ သမ္ပဟံသနတာ၊ ရှင်စေသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
သမယေ၊ လျစ်လျူရှုသင့်သောအခါ၌။ (စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။) အဇ္ဈုပေက္ခနတာ၊
လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတာ၊
မတည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သမာဟိတ-
ပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။
ဈာနဝိမောက္ခပစ္စဝေက္ခဏတာ၊ ဈာန်၊ ဝိမောက္ခတို့ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုသမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောဒသ၊ တဆယ့်တပါး ခုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရား
တို့သည်။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း
ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာ-အစရှိသော
တဆယ့်တပါးသော အကြောင်းတို့တွင်။ ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယတာ စ၊ ဝတ္ထု-
ဝိသဒကိရိယတာ ကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသမတ္တပဋိပါဒနတာ စ၊ ဣန္ဒြိယ-
သမတ္တပဋိပါဒနတာ ကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

နိမိတ္တကုသလတာ နာမ၊ နိမိတ္တကုသလတာ-မည်သည်ကား။ ကသိဏ-
နိမိတ္တဿ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟကုသလတာ၊ သင်ယူခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏
အဖြစ်တည်း။ သမယေ စိတ္တဿ ပဂ္ဂဏနတာတိ၊ သမယေ စိတ္တဿ ပဂ္ဂဏနတာ
ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ အတိသိထိလဝီရိယတာဒီဟိ၊
လွန်စွာလျော့သောလုံ့လရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
လိနံ၊ တူန့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဓမ္မဝိစယ-
ဝီရိယပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂသမုဋ္ဌာပနေန၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပီတိ-သမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို

ဖြစ်စေသဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှနံ၊ ချီးပင့်ခြင်းတည်း။ သမယေ
 စိတ္တဿ နိဂ္ဂဏှနတတံ၊ သမယေ စိတ္တဿ နိဂ္ဂဏှနတတ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ
 သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ အစွာရဒ္ဓဝိရိယတာဒိဟံ၊ လွန်စွာအားထုတ်အပ်သော
 လုံ့လရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဒ္ဓတံ၊ ပျံ့လွင့်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ပဿဒ္ဓိသမာဓိ-
 ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂသမုဋ္ဌာပနေန၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ၊
 ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ နိဂ္ဂဏှနံ၊ နှိပ်ခြင်း
 တည်း။ သမယေ သမ္ပဟံသနတတံ၊ သမယေ သမ္ပဟံသနတတ-ဟူသည်ကား။
 ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပညာပယောဂမန္တတဘယ
 ဝါ၊ ပညာ၊ လုံ့လ-နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပသမသုခါန-
 ဝိဂမေန ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ နိရဿာဒံ၊
 သာယာအပ်သောသဘောကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို
 အခါ၌။ အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထုပစ္စဝေက္ခဏေန၊ ရှစ်ပါးသောသံဝေဂဝတ္ထုကို
 ဆင်ခြင်သဖြင့်။ သံဝေဂဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သံဝေဂ-
 ဝတ္ထုနိ နာမ၊ သံဝေဂဝတ္ထုတို့မည်သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
 ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ-တို့လည်းကောင်း။
 ပဉ္စမံ၊ ငါးခုခမြောက်သော။ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲလည်း
 ကောင်း။ အတိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌။ ဝဇ္ဇမူလကံ၊ ဝဋ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိ
 သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း။ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဘဝ၌။ ဝဇ္ဇမူလကံ၊
 ဝဋ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊
 ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အာဟာရကိုရှာမှီးခြင်းလျှင်
 အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း။ ဣတိ (ဣမာနိ)၊ ဤ
 သည်တို့ကား။ (အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သံဝေဂဝတ္ထုနိ နာမ၊ သံဝေဂဝတ္ထု
 တို့မည်ကုန်၏။) ရတနတ္ထယဂုဏာနုဿရဏေန စ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကို
 အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဖြင့်လည်း။ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေတတ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကို။ “သမယေ၊
 အခါ၌။ သမ္ပဟံသနတတံ၊ သမ္ပဟံသနတတ”ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သမယေ အဇ္ဈုပေက္ခနတတ နာမ၊ သမယေ အဇ္ဈုပေက္ခနတတ-မည်သည်ကား။
 ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ သမ္မာပဒ္ဓိပတ္တိံ၊ ကောင်းစွာ ပြုကြင့်ခြင်းကို။

အာဂမ္မ၊ စုံ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အလိနံ၊ မတုန်သည်။ အနုဒ္ဓတံ၊ မပျံ့လွင့်သည်။ အနိရဿာဒံ၊ သာယာခြင်းရှိသည်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ သပ္ပေဝတ္တံ။ အညီအမျှဖြစ်သည်။ သမထဝီထိပဋိပန္နံ၊ သမထတည်းဟူသော ခရီးသို့ သွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုစိတ်ကို။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟသမ္ပဟံသနေသု၊ ချီးပင့်ခြင်း၊ နှိပ်ခြင်း၊ ရှင်စေခြင်းတို့၌။ အဗျာပါရံ၊ ကြောင့်ကြ အားထုတ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ (ကံမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။) သပ္ပေဝတ္တေသု၊ အညီအမျှဖြစ်ကုန်သော။ အဿေသု၊ မြင်းတို့၌။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ (အဗျာပါရံ၊ ကြောင့်ကြ အားထုတ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ) ဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့တည်း။ အယံ၊ ဤကြောင့်ကြ အားထုတ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကို။ “သမယေ၊ အခါ၌။ အဇ္ဈုပေက္ခနုတာတိ၊ အဇ္ဈုပေက္ခနုတာ-ဟူ၍။” ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနုတာ နာမ၊ အသမာဟိတပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနုတာ-မည်သည်ကား။ ဥပစာရံ ဝါ၊ ဥပစာသို့ လည်းကောင်း။ အပ္ပနံ ဝါ၊ အပ္ပနာသို့လည်းကောင်း။ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်ကုန်သော။ (ဋ-၄၀၂) ဝိက္ခိတ္တံ၊ စိတ္တာနံ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အာရကော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြပ်ခြင်းတည်း။ သမာဟိတပုဂ္ဂလ သေဝနုတာ နာမ၊ သမာဟိတပုဂ္ဂလသေဝနုတာ-မည်သည်ကား။ ဥပစာရေန ဝါ၊ ဥပစာရဖြင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပနာယ ဝါ၊ အပ္ပနာဖြင့်လည်းကောင်း။ သမာဟိတဝိက္ခိတ္တာနံ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ (ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။) သေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းတည်း။ ဘဇနာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်း။ ပယိရူပါသနာ၊ ရိုသေ ခ-ယမ်းခြင်းတည်း။ တဒဓိမုတ္တတာ နာမ၊ တဒဓိမုတ္တတာ-မည်သည်ကား။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၌။ သမာဓိဥပ္ပါဒနတ္ထိယေဝ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်။ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရမိတ္တတာ၊ ညွတ်သောစိတ်၊ ကိုင်းသောစိတ်၊ ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဋိပဇ္ဇေကာ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သေ(သေသာသမာဓိသမ္ပေ-ဇ္ဈာန်)၊ ဤ သမာဓိသမ္ပေ-ဇ္ဈာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဒိကမ္ပိကာ၊ အဝဉ္စကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ကောဒသဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမာဓိသမ္ပေ-ဇ္ဈာန်၊ သမာဓိသမ္ပေ-ဇ္ဈာန်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထိုသမာဓိ သမ္ပေ-ဇ္ဈာန်ကိုပင်လျှင်။

၁။ န ဗျာပါရံ အာပဇ္ဇတိ=(ဆဋ္ဌ)

ရရံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အဘိနိဝေသံ၊ ဝိပဿနာ၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဇေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲမည်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမဇ္ဈတ္တတာ၊ သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ-သတ္တဝါတို့၌ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတာ၊ အတိုင်းမသိသော သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရကေလာယနုပုဂ္ဂလ ပရိဝေဇနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလသေဝနတာ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ တဒဓိမုတ္တတာ၊ ထိုဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၌ ညွတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံယ၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တမဇ္ဈတ္တတာ-အစရှိသော ငါးပါးသော အကြောင်းတို့တွင်။ “တံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ ဂမိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ဧသောပိ၊ ဤသူ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကေလာယသိ၊ လျစ်လျူရှုသနည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကမ္မဿကတပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ ကံသာလျှင် မိမိတို့၏ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ “ပရေတ္ထတော၊ ပရေတ္ထအားဖြင့်။ သတ္တောယေဝ၊ သတ္တဝါသည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကေလာယသိ၊ မြတ်နိုးသနည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဿတ္တပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ သတ္တဝါမဟုတ်သည်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သတ္တမဇ္ဈတ္တတံ၊ သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ-သတ္တဝါတို့၌ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ “ဣဒံ စိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်။

အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝဏ္ဏဝိကာရဉ္စေတ၊ အဆင်း၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့
 လည်းကောင်း။ ဗိဏ္ဏဘာဝဉ္စ၊ ဆွေးမြည့်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဥပ-
 ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ပါဒပုဉ္ဇနစောဠကံ၊ ခြေသတ်ပုဆိုးသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
 ယဋ္ဌိကောဋိယာ၊ တောင်ဝှေးစွန်းဖြင့်။ ဆဒ္ဓနိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုသင်္ကန်း၏။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ သစေ ပန ဘဝေယျ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။) အဿ၊ ထိုသင်္ကန်း
 ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝိနဿိတုံ၊ ပျက်စီးခြင်းငှာ။ န ဒဒေယျ၊ မပေးရာ။” ဣတိ ဝေံ၊
 ဤသို့။ အဿာမိကဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ အရှင်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်
 သဖြင့်လည်းကောင်း။ “ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်။ အနုဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်မခံ။ တာဝ-
 ကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်သာတည်း။” ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ တာဝကာလိက-
 ဘာဝပစ္စဝေက္ခဏေန စ၊ အခိုက်အတန့်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။
 သင်္ခါရမဇ္ဈတ္တတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်ကို။ သမုဋ္ဌာယေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ (ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
 ကို။ ကာတဗ္ဗာ) ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံ (တထာ)၊ ထိုအတူ၊ ပတ္တာဒိသုပိ၊
 သပိတ်-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။

သတ္တသင်္ခါရကေလယနပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတတိ ဧတ္ထ၊ သတ္တသင်္ခါရကေလ-
 ယနပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနတတ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဝိဟိ ဝါ၊ လူသည်မူလည်း။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တမိတာ-
 ဒိကေ၊ သားသမီးအစရှိသောသူတို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ ရဟန်းပြုသည်မူ
 လည်း။ (ဟုတော၊ ဖြစ်၍။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အန္တေ ဝါသိကသမာနုပဇ္ဈာယ-
 ကာဒိကေ၊ အနီးနေတပည့်၊ တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသောသူ-အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကို။ မမာယတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟုပြု၏။ သဟဇ္ဈေနေတ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင်လျှင်။
 နေသံ၊ ထိုသား-သမီး၊ အနီးနေတပည့်၊ တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသောသူ အစရှိ
 သောသူတို့၏။ ကေသဇ္ဈေဒနသုစိကမ္မပိဝရဓဓာဝနရဇနုတ္တပဇနဒိနိ၊ ခံရိတ်
 ခြင်း၊ အပ်ချုပ်ခြင်း၊ သင်္ကန်းဖွပ်ခြင်း၊ သင်္ကန်းဆုံးခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို။ ကဏှေတိ၊ ပြု၏။ မဟုတ္တမ္ပိ၊ တဏှမူလည်း။ အပဿန္တော၊
 မမြင်သည်ရှိသော်။ “အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ သာမဏေရော၊ သာဏေ
 သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ (ဂတော၊ သွားသနည်း။) အသုကော၊
 ဤအမည်ရှိသော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့။
 (ဂတော၊ သွားသနည်း။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘန္တမိဂေါ ဝိယ၊ တုန်လှုပ်သော

တောသမင်ကဲ့သို့။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဩလောကေတိ၊
ကြည့်၏။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ ကေသဇ္ဈေဒနာဒိနံ၊ ဆံရိတ်ခြင်း
အစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ “မုဟုတ္တံ၊ တဇာဏဗျူ။ အသုကံ၊ ဤ
အမည်ရှိသော သာမဇာတိ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို။ တာဝ ပေသေထ၊ စေကုန်ဦးလော့။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိယမာနောပိ၊ တောင်းပန်အပ်သော်လည်း။ “အဗ္ဗေပိ၊ ငါတို့
သည်လည်း။ တံ (သာမဇာတိ)၊ ထိုသာမဇာတိကို။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မံ၊
အမှုကို။ န ကာရေမ၊ မပြုစေကုန်။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ နံ၊ ထိုသာမဇာတိကို။
ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍။ (ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။) ကိလမေဿထ၊ ပင်ပန်းစေ
ကုန်လတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ န ဒေတိ၊ မပေး။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။
သတ္တကေလာယနော နာမ၊ သတ္တဝါတို့၌ လျှပ်ပေါ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ပန၊
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စိဝရပတ္တထာလကကတ္တရယဋ္ဌိ-
အာဒိနိ၊ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ခွက်၊ တောင်ဝှေး-အစရှိသည်တို့ကို။ မမာယတိ၊
ငါ၏ဥစ္စာဟုပြု၏။ အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမ-
သိတုမ္ပိ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှာလည်း။ န ဒေတိ၊ မပေး။ (ဋ္ဌ-၄၀၃) တာဝကာ
လိကံ၊ အခိုက်အတန့်။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သည်ရှိသော်။ “မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်း၊ ခွက်၊ တောင်ဝှေး-အစရှိသည်ကို။ မာနယန္တော၊
မြတ်နိုးကုန်လျက်။ န ပရိတုဉ္ဇာမ၊ မသုံးဆောင်ကုန်။ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား။
ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒဿာမ၊ ပေးရကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သင်္ခါရကေလာယနော နာမ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌
လျှပ်ပေါ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ပန၊ ဗျုတိရိက်မှတပါး အနွယ်-ကိုဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဒွိသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသု ဝတ္ထုသု၊ ထိုသတ္တဝါ၊ သင်္ခါရဟု
ဆိုအပ်သောဝတ္ထုတို့၌။ မဇ္ဈတ္တော ဥဒါသိနော၊ လျစ်လျူရှုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တော နာမ၊ သတ္တဝါ၊ သင်္ခါ
ရတရားတို့၌ လျစ်လျူရှုသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ ဥပေက္ခာ-
သမ္မောဇ္ဈာနံ၊ ဤ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈာန်သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသဘောရှိသော။
သတ္တသင်္ခါရကေလာယနပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ မြတ်နိုးသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇေန္တဿာပိ၊ ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်
အားလည်းကောင်း။ သတ္တသင်္ခါရမဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့၌ လျစ်

၁။ နာယန္တော = (ဆဋ္ဌ)

လျှူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၌။ တဒပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ထို
ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ နိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရစိတ္တဿာပိ၊
ညွတ်သောစိတ်၊ ကိုင်းသောစိတ်၊ ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
ကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာဒိကမ္ပိကော၊ အစဉ်
ကမ္ပဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဥပေက္ခာ-
သမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တဒေဝ၊ ထို
ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကိုပင်လျှင်။ ဓရံ၊ အကြီးအကဲကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဘိနိ-
ဝေသံ၊ ဝိပဿနာ၌နုလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အနုက္ကမေန၊
အစဉ်အားဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ယာဝ အရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်၊
ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ နာမ၊ ပွားစေဆဲမည်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။
ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘာဝိတော နာမ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည် မည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေပိ သတ္တ သမ္မောဇ္ဈင်၊ ဤခုနစ်
ပါးသော သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်း။ လောကီယလောကုတ္တရ မိဿကာဝ၊
လောကီ၊ လောကုတ္တရာနှင့်ရောသော 'သမ္မောဇ္ဈင်တို့ကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

၄၁၉။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ ဘာဝေတိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ ဘာဝေတိ-ဟူသည်ကား။
အဋ္ဌဂီကဿ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အာဒိဘူတံ၊
အစဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဗြူဟေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။
သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ-အစရှိသော ရှစ်ပါးသော
မဂ္ဂင်တို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ သမ္မာဒဿနလက္ခဏာ၊ မဖောက်မပြန်
အနိစ္စ-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာ-
သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ သမ္မာအဘိနိရောပနလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာ
အာရုံသို့ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို ရှေ့ရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာဝါစာ၊
သမ္မာဝါစာသည်။ သမ္မာပရိဂ္ဂါဟလက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို
နာယူသောသမ္မယုတ်တရားတို့ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊
သမ္မာကမ္မန္တသည်။ သမ္မာသမုဋ္ဌာပနလက္ခဏော။ ကောင်းစွာ အပြစ်မရှိသော
အမှုကို ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာအာဇီဝသည်။

သမ္မာဝေါဒါနလက္ခဏော^၁၊ ကောင်းစွာ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ တည်ခြင်းကို ဖြူစင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမသည်။ သမ္မာပဂ္ဂဟလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးမြှင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ သမ္မာဥပဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာ အာရုံသို့ ကပ်၍တည်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ သမ္မာသမာဓာနလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ထားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

တေသံ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ-အစရှိသော ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်တို့တွင်။ ကောကဿ၊ တပါးတပါးသော မဂ္ဂင်၏။ တိဏိ တိဏိ၊ သုံးပါး သုံးပါးကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ ကိစ္စတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ တပါးတပါးသောမဂ္ဂင်၏ သုံးပါးသုံးပါးသော ကိစ္စတို့ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ အညေဟိပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တပုဋိစ္ဆာဒကမောဟဝိဓမ္မနဝသေန၊ ထိုသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သောမောဟကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့မဝေသော အားဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ စ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဿထိ၊ မြင်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒယောပိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-အစရှိသည် တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် အတူသာလျှင်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနိ စ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ-အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ နိရောဓဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝိသေသတော ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင် အစရှိသည်တို့တွင်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ သဟဘာတဓမ္မေ၊ သဟဘတ် တရားတို့ကို။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေ့ရှောင်ဘတ်၏။ သမ္မာဝါဒာ၊ သမ္မာဝါဒာသည်။ [သုဘာသိတသမ္ပုဋ္ဌိဂ္ဂါဟကေ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကားကို နာယူကုန်သော။ ဇနေ စ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ စ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို လည်းကောင်း။] သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ [နိရာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ကာတဗ္ဗံ၊

၁။ သမ္မာဝေါပါနလက္ခဏော = (ဆဋ္ဌ) ၂၊ ဤ၊ ...] လောကုတ္တရ်အတွင်းဆဋ္ဌ-မုဉ်းမပါ။

ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။] သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ သမ္မာအာဇီဝေ၊ သမ္မာအာဇီဝ-သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ (ဇီဝိတိန္ဒြိယဝုတ္တိံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ဘည်ခြင်းကို။) ဝေ၊ ဒါပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ (သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။) ပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ (သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။) ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်စေတတ်၏။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဒဟတိ၊ အာရုံ၌ထားတတ်၏။

အပိစ(အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယော၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ့။) နေသာ သမာဒိဋ္ဌိ နာမ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အဖို့၌။ နာနာက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောခဏရှိသည်။ နာနာရမ္မဏာ၊ အထူးထူးသောအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂကာလေ၊ မဂ်ကာလ၌။ ကေက္ခဏာ၊ တခုသောခဏရှိသည်။ ကောရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော တခုသော အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိစ္စတော ပန၊ ကိစ္စအားဖြင့်ကား။ ဒုက္ခေ (၄-၄၈၄)ဉာဏန္တိအာဒိနိ၊ ဒုက္ခေ ဉာဏံ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပိ-ဒေယာပိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အဖို့၌။ နာနာက္ခဏာ၊ အထူးထူးသော ခဏရှိကုန်သည်။ နာနာရမ္မဏာ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂကာလေ၊ မဂ်ကာလ၌။ ကေက္ခဏာ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏရှိကုန်သည်။ ကောရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော တခုသော အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထို သမ္မာသင်္ကပ္ပ-မဂ္ဂင်-အစရှိသည်တို့တွင်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-သည်။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေ၊ ကာမမုတ္တက်မြောက်ခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံလည်းကောင်း။ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံလည်းကောင်း။ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေ၊ သူတပါးတို့၏စီးပွားချမ်းသာကို မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိသုံးပါးကုန်သော။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သမ္မာဝါစာဒယော၊ သမ္မာဝါစာ-အစရှိကုန်သော။ ဝိရတိ-ယောပိ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်းကောင်း။ စေတနာဒယောပိ၊ စေတနာအစရှိသည်

တို့သည်လည်းကောင်း။ (ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ရှေးအဖို့၌။) ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂက္ခဏေ ပန၊ မဂ်ခဏ၌ကား။ ဝိရတိယောဝ၊ ဝိရတိတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမလည်းကောင်း။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမ္ပိဒ္ဓယံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးအပေါင်းသည်လည်း။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနသတိပဋ္ဌာနဝသေန၊ သမ္ပပ္ပဓာန၊ သတိပဋ္ဌာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သမ္မာသမာဓိ ပန၊ သမ္မာသမာဓိသည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေပိ၊ ရှေးအဖို့၌လည်းကောင်း။ မဂ္ဂက္ခဏေပိ၊ မဂ်ခဏ၌လည်းကောင်း။ သမ္မာသမာဓိဇေဝ၊ သမ္မာသမာဓိသည်သာလျှင်တည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့တွင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော။ ယောဂိနော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗဟူပကာရတ္တာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမူ၏။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကို။ “ပညာပဇ္ဇောတော ပညာသတ္တ”န္တိ စ၊ ပညာပဇ္ဇောတော၊ ပညာသတ္တံ ဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ ဝိပဿနာဉာဏသင်္ခါတာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော။ တောယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်။ အဝိဇ္ဇန္တကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ကို။ ဝိဓမ္မိတော၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကိလေသစောရေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ခိုးသူတို့ကို။ သာတေန္တော၊ သတ်လျက်။ ဓေမေန၊ ဘေးမရှိသဖြင့်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ ပဋိပန္နဿ ယောဂိနော ဗဟူပကာရတ္တာ ပဌမံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဒေသိတာ” တိ၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ ပဋိပန္နဿ ယောဂိနော ဗဟူပကာရတ္တာ ပဌမံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဒေသိတာ-ဟူ၍။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ပန၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်၏အခြားမဲ့၌ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်ကိုဆိုဦးအံ့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်သည်။ တဿာ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်အား။ ဗဟူ-

၁။ နိဿယ-မူဟောင်း၌မပါ။ ဆဋ္ဌမူအရထည့်လိုက်သည်။
 ၂။ ဗဟူပကာရတ္တာ= (ဆဋ္ဌ)

ပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်၏အခြားမဲ့၌။ (သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို။)
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ(တံ-ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ)၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်
 ပြုဦးအံ့။ ဟေရညိကော၊ ဝေပန်းထိမ်သည်သည်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရိ-
 ဝတ္တေတွာ၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍။ ကွေုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ကပာ-
 ပဏံ၊ အသပြာကို။ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်လျက်။ “အယံ၊ ဤအသပြာသည်။
 ကုဋ္ဌော၊ စဉ်းလဲ၏။ အယံ၊ ဤအသပြာသည်။ နဆကော၊ ကောင်း
 မှန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ ယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ၊
 ယောဂါဝစရောပိ၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ရှေ့အဖို့၌
 ဝိတက္ကေန၊ ဝိတက်ဖြင့်။ ဝိတက္ကေတွာ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံ၍ ကြံ၍။ ဝိပဿနာ-
 ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်သည်ဖြစ်၍။ “ဣမေ
 ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရ တရားတို့တည်း။ ဣမေ
 ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ရူပါဝစရာဒယော၊ ရူပါဝစရ-အစရှိသောတရားတို့
 တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝါပန၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား။
 ပုရိသေန၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။ ကောဋီယံ၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
 ၍။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။
 မဟာရက္ခံ၊ ကြီးစွာသောသင်္ကေတ။ တစ္ဆကော၊ သစ်ရွှေသမားသည်။ ဝါသိယာ၊
 ပဲခုပ်ဖြင့်။ တစ္ဆေတွာ၊ ရွှေချော၍။ ကမ္မေ၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း၊
 အိမ် စသောအမှု၌။ ဥပနုတိ ယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ၊
 ဝိတက္ကေန၊ ဝိတက်သည်။ ဝိတက္ကေတွာ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံ၍ ကြံ၍။ (ဩတိဏ္ဏေ၊
 သက်ကုန်သော။) ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ “ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။
 ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရတို့တည်း။ ဣမေ ဓမ္�ာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ရူပါဝ-
 စရာ၊ ရူပါဝစရတို့တည်း။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊
 နည်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆန္တိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ကမ္မေ၊ အမှု၌။ ဥပနုတိ၊ ဆောင်တတ်၏။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ပန တဿာ ဗဟုပကာရော၊ တသ္မာ
 တဒနန္တရံ ဝုတ္တော” တိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ပန တဿာ ဗဟုပကာရော၊ တသ္မာ
 တဒနန္တရံ ဝုတ္တော-ဟူ၍။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

(၄-၄၀၅) သွာယံ (သော-အယံ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ)၊ ထိုသမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။
 သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအား။ (ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်။

ဟောတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ သမ္မာဝါစာယပိ၊ သမ္မာဝါစာအားလည်း။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ(ကိံ အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ “ပုဗ္ဗေ ခေါ ဂဟပတိ ဝိတက္ကေတွာ ဝိစာရေတွာ ပစ္ဆာ ဝါစံ ဘိန္ဒတိ” တိ၊ ပုဗ္ဗေ ခေါ ဂဟပတိ ဝိတက္ကေတွာ ဝိစာရေတွာ ပစ္ဆာ ဝါစံ ဘိန္ဒတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဂဟပတိ၊ သုကြွယ်။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ရှေး၌လျှင်။ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝိစာရေတွာ၊ စူးစမ်း၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္ဒတိ၊ မြက်၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာသက်ပွဲမဂ္ဂင်၏အခြားမဲ့၌။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပန၊ သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်၏အခြားမဲ့၌ သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်ကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောအမှု ဤမည်သောအမှုကိုလည်း။ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်၍။ လောကေ၊ လောက၌။ ကမ္မန္တေ၊ လယ်လုပ်၊ ကုန်သွယ်ခြင်း-စသော အမှုတို့ကို။ ပယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ ကာယကမ္မဿ၊ ကာယကံအား။ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဝါစာယ၊ သမ္မာဝါစာ၏။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ သမ္မာကမ္မန္တကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စတုပ္ပိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ဝစီဒုစရိတဉ္စ၊ ဝစီဒုရိုက်ကိုလည်းကောင်း။ တံဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကာယဒုစရိတဉ္စ၊ ကာယဒုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဥဘယသုရေတံ၊ ဝစီသုစရိုက်၊ ကာယသုစရိုက်-ဟုဆိုအပ်သော သုစရိုက်နှစ်ပါးကို။ ပူရေန္တဿေဝ၊ ဖြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသေလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဇီဝဋ္ဌမကသီလံ၊ အာဇီဝလျှင်ရှင်ခုမြောက်ရှိသော သီလသည်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (အာဇီဝဋ္ဌမကသီလံ၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည်။ န ပူရတိ၊ မပြည့်။) တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဒုဘယာနန္တရံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော

၁+၁။ နိဿယ-မှဟောင်းတွင်-သမ္မာဝါစာသမ္မာကမ္မန္တသီး-ဟူရှိသည်။

နိပါတ်

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘတဝဂ္ဂဇာနာ

၄၄၉

သမ္မာပါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၏အခြားမဲ့၌။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာအာဇီဝကို။
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

ပန၊ အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုဒ္ဓါဇီဝေန၊ စင်ကြယ်သော
အသက်မွေးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “မေ၊ ငါ့အား။ အာဇီဝေါ၊ အသက်
မွေးခြင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္တာဝတ၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားဖြင့်။ ပရိတေသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ သုတ္တပမတ္တေန၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိတုံ၊
နေခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗ-
ဣရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ဣဒံ ဝိရိယံ၊ ဤလုံ့-
လကို။ အာရုဘိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။
ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝ၏ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာဝါ-
ယာမော၊ သမ္မာဝါယာမကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

တတော၊ ထိုကောင်းစွာအားထုတ်ပြီးသည်မှ။ အာရဒ္ဓဝိရိယေနာပိ၊ အား
ထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကာယာဒိသု၊ ကိုယ် အစရှိကုန်
သော။ စဘူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုသု၊ ဝတ္ထုတို့၌။ သတိ၊ သတိကို။
သုပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ (ဣမံ-
အတ္ထံ)၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ တဒနန္တရံ၊ ထိုသမ္မာ
ဝါယာမ မဂ္ဂင်၏ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိကို။ ဒေသိတော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။

ပခု၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုပဋ္ဌိတာ၊
ကောင်းစွာ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်သော။ သတိ၊ သတိသည်။ သမာဓိဿ၊ သ
မာဓိအား။ ဥပကာရာနုပကာရာနံ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်-ကျေးဇူး မပြုတတ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို။ သမန္နေသိတာ၊
ကောင်းစွာရှု၍။ ဧကတ္တာရမ္ပဏေ၊ တခုတည်းသော အာရုံ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
သမာဓာတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှာ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ သမ္မာသတိယာ၊ သမ္မာသတိ၏။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ သမ္မာသမာဓိ၊
သမ္မာသမာဓိကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမ္ပိ မဂ္ဂေါ၊
ဤ မဂ်ကိုလည်း။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကောဝ၊ လောကီ၊ လော
ကုတ္တရာနှင့်ရောသော မဂ္ဂင်ကိုသာလျှင်။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၂၇။ အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီတိအာဒိသု၊ အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီ ဤသို့အရေသည်
 တို့၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိ
 အပ်၏။) အဇ္ဈတ္တရူပေ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သောကသိုဏ်းရုပ်၌။ ပရိကမ္မဝသေရ၊
 စီးဖြန်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီ နာမ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်
 သော ကသိုဏ်းရုပ်၌ ပရိကမ္မသညာရှိသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ
 (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်၌။ နီလပရိကမ္မံ၊
 နီလကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကရောဇန္တာ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေသေ
 ဝါ၊ ဆံ့၌လည်းကောင်း။ ပိတ္တေ ဝါ၊ သည်းခြေ၌လည်းကောင်း။ အက္ခိတာရ-
 ကာယ ဝါ၊ မျက်လုံး၌လည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပီတပရိကမ္မံ၊ ပီတ-
 ကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကရောဇန္တာ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေဒေ ဝါ၊
 အဆီခဲ၌ လည်းကောင်း။ ဆဝိယာ ဝါ၊ အရေ၌လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒ-
 တလေသု ဝါ၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး-အပြင်တို့၌ လည်းကောင်း။ အက္ခိနံ၊
 မျက်စိတို့၏၊ ပီတကဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ရွှေသောအရပ်၌လည်းကောင်း။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ လောဟိတပရိကမ္မံ၊ လောဟိတ-ကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကရောဇန္တာ၊
 ပြုသောသူသည်။ မံသေ ဝါ၊ အသား၌လည်းကောင်း။ လောဟိတေ ဝါ၊ အသွေး
 ၌ လည်းကောင်း။ ဇိဝှာယ ဝါ၊ လျှာ၌လည်းကောင်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏။
 ရတ္ထဋ္ဌာနေ ဝါ၊ နီသောအရပ်၌လည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဩဒါတ-
 ပရိကမ္မံ၊ ဩဒါတကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကရောဇန္တာ၊ ပြုသောသူသည်။
 အဋ္ဌိမ္ပိ ဝါ၊ အရိုး၌လည်းကောင်း။ ဒန္တေ ဝါ၊ သွား၌လည်းကောင်း။ နဓေ
 ဝါ၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၌လည်းကောင်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏။ သေတ-
 ဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ဖြူသောအရပ်၌လည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ ပန၊ ထို အဇ္ဈတ္တ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော နီလ၊ ပီတ၊ လောဟိတ၊ ဩဒါတ-ကသိုဏ်းသည့်ကား။ သုနီ-
 လံ၊ ကောင်းစွာညိုသည်။ သုပိတံ၊ ကောင်းစွာရွှေသည်။ သုလောဟိတကံ၊
 ကောင်းစွာနီသည်။ သုဩဒါတကံ၊ ကောင်းစွာဖြူသည်။ န ဟောဟိ၊ မဖြစ်။
 အဝိသုဒ္ဓမေဝ၊ မစင်ကြယ်သည်သလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၄-၄၀၆) ကော ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိတိ၊ ကော ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ
 ပဿတိ-ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီး
 သော နည်းဖြင့်။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိမိတ္တံ ပန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်သည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်
 ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်
 ၌။ ပရိကမ္မဿ ဝ၊ ပရိကံ၏လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ အပ္ပနာယ

နိပါတ်

၁၈-အပရအတ္တရာသသံဘဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၁၁

စ၊ အပ္ပနာ၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ‘အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီကော
 ဗဟိဒ္ဓံ၊ ရူပါနိ ပဿတိ’တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီကော ဗဟိဒ္ဓံ၊ ရူပါနိပဿတိ-
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရိတ္တာနိတိ၊ ပရိတ္တာနိဟူသည်ကား။ အဝစိုတာနိ၊
 မပွားစေအပ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒဗ္ဗဏ္ဏာနိတိ၊ သုဝဏ္ဏဒဗ္ဗဏ္ဏာနိ ဟူသည်ကား။
 သုဝဏ္ဏာနိ ဝါ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ ဝါ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ပရိတ္တဝသေနော၊ အနည်းငယ်သောအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်။
 ဣဒံ အဘိဘာယတနံ၊ ဤအဘိဘာယတနကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တာနိ အဘိဘုယျာတိ(ဧတ္ထ)၊ တာနိ အဘိဘုယျ-ဟူသော
 ဤပုဒ်၌။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သမ္ပန္နဂဟဏိကော၊ ပြည့်စုံသော
 ကမ္မဇတေဇောရှိသော။ (ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။) ကဠုတ္ထမတ္တံ၊ တဇ္ဇန်းမျှ
 လောက်သော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ “ဧတ္ထ၊ ဤတဇ္ဇန်းမျှလောက်
 သော ထမင်း၌။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သောအဖြစ်သည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ အတယ်မှာရှိအံ့
 နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သင်္ကခိတွာ၊ ရုံးစု၍။ ကေကဗဠမေဝ၊ တလုတ်တည်း
 ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ(ယထာ)၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။
 ဉာဏုတ္တရိကော၊ လွန်ကဲသောဉာဏ်ရှိသော။ ဝိဘဒ္ဓဉာဏော၊ သန့်ရှင်းသော
 ဉာဏ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “ပရိတ္တကော၊ မပွားစေအပ်သော။ ဧတ္ထ
 အာရမ္မဏ၊ ဤအာရုံ၌။ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားအပ်သောအဖြစ်သည်။ ကိံ
 အတ္ထိ၊ အတယ်မှာရှိအံ့တမ့်။ အယံ၊ ဤပွားစေအပ်သောအာရုံသည်။ မမ၊
 ငါ၏။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ န၊ မဟုတ်။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တာနိ ရူပါနိ၊
 ထိုကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤမပွားစေအပ်သောအာရုံ၌။ နိဗ္ဗိတ္တုပ္ပါဒေနော၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်
 သည်နှင့်သာလျှင်။ သဟ၊ တကွ။ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ
 ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇာနာမိ
 ပဿာမိတိ ဣဒံနာ ပန၊ ဇာနာမိ ပဿာမိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်ကား။ အဿ၊
 ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်
 ၏။ သော စ ခေါ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ သမာပတ္တိတော၊ သမာ-
 ပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တောသမာ-
 ပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံသညီ ဟောတိတိ၊
 ဧဝံသညီ ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ အာဘောဂသညာယပိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌
 ဖြစ်သော အမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဈာနသညာယပိ၊ ဈာန်၌ဖြစ်သော အမှတ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့သောအမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ အဘိဘဝသညာ၊ နှိပ်နင်းခြင်း၌ဖြစ်သော သညာသည်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အန္တောသမာပတ္တိယမ္ပိ၊ သမာပတ်၏ အတွင်း၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အာတောဂလညာ ပန၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်သည်ကား။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဠဟန္တဿေဝ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။

အပ္ပမာဏာနီတိ၊ အပ္ပမာဏာနိ-ဟူသည်ကား။ ဝဇိတပ္ပမာဏာနိ၊ ပွားစေအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ မဟန္တနိ၊ ကြီးကုန်သော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဘိဘုယျာတိ ဧတ္ထ ပန၊ အဘိဘုယျ-ဟူသော ဤပုဒ်၌ကား။ မဟန္တော၊ များစွာစားတတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဧကံ၊ ဟုသော။ ဘတ္ထဝဇိတကံ၊ ထမင်းပွဲ၌ခူးအပ်သော ယောက်ျားတယောက် စားလောက်သောထမင်းကို။ လဘိတော၊ ရရှိ။ “အညောပိ”၊ တပါးသောထမင်းပွဲသည်လည်း။ ဟေတု၊ ဖြစ်စေဦး။ သေ- (ဧသေ)၊ ဤတခုသောထမင်းပွဲသည်။ ယေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ကရိယတိ၊ အဘယ်မှာမှစအံ့တမ္ပံ။” ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုတခုသောထမင်းပွဲကို။ မဟန္တတော၊ များသောအားဖြင့်။ န ပဿတိ ယထာ၊ မရှုသကဲ့သို့။ ဝေဓေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဉာဏတ္တရော၊ လွန်ကဲသောဉာဏ်ရှိသော။ ဝိသဒညဏော၊ သန်ရှင်းသောဉာဏ်ရှိသော။ ဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “တ္ထေ၊ ဤ အပ္ပမာဏဖြစ်သောအာရုံ၌။ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားအပ်သော အဖြစ်သည်။ ကိံ (အတ္ထိ)၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣဒံ အပ္ပမာဏံ၊ ဤ အပ္ပမာဏဖြစ်သော အာရုံသည်။ နာ (အတ္ထိ)၊ မရှိ။ ယေ၊ ငါ၏။ စိတ္တေကဝုတာကရဏေ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကိုပြုခြင်း၌။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တာနိ၊ ထိုအပ္ပမာဏဖြစ်သောအာရုံတို့ကို။ အဘိဘဝိတော၊ နှိပ်နင်း၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အပ္ပမာဏဖြစ်သောအာရုံ၌။ နိမိတ္တုပ္ပါဒေနေဝ၊ နိမိတ်ဖြစ်သည်နှင့်သာလျှင်။ သဟ၊ တဟူ။ အပ္ပနံ၊ အပ္ပနာသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ အရူပသည်တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသည်-ဟူသည်ကား။ အလာဘိတယ ဝါ၊ မရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနတ္တိကတယ ဝါ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဇ္ဈတ္တရူပေ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော ကသိုဏ်းအာရုံ၌။ ပရိကမ္မသညာဝိရဟိတော၊ ပရိကမ္မသညာမှကင်းသည်ဖြစ်၍။

၁။ ဝုဠဟန္တဿေဝ= (ဆဋ္ဌ) ၂။ အညပိ= (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဧကံ= (ဆဋ္ဌ)
၄။ နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။ ဆဋ္ဌ-မူအရူပသညာလိက်သည်။

ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိ-ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ပရိကမ္မဓိ၊ စီးဖြန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တဓိ၊ ပဋိတာဂနိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ပရိကမ္မဿ၊ ပရိကံ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ “အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီကော ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိ” တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီ ကော ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ စတုတ္ထအဘိဘာယတနေ၊ ဤ စတုတ္ထအဘိဘာယတနေ-ဟူသောပုဒ်၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ် အဆုံးအဖြစ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသု (အဘိဘာယတနေသု)၊ ဤ အဘိဘာယတနေ-တို့တွင်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တဖြစ်သော ကသိုဏ်းကို။ ဝိတက္ကစရိတဝသေန၊ ဝိတက်စရိုက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏဖြစ်သောကသိုဏ်း ကို။ မောဟစရိတဝသေန၊ မောဟစရိုက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ သုဝဏ္ဏကသိုဏ်းကို။ ဒေါသစရိတဝသေန၊ ဒေါသပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ကသိုဏ်းကို။ (ဋ-၄၀၇)ရာဂစရိတဝသေန၊ ရာဂပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကား မှန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုဝိဘက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ် အစရှိသည်တို့အား။ ဧတေနိ၊ ထိုပရိတ္တ အစရှိသော အသိုဏ်းရုပ်တို့သည်။ သပ္ပာယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုပရိတ္တ အစရှိသောကသိုဏ်းရုပ်တို့၏။ သာ စ သပ္ပာယတာ၊ ထို လျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဒဂ္ဂ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ စရိယနိဓ္ဓေသေ၊ စရိယနိဓ္ဓေသ၌။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

၂။

ပဉ္စမအဘိဘာယတနာဒိသု၊ ပဉ္စမအဘိဘာယတန-အစရှိသည်တို့၌။ နိလာ- နိတိ၊ နိလာနိ-ဟူသောစကားကို။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝသေန၊ အလုံးစုံညီသော အဆင်း၊ အလုံးစုံအညီဟူ၍ ရှုအပ်သောအဆင်း၊ အလုံးစုံညီသောအရောင် ရှိသော အဆင်းကို သိမ်းကျုံးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

၁+၁။ ပရိကမ္မဿ စေဝ အပ္ပနာယ စ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အာဂတံ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝသေန = (ဆဋ္ဌ)

နီလဝဏ္ဏာနီတိ၊ နီလဝဏ္ဏာနီ ဟူသောစကားကို။ ဝဏ္ဏဝသေန၊ ညိုသော
အဆင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နီလနိဒဿနာနီတိ၊ နီလနိ-
ဒဿနာနီ ဟူသောစကားကို။ နီလနိဒဿနဝသေန၊ အညိုဟူ၍ ရှုအပ်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အပညာယမာနဝိဝရာနိ၊ မထင်သော
အပေါက်ရှိကုန်သည်။ အသံကိဏ္ဍဝဏ္ဏာနိ၊ မရောယှက်သော အဆင်းရှိကုန်
သည်။ ဧကနီလာဒနဝ၊ တစ်ခုနက်ညိုသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊
ထင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
နီလနိဘာသာနီတိ ဣဒံ၊ နီလနိဘာသာနီ ဟူသော ဤစကားကို။ ဩဘာသ-
ဝသေန၊ အရောင်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နီလောဘာသာနိ၊ ညိုသော
အရောင်ရှိကုန်၏။ နီလပ္ပဘာယုတ္တာနိ၊ ညိုသောအရောင်နှင့် ယှဉ်ကုန်၏။ ဣတိ
(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတေန၊ ဤနီလ-
နိဘာသာနိ ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ နေသံ၊ ထိုနီလကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့၏။
သုဝိသုဒ္ဓတံ၊ အသွန်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊
ထိုစကားမှန်၏။ ဝိသုဒ္ဓဝဏ္ဏဝသေနဝ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်း၏ အစွမ်း
အားဖြင့်သာလျှင်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ အဘိဘာယတ-
နာနိ၊ ဤအဘိဘာယတနတို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပီတာဒိသုပိ၊
ပီတ-အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဣမိနာ နယေနဝ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။^၁] ပန၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုဘအဓိမုတ္တံ။ “နီလကသိဏံ ဂဏှန္တော နီလသ္မိံ နိမိတ္တံ
ဂဏှာတိ ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ” တိအာဒိကံ၊ နီလကသိဏံ
ဂဏှန္တော နီလသ္မိံ နိမိတ္တံ ဂဏှာတိ ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ
ဤသို့အစရှိသော။ ကသိဏကရဏဉ္စ၊ ကသိုဏ်းကို ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။
ပရိကမ္မဉ္စ၊ စီးဖြန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပနာဝိခာနဉ္စ၊ အပ္ပနာအစီအရင်ကို
လည်းကောင်း။ သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။
ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ အဉ္စ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ပန အဘိဘာ-
ယတနဉ္စာနာနိ၊ ဤအဘိဘာယတန-ဈာန်တို့သည်။ ဝဋ္ဋာနိပိ၊ ကမ္မငုတ်တို့သည်
လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဋ္ဋပါဒကာနိပိ၊ ဝိပါကဝဋ်၏ အခြေတို့သည်
လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပဿနာပါဒကာနိပိ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေတို့

၁။ နိဒဿနဝသေန = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အသန္တိန္ဒဝဏ္ဏာနိ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဤ[...] ကောင့်ကွင်းအတွင်းစကားရပ် ဆဋ္ဌမူတွင်မပါ။

သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနိပိ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိညာပါဒကာနိပိ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိရောဓပါဒကာနိပိ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လောကီယာနေဝ၊ လောကီတို့သည်သားလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာတို့သည်။ န ပန ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၄၃၅။ ရူပိ ရူပါနိ ပဿတိတိ ဧတ္ထ၊ ရူပိ ရူပါနိ ပဿတိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌။ ကေသာဒီသု၊ ဆံ-အစရှိကုန်သော။ နိလကသိကာဒီသု၊ နိလကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့၌။ နိလကသိကာဒီဝသေန၊ နိလကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ရူပဇ္ဈာနံ၊ ရူပ ဈာန်သည်။ ရူပံ၊ ရူပမည်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံ၊ ထိုရူပဈာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ရူပိ၊ ရူပမည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိ-ဟူသည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါပိ၊ အပသန္တာန်၌လည်း။ နိလကသိကာဒီနိ၊ နိလကသိုဏ်း အစရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်း ရုပ်တို့ကို။ ဈာနစက္ခုနာ၊ ဈာန်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှိ၏။ ဣမိနာ၊ ဤ ရူပိ ရူပါနိ ပဿတိ ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဝတ္ထု-ကေသု၊ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝတ္ထု ဖြစ်ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ ကသိုဏ်းတို့၌။ ဥပ္ပါဒိတဇ္ဈာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဈာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စတ္တာရိပိ၊ လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဝစရဇ္ဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရ ဈာန်တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသည်တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသည်-ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း သန္တာန်၌။ ရူပသည်၊ ကသိုဏ်း ရုပ်၌ ဖြစ်သော ပရိကမ္မသည်ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကေသာဒီသု၊ ဆံ-အစရှိသည်တို့၌။ အနုပ္ပါဒိတရူပါဝစရဇ္ဈာနော၊ မဖြစ်စေ အပ်သော ရူပါဝစရဈာန်ရှိ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ဣမိနာ၊ ဤ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသည်-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ သန္တာန်၌။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံကို။ ကဘ္ဘာ၊ ပြု၍။ ဗဟိဒ္ဓါဝ၊ အပသန္တာန်၌သာ လျှင်။ ဥပ္ပါဒိတဇ္ဈာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဈာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၏။ ရူပါဝစရဇ္ဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။

သုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တော ဟောတိတိ ဣမိနာ၊ သုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တော ဟော-တိ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သုဝိသုဒ္ဓေသု၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်ကုန်သော။

နီလာဒိသု၊ နီလ- အာရုံကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ ဝဏ္ဏကသိုဏ်းတို့၌။ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို သုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တော ဟောတိ-ဟူသောပါဌ်၌။ အန္တောအပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ ဟူ၍။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇုပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိ၏။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော။ သုဘံ၊ တင့်တယ်သော။ ကသိကာရမ္မဏံ၊ ကသိုဏ်းအာရုံကို။ ကတာ၊ အာရုံပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ “သုဘန္တိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဆောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ ပန၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိဘော်၌ကား။ “ကထံ သုဘန္တေဝ ။ပ။ ဝိမောက္ခော”တိ၊ ကထံ သုဘန္တေဝ ။ပ။ ဝိမောက္ခော-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်။ သုဘန္တေဝ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ -ဣဓ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပ။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဋ-၄၀၈) သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပဋ္ဌိကူလာ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကရုဏာ(သဟဂတေန)၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ မုဒိတာ(သဟဂတေန)၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပ။ ဥပေက္ခာယ၊ ဥပေက္ခာ၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပဋ္ဌိကူလာ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်။ သုဘန္တေဝ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”

သဗ္ဗသော ရူပသညာနန္တိအာဒိသု၊ သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ ယံ(ဝစနံ)၊ အကြင်စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။

တံ(ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

၄၄၃။ ပထဝီကသိဏံ ဘာဝေတိတိ ဧတ္ထ၊ ပထဝီ ကသိဏံ ဘာဝေတိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ သကလဇ္ဈန၊ အလုံးစုံသော အနက်ကြောင့်။ ကသိဏံ၊ ကသိဏမည်၏။ ပထဝီ ဧဝ၊ မြေသည်ပင်လျှင်။ ကသိဏံ၊ ကသိဏ မည်သည်တည်း။ ပထဝီကသိဏံ၊ မြေသည်ပင်လျှင် ကသိဏမည်၏။ ဧတံ၊ ဤ ပထဝီကသိဏဟူသော အမည်သည်။ ပရိကမ္မပထဝီယာပိ၊ စီးဖြန်းခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သောမြေ၏လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တဿာပိ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၏လည်းကောင်း။ ပဋိဘာဂနိမိတ္တဿာပိ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်၏လည်းကောင်း။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ အာရမ္မဏံကတော၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နဇ္ဈာနဿာပိ၊ ဖြစ်သောဈာန်၏လည်းကောင်း။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ပထဝီကသိဏာရမ္မဏံ၊ ပထဝီကသိဏ်းလျှင်အာရုံရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တံ၊ ထိုပထဝီကသိဏ်းလျှင်အာရုံရှိသောဈာန်ကို။ သေ(ဧသေ)၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အာပေါ ကသိဏာဒီသုပိ၊ အာပေါကသိဏ်းအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣမာနိ ကသိဏာနိ၊ ဤကသိဏ်းတို့ကို။ ဘာဝေဇန္တန၊ ပွားလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလာနိ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို။ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ပရိသုဒ္ဓသီလေ၊ စင်ကြယ်သောသီလ၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်သဖြင့်။ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပလိဗောဓေသု၊ ကြောင့်ကြခြင်းတို့တွင်။ ယော ပလိဗောဓော၊ အကြင်ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကြောင့်ကြခြင်းကို။ ဥပဇ္ဇိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးတတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွခင်ပွန်းကောင်းသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စရိယာနုကူလဝသေန၊ စရိုက်အားလျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ယံ၊ အကြင်ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ယဿ၊ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သပ္ပာယံ၊ လျော်၏။ တံ၊ ထိုလျော်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တေန၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကသိဏဘာဝနာယ၊ ကသိဏ်းကိုပွားစေခြင်းငှာ။ အနုရူပံ၊ မလျော်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ အနုရူပေ၊ လျော်သောကျောင်း၌။ ဝိဟာရဇန္တန၊ နေသဖြင့်။ ခုဒ္ဒကပလိဗောဓုပဇ္ဈေခံ၊ လက်သည်းဖြတ်ခြင်း၊ ဆံရိတ်ခြင်းစသော ငယ်သောကြောင့်ကြခြင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘာဝနာ-

ဝိဓာနံ၊ ပွားစေသော အစီအရင်ကို။ အပရိဟာပေန္တေန၊ မယုတ်စေသဖြင့်။ ဘာဝေ-
တဗ္ဗာနံ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤမနော
ရထပူရဏီအမည်ရှိသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
တည်း။ ဝိတ္ထာဓော ပန၊ အကျယ်ကိုကား။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။
(မယာ၊ ငါသည်။) ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ ကေဝလံ၊
သက်သက်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ ဝိညာဏကသိဏံ၊ ဝိညာဏ-ကသိုဏ်း
သည်။ နာဂတံ၊ မလာ။ တံ၊ ထိုဝိညာဏ-ကသိုဏ်းသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်
အားဖြင့်။ အာကာသကသိဏေ၊ အာကာသ-ကသိုဏ်း၌။ ပဝတ္ထဝိညာဏံ၊
ဖြစ်သော ဒုတိယာရူပဝိညာဉ်တည်း။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုအာကာသ-ကသိုဏ်း၌ဖြစ်
သော ဒုတိယာရူပဝိညာဉ်ကိုလည်း။ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သမာပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ န
ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယာရူပဝိညာဉ်ကို။
အနန္တံ ဝိညာဏန္တံ၊ အနန္တံ ဝိညာဏံ ဟူ၍။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။
ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ္တိံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်ကို။ ဘာဝေန္တော၊
ပွားစေသော။ သေ (သေသော)၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိညာဏကသိဏံ ဘာဝေ-
တိတိ၊ ဝိညာဏကသိဏံ ဘာဝေတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒသ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော။ ဣမာနိ ကသိဏာနိပိ၊ ဤသိုဏ်းတို့သည်လည်း။ ဝဋ္ဋာနိ၊ ကမ္မဝဋ္ဋ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဋ္ဋပပါဒကောနိပိ၊ ဝိပါကဝဋ္ဋ၏အခြေတို့သည်
လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပဿနာပပါဒကောနိပိ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေတို့
သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရတ္ထာနိပိ၊ မျက်မှောက်
သောကိယ၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိညာပပါဒကောနိပိ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ နိရောဓပပါဒကောနိပိ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေတို့သည်လည်း။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လောကီယာနေဝ၊ လောကီတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာတို့သည်။ န ပန ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

၄၅၃။ အသုဘသည် ဘာဝေတိတိ (ဧတ္ထ)၊ အသုဘသည် ဘာဝေတိ-ဟူ
သောဤပုဒ်၌။ ဥဒ္ဓုမာဘကာဒိသု၊ သေသည်မှအထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌
လေဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ ဖူးဖူးရောင်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ
သောအကောင် အစရှိသော။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊
အာရုံတို့၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ ပဌမဇ္ဈာနသဟဂတာ၊ ပဌမဈာန်နှင့်တကွဖြစ်
သော။ သညာ၊ သညာကို။ အသုဘသညာ၊ အသုဘသညာဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊

၁၈

ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုအသုဘသညာကို။ ဘာဝေတိ ဗြူဟေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ
တတ်၏။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော အသုဘသညာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော အသုဘသညာကို။ အနုရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ (အယံ)၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော။ အသုဘာနံ၊ အသုဘတို့ကို။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ဘာဝနာနယော၊
ပွားစေရာသောနည်းကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ (မယာ၊ ငါသည်။)
(၄-၄၀၉) ဝိတ္တာရိတောယေဝ၊ ချဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ မရဏသညံ
ဘာဝေတိတိ (တ္ထေ)၊ မရဏသညံ ဘာဝေတိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ သမ္မုတိမရဏံ၊
သမ္မုတိ-မရဏသည်းကောင်း။ ခဏိကမရဏံ၊ ခဏိက-မရဏလည်းကောင်း။
သမုစ္ဆေဒမရဏံ၊ သမုစ္ဆေဒ-မရဏလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဝိမ္ဗိသုပါး
လည်းဖြစ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇနက-
သည်၊ ဖြစ်သောသညာကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော
မရဏသညာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော မရဏသညာကို။
အနုရက္ခတိ၊ အစဉ်စောင့်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တလက္ခဏာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
လက္ခဏာရှိသော။ မရဏသတိယေဝ၊ မရဏသတိကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။
မရဏသညာတိ၊ မရဏသညာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုမရဏသတိကို။ ဘာ-
ဝေတိ ဥပ္ပါဒေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ အယာ၊ ထိုမရဏသတိကို။ ဘာဝနာနယော၊ ပွားစေရာသောနည်း
ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝိတ္တာရိတောယေဝ၊ ချဲ့အပ်
သည်သာလျှင်တည်း။ အာဟာရေ ပဋိကူလသညံ ဘာဝေတိတိ၊ အာဟာရေပဋိ-
ကူလသညံ ဘာဝေတိ-ဟူသည်ကား။ အသိတပိဘာဒိဘေဒေ၊ စားအပ်သောက်
အပ်သည်-စသည် အပြားရှိသော။ ကဗဠိကာရေ၊ အလုပ်အလေ့ကို ပြုအပ်
သော။ အာဟာရေ၊ ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်၊ ဘောဇဉ်-စသော အာဟာရ၌။ ဂမန-
ပဋိကူလာဒိနိ၊ သွားရခြင်းဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။
နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ ပဋိကူလာနိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်တို့ကို။
ပစ္စဝေက္ခန္တယ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇနကသည်၊ ဖြစ်သောသညာကို။
ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ (တံ၊ ထို ကဗဠိကာရအာဟာရ၌ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသည်၏
အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အမှတ်ကို။) ဥပ္ပါဒေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ
(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တဿာပိ၊ ထို ကဗဠိကာရ

၁။ ဥပ္ပန္နသညံ = (နိဿယမူဟောင်း)

အာဟာရ၌ဖြစ်သော သညာကိုလည်း။ ဘာဝနာနယော၊ ပွားစေရာသော
နည်းကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝိတ္ထာရိတော-
ယေဝ။ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကေ အနဘိရတိသည် ဘာ-
ဝေတီတိ၊ သဗ္ဗလောကေ အနဘိရတိသည် ဘာဝေတီ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗ-
သိမ္မိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေဓာတုကေ လောကေ၊ ဓာတ်သုံးပါးဟု
ဆိုအပ်သော လောက၌။ အနဘိရတိသည်၊ မမွေ့မလျော်သောအားဖြင့် ဖြစ်
သော သညာကို။ ဥက္ကဏ္ဍိတသည်၊ ငြီးငွေ့သောအားဖြင့် ဖြစ်သောသညာကို။
ဘာဝေတီ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ အနိစ္စသည် ဘာဝေတီတိ၊ အနိစ္စသည် ဘာဝေတီ-ဟူသည်ကား။
ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါန်၏အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သော
ခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယညထတ္ထ ပရိဂ္ဂဟိကံ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ တပါးသော
အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါး
ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ အနိစ္စန္တိ၊ အမြဲမရှိဟူ၍။ ဥပ္ပဇနကသည်၊
ဖြစ်သောသညာကို။ ဘာဝေတီ၊ ပွားစေ၏။ အနိစ္စေ ဒုက္ခသည် ဘာဝေတီတိ၊
အနိစ္စေ ဒုက္ခသည် ဘာဝေတီ-ဟူသည်ကား။ အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိသော။ ခန္ဓပဉ္စ-
ကေ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၌။ ပဋိပိဋနသင်္ခါတ ဒုက္ခလက္ခဏပရိဂ္ဂဟိကံ၊
အဖန်တလဲလဲနှိပ်စက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ခလက္ခဏာကို သိမ်းဆည်းတတ်
သော။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ ဥပ္ပဇနကသည်၊ ဖြစ်သောသညာကို။ ဘာဝေ-
တိ၊ ပွားစေ၏။ (ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) ဒုက္ခေ-
အနတ္တသည် ဘာဝေတီတိ၊ ဒုက္ခေ အနတ္တသည် ဘာဝေတီ-ဟူသည်ကား။
ပဋိပိဋနဋ္ဌေန၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ခန္ဓ-
ပဉ္စကေ၊ ခန္ဓာပဉ္စက၌။ အဝသဝတ္တနာကာရသင်္ခါတ အနတ္တလက္ခဏပရိဂ္ဂဟိကံ၊
အလိုသို့မလိုက်သောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော အနတ္တလက္ခဏာကိုသိမ်းဆည်း
တတ်သော။ အနတ္တာတိ၊ ကိုယ်မဟုတ်ဟူ၍။ ဥပ္ပဇနကသည်၊ ဖြစ်သော
သညာကို။ ဘာဝေတီ၊ ပွားစေ၏။ (ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။) ပဟာနသည် ဘာဝေတီတိ၊ ပဟာနသည် ဘာဝေတီ-ဟူသည်
ကား။ ပဉ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာရမ္မဏံ
ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇနကသည်၊ ဖြစ်သောသညာကို။ ဘာဝေတီ၊ ပွားစေ
၏။ (ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) ဝိရာဂသည် ဘာ-
ဝေတီတိ၊ ဝိရာဂသည် ဘာဝေတီ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စဝိဓမေဝ၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ကင်းခြင်းကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊
အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇနကသည်၊ ဖြစ်သောသညာကို။ ဘာဝေတီ၊ ပွားစေ၏။

နိရောဓသည် ဘာဝေတိတိ၊ နိရောဓသည် ဘာဝေတိ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရ-
နိရောဓံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။
ဥပ္ပဇ္ဇနကသည်၊ ဖြစ်သောသည်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ (ဣတိ-အယံ၊ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊
အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနကသည်၊ ဖြစ်သောသည်ကို။ ဣတိ ပိ၊ ဤသို့လည်း။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသည်တို့တွင်။ သဗ္ဗလောကေ၊
အလုံးစုံသောလောက၌။ အနဘိရတိသည်၊ မမွေ့လျော်သောအားဖြင့် ဖြစ်
သော သညာလည်းကောင်း။ အနိစ္စသည်၊ အမြဲမရှိသောအားဖြင့် ဖြစ်သော
သညာလည်းကောင်း။ အနိစ္စော၊ အမြဲမရှိသော ခန္ဓာငါးပါး၌။ ဒုက္ခသည်၊ ဒုက္ခဟူ
ဖြစ်သော သညာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာဟိ
သည်ဟိ၊ ဤသည်တို့ဖြင့်။ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာကို။
ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုန၊ တဖန်၊ အနိစ္စသည် ဘာဝေတိတိ အာဒိ-
ကာဟိ၊ အနိစ္စသည် ဘာဝေတိ-ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော။ သညာဟိ၊ သညာတို့ဖြင့်။ ဝိပဿနာသမာရမ္ဘောဝ၊ ဝိပဿနာကို
အားထုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၇၃။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိန္တိအာဒိနိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ-ဤသို့ အစရှိသော ပုဒ်တို့
သည်။ ဝုတ္တတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၄၈၃။ ပဌမဇ္ဈာနသဟဂတန္တိ၊ ပဌမဇ္ဈာနသဟဂတိ-ဟူသည်ကား။ ပဌ-
မဇ္ဈာနေန၊ ပဌမဈာန်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂတံ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပဌမဇ္ဈာန-
သမ္ပယုတ္တံ၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဘာဝေတိတိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဘာဝေတိ-ဟူသည်ကား။
ပဌမဇ္ဈာနသဟဂတိ၊ ပဌမဈာန်နှင့်တကွဖြစ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဘာဝေတိ ဗြူဟေတိ ဝစေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
စုံသော ဝိရိယိန္ဒြိယံ ဘာဝေတိ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ ယေ နယော၊ ဤနည်း
ကဲ့သို့သောနည်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။)

☞ (၄-၄၁၀) ၅၆၃။ စေတသာ ဗုဒ္ဓောတိ ဧတ္ထ၊ စေတသာ ဗုဒ္ဓော-ဟူသော
ဤပုဒ်၌။ ဖရဏံ၊ နှံ့ခြင်းသည်။ အာပေါဖရဏဉ္စ၊ ရေဖြင့်နှံ့ခြင်းလည်းကောင်း။
ဒိဗ္ဗစက္ခုဖရဏဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် နှံ့ခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။)

ဒုဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင်။ အာပေါ-
 ကသိဏံ၊ အာပေါကသိုဏ်းကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင်စား၍။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။
 ဖရဏံ၊ နွဲ့ခြင်းသည်။ အာပေါဖရဏံ နာမ၊ အာပေါဖရဏမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဖုဇ္ဈပိ၊ နို့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ သဗ္ဗာ၊
 အလုံးစုံကုန်သော။ ကုန္တဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့သည်။ သမုဒ္ဒဂံမာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ရောက်
 ကုန်သည်။ အန္တောဂဓာဝ၊ အတွင်းဝင်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ပန၊ အာပေါဖရဏမှတစ်ပါး ဒိဗ္ဗစက္ခုဖရဏကိုဆိုပြီးအံ့။ အာလောကံ၊ အလင်း
 ကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ သကလသမုဒ္ဒ-
 ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသောသမုဒ္ဒရာကို မြင်ခြင်းသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖရဏံ နာမ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 ဖရဏ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဖုဇ္ဈပိ၊ နို့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊
 မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကုန္တဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့သည်။ မဟာ-
 သမုဒ္ဒဂံမာ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ဝင်ရောက်ကုန်သည်။ အန္တောဂဓာဝ၊ အတွင်းသို့
 ဝင်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တောဂဓာ တဿာတိ၊ အန္တော-
 ဂဓာ တဿ-ဟူသည်ကား။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေ
 ခြင်း၏။ အပ္ပန္နရဂတာဝ၊ အတွင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ (အတ္ထော၊
 အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) သမ္ပယောဂ-
 ဝသေန၊ အညီအညွတ် ကေပုပ္ပါဒ-အစရှိသောအပြားတို့နှင့် ယှဉ်ခြင်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးသို့။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယ-မည်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာဘာဂေ
 ဝိဇ္ဇာကောဠာသေ၊ ဝိဇ္ဇာအစဉ်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)ပုံ၊
 ထိုကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယ-မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝိဇ္ဇာ
 ဘာဂိယာ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဝိပဿနာညဏံ၊ ဝိပဿနာညဏ် လည်းကောင်း။
 မနောမယိဒ္ဓိ၊ မနောမယိဒ္ဓိ လည်းကောင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိညာ၊
 အဘိညာဉ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာံ၊
 ဝိဇ္ဇာတို့သည်။ ဝိဇ္ဇာံ၊ ဝိဇ္ဇာမည်ကုန်၏။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊
 သမ္ပယောဂဝသေန ဝိဒ္ဓံ ဘဇန္တိ-ဟူသောအနက်ဖြင့်။ တာဟိ၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော
 ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာမိ၊ ယှဉ်သောတရားတို့သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ၊
 ဝိဇ္ဇာဘာဂိယ-မည်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂေ
 ဝိဇ္ဇာကောဠာသေ ဝတ္တန္တိ-ဟူသောအနက်ဖြင့်။ တာသု၊ ထိုရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာ

တို့တွင်။ ယာ ကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကော၊ တခုသော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောဝိဇ္ဇာတို့သည်။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယ-မည်ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဇ္ဇာပိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မပိ၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော တရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာတေဝ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယတို့ ဟူ၍သာလျှင်။ ဧဝံ၊ တဗျာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၅၆၄။ မဟတော သံဝေဂါယာတိ၊ မဟတော သံဝေဂါယ-ဟူသည်ကား။ မဟန္တဿ၊ ကြီးစွာသော။ သံဝေဂဿ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ပဒဒ္ဒယေပိ၊ မဟတော အတ္ထာယ သံဝတ္တတိ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ မဟတော သံဝေဂါယ-ဟူသောပါဌ်၌။ မဟာ သံဝေဂေါ နာမ၊ ကြီးစွာသောထိတ်လန့်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာတည်း။ မဟာအတ္ထော နာမ၊ ကြီးစွာသော အကျိုးမည်သည်ကား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့တည်း။ မဟာယောဂက္ခေမောနာမ၊ မဟာယောဂက္ခေမ-မည်သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သာမညဖလာနိ၊ သာမညဖိုလ်တို့တည်း။ အလ ဝါ၊ တနည်းကား။ မဟာသံဝေဂေါ နာမ၊ မဟာသံဝေဂ-မည်သည်ကား။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်။ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ မဟာအတ္ထော နာမ၊ မဟာအတ္တ-မည်သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သာမညဖလာနိ၊ သာမညဖိုလ်တို့တည်း။ မဟာယောဂက္ခေမောနာမ၊ မဟာယောဂက္ခေမ-မည်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ သတိသမ္ပဗညာယာတိ၊ သတိသမ္ပဗညာယ-ဟူသည်ကား။ သတိယာ စ၊ သတိ၏လည်းကောင်း။ ဉာဏဿ စ၊ ဉာဏ်၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဉာဏဒဿနပဋိလာဘာယာတိ၊ ဉာဏဒဿန ပဋိလာဘာယ-ဟူသည်ကား။ ဒိဗ္ဗက္ခေ- ဉာဏာယ၊ ဒိဗ္ဗက္ခေဉာဏ်အလိုငှာ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယ-ဟူသည်ကား။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ ဣဒံ သို့ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သုခဝိဟာရတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ-ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိမုတ္တိနံ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနှင့်ယှဉ်သော တရားတို့၏။ ဖလဿ၊ အကျိုးကို။ ပစ္စက္ခကရုဏတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ စ၊ ဆက်

၁။ ဆဋ္ဌမူတွင်နှစ်ပုဒ်ပါ၍လည်းလိုက်သည်။

၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ-ဟူသောပါဌ်၌။ ဝိဇ္ဇာတိ၊
 ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာတည်း။ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိ
 ဟူသည်ကား။ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ သေသဓမ္မော၊ ကြွင်းသော
 တရားတို့တည်း။ ဧတသံ၊ ထိုမဂ်ပညာနှင့်ယှဉ်သော ကြွင်းသောတရားတို့၏။
 ဖလံ နာမ၊ အကျိုးမည်သည်ကား။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ တဿ၊
 ထိုမဂ်ပညာနှင့်ယှဉ်သောတရားတို့၏ အကျိုးဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္စိ-
 ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။

၅၇၁။ ကာယောပိ ပဿမ္ဘတီတိ၊ ကာယောပိ ပဿမ္ဘတိ-ဟူသည်ကား။
 နာမကာယောပိ၊ နာမကာယ-သည်လည်းကောင်း။ ကရဇကာယောပိ၊ ကရဇ-
 ကာယ-သည်လည်းကောင်း။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဝူပသန္တော^၁၊ ငြိမ်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာပီတိ၊ ဝိတက္ကဝိစာရာပိ-ဟူသည်ကား။
 ဧတေ ဓမ္မော၊ ထိုဝိဘက်၊ ဝိစာရ-တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေန၊
 ဒုတိယဈာန်ဖြင့်။ ဝူပသမ္ဘန္တိ နာမ၊ ငြိမ်းသည်မည်ကုန်၏။ ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌
 ကား။ ဝူပသမတ္တာယ၊ ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 (ဋ္ဌ-၄၁၁) ကေဝလာတိ၊ ကေဝလာ-ဟူသည်ကား။ သကလာ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ နိရဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။
 ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာတိ၊
 ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ-ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသာ^၂၊ ဝိဇ္ဇာအစုတို့တည်း။ တေ၊
 ထိုဝိဇ္ဇာအစုတို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝေ၍။ ဒဿိတာဝ၊
 ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

၅၇၄။ အဝိဇ္ဇာ ပဟိယတီတိ၊ အဝိဇ္ဇာ ပဟိယတိ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌသု၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ဝဇ္ဇမ္ဘလကံ၊ ဝဋ်၏အကြောင်းဖြစ်
 သော။ ဗဟလန္ဓကာရံ၊ ထူထဲသောအမှိုက်တိုက်ကို။ မဟာတမံ၊ ကြီးစွာသော
 အမှိုက်တိုက်ကို။ အညာဏံ၊ မသိခြင်းကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ
 ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်
 ယှဉ်သောဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အသ္မိမာနော ပဟိယတီတိ၊ အသ္မိမာနော
 ပဟိယတိ-ဟူသည်ကား။ (အဟံ၊ ငါသည်)။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

၁။ ဝူပသန္တိဒရထော၊ ငြိမ်းပြီးသောပူပန်ခြင်းရှိသည်။ = (ဆဋ္ဌ)။

၂။ ဩဋ္ဌာရိကဝူပသမံ သန္ဓာယ- (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသိယာ- (ဆဋ္ဌ)။

နိပါတ်]

၁၉-ကာယဂတာသတိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၂၅

နဝဝိဓော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ မာနော၊ မာနကို။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ အနုသယာတိ၊ အနုသယ-ဟူသည်ကား။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အနုသိယာ၊ အနုသယတို့ကို။ သံယောဇနာနိတိ၊ သံယောဇနာနိ-ဟူသည်ကား။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇနတို့ကို။

၅၇၅။ ပညာပဘောဒါယာတိ၊ ပညာပဘောဒါယ-ဟူသည်ကား။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ပဘောဒဂမနတ္ထံ၊ အထူးသို့စေ့က်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနာယာတိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနာယ-ဟူသည်ကား။ အပစ္စယပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကိရိယတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။

၅၇၆။ အနေကဓာတုပဋိဝေဓော ဟောတိတိ၊ အနေကဓာတုပဋိဝေဓော ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာရသန္တံ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏။ လက္ခဏပဋိဝေဓော၊ လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာနာဓာတုပဋိဝေဓော ဟောတိတိ၊ နာနာဓာတုပဋိဝေဓော ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာရသန္တံ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ တာသံယေဝ ဓာတုနံ၊ ထိုဓာတ်တို့၏သာလျှင်။ နာနာဘာဝေန၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ လက္ခဏပဋိဝေဓော၊ လက္ခဏာကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနေကဓာတုပဋိသမ္ဘိဒါ ဟောတိတိ ဣမိနာ၊ အနေကဓာတုပဋိသမ္ဘိဒါ ဟောတိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဓာတုဘေဒေ၊ ဓာတ်အထူး၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓာတုဘေဒဉာဏံ နာမ၊ ဓာတ်အထူးကိုသိသော ဉာဏ်မည်သည်ကား။ “ဣမာယ ဓာတုယာ၊ ဤဓာတ်သည်။ ဥဿန္နာယ၊ များသည်ရှိသော်။ ဣဒံ နာမ၊ ဤမည်သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနနပညာ၊ သိသောပညာတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တံ ဧဝံ ဓာတုဘေဒဉာဏံ၊ ထိုဓာတ်အထူးကိုသိသောဉာဏ်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗုဒ္ဓါနုမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အားသာလျှင်။ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဓာတ်အထူးကိုသိသောဉာဏ်ကို။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ န ကထိတံ၊ မဟောအပ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (န ကထိတံ၊ မဟောအပ်သနည်း?)။ ဣသ္မိံ၊ ထိုဓာတ်အထူးကိုသိသောဉာဏ်ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။

အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (န ကထိတံ၊ မဟောအပ်။)

၅၈၄။ ပညာပဋိလာဘာယာတိအာဒိနီ။ ပညာပဋိလာဘာယ-ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သောဋ္ဌဿ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါး ကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၌။ “သပ္ပုရိသသံသေဝေါ။ပ။ သံဝတ္တန္တိ”တိ၊ သပ္ပုရိသသံသေဝေါ။ပ။သံဝတ္တန္တိ-အစရှိသည်ဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာတိကာ၊ မာတိကာကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ ဝိတ္တာရိတာနေဝ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

“ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သပ္ပုရိသသံသေဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်တကွ ပေါင်းဖော်ရခြင်း လည်းကောင်း။ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို ကြားနာရခြင်း လည်းကောင်း။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း လည်းကောင်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ ခေါ၊ ဓမ္မာ၊ ဤတို့တရားတို့သည်။ ဘာဝီတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပညာပဋိလာဘာယ၊ ပညာကိုရခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ နိဗ္ဗေဓိကပညတ္တာယ’၊ ကိလေသာကို ဖောက်ခွဲတတ်သော ဉာဏ်အလို့ငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဟိ (သစ္စံ)၊ ထိုစကားမှန်၏။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။-

ပညာပဋိလာဘာယ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ပညာပဋိလာဘာယ သံဝတ္တန္တိဟူသောပုဒ်၌။ ပညာပဋိလာဘော၊ ပညာကိုရခြင်းဟူသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဉာဏာနံ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ကို။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဖလဉာဏာနံ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကို။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏာနံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်တို့ကို။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ အဘိညာဉာဏာနံ၊ အဘိညာဉာဏ်တို့ကို။ တေသတ္တတိနံ၊ ခုနစ်ဆယ့်သုံးပါးကုန်သော။ ဉာဏာနံ၊ ဉာဏ်တို့ကို။ သတ္တသတ္တတိနံ၊ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဉာဏာနံ၊ ဉာဏ်တို့ကို။ လာဘော၊ ရခြင်းသည်။ ပဋိလာဘော၊ တဖန်ရခြင်းသည်။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ သမ္ပတ္တိ၊ ကောင်းစွာရောက်ခြင်းသည်။ ဖဿနာ၊ ရသောအားဖြင့် တွေ့ခြင်းသည်။ သမ္ဘိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဥပသမ္ပဒါ၊

နိပါတ်]

၁၉-ကာယဂတာသတိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၂၇

ပြည့်စုံခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) ပညာပဋိလာဘာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ပညာပဋိလာဘာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပညာ-ပဋိလာဘော၊ ပညာကို ရခြင်းမည်၏။ (၁)

☰

(၄-၄၁၂) ပညာဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ပညာဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ပညာဝုဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ပွားခြင်းသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ သေက္ခာနဉ္စ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကဿ စ၊ ပုထုဇ္ဇေ သူတော်ကောင်း၏ လည်းကောင်း။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝစ္ဆတိ၊ ပွားဆဲမည်၏။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝဇ္ဇိတဝဇ္ဇနာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော ပွားခြင်းရှိ၏။ ပညာဝုဒ္ဓိ-ယာ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ပညာဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တန္တိဟူသော ဤပါဒ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပညာဝုဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ပွားခြင်းမည်၏။ (၂)

ပညာဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ပညာဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ပညာဝေပုလ္လံ၊ ပညာ၏ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ သေက္ခာနဉ္စ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကဿ စ၊ ပုထုဇ္ဇေ သူတော်ကောင်း၏လည်းကောင်း။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ ဝစ္ဆတိ၊ ထောက်ဆဲ။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ ဂတ၊ ထောက်ပြီးမည်၏။ ပညာဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ပညာဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပညာဝေပုလ္လံ၊ ပညာ၏ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ (၃)

မဟာပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ မဟာပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ မဟာပညာ၊ ကြီးမြတ်သော ပညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ မဟန္တေ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏။ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ပ။ မဟန္တာ၊ များကုန်သော။ နိရုတ္တိယော၊ သဒ္ဓါတို့ကို။ မဟန္တာနိ၊ များကုန်သော။ ပဋိဘာနာနိ၊ ဉာဏ်အထင်တို့ကို။ မဟန္တေ၊ များကုန်သော။ သိလက္ခန္ဓေ၊ သိလကျေးဇူးတို့ကို။ မဟန္တေ၊ များကုန်သော။ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေ၊ သမာဓိကျေးဇူး၊ ပညာကျေးဇူး၊ ဝိမုတ္တိကျေးဇူး၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန-ကျေးဇူးတို့ကို။ မဟန္တာနိ၊ များကုန်သော။ ဌာနာဌာနာနိ၊ အရာဟုတ်သည်-အရာမဟုတ်သည်တို့ကို။

မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ် ကုန်သော။ ဝိဟာရသမာပတ္တိယော၊ ဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို။
 မဟန္တာနိ၊ များကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ မဟန္တေ၊
 များကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနန၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်
 တို့ကို။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ မဟန္တာနိ၊ များကုန်သော။ ဣန္ဒြိ-
 ယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ မဟန္တာနိ၊ များကုန်သော။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို။
 မဟန္တေ၊ များကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ မဟန္တာ၊ များသော။
 အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။
 မဟန္တာနိ၊ များကုန်သော။ သာမညဗလာနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို။ မဟာအဘိညာ-
 ယော၊ ကြီးမြတ်သော အဘိညာဉ်တို့ကို။ မဟန္တာ၊ များသော။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ
 ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
 ထိုကြောင့်။ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏။ မဟာပညတာယ သံဝတ္ထန္တိတိ
 (ဧတ္ထ)၊ မဟာပညတာယ သံဝတ္ထန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာမည်၏။ (၄)

ပုထုပညတာယ သံဝတ္ထန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ပုထုပညတာယ သံဝတ္ထန္တိ-ဟူသော
 ဤပုဒ်၌။ ပုထုပညာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ပညာဟူသည်။ ကတမာ၊
 အဘယ်နည်း။ ပုထု နာနာက္ခန္ဓေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များသောခန္ဓာတို့၌။
 ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုပညာ၊
 ပုထုပညာမည်၏။ ပုထု နာနာဓာတုသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော
 ဓာတ်တို့၌။ ပုထု နာနာအာယတနေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော
 အာယတနတို့၌။ ပုထု နာနာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာ
 သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌။ ပုထု နာနာသုညတမနုပလဗ္ဗေသု၊ အထူးထူးအပြား
 ပြား များစွာသော အတ္တအစရှိသည်တို့မှ ဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အတ္တအစရှိသော
 အားဖြင့် မရအပ်သောသဘောတရားတို့၌။ ပုထု နာနာအတ္တေသု၊ အထူးထူး
 အပြားပြား များစွာသောအနက်တို့၌။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ နိရုတ္တိသု၊ သဒ္ဓါတို့၌။
 ပဋိတာနေသု၊ ဉာဏ်အထင်တို့၌။ ပုထု နာနာသီလက္ခန္ဓေသု၊ အထူးထူး အပြား
 ပြား များစွာသောသီလကျေးဇူးတို့၌။ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿ-
 နက္ခန္ဓေသု၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာသော သမာဓိကျေးဇူး၊ ပညာကျေးဇူး၊
 ဝိမုတ္တိကျေးဇူး၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကျေးဇူးတို့၌။ ပုထု နာနာ ဌာနာဌာနေသု၊
 အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောအရာ ဟုတ်မဟုတ်တို့၌။ ပုထု နာနာ-

၁+၁+၁+၁။ မဟန္တေ၊ အရိယမဂ္ဂေ=(ဆဋ္ဌ)

ဝိဟာရသမာပတ္တိသု၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာသောဝိဟာရသမာပတ်တို့၌။
ပုထု နာနာအရိယသစ္စေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောအရိယသစ္စာ
တို့၌။ ပုထု နာနာသတိပဋ္ဌာနေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောသတိ
ပဋ္ဌာန်တို့၌။ သမ္ပပ္ပဓာနေသု၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၌။ ဣဒ္ဓိပါဓေသု၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။
ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌။ ဗလေသု၊ ဗိုလ်တို့၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့၌။ ပုထု
နာနာအရိယမဂ္ဂေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောအရိယမဂ်တို့၌။
ပုထု နာနာသာမညဖလေသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောဖိုလ်တို့၌။
ပုထု နာနာအဘိညာသု၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောအဘိညာဉ်တို့၌။
ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထု-
ပညာ၊ ပုထုပညာမည်၏။ ပုထု နာနာဇနသာဓာရဏေ၊ အထူးထူးအပြားပြား
များစွာသော လူနှင့်ဆက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်း
စွာလွန်၍။ ပရမတ္ထေ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်
သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုပညာ၊ ပုထု
ပညာမည်၏။ ပုထုပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ပုထုပညတာယ သံဝတ္တန္တိ
ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုထုပညာ၊ ပုထုပညာမည်၏။ (၅)

☞ (ဋ္ဌ-၄၁၃)ဝိပုလပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ဝိပုလပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-
ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝိပုလပညာ၊ ဝိပုလပညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း
ဟူမူကား။ ဝိပုလေ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟာတိ၊
သိမ်းဆည်းတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဝိပုလပညာ၊ ဝိပုလပညာ
မည်၏။ ပ။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။
ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဝိပုလပညာ၊
ဝိပုလပညာမည်၏။ ဝိပုလပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဝိပုလပညတာယ
သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ ဝိပုလပညာ၊ ဝိပုလပညာ
မည်၏။ (၆)

ဂမ္ဘီရပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဂမ္ဘီရပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော
ဤပုဒ်၌။ ဂမ္ဘီရပညာ၊ ဂမ္ဘီရပညာ ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဂမ္ဘီရေ-
သု၊ နက်နဲကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဂမ္ဘီရပညာ၊ ဂမ္ဘီရပညာမည်၏။
ပုထုပညာသဒိသော။ ပုထုပညာနှင့်တူသော။ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို။ (ဝေဓိ-
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဂမ္ဘီရေ၊ နက်နဲသော။ ပရမတ္ထေ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော။
နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊

ထိုကြောင့်။ ဂမ္ဘီရပညာ၊ ဂမ္ဘီရပညာမည်၏။ ဂမ္ဘီရပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဂမ္ဘီရပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ ဂမ္ဘီရပညာ၊ ဂမ္ဘီရပညာမည်၏။ (၇)

အသမတ္တပညာတယ၊ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ အသမတ္တပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အသမတ္တပညာ၊ အသမတ္တပညာ ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထဝဝတ္ထာနတော၊ အနက်ကို ပိုင်းခြားတတ်သောကြောင့်။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်သည်။ အဓိကတော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဖဿိတော၊ ရသောအားဖြင့် ရောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဝဝတ္ထာနတော၊ ပါဠိတော်ကိုပိုင်းခြားနိုင်သောကြောင့်။ နိရုတ္တိဝဝတ္ထာနတော၊ အနက်ကိုထုတ်၍ဆိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝိဂ္ဂိုဟ်ကိုပိုင်းခြားနိုင်သောကြောင့်။ ပဋိဘာနဝဝတ္ထာနတော၊ ရှေ့ဉာဏ်သုံးပါးကို ပိုင်းခြားနိုင်သောကြောင့်။ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသည်။ အဓိကတော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဖဿိတော၊ ရသောအားဖြင့် ရောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ(ပုဂ္ဂလဿ)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထေ စ၊ အနက်၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မေ စ၊ ပါဠိ၌လည်းကောင်း။ နိရုတ္တိယာ စ၊ အနက်ကိုထုတ်၍ဆိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝိဂ္ဂိုဟ်၌လည်းကောင်း။ ပဋိဘာနေ စ၊ ဉာဏ်အထင်၌လည်းကောင်း။ (အတ္ထဝဝတ္ထာနတော၊ အနက်ကိုပိုင်းခြားတတ်သောကြောင့်။) အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အဘိသမ္ဘဝိတံ၊ မှီခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညောဟိ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အနဘိသမ္ဘဝနိယော စ၊ မှီခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အသမတ္တပညော၊ အသမတ္တပညာမည်၏။

ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကဿ၊ ပုထုဇဉ်သူတော်ကောင်း၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အဋ္ဌမကဿ၊ ရှစ်ယောက်မြောက်သောသောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ ပညာမှ။ ဒူရေ၊ ဝေး၏။ ဝိဒူရေ၊ အထူးသဖြင့်ဝေး၏။ သုဝိဒူရေ၊ အလွန်

၁။ အသမန္တပညာတယ=(ဆဋ္ဌ)
၂။ အသမန္တပညာ=(ဆဋ္ဌ)၊ အသမန္တပညာ=(ဋီကာ)
၃+၃+၃။ ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိဘာနဝဝတ္ထာနတော=(ဆဋ္ဌ)
၄။ အသမန္တပညော=(ဆဋ္ဌ)

အထူးသဖြင့်ဝေ၏။ န သန္တိကေ၊ မနီး။ န သာမန္တာ၊ အနီးမဟုတ်။ ပုထုဇ္ဇန-
ကလျာဏကံ၊ ပုထုဇဉ်သူတော်ကောင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အဋ္ဌမကော၊
ရှစ်သောက်မြောက်သောသောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသမတ္တပညော၊
သူတပါးတို့၏ပညာနှင့် မတူသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသော ပညာ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အဋ္ဌမကဿ၊ ရှစ်ယောက်မြောက်သော သောတာပတ္တိ
မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်၏။
ပညာယ၊ ပညာမှ။ ဒုရေ၊ ဝေး၏။ ပ။ အဋ္ဌမကံ၊ ရှစ်ယောက်မြောက်သော
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သောတာပန္နော၊
သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသမတ္တပညော၊ သူတပါးတို့၏ပညာနှင့် မတူ
သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသော ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။
သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ သကဒါဂါမိဿ၊
သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ ပညာမှ။ (ဒုရေ၊ ဝေး၏။) သကဒါဂါမိဿ၊
သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အနာဂါမိဿ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏။
ပညာယ၊ ပညာမှ။ (ဒုရေ၊ ဝေး၏။) အနာဂါမိဿ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏။
ပညာ၊ ပညာသည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ ပညာမှ။
(ဒုရေ၊ ဝေး၏။) အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပစ္စေက-
ဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏။ ပညာယ၊ ပညာမှ။ ဒုရေ၊ ဝေး၏။ ဝိဒုရေ၊ အထူး
သဖြင့်ဝေး၏။ သုဝိဒုရေ၊ အလွန်အထူးသဖြင့်ဝေး၏။ န သန္တိကေ၊ မနီး။
န သာမန္တာ၊ အနီးမဟုတ်။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အသမတ္တပညော၊ သူတပါးတို့၏
ပညာနှင့် မတူသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသော ပညာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်
နှင့်တကွသော။ လောကဉ္စ၊ လူအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပါဒါယ၊ အစ
ပြု၍။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ-စသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာ
ခြင်းရှိတော်မူသော။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗု-
ဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်တော်မူ၏။ အသမတ္တပညော၊ သူတပါး
တို့၏ပညာနှင့် မတူသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသော ပညာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ပညာပတေဒကုသလော၊ ပညာအထူးအပြား၌ လိမ္မာတော်မူ၏။ ပဟိန္ဒု-
ညဏော၊ အပြားအားဖြင့် ပြားသော ဉာဏ်ရှိတော်မူ၏။ ပ။ တေ၊ ထိုမင်း၊

ပညာရှိ-အစရှိသော သူတို့သည်။ ပဉ္စေ^၁၊ ပြဿနာတို့ကို။ အဘိသင်္ခရိတော
အဘိသင်္ခရိတော၊ ပြုပြင်၍ ပြုပြင်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။
ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဂူဠာနိ၊ လျှိုဝှက်အပ်ကုန်သော။ (အတ္ထဇာတာနိ) စ၊
အနက်သဘောတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္ဒာနိ၊ ဖုံးကွယ်ကုန်သော။ (အတ္ထ-
ဇာတာနိ) စ၊ အနက်သဘောတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ တေပညာ၊
ထိုပြဿနာတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာ စ၊ ဆိုတော်
မူအပ်ကုန်သည်လည်း။ ဝိသဇ္ဇိတာ စ၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်သည်လည်း။ နိဒ္ဒိဋ္ဌ-
ကာရဏာ စ၊ ညွှန်းပြအပ်သောအကြောင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်-
၏။ ဧတ၊ ထိုမင်း၊ ပညာရှိ အစရှိသောသူတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ဥပက္ခိတ္တကာ စ၊ အနီး၌ ပစ်ချအပ်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်-
၍လည်း။ သမ္ပုဇ္ဈန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အတ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယဒိဒံ
(ယာ-သော-ပညာ)၊ အကြင်ပညာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာယ) ပညာယ၊
ထိုပညာဖြင့်။ ဘဂဝဝါဝ^၂၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုပရိ-
သတ်၌။ အတိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို
ကြောင့်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူ၏။ အသမတ္တပညော^၃၊ သူတပါးတို့၏ ပညာနှင့်
မတူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသော ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။
အသမတ္တပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ အသမတ္တပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-
ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ အသမတ္တပညာ၊ အသမတ္တပညာ-
မည်၏။ (ဂ)

☞ (ဋ္ဌ-၄၁၄) ဘူရိပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဘူရိပညာတာယ
သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာ ဟူသည်။ ကတမာ၊
အဘယ်နည်း။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ ဘူရိပညာ။ ဘူရိပညာ မည်၏။ အဘိဘဝိတာ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။
ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာ မည်၏။ ဒေါသံ၊ ဒေါ-
သကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိပညာ၊
ဘူရိပညာမည်၏။) မောဟံ၊ မောဟကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။)
ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုး
ဖွဲ့ခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) မက္ခံ၊ ပြုပေဖူးသော သူ့ကျေး-
ဇူးကိုချေခြင်းကို။ အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ပဿာသံ၊ အင်တူပြုခြင်းကို။

၁။ ပဉ္စံ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဘဂဝါ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ အသမတ္တပညော=(ဆဋ္ဌ)

(အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) ဣဿံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ငြူစုစောင်း
မြောင်းခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) မစ္ဆရိယံ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို
လျှို့ဝှက်ခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) မာယံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကို။
(အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) သာဠေယျံ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစား ပြုခြင်းကို။
(အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) ထမ္ဘံ၊ ခိုင်မာခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်
စက်တတ်၏။) သာရမ္ဘံ၊ အလွန်ခိုင်မာခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်
၏။) မာနံ၊ မာန်မှုခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) အတိမာနံ၊
အသွန်မာန်မှုခြင်းကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) မဒံ၊ ယစ်ခြင်းကို။
(အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) ပမာဒံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မေ့လျော့ခြင်း
ကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကိလေသေ၊
ကိလေသာတို့ကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
ဒုစရိတေ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော။ အဘိသင်္ခါရေ၊ အဘိသင်္ခါရတို့ကို။ (အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။)
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘဝဂါမိကဗ္ဗေ၊ ဘဝသို့ ရောက်စေတတ်သောကံ
တို့ကို။ အဘိဘုယျတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိပညာ၊
ဘူရိပညာမည်၏။ အဘိဘဝိတာ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာမည်၏။ ရာဂေ၊ ရာဂသည်။ အရိ၊ ရန်သူမည်၏။ တံ
အရိံ၊ ထိုရာဂတည်းဟူသောရန်သူကို။ မဒ္ဒနိပညာ၊ နှိမ်နင်း တတ်သော
ပညာတည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာမည်၏။
ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ (အရိ၊ ရန်သူမည်၏။ တံ အရိံ၊ ထိုဒေါသတည်းဟူ
သောရန်သူကို။ မဒ္ဒနိပညာ၊ နှိမ်နင်းတတ်သော ပညာတည်း။) မောဟော
မောဟသည်။ (အရိ၊ ရန်သူမည်၏။ တံ အရိံ၊ ထိုမောဟတည်းဟူသော ရန်သူ
ကို။ မဒ္ဒနိပညာ၊ နှိမ်နင်းတတ်သော ပညာတည်း။) ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာမည်၏။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘဝဂါမိကဗ္ဗေ၊
ဘဝသို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့သည်။ အရိ၊ ရန်သူမည်၏။ တံ အရိံ၊ ထိုဘဝသို့
ရောက်စေတတ်သော ကံတည်းဟူသောရန်သူကို။ မဒ္ဒနိပညာ၊ နှိမ်နင်းတတ်သော
ပညာတည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာမည်
၏။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဘူရိ၊ ဘူရိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပထဝီသမာယ၊
မြေနှင့်တူသော၊ ဝိတ္ထတာယ၊ ပျံ့နှံ့သော။ ဝိပုလာယ၊ ပြန့်ပြောသော။ တာယ
ပညာယ၊ ထိုပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။
ဘူရိပညော၊ ဘူရိပညာမည်၏။ အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊
နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ဘူရိ မေဓေ၊ ပရိဏာယိကာ

တံ တေံ၊ ဘူရိ၊ မေဓေ၊ ပရိဏာယိကာ-ဟူသောဤအမည်သည်။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်၊ (ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာမည်၏။) ဘူရိပညာတယ-သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဘူရိပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ ဘူရိပညာ၊ ဘူရိပညာ မည်၏။ ()

ပညာဗာဟုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ပညာဗာဟုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ပညာဗာဟုလ္လံ၊ ပညာဗာဟုလ္လ-ဟူသည်။ ကုတမံ၊ အဘယ် နည်းဟူမကား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကဇ္ဇော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညာဂရုကော၊ ပညာ၌ အလေးပြုသည်။ ပညာစရိတော၊ ပညာ၌ လေ့ကျက် သည်။ ပညာသယော၊ ပညာလျှင် တည်ရာရှိသည်။ ပညာဓိမုတ္တော၊ ပညာ၌ ညွတ်ခြင်းရှိသည်။ ပညာဓဇော၊ ပညာတည်းဟူသော တံခွန်ရှိသည်။ ပညာ-ကေတု၊ ပညာတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်။ ပညာဓိပတေယျော၊ ပညာ လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အကြီးအကဲအဖြစ်ရှိသည်။ ပိတယဗဟုလော၊ များသောတရားတို့၏သဘောကို စုံစမ်းခြင်းရှိသည်။ ပဝိတယဗဟုလော၊ အပြား အားဖြင့် များသောတရားတို့၏သဘောကို ရှုခြင်းသဘောရှိသည်။ ဩက္ခာ-ယနာဟုလော၊ များသော မဖောက်မပြန်သောသဘောဖြင့် တရားတို့၏ ထင်ခြင်းရှိသည်။ သမ္ပေက္ခာယနဓမ္မော၊ မဖောက်မပြန်သောတရားတို့၏ သဘောကို ရှုခြင်းသဘောရှိသည်။ ဝိဘူတဝိဟာရီ၊ ထင်စွာပြု၍ နေခြင်းရှိ သည်။ တစ္စရိတော၊ ထိုပညာ၌ လေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်။ တဂ္ဂရုကော၊ ထို ပညာ၌ အလေးပြုခြင်းရှိသည်။ ဇဗ္ဗဟုလော၊ ထို များသောပညာရှိသည်။ တန္တိန္နော၊ ထိုမညာ၌ ညွတ်သည်။ တပ္ပေါဏော၊ ထိုပညာ၌ ကိုင်းသည်။ တပ္ပဗ္ဗာရော၊ ထိုပညာ၌ ရှိုင်းသည်။ တဒဓိမုတ္တော၊ ထိုပညာ၌ ညွတ်သည်။ တဒါဓိပတေယျော၊ ထိုပညာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော အကြီးအမှူးအဖြစ် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဏဗာဟုလိကော၊ အခြံအရံ ဂိုဏ်းများခြင်း ဌာ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဂဏဂရုကောတိ၊ ဂဏဂရုကော-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ စ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (စိဝရဗာဟုလိကော၊ သင်္ကန်း များခြင်းဌာ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။) စိဝရဂရုကော (တိ)၊ စိဝရဂရုကော ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ ယထာ စ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပတ္တဗာဟုလိကော၊ သပိတ်များခြင်းဌာ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။) ပတ္တဂရုကော (တိ)၊ ပတ္တ-

၁။ သမောက္ခာယနဗဟုလော သမ္ပေက္ခာယနဓမ္မော = (ဆဋ္ဌ)

ဂရုကောဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ ယထာ စ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။) သေနာ-
သနဗဟုလိကော၊ ကျောင်းများသည်၏အဖြစ်ငှာ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။
သေနာသနဂရုကော (တိ)၊ သေနာသနဂရုကော-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ (ယထာ
စ)၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေဝေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊
ဤလောက၌။ ဧကစော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညာဂရုကော၊ ပညာ၌
အလေးပြုသည်။ ပညာစရိတော၊ ပညာ၌လေ့ကျက်သည် ။ပ။ တဒါဓိ-
ပတေယျော၊ တိုပညာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဗဟုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိတိ (တ္ထေ)၊ ပညာဗာ-
ဟုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ဣဒံ၊ ဤပညာသည်။ ပညာဗဟုလ္လာ၊
ပညာဗဟုလ္လာမည်၏။ (၁၀)

သီဃပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (တ္ထေ)၊ သီဃပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-
ဟူသောဤပုဒ်၌။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာ-ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်
နည်းဟူမူကား။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။
ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သီဃပညာ၊
သီဃပညာမည်၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
သီလကို။) ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ။) တောဇနေ၊
တောဇဉ်၌။ မတ္တညုတံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏အဖြစ်ကို။ (ပရိပူရေတိ၊
ပြည့်စေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။) ဇာဂရိယာနုယောဝံ၊ နိုးကြား
ခြင်းလုံ့လကို။ (ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။)
သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလကျေးဇူးကို။ (ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်
စွာ လျှင်စွာ။) သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိကျေးဇူးကို။ (ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။
သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။) ပညာက္ခန္ဓံ၊ ပညာကျေးဇူးကို။ (ပရိပူရေ-
တိ၊ ပြည့်စေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။) ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိ-
ကျေးဇူးကို။ (ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။)
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန ကျေးဇူးကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ
၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာမည်၏။ သီဃံ
သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။ ဌာနာဌာနာနိ၊ အရာဟုတ်သည်-မဟုတ်သည်တို့
ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ သိတတ်၏။ (သီဃံ သီဃံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။) ဝိဟာရသမာ-
ပတ္တိယော၊ ဝိဟာရ သမာပတ်တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ (သီဃံ သီဃံ၊

၁။ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ=(ဆဋ္ဌ)

လျင်စွာ လျင်စွာ။) အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ သိတတ်၏။ (သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ (သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။) အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာမည်၏။ သီဃံ သီဃံ။ လျင်စွာ လျင်စွာ။ သာမညဗလာနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို။ သစ္စိကဓောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာမည်၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာမည်၏။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကဓောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာမည်၏။ သီဃပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ သီဃပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ သီဃပညာ၊ သီဃပညာမည်၏။ (၁၁)

(၄-၄၁၅) လဟုပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ လဟုပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ လဟုပညာ၊ လဟုပညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ လဟံ လဟံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ လဟုပညာ၊ လဟုပညာမည်၏။ ပ။ လဟုပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ လဟုပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ လဟုပညာ၊ လဟုပညာမည်၏။ (၁၂)

ဟာသ ပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဟာသပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဒဗဟုလော၊ သောမနဿဝေဒနာ များသည်ဖြစ်၍။ တုဋ္ဌိဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်း များသည်ဖြစ်၍။ ဟာသ ဗဟုလော၊ ရှင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း များသည်ဖြစ်၍။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏။ ပ။ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကဓရာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏။ ဟာသပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ဟာသပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏။ (၁၃)

ဇဝနပညတယ သံဝတ္တန္တိတိ(ဧတ္ထ)၊ ဇဝနပညတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတိတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ဖြစ်သော။) ယာ ကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ဖြစ်သော။) ယာ ကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ သညာ၊ သညာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ယေ ကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ (အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အတွင်းသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ အပ-သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟိနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတံ ဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ (ယံ)ဝိညာဏံ၊ အကြင် ဝိညာဉ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ (တံ)ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်သို့။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ (ဉာဏဂတိယာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့်။) ဇဝတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသောအားဖြင့်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ (ဉာဏဂတိယာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောရောက်ခြင်းဖြင့်။) ဇဝတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏။ အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒရုပ်ကို ။ ပ။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်-ဖြစ်သော။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသို့။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော

အားဖြင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရသော
အားဖြင့်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ (ဉာဏဂတိယာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်
ခြင်းဖြင့်။) ဇဝတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဇဝနပညာ၊
ဇဝနပညာမည်၏။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်
ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဝယဋ္ဌေန၊ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သော သဘော
ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏။ ဘယဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်
ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ မည်၏။
အသာရကဋ္ဌေန၊ အတ္တ-ဟူသော အနှစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနတ္တာ၊
အနတ္တ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုလယိတွာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ချိန်ဖြင့်
နှိုင်းချိန်၍။ တိရယိတွာ၊ ဝိမံသပညာဖြင့် ကူးမြောက်၍။ ဝိဘာဝယိတွာ၊
ထင်စွာပြု၍။ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရူပနိရောဓေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏
ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ (ဉာဏဂတိယာ၊
ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့်။) ဇဝတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏။ ပ။ ဇရာမရဏနိရောဓေ၊ ဇရာ
မရဏ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ (ဉာဏဂတိယာ၊
ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့်။) ဇဝတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
ထိုကြောင့်။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊
အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ပ။ အတိတာနာဂတ-
ပစ္စုပ္ပန်၊ တတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။
ဝယဓမ္မံ၊ ကုန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊
ကင်းခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
တုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍။ တိရယိတွာ၊ ဝိမံသပညာဖြင့် ကူးမြောက်၍။
ဝိဘာဝယိတွာ၊ ထင်စွာပြု၍။ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇရာ-
မရဏနိရောဓေ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ခိပ္ပံ၊
လျင်စွာ။ (ဉာဏဂတိယာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့်။) ဇဝတိ၊
ရောက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်
၏။ ဇဝနပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဇဝနပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော
ဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏။ (၁၄)

တိက္ခပညတာယ သံဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ)၊ တိက္ခပညတာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ
သောဤပုဒ်၌။ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။
ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိ

(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို။ ဝိဟိံသဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံသဝိတက်ကို။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းကုန်သော။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ နာခိဝါသေတိ၊ မသာယာ။ ပဗောတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တိကရောတိ၊ ကင်းခြင်းကိုပြု၏။ အနဘာဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို။ မောဟံ၊ မောဟကို။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဝဂါမိကဓမ္မေ၊ ဘဝသို့ရောက်စေတတ်သော ကံတို့ကို။ နာခိဝါသေတိ၊ မသာယာ။ ပဗောတိ၊ စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တိကရောတိ၊ ကင်းခြင်းကို ပြုတတ်၏။ အနဘာဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ခုသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယမဂ်တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သာမညဗလာနိ၊ သာမညဖိုလ်တို့သည်။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါယော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့သည်။ အဓိဂတာ၊ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သစ္စိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဖဿိတာ၊ ရသောအားဖြင့် တွေ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ တိက္ခပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (တ္ထေ)၊ တိက္ခပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤပညာသည်။ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏။ (၁၅)

(၄-၄၁၆) နိဗ္ဗေဓိကပညာတယ သံဝတ္တန္တိတိ (တ္ထေ)၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာတယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာ ဟူသည်။ ကတမာ၊ အတယ်နည်းဟူမကား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌။ ဥဗ္ဗေဂဗဟုလော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းများသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တာသဗဟုလော၊ လန့်ခြင်းများသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကဏ္ဌနဗဟုလော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းများသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရတိဗဟုလော၊ မမွေ့လျော်ခြင်းများသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဘိရတိဗဟုလော၊ အလွန်မမွေ့လျော်ခြင်းများသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဗဟိမုခေါ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့မှအပဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရှေ့ရှုသည်
ဖြစ်၍။ န ရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌။
အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်တောင်းဖူးသော။ အပ္ပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ခဲ့ဖူးသော။
လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘတုံးကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်တောင်းတတ်၏။ ပဒါလေတိ၊
ဖောက်ခဲ့တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိက
ပညာမည်၏။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်တောင်းဖူးသော။ အပ္ပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်
ခဲ့ဖူးသော။ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသတုံးကို။ မောဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟတုံးကို။
ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ဘဝဂါမိကဗ္ဗေ၊ ဘဝသို့ရောက်စေတတ်သော ကံတို့ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊
ဖောက်တောင်းတတ်၏။ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခဲ့တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို
ကြောင့်။ နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာမည်၏။ နိဗ္ဗေဓိကပညာတဿ သံ-
ဝတ္တန္တိတိ (ဧတ္ထ) နိဗ္ဗေဓိကပညာတဿ သံဝတ္တန္တိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အယံ၊
ဤပညာသည်။ နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာမည်၏။ (၁၆)

ဝေ၊ ဤသို့။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်၌။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပညာပဋိလာဘာယ သံဝတ္တန္တိ-အစ
ရှိသောပါ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အထူးကို
ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တတ္ထ၊ ထို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်၌။ ဗဟု-
ဝစနံ၊ ဗဟုဝစ် ဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမ၊ ဤ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်
ပါဠိတော်၌။ ကေဝစနံ၊ ကေဝစ်ဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
အယမေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
စကားရပ်သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌ဆိုအပ်ပြီးသော
စကားနှင့် တူသောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သောဠသ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော။
ဣမာ ပန မဟာပညာ၊ ဤမဟာပညာတို့ကို။ လောကံယ လောကုတ္တရမိတ္တ-
ကာဝ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာနှင့်ရောသော ပညာတို့ကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊
ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

၂၀-အမတဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၀၀-၆၁၁။ အမတံ တေ ဘိက္ခဝေ ပရိဘုဉ္ဇန္တိတိ၊ အမတံ တေ ဘိက္ခဝေ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ-ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မရဏဝိရဟိတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ရကုန်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နနု ဝ (စောဒေမိ)၊ စောဒနာဦးအံ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာတည်း။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိ-သည်။ လောကိယာ၊ လောကိတည်း။ ကုယံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ ထိုကာယဂတာသတိကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်။ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ရသည့် မည်ကုန်သနည်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။) တံ၊ ထိုကာယဂတာသတိကို။ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အဓိဂန္တဗ္ဗတော၊ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ရသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။) ကာယဂတမ္ပိ၊ ဆံအစရှိသောကိုယ်အစဉ်။ သတိံ၊ သတိကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ အဘာဝေန္တော၊ မပွားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။) နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မသိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ဤ အမတံ တေ ဘိက္ခဝေ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ-ဟူသောစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အပိ ဝ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ။) ဧတ္ထံ၊ အမတံ တေသံ ဘိက္ခဝေ ဝိရဒ္ဓိ-ဟူသော ဤပါ၌၌။ ဝိရဒ္ဓန္တိ၊ ဝိရဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား။ ဝိရာဓိတံ၊ ချွတ်ယွင်း၏။ နာဓိဂတံ၊ မသိအပ်။ အဝိရဒ္ဓန္တိ၊ အဝိရဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏။ ပမာဒိံ သူတိ၊ ပမာဒိံ သု-ဟူသည်ကား။ ပမဒန္တိ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ ပမုဉ္ဇန္တိ၊ ပမုဉ္ဇိ-ဟူသည်ကား။ သမ္ပုဉ္ဇန္တိ၊ မေ့လျော့၏။ ဝိပရိဝတ္တနတာ၊ ဖောက်ပြန်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ အာသေဝိတန္တိ၊ အာသေဝိတံ-ဟူသည်ကား။ အာဒိတော၊ အစမှ။ သေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်၏။ ဘာဝိတန္တိ၊ ဘာဝိတံ-ဟူသည်ကား။ ဧနိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဗဟုလိကတန္တိ၊ ဗဟုလိကတံ-ဟူသည်ကား။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲ

၁။ ကာယဂတံ ဟိ= (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဧဝံ= (ဆဋ္ဌ) ၃။ နိဿယမူဟောင်း၌မပါ။
 ၄။ အာရဒ္ဓန္တိ= (ဆဋ္ဌ) ၅။ ဝိဿရိတံ နန္တိ ဝါ= (ဆဋ္ဌ)

လဲ။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အဘိညာတန္တိ၊ အဘိညာတံ-ဟူသည်ကား။ တေ၊
 ဤ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ ဇာနိတံ၊ သိအပ်၏။^{၁)}
 အပရိညာတန္တိ၊ အပရိညာတံ-ဟူသည်ကား။ ဉာတပရိညာဝသေနေဝ၊ ဉာတ-
 ပရိညာ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်။ အသစ္စိ-
 ကတန္တိ၊ အသစ္စိကတံ-ဟူသည်ကား။ အပစ္စက္ခကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်။
 သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ကေနိပါတ်အဖွင့်ကို
 ဆိုရာကေားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထရဏီအမည့်ရှိသော။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌက-
 ထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ သဟဿသုတ္တန္တပရိမာဏဿ၊
 တထောင်သောသုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဇောကနိပါတဿ၊
 ဇောကနိပါတ်၏။ သံဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

~~~~~

ဒုကနိပါတ

၁-ပဌမပဏ္ဏာသက

၁-ကမ္မကာရဏဝဂ္ဂ ၁-ဝဇ္ဇသုတ္တဝဏ္ဏနာ

(ဌ၊ဒု-၁) ၁။ ဒုကနိပါတဿ၊ ဒုကနိပါတ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။
 ဝဇ္ဇာနိတိ၊ ဝဇ္ဇာနိ-ဟူသည်ကား။ ဒေါသ၊ အပရာဓော၊ ဒေါသ၊ အပြစ်တို့သည်။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ-ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တ
 ဘော၌ သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နဗလံ၊ ဖြစ်သောအကျိုးတည်း။ သမ္ပရာယိကန္တိ၊ သမ္ပရာ
 ယိကံ-ဟူသည်ကား။ သမ္ပရာယေ၊ ထိုထိုကံဖြင့်ကပ်အပ်သော။ အနာ-
 ဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌။ ဥပ္ပန္နဗလံ၊ ဖြစ်သော
 အကျိုးတည်း။ အာဂုစာရိန္တိ၊ အာဂုစာရိ-ဟူသည်ကား။ ပါပကာရိ၊ မ
 ကောင်းမှုကို ပြုခြင်းရှိသောသူကို။ အပရာဓကာရကံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုတတ်
 သောသူကို။ ရာဇာနော ဂဟေတွာ ဝိဝိဓာနိ ကမ္မကာရဏာနိ ကာရေန္တေတိ၊
 ရာဇာနော ဂဟေတွာ ဝိဝိဓာနိ ကမ္မကာရဏာနိ ကာရေန္တေ-ဟူသည်ကား။
 စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဝိဝိဓာ ကမ္မကာရဏာ၊ အထူးထူး
 အပြားပြားရှိသော ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ရာဇပုရိသ၊ မင်း
 ချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ မင်းချင်းယောက်ျား
 တို့သာ ပြုကုန်သော်လည်း။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ တေ၊ ထိုမင်းချင်း
 ယောက်ျားတို့ကို။ ကာရေန္တိ နာမ၊ ပြုစေသည် မည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ကမ္မကာရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ကာရိယမာနံ၊ ပြုစေအပ်သော၊ တံ စောရံ၊
 ထိုခိုးသူကို။ သေ-ဧသော၊ ဤသူသည်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
 “ပဿတိ စောရံ အာဂုစာရိ” ရာဇာနော ဂဟေတွာ ဝိဝိဓာနိ ကမ္မကာရဏာနိ
 ကာရေန္တေ”တိ၊ ပဿတိ စောရံ အာဂုစာရိ” ရာဇာနော ဂဟေတွာ ဝိဝိဓာနိ
 ကမ္မကာရဏာနိ ကာရေန္တိ-ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။)
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဒ္ဓဒဏ္ဍကေဟိတိ၊ အဒ္ဓဒဏ္ဍကေဟိ-ဟူသည်ကား။
 မုဂ္ဂရေဟိ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်။ မဟာပဟာရသာဓနတ္ထံ၊ ဝါ၊ ကြီးစွာသော
 လှံတံတို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပြီးစေခြင်းအကျိုးငှာလည်း။ စတုဟတ္ထဒဏ္ဍံ၊ လေး

၁။ ဝိဝိဓာ ကမ္မကာရဏာ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ တာ=(ဆဋ္ဌ)

၃။ ပဟာရသာဓနတ္ထံ=(ဆဋ္ဌ)

တောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော လှံတံကို။ ဒေဝေ၊ နှစ်ဖြာ။ ဆေတု၊ ဖြတ်၍။
 ဂဟိတဒဏ္ဍကေဟိ၊ ယူအပ်သော လှံတံတို့ဖြင့်။ ဗိလင်္ဂထာလိကန္တိ၊ ဗိလင်္ဂ-
 ထာလိကံ-ဟူသည်ကား။ ကဉ္စိယဥက္ခလိက ကမ္မကာရဏံ၊ ပအုံးရည် အိုးကဲ့သို့
 ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုပအုံးရည်အိုးကဲ့သို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။
 ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ သံသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဥပ္ပါ-
 ဋေတု၊ ခွာ၍။ တတ္ထံ၊ ရဲရဲပူသော။ အယောဂဋ္ဌံ၊ သံတော့ခဲကို။ သဏ္ဌာသေန၊
 ညှပ်ဖြင့်။ ဂဟေတု၊ ယူ၍။ တတ္ထံ၊ ထိုဦးခေါင်းခွံကိုခွာပြီးသော ဦးနှောက်
 ဌံ။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မတ္တလုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်။
 (ဋ္ဌ၊ ဒု-၂) ပက္ခုထိတု၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၍။ ဥတ္တရတံ၊ ဝေ၏။ သင်္ခမုဏ္ဍိကန္တိ၊
 သင်္ခမုဏ္ဍိကံ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခမုဏ္ဍကမ္မကာရဏံ၊ ခရုသင်းကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူ
 အောင် ဦးပြည်းသောအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ တံ၊ ထိုခရုသင်း
 ကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူအောင် ဦးပြည်းသောအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်းကို။
 ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော သူတို့သည်။ ဥတ္တရေဋ္ဌဉာတတောကဏ္ဍစူဠကဂလဝါဋ္ဌက
 ပရိစ္ဆေဒေန၊ အထက်နှုတ်ခမ်း၊ နှစ်ဘက်သော နားပန်စ၊ ရေမျိုး-အပိုင်းအခြား
 ဖြင့်။ စမ္ပံ၊ အရေကို။ ဆန္ဒိတု၊ ဖြတ်၍။ သဗ္ဗကေသေ၊ အလုံးစုံသော ဆံတို့ကို။
 ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဂဏ္ဍိ၊ ထုံးသည်ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ ဒဏ္ဍကေန၊
 လှံတံဖြင့်။ ဝေဋ္ဌေတု၊ ရစ်ပတ်၍။ ဥပ္ပါဋေန္တိ၊ နှုတ်ကုန်၏။ ကေသေဟိ၊
 ဆံတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ စမ္ပံ၊ အရေသည်။ ဥဋ္ဌဟတိ၊ တ၏။ တတော၊ ထို
 နောက်မှ။ သံသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ထူလသက္ခရာဟိ၊ ရုန့်ရင်းသောကျောက်
 စရစ်တို့ဖြင့်။ ဗံသိတု၊ ပွတ်တိုက်၍။ ဝေဝန္တာ၊ ဆေးကုန်လျက်။ သင်္ခ-
 ဝဏ္ဏံ၊ ခရုသင်းအဆင်းရှိသည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ရာဟုမုခန္တိ၊ ရာဟု
 မုခံ-ဟူသည်ကား။ ရာဟုမုခကမ္မကာရဏံ၊ ရာဟုခံတွင်းသို့ရောက်သော နေနှင့်
 တူစွာ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ တံ၊ ထို ရာဟုခံတွင်းသို့ရောက်သော
 နေနှင့်တူစွာ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်။
 သင်္ကုနာ၊ သံတံသင်းဖြင့်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတု၊ ဖွင့်လှစ်၍။ အန္တော-
 မုခေ၊ ခံတွင်း၏ အတွင်း၌။ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေန္တိ၊ တောက်စေ့ကုန်၏။
 ကဏ္ဍစူဠကဟိ ဝါ၊ နားပန်စတို့မှလည်း။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်း
 ကို။ နိခါဒနေ၊ ဆောက်ဖြင့်။ ခနန္တိ၊ ထွင်းကုန်၏။ လောဟိတံ၊ သွေး
 သည်။ ပဏ္ဍရိတု၊ ယိုစီး၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။

ဇောတိမာလိကန္တိ၊ ဇောတိမာလိကံ-ဟူသည်ကား။ သကလသရီရံ၊ အလုံး
 စုံသောကိုယ်ကို။ တေလပိလောတိကာယ၊ ဆီဖြင့်ဆုပ်အပ်သော ပုဆိုးနှမ်းဖြင့်။
 ဝေဋ္ဌေတု၊ ရစ်ပတ်၍။ အာလိမ္မေန္တိ၊ မီးတိုက်ကုန်၏။ ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကန္တိ၊

ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကံ-ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဟေလပိလောတိ-
 ကာယ၊ ဆီဖြင့်ဆွပ်အပ်သော ပုဆိုးနှမ်းဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဒီပံ
 ဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့။ ပဇ္ဇာလေန္တိ၊ တောက်စေကုန်၏။ ရေကဝတ္ထိကန္တိ၊ ရေက-
 ဝတ္ထိကံ-ဟူသည်ကား။ ရေကဝတ္ထကမ္မကာရဏံ၊ ပြိတ်မြက်နှင့်တူစွာ ကိုယ်မှ
 ခွာအပ်သောအရေစုတို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ တံ၊ ပြိတ်မြက်နှင့်
 နှင့်တူစွာ ကိုယ်မှခွာအပ်သောအရေစုတို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ ကရော-
 န္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဟေဌာဂီဝတော၊ လည်အောက်မှ။ ပဌာယ၊
 စ၍။ စမ္ပဝဇ္ဇေ၊ အရေလုံး၌။ ကန္တိတွာ၊ မြင်း၍။ ဂေါပ္ပကေ၊ ဖျက်၌။
 ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုသူကို။ ယောတ္ထေဟိ၊
 ကြိုးတို့ဖြင့်။ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ကစ္ဆန္တိ၊ ငင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းဘေးဒဏ်
 သင့်သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စမ္ပဝဇ္ဇေ၊ အရေစု၌။ အက္ကမိတွာ
 အက္ကမိတွာ၊ နှင်းမိ၍ နှင်းမိ၍။ ပတတိ၊ လဲ၏။ စီရကဝါသိကန္တိ၊ စီရက-
 ဝါသိကံ-ဟူသည်ကား။ စီရကဝါသိက ကမ္မကာရဏံ၊ ကိုယ်မှခွာအပ်သော
 အရေတည်းဟူသောအဝတ်ကို ဝတ်စေသောအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်း
 တည်း။ တံ၊ ထို ကိုယ်မှခွာအပ်သော အရေတည်းဟူသောအဝတ်ကို ဝတ်စေ
 သောအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့
 သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ စမ္ပဝဇ္ဇေ၊ အရေစုတို့ကို။ ကန္တိတွာ၊
 မြင်း၍။ ကဋ္ဌိယံ၊ ခါး၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ကဋ္ဌိတော၊ ခါးမှ။ ပဌာယ၊
 စ၍။ ကန္တိတွာ၊ မြင်း၍။ ဂေါပ္ပကေသု၊ ဖျက်တို့၌။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်
 ၏။ ဥပရိမေဟိ၊ အသက်ဖြစ်သောအရေတို့ဖြင့်။ ဟေဌိမသရီရံ၊ အောက်ဖြစ်
 သောကိုယ်သည်။ စီရကနိဝါသနနိဝတ္ထံ ဝိယ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ဖြင့် ဝတ်
 သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဏေယျကန္တိ၊ ဇဏေယျကံ-ဟူသည်ကား။
 ဇဏေယျကကမ္မကာရဏံ၊ ဇဏီမည်သောသားနှင့်တူစွာ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်း
 တည်း။ တံ၊ ထို ဇဏီမည်သောသားနှင့်တူစွာ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုခြင်းကို။
 ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကပ္ပ-
 ရေသု စ၊ တတောင်ဆစ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။
 ဇာဏုကေသု စ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့၌လည်းကောင်း။ အယဝလယာနိ၊ သံကွင်းတို့
 ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အယသ္မလာနိ၊ သံတံကျင်တို့ကို။ ကောဇ္ဇေန္တိ၊ လျှိုကုန်
 ၏။ သော၊ ထိုညှဉ်းဆဲအပ်သော သတ္တဝါသည်။ စတူဟိ၊ လေးချောင်းကုန်
 သော။ အယသ္မလေဟိ၊ သံတံကျင်တို့ဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဌဟတိ၊
 ထောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲအပ်သော သတ္တဝါကို။ ပရိ-
 ဝါရိတွာ၊ ခြံရံ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ “ဇဏေယျကော

ဇောတိပရိဂ္ဂဟော ယထာ”တိ၊ ဇောယုကော ဇောတိပရိဂ္ဂဟော ယထာ-
 ဟူ၍။ အာဂတဋ္ဌာနေပိ၊ လာသောအရာ၌လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤ ဇောမည်
 သောသားနှင့် တူသည်ကိုသာလျှင်။ (သဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။)
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့် ညည်းဆဲသော
 သတ္တဝါကို။ ကာလေန၊ ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ သုလ္လာနိ၊ သံတံကျင်တို့ကို။
 အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ စတုဟိ၊ လေးချောင်းကုန်သော။ အဋ္ဌကောဋ္ဌိဟိ-
 ယေဝ၊ အရိုးစွန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ဝေရူပ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိကုန်သော။ ကုမ္မက္ခာရဏာ နာမ၊ ညည်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်းမည်သည်တို့သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။

ဗဠိသမံသိကန္တိ၊ ဗဠိသမံသိကံ-ဟူသည်ကား။ ဥဘတောမုခေဟိ၊ နှစ်ဘက်
 သော အစုရှိကုန်သော။ ဗဠိသေဟိ၊ ငါးမျှားချိတ်တို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ချိတ်
 ၍။ စမ္မမံသန္တာရုနိ၊ အရေ၊ အသား၊ အကြောတို့ကို။ ဥပ္ပါဋ္ဌေန္တိ၊ နှုတ်ကုန်၏။
 ကဟာပဏိကန္တိ၊ ကဟာပဏိကံ-ဟူသည်ကား။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။
 တိဏှာဟိ၊ ထက်ကုန်သော။ ဝါသိဟိ၊ ပဲခွပ်တို့ဖြင့်။ ကောဋ္ဌိတော၊ အစွန်းမှ။
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကဟာပဏမတ္တံ ကဟာပဏမတ္တံ၊ တသပြာအတိုင်းအရှည် တသပြာ
 အတိုင်းအရှည်။ ပါတေန္တာ၊ ကျစေကုန်လျက်။ ကောဋ္ဌေန္တိ၊ ဖောက်ကုန်၏။
 ခါရာပတစ္ဆိကန္တိ၊ ခါရာပတစ္ဆိကံ-ဟူသည်ကား။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ တတ္ထ တတ္ထ၊
 ထိုထိုအရပ်၌။ အာဝုဇေဟိ၊ လက်နက်တို့ဖြင့်။ ပဟရိတွာ၊ ထိုးဖောက်၍။ ကော-
 ဇ္ဇေဟိ၊ ဝက်မှင်ဘီးတို့ဖြင့်။ ခါရံ၊ ဆားဆပ်ပြာကို။ သံသန္တိ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်၏။
 စမ္မမံသန္တာရုနိ၊ အရေ၊ အသား၊ အကြောတို့သည်။ ပဉ္စရိတွာ၊ ယိုစီး၍။ အဋ္ဌိက-
 သင်္ခလိကာဝ၊ အရိုးစုဖြစ်၍သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပလိသပရိဝတ္တိကန္တိ၊
 ပလိသပရိဝတ္တိကံ-ဟူသည်ကား။ ဧကေန ပသေန၊ နိပါးတဘက်ဖြင့်။ နိပဇ္ဇာ-
 ပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ ကဏ္ဍစိဒ္ဓေန၊ နားပေါက်ဖြင့်။ အယသ္မလံ၊ သံတံကျင်ကို။
 ကောဋ္ဌေတွာ၊ နှုတ်၍။ ပထဝိယာ၊ မြေနှင့်။ ကောဗဒ္ဓံ၊ တစပ်တည်း စပ်သည်ကို။
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုညည်းဆဲအပ်သော သတ္တဝါ
 ကို။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာဝိဉ္ဇန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ပလ္လာလ-
 ပိဋ္ဌကန္တိ၊ ပလ္လာလပိဋ္ဌကံ-ဟူသည်ကား။ (ဌ၊ ဒု-၃) ဆေကော၊ လိမ္မာသော။
 ကာရဏိကော၊ ညည်းဆဲခြင်းကိုပြုတတ်သောသူသည်။ ဆဝိဓမ္မံ၊ အပေါ်ရေ၊
 အတုင်းရေကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ မဖြတ်မူ၍။ နိသဒပေါတေဟိ၊ ကျောက်သား
 ငယ်တို့ဖြင့်။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ ကေသေသု၊ ဆံတို့၌။
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီမြှောက်၏။ မံသရာသိယေဝ၊ အသားစုသည်

၂၁

သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုညည်းဆဲအပ်သော သတ္တဝါကို။ ကေသေဟေဝ၊ ဆံတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိယောနန္တိတု၊ ရစ်ပတ်၍။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ပလာလဇေ၊ ဝိယ၊ ကောက်ရိုးထွေးကဲ့သို့။ ကတု၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝေဌန္တိ၊ ရစ်ပတ်ကုန်၏။ သုနခေဟိပိတိ၊ သုနခေဟိပိ-ဟူသည်ကား။ ကတိပယာနိ ဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ အာဟာရံ၊ အဟာရကို။ အဒတု၊ မပေးမူ၍။ ဆာတကသုနခေဟိ၊ ငတ်မွတ်သော ခွေးတို့ကို။ ခါဒါပေန္တိ၊ ခဲစေကုန်၏။ တေ၊ ထိုငတ်မွတ်သော ခွေးတို့သည်။ မဟုတ္တေန၊ တခဏချင်း ဖြင့်။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကမေဝ၊ အရိုးစုကိုသာလျှင်။ ကဗေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သူလေ ဥတ္တာသေန္တေတိ၊ သူလေ ဥတ္တာသေန္တေ-ဟူသည်ကား။ သူလေ၊ တံကျင်၌။ အာရောပေန္တေ၊ တင်သည်တို့ကို။

န ပရေသံ ပါဘတံ ဝိလုမ္မေန္တော စရတိတိ၊ န ပရေသံ ပါဘတံ ဝိလုမ္မေန္တော စရတိ-ဟူသည်ကား။ ပရမ္ပုခံ၊ မျက်ကွယ်။ အဘတံ၊ ဆောင် အပ်သော။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးအကြား၌။ ပတိတံ၊ ကျသော။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ် သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) သဟဿဘဏ္ဍိကမ္ပိ၊ တထောင်သော ဥစ္စာထုပ်ကိုပင်သော်လည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ “ဣမိနာ၊ ဤ ဥစ္စာဖြင့်။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝိလုမ္မေန္တော၊ လုယက်လျက်။ န ဝိစရတိ၊ မလှည့်လည်။ ဣမိနာ၊ ဤဥစ္စာဖြင့်။ ကော အတ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိဋ္ဌိပါဒေန ဝါ၊ ခြေဖမိုး ဖြင့်လည်း။ ပဝဇ္ဇေတု၊ လိုမ့်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

ပါပကောတိ၊ ပါပကော-ဟူသည်ကား။ လာမကော၊ ယုတ်မာသော။ ဒုက္ခောတိ၊ ဒုက္ခော-ဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌော၊ အလိုမရှိအပ်သော။ ကိဉ္စ တန္တိ၊ ကိဉ္စ တံ-ဟူသည်ကား။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုသို့ပြုခြင်းသည်။ ကိံ နာမ တဝေယျ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ယာဟန္တိ၊ ယာဟံ-ဟူသည်ကား။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယဒုစ္စရိတန္တိ၊ ကာယဒုစ္စရိတံ ဟူသည်ကား။ ပါဏာတိပါတာဒိ တိဝိဓံ၊ ပါဏာတိပါတစသည် သုံးပါး အပြားရှိသော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကို။ ကာယသုစ္စရိတန္တိ၊ ကာယသုစ္စရိတံ-ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုကာယဒုစ္စရိကံ၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ဝစီဒုစ္စရိတန္တိ၊ ဝစီဒုစ္စရိတံ-ဟူသည်ကား။ မုသာ- ဝါဒါဒိ စတုပ္ပိဓံ၊ မုသာဝါဒစသည် လေးပါးအပြားရှိသော။ အကုသလံ၊

အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံကို။ ဝစီသုစရိတန္တိ၊ ဝစီသုစရိတံ-ဟူသည်
 ကား။ တဿ၊ ထိုဝစီသုစရိတံ၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။
 စတုပ္ပိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ မနောဒုစရိတန္တိ၊
 မနောဒုစရိတံ-ဟူသည်ကား။ အဘိဇ္ဈာဒိ တိဝိဓံ၊ အဘိဇ္ဈာစသည် သုံးပါး
 အပြားရှိသော။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောကံကို။ မနောသုစရိတန္တိ၊
 မနောသုစရိတံ-ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုမနောဒုစရိတံ၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကုသလ-
 ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သောကံကို။ သုဒ္ဓံ အတ္တာနံ ပရိဟရတီတိ ဧတ္ထံ၊ သုဒ္ဓံ
 အတ္တာနံ ပရိဟရတိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ပရိယာ-
 ယံတော စ၊ ပရိယာယံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိပ္ပရိယာယတော စ၊ မုချအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဟိ (ဝိတ္ထာဓေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သရဏဂမနေန၊ သရဏဂုံ
 ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယံအားဖြင့်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရတိ နာမ၊ ရွက်ဆောင်သည်မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့ဖြင့်။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး
 ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့ဖြင့်။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလ
 ဖြင့်။ ဗျမဇ္ဈာနေန၊ ဗျမဇ္ဈာန်ဖြင့်။ ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနေန၊
 နေဝသညာနာသညာယတန-ဈာန်ဖြင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်
 ဖြင့်။ သောတာပတ္တိဖလေန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြင့်။ ပ။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယံအားဖြင့်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရတိ နာမ၊ ရွက်ဆောင်သည်မည်၏။ အရဟတ္တဖလေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သော။ ခိဏာသဝေ၊ ပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်ကား။ ဆိန္ဒုမူလကေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်းဟူသော ဝဋ်ဖြစ်၍
 ကုန်သော။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။ နှာပေဇ္ဇောပိ၊ ရေချိုးစေ
 သော်လည်းကောင်း။ ခါဒါပေဇ္ဇောပိ၊ ခဲစေသော်လည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇာ-
 ပေဇ္ဇောပိ၊ စားစေသော်လည်းကောင်း။ နိသိဒါပေဇ္ဇောပိ၊ ထိုင်စေသော်လည်း
 ကောင်း။ နိပဇ္ဇာပေဇ္ဇောပိ၊ အိပ်စေသော်လည်းကောင်း။ နိပ္ပရိယာယေန၊
 မုချအားဖြင့်သာလျှင်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ သုတ်သင်
 ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တသ္မာတံ၊ တသ္မာ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣမာနိ
 ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်။ ဝဇ္ဇာနေဝ၊ အပြစ်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ န ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မဟုတ်ကုန်သည်။ နော ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဇ္ဇတိရုနောတိ၊ ဝဇ္ဇတိရုနော-ဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇ-
တိရုကာ၊ အပြစ်ကိုကြောက်တတ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇတယဒဿာဝိနောတိ၊ ဝဇ္ဇ-
တယဒဿာဝိနော-ဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဘယတော၊ ဘေး
အားဖြင့်။ ဒဿနသီလာ၊ ရှုတတ်သော အလေ့ရှိကုန်သော။ ဧတံ ပါဠိကခန္တိ၊
ဧတံ ပါဠိကခန္-ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသောအပြစ်တို့မှ လွတ်ခြင်း
ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသောအပြစ်တို့မှ လွတ်ခြင်း
သည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဘာဝိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဘာဝိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယန္တိ
(ဧတံ)၊ ယံ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ နိပါတဗတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း။ ဝါ၊
တနည်းကား။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းဟောတည်း။ ယေန ကာရဏေန၊
အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗ(ဋ္ဌ၊ ဒု-၄) ဝဇ္ဇေဟိ၊ အလုံးစုံသောအပြစ်တို့မှ။
ပရိမုစ္စိဿတိ၊ လွတ်လတ္တံ့။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်။ ပရိမုစ္စိဿတိ၊ လွတ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤ
သည်ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) စတုတ္ထမဂ္ဂေန စေဝ၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ စတုတ္ထဖလေန စ၊ စတုတ္ထဖိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ပရိမုစ္စိဿတိ၊
လွတ်လတ္တံ့။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ မဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။ ပရိမုစ္စတိ နာမ၊ လွတ်
ဆဲမည်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ပရိမုတ္တော နာမ၊
လွတ်ပြီးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ (ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေ
တည်း။) ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကံ
သည်။ နဝိပစ္စတိ ကိံ ပန၊ အကျိုးမပေးသလော။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်
ကား။ (ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ တံပန၊ ထိုအကျိုး
ပေးသော အကုသိုလ်ကံသည်ကား။ ခိဏာသဝဘာဝတော၊ ရဟန္တာအဖြစ်မှ။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကံတည်း။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့အကျိုးပေး
ခြင်းသည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယေ ပန၊ တမလွန်ဘဝ၌ကား။ အဿ၊ ထို့
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကမ္မဖလံ နာမ၊ ကံ၏အကျိုးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် ပထမ-သုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။

ပဌမံ၊ ပထမသုတ်တည်း။

၁+၁။ ဆဋ္ဌမုဗ္ဗိမပါ။ ၂+၂။ ဖလံ ပတ္တော။ (ဆဋ္ဌ)

အင်္ဂုတ္တိုရ်-ဋ္ဌ၊ ဒု ၂၉ (က)

၂-ပဓာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ

၂။ ဒုတိယေ၊ စုတိယ-သုတ်၌။ ပဓာနာနိတိ၊ ပဓာနာနိ-ဟူသည်ကား။ ဝီရိယာနိ၊ အားထုတ်ခြင်းတို့သည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ပဒဟိတဗ္ဗတော၊ အားထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဓာနန္တိ၊ ပဓာန-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဓာနဘာဝကရဏတော ဝါ၊ အားထုတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ ပဓာနန္တိ၊ ပဓာန-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိတိ၊ ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိ-ဟူသည်ကား။ ဒုဿဟာနိ၊ သည်းခံနိုင်ခဲကုန်၏။ ဒုပ္ပုရိယာနိ၊ ဖြည့်နိုင်ခဲကုန်၏။ ဒုက္ကရာနိ၊ ပြုနိုင်ခဲကုန်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဂါရံ၊ အဇ္ဈာဝသတန္တိ၊ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတံ-ဟူသည်ကား။ အဂါရေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သောသူတို့၏။ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ နုပ္ပဒါနတ္ထံ ပဓာနန္တိ (ဣမိနာ)၊ စိဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသနဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုပ္ပဒါနတ္ထံ ပဓာနံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ စိဝရာဒိနံ၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော။ ဧတေသံ စတုန္တံ ပစ္စယာနံ၊ ထို လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကို။ အနုပ္ပဒါနတ္ထာယ၊ မဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဓာနံ နာမ၊ အားထုတ်ခြင်းမည်သည်။ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲ၍။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ စတုရတနိကမ္ပိ၊ လေးတောင်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပိလောတိကံ ဝါ၊ ပုဆိုးနှမ်းကို လည်းကောင်း။ ပသဘတဏှလမတ္ထံ၊ တလက်ဆွမ်းသောဆံ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဘတ္ထံ ဝါ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ စတုရတနိကံ၊ လေးတောင်အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ပဏ္ဏသလံ ဝါ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ တေလသပ္ပိနဝနိတာဒိသု၊ ဆီ၊ ထောပတ်၊ ဆီဦး-အစရှိသည်တို့တွင်။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသာလည်းဖြစ်သော။ ဘေသဇ္ဇံ ဝါ၊ ဆေးကိုလည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသ၊ လှူကုန်လေဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဆိုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒါတုမ္ပိ၊ ပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဥဘတောဗျူဠသင်္ဂါမပ္ပဝေသနသဒိသံ၊ နှစ်ဦးနှစ်ဝ ရုံးစုကြသော စစ်သည်တောင်သို့ ဝင်ခြင်းနှင့်တူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။-

“ဒါနဉ္စ ယုဒ္ဓဉ္စ သမာနမာဟ၊
 အပ္ပါပံ သန္တာ ဗဟုကေ ဇိနန္တိ။
 အပ္ပမိ စေ သဒ္ဓဟာနော ဒေဝါတိ၊
 တေနော သော ဟောတိ သုခိ ပရတ္ထာ”တိ၊

ပဌမပဏ္ဏာသက] ၁-ကမ္မကာသုဏ္ဏဝဂ္ဂ ၂-ပဓာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ ၄၅၁

ဒါနဉ္စ ယုဒဉ္စ သမာနမာဟု၊ အပ္ပါပိ သန္တာ ဗဟုကေ ဇိနန္တိ။ အပ္ပမ္ပိ စေ
သဒ္ဓဟာနော ဒဒါတိ၊ တေနေဝ သော ဟောတိ သုခိ ပရတ္ထ-ဟူ၍။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ယုဒဉ္စ၊ ဧဝံထိုးခြင်း
ကိုလည်းကောင်း။ သမာနံ၊ တူမျှ၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။
အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အပ္ပါပိ၊ အနည်းငယ်သောအလှူဝတ္ထုတို့ကိုလည်း။
ဒေန္တာ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့သည်။ ဗဟုကေ၊ များစွာသော အကု
သိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိနန္တိ၊ အောင်နိုင်ကုန်၏။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်
သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သောအလှူဝတ္ထုကိုလည်း။ စေ
ဒဒါတိ၊ အကယ်၍ ပေးလှူသည်ဖြစ်အံ့။ တေနေဝ၊ ထိုသို့ ပေးလှူ
သောကြောင့်သာလျှင်။ သော၊ ထို အလှူပေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဂါရိသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတာနန္တိ၊ အဂါရိသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိ-
တာနံ-ဟူသည်ကား။ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အဂါရိယ
ဓာရာဝါသယ၊ အိမ်၌နေသောသူ၏။ ဟိတာဝဟေဟိ၊ အစီးအပွားကို ရွက်
ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ကသိဂေါရက္ခဒိဟိ၊ လယ်ထွန်ခြင်း၊ နွားကျောင်း
ခြင်း-အစရှိသည်တို့မှ။ ဝိရဟိတံ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်၌နေ
သောသူတို့၏ အစီးအပွားကို ရွက်ဆောင်တတ်သော လယ်ထွန်ခြင်း၊ နွား
ကျောင်းခြင်း-အစရှိသည်တို့မှကင်းသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပဂတာ-
နံ၊ ကပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂတ္ထာယ ပဓာနန္တိ၊
သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂတ္ထာယ ပဓာနံ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
ခန္ဓုပဓိကိလေသုပဓိအဘိသင်္ခါရုပဓိကာမုပဓိသင်္ခါတာနံ၊ ခန္ဓုပဓိ၊ ကိလေသု
ပဓိ၊ အဘိသင်္ခါရုပဓိ၊ ကမ္မပဓိ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥပဓိနံ၊ ဆောင်ခြင်းတို့ကို။
ပဋိနိဿဂ္ဂသင်္ခါတယ၊ စွန့်ရာဟုဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနယ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှာ၊ ဝိပဿနာယ စေဝ၊ ဝိပဿနာနှင့် လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမဂ္ဂေန
စ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့် လည်းကောင်း။ သဟဇာတဝီရိယံ၊ တကွဖြစ်သောဝီရိယ
ကို။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဒံ၊ နှစ်
ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ပဓာနာနိ၊ ဤ အားထုတ်ခြင်းတို့သည်။ ဒုရဘိသမ္ဘ-
ဝါနိ၊ ဖြစ်နိုင်ခဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း။

၃-တပနိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ

(ဋ္ဌ၊ ဒု-၅) ၃။ တတိဿေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ တပနိယာတိ၊ တပနိယာ
 ဟူသည်ကား။ ဣမ စေဝ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေ စ၊
 တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ တပန္နိ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊
 ထိုကြောင့်။ တပနိယာ၊ တပနိယ-မည်ကုန်၏။ တပုတိတိ၊ တပုတိ-ဟူသည်ကား။
 စိတ္တသန္တာပေန၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းဖြင့်။ တပုတိ၊ ပူပန်တတ်၏။ အနုသောစတိ၊
 စိုးရိမ်တတ်၏။ (ကိမိဝ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။) ကာယဒုစ္စရိတံ၊
 ကာယဒုစ္စရိက်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ နန္ဒယက္ခော ဝိယ စ၊ နန္ဒမည်သော ဘိလူး
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နန္ဒမာဏဇေဝိ ဝိယ စ၊ နန္ဒ-မည်သော လုလင်ကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း။ နန္ဒဂေါဃာတကောဝိယ စ၊ နန္ဒ-မည်သော နွားသတ်ယောက်ျား
 ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဒေဝဒဇတ္တာ ဝိယ စ၊ ဒေဝဒတ်-ကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဒွေဘာတိကာ ဝိယ စ၊ ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (အနု
 သောစတိ၊ စိုးရိမ်တတ်၏။) ကိရ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ တေ၊ ထို
 ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဂါဝံ၊ နွားကို။ ဝဓိတော၊ သတ်၍။ မံသံ၊ အသား
 ကို။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ပါးသော အဖို့တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တတော၊
 ထိုနောက်မှ။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီငယ်သည်။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အစ်ကိုကြီးကို။ “မယံ၊ ငါ
 အား။ ဒါရကာ၊ သားငယ်၊ သမီးငယ်တို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ မေ၊ ငါ
 အား။ ဣမာနိ အန္တာနိ၊ ဤ အဖွဲ့တို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုညီငယ်ကို။ သော၊ ထိုအစ်ကို
 ကြီးသည်။ “သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မံသံ၊ အမဲကို။ ဒွေဓာ၊ နှစ်ပါးသောအဖို့
 ဖြင့်။ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဖန်အပ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ ကိံ မဂ္ဂသိ၊ အဘယ်ကြောင့်
 အလိုရှိပြန်ဘိသနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟရိတော၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊
 အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ နိဝတ္တေတော စ၊ ပြန်နစ်၍
 လည်း။ နံ၊ ထိုညီငယ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည့်ရှိသော်။ မတံ၊
 သေသည်ကို။ ဒိသော၊ မြင်၍။ “မေ၊ ငါသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာသော။
 ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အထ၊ ထိုအစ်ကိုကြီးအား။ ဗလဝသောကော၊
 အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအစ်ကိုကြီး
 သည်။ ဌိတဋ္ဌာနေပိ၊ ရပ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ နိသိန္နဋ္ဌာနေပိ၊ ထိုင်ရာ
 အရပ်၌လည်းကောင်း။ တဒေဝ ကမ္မံ၊ ထိုမိမိပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကိုသာ
 လျှင်။ အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ စိတ္တဿာဒံ၊ စိတ်၏သက်သာရာကို။ န လာ-

တိ၊ မရ။ အသိတပီတခါယိတသာယိတမ္ပိ၊ စားအပ်၊ သောက်အပ်၊ ခဲအပ်၊ လျက်အပ်သော အာဟာရသည်လည်း။ အထ၊ ထိုအစ်ကိုကြီး၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဩဇံ၊ ဩဇာကိုစွဲသည်။ န ဖရတိ၊ မပြီးစေ၊ အဋ္ဌိစမ္ပတ္တမေဝ၊ အရိုး၊ အရေမျှသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအစ်ကိုကြီးကို။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ယေရော၊ မထေရ်သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တံ၊ သင်သည်။ ပဟုတအန္တပါနော၊ များစွာသော ထမင်းအဖျော်ရှိလျက်။ တေ၊ သင်အား။ အဋ္ဌိစမ္ပတ္တမေဝ၊ အရိုး၊ အရေမျှသည်သာလျှင်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်း၏။ တေ၊ သင်အား။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ တပနိယကမ္ပံ၊ ပူပန်စေတတ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ နှ ခေါ၊ ရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုအစ်ကိုကြီးသည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ (အတ္ထိ)၊ ဩဇာ-ရှိပါ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ အာရောဓေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအစ်ကိုကြီးကို။ ယေရော၊ မထေရ်သည်။ “ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အနုပရာဓဋ္ဌာနေ၊ မပြစ်မှားအပ်သောအရာ၌။ အပရဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်း၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုအစ်ကိုကြီးသည်။ ဧတနေဝ ကမ္မေန၊ ထို မကောင်းမှုကံဖြင့်သာလျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဝစီဒုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိတ်ဖြင့်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္က-ကောကာလိကစိဉ္ဇမာနဝိကာဒယော ဝိယံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်း၊ ကောကာလိက၊ စိဉ္ဇမာနဝိကာမည်သော သတ္တိသမီး-အစရှိသော သူတို့ကဲ့သို့။ တပုတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်။ ဧတ္ထ စ၊ ဤတတိယသုတ်၌လည်းကောင်း။ စတုတ္ထေ စ၊ စတုတ္ထသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၅-ဥပညာတသုတ္တဝဏ္ဏနာ

၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ ဒိန္နာဟန္တိ၊ ဒိန္နာဟံ-ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ (ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။) ဥပညာသိန္တိ၊ ဥပညာသိ-ဟူသည်ကား။ ဥပဂန္တာ၊ ကပ်၍။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ အညာသိံ၊ သိပြီ။ ဇေနိံ၊ သိပြီ။ ပဋိဝိဇ္ဈိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧတ ဓမ္မေ၊ ထိုသိအပ်သောတရားတို့ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ယာ စ အသန္တုဋ္ဌိတာတိအာဒိံ၊ ယာ စ အသန္တုဋ္ဌိတာ-ဤသို့အစရှိသည်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊

မုန့်၏။ ဣမံ ဓမ္မဒ္ဓယံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးအပေါင်းကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု-ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ (ဓမ္မဒ္ဓယဿ)၊ ထိုတရားနှစ်ပါးအပေါင်း
၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို အသန္နုဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေ-
သု-အစရှိသော ပါဠိ အပေါင်းတို့တွင်။ အသန္နုဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေ-
သုတိ ဣမိနာ၊ အသန္နုဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေသု-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ဣမံ၊
ဤ ဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။-“အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
ဈာနမတ္တကေန ဝါ၊ ဈာန်မျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဩဘာသနိမိတ္တမတ္တကေန
ဝါ၊ ဩဘာသနိမိတ်မျှဖြင့် လည်းကောင်း။ အသန္နုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အရဟတ္တမဂ္ဂမေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုသာလျှင်။ ဥပ္ပါဒေသိံ၊
ဖြစ်စေ၏။ ယာဝံ၊ အကြင်မျှလောက်။ သော၊ ထို အရတ္တမဂ်သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
မဖြစ်သေး။ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သန္နုဋ္ဌော၊ ရောင့်
ရဲသည်။ န အဟောသိံ၊ မဖြစ်။ ပဓာနသ္မိံ စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်း၌
လည်း။ အနုက္ကဏ္ဍိတော၊ မငြီးငွေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနောသက္ကန-
တယံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ ဌတွာယေဝံ၊ တည်၍သာလျှင်။
ပဓာနကိရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်း အမှုအရာကို။ အကာသိံ၊ ပြုပြီ။” ဣတိ ဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို၍။ ယာ စ အပ္ပဋ္ဌိဝါ-
နိဘာတိအာဒိံ၊ ယာ စ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိတာ-ဤသို့အစရှိသောကောင်းကို။ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို ယာ စ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိတာ-အစရှိသောပါဠိ၌။ အပ္ပဋ္ဌိ-
ဝါနိတာတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိတာ-ဟူသည်ကား။ အပ္ပဋ္ဌိက္ကမနာ၊ နောက်သို့မဆုတ်ခြင်း
တည်း။ အနောသက္ကနာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းတည်း။ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၆) သုဒါဟံ
ဘိက္ခဝေ ပဒဟာမိတိ ဧတ္ထ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိ သုဒါဟံ ဘိက္ခဝေ ပဒဟာမိ-ဟူသော
ဤပုဒ်၌။ သုဒန္တိ (ဣဒိ)၊ သုဒိ-ဟူသောဤပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှ
သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနောသက္ကနာယံ၊ မဆုတ်နစ်
ခြင်း၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်တော်
မူသောအခါ၌။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်ကို။ ပဇတ္တန္တော၊ တောင့်တသည်
ဖြစ်၍။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ အပ္ပဋ္ဌိဝါနိ သုဒါဟံ ဘိက္ခဝေ ပဒဟာမိ-ဟူသောပါဠိ၌။
အတ္တော၊ အနက်တည်း။

ပဌမပဏ္ဏာသက] ၁-ကမ္မကဒရဏဝဂ္ဂ ၅-ဥပညာတသုတ္တဝဏ္ဏနာ ၄၂၅

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ (ယေန-အာကာရေန)၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ငဓာနံ၊ ထို အားထုတ်ခြင်းကို။ ကကံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ တံ (ကာရဏံ)၊ ထိုအကြောင်း ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကာမံ တစော စာတိအာဒိ၊ ကာမံ တစော စ-ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကာမံ တစော စ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ပတ္တဗ္ဗန္တိ ဣမိန၊ ပတ္တဗ္ဗံ-ဟူသော ဤပါဌ် ဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော။ ဂုဏဇာတံ၊ ကျေးဇူးအပေါင်းကို။ ဒဿေတံ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုရိသထာမေနာတိအာဒိနာ၊ ပုရိသထာမေန-ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်ဖြင့်။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဉာဏထာမော စ၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော အစွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဉာဏဝီရိယဉာ၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယကိုလည်း ကောင်း။ ဉာဏပရက္ကမော စ၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော အားထုတ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သဏ္ဌာနန္တိ၊ သဏ္ဌာနံ-ဟူသည် ကား။ ဌပနာ၊ ထားခြင်းတည်း။ အပ္ပဝတ္တနာ၊ မဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဩ- သက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းတည်း။ ငဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းခြင်းတည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣတ္ထာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော အပ္ပဋ္ဌိဝါနီ သုဒါဟံ ဘိက္ခဝေ ပဒဟာမိ-အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝီရိယာဓိဋ္ဌာနံ နာမ၊ ဝီရိယကို ဧဋ္ဌာန်ခြင်းမည်သည်ကို။ ကထိ- တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ဣတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော အင်္ဂါ တို့တွင်၊ ကာမံ တစော စာတိ၊ ကာမံ တစော စ-ဟူသောအင်္ဂါသည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမည်၏။ နှာရူ စာတိ၊ နှာရူ စ-ဟူသောအင်္ဂါသည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ (အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမည်၏။) ဒဋ္ဌိ စာတိ၊ ဒဋ္ဌိ စ-ဟူသောအင်္ဂါ သည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ (အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမည်၏။) မံသလောဟိတန္တိ၊ မံသလော- ဟိတံ-ဟူသောအင်္ဂါကည်။ ဧကံ၊ တခုသော။ (အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမည်၏။) စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ အင်္ဂါနိ၊ ဤ အင်္ဂါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ ပုရိသထာမေနာတိအာဒိနိ၊ ပုရိသထာမေန-ဤသို့အစရှိသော သဒ္ဓါတို့ သည်။ အဓိမတ္တဝီရိယာဓိဝစနာနိ၊ လွန်ကဲသောဝီရိယကိုဟောသော သဒ္ဓါတို့ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန် သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ စတုရင်-

သမန္နာဂတံ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝိရိယာဓိဋ္ဌာနံ နာမ၊ ဝိရိယကိုဆောက်တည်ခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တောဝတာ၊ ဤမျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အာဂမနီယပ္ပဋိ-
ပဒါ၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်-အထူးကိုရကြောင်းဖြစ်သော ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ကထိကာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တာယ ပဋိပဒါယ၊ ထို ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့် ဖြင့်။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သောဂုဏ်ကို။ ကထေတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှာ။ တဿ မယံ ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တဿ မယံ ဘိက္ခဝေ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို တဿ မယံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဌ်၌။ အပ္ပမာဒါဓိဂတာတိ၊ အပ္ပမာဒါဓိဂတာ-ဟူသည်ကား။ သတိအဝိပ္ပဝါသသင်္ခါတေန၊ သတိ၏ မကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အပ္ပမာ-
ဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မတ္တပမတ္တေန၊ မာန်ယစ်ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သမ္မောဓိတိ၊ သမ္မောဓိ-ဟူသည်ကား။ စတုမဂ္ဂဉာဏဉ္စေတိ၊ လေး ပါးသော မဂ်ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတညာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို လည်းကောင်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို။ မတ္တပမတ္တေန၊ မာန်ယစ်ခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ အဓိဂန္တု၊ သိခြင်း ငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “အပ္ပမာဒါဓိဂတာ သမ္မောဓိ”တိ၊ အပ္ပမာဒါဓိဂတာ သမ္မောဓိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အနုတ္တရော ယောဂက္ခေမောတိ၊ အနုတ္တရော ယောဂက္ခေမော-ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဗောဓိယေဝ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သည်သာလျှင်။ (အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။) န၊ မဟုတ်သေး။ အရဟတ္တဖလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်-ဟုဆိုအပ် သော။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ယောဂက္ခေမောပိ၊ ယောဂလေးပါး တို့ဖြင့် ဘေးမရှိသောဘုရားကိုလည်း။ အပ္ပမာဒါဓိဂတောဝ၊ မမေ့မလျော့ ခြင်းဖြင့် သိအပ်သည့်သာလျှင်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏေသု၊ ရအပ် သောဂုဏ်တို့၌။ ဘိက္ခုသံသံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သမာဒပေန္နော၊ ဆောက်တည်

ပဌမပဏ္ဏာသက] ၁-ကမ္မကာရဏဝဂ္ဂ ၆-သညောဇနသုတ္တဝဏ္ဏနာ ၄၅၇

စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တုဗ္ဗေ စေပိ ဘိက္ခဝေတိအာဒိံ ၊ တုဗ္ဗေ စေပိ ဘိက္ခဝေ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတုဗ္ဗေ စေပိ
 ဘိက္ခဝေ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ယဿတ္ထာယာတိ၊ ယဿတ္ထာယ-ဟူသည်ကား။
 ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ယံ၊ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရိတုကာမာ၊ နေခြင်းငှာအလိုရှိ
 ကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ တဒနုတ္တရန္တိ၊ တဒနုတ္တရံ-ဟူသည်ကား။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။
 တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယော-
 သာနံ-ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်
 ၏။ ပရိယောသာနဘူတံ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အရိယဖလံ၊ အရိယဖိုလ်ကို။
 အဘိညာ သစ္စိကတောတိ၊ အဘိညာ သစ္စိကတော-ဟူသည်ကား။ အဘိညာယ၊
 ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ဥတ္တမပညာယ၊ မြတ်သောပညာဖြင့်။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်
 မှောက်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ ဝိဟရိယထာတိ၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ ဝိဟရိယထ
 ဟူသည်ကား။ ပဋိလဘိတော၊ ရ၍။ ပါပုဏိတော၊ ရောက်၍။ ဝိဟရိယထ၊
 နေရကုန် လတ္တံ့။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 ဧတံ အပ္ပဋ္ဌိဝါနပဓာနံ နာမ၊ ဤမဆုတ်မနစ်အားထုတ်ခြင်းမည်သည်။ ဗဟု-
 ပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဥတ္တမတ္တသာကေ၊ မြတ်သောအကျိုးကို ပြီးစေ
 တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆-သညောဇနသုတ္တဝဏ္ဏနာ

(ဌ၊ ဒု-၇) ၆။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌ-သုတ်၌။ သံယောဇနိယေသု ဓမ္မေသုတိ၊
 သံယောဇနိယေသု ဓမ္မေသု-ဟူသည်ကား။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။
 သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပစ္စယဘူတေသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်
 ကုန်သော။ တေဘူမကဓမ္မေသု၊ တေဘူမက တရားတို့၌။ အဿာဒါနုပဿိ-
 တာတိ၊ အဿာဒါနုပဿိဘာ-ဟူသည်ကား။ အဿာဒတော၊ သာယာအပ်
 သောအားဖြင့်။ ပဿိတာ၊ ရှုသည်၏အဖြစ်။ ပဿနဘာဝေါ၊ ရှုသည်၏အဖြစ်။
 ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿိတာတိ၊
 နိဗ္ဗိဒါနုပဿိတာ - ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗိဒါဝသေန၊ ပြီးငွေ့ခြင်း၏ အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဌနဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဿနဘာဝေါ၊ ရှုသည်
 ၏အဖြစ်တည်း။ ဇာတိယာတိ၊ ဇာတိယာ-ဟူသည်ကား။ ခန္ဓနိဗ္ဗတ္တိတော၊
 ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်းမှ။ ဇရာယာတိ၊ ဇရာယ-ဟူသည်ကား။ ခန္ဓပရိ-
 ပါကတော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ရင့်ခြင်းမှ။ မရဏေနာတိ၊ မရဏေန-ဟူသည်

ကား။ ခန္ဓဘေဒတော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ပျက်ခြင်းမှ။ သောကေဟိတံ၊ သောကဟိ-ဟူသည်ကား။ အန္တောနိဗ္ဗာယနလက္ခဏေဟိ၊ အတွင်း၌လောင်ခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်သော။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိတံ၊ ပရိဒေဝဟိ-ဟူသည်ကား။ တန္တိဿိတလာလပိတလက္ခဏေဟိ၊ ထိုသောက၌ မှီသော မြည်ဘမ်း-ယောင်းယမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်သော။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိတံ၊ ဒုက္ခေဟိ-ဟူသည်ကား။ ကာယပဋိပိဋန-ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ကိုနှိပ်စက်တတ်သော ဆင်းရဲအပေါင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိတံ၊ ဒေါမနဿေဟိ-ဟူသည်ကား။ မနောဝိဿာတဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်နှလုံး၏ ပင်ပန်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိတံ၊ ဥပါယာသေဟိ-ဟူသည်ကား။ အဓိမတ္တာယာသလက္ခဏဥပါယာသေဟိ၊ လွန်ကဲစွာ ပင်ပန်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဥပါယာသတို့မှ။ ဒုက္ခသွာတံ၊ ဒုက္ခသွာ-ဟူသည်ကား။ သကလဝဋ္ဌဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသော သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ပဇဟတိတံ၊ ပဇဟတိ-ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ပဟာယာတိ၊ တွေ့ပန၊ ပဟာယ-ဟူသော ဤပုဒ်၌ကား။ ဖလက္ခဏော၊ ဖိုလ်ဇာဏကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ ဝဋ္ဌဝိဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ္ဌတရား-ဝဋ္ဌကင်းရာဖြစ်သောတရားကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၇-ကဏ္ဍသုတ္တဝဏ္ဏနာ

၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ ကဏှာတံ၊ ကဏှာ-ဟူသည်ကား။ ကာဠ-ဝဏ္ဏတာယံ၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကဏှာ၊ ကဏှ-မည်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ပန၊ စင်စစ်သောကား။ ကဏှတာယ၊ မည်းနက်သော အပါယ်လေးဘုံ နီးသည်၏အဖြစ်ငှာ။ ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ နိပ္ပတ္တိကာဠတာယ၊ ပြီးသော မည်းနက်သော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဏှာ၊ ကဏှ-မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သရသေနာပိ၊ မိမိသဘောအားဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မာ၊ အလုံးစုံကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ကဏှာ ဝေ၊ ကဏှ-မည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေသံ၊ ထို အကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဘဿရံ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဟိရိကန္တိ၊ အဟိရိကံ-ဟူသည်ကား။ အဟိရိကဘာ-ဝေ၊ အရှက်မရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။ အနောတ္တပ္ပန္တိ၊ အနောတ္တပ္ပံ-ဟူသည်ကား။ အနောတ္တာပိဘာဝေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။

၈-သုက္ကသုတ္တဝဏ္ဏနာ

၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ သုက္ကာတိ၊ သုက္ကာ-ဟူသည်ကား။ သုက္ကဝဏ္ဏ-
 တာယ၊ ဖြူစင်သောအဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုက္ကာ၊ သုက္က-မည်ကုန်
 သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ပန၊ စင်စစ်သောကား။ သုက္ကတာယ၊ ဖြူစင်သော
 သုဂတိဘဝ တုန်းကြီးသည်၏အဖြစ်ငှာ။ ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ
 (တသွာ)၊ ထိုကြောင့်။ နိပ္ပတ္တိသုက္ကတာယ၊ ပြီးသော ဖြူစင်သော အကျိုးရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုက္ကာ၊ သုက္က-မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သ-
 ရသေနပိ၊ မိမိသဘောအားဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗကုသလဓမ္မာ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သုက္ကာ ဝေ၊ သုက္က-မည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေသံ၊ ထို ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဘဿရံ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရီ
 စ ဩတ္တပ္ပဉ္စာတိ ဧတ္ထ၊ ဟိရီ စ ဩတ္တပ္ပဉ္စ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ဟိရီ၊ ဟိရီသည်။
 ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ။ ဇိဂ္ဂန္တုလက္ခဏာ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊
 ဩတ္တပ္ပ-သည်။ (ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ။) ဘာယနလက္ခဏံ၊ ကြောက်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ-တရားတို့တွင်။
 ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ယံ (ဝစနံ)၊ အကြင်စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 ဆိုအပ်သင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုစကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ (မယာ၊ ဝါသည်။) ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

၉-စရိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ

၉။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ လောကံ ပါလေန္တိတိ၊ လောကံ ပါလေန္တိ-ဟူသည်
 ကား။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ သန္တာရေန္တိ၊ ကောင်းစွာတည်စေကုန်၏။
 ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ရုက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ နယိမ ပညာယေထ မာတာတိ၊ နယိမ
 ပညာယေထ မာတာ-ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤ သတ္တလောက၌။
 ဇနိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သောသူသည်။ မာတာ၊ အမိမည်၏။ “အယံ၊ ဤသူ
 သည်။ မေ၊ ဝါ၏။ (ဌ၊ ဒု-ဝ) မာတာ၊ အမိတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဂရုစိတ္တိကာရဝသေန၊ အလေးအမြတ် အရှိအသေပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ န
 ပညာယေထ၊ မထင်ရှား။ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော မာတုစ္ဆာတိ
 ဝါ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။
 သမ္မေဒန္တိ၊ သမ္မေဒိ-ဟူသည်ကား။ သင်္ကရံ၊ ရောယှက်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား။ မရိယာဒဘေဒံ၊ အပိုင်းအခြား၏ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယထာ အဇေဋ္ဌကာတိ-

အာဒိယ၊ ယထာ အဇေဋ္ဌကာ-ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ တေဟိ၊ ထို
ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ-တရားနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ “အယံ၊ ဤ
သုသည်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိတည်း။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
“(အယံ၊ ဤသုသည်။ မေ၊ ငါ၏။) မာတုတ္တာ၊ မိထွေးတည်း။” ဣတိ ဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း။ ဂရုစိတ္တိကာရဝသေန၊ အလေးအမြတ် အရိုအသေ
ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ယံ ဝတ္ထု၊ အကြင် အမိ၊ အဖ
အစရှိသော ဝတ္ထုကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအမိ၊
အဖအစရှိသော ဝတ္ထု၌ပင်လျှင်။ ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇန္တိ၊ ဖောက်ပြန်၍ ကျင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ဥပမံ၊ ပပမာကို။ အာဟရန္တော၊ ဆောင်သည်ဖြစ်၍။ “ယထာ
အဇေဋ္ဌကာ” တိအာဒိ၊ ယထာ အဇေဋ္ဌကာ-ဤသို့အစရှိသော ကေားကို။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၀ - ဝဿပနာယိကသုတ္တဝဏ္ဏနာ

၁၀။ ဒသမံ၊ ဒသမ-သုတ်ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကတရအဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အဘယ်သို့သဘော
ရှိသော အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း?။
မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဥဇ္ဈာယနေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏)၊
ဟိ(ဝိတ္ထာဓရမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမဗောဓိ-
ယံ၊ ပထမဗောဓိ၌။ ဝိသတိဝဿာနံ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ဝဿပနာယိကာ၊
ဝါသိုကပ်ခြင်းသည်။ အပညတ္တာ၊ မပညတ်အပ်သေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အနိဗ္ဗ္ဗဝါသာ၊ မမြဲသော နေခြင်းရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝဿပိ၊ မိုးကာလ၌လည်းကောင်း။ ဥတုဝဿပိ၊ ဆောင်းကာလ
နေ့ကာလ၌ လည်းကောင်း။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဝိစရိံသု၊ လျည့်လည်
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
“ကယဉ္စိ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်။ သက္ကပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းသား
မြတ်စွာဘုရား သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဟေ-
မန္တမ္ပိ၊ ဆောင်းကာလ၌ လည်းကောင်း။ ဝိမ္မမ္ပိ၊ နွေကာလ၌ လည်းကောင်း။
ဝဿမ္ပိ၊ မိုးကာလ၌လည်းကောင်း။ ဟရိတာနိ၊ စိမ်းစိုကုန်သော။ တိဏာနိ၊
မြက်တို့ကို။ သမ္ပဒန္တာ၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဧကိန္ဒြိယံ၊ တခုသော ကာယိန္ဒြိ-
ရီသော။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ ဝိဟေဌေန္တာ၊ ညည်းဆဲကုန်လျက်။ ဗဟူ၊ များစွာ

၁။ ပုဒ်ခွဲပုံဆဋ္ဌမူနှင့်မတူ။ ၂။ နိဿယ-မူဟောင်တွင်း-ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏-ဟူရှိသည်။

ပဌမပဏ္ဏာသက]၁-ကမ္မကာရဏဝဂ္ဂ ၁၀-ဝဿပနာယိကသုတ္တဝဏ္ဏနာ ၄၆၁

ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်ကုန်သော။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သံသာတံ၊
ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့။ အာပါဒေန္တော၊ ရောက်စေကုန်လျက်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။
စရိယန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်ဘိသနည်း။ ဒုရက္ခာတဓမ္မော၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်
သောတရားရှိကုန်သော။ ဣမေဟိ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ ဤသာသနာတော်၌
ဖြစ်သောအယူမှ တပါးသောအယူရှိသော တိတ္ထိတို့သည်။ [ဤဝါကျ၌-ဟိ
(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဒုရက္ခာတဓမ္မော၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သောတရားရှိကုန်
သော။ ဣမေ အညတိတ္ထိယံ၊ ဤသာသနာတော်၌ဖြစ်သောအယူမှတပါး
သောအယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်။-ဟုဆဋ္ဌမူရိပါဠိအတိုင်းသာ ‘ဟိ’ ကိုထုတ်၍
ယောဇနာရာ၏။-စာတည်း။] ဝဿာဝါသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး နေခြင်း
ကို။ အလ္လိယိယန္တိ နာမ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ သံကာသယိယန္တိ နာမ၊ အမြဲနေ
ကုန်၏။ ဣမေ နာမ သကုဏာ၊ ဤမည်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည်။
ရုက္ခဂ္ဂေသု၊ သစ်ပင်ဖျားတို့၌။ ကုလာဝကာနိ၊ အသိုက်တို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။
ဝဿာဝါသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး နေခြင်းကို။ အလ္လိယိယန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်
၏။ သံကာသယိယန္တိ၊ အမြဲနေကုန်၏။” ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော
စကားတို့ကို။ ဝတော၊ ဆို၍။ ဥဇ္ဈာယိသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တမတ္ထံ၊ ထို
အကြောင်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ
အဋ္ဌပ္ပတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်
ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ပဌမံ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဥပဂန္တု”န္တိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ
ဥပဂန္တု-ဟူ၍။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသောစကားကိုသာလျှင်။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ “ကဒါနု ခေါ၊
အဘယ်အခါ၌။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဥပဂန္တုဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူ၍။ “အနု-
ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿာနေ ဝဿံ ဥပဂန္တု”န္တိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
ဝဿာနေ ဝဿံ ဥပဂန္တု-ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဧတံ (ဝိန္တနံ)၊ ဤသို့သောစိတ်
အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ “ဝဿပနာယိကာ၊ ဝါသိုကပ်ခြင်းတို့သည်။
ကတိ နု ခေါ၊ အဘယ်မျှအပြားရှိကုန်သနည်း။” ဣတိ (ဧတံ-ဝိန္တနံ)၊ ဤအကြံ
သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧတေတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုစကား
ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊

ဤသုတ်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဒွေမာ ဘိက္ခဝေတိ-
 အာဒိ၊ ဒွေမာ ဘိက္ခဝေ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဒွေမာ ဘိက္ခဝေ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ဝဿပနာယိကာတိ၊ ဝဿပ-
 နာယိကာ-ဟူသည်ကား။ ဝဿပဂမနာနိ၊ ဝါသို့ကပ်ခြင်းတို့တည်း။ ပုရိမိ-
 ကာတိ၊ ပုရိမိကာ-ဟူသည်ကား။ အပရစ္ဆရတဘယ၊ လွန်ပြီးသော တပါး-
 သော ရက်ရှိသော။ အာသာဠိယာ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဥပဂန္တဗ္ဗာ၊ ကပ်အပ်-
 သော။ ပုရိမကတ္တိကပုဏ္ဏမိပရိယောသာနာ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ အဆုံးရှိ-
 သော။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ တေမာသိ၊ သုံးလရှိသော ဝါသို့ ကပ်ခြင်း-
 တည်း။ ပစ္ဆိမိကာတိ၊ ပစ္ဆိမိကာ-ဟူသည်ကား။ မာသဂတဘယ၊ လွန်ပြီးသော-
 တစ်လရှိသော။ အာသာဠိယာ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဥပဂန္တဗ္ဗာ၊ ကပ်အပ်သော။
 ပစ္ဆိမကတ္တိကပရိယောသာနာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ အဆုံးရှိသော။ ပစ္ဆိမာ၊
 နောက်ဖြစ်သော။ တေမာသိ၊ သုံးလရှိသော ဝါသို့ ကပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် ကမ္မကာရဏ-ဝဂ်အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော ကမ္မကာရဏဝဂ္ဂေါ၊ ကမ္မကာရဏ-ဝဂ်တည်း။

[ဤ၌ နိဿယမူဟောင်းတွင်-၁။ ဝဿပနာယိက-ဝဂ် ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ၂။ ဝဿပနာယိကဝဂ္ဂေါ၊ ဝဿနာယိကဝဂ်-ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရှိသည်တို့-
 ကို ဆဋ္ဌမူအရပြင်၍ ယောဇနာလိုက်ပါသည်။-စာတည်း။]

၂-အဓိကရဏဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(ဋ္ဌ၊ ဒု-၉)၁၁။ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။
 ဗလာနီတိ (ဧတ္ထ)၊ ဗလာနီ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်-
 ကြောင့်။ ဗလာနီ၊ ဗိုလ်မည်ကုန်သနည်း။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်မလှုပ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်။ ဗလာနီ နာမ၊ ဗိုလ်မည်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။
 ဒုရဘိဘဝနဋ္ဌေန စ၊ နှိပ်နင်းနိုင်ခဲ့သော အနက်သဘောကြောင့် လည်းကောင်း။
 အနဇ္ဈောမဒ္ဒနဋ္ဌေန စ၊ လွှမ်းမိုး၍ မနှိပ်နင်းနိုင်သော အနက်သဘောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ (ဗလာနီ နာမ၊ ဗိုလ်မည်ကုန်၏။) ပဋိသင်္ခါနဗလန္တိ၊ ပဋိသင်္ခါန
 ဗလံ-ဟူသည်ကား။ ဝစ္စဝေက္ခနဗလံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းတည်းဟူသောအားတည်း။
 ဘာဝနာဗလန္တိ၊ ဘာဝနာဗလံ-ဟူသည်ကား။ ဗြူဟနဗလံ၊ ပွားခြင်းတည်းဟူ-
 သော အားတည်း။ ဝစုနဗလံ၊ ပွားခြင်းတည်းဟူသောအားတည်း။ သုဒ္ဓိ
 အတ္တာနန္တိ ဣဒံ၊ သုဒ္ဓိ အတ္တာနံ-ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။

စုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 တတြာတိ၊ တတြ-ဟူသည်ကား။ ဒီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ တေသု၊ ဗလေသု၊
 ထိုဗိုလ်တို့တွင်။ ယမိဒန္တိ(ပဒဿ)၊ ယမိဒ-ဟူသောပုဒ်ကို။ ယံ ဣဒန္တိ-ပဒစ္စေ-
 ဒေ၊ ယံ ဣဒိ-ဟူသော ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗျော၊ ပြုအပ်၏။ သေခါန-
 မေတံ ဗသန္တိ။ သေခါနမေတံ ဗလံ-ဟူသည်ကား။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော။ သေခါနံ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ တေ ဉာဏဗလံ၊ ဤ ဉာဏ်တည်းဟူသော
 အားတည်း။ သေခံ ဟိ သော ဘိက္ခဝေ ဗလံ အာဂမ္မာတိ၊ သေခံ ဟိ သော
 ဘိက္ခဝေ ဗလံ အာဂမ္မ-ဟူသည်ကား။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ သေခါနံ၊
 သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဉာဏဗလံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု
 ၍။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပဇဟတိတိ၊ ပဇဟတိ-ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂေန၊
 မဂ်ဖြင့်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ပဟာယာတိ ဣမိနာ ပန၊ ပဟာယ-ဟူသောဤပါဌ
 ဖြင့်ကား။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ယံ ပါပန္နိ၊ ယံ ပါပံ-ဟူသည်
 ကား။ ပါပကံ လာမကံ၊ ယုတ်မာသော။ ယံ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကို။ ပန၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒေဝံ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တောနိ
 (ဗလဒနိ)၊ ထိုဗိုလ်တို့ကို။ ဝဇေတော၊ ပွား၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပု-
 ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။ တေဒဂ္ဂံ၊ တေဒဂ်
 သည်။ နာဂတံ၊ မလာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၁၂။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ-သုတ်၌။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ* ဘာဝေတိတိအာဒိ-
 သု၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ* ဘာဝေတိ-ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌။ အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အနာဂတာနံ၊ မလာကုန်သော။
 ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း။ -
 ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ ဝိဝေကနိဿိတံ-ဟူသည်ကား။ ဝိဝေကံ၊ တဒဂ်ဝိဝေက
 စသော ငါးပါးသောဝိဝေကကို။ နိဿိတံ၊ မှီသော။ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေ-
 ကောဟူသည်ကား။ ဝိဝိတ္တတာ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ သွာယံ (သော
 အယံ-ဝိဝေကော)၊ ထိုဝိဝေကသည်။ တဒဂ်ဝိဝေကော၊ တဒဂ်ဝိဝေက
 လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုဇ္ဈေဒ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ နိဿရဏဝိဝေကော၊ ဝိက္ခမ္ဘန
 ဝိဝေက၊ သမုဇ္ဈေဒဝိဝေက၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိဝေက၊ နိဿရဏဝိဝေက-လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိဝေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဝိဝေ၊
 ငါးပါးအပြားရှိသော။ တသ္မိံ* ဝိဝေကော၊ ထိုဝိဝေက၌၊ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ (ဧတ္ထ)၊
 ဝိဝေကနိဿိတံ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ တဒဂ်ဝိဝေကနိဿိတဉ္စ၊ တဒဂ်ဝိဝေကကို
 မှီသည်လည်းဖြစ်သော။ သမုဇ္ဈေဒဝိဝေကနိဿိတဉ္စ၊ သမုဇ္ဈေဒဝိဝေကကို မှီ

သည့်လည်းဖြစ်သော။ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတဉ္စ၊ နိဿရဏဝိဝေကကို မှီသည်။
 လည်းဖြစ်သော။ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
 ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တထာ
 (တံ-ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံဘာဝနာ-
 နုယုတ္ထော၊ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်ကို ပွားစေခြင်း၌ယှဉ်သော။ ယောဂီ၊ ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပဿနာက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။
 တဒဂ်ဝိဝေကနိဿိတံ၊ တဒဂ်ဝိဝေကကိုမှီသော။ အဇ္ဈာသယတော၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 မျက်မှောက်ပြုအံ့ဟုဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်။ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿရဏ
 ဝိဝေကကို မှီသော။ (သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏။) မဂ္ဂကာလေ ပန၊ မဂ်ကာလ၌ကား။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။
 သမုဇ္ဈေဒဝိဝေကနိဿိတံ၊ သမုဇ္ဈေဒဝိဝေကကို မှီသော။ အာရမ္မဏတော၊
 အာရုံအားဖြင့်။ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿရဏဝိဝေကကို မှီသော။
 သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဉ္စဝိဝေ-
 ကနိဿိတမ္ပိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကကိုမှီသည်လည်းဖြစ်သော။
 (သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။) ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ တေ၊ ထို ဧကေဆရာတို့သည်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ ဗလဝဝိပဿနာ-
 မဂ္ဂဇလက္ခဏေသုယေဝ၊ အားကြီးသော ဝိပဿနာခဏ၊ မဂ်ခဏ၊ ဖိုလ်ခဏတို့
 ၌သာလျှင်။ သမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံ၊ သမ္ပေသဇ္ဈင်ကို။ န ဥဒ္ဓရန္တိ၊ မထုတ်ကုန်။ ဝိပဿနာ-
 ပါဒကကသိဏဇ္ဈာနအာနာပါနာသုတဗြဟ္မဝိဟာရဇ္ဈာနေသုပိ၊ ဝိပဿနာ၏
 အခြေဖြစ်သော ကသိုဏ်းဈာန်၊ အာနာပါနဈာန်၊ အသုတဈာန်၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ
 ဈာန်တို့၌လည်း။ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ စ၊ အဋ္ဌကထာ
 ဆရာတို့သည်လည်း။ န ပဋိသိဒ္ဓါ၊ မမြင်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ-
 သံ၊ ထို ဧကေဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဧတေသံ ဈာနာနံ၊ ထို
 ဈာန်တို့၏။ ပဝတ္တိက္ခဏေ၊ ဖြစ်သောခဏ၌။ ကိစ္စတော ဝေ၊ ကိစ္စအားဖြင့်
 သာလျှင်။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကကို မှီသော။ (သတိ-
 သမ္ပေသဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေသဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။) စ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေ-
 ကနိဿိတ-မှတစ်ပါး ပဋိပဿဒ္ဓိဝိဝေကနိဿိတ-ကို ဆိုဦးအံ့။ “ဝိပဿနာက္ခဏေ၊
 ဝိပဿနာခဏ၌။ အဇ္ဈာသယတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုအံ့-ဟုဖြစ်သော
 အလိုအားဖြင့်။ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတ” န္တိ၊ နိဿရဏဝိဝေကနိဿိတ-ဟူ
 ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ “ပဋိပဿဒ္ဓိ-

၁။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ=(ဆဋ္ဌါ)

ဝိဝေကနိဿိတမ္ပိ ဘာဝေတိ” တိ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိဝေကနိဿိတမ္ပိ ဘာဝေတိ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဝိရာဂနိဿိတန္တိအာဒိသု၊ ဝိရာဂ-
နိဿိတံ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သေ နယော၊ ဤနည်းကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဝိရာဂဒယော၊ ဝိရာဂ-သဒ္ဓါ အစရှိသည်တို့သည်။
ဝိဝေကတ္ထာ ဇေ၊ ဝိဝေက-အနက် ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

☞ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၁၀) ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေလံ၊ သက်သက်။ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဝိရာဂနိဿိတံ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ဝေါဿဂ္ဂ-သည်။ ပရိစ္စာဂ-
ဝေါဿဂ္ဂေါ စ၊ ပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂ-လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ
စ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂ-လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝေါဿဂ္ဂ-တို့တွင်။
ပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂေါတိ၊ ပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂေါ-ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာက္ခ-
ဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌။ တဒဂံဝသေန စ၊ တဒဂံပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌။ သမုဇ္ဈေဒဝသေန စ၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်၏
အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသကိုပယ်ခြင်းတည်း။
ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါတိ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ-ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာက္ခဏေ၊
ဝိပဿနာခဏ၌။ တန္တိန္ဒဘာဝေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မဂ္ဂ-
က္ခဏေ ပန၊ မဂ်ခဏ၌ကား။ အာရမ္မဏကရဏေန၊ အာရုံပြုခြင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပက္ခန္ဓနံ၊
နိဗ္ဗာန်သို့ ပြေးဝင်ခြင်းတည်း။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော ဝေါဿဂ္ဂ
သည်လည်း။ လောကိယလောကုတ္တရမိဿကေ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
ရောသော။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝဏ္ဏနာနယေ၊ ဤအတ္ထဝဏ္ဏနာနည်း၌။ ဝဋ္ဋတိ၊
သင့်၏။ တယာ(တံ-ဝစနံ)၊ ထိုစကားသည်။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ
သတိသမ္မောဇ္ဈဂေါ၊ ဤသတိသမ္မောဇ္ဈင်သည်။ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်ဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသော။ ယကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို။
ပရိစ္စတေ၊ စွန့်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ဝေါ-
ဿဂ္ဂပရိဏမိန္တိ၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိ-ဟူသော။ သကလေန၊ အလုံးစုံသော။
ဣမိနာ ပန ဝစနေ၊ ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထံ၊ ကိလေသကိုစွန့်ခြင်း၊
နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ပရိဏမန္တဉ္စ၊ ညွတ်ဆဲလည်းဖြစ်သော။
ပရိဏတဉ္စ၊ ညွတ်ပြီးလည်းဖြစ်သော။ ပရိပစ္စန္တဉ္စ၊ ရင့်ဆဲလည်းဖြစ်သော။
ပရိပတ္တဉ္စ၊ ရင့်ပြီးလည်းဖြစ်သော။ ဣတိ ဣဒံ (အယံ-အတ္ထော)၊ ဤအနက်
သည်။ ဝုတ္ထံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊
ထိုစကားကို အကျယ်ခံဦးအံ့။ သမ္မောဇ္ဈင်ဘာဝနာနုယုတ္တော၊ မွေးဇွင်ကို

၄၆၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ဒုကနိပါတ

ပွားစေခြင်းကိုအားထုတ်သော၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဘာဝိတေ၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။) သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်။ ကိလေသပရိစ္စာဂဝေ၊ ယဂ္ဂတ္ထု။ ကိလေသာကုန်စွန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝေ၊ ယဂ္ဂ-အကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနပက္ခန္ဓနဝေ၊ ယဂ္ဂတ္ထု။ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝေ၊ ယဂ္ဂ အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ပရိပစ္စတိ၊ ရင့်၏။ ယထာ စ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ (ဘာဝိတေ၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။) ပရိပက္ခော၊ ရင့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထို သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) သေသဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ကြွင်းသောဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင် အစရှိသည်တို့၌။ သေ နယော၊ ဤနည်းကို။ ဒဋ္ဌဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ နိဗ္ဗာနယော၊ နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်။ သဗ္ဗသင်္ခ-
တေဟိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခတ တရားတို့မှ။ ဝိဝိတ္တတ္တာ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေက-မည်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော သင်္ခတ
တရားတို့၏။ ဝိရာဂဘာဝတော၊ ကင်းရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိရာဂေါ၊
ဝိရာဂ-မည်၏။ နိရောဓဘာဝတော၊ ချုပ်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိရောဓော၊
နိရောဓ-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မဂ္ဂေါ
ဝေ၊ မဂ်သည်ပင်လျှင်။ ဝေ၊ ယဂ္ဂပရိဏာမိ၊ ဝေ၊ ယဂ္ဂပရိဏာမိ-မည်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဝေကံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခတတရားတို့၏ ဆိတ်ရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ သင်္ခတတရားတို့၏ ဆိတ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမှီသည်
လည်းဖြစ်သော။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝိရာဂနိဿိတဉ္စ၊ သင်္ခတတရားတို့၏
ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မှီသည်လည်းဖြစ်သော။ နိရောဓနိဿိတဉ္စ၊ သင်္ခတ
တရားတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မှီသည်လည်းဖြစ်သော။ သတိသမ္ဗော-
ဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အရိယမဂ္ဂက္ခယပုတ္တိယာ၊
အရိယမဂ်၏ခဏ၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ သမုစ္ဆေ-
ဒတော၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပရိစ္စာဂဘာဝေန စ၊ စွန့်သည်၏အဖြစ်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနပက္ခန္ဓနဘာဝေန စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်သည်၏ အဖြစ်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဏတံ၊ ညွတ်ပြီးသော။ ပရိပက္ခံ၊ ရင့်ပြီးသော။ တဉ္စ
ခေါ၊ ထို သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ (ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။) ဣတိ အယ-
မေဝ အတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုသာလျှင်။ (တ္ထေ၊ ဤ သတိ-

သမ္မေသံဇ္ဈင်္ဂံ* ဘာဝေတိ ဝိဝေကနိဿိတံ-အစရှိသောပါဌ်၌။) ငဠုဗ္ဗော၊ ဗုဒ္ဓံ အပ်
 ၏။ သေသဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ကြွင်းသောဗောဇ္ဈင်္ဂတို့၌။ သေ နယော၊ ဤနည်း
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤဗောဇ္ဈင်
 တို့ကို။ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ-ရောသော
 ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒွိသုပ္ပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဣမေသု ဗလေသု၊ ဤဗိုလ်တို့၌။ တေဒဂ္ဂဘာဝေါ၊ တေဒဂ်၏အဖြစ်ကို။
 ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၃။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိအဒီနံ၊ ဝိဝိ-
 ဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ-ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာ-
 နာနံ၊ ဈာန်တို့၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ပါဠိအတ္ထော စ၊ ပါဠိတော်၏
 အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ဘာဝနာနယော စ၊ ပွားစေရာသော နည်းကိုလည်း
 ကောင်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်၌။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဝိတ္တာရိတောယေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။
 စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ပန ဈာနာနိ၊ ဤဈာန်တို့ကိုကား။
 ဧကော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စိတ္တေကဂ္ဂတ္ထဿ၊ စိတ်၏တည်
 ကြည်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဧကော၊ အချို့သော ရဟန်း
 သည်။ ဝိပဿနာပါဒကတ္ထဿ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေအကျိုးငှာ။ ဧကော၊ အချို့
 သောရဟန်းသည်။ အဘိညာပါဒကတ္ထဿ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေအကျိုးငှာ။
 ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ နိရောဓပါဒကတ္ထဿ၊ နိရောဓသမာပတ်၏
 အခြေအကျိုးငှာ။ ဧကော၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ ဘဝဝိသေသတ္ထဿ၊
 ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ-ဟုဆိုအပ်သော ဘဝအထူးအကျိုးငှာ။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
 ၏။ ဣမ ပန၊ ဤသုတ်၌ကား။ ဝိပဿနာပါဒကာနိ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်
 ကုန်သော။ တာနိပ္ပိ၊ ထိုလေးပါးသောဈာန်တို့ကိုလည်း။ အဓိပ္ပေတနံ၊ အလို
 ရှိအပ်ကုန်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣမာနိ
 ဈာနာနိ၊ ဤလေးပါးသောဈာန်တို့ကို။ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင်စား၍။ သမာ-
 ပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို။
 သမ္မသိတော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍။ ဟေတုပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ၊ အကြောင်းရင်း၏
 အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ကတု၊ ပြု၍။
 (ဋ္ဌ၊ ၃-၁၁) သပ္ပစ္စယံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ နာမရူပဉ္စ၊ နာမ်ရုပ်ကို

လည်း။ ဝဝတ္ထာဒပဒ္ဓာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၍။ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဣန္ဒြေ၊
 ဗိုလ်၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဒမာဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါပုဏ္ဏတံ၊ ရောက်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ တောနိ ဈာနာနိ၊ ဤလေးပါးသော
 ဈာန်တို့ကို။ သောကိယလောကုတ္တရမိဿကာနေဝ၊ (လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
 ရောသော ဈာန်တို့ကိုသာလျှင်။ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣမသ္မိမ္မိ ဗလ-
 ဒ္ဓယ၊ ဤဗိုလ်နှစ်ပါးအပေါင်း၌လည်း။ တေဒဂ္ဂတာဝေ၊ တေဒဂ်၏အဖြစ်ကို။
 ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၄။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ သံခိတ္တေန စ ဝိတ္တာရေန စတိ(ဣမိနာ)၊
 သံခိတ္တေန စ ဝိတ္တရေန စ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သံခိတ္တဓမ္မဒေသနာ စ၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဓမ္မဒေသနာလည်းကောင်း။ ဝိတ္တာရဓမ္မဒေသနာ စ၊
 အကျယ်အားဖြင့်ဖြစ်သော ဓမ္မဒေသနာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒွေယေဝ၊ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာတို့တည်း။
 ဣတိ(ဣမံ အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သော ဓမ္မဒေသနာတို့တွင်။ မာတိကံ၊ မာတိကာကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ အကျဉ်းပြ၍။
 ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ သံခိတ္တဒေသ-
 နာ နာမ၊ သံခိတ္တဒေသနာမည်၏။ တမေဝ မာတိကံ၊ ထိုမာတိကာကိုပင်လျှင်။
 ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဗိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ကထိတာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော။ (ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။) ဝိတ္တာရဒေသနာ နာမ၊
 ဝိတ္တာရဒေသနာမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မာတိကံ၊ မာတိကာကို။ ပြပေတွာ-
 ပိ၊ ထား၍ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌပေတွာပိ၊ မထားမူ၍လည်းကောင်း။ ဝိတ္တာ-
 ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဗိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ကထိတာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော။ (ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။) ဝိတ္တာရဒေသနာ နာမ၊ ဝိတ္တာရ
 ဒေသနာမည်၏။ တာသု၊ ထို နှစ်ပါးသော ဒေသနာတို့တွင်။ သံခိတ္တဒေ-
 သနာ နာမ၊ သံခိတ္တဒေသနာမည်သည်ကို။ မဟာပညဿ၊ ကြီးကျယ်သောပညာ
 ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထိတာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဝိတ္တာရဒေသနာ နာမ၊ ဝိတ္တာရဒေသနာမည်သည်ကို။ မန္တပညဿ၊
 နို့သောပညာရှိသော။ (ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ကထိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ မဟာပညဿ၊ ကြီးကျယ်သော
 ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိတ္တာရဒေသနာ၊ ဝိတ္တာရဓမ္မဒေသနာသည်။
 အတိပပဉ္စော ဝိယ၊ အလွန်ကြာမြင့်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တပညဿ၊
 နို့သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သင်္ခေပဒေသနာ၊ သင်္ခေပဒေသနာသည်။

သသကဿ၊ ယုန်၏။ ဥပ္ပတနံ ဝိယ၊ မြေကိုခုန်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ၊ နေဝ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ကောဋီ၊ ရွေးဖြစ်သော အစွန်းသို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ သင်္ခေပဒေသနာ၊ သင်္ခေပဒေသနာကို။ ဥဗ္ဗုဒ္ဓိ-တညဿ၊ ဥဗ္ဗုဒ္ဓိတညပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်း ဖြင့်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိတ္တာရဒေသနာ၊ ဝိတ္တာရဒေသနာကို။ ဣတရေသံ၊ တပါးကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိပဉ္စိတည၊ နေယျ၊ ပဒေပရမ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ (ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကုတ်သုံးပုံသည်။ သင်္ခေပ-ဒေသနာ၊ သင်္ခေပဒေသနာလည်းကောင်း။ ဝိတ္တာရဒေသနာ၊ ဝိတ္တာရဒေသနာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထဝ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဓမ္မဒေသနာတို့၌သာ လျှင်။ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ယသ္မိံ ဘိက္ခဝေ အဓိကရဏေတိ(ဧတ္ထ)၊ ယသ္မိံ ဘိက္ခဝေ အဓိကရဏေ-ဟူသော ဤပါဌ၌။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းလည်းကောင်း။ အနုဝါဒါဓိကရဏံ၊ အနုဝါဒါဓိကရဏ်းလည်းကောင်း။ အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းလည်းကောင်း။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣ-မေသံ အဓိကရဏာနံ၊ ဤအဓိကရဏ်းတို့တွင်။ ယသ္မိံ အဓိကရဏေ၊ အကြင်အဓိကရဏ်း၌။ အာပန္နော စ ဘိက္ခုတိ၊ အာပန္နော စ ဘိက္ခု-ဟူသည်ကား။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သော။ ဘိက္ခု စ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ တသ္မေတန္တိ၊ တသ္မေတံ-ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ(အဓိကရဏေ)၊ ထိုလေးပါးသော အဓိကရဏ်း၌။ တေဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်။ ဒီဃတ္တာယာတိ၊ ဒီဃတ္တာယ-ဟူသည်ကား။ ဒီဃံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ အဓိနကလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌနတ္တာယ၊ တည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ခရတ္တာယာတိ၊ ခရတ္တာယ-ဟူသည်ကား။ ဒါသကောဏ္ဍစဏ္ဍာလဝေနာ၊ ကျွန်၊ သီလမရှိသောသူ၊ ဒုန်းစဏ္ဍား၊ နှိုးသမားတို့။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ခရဝါစာပဝတ္တနတ္တာယ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါဠတ္တာယာတိ၊ ဝါဠတ္တာယ-ဟူသည်ကား။ ပါသာဏံ၊ လေဠုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ကျောက်၊ တွန်ချေးခဲ၊ လှံတံအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဟရဏဝသေန၊ ပုတ်ခတ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။

၁။ ဆဋ္ဌမူတွင် “ဝိဝါဒါဓိကရဏံ”မပါ။ ၂။ ပါဏိ=(ဆဋ္ဌ)

ကက္ခဏသဘဝတ္ထာယ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘိက္ခု
 စ န ဗာသုံ ဝိဟရိယန္တိတိ၊ ဘိက္ခု စ န ဗာသုံ ဝိဟရိယန္တိ-ဟူသည်ကား။
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိဝါဒါပန္နော၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု-
 သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌။ ယေဝိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဥဒ္ဓေသံ ဝါ၊
 ပါဠိသင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆံ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂဟေတုကာမာ၊ ယူခြင်းငှာအလိုရှိကုန်၏။ ပဓာနံ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို အားသုတ်ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုဉ္ဇေတုကာမာ၊ အားထုတ်ခြင်းငှာအလိုရှိ
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗာသုံ၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရိယန္တိ၊ မနေရ
 ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ဘိက္ခုသံဃသ္မိံ၊ ရဟန်း
 သံဃာ၌။ ဥပေါသထပဝါရဏာယ၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာသည်။ ဌိတာယ၊ တည်
 သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓေသဒိဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊
 အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓေသဒိနိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အစရှိသည်
 တို့ကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဝိပဿကာနံ၊
 ဝိပဿနာရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ ဧကေဂ္ဂေါ၊
 သင်္ခါရတရားတည်းဟူသော တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 တတော၊ ထိုသို့မတည်သောကြောင့်။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်-အထူး
 ကို။ နိဗ္ဗုတ္တေတု၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဘိက္ခု စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဗာသုံ၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟရိယန္တိ၊ မနေရ
 ကုန်လတ္တံ့။ န ဒိသတ္တာယာတိအာဒိသု၊ န ဒိသတ္တာယ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။
 ဝုတ္တပုဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နည်းဖြင့်။
 အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

(ဋ္ဌ၊ဒု-၁၂) ဣဓာတိ၊ ဣဓ-ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤ
 သာသနာတော်၌။ ဣတိ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိတိ၊ ဣတိ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ-ဟူသည်ကား။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အကုသလံ အာပန္နောတိ တွေ၊
 အကုသလံ အာပန္နော-ဟူသော ဤပါဌ၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကို။ အကုသလန္တိ၊
 အကုသိုလ်ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာ-
 ပန္နော၊ ရောက်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသန္တိ၊ ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသံ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
 ဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ (အာပန္နော၊ ရောက်သည်။) န၊ မဟုတ်။
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်၌။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသည်သာ
 လျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းအပ်သော။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါး

သော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ကာယေနာတိ၊ ကာယေန-ဟူသည်ကား။ ကရကောယေန၊ ကရဇ-
ကာယဖြင့်။ အနတ္တမနောတိ၊ အနတ္တမနော-ဟူသည်ကား။ အတုဋ္ဌစိတ္တော၊
မနှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနဝါစန္တိ၊ အနတ္တမနဝါစံ-ဟူ
သည်ကား။ အတုဋ္ဌဝါစံ၊ မနှစ်သက်သော စကားကို။ မမေဝါတိ၊ မမေဝ
ဟူသည်ကား။ မံယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထ-ဟူသည်ကား။
တသ္မိံ အဓိကရဏေ၊ ထိုအကြောင်း၌။ အပ္ပယော အစွဂမာတိ။ အစွယော
အစွဂမာ-ဟူသည်ကား။ အပရာဓော၊ အပြစ်သည်။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။
မဒ္ဒိတွာ၊ နင်းနယ်၍။ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်း၌။ အဟမေဝ၊ ငါ
သည်သာလျှင်။ အပရာဓိကော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုက္ခဒါယကံဝ
ဘဏ္ဍသိန္တိ၊ သုက္ခဒါယကံဝ ဘဏ္ဍသို့-ဟူသည်ကား။ သုက္ခဌာနံ၊ ကင်းထားရာ
အရပ်ကို။ ပရိဟရိတွာ၊ ရှောင်လွှဲ၍။ ဘဏ္ဍသိ၊ ဘဏ္ဍကို။ နိတေ၊
ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ သုက္ခဒါယကံ၊ ကင်းခွန်ကို ပေးသောသူကို။
အပရာဓော၊ အပြစ်သည်။ အဘိဘဝတိ ယထာ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ သော
စ၊ ထိုကင်းထားရာအရပ်ကို ရှောင်လွှဲသော သူသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့
ရှောင်လွှဲခြင်း၌။ အပရာဓိကော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ-
နော၊ မင်းတို့သည်။ (အပရာဓိကော၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်။) န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ (အပရာဓိကော၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်။)
န (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ဣဒံ (အယံ-အဓိပ္ပာယ်ယော)၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်သည်။ ဝုတ္တံ
(ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ -ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ပြီး
အံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧညာ၊ မင်းသည်။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။
သုက္ခဌာနံ၊ ကင်းထားရာအရပ်ကို။ ပရိဟရိတွာ၊ ရှောင်လွှဲ၍။ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို။
ဟရတိ၊ ဆောင်၏။ ဘဏ္ဍသကဋေနေ၊ ဥစ္စာဖြင့်ပြည့်သောလှည်းနှင့်။ သဟ၊
တကွ။ တံ၊ ထိုကင်းခွန်ရှောင်လွှဲသောသူကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ရဉ္ဍော၊
မင်းအား။ ဒဿန္တိ၊ ပြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပြရာ၌။ သုက္ခဌာနဿ၊ ကင်း
ထားရာအရပ်အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ရဉ္ဍော၊
မင်းအား။ (ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။) န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဇပုရိသာနံ၊ မင်း
ချင်းယောက်ျားတို့အား။ (ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။) န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရိဟ-
ရိတွာ၊ ရှောင်လွှဲ၍။ ဂတဿေဝ၊ သွားသောသူအားသာလျှင်။ ဒေါသော၊
အပြစ်သည်။ အတ္ထိ ပန (ယထာ)၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။
သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယံ အာပတ္တိံ၊ အကြင်အာပတ်သို့။ အာပန္နော၊

ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်သို့ရောက်ရာ၌။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်အား။
 ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ စောဒကဿ၊ စောဒနာတတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။) န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား။ ဣတိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။
 တဿေဝ ဘိက္ခုနော၊ ထိုအာပတ်သို့ရောက်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ ဒေါ-
 သော၊ အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
 သို့။ အာပန္နဘာဝေနပိ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) စောဒကဿ၊ စောဒနာ
 တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနတ္တမနတာယပိ၊ မနှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အနတ္တမနဿ၊
 မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပရေသံ၊ တပါးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနာရောစိတေနပိ၊ မကြားသဖြင့်လည်း။ ဒေါသော၊ အပြစ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ စောဒကဿ ပန၊ စောဒနာတတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ ယံ ဟံ အာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တံ၊
 ရောက်သည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့မြင်ရာ၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနတ္တမနတာယ၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်။ စောဒနဿ ပန၊ စောဒနာခြင်း၌ကား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသို့စောဒနာခြင်းကိုလည်း။ အမနသိကရိတွာ၊ နှလုံး
 မသွင်းမှု၍။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။
 ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ “ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊
 ထိုအာပတ်သို့ရောက်ရာ၌၊ မမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ အစ္စယော၊ အပြစ်
 သည်။ အစ္စဂမာ၊ လွှမ်းမိုး၍ရောက်၏။ (ကိုမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။)
 ဘဏ္ဍသ္မိ၊ ဘဏ္ဍာကို။ (နီတေ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။) သုကံဒါယကံ၊
 ကင်းခွန်ကိုပေးသောသူကို။ (အပရာဓော၊ အပြစ်သည်။ အစ္စဂမော) ဣဝ၊
 လွှမ်းမိုး၍ရောက်သကဲ့သို့တည်း။” ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်
 ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုတိယဝါရေ၊
 ဒုတိယဝါရ၌။ စောဒကဿ၊ စောဒနာတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနတ္တမနတာ
 ဝ၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ အနတ္တမနတာယ၊
 မနှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ စောဒိတဘာဝေ၊ စောဒနာအပ်

၁။ စောဒကေ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ အာရောစနေနပိ = (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဆဋ္ဌမုပ္ပမပါ။

၄။ ယံ သောတံ အာပတ္တိ = (ဆဋ္ဌ) ၅။ စောဒနာ ပန = (နိဿယမူဟောင်း)

သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေါ-
သာ။ အပြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအပြစ်
တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ “အစွယော၊ အပြစ်သည်။ အစွဂမာ၊ လွှမ်းမိုး
၍ရောက်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌။
ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

၁၆။ ဆဋ္ဌ၊ ဆဋ္ဌ-သုတ်၌။ အညတရေတိ၊ အညတရေ-ဟူသည့်
ကာ။ ကော၊ တယောက်သော။ အပါကဋ္ဌနာမော၊ မထင်ရှားသော
အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ
(ဧတ္ထ)၊ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ယေနာတိ (ဧတံ)၊
ယေန-ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်။ တုမ္ပတ္ထေ၊ သတ္တမိဝိဘတ်၏အနက်၌။ ကရုဏာဝစနံ၊
ကရိုဏ်းဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိတော်
မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ယေန
ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ-ဟူသောပါဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိ-
တဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဥပသင်္ကမိ၊
ကပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ-ဟူသောပါဒ်၌။
အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ပြဦးအံ့။ ကေန
ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။
(ဋ္ဌ) ဒု-၁၃) ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်သနည်း?။ သာဒုဖလုပသောဂါမိပ္ပာ-
ယေန၊ ကောင်းမြတ်သောသစ်သီးကို သုံးဆောင်ခြင်းငှာအလိုရှိသောကြောင့်။
ဒိဝေဏေဟိ၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည်။ နိစ္စဖလိတမဟာရုက္ခော၊ အမြဲအသီးရှိ
သော သစ်ပင်ကြီးကို။ (ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော)ဝိယ၊ ကပ်အပ်ကဲ့သို့။ နာနုပ္ပကာရ-
ဂုဏဝိသေသာဓိဂမာမိပ္ပာယေန၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ဂုဏ်အထူးကိုရ
ခြင်းငှာ အလိုရှိသောကြောင့်။ (ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်၏။) ဥပသင်္ကမိတံ၊
ဥပသင်္ကမိ-ဟူသည်ကား။ ဂတော၊ ကပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊
ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသင်္ကမိတောတိ (ဧတံ)၊ ဥပသင်္ကမိတော
ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဥပသင်္ကမိနုပရိယောသာနဒီပနံ၊ ကပ်ခြင်း၏အဆုံးကို
ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

ဂတော၊ ကပ်ပြီးသောပုဏ္ဏားသည်။ တတော၊ ထိုကပ်ရာအရပ်မှ။ အာသန္နတရံ၊ အထူးသဖြင့်နီးသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမိပသခါတ်၊ နီးသည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိတိ၊ ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိ-ဟူသည်ကား။ ခမနိယာဒီနိ၊ ဤသာ ကျန်းခံခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားနှင့်။ (သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သမပ္ပဝတ္ထမောဒေ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ သောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သမပ္ပဝတ္ထမောဒေ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သီတောဒကံ၊ ရေအေးသည်။ ဥဏှောဒကေန၊ ရေပူနှင့်။ သမ္မောဒိတံ၊ နှီးနှောခြင်းသို့။ ဧကိဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်း၏အဖြစ်သို့။ အဂမာသိ ဝိယ၊ ရောက်သကဲ့။ (သမ္မောဒိတံ၊ နှီးနှောခြင်းသို့။ ဧကိဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်း၏အဖြစ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။) “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ (တေ၊ အရှင်ဂေါတမအား။) ခမနိယံ၊ ခံပါ၏လော။ (ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ယာပနိယံ၊ မျှပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ဘောတော ဂေါတမဿ စ၊ အရှင်ဂေါတမအားလည်းကောင်း။ သာဝကာနဉ္စ၊ အရှင်ဂေါတမ၏တပည့်တို့အားလည်းကောင်း။ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာကင်းပါ၏လော။ အပ္ပါတကံ၊ ဆင်းရဲကင်းပါ၏လော။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်ပါ၏လော။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိပါ၏လော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရပါ၏လော။” ဣတိ-အာဒိဏာယ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ယာယ စ ကထာယံ၊ အကြင်စကားဖြင့်လည်း။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ ပီတိပါမောဇ္ဇသခါ-တဿ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ သမ္မောဒဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ဇနနတော စ၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္မောဒိတံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တဘာဝတော စ၊ သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အတ္ထဗျဉ္ဇနမဓုရတာယ၊ အနက်၊ သဒ္ဓါ ချိုမြိန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်သော။ ကာလမ္ပိ၊ ကာလပတ်လုံးလည်း။ သာရေတုံ၊ အောက်မေ့စေခြင်းငှာ။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပဝတ္ထေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အရဟန္တပတော စ၊ ထိုက်သောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သရိတဗ္ဗဘာဝတော စ၊

အောက်မေ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်
 မေ့ထိုက်သော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သုယုမာနသုခတော၊ ကြား
 နာဆဲ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော။ အနုဿရိယမာနသုခတော၊ အောက်မေ့ဆဲ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။
 ဗျဉ္ဇနပရိသုဒ္ဓတယ၊ သဘာဝနိရုတ္တိဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါ၏စင်ကြယ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အတ္ထု-
 ပရိသုဒ္ဓတယ၊ အနက်၏ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်
 အောက်မေ့ထိုက်သော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနေကေဟိ၊ တပါးမက များ
 ကုန်သော။ ပရိယာယေဟိ၊ ပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊
 စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ ပရိယောသာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ နိဋ္ဌပေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍။ ယေနတ္ထေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ အာဂတော၊ လာ၏။ တံ၊
 ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတုကာမော၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ကေမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။

ကေမန္တန္တိ (သော-သဒ္ဓေါ)၊ ကေမန္တံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝ-
 နပုံသကနိဒ္ဓေသော။ ဘာဝနပုံကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ (ကေသု ဝိယ၊ အတယ်
 ပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့နည်း။) “ဝိသမံ စန္ဒိမသုရိယာ ပရိဝတ္တန္တိ” တိအာဒိသု ဝိယ၊
 ဝိသမံ စန္ဒိမသုရိယာ ပရိဝတ္တန္တိ-ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။

“ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်၊ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လ-နေ တို့သည်။ ပရိဝတ္တန္တိ၊
 လှည့်လည်ကုန်၏။”

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကေမန္တံ နိသီဒိ-ဟူသော ပါဌ်၌။ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိသီန္ဓော၊ ထိုင်နေသော ပုဏ္ဏားသည်။
 ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်စွာ။ နိသီန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဣတိဧဝံ အတ္ထော၊ ဤသို့
 သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧတံ၊ ဤ ကေ
 မန္တံ-ဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမိဝိဘတ်၏အနက်၌။ ဥပယောဂ-
 ဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း။ နိသီဒိတိ၊ နိသီဒိ-ဟူသည်ကား။
 ဥပပါဝိသိ၊ အနီးသို့ဝင်ပြီ။ ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
 ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်။ ဂရုဋ္ဌာနီယံ၊ အလေးပြုအပ်သော

အရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကုန်၍။ အာသနကုသလတာယ၊ နေခြင်း၌၊
 လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။
 နိသီဒန္တံ၊ ထိုင်နေကုန်၏။ အယဉ္ဇ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုပညာရှိ၊
 သောယောကျ်ားတို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သော ယောကျ်ားတည်း။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊
 ထိုင်နေ၏။

ပန၊ စောဒနာဦးအံ့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ နိသီန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်။
 ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီန္ဓော၊ နေသည်မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း?။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။)
 ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ နိသဇ္ဇဒေါသေ၊ နေခြင်း၌ဖြစ်သော အပြစ်တို့ကို။
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍။ (နိသီန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်-
 ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီန္ဓော၊ နေသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သေ-
 ယုထိဒံ၊ ထိုနေခြင်း၌ဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ဟူသည် အဘယ်
 သည်တို့နည်း ဟူမကား။ အတိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်လည်းကောင်း။
 အစွာသန္တံ၊ အလွန်နီးသောအရပ်လည်းကောင်း။ ဥပရိဝါတံ၊ လေညာအရပ်-
 လည်းကောင်း။ ဥန္နတပ္ပဒေသံ၊ မြင့်သောအရပ်လည်းကောင်း။ အတိသမ္ပုခံ၊
 ရှေ့တူရူအရပ်လည်းကောင်း။ အတိပစ္ဆာ၊ နောက်တူရူအရပ် လည်းကောင်း။
 ဣတိ (ဣမေ ဆ)၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဟိ (ဝိတ္ထာဓေမိ)၊ အကျယ်
 ချဲ့ဦးအံ့။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နိသီန္ဓော၊ နေသောသူ
 သည်။ ကထေတုကာမော၊ စကားပြောလိုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်
 ၍ဖြစ်အံ့။ ဥစ္စာသဒ္ဓေန၊ ကျယ်သေးအသံဖြင့်။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အစွာသန္တေ၊ အလွန်နီးသောအရပ်၌။ နိသီ-
 န္ဓော၊ နေသောသူသည်။ သံသန္ဓနံ၊ ထိခိုက်ခြင်းကို။ (ဥ၊ဇု-၁၄)ကဇေ-
 တံ၊ ပြုတတ်၏။ ဥပရိဝါတေ၊ လေညာအရပ်၌။ နိသီန္ဓော၊ နေသောသူ
 သည်။ သရီရဂန္ဓေန၊ ကိုယ်၏အနံ့ဖြင့်။ ဗာဓတံ၊ နှိပ်စက်၏။ ဥန္နတပ္ပဒေသေ၊
 မြင့်သောအရပ်၌။ နိသီန္ဓော၊ နေသောသူသည်။ အဂါရဝံ၊ မရှိသေခြင်းကို။
 ပကာသေတိ၊ ပြ၏။ အတိသမ္ပုခါ၊ ရှေးတူရူ။ နိသီန္ဓော၊ နေသောသူသည်။
 ဒဠုကာမော၊ ရှုခြင်းငှာအလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။
 စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ စက္ခု၊ မျက်စိကို။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ ဒဠုဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိပစ္ဆာ၊ နောက်တူရူ။ နိသီန္ဓော၊ နေသောသူ
 သည်။ ဒဠုကာမော၊ ရှုကြည့်လိုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။

၂၂

ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အယမ္ပိ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော။ ဧတေ နိသဇ္ဇဒေါသော၊ ထိုနေခြင်း၌ဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော
 အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
 “ကေမန္တံ နိသီဒိ”တိ၊ ကေမန္တံ နိသီဒိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

တေဒဝေါစာတိ (ဧတ္ထ)၊ တေဒဝေါစ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဟိ၊
 ပုစ္ဆာအပြားကို ဆိုဦးအံ့။ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာတို့သည်။ အဂါရိကပုစ္ဆာ စ၊ လူ
 တို့၏ပုစ္ဆာ လည်းကောင်း။ အနဂါရိကပုစ္ဆာ စ၊ ရဟန်းတို့၏ပုစ္ဆာ လည်း
 ကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပုစ္ဆာတို့တွင်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။
 ကိံ၊ အဘယ်နည်း။” ဣတိ ဣမိနာ နိယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အဂါ-
 ရိကပုစ္ဆာ၊ လူတို့၏ပုစ္ဆာသည်။ အာဂတာ၊ လာ၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါန်၏အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။
 ဣမေ နု ခေါ၊ ဤတရားတို့လော။” ဣတိ ဣမိနာ နိယေန၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်။ အနဂါရိကပုစ္ဆာ၊ ရဟန်းတို့၏ပုစ္ဆာသည်။ (အာဂတာ၊ လာ၏။) အယံ
 ပန၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။
 အဂါရိကပုစ္ဆိ၊ လူတို့သည်မေးလျှောက်အပ်သော ပုစ္ဆာကို။ ပုစ္ဆန္တော၊
 မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဧတံ “ကော နု ခေါ ဘော ဂေါတမ ဟေတု ကော
 ပစ္စယော”တိအာဒိဝစနံ၊ ဤ “ကော နု ခေါ ဘော ဂေါတမ ဟေတု
 ကော ပစ္စယော” ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုကော နု ခေါ-အစရှိသော ပုစ္ဆာစကား၌။ ဟေတု ပစ္စယောတိ။
 ဟေတု ပစ္စယော-ဟူသော။ ဧတံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသော သဒ္ဓါသည်
 လည်း။ ကာရဏဝစနမေဝ^၁၊ အကြောင်းဟောသဒ္ဓါချည်း သာလျှင်တည်း။
 အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟေတုတိ၊ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟေတု-ဟူသည်
 ကား။ အဓမ္မစရိယာသင်္ခါတာယ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော။ ဝိသမစရိယာယ၊ မညီမညွတ်သော အမှုအရာကိုပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊
 အကြောင်းကြောင့်။ တံကာရဏာ၊ ထိုတရားမဟုတ်သည်ကိုကျင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော အကြောင်းကြောင့်။ တပုစ္စယာ၊ ထိုတရားမဟုတ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော မညီမညွတ်သောအမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းဟူသော အထောက်အပံ့

၁။ ကော ဟေတု ကော ပစ္စယောတိ = (နိဿိယ)
 ၂။ ကာရဏဝေဝစနမေဝ = (ဆဋ္ဌံ)

ကြောင့်။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတြ၊
 ထို အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟေဟု-ဟူသောပါဌ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်တည်း။-အဓမ္မဿ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို။
 စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း။ အဓမ္မစရိယာ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုကျင့်ခြင်း။
 အဓမ္မကရဏံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို ပြုခြင်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်။ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း။
 ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိသမဿ၊ မညီမညွတ်သော။ ကမ္မဿ၊ အမူအရာကို။
 စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဝိသမစရိယာ၊ မညီ
 မညွတ်ကျင့်သည်မည်၏။ အဓမ္မစရိယာ စ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို ကျင့်ခြင်း
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို တရားမဟုတ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းဟူ
 သည်ကား။ ဝိသမစရိယာ စ၊ မညီမညွတ်ကျင့်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာ၊ အဓမ္မစရိ-
 ယာဝိသမစရိယာ-မည်ကုန်၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သုက္က-
 ပက္ခေပိ၊ သုက္ကပက္ခ၌လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အဓမ္မစရိယ၊ ဓမ္မစရိယနှစ်ပါးတို့တွင်။
 အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာ နာမ၊ အဓမ္မစရိယာ-
 ဝိသမစရိယာ-မည်သည်ကား။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အကုသလကမ္မပထာ၊
 အကုသလကမ္မပထ-တို့တည်း။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာနာမ၊ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ
 မည်သည်ကား။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကုသလကမ္မပထာ၊ ကုသလ
 ကမ္မပထတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။

အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမာတိ ဧတ္ထ၊ အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ-ဟူ
 သောဤပါဌ်၌။ အယံ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ ဤအဘိက္ကန္တ-သဒ္ဓါသည်။ ခယသုန္ဒ-
 ရာဘိရူပအဗ္ဘနုမောဒနေသု၊ ကုန်ခြင်းဟူသောအနက်၊ ကောင်းခြင်းဟူသော
 အနက်၊ လွန်သောအဆင်းဟူသောအနက်၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူသော
 အနက် တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ “အဘိက္ကန္တာ ဘန္တေ ရတ္တိ၊
 နိက္ခန္တော ပဌမော ယာမော၊ စိရနိသိန္ဓော ဘိက္ခသံသော”တိအာဒိသု၊
 အဘိက္ကန္တာ ဘန္တေ ရတ္တိ၊ နိက္ခန္တော ပဌမော ယာမော၊ စိရနိသိန္ဓော ဘိက္ခ-
 သံသော-ဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌။ ခယေ၊ ကုန်ခြင်းဟူသော အနက်၌။
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရတ္တိ၊ ညည့်သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။
 ပဌမော ယာမော၊ ပထမ-ယံသည်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ပြီ။ ဘိက္ခ-
 သံသော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ စိရနိသိန္ဓော၊ ကြာမြင့်စွာနေခြင်းရှိပြီ။”

ပဌမပဏ္ဏာသက]

၂-အဓိကရုဏာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၇၉

“အယံ ဣမေသံ စတုန္တံ ပုဂ္ဂလာနံ အဘိက္ကန္တတရော စ ပဏီတတရော စ”တိ-
အာဒိသု၊ အယံ ဣမေသံ စတုန္တံ ပုဂ္ဂလာနံ အဘိက္ကန္တတရော စ ပဏီတတရော
စ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ သန္တရေ၊ ကောင်းခြင်းဟူသော အနက်၌။
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

“အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ ပုဂ္ဂ-
လာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တတရော စ၊ အထူးသဖြင့် ကောင်းသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏီတတရော စ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”

“ကော မေ ဝန္တတိ ပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာ ယသသာ ဇလံ။

☸ အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန၊ သဗ္ဗာ ဩဘာသယံ ဒိဿ”တိ-(ဋ္ဌ၊ ဒု-၁၅)
အာဒိသု၊ ကော မေ ဝန္တတိ ပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာ ယသသာ ဇလံ။ အဘိက္က-
န္တေန ဝဏ္ဏေန၊ သဗ္ဗာ ဩဘာသယံ ဒိဿ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။
အဘိရူပေ၊ လွန်သောအဆင်းရှိသော အနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)

“ဣဒ္ဓိယာ စ၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယသသာ စ၊
နတ်တို့၏ အခြံအရံအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇလံ ဇလန္တော၊ ထွန်း
တောက်ပလျက်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော။ ဝဏ္ဏေန၊
အဆင်းဖြင့်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။
ဩဘာသယံ-ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းတောက်ပစေလျက်။ မေ၊ ငါ၏။
ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား။ ကော၊ အသုနည်း။”

“အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ”တိ အာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့
၌။ အဗ္ဘန္တမောဒနေ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသောအနက်၌။ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။

“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပေစွ။”

ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ အဗ္ဘန္တမောဒနေယေဝ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ဟူသောအနက်၌သာလျှင်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။
အဗ္ဘန္တမောဒနေ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသောအနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်း
စွ ကောင်းစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ(ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စ၊တနည်းလည်း။ “ဘယေ စ၊ကြောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ကောဓေ စ၊ အမျက်ထွက်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ပသံသာယံ၊ ချီးမွမ်းသောအခါ၌လည်းကောင်း။ တုရိတေ၊ အဆောတလျှင် ရှောင် တခင်ဖြစ်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ကောတူဟလစ္ဆဓရ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ဖြစ်သောအခါ၊ အံ့သွယ်သရဲဖြစ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဟာသေ၊ ရှင်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ သောကေ၊ စိုးရိမ် သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ပသာဒေ စ၊ ကြည်ညိုသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဗုဓေ၊ ပညာရှိသည်။ အာမေဋ္ဌိတံ၊ အာမေဋ္ဌိတံ ကိုး၊ ကရေ၊ ပြုရာ၏။” -

ဣတိ ဣမိနာ လက္ခဏေန၊ ဤသို့သောလက္ခဏာဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌။ ပသာဒဝသေန စ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပသံသာ-ဝသေန စ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤ အဘိ-က္ကန္တ-သဒ္ဓါကို။ ဒိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တ ဟူသည်ကား။ အတိဣဋ္ဌံ၊ အလွန်အလှိုရှိအပ်၏။ အတိမနာပံ၊ အလွန်စိတ်နှလုံး ကိုပွားစေတတ်၏။ အတိသန္ဓရံ၊ အလွန်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အဘိက္ကန္တ-သဒ္ဓါတို့တွင်၊ ဧကေန၊ တပါးသော။ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေန၊ အဘိက္ကန္တ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဧကေန၊ တပါးသော။ (အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေန၊ အဘိက္ကန္တ-သဒ္ဓါဖြင့်။) အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပသံသာ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ (ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အဘိက္ကန္တံ တန္တေ-ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပာယော၊ ပုဏ္ဏားအလိုတည်း။ -ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ယဒိဒံ (ယံ-ဣဒံ ယံ-သော) ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင် တရားဒေသနာတော်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော-ဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်သည်။) အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် ကောင်းပေစွ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ယဒိဒံ (ယံ-ဣဒံ၊ သော-အယံ) ပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

သော-ပသာဒေါ၊ ဤကြည်ညိုခြင်းသည်။) အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်
ရှိပေစွ၊ ဣတိ (အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ပဏ္ဏားအလိုတည်း။)
ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘဂဝတောယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သလျှင်။ ဝစနံ၊
စကားတော်ကို။ ဒေ ဒေ၊ နှစ်ပါး နှစ်ပါးကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို။
သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ -ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်
ဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဒေါသနာသနတော၊ ဒေါသကိလေ
သာတည်းဟူသောအပြစ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပေစွ။ ဂုဏာဓိဂမနတော၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ-အစရှိသော ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို ရစေတတ်သောကြောင့်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပေစွ၊ တထာ၊
တိမ္မတပါး။ သဒ္ဓါဇနနတော၊ သဒ္ဓါတရားကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ပညာဇနနတော၊ ပညာကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
သာတ္ထတော၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗုဇနတော၊
သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥတ္တာနပဒတော၊ ပေါ်သော
ပုဒ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘီရတ္ထတော၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍသုခတော၊ နား၌ချမ်းသာသောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ဟဒယဂံမတော၊ စိတ်နှလုံးသို့ဝင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
အနတ္တုက္ကံသနတော၊ မိမိကိုယ်ကို မချီးမြှောက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
အပရဝမ္ဘနတော၊ သူတပါးကို မရှုတ်ချသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကရုဏာ-
သီတလတော၊ မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ချမ်းအေးသောကြောင့်လည်းကောင်း။
ပညာဝဒါတတော၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာ၊ ဒေသနာပညာ၊ အနာရဏပညာဖြင့်
ဖြူစင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာပါထရဏီယတော၊ ထင်သည်ရှိသော်
မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိမဒ္ဓက္ခမတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှာ
ခံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ သုယုမာနသုခတော၊ ကြားနာဆဲ ချမ်းသာ
သောကြောင့်လည်းကောင်း။ (အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းလေစွ။) ဝိမံသိယမာန-
ဟိတတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော် အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သော
ကြောင့် လည်းကောင်း။ (အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်းနှစ်သက်ဖွယ်ရှိပေစွ။) ဣတိ
ဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အင်၏။

တတော၊ ထိုအဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ-ဟူသောပုဒ်မှ။ ပရမ္ပိ၊ နောက်၌လည်း။
စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်။ ဒေသနံယေဝ၊ ဒေသနာ

၁။ လောဘာဒိနာသနတော၊ လောဘအစရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသော
အပြစ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့် = (နိဿယမူဟောင်း)

၂။ ပါကဠရမဏီယတော = (နိဿယမူဟောင်း)

တော်ကိုပင်လျှင်။ ထောမေတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ နိက္ကုဇ္ဇိ-
 တန္တိ၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံ-ဟူသည်ကား။ အဘေမုခဌပိတံ၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍
 ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဟေဋ္ဌာမုခဇာတံ၊ အောက်သို့
 ဖြစ်သောမျက်နှာရှိသော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျာတိ၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ-ဟူသည်
 ကား။ ဥပရိမုခံ၊ အထက်သို့မျက်နှာရှိသည်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့။ ပဋိစ္ဆန္တိ၊
 ပဋိစ္ဆန္တိ-ဟူသည်ကား။ တိဏပဏ္ဏာဒိဆာဒိတံ၊ မြက်၊ သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်
 ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျာတိ၊ ဝိဝရေယျ-ဟူသည်ကား။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ၊
 ဖွင့်လှစ်ရာ၏။ မူဠဿာတိ၊ မူဠဿ-ဟူသည်ကား။ ဒိသာမူဠဿ၊ အရပ်မျက်နှာ၌
 တွေ့ဝသောသူအား။ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျာတိ၊ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျ-ဟူသည်
 ကား။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဂဟေတု၊ ကိုင်၍။ “သေ-သေသော၊ ဤသည်ကား။
 မဂ္ဂေါ၊ ခရီးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အန္ဓကာရေတိ၊
 အန္ဓကာရေ-ဟူသည်ကား။ ကာဠပက္ခစာတုဒ္ဓသိအဗ္ဗုတ္တသနဝနသဏ္ဌမေသ-
 ပဋ္ဌလေဟိ၊ လက္ခယံပက္ခ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သောနေ့၊ ညဉ့်သန်းခေါင်
 အခါ၊ တခဲနက်သောတောအုပ်၊ တိမ်လွှာတို့ဖြင့်။ စတုရဂေါ၊ လေးပါးသော
 အင်္ဂါရှိသော။ တမေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ။ အနုတ္တာနုပဒတ္ထော၊ မပေါ်သောပုဒ်တို့၏ အနက်တည်း။

အယံ ပန၊ ဤဆိုသတ္တံသည်ကား။ အဓိပ္ပာယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို
 ယှဉ်ခြင်းတည်း။ -ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်
 ၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ ယထာ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ
 (တထာ)၊ ထိုအတူ။ သဒ္ဓမ္မဝိမုခံ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ မျက်ကွယ်ဖြစ်
 သော။ အသဒ္ဓမ္မေ၊ မသူတော်တို့၏တရား၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော။ မ၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တရားမှ။ ဝုဋ္ဌာပေန္တေန၊ ထ-စေသဖြင့်။
 ပဋိစ္ဆန္တိ၊ မြက်၊ သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဝိဝ-
 ရေယျ ယထာ၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ ကဿပဿ၊ ကဿပ-
 အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနန္တရဓာနတော၊
 သာသနာတော် ကွယ်သည်မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၁၆) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂဟနပဋိစ္ဆန္တိ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောချုပ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ သာသနံ၊ သာသနာတော်
 ကို။ ဝိဝရန္တေန၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူသဖြင့်။ မူဠဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။

၂

၁။ တိဏပဒိပဋိစ္ဆာဒိတံ၊ မြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို= (နိဿ-ယ-မူဟောင်)
 ၂။ ပတိတံ= (ဆဋ္ဌ)

မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ ယထာ၊ ကြားရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)။ ထိုအတူ။ ကုမ္ပဂ္ဂမိစ္ဆာမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အပါယ်ခရီး၊ မှားသော ခရီးသို့သွားသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန် ခရီးကို။ အာဝိကရောဇ္ဇေန၊ ထင်စွာပြုသဖြင့်။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ ဧတလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ ယထာ၊ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ (တထာ)။ ထိုအတူ။ မောဟန္ဓကာရေ၊ မောဟတည်းဟူသောအမှိုက်တိုက်၌။ နိမဂ္ဂဿ၊ နှစ်သော။ ဗုဒ္ဓါဒိရတနရူပါနိ၊ ဘုရားအစရှိသောရတနာတို့၏ သဘောတို့ကို။ အပဿတော၊ မမြင်သော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တပုဋ္ဌိစ္ဆာဒကမောဟန္ဓကာရဝိဒ္ဓံသကဒေသနာပဇ္ဇောတဓာရဏေန၊ ထိုဘုရားအစရှိသောရတနာတို့၏ သဘောကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေသနာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းသဖြင့်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဧတေဟိ ပရိယာယေဟိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ ထောမေတွာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဣမာယ ဒေသနာယ၊ ဤဒေသနာတော်အားဖြင့်။ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောသူတို့သည် ပြုအပ်သောအခြင်းအရာကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ သောဟန္တိအာဒိ၊ သောဟံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထို သောဟံ-အစရှိသောပါဌ်၌။ သောဟန္တိ (ပဒဿ)၊ သောဟံ-ဟူသောပုဒ်ကို။ (သော အဟန္တိ-ပဒစ္စေဒေါ၊ သော အဟံ-ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။) သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-ဟူသည်ကား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ငရာယဏံ၊ လဲလျောင်းရာတည်း။ သုဿ၊ ချမ်းသာကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ အဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ဟတာ၊ ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဟိတဿ စ၊ အစီးအပွားကိုလည်း။ ဝိဓာတာ၊ စီရင်တတ်၏။ ဣတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန၊

၁+၁။ ဆဋ္ဌ-မူ၌မပါ။ ၂။ တာတာ=(ဆဋ္ဌ)

ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဂစ္ဆာမိ ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သေဝါမိ၊ မှီဝဲပါ၏။ ပယိရူပါသာမိ၊ ခ-ယမ်းပါ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိုးကွယ်၊ လဲလျောင်းရာဟူ၏။ ဇာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ (အတ္ထော၊ အနက်တည်း။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယေသံ ဓာတုနံ၊ အကြင် ဓာတ်တို့၏။ ဂတိ အတ္ထော၊ လားခြင်းအနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသမ္ပိ (ဓာတုနံ)၊ ထို ဓာတ်တို့၏လည်း။ ဗုဒ္ဓိ အတ္ထော၊ သိခြင်းအနက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဂစ္ဆာမိတိ ဣဒဿ၊ ဂစ္ဆာမိ-ဟူသော ဤပါငြိ၏။ ဇာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိတိ အယံ အတ္ထော၊ ဇာနာမိ၊ ဗုဇ္ဈာမိ-ဟူသော ဤ အနက်ကို။ ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခု- သံဃဉ္စာတိ ဧတ္ထ၊ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ-ဟူသော ဤပါငြိ၌။ (ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိုဟ် ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) အဓိဂတမဂ္ဂေ စ၊ သိအပ်သော မဂ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သစ္စိကတနိရောဓေ စ၊ မျက် မှောက်ပြုအပ်သော နိရောဓသစ္စာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယထာနုသိဉ္စ၊ ဆုံးမခတ်မှုတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနေ စ၊ ကျင့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ (သတ္ထော၊ သတ္တဝါတို့ကို။) စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ အာတမာနေ၊ မကျခစသည်တို့ကို။ (ကတု၊ ပြု၍။) ဓာရေတိ၊ ဆောင် တတ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မ-မည်၏။ သော၊ ထိုတရား သည်။ အတ္ထဒတာ၊ အနက်အားဖြင့်။ အရိယမဂ္ဂေါ စေစ၊ အရိယမဂ်သည် လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “ယာဝတာဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ သင်္ခတာ၊ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ တေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိ”တိ၊ ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ သင်္ခတာ၊ အရိယော အဋ္ဌဂီ- ကော မဂ္ဂေါ တေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိ-ဟူ၍။ ဧတံ(ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သင်္ခတာ၊ သင်္ခတဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ (အတ္ထိ-သန္တိ၊

၁။ နိဿယမူဟောင်းတွင်-သင်္ခတာ ဝါ အသင်္ခတာ ဝါ-ဟုပါငြိရှိ၍ အနက်ယော ဇနာရာတွင်-“သင်္ခတာ ဝါ၊ သင်္ခတလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အသင်္ခတာဝါ၊ အသင်္ခတ လည်းဖြစ်ကုန်သော-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေသံ ထိုသင်္ခတ၊ အသင်္ခတတရားတို့ ထက်” ဟူ၍လည်းကောင်း ယောဇနာသည်။

ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုသင်္ခတတရားတို့ထက်။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ အဂ္ဂံ-အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတံ၊ ဟောအပ်၏။”

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ၊ အရိယမဂ်သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဉ္စေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း။ (ဓမ္မော၊ ဓမ္မ-မည်သည်။) န၊ မဟုတ်သေး။ အပိစ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အရိယ-ဖလေဟံ၊ အရိယဖိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ ပရိယတ်တရားသည်လည်း။ (ဓမ္မော၊ ဓမ္မ-မည်၏။) ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနေ၊ ဆတ္တမာဏဝကဝိမာန-သုတ်၌။-

“ရာဂဝိရာဂမနေဇမသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကူလံ။
မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိမံ သရဏတ္ထမူပေဟံ”တိ။

ရာဂဝိရာဂမနေဇမသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကူလံ။ မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိမံ သရဏတ္ထမူပေဟံ-ဟူ၍။ တေ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

“ရာဂဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ကင်းကြောင်းဖြစ်သော။ ဣမံ ဓမ္မဉ္စ၊ ဤအရိယဖိုလ်တရားသို့ လည်းကောင်း။ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုအပ်သော။ ဣမံ ဓမ္မဉ္စ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကူလံ၊ နှောက်ယှက်ခြင်းကင်းသော။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သာယာသော။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်သော။ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်သော။ ဣမံ ဓမ္မဉ္စ၊ ဤပရိယတ်တရားသို့လည်းကောင်း။ သရဏတ္တံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပေဟံ၊ ဆည်းကပ်လေ့။”

ဧတ္ထ၊ ဤ ရာဂဝိရာဂ-အစရှိသောပါဌ်၌။ ရာဂဝိရာဂေါတိ (ဣမိနာ)၊ ရာဂဝိရာဂေါ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ကထိဏော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အနေဇမသောကန္တိ (ဣမိနာ)၊ အနေဇမသောကံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မမသင်္ခတန္တိ (ဣမိနာ)၊ ဓမ္မမသင်္ခတံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အပ္ပဋိကူလံ မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တန္တိ (ဣမိနာ)၊ အပ္ပဋိကူလံ မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပိဋကတ္ထယေန၊ ပိဋကတ်

သုံးပုံဖြင့်။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဒိဋ္ဌိသီလသံဃာတေန၊ အယူသီလတို့၏ တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သံဟတော၊ ပေါင်းအပ်သည်တည်း။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ သံဃော၊ သံဃာမည်၏။ သော၊ ထိုသံဃာသည်။ အတ္ထတော၊ အနက် အားဖြင့်။ အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလသမ္မဟော၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းတည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တသ္မိံယေဝ ဝိမာနေ၊ ထို ဆတ္တမာဏ-ဝကဝိမာန-သုတ်၌ပင်လျှင်။-

“ယတ္ထ စ ဒိန္န မဟပ္ပလမာဟ၊ စတုသု သုစိသု ပုရိသယုဂေသု။
အဋ္ဌ စ ပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာ တေ၊ သံဃမိမံ သရဏတ္ထမူပေဟိ”တိ။

ယတ္ထ စ ဒိန္န မဟပ္ပလမာဟ၊ စတုသု သုစိသု ပုရိသယုဂေသု၊ အဋ္ဌ စ ပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာ တေ၊ သံဃမိမံ သရဏတ္ထမူပေဟိ-ဟူ၍။ တေ (ဝစနံ)၊ ဤ စကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“ယတ္ထ စ ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုသု၊ လေး ပါးကုန်သော။ သုစိသု၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ပုရိသယုဂေသု၊ ယောက်ျား မြတ်အစုံတို့၌။ ဒိန္န၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူကို။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုး ရှိ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားကို မြင်ကုန်သော။ တေ၊ ထို အလုံးစုံသော ယောက်ျားမြတ်တို့သည်။ (ပုဂ္ဂလ-ပုဂ္ဂလဝသေန၊ အသီးအသီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။) အဋ္ဌ စ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမံ သံဃံ၊ ဤ အစုံအစုံ ဂဿ အရိယာသံဃာသို့။ သရဏတ္ထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူသော အကျိုးငှာ။ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။”

☞ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၁၇) ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သံဃော၊ အပေါင်းတည်း။ ဘိက္ခု-သံဃော၊ ရဟန်းတို့၏အပေါင်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော သောဟံ ဘန္တေ ဘဝန္တံ ဧဂါဘမံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ပြာဟ္မဇဏော၊ ပူဇော်သည်။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သရဏဂမနာနံ၊ သရဏဂုံသို့ ကပ်ခြင်းတို့ကို။ ပဋိဝေဒေသိ၊ သိစေ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေသု သရဏဂမနေသု၊ ထိုသရဏဂုံကိုကပ်ခြင်း တို့၌။ ကောသလ္လတ္ထံ၊ လိမ္မာခြင်းအကျိုးငှာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးလည်းကောင်း။ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောရတနာ သုံး

ပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ (သော စ၊ ထိုသူသည်လည်းကောင်း။) သရဏဂမနာပုဗ္ဗေ၊ သရဏဂုံအပြားလည်းကောင်း။ သရဏဂမနာနိသံသော၊ သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်း အကျိုးလည်းကောင်း။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်းလည်းကောင်း။ ဘေဒေါ၊ ပျက်စီးခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ အယံ ဝိဓိ၊ ဤ အစီအရင်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

သေယျထိဒံ၊ ထိုအစီအရင်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား။ -တၢဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ပဒတ္တတော၊ ပုဒ်၊ အနက်အားဖြင့်။ (ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။) ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သရဏံ၊ သရဏ-မည်၏။ သရဏဂတာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ တေနော သရဏဂမနေန၊ ထို ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဘယံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသော ဘေးကိုလည်းကောင်း။ သန္တာသံ၊ စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတိပရိကိလေသံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ၌အကျိုးဝင်သောပင်ပန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟနတိ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေ၊ ဤ သရဏ-ဟူသောအမည်သည်။ ရတနတ္တယသေဝ၊ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၏သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ (ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။) ဟိတေ၊ အစီးအပွားတို့ကို။ ပဝတ္တနေန၊ ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်။ အဟိတာ စ၊ အစီးအပွားမရှိသည်တို့ကိုလည်း။ နိဝတ္တနေန၊ နှစ်စေသဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဘယံ၊ ဘေးကိုလည်း။ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ (ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ-မည်၏။) ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဘဝကန္တာရာ၊ ဘဝတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ဥတ္တရဏေန စ၊ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း။ အဿာသပ္ပဒါနေန ဖ၊ သက်သာရာကို ပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ (သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။) သံသော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပကာနမ္ပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာရာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့၏။ ဝိပုလဗလ-ပဋိလာဘ ကရဏေန၊ ပြန့်ပြောသောအကျိုးကို ရခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ (သတ္တာနံ၊

၁။ သရဏဂမနံဗလံ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။
 ၃။ လောကဿ အဿာသပ္ပဒါနေန=(ဆဋ္ဌ)

၄၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ဒုကနိပါတ

သတ္တဝါတို့၏

သတ္တဝါတို့၏။ တယံ၊ ဘေးကို။ ဟိသတိ၊ ညဉ့်ဆဲတတ်၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ ဣဒိနာပိ ပရိယာဓယန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ရတ-
 နတ္ထယံ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းသည်။ သရဏံ၊ သရဏမည်၏။
 တပ္ပသာဒတဂ္ဂရုဘာဟိ၊ ထိုရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်၊ ထိုအလေးပြု
 အပ်သော ရတနာသုံးပါးရှိသည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့်။ ဝိဟတကိလေသော၊ ပယ်
 ဖျောက်အပ်သော ကိလေသာရှိသော။ တပ္ပရာယနတာကာရပ္ပဝတ္ထော၊ ထို
 ရတနာသုံးပါးလျှင်လဲလျောင်းရာရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ဖြစ်သော။ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သရဏဂမနံ၊ သရဏ-
 ဂမန-မည်၏။ တံသမဂ္ဂံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးလျှင်လဲလျောင်းရာ ရှိသည်၏ အဖြစ်
 တည်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောစိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သတ္ထော၊
 သတ္တဝါသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊
 ဆည်းကပ်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ စိတ္တုပ္ပါဒေန၊
 စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်။ “တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတာနိ ရတနာနိ၊ ထိုရတနာတို့
 ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ (တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတာနိ-ရတနာနိ၊
 ထိုရတနာတို့ကို။) ပရာယဏံ၊ လဲလျောင်းရာဟူ၍။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပေတိ၊
 ဆည်းကပ်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော
 ရတနာသုံးပါးလည်းကောင်း။ သရဏဂမနံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာ
 သုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆည်းကပ်၏။
 (သောစ၊ ထိုသူသည်လည်းကောင်း။) ဣဒိ တယံ၊ ဤသုံးပါး အပေါင်းကို။
 ဧဝံ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သရဏဂမနပ္ပဘေဒေါ၊ သရဏဂုံအပြား၌။ သရဏဂမနံ၊
 သရဏဂုံသည်။ လောကုတ္တရဉ္စ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သရဏဂုံလည်းကောင်း။
 လောကိယဉ္စ၊ လောကိဖြစ်သော သရဏဂုံလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
 လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သရဏဂုံသည်။ ဒိဋ္ဌသစ္စာနံ၊ မြင်အပ်ပြီး
 သောသစ္စာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဇာတိ။ သရဏ-
 ဂမနပတ္တိလေသသမုဇ္ဈဒေန၊ သရဏဂုံ၏ညစ်ညူးကြောင်းကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်
 ခြင်းဖြင့်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံ
 ရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။ သကလေပိ၊ အလုံးစုံ

သည်းဖြစ်သော။ ရတနတ္ထဃေ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
 လောကီယံ၊ လောကီဖြစ်သော သရဏဂုံသည်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား။ သရဏဂမနုပဏ္ဏိလေသဝိက္ခမ္ဘနေန၊ သရဏဂုံ၏ညစ်ညူးကြောင်းကို
 ပယ်ခွါသဖြင့်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာရမ္မဏံ၊ ဘုရား
 အစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဣဇ္ဈတိ၊
 ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထိုလောကီဖြစ်သော သရဏဂုံသည်။ အတ္တတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော။ (တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။) ဝတ္ထုသု၊
 ဝတ္ထုတို့၌။ သဒ္ဓါပဋိလာဘော၊ သဒ္ဓါတရားကို ရခြင်းလည်းကောင်း။ သဒ္ဓါ-
 မူလိကာ၊ သဒ္ဓါတရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ စ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 လည်းကောင်း။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပုညကိရိယာဝတ္ထုသု၊ ပုည
 ကိရိယာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပံ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္ပလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တယံဒံ(တံ-ဣဒံ လောကီယံ)၊ ထိုလောကီဖြစ်သော သရဏဂုံသည်။ အတ္တ-
 သန္နိယျာတနေန၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်နှင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တပ္ပရာယဏ-
 တာယ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးလျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သိဿဘာဝုပဂမနေန၊ တပည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပဏိပါတေန၊ လွန်ကဲစွာ အရိအသေပြုသဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဓာ၊ လေးပါးအပြားအားဖြင့်။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုလေးပါးသော အခြင်းအရာတို့တွင်။ အတ္တသန္နိယျာတနံ နာမ၊ အတ္တသန္နိယျာ
 တန-မည်သည်ကား။ “အဇ္ဇ၊ ယနေကို။ အာဒိံ ကတော၊ အစပြု၍။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 နိယျာတေမိ၊ ဆောင်နှင်း၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား။ (နိယျာတေမိ၊
 ဆောင်နှင်း၏။) သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ (နိယျာတေမိ၊ ဆောင်
 နှင်း၏။)” ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါး
 တို့အား။ အတ္ထပရိစ္စဇနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွန့်ခြင်းတည်း။ တပ္ပရာယဏတာ နာမ၊
 တပ္ပရာယတဏတာ-မည်သည်ကား။ “အဇ္ဇ၊ ယနေကို။ အာဒိံ ကတော၊ အစ
 ပြု၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗုဒ္ဓပရာယဏော၊ ဘုရားလျှင် လဲလျောင်း
 ရာရှိသည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) ဓမ္မပရာယဏော၊ တရားလျှင်လဲလျောင်း
 ရာရှိသည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) သံဃပရာယဏော၊ သံဃာတော်လျှင်လဲလျောင်း
 ရာရှိသည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဓာရေထ၊
 မှတ်တော်မူကုန်လော့။” ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ တပ္ပရာယဏတာဝေါ၊ ထို ဘုရား

အစရှိသော ရတနာသုံးပါးလျှင် လဲလျောင်းရာရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ သိဿဘာဝုပဂမနံ နာမ၊ သိဿဘာဝုပဂမန - မည်သည်ကား။ “အဇ္ဇ၊ ယနေကို။ အာဒိံ ကတု၊ အစပြု၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၁၈) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အန္တေဝါသိကော၊ အန္တသိက တပည့်တည်း။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ (အန္တေဝါသိကော၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တည်း။) သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ (အန္တေဝါသိကော၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဓာရေယ၊ မှတ်တော်မှုကုန်လော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိဿဘာဝုပဂမော၊ တပည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ ပဏိပါတော နာမ၊ ပဏိပါတ်-မည်သည်ကား။ “အဇ္ဇ၊ ယနေကို။ အာဒိံ ကတု၊ အစပြု၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဘိဝါဒနဉ္စ၊ ရှိခိုးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပစ္စုဋ္ဌာနဉ္စ၊ နေရာမှရွှေရှုထခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဉ္ဇလိကမ္မဉ္စ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သာမိစိကမ္မဉ္စ၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ [ဤ၌ဆဋ္ဌမူတွင်-အဘိဝါဒနပစ္စုဋ္ဌာနအဉ္ဇလိကမ္မသာမိစိကမ္မံ၊ ရှိခိုးခြင်း၊ နေရာမှ ရွှေရှုထခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ အရိုအသေ ပြုခြင်း အမှုကို-ဟု သမာသိပုဒ်နှင့်ရှိသည်။-စာတည်း။] ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထုနံ ယေဝ၊ ဝတ္ထုတို့အားသာလျှင်။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဓာရေယ၊ မှတ်တော်မှုကုန်လော့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၌။ ပရမနိပစ္စကာရော၊ လွန်ကဲစွာ အရိုအသေပြုခြင်းတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ စတုန္ဒမ္ပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ အာကာရာနံ၊ ဤအခြင်းအရာတို့တွင်။ အညတရမ္ပိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော အခြင်းအရာကိုလည်း။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်။ ဂဟိတံယေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပိစ၊ တနည်းကိုဆိုဦးအံ့။ “တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား။ (အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏။) သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏။ မေ၊ ငါသည်။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိစ္စတ္ထောယေဝ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စတ္တံယေဝ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ (သရဏံ-ဣတိ)၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်

ပါ၏။ ‘ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ရာတည်း။’ ဣတိ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္တသန္နိယျဉာတနံ၊ ကိုယ်ကိုဆောင်နှင်းခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ “ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တာရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုဂတဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယံ၊ ဖူးမြင်ရပါလိ၏။” ဣတိ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း။ မဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ၏။ သရဏဂမနေ ဝိယ၊ သရဏဂုံကပ်ခြင်းကဲ့သို့။ သိဿဘာဝုပဂမနံ၊ သိဿဘာဝုပဂမနသရဏဂုံ-ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

“သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရိဿာမိ၊ လှည့်လည်အံ့။ ဓမ္မဿ စ၊ တရားတော်၏လည်း။ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရိဿာမိ၊ လှည့်လည်အံ့။”

ဣတိ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း။ အာဠဝကာဒိနံ၊ အာဠဝက ဘိလူးအစရှိသည်တို့၏။ သရဏဂမနံ ဝိယ၊ သရဏဂုံကပ်ခြင်းကဲ့သို့။ တပုရာယဏတာ၊ တပုရာယဏတာ-သရဏဂုံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ “အတ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာယု၊ ဗြဟ္မာယုအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကေသံ (ကေသိ-အံသေ)၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စုံပယ်တင်သည်ကို။ ကရိတု၊ ပြု၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေယု၊ ခြေတော်တို့၌။ သိရသ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတု၊ ဝပ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို။ မုခေန စ၊ မျက်နှာဖြင့်လည်း။ ပရိစုဗ္ဗတိ၊ ထိ၏။ ပါဏိဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗြဟ္မာယု၊ ဗြဟ္မာယုမည်သော။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗြဟ္မာယု၊ ဗြဟ္မာယုအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) နာမဉ္စ၊

အမည်ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ ကြား၏။” ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဏိပါတော၊ လွန်ကဲစွာ အရိုအသေပြုခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သော သေ (သော-ပဏိပါတော)၊ ထိုလွန်ကဲစွာ အရိုအသေပြုခြင်းသည်။ ဉာတိဘယာစရိယံဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ အဆွေအမျိုး၊ ကြောက်ခြင်း၊ ဆရာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ဒက္ခိဏေယျပဏိပါတေန၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟု အရိုအသေပြုခြင်းဖြင့်။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဘရေဟိ၊ ဤမှတစ်ပါးသော ဆွေမျိုး၊ ကြောက်ခြင်း၊ ဆရာ-ဟု အရိုအသေပြုခြင်းတို့ဖြင့်။ (သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်။) န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သေဋ္ဌဝသေန၊ မြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သရဏံ၊ သရဏဂုံကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သေဋ္ဌဝသေန စ၊ မြတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ (သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်။) ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော သာကိယော ဝါ၊ အကြင် သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ (ယော) ကောလိယော ဝါ၊ အကြင်ကောလိယမင်းမျိုး ဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ “ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ ဉာတကော၊ အဆွေအမျိုးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးအံ့။ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်။ အဂ္ဂဟိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ရာဇပုဗ္ဗိတော၊ မင်းတို့သည်ပူဇော်အပ်၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ အဝန္တိယမာနော၊ ရှိမခိုးအပ်သည် ရှိသော်။ အနတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။” ဣတိ ဤသို့ လုံးပိုက်၍။ ဘယေန၊ ကြောက်သောအားဖြင့်။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးအံ့။ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်။ အဂ္ဂဟိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်သောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းသောအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်ဖူးသည်ကို။ သရမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ (အယံ၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးအံ့။ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်။ အဂ္ဂဟိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဗုဒ္ဓကာလေ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါ၌လည်း။-

“ဧကေန၊ တဗ္ဗိသော ဥစ္စာဖြင့်။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ ခံစားသုံးဆောင်ရာ၏။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ဖို့သော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်းစသော အမှုကို။ ပယောဇယေ၊ ယှဉ်စေရာ၏။ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ အလိုအမယ်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ စတုတ္ထဉ္စ၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့ကိုကား။ နိဓာပေယျ၊ သိမှီးမြုပ်ထားရာ၏။”

ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အနုသာသနိံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ‘ဆုံးမ ကံ’ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥဂ္ဂဟေတွာဝ၊ သင်ယူ၍သာလျှင်။ “မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးအံ့။ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်။ အဂ္ဂဟိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ သရဏဂုံမယူအပ်သည်မှတစ်ပါး ယူအပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ “အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးအံ့။ တေနေဝ၊ ထိုသူသည်သာလျှင်။ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဂဟိတသရဏဿ၊ ယူအပ်သော သရဏဂုံရှိသော။ အညတိတ္ထိယေသု၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သော အယူမှတ်ပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့၌။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသော။ ဉာတိမ္ပိ၊ အဆွေအမျိုးကိုလည်း။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဉာတကော၊ အဆွေအမျိုးတည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဝန္တတော၊ ရှိခိုးသော။ ဥပါသကဿ ဝါ၊ ဒါယကာ ယောက်ျားအားလည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယ ဝါ၊ ဒါယိကာ မိန်းမအားလည်းကောင်း။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံယူခြင်းသည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ အပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်း မပြု သော။ (ဉာတိံ၊ အဆွေအမျိုးကို။ ဝန္တတော၊ ရှိခိုးသောသူ၏။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံယူခြင်းသည်။) ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဘယဝသေန၊ ကြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝန္တတော၊ ရှိခိုးသော သူအား။ (သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံယူခြင်းသည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။) ဟိ(ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ရဋ္ဌပုဇိတတ္တာ၊ ငိုင်းနိုင်ငံသူလူ အပေါင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝန္တိယမာနော၊ ရှိမခိုး အပ်သည်ရှိသော်။ အနတ္တမ္ပိ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်။) တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခာပကံ၊ သင်စေတတ်သော။ တိတ္ထိယံ၊

တိတ္ထိကို။ “အယံ၊ ဤသုသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဝန္တတောပိ၊ ရှိခိုးသောသူအားလည်း။ န ဘိဇ္ဇတိ၊
မပျက်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သရဏဂမနပ္ပဘေဒေါ၊ သရဏဂုံပျက်ခြင်းကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

စ၊ သရဏဂမနဗလ-ကိုဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤလောကီသရဏဂုံ၊ လောကုတ္တရာ
သရဏဂုံ နှစ်ပါးတို့တွင်။ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ သရဏ-
ဂမနဿ၊ သရဏဂုံယူခြင်း၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သာမညဗလောနိ၊
သာမညဖိုလ်တို့သည်။ ဝိပါကဗလံ၊ အကျိုးရင်းဖြစ်သော အကျိုးမည်၏။
သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယော၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခ၏ ကုန်ခြင်းသည်။ အာနိသံသဗလံ၊
အကျိုးဆက်ဖြစ်သော အကျိုးမည်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။-

“ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတောပ။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ”တိ၊
ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတောပ။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ-ဟူ၍။
ဧတံ(ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်)။ ဝုတ္တံ၊ ဟော-
တော်မူအပ်၏။

“ယော စ (အရိယသာဝကော)၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သော ဘုရား
တပည့်သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း
ကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။
ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ (သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော
ဘုရားတပည့်တော်သည်)။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ခ-
သမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။
ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှ။ အတိက္ကမံ၊ လွန်မြောက်တတ်သော နိရောဓသစ္စာကို
လည်းကောင်း။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂိကံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်
စုံသော။ ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ သမ္မပ္ပညာယ၊
ကောင်းသောပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤ အရိယ
သစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို ကောင်းသောပညာဖြင့် မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤသို့
သစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို ကောင်းသောပညာဖြင့် မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤအရိယ
သစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို ကောင်းသောပညာဖြင့် မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်

သော ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။”

အပိစ္စ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ ဆိုဦးအံ့။) နိစ္စတော၊ နိစ္စအားဖြင့်။ အနုပဂမနာဒိဝသေနပိ၊ မကပ်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ တေဿ (သရဏဂမနဿ)၊ ထိုသရဏကို သို့ကပ်ခြင်း၏။ အာနိသံသဖလံ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သောအကျိုးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။-

“အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော။ပ။ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ” တိ၊ အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော။ပ။ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-ဟူ၍။ တေ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံ (ယေန-ကာရဏေန)၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ကဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သင်္ခါရံ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတရားကို။ နိစ္စတော၊ နိစ္စအားဖြင့်။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ (ကဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သင်္ခါရံ၊ သင်္ခါရတရားကို။) သုခတော၊ သုခအားဖြင့်။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ကဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဓမ္မံ၊ ပညာနှင့် တကွဖြစ်သော တေဘူမကသင်္ခါရတရားကို။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏။ ပိတရံ၊ အဖကို။ (ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏)။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တထာဂတဿ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒေယျ၊ ခွဲရာ၏။ အညံ၊ မြတ်စွာဘုရားမှတပါးသော တိတ္ထိအစရှိသောသူကို။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဟူ၍။ ဥဒ္ဓိယေယျ၊ ညှန်ပြရာ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။”

၁၁

(ဋ္ဌ၊ ၃-၂၀) ပန၊ လောကီသရဏဂုံ၏အကျိုးကိုဆိုဦးအုံး လောကီယဿ၊ လောကီဖြစ်သော။ သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံကပ်ခြင်း၏။ ဘဝသမ္ပဒါပိ၊ ဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘောဂသမ္ပဒါပိ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဖလမေဝ၊ အကျိုးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ -

“ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ။
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယံ”^၁၊
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ” တိ။

ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊ န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယံ၊ ပဟာယ မာနသံ၊ ဒေဟံ၊ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ - ဟူ၍။ တေ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“ယေ ကေစိ၊ အမှတ်မရှိသော အမျိုးလေးပါးတို့တွင် တပါးပါးသောသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်သော အမျိုးလေးပါးတို့တွင် တပါးပါးသောသူတို့သည်။ မာနသံ ဒေဟံ၊ လူ၏ကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အပါယံ၊ အပါယ်သို့။ န ဂမိဿန္တိ၊ မသွားရကုန်လတ္တံ့။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့။”

အပရမိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ -

“အထ ခေါ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗေဟိ” တိ။”

အထ ခေါ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော။ပ။ ဖောဠဗ္ဗေဟိ-ဟူ၍။ တေ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (အာယသ္မတာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

“အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ လူန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အသီတိယာ ဒေဝတာသဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသောနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ (အတ္ထိ၊

၁။ အပါယဘူမိ” = (ဆဋ္ဌ)

ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ပ။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတံ ခေါ်၊ တည်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ တေံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ‘ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြ၊ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ ဗုဒ္ဓသရုဏဂမနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ်၊ လူနတ်တို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြ၊ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ ဗုဒ္ဓသရုဏဂမနဟေတု၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ တေ(သတ္တာ)၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အညောတပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။) သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။) ယသေန၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော။) အဓိပတေယျေန၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။) သဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။) ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။) ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။) ဖောဠဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဓိဂဏ္ဌန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။”

ဓမ္မေ စ၊ တရား၌လည်းကောင်း။ သံသေ စ၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း။ သေဝနယော၊ ဤနည်းသည်လျှင်နည်းရှိ၏။ အပိ စ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ိုင်သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ဝေလာမ-

သုတ္တာဒိဝသေနာပိ၊ ဝေလမ-သုတ် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ သရဏ-
ဂမနဿ၊ သရဏဂုံကပ်ခြင်း၏။ ဖလဝိသေသော၊ အကျိုးထူးကို။ ဝေဒိတဗျော၊
သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သရဏဂမနဖလံ၊ သရဏဂုံကပ်ခြင်း၏ အကျိုးကို။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စ၊ ဖလမှတပါး သံကိလေသကို ဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီသရဏဂုံ၊
လောကုတ္တရာသရဏဂုံ နှစ်ပါးတို့တွင်။ လောကီယသရဏဂမနံ၊ လောကီသရ
ဏဂုံကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ တီသု၊ သုံးပါးတုန်သော။
ဝတ္ထုသု၊ ဝတ္ထုတို့၌။ အညာဏသံသယမိစ္ဆာညဏာဒီဟံ၊ ဘုရားအစရှိသော
ရတနာတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိခြင်း၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့် ရတနာတို့၏ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်သိခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သံကိလိဿတိ၊
ညစ်ညူး၏။ မဟာဇုတိကံ၊ ကြီးမြတ်သောအရောင်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
မဟာဝိပ္ပာရံ၊ ကြီးမြတ်သော ပြန့်ပြောခြင်းရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ (သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံကို
ဆည်းကပ်ခြင်း၏။) သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊
သံကိလေသ-မှတပါးဘေဒ-ကို ဆိုဦးအံ့။ လောကီယဿ၊ လောကီဖြစ်သော။
သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံကို ဆည်းကပ်ခြင်း၏။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။
သာဝဇ္ဇော စ၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇော ဝ၊
အပြစ်မရှိသော ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒုဝိဇော၊ နှစ်
ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပျက်စီးခြင်းတို့
တွင်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်။ အညသုတ္တာရာဒီသု၊
မြတ်စွာဘုရားမှတပါးသော တိတ္ထိအစရှိသောဆရာတို့၌။ အတ္တသန္တိယျာတနာ-
ဒီဟံ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရှင်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထိုအပြစ်ရှိသော ပျက်စီးခြင်းသည်။ အနိဋ္ဌဖလော၊ အလိုမရှိအပ်သောအကျိုး
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသော ပျက်စီးခြင်းသည်။
ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသေခြင်းဖြင့်
ဖြစ်သော အပြစ်မရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်။ အဝိပါကတ္တာ၊ အကျိုးမပေး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဖလော၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးမရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကုတ္တရဿ ပန၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သရဏဂုံ၏
ကား။ ဘေဒေါ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ အညံ၊ မြတ်စွာဘုရားမှတပါးသောသူကို။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဟူ၏။ န ဥဒ္ဓိသတိ၊ မညွှန်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သရဏဂမနဿ၊ သရဏကိုဆိုသည်ကပ်ခြင်း၏။ သံကိလေသော စ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘေဒေါ စ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

(ဋ္ဌ၊ ဒု-၂၁) ဥပါသကံ မံ ဘဝံ ဂေါတမော ဓာရေတူတိ၊ ဥပါသကံ မံ ဘဝံ ဂေါတမော ဓာရေတူ-ဟူသည်ကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သောသူတည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓာရေတူ၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဇာနာတု၊ သိတော်မူပါလော့။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဥပါသကံ မံ ဘဝံ ဂေါတမော ဓာရေတူ-ဟူသောပါဌ်၌။ ဥပါသကဝိဓိကောသလ္လတ္ထံ၊ ဥပါသကာအစီရင်၌ လိမ္မာစိမ့်သောငှာ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ-မည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပါသကောတိ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ အဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဝိပုတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤပြီးပြီသောစကားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို ကော ဥပါသကော-အစရှိသော ပကိဏ္ဏကစကား၌။ ကော ဥပါသကောတိ၊ ကော ဥပါသကော-ဟူသည်ကား။ သရဏဂတော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သောရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော။ ယော ကောစိ၊ မင်းမျိုးစသော အမျိုးလေးပါးတို့တွင် အမှတ်ရှိ စာယောက်ယောက်သော။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ -

“ယတော ခေါ မဟာနာမ။ပ။ ဥပါသကော ဟောတီ” တိ၊

ယတော ခေါ မဟာနာမ ။ပ။ ဥပါသကော ဟောတိ-ဟူ၍။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ယတော ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။

သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဧတ္တာဝတော ခေါ်၊ ဤသို့ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ—မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”

ကသ္မာ ဥပါသကောတိ၊ ကသ္မာ ဥပါသကော-ဟူသည်ကား။ ရတနတ္တယဿ၊ ရတနာသုံးပါးသို့။ ဥပါသနတော၊ ဆည်းကပ်တတ်သောကြောင့်။ (ဥပါသကော၊ ဥပါသကာမည်၏။) ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပါသတိ၊ ဆည်းကပ်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ-မည်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်သို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်သို့။ ဥပါသတိ၊ ဆည်းကပ်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ-မည်၏။

ကိုမဿ သီလန္တိ၊ ကိမဿ သီလံ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စ ဝေရမဏိယော၊ ငါးပါးသော ပါဏာတိပါတ-အစရှိသော ဒုဿီလျစေတနာဟုဆိုအပ်သော ရန်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော သီလတို့တည်း။ ယတာဟ(ကိ-အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ -

“ယတော ခေါ် မဟာနာမ။ ပ။ သီလဝါ ဟောတိ” တိ။

ယတော ခေါ် မဟာနာမ ။ ပ။ သီလဝါ ဟောတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ယတော ခေါ်၊ အကြံကြောင့်လျှင်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ပါဏာတိပါတ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ (ပဋိဝိရတော၊ ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသောအကျင့်မှ။ (ပဋိဝိရတော၊ ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ (ပဋိဝိရတော၊ ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟူသောယစ်မျိုးကို သောက်

ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတီး ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ်၊ ဤသို့ ပါဏာ တိပါတ-အစရှိသော ငါးပါးသောတရားမှ ကြဉ်ခြင်းဖြင့်။ ဥပါ သကော၊ ဥပါသကာသည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတီး ဖြစ်၏။”

ကော အာဇီဝေါတိ၊ ကော အာဇီဝေါ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန် သော။ မိတ္တာဝဏိဇ္ဇာ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်သော ကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီသဖြင့်။ ဇီဝိတကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးခြင်းတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ -

“ပဉ္စိမာ ဘိက္ခဝေ ဝဏိဇ္ဇာ။ပ။ အကရဏီယာ”တိ၊

ပဉ္စိမာ ဘိက္ခဝေ ဝဏိဇ္ဇာ။ပ။အကရဏီယာ-ဟူ၍။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ (ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာ ဝဏိဇ္ဇာ၊ ဤကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို။ ဥပါသကေန၊ ဥပါသကာသည်။ အကရ- ဏီယာ၊ မပြုကျင့်အပ်ကုန်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ် သည်တို့နည်းဟူမကား။ သတ္တဝဏိဇ္ဇာ၊ လက်နက်ကိုရောင်းခြင်းလည်း ကောင်း။ သတ္တဝဏိဇ္ဇာ၊ လူဟုဆိုအပ်သောသတ္တဝါကို ရောင်းခြင်း လည်းကောင်း။ မံသဝဏိဇ္ဇာ၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ ကြက်-စသည်ကိုမွေး၍ ဟင်းမျိုးကိုရောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ မဇ္ဇဝဏိဇ္ဇာ၊ သေအရက်ဟုဆို အပ်သော ယစ်မျိုးကိုရောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိသဝဏိဇ္ဇာ၊ အဆိပ် ကိုရောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣမာ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာ ခေါ် ဝဏိဇ္ဇာ၊ ဤကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို။ ဥပါသကေန၊ ဥပါသကာသည်။ အကရဏီ- ယာ၊ မပြုကျင့်အပ်ကုန်။”

ကော ဝိပတ္တိတိ၊ ကော ဝိပတ္တိ-ဟူသည်ကား။ တဿေဝ သီလဿ စ၊ ထိုသီလ ၏လည်းကောင်း။ (တဿေဝ) အာဇီဝဿ စ၊ ထိုအသက်မွေးခြင်း၏လည်း ကောင်း။ ယာ ဝိပတ္တိ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ၊ ဤပျက်စီးခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုသီလ၊ အာဇီဝ၏။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းမည်၏။ အပိစ (အပရော)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စ- တေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ယာယ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းဖြင့်။ သေ (သော-ဥပါ- သကော။) ဤဥပါသကာသည်။ စဏ္ဍာလော စေဝ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားနှင့်တူသော

ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ မလဉ္စ၊ အညစ်အကြေးရှိသော
 ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ပတိကုဋ္ဌော စ၊ ယုတ်မာသော ဥပါ
 သကာသည်လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏။ သာပိ၊ ထို
 ဒွန်းစဏ္ဍားနှင့်တူသည်၏အဖြစ် အစရှိသည် သည်လည်း။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း
 မည်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တေ၊
 ထိုဒွန်းစဏ္ဍားနှင့်တူသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်တို့သည်။ အတ္တတော၊ အနက်
 အားပြင့်။ အဿဒ္ဓိယာဒယော၊ မယုံကြည်သောသူ၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ယထာဟ(ကိ-အာဟ)၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။-

☞ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၂၂) “ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဥပါသ-
 ကော။ပ။ ပုဗ္ဗကာရံ ကရေတိ”တိ၊

ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဥပါသကော။ပ။ ပုဗ္ဗကာရံ ကရေ-
 တိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။
 ဥပါသကစဏ္ဍာလော စ၊ ဥပါသကာဒွန်းစဏ္ဍားသည်လည်း။ ဟော-
 တံ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကမလဉ္စ၊ ဥပါသကာ ညစ်ကြေး သည်လည်း။
 ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပတိကုဋ္ဌော စ၊ ဥပါသကာယုတ်မာ သည်
 လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ကတဖေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးသော
 တရားတို့နှင့်။(သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသ
 ကာသည်။ဥပါသကစဏ္ဍာလော စ၊ဥပါသကာဒွန်းစဏ္ဍားသည်လည်း။
 ဟောတံ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဥပါသကမလဉ္စ၊ ဥပါသကာ ညစ်ကြေးသည်
 လည်း။ ဟောတံ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဥပါသကပတိကုဋ္ဌော စ၊ ဥပါသကာ
 ယုတ်မာသည်လည်း။ ဟောတံ၊ဖြစ်သနည်း။) အဿဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား
 မရှိသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဿိလော၊ သိလမရှိသည်။ ဟောတံ၊
 ဖြစ်၏။ ကောဘူဟလမဂ်လိကော၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော ဒိဋ္ဌ၊
 သုတ-စသော မဂ်လာ၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတံ၊ဖြစ်၏။ မဂ်လံ၊
 ဒိဋ္ဌ၊ သုတ-စသော မဂ်လာကို။ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်၏။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်
 ကံ၊အကုသိုလ်ကံကို။ နော ပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်။ ဣတော၊ ဤသာသ
 နာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏။ တတ္ထ စ၊ ထို သာသနာ

တော်မှအပဉ္စသလျှင်။ ပုဗ္ဗကာရံ၊ ရှေးဦးစွာပြုအပ်သော ကောင်းမှု
ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။
ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဥပါသကစဏ္ဍာလော စ၊ ဥပါသကာ
ဒွန်းစဏ္ဍားသည်လည်း။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကမလဉ္စ၊ ဥပါသကာ
ညစ်ကြေးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပတိကုဋ္ဌော စ၊
ဥပါသကာယုတ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။”

ကာ သမ္ပတ္တိတိ၊ ကာ သမ္ပတ္တိ-ဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုဥပါသက၏။ ယာ
သီလသမ္ပဒါ စ၊ အကြင် သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာ အာဇီဝ-
သမ္ပဒါ စ၊ အကြင်အသက်မွေးခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊
ရှိ၏။) သာ၊ ထိုသီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ အသက်မွေးခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
သမ္ပတ္တိ၊ သမ္ပတ္တိမည်၏။ အဿ၊ ထိုဥပါသက၏။ ရတနဘာဝါဒိကရာ၊ ရတနာ
၏ အဖြစ် အစရှိသည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါ-အစရှိ
ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ယေ စ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်း။
(အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထို ငါးပါးသော တရားတို့သည်။ သမ္ပတ္တိ၊
သမ္ပတ္တိမည်၏။) ယထာဟ (ကိ-အာဟ)။ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ
သနည်း ဟူမကား။-

“ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဥပါသကော။ ပ။ ဣဓ စ
ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိ” တိ၊

ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတော ဥပါသကော။ ပ။ ဣဓ စ ပုဗ္ဗကာရံ
ကရောတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ကျေးဇူး
တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
သည်။ ဥပါသကရတနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသက-
ပဒမဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပျံ့နှံ့သည်ဖြစ်၍ ပဒမာနှင့်တူသော ဥပါသကာသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပုဏ္ဏရိကဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပျံ့နှံ့
သည်ဖြစ်၍ ကြာပုဏ္ဏရိကနှင့်တူသော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟော-
တိ၊ ဖြစ်၏။ ကတဓမ္မဟိ၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော။ (ဓမ္မေဟိ၊ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ

သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဥပါသကရတနဉ္စ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဥပါသကာ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဥပါသကပဒုမဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပျံ့နှံ့
 သည်ဖြစ်၍ ပဒုမ္မာနှင့်တူသော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ ဥပါသကပုဏ္ဏရိကဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပျံ့နှံ့သည် ဖြစ်၍ ကြာပုဏ္ဏ
 ရိက်နှင့်တူသော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း။)
 သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောတူဟလမင်္ဂလိကော၊ အုတ်အုတ်ကျက်
 ကျက် သော ဒိဋ္ဌ၊ သုတ-စသော မင်္ဂလာ၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်၏။ မင်္ဂလံ၊ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ
 စသော မင်္ဂလာကို။ နော ပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်။ ဣတော၊ ဤ
 မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်
 သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ဂဝေသတိ၊ မရှာ။ ဣဓ စ၊ ဤ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
 သာသနာတော်၌သာလျှင်။ ပုဗ္ဗကာရံ၊ ရှေးဦးပြုအပ် ကောင်းသော
 အမှုကို။ ကဏေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဥပါသကရတနဉ္စ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ဥပါသကာ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပဒုမဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပျံ့နှံ့
 သည်ဖြစ်၍ ပဒုမ္မာနှင့်တူသော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဥပါသကပုဏ္ဏရိကဉ္စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပျံ့နှံ့သည်ဖြစ်၍ ကြာပုဏ္ဏ
 ရိက်နှင့်တူသော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)”

အဇ္ဇတဂ္ဂေတိ ဧတ္ထ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အယံ အဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊ ဤ
 အဂ္ဂ-သဒ္ဓါသည်။ အာဒိကောဋိကောဋ္ဌာသသေဋ္ဌေသု၊ အစဟူသောအနက်၊
 အစွန်းအဖျားဟူသောအနက်၊ အစဟူသောအနက်၊ အမြတ်ဟူသော အနက်တို့
 ၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “အဇ္ဇတဂ္ဂ သမ္မ ဒေါဝါရိက
 အာဝဏှမိ ဒွါရံ နိဂဏ္ဌာနံ နိဂဏ္ဌိနံ” ။ အာဒိသု၊ အဇ္ဇတဂ္ဂ သမ္မ ဒေါဝါရိက
 အာဝဏှမိ ဒွါရံ နိဂဏ္ဌာနံ နိဂဏ္ဌိနံ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ အာဒိမ္ပ၊
 အစ-ဟူသောအနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

“သမ္မ ဒေါဝါရိက၊ အချင်း တံခါးစောင်း။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို
 အစပြု၍။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တက္ကတုန်းယောက်ျားတို့အား လည်းကောင်း။

နိဂဏ္ဌိနံ၊ စာက္ကတုန်းမိန်းမတို့အား လည်းကောင်း။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အာဝရာမိ၊ ပိုက်၏။”

“တေနော အင်္ဂုလဂ္ဂေန တံ အင်္ဂုလဂ္ဂံ ပရာမသေယျ။ ဥစ္ဆဂ္ဂံ ဝေဠုဂ္ဂံ” နှိအာဒိသု၊ တေနော အင်္ဂုလဂ္ဂေန တံ အင်္ဂုလဂ္ဂံ ပရာမသေယျ။ ဥစ္ဆဂ္ဂံ ဝေဠုဂ္ဂံ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ကောဋ္ဌိယံ၊ အစွန်းအဖျားဟူသော အနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)

“တေနော အင်္ဂုလဂ္ဂေန၊ ထို လက်ချောင်းဖျားဖြင့်ပင်လျှင်။ တံ အင်္ဂုလဂ္ဂံ၊ ထိုလက်ချောင်းဖျားကို။ ပရာမသေယျ၊ သုံးသပ်ရာ၏။ ဥစ္ဆဂ္ဂံ၊ ကြံဖျားကို။ ဝေဠုဂ္ဂံ၊ ဝါဖျားကို။”

အမ္ဗိလဂ္ဂံ ဝါ မဇ္ဈဂ္ဂံ ဝါ တိတ္ထကဂ္ဂံ ဝါ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဟာရဂ္ဂေန ပရိဝေဏဂ္ဂေန ဝါ ဘာဇေတုံ” နှိအာဒိသု၊ အမ္ဗိလဂ္ဂံ ဝါ မဇ္ဈဂ္ဂံ ဝါ တိတ္ထကဂ္ဂံ ဝါ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဟာရဂ္ဂေန ဝါ ပရိဝေဏဂ္ဂေန ဝါ ဘာဇေတုံ-ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ကောဋ္ဌာသေ၊ အစုဟူသောအနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)

“အမ္ဗိလဂ္ဂံ ဝါ၊ ချဉ်သောအရသာ အစုကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဈဂ္ဂံ ဝါ၊ ချိုသောအရသာအစုကိုလည်းကောင်း။ တိတ္ထကဂ္ဂံ ဝါ၊ ခါးသော အရသာအစုကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိဟာရဂ္ဂေန ဝါ၊ ကျောင်းအစုဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဝေဏဂ္ဂေန ဝါ၊ ပရိဝုဏ်အစုဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘာဇေတုံ၊ ဝေဖန်ခြင်းငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။”

“ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ အပဒါ ဝါ ။ပ။ တထာဂတော တေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိ” တိအာဒိသု၊ ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ အပဒါ ဝါ ။ပ။ တထာဂတော တေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌။ သေဠေ၊ အမြတ်ဟူသောအနက်၌။ (ဒိဿတိ၊ ထင်၏။)

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပဒါ၊ အခြေရှိကုန်သော။ သတ္တာ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း ။ပ။ (ဗဟုပ္ပဒါ၊ များသောအခြေရှိကုန်သော။ သတ္တာ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့တွင်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဂ္ဂံ (အဂ္ဂေါ)၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆုံးအပ်၏။”

ဣဒ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ အယံ(အဂ္ဂသဒ္ဓေါ)၊ ဤ အဂ္ဂ-သဒ္ဓါကို။ အာဒိမ္ပိ၊ အစ၌။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေတိ (ဧတ္ထ)၊ အဇ္ဇတဂ္ဂ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ အဇ္ဇတံ၊ ယနေ၏အဖြစ်ကို။ အာဒိံ ကတော၊ အစပြု၍။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိ-တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဇ္ဇတန္တိ၊ အဇ္ဇတံ-ဟူသည်ကား။ အဇ္ဇတာဝံ၊ ယနေ၏ အဖြစ်ကို။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိ ဝါ၊ အဇ္ဇဒဂ္ဂ-ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ဒကာရော၊ ဒ-အက္ခရာသည်။ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေကို။ အဂ္ဂံ၊ အစကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပါဏုပေတန္တိ၊ ပါဏုပေတံ-ဟူသည်ကား။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ (သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးသို့။) ဥပေတံ၊ ကပ်သော။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ (သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသို့။) ဥပေတံ၊ ကပ်သော။ အနညသတ္ထုကံ၊ မြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါးသော ဆရာမရှိသော။ တိဟိ၊ သုံးပါး ကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ အပ်သော အမှုကိုပြုတတ်သောသူဟူ၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော။ ဇာနာတု၊ သိတော်မူပါ လော။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တိဓိဏေန၊ ထက်စွာသော။ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သဗေပိ ဆိန္ဓေယျ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြတ်ငြားအံ့။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “န ဗုဒ္ဓေါ”တိ ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍လည်း။ နေဝ ဝဒေယျံ၊ မဆိုအံ့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ကို။ (ဋ္ဌ၊ ၃-၂၃) “န ဓမ္မော”တိ ဝါ၊ တရားမဟုတ် ဟူ၍လည်း။ နေဝ ဝဒေယျံ၊ မဆိုအံ့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ကို။ “န သံဃော”တိ ဝါ၊ သံဃာ မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ နေဝ ဝဒေယျံ၊ မဆိုအံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တသန္တိယျာ-တနေန၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်နှင်းခြင်းဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ဆည်းကပ်၌။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ပဝါရေတွာ၊ ဖိတ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်သည် ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၁၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ ဇာဏုဿောဏီတိ ဧတံ (ဝစနံ)၊
ဇာဏုဿောဏီ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ဌာနန္တရံ ကိရ နာမ၊ အရာအထူး၏
အမည် ဖြစ်သတတ်။ (ဧကံ၊ တပါးသော။) တံ ဌာနန္တရံ၊ ထို ဇာဏုဿောဏီ
ဟူသော အရာအထူးကို။ ယေန ကုလေန၊ အကြင်ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သောသူသည်။
လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တံ ကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို။ ဇာဏုဿောဏီကုလန္တိ၊ ဇာဏုဿောဏီ
ကုလံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားကို။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထို
ဇာဏုဿောဏီအမည်ရှိသော အမျိုး၌။ ဇာတတ္တာ စ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ လဒ္ဓဇာဏု-
ဿောဏီသက္ကရတ္တာ စ၊ ရအပ်သော ဇာဏုဿောဏီဟူသောပူဇော်သကားရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဇာဏုဿောဏီတိ၊ ဇာဏုဿောဏီ-ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေနုပသကံမိတိ၊ တေနုပသကံမိ-ဟူသည်ကား။ “သမဏော
ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဏ္ဍိတော ကိရ၊ ပညာရှိသတတ်။ ဗျတ္တော
ကိရ၊ ထက်မြက်သောပညာ ရှိသတတ်။ ဗဟုဿုတော ကိရ၊ များသောအကြား
အမြင် ရှိသတတ်။” ဣတိ (ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။
“သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်။ လိဂံဝိဘတ္တိကာရကာဒိဘေဒံ၊ လိင်၊ ဝိဘတ်၊
ကာရက-စသောအထူးကို။ သဗေ ဇာနိဿတိ၊ အကယ်၍သိသည်ဖြစ်အံ့။
အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဉာတမေဝ၊ သိအပ်သည်ကိုသာလျှင်။ ဇာနိဿတိ၊
သိသတ္တံ၊ (အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်။) အညာတံ၊ မသိအပ်သည်ကို။ ကိံ ဇာနိ-
ဿတိ၊ အဘယ်မှာသိနိုင်လတ္တံ့နည်း။ (အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်။) ဉာတမေဝ၊ သိအပ်
သည်ကိုသာလျှင်။ ကထေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ (အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်။) အညာ-
တံ၊ မသိအပ်သည်ကို။ ကိံ ကထေဿတိ၊ အဘယ်မှာဟောနိုင်လတ္တံ့နည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ မာနဒ္ဓဇံ၊ တံခွန်နှင့်တူသော ထောင်သောမာန
ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီပင့်၍။ သိဂံ၊ ဦးချိုနှင့်တူသော မာနကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ချီမြှောက်
၍။ မဟာပရိဝါရေဟိ၊ များစွာသောအခြံအရံတို့သည်။ ပရိဝုဇေတော၊ ခြံရံ
အပ်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
(အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ကတတ္တာ
စ ပြာဟုဏ အကတတ္တာ စာတိ၊ ကတတ္တာ စ ပြာဟုဏ အကတတ္တာ စ-ဟူသော
စကားကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို ဇာဏုဿောဏီဟူသော
အရာဌာနအထူးကိုရသော ပုဏ္ဏား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။
“အယံ ပြာဟုဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဣမ၊ ဤ ငါဘုရားအထံတော်သို့။

၁။ ဇာနုဿောဏီဌာနန္တရံ ဤရ နာမေကံ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ သန္တိကေ=(ဆဋ္ဌ)

အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသော်။ ဇာနိတုကာမော၊ သိခြင်းငှာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဂဓေသိ၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကိုရှာသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ မာနံ၊ မာနကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍။ သိင်္ဂံ၊ ဦးချိုကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ချီမြောက်၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။) ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကထိတေ၊ ဟောအပ်သော်။ ဝဇ္ဈိ၊ အစီးအပွားသည်။ ဘဝိဿတိ ကိံ န ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ (ကထိတေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။) န ဇာနာတိ၊ မသိ။ (ဧဝံ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကထိတေ၊ ဆိုအပ်လတ်သော်။ ဝဇ္ဈိ၊ အစီးအပွားသည်။ ဘဝိဿတိ ကိံ န ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။) “ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ (ကထိတေ၊ ဆိုအပ်လတ်သော်။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။) န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကထိတေ၊ ဆိုအပ်လတ်သော်။ ဝဇ္ဈိ၊ အစီးအပွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတော၊ သိ၍။ “ကတတ္တာ စ ဗြာဟ္မဏ အကတတ္တာ စာတိ၊ ကတတ္တာ စ ဗြာဟ္မဏ အကတတ္တာ စ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တံ (ဝစနံ) ထိုစကားကို။ သုတော၊ ကြား၍။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကတတ္တာပိ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အကတတ္တာပိ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဣဒံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားသည်။ ဥဘယကာရဏေနာပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ကေဠာနေ၊ တနေရာတည်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ကထိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဇ္ဇောနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဗောဓ္မကာရံ၊ ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက်ရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ တပြိုင်တချက်တည်းဟောရာ၌။ ဗယံ၊ ငါ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ဉာဏ်၏သက်ဝင်ရာ၊ ထောက်လှမ်းရာတည်းရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထကေနော၊ ဤမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ သစေ ဘဝေယံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ကထန-ကာလေပိ၊ ပြောဆိုသောအခါ၌လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ (ကိံ ဝဒေယံ၊ အကယ်သို့ ဆိုကုန်ရာသနည်း။) ‘တံ၊ သင်

၁။ ဇာနာတိ=(ဆဋ္ဌ)

ပုဏ္ဏားသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။
မာနံ၊ မာနကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီမြောက်၍။ သိဂ်ံ၊ ဦးချိုကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ပင့်၍။
ဂတော၊ သွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခွန်းသောစကား
ဖြင့်ပင်လျှင်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခွန်း
သောစကားကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊
ဤအရာ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကထေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ 'ဣတိ(ဝေ၊
ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။)တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပရာဇိတောပိ၊ ရှုံးသော်
လည်း။ အပရာဇိတသဒိသော၊ မရှုံးသောသူနှင့်တူသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။
ပုန၊ တဖန်။ သဂ္ဂဂမနပဉ္စ၊ နတ်ရွာသို့ သွားကြောင်းဖြစ်သော ပြဿနာကို။
ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။" ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတော၊ ကြံ၍။ ကော န ခေါတော
ဂေါတမာတိ၊ ကော န ခေါတော ဂေါတမ-ဟူသော။ ဣမံ ဒုတိယပဉ္စ၊ ဤ
နှစ်ခုမြောက်သောပြဿနာကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။

☸ (ဌာဝု-၂၄) တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဝေမ္ဗိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်
လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။)
“ဥပရိပဉ္စေန၊ အထက်ဖြစ်သော ပြဿနာဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာပဉ္စ၊ ပောက်ဖြစ်သော
ပြဿနာကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဟေဋ္ဌာပဉ္စေန၊ အောက်ဖြစ်သောပြဿနာ
ဖြင့်။ ဥပရိပဉ္စ၊ အထက်ဖြစ်သော ပြဿနာကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။”
ဣတိ(ဝေမ္ဗိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။)တသ္မာပိ၊
ထိုကြောင့်လည်း။ ဣမံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏။ သတ္ထော၊
မြတ်စွာတုရားသည်။ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။
စိန္တေတော၊ ကြံတော်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ (ကထိ-
တေ၊ ဆိုအပ်လတ်သော်။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။)န ဇာနာတိ၊
မသိ။ ဝေမေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ဖြစ်
၍။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ “ကတတ္တာ စ ဗြာဟ္မဏ အကတတ္တာ စာတိ၊
ကတတ္တာ စ ဗြာဟ္မဏ အကတတ္တာ စ-ဟူသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တသ္မိမ္ဗိ၊ ထိုအရာ၌လည်း။ ပတိဋ္ဌာတုံ၊
တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ “ဘော၊ အချင်းတို့။
အလံ၊ မသင့်။ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။
သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတေန၊ လာသောသူသည်။ အဇာနိတော၊ မသိမူ၍။
ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှာ။ န ဝန္တတိ၊ မသင့်။ သကဝါဒံ၊ မိမိ၏ အယူကို။ ပဟာယ၊
ပယ်၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့။ အနုဝတ္တိတော၊ အစဉ်လိုက်
၍။ မယံ၊ ငါ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဂဝေသိဿာမိ၊ ရှာအံ့။ ပရ-

လောကမဂ္ဂံ၊ တမလ္လန္တံ၊ ဘဝသ္မိသ္မာဒေ၊ ကြောင်းဖြစ်သော ခရီးကို။ သောဓေသာမိ၊ သုတ်သင့်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္တိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာယာစန္ဓော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ န ခေါ်အဟန္တိအာဒိံ၊ န ခေါ်အဟံ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဟတမာနတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော မာနရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပရိဒေသနံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဒေသနာကို။ ဝဇေန္ဓော၊ ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍။ တေန ဟိ ပြာဟ္မဏာတိအာဒိံ၊ တေန ဟိ ပြာဟ္မဏ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတေန ဟိ ပြာဟ္မဏ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ တေန ဟိတိ(အယံ-သဒ္ဓေါ)၊ တေန ဟိ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ကာရဏနိဒ္ဓေသော၊ အကြောင်းကိုညွှန်းသော သဒ္ဓါတည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဇာနန္ဓော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတ္တာရဒေသနံ၊ အကျယ်ဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ယာစသိ၊ တောင်းပန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္တမ-သုတ်၌။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသော စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၁၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမ-သုတ်၌။ အာယသ္မာတိ ဧတံ၊ အာယသ္မာ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားတည်း။ အာနန္ဓောတိ(ဧတံ)၊ အာနန္ဓော-ဟူသော ဤအမည်သည်။ တဿ ဇေရဿ၊ ထိုမဇေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကေသေနာတိ၊ ကေသေန-ဟူသည်ကား။ ကေန္ဓေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ အနုဝိစ္စာတိ၊ အနုဝိစ္စ-ဟူသည်ကား။ အနုပဝိသိတာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိညူတိ၊ ဝိညူဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဂရဟန္တိတိ၊ ဂရဟန္တိဟူသည်ကား။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ အဋ္ဌမ-သုတ်၌လည်းကောင်း။ နဝမေ စ၊ နဝမ-သုတ်၌လည်းကောင်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၁။ ဤအမှာစကားရပ်၌-ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌမ-သုတ်၌။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၉ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။-ဟုနိဿယမူဟေဝင်းတွင် ရှိသည်။

၂၀။ ဒသမေ၊ဒသမ-သုတ်၌။ဒန္တိက္ခိတ္တဉ္စ ပဒဗျဉ္စနန္တိ၊ ဒန္တိက္ခိတ္တဉ္စ ပဒဗျဉ္စနံ
 ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊ အစဉ်ချတ်သဖြင့်။ ဂဟိတပါဋိ၊ ယူအပ်သော
 ပါဋိတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပဒမေဝံ၊ ပုဒ်ကိုသာလျှင်။ အတ္ထဿ၊ အနက်
 ကို။ ဗျဉ္စနတ္တာ၊ ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗျဉ္စနန္တိ၊ ဗျဉ္စနံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဧတံ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပဒ၊ ဗျဉ္စန-ဟူသော အမည်သည်။
 ပါဋိယာဝ၊ ပါဋိ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အတ္ထော စ ဒန္တိတောတိ၊
 အတ္ထော စ ဒန္တိတော-ဟူသည်ကား။ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ ပြန်၍။ ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊
 အစဉ်ချတ်သဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သော။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာတည်း။
 ဒန္တိက္ခိတ္တဿ ဘိက္ခဝေ ပဒဗျဉ္စနဿ အတ္ထောပိ ဒန္တယော ဟောတိတိ၊ ဒန္တိက္ခိတ္တဿ
 ဘိက္ခဝေ ပဒဗျဉ္စနဿ အတ္ထောပိ ဒန္တယော ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ ပရိဝတ္ထေ-
 တွာ၊ ပြန်၍။ ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊ အစဉ်ချတ်သဖြင့်။ ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သော။
 ပါဋိယာ၊ ပါဋိ၏။ အဋ္ဌကထာ နာမံ၊ အဋ္ဌကထာမည်သည်။ ဒန္တယာ၊ မကောင်း
 သဖြင့် သိအပ်သည်။ ဒန္တိဟာရာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆောင်အပ်သည်။ ဒုက္ကထာ
 နာမံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍။ ကောဒသမေ၊
 ကောဒသမ-သုတ်၌။ ဝုတ္တပဋ္ဌိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 သောနည်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အဓိကရဏဝဂ္ဂေါ၊ အဓိကရဏဝဂ်တည်း။

၃-ဗာလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၂၂။ တတိယဿ၊ တတိယ-ဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမ-သုတ်၌။ အစွယံ၊ အစွယ-
 တော န ပဿတိတိ၊ အစွယံ အစွယတော န ပဿတိ-ဟူသည်ကား။ “အပရတ္တိ-
 တွာ၊ ချွတ်ယွင်းပြီး၍။ မယာ၊ ငါသည်။ အပရဒ္ဒံ၊ ပြစ်မှား၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ မယာ၊ ငါသည်။
 အပရဒ္ဒံ၊ ပြစ်မှားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၂၅) ဒဏ္ဍကမ္မံ၊
 ဒဏ်အမှုကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ န ခမာပေတိ၊ သည်းမခံစေ။ ဣတိ
 (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အစွယံ ဒေသေန္တဿာတိ၊
 အစွယံ ဒေသေန္တဿ-ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊
 ဒဏ်ပေးအပ်သောအမှုကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ခမာပေန္တဿ၊ သည်းခံ

စေသော ရဟန်းအား။ ယထာဓမ္မံ နပုဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိတိ၊ ယထာဓမ္မံ နပုဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ ဟူသည်ကား။ “ပုန၊ တဖန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာ၊ သည်းခံတော်မူကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဣမံ အစွယံ၊ ဤအပြစ်ကို။ ယထာဓမ္မံ ယထာသဘာဝံ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ န ပုဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ “ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ တုယံ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝဒတိ၊ မဆို။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

၂၃။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ-သုတ်၌။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။) အပ္ပာစိက္ခန္တိတိ၊ အပ္ပာစိက္ခန္တိဟူသည်ကား။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဒေါသန္တရောတိ၊ ဒေါသန္တရော-ဟူသည်ကား။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ ပတိတဒေါသော၊ ကျသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့ထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ သုနက္ခတ္တော ဝိယ၊ သုနက္ခတ်ကဲ့သို့။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အပ္ပာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲ၏။ သဒ္ဓေါ ဝါ ဒုဂ္ဂဟိတေနာတိ၊ သဒ္ဓေါ ဝါ ဒုဂ္ဂဟိတေန-ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဉာဏဝိရဟိတာယ၊ ဉာဏ်မှကင်းသော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ အတိသဒ္ဓေါ၊ အလွန်ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဒ္ဒပ္ပသန္တော၊ သိလ၊ သမာဓိ-စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းသည်ဖြစ်၍ အချည်းနှီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပိ၊ ထိုဉာဏ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ “ဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ ဗုဒ္ဓမည်သည်ကား။ သဗ္ဗလောကုတ္တရော၊ အလုံးစုံသော လောကုတ္တရာ တရားတည်း။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကေသာဒယော၊ ဆံအစရှိကုန်သော။ ဗာတ္ထိံသ ကောဌာသ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုတို့သည်။ လောကုတ္တရာယေဝ၊ လောကုတ္တရာတို့သည်သာလျှင်တည်း။”

ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသောအယူကို။ ဂဏှိတော၊ ယူ၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဗ္ဘာစိက္ခတိ၊ စပ်စွဲ၏။ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

၂၅။ စတုဉ္စတ္ထ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ နေယျတ္ထံ သုတ္တန္တန္တိ၊ နေယျတ္ထံ သုတ္တန္တံ-ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်သုတ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ နေတဗ္ဗတ္ထံ၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ ဟံ သုတ္တန္တံ၊ ထိုသုတ္တန်ကို။ နိတတ္ထော သုတ္တန္တောတိ ဒီပေတိတိ၊ နိတတ္ထော သုတ္တန္တောတိ ဒီပေတိ-ဟူသည်ကား။ အယံ သုတ္တန္တော၊ ဤသုတ္တန်သည်။ ဂထိတတ္ထော၊ တိုက်ရိုက်ဟောအပ်သောအနက်ရှိသော သုတ္တန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထို နေယျတ္ထသုတ်၊ နိတတ္ထသုတ်-နှစ်ပါးတို့တွင်။ “ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ၊ ဒေမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ၊ တယောမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ၊ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ”တိ၊ ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ၊ ဒေမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ၊ တယောမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ၊ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာ-ဟူသော။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်သည်။ နေယျတ္ထော နာမ၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ရှိသော သုတ်မည်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဆောင်၍သိအပ်သောအနက်ရှိသော သုတ်၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ” တိအာဒိ၊ ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ-ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ကို။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဟောအပ်၏ရှင်။ ပန(တထာပိ)၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော နာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသုတ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ နေတဗ္ဗောဝ၊ ဆောင်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ပန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗာလတာယ၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ သုတ္တန္တော၊ ဤသုတ္တန်သည်။ နိတတ္ထော၊ တိုက်ရိုက်သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသည် ရှိသော်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ” တိအာဒိနိ၊ ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ-ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို။ န ဝဒေယျ၊ ဟောတော်မူရာ၊ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဧတေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား

သည်။ ဝုတ္တံ၊ 'ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ နေယျတ္ထံ၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ တံသုတ္တန္တံ၊ ထိုသုတ္တန်ကို။ နိတတ္ထော၊ တိုက်ရိုက်သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ နိတတ္တန္တံ၊ နိတတ္တဟူသည်ကား။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ကထိတတ္ထံ၊ တိုက်ရိုက်ဟောအပ်သော အနက်ရှိသော သုတ်ကို။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတိုက်ရိုက်ဟောအပ်သောအနက်ရှိသော သုတ်၌။ အနိစ္စမေဝ၊ အမြဲမရှိသော သဘောသာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲသော သဘောသာလျှင်တည်း။ အနတ္တမေဝ၊ ကိုယ်မဟုတ်သော သဘောသာလျှင်တည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ အယံ ပန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဗာလတာယ၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “အယံ သုတ္တန္တော၊ ဤသုတ္တန်သည်။ နေယျတ္ထော၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်တည်း။ အယ၊ ထိုသုတ်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ “နိစ္စံ နာမ၊ မြဲသောသဘောမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သုခံ နာမ၊ ချမ်းသာသော သဘောမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အတ္တာ နာမ၊ ကိုယ်ဟုတ်သော သဘောမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ နိတတ္ထံ၊ တိုက်ရိုက်သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို။ နေယျတ္ထော၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ရှိသော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ နာမ၊ ပြသည်မည်၏။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဉ္စမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

☰

(ဌ၊ ဒု-၂၆)၂၇။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မန္တသံသတိ (ဧတ္ထ)၊ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မန္တသ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ပါပကမ္မန္တသ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူအား။ ဟိ (ဝိတ္တာရော)၊ အကျယ်ကို။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ နော စေပိ ကရောန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်း မပြုကုန်အံ့။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ပဋိစ္ဆန္နမေဝ၊ ပဋိစ္ဆန္န-မည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရယောတံ၊ နိရယော-ဟူသည်ကား။ သဟောကာသကာ၊ အဝီစိ-စသော တည်ရာအရပ်နှင့်

တတု ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့တည်း။ တိရစ္ဆာန်ယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန် မျိုး၌။ ခန္ဓာဝ၊ ခန္ဓာတို့ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ သတ္တမဋ္ဌမာနိ၊ သတ္တမ-သုတ်၊ အဋ္ဌမ-သုတ်တို့သည်။ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိကုန် သည်သာတည်း။

၃၀။ နဝမေ၊ နဝမ-သုတ်၌။ ပဋိဂ္ဂါဟာတိ၊ ပဋိဂ္ဂါဟ-ဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ ခံယူတတ်ကုန်၏။ ဒုဿိလံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဒုဿိလ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဋ္ဌ ဌာနာနိ၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၃၁။ ဒသမေ၊ ဒသမ-သုတ်၌။ အတ္ထဝသေတိ၊ အတ္ထဝသေ-ဟူသည် ကား။ ကာရုဏာနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ အရညဝနပတ္တာနိတိ၊ အရညဝန- ပတ္တာနိ-ဟူသည်ကား။ အရညာနိ စ၊ တောတို့လည်း ဟုတ်တည်း။ ဝနပတ္တာနိ စ၊ လူမနီးသောတောအုပ်ကြီးတို့လည်း ဟုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရညဝန- ပတ္တာနိ-ဟူသောပါ၌။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချအား ဖြင့်။ “နိက္ခမိတော ဗဟိဏ္ဏန္တိဓိလာ၊ သဗ္ဗမေတံ အရည”န္တိ၊ နိက္ခမိတော ဗဟိဏ္ဏန္တိ- ဓိလာ၊ သဗ္ဗမေတံ အရည-ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ကားဟောအပ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဟောအပ်သော်လည်း။ “ပဉ္စဓနသတိကံ ပစ္စိမ”န္တိ၊ ပဉ္စဓန- သတိကံ ပစ္စိမံ-ဟူ၍။ အာရညကင်္ဂနိမ္မဂါဒေကံ၊ အရညကင်္ဂတင်္ဂကို ပြီးစေတတ် သော။ ယံ တံ သေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုအရညကင်္ဂတင်္ဂကို ပြီးစေတတ်သောကျောင်းကိုသာလျှင်။ အဓိပေတံ၊ အလို ရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

“ဣန္ဒြိဓိလာ၊ တံခါးခုံမှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ (ဌိတံ၊ တည်သော။ ယံ ဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံး စုံသော။ ဧတံ(ဌာနံ)၊ ထိုအရပ်သည်။ အရညံ၊ အရည-မည်၏။”

ဝနပတ္တန္တိ၊ ဝနပတ္တံ-ဟူသည်ကား။ ဂါမန္တိ၊ ရွာ၏အနီးကို။ အတိက္ကမိတော၊ လွန်၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အနုပစာရဌာနံ၊ ဥပစာရမဟုတ်သော အရပ် တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ န ကသိယတိ၊ မထွန်အပ်။ န ဝပိယတိ၊ မစိုက် ပျိုးအပ်။ ပန္နာနိတိ၊ ပန္နာနိ-ဟူသည်ကား။ ပရိယန္တနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ အတိဒုဗ္ဗာနိ၊ အလွန်ဝေးကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ-ဟူ သည်ကား။ လောကီယလောကုတ္တရံ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဖာသု- ဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းတည်း။ ပစ္စိမဉ္စ ဇနတံ အနုကမ္မမာနောတိ၊ ပစ္စိမဉ္စ ဇနတံ အနုကမ္မမာနော-ဟူသည်ကား။ ပစ္စိမေ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။

မမ၊ ငါဘုရား၏။ သဒဝကေ၊ ကပည့်တို့ကို။ အနုကမ္မန္တော၊ အစဉ်သနာတော်
မူသည် ဖြစ်၍။

၃၂။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမ-သုတ်၌။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိ
ယာ-ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသိကာ၊ ဝိဇ္ဇာအစဉ်ဖြစ်ကုန်သော။ သမ-
ယောတိ၊ သမယော-ဟူသည်ကား။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း
တည်း။ ဝိပဿနာတိ၊ ဝိပဿနာ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟကဉာဏံ၊ သင်္ခါရ
တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော ဉာဏ်တည်း။ ကမတ္ထမနုဘောတိတိ၊ ကမတ္ထ-
မနုဘောတိ-ဟူသည်ကား။ ကဘမံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။
အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေသနည်း။ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေသနည်း။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ
သနည်း။ စိတ္တံ ဘာဝိယတိတိ၊ စိတ္တံ ဘာဝိယတိ-ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်ကို။
ဘာဝိယတိ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဗြူဟိယတိ ဝနိယတိ၊ ပွားစေအပ်၏။ ယော ရာ-
ဂေါ၊ သော ပဟိယတိတိ၊ သော ရာဂေါ၊ သော ပဟိယတိ-ဟူသည်ကား။
ရုဇ္ဈနကဝသေနံ၊ တပ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ယော ရာဂေါ၊ အကြင်ရာဂသည်။
(အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) သော (ရာဂေါ)၊ ထိုရာဂ ကိုး ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ဟိ
(သဗ္ဗံ)၊ မှန်၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ မဂ္ဂစိတ္တဿ၊ မဂ်စိတ်၏။ ပစ္စနိကော၊
ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂစိတ္တံ စ၊ မဂ်စိတ်သည်လည်း။ ရာ-
ဂဿ၊ ရာဂ၏။ (ပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ရာဂက္ခ-
ဏေ၊ ရာဂ၏ဇာတိ။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဂ္ဂစိတ္တက္ခဏေ၊ မဂ်
စိတ်၏ဇာတိ။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌
ကား။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဂ္ဂစိတ္တဿ၊
မဂ်စိတ်၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏။ ပဒံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းကို။ ပစ္စိန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊
မဂ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ သမ္ပလကံ၊
အကြောင်းနှင့် တကွ။ ဥပ္ပဇ္ဈတော၊ ထုတ်၍။ သမ္ပလ္လိတေန္တမေဝ၊ အကြွင်းမဲ့
ဖြတ်လျက်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “ရာဂေါ ပဟိယတိ”
တိ၊ ရာဂေါ ပဟိယတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝိပဿနာ ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတာတိ၊ ဝိပဿနာ ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတာ-ဟူ
သည်ကား။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ ဗြူဟိတံ ဝနိတံ၊ ပွားစေ
အပ်၏။ ပညာ ဘာဝိယတိတိ၊ ပညာဘာဝိယတိ-ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပညာ၊
မဂ်ပညာကို။ ဘာဝိယတိ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဗြူဟိယတိ ဝနိယတိ၊ ပွားစေ

အပ်၏။ ယာ အဝိဇ္ဇာ၊ သာ ပဟိယတိတိ၊ ယာ အဝိဇ္ဇာ၊ သာ ပဟိယတိ-ဟူ
 သည်ကား။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ဝဋ္ဋမူလိကာ၊
 ဝဋ္ဋ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ မဟာအဝိဇ္ဇာ၊ ကြီးသောအဝိဇ္ဇာကို။ ပဟိယတိ၊
 ပယ်အပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ
 ၏။ ပစ္စနိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်ပညာသည်။
 အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ (ပစ္စနိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)
 အဝိဇ္ဇာက္ခဏေ၊ အဝိဇ္ဇာဓဏ၌။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်ပညာသည်။ (ဋ္ဌ၊ ၃-၂၇) နတ္ထိ၊
 မရှိ။ မဂ္ဂပညာက္ခဏေ၊ မဂ်ပညာဓဏ၌။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရေတိ၊
 တားမြစ်၏။ ပဒံ၊ မဂ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပစ္စိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်ပညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ သမ္ပလိကံ၊ အမြစ်နှင့်တကွ။ ဥဗ္ဗဇ္ဇေတု၊ နုတ်၍။ သမ္ပလ္လိတယ-
 မာနာဝ၊ အကြွင်းမဲ့ သတ်လျက်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်။ “အဝိဇ္ဇာ ပဟိယတိတိ၊ အဝိဇ္ဇာ ပဟိယတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်ပညာလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဟဇာတဓမ္မာဝ၊
 သဟဇာတ်ဖြစ်သော တရားတို့ကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ရာဂပက္ကိလိဋ္ဌံ ဝါ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ န ဝိမုစ္စတိတိ (ဣမိနာ)၊ ရာဂပက္ကိလိဋ္ဌံ ဝါ
 ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ န ဝိမုစ္စတိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ ဥပက္ကိ-
 လိဋ္ဌတ္တာ၊ ညစ်နွမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်။ န ဝိမုစ္စတိ၊
 မလွတ်။ ဣတိ(ဣမံ အတ္ထံ)။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အဝိဇ္ဇာ-
 ပက္ကိလိဋ္ဌာ ဝါ ပညာ န ဘာဝိယတိတိ (ဣမိနာ)၊ အဝိဇ္ဇာပက္ကိလိဋ္ဌာ ဝါ ပညာ
 န ဘာဝိယတိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌတ္တာ၊
 ညစ်နွမ်းသည် အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်ပညာကို။ န ဘာဝိယတိ၊
 မပွားစေအပ်။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဣတိ
 ခေါ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဣတိ ခေါ ဘိက္ခဝေ-ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟောင်း
 တို့။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဂဝိရာဂါ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ ရာဂဝိရာဂါ စေ-
 တောဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ ခယဝိရာဂေန၊ ကုန်သောအား
 ဖြင့် ကင်းခြင်းကြောင့်။ စေတောဝိမုတ္တိ နာမ၊ စေတောဝိမုတ္တိ မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤ-စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူသော အမည်သည်။ ဖလ-

သမာဓိဿ၊ ဖိုလ်သမာဓိ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ ပညာ-
 ဝိမုတ္တိတိ၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ ပညာဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။
 ခယဝိရာဂေန၊ ကုန်သောအားဖြင့် ကင်းခြင်းကြောင့်။ ပညာဝိမုတ္တိ နာမ၊
 ပညာဝိမုတ္တိ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
 နာနာက္ခဏိကာ၊ အထူးထူးသော ခဏ၌ တည်ကုန်သော။ သမာဓိ-
 ဝိပဿနာ၊ သမာဓိ၊ ဝိပဿနာ-တို့ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒဿမ-သုတ်၏အစွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။

ဓာတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဗာလဝဂ္ဂေါ၊ ဗာလဝဂ်တည်း။

၄-သမဝိတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၃၃။ စတုတ္ထဝဂ္ဂဿ၊ စတုတ္ထ-ဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမ-သုတ်၌။ အသပ္ပုရိသ-
 ဘူမိတိ၊ အသပ္ပုရိသဘူမိ-ဟူသည်ကား။ အသပ္ပုရိသနံ၊ သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်တို့၏။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာကို။ သပ္ပုရိသဘူမိယမ္ပိ၊ သပ္ပုရိသဘူမိယံ
 ဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိသည် သာလျှင်
 တည်း။ အကတညူတိ၊ အကတညူ-ဟူသည်ကား။ ကတံ၊ ပြုပေဖူးသော သူ
 ကျေးဇူးကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိတတ်။ အကတဝေဒိတိ၊ အကတဝေဒိ-ဟူသည်
 ကား။ ကတံ၊ ပြုသည်ကို။ ပါကဋ္ဌံ ကတော၊ သူတပါးအား ထင်ရှားအောင်
 ပြု၍။ န ဇာနာတိ၊ မသိတတ်။ ဥပညာတန္တိ၊ ဥပညာတံ-ဟူသည်ကား။
 ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ထောမိတံ၊ ထောမနာအပ်၏။ ပသတ္ထံ၊ ချီးမွမ်းအပ်
 ၏။ ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒိ-ဟူသည်ကား။ ယာ အယံ၊ အကြင်ပြုပေဖူးသော သူ
 ကျေးဇူးကို မသိသည်၏အဖြစ်သည်။ အကတညူတာ အကတဝေဒိတာတိ၊
 အကတညူတာ အကတဝေဒိတာ-ဟူသည်ကား။ ပရေန၊ သူတပါးသည်။
 ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပကာရဿ၊ ကျေးဇူးကို။ အဇာနနဉ္စေ၊ မသိခြင်း
 သည် လည်းကောင်း။ ပါကဋ္ဌံ ကတော၊ သူတပါးအား ထင်ရှားအောင် ပြု၍။
 အဇာနနဉ္စ၊ မသိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကေဝလာတိ၊ ကေဝလာ-ဟူသည်
 ကား။ သကသ၊ အလုံးစုံသော။ သုက္ကပက္ခေပိ၊ သုက္ကပက္ခ၌လည်း။ ဝုတ္တ-
 နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိ-
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁။ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌာနာ=(ဆဋ္ဌ)

၃၄။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ-သုတ်၌။ မာတု စ ပိတု စာတိ၊ မာတု စ ပိတု စ-ဟူသည်ကား။ ဇနကမာတု စ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အမိကိုလည်းကောင်း။ ဇနကပိတု စ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အဖကိုလည်းကောင်း။ ဧကေန ဘိက္ခဝေ အံသေန မာတရံ ပရိဟရေယျာတိ၊ ဧကေန ဘိက္ခဝေ အံသေန မာတရံ ပရိဟရေယျ-ဟူသည်ကား။ ဧကသ္မိံ၊ တဘက်သော။ အံသကုဋေ၊ ပခုံးစွန်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိဇဇေယျ၊ လုပ်ကျွေးငြားအံ့။ ဧကေန အံသေန ပိတရံ ပရိဟရေယျာတိ၊ ဧကေန အံသေန ပိတရံ ပရိဟရေယျ-ဟူသည်ကား။ ဧကသ္မိံ၊ တဘက်သော။ အံသကုဋေ၊ ပခုံးစွန်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ပဋိဇဇေယျ၊ လုပ်ကျွေးငြားအံ့။ ဝဿသတာယုကော ဝဿသတဇီဝိတိ၊ ဝဿသတာယုကော ဝဿသတဇီဝိ-ဟူသည်ကား။ ဝဿသတာယုကကာလေ၊ အနှစ်တရာ အသက်တမ်းရှိသောအခါ၌။ ဇာတော၊ ဖွားသော။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ကာလပတ်လုံး။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်သော။ (ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။) ဣဒံ(အယံ-အဓိပ္ပာယော)၊ ဤအဓိပ္ပာယ်သည်။ ဝုတ္တံ(ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။-ပုတ္တော နာမ၊ သားသမီးမည်သည်ကား။ “မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့အား။ ပဋိကရိဿာမိ၊ မွေးမြူတို့ မွေးမြူခြင်းကိုပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ထ၍။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ယာဖြစ်သော။ အံသကုဋေ၊ ပခုံးစွန်း၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲဖြစ်သော။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၂၀)(အံသကုဋေ၊ ပခုံးစွန်း၌)ပိတရံ၊ အဖကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝဿသတာယုကော၊ အနှစ်တရာ အသက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ကာလပတ်လုံး။ ဇီဝမာနော၊ အသက်ရှင်လျက်။ သစေ ပရိဟရေယျ၊ အကယ်၍ရွက်ဆောင်ငြားအံ့။ သော စ နေသံ ဥစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနနာပနသမ္မာဟနေနာတိ၊ သော စ နေသံ ဥစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနနာပနသမ္မာဟနေန-ဟူသည်ကား။ သော စ ပုတ္တော၊ ထို သားသမီးသည်လည်း။ အံသကုဋေသု၊ ပခုံးစွန်းတို့၌။ ဌိတာနံယေစ၊ တည်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ နေသံ မာတာပိတုနံ၊ ထို အမိအဖတို့အား။ ဒုဂ္ဂန္ဓပဋိဝိနောဒနတ္ထံ၊မကောင်းသောအနံ့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ သုဂန္ဓကရဏေန၊ ကောင်းသောအနံ့ကို ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဥစ္ဆာဒနေန၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရိဿမဝိနောဒနတ္ထံ၊ ညောင်းညာ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ ဟတ္ထပရိမဒ္ဒနေန၊ လက်ဖြင့် ဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သိတုဏှကာလေ စ၊ ချမ်းအေးသောအခါ၊ ပူဖိုက်သောအခါ၌လည်း။ ဥဏှောဒကသိတောဒကန္တပနေန၊ ရေးနွေး၊ ရေအေးဖြင့် ချိုး

၂၁

စေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒါဒိနံ၊ လက်၊ ခြေ အစရှိသည်တို့ကို။ အာကုနုပရိကုနုသင်္ခါတေန၊ ရှေ့၊ ရှောင်ခြင်း၊ တက်ဝန်းကျင်ငင်ခြင်း-ဟုဆိုအပ်သော။ သမ္မာဟဒနန၊ ဆုပ်နယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့။ တေ စ တတ္ထေဝါတိ၊ တေ စ တတ္ထေဝ-ဟူသည်ကား။ တေ စ မာတ-ပိတရော၊ ထို အမိ၊ အဖတို့သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသားသမီး၏။ တတ္ထေဝ အံသကုဋေသု၊ ထိုပခုံးစွန်းတို့၌သာလျှင်။ နိသိန္နာဝ၊ နေကုန်လျက်သာလျှင်။ ဗုတ္တကရိသံ၊ ကျင်ငယ်၊ ကျင်ကြီးကို။ ခိပေယျ၊ စွန့်ပစ်ချကုန်ငြားအံ့။ န တေဝ ဘိက္ခဝေတိ၊ န တေဝ ဘိက္ခဝေ-ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့ပြုပါသော်လည်း။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့အား။ ကတံ ဝါ၊ ပြုပေဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို ပြုပြီးသည်မည်သည်လည်း။ န တေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိကတံ ဝါ၊ ပြုပေဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို ပြုတုံ့ပြုပြီးသည်မည်သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဣဿရာဓိပစ္စေ ရံဇ္ဇေတိ၊ ဣဿရာဓိပစ္စေ ရဇ္ဇေ-ဟူသော။ (တေ-ဝစနံ၊ ဤစကားကို။) စက္ကဝတ္တိဇ္ဇေ၊ စကြဝတေမင်း၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယေဝံ၊ ရည်၍သာလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာပါဒကာတိ၊ အာပါဒကာ-ဟူသည်ကား။ ဝစုကာ၊ ကြီးပွားစေတတ်ကုန်၏။ အနုပါလကာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့ကို။ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ ဝစိတာ ဝေဝ၊ ကြီးပွားစေအပ်ကုန်သည် လည်းကောင်း။ အနုပါလိတာ စ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သည် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပေါသကာတိ၊ ပေါသကာ-ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်၊ ခြေတို့ကို။ ဝဇေတုာ၊ ပွားစေ၍။ ဟဒယလောဟိတံ၊ နှလုံးသွေးဟုဆိုအပ်သော နို့ရည်ကို။ ပါယေတုာ၊ သောက်စို့စေ၍။ ပေါသကာ၊ မွေးမြူတတ်ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့ကို။ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ကလာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ အန္ဓပါနာဒိဟိ၊ ထမင်းအဖျော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂိတာ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူအပ်ကုန်၏။ ဣမဿ လောကဿ ဒဿေတာရာတိ (ဧတ္ထ)၊ ဣမဿ လောကဿ ဒဿေတာရာ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဟိ (ဝိတ္တာဒရာ)၊ အကျယ်ကို။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဇာတဒိဝံသယေဝ၊ ဖွားမြင်သောနေ့၌ပင်လျှင်။

၁။ စဇေယျံ - (ဆဋ္ဌ) ၂။ သန္ဓာယေဝံ အာဟ = (နိဿယမူလဟောင်း)
၃+၃။ ပုဋ္ဌာ တတာ = (ဆဋ္ဌ)

ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အရညေ ဝါ၊ တော၌
လည်းကောင်း။ နဒိယံ ဝါ၊ မြစ်၌လည်းကောင်း။ ပပါတေ ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌
လည်းကောင်း။ သစေ ခိပေယျ၊ အကယ်၍ ပစ်ချလိုက်ကုန်ဌားအံ့။ ဣမသ္မိ
လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံကို။ န ပဿေယျ၊
မမြင်ရရာ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အာပါဒိတတ္တာ၊ ကြီးပွားစေအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပေါသိတတ္တာ၊ မွေးမြူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
သေ-သေဝ၊ ဤ သားသမီးသည်။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဣဋ္ဌာ-
နိဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံကို။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ နိဿယ၊
မှီ၍။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ တေ၊ ထို အမိအဖတို့သည်။ အဿ၊ ထို သားသမီး
အား။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤလောကကို။ ဒဿတာရော နာမ၊ ပြတတ်
သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမာဒပေတိတံ၊ သမာဒပေတိ
ဟူသည်ကား။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏။ ဣမသ္မိ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ သဒ္ဓါ-
သီလစာဂပညာ၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာ-တို့ကို။ လောကိယလောကုတ္တရ-
မိဿကာ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ရှေ့သည်တို့ကို။ ကထိတ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရသဒိသောဝ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်
သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်နှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တိက္ခ၊
ရဟန်းသည်။ ဧတသု၊ ထို သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာ-တရားတို့၌။ (မာတာ-
ပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။) ပတိဋ္ဌာပေတိ နာမ၊ တဉ် စေသည်မည်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၃၅။ တတိယေ၊ တတိယ-သုတ်၌။ တေနုပသင်္ကမိတိ (ဧတ္ထ)၊ တေနုပ-
သင်္ကမိ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဟိ (ဝိတ္ထာရော)၊ အကျယ်ကို။ (မယာ၊ ငါသည်။
ဗုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ “သမဏော ဂေါ
တမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကထိတံ၊ မေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာကို။
ဝိဿဇ္ဇေတိ ကိရ၊ ဖြေနိုင်သတတ်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ပုစ္ဆာယ၊
ပုစ္ဆာ၌။ ဝိရဇ္ဈနံ နာမ၊ ချတ်ယွင်းခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်။
အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဝိရဇ္ဈနပဉ္စံ၊ ချတ်ယွင်းကြောင်းဖြစ်သော
ပြဿနာကို။ အဘိသင်္ခရိဿာမိ၊ ပြုပြင် စီရင်ဦးအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်
၍။ ပဏီတဘောဇနံ၊ မြတ်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ဂဗ္ဘဒ္ဓါရံ၊
တိုက်တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ စိန္တေတုံ၊ ကြံခြင်း
ငှာ။ အာရတံ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။
ဧတံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ “ဣမသ္မိ” ဌာနေ၊

ဤအရပ်၌။ ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓေါ၊ မြင့်သောအသံ၊ ကျယ်သောအသံသည်။
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသောအာရုံရှိသည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘူမိသရံ၊ မြေအိမ်ကို။ ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤ
 သို့နလုံးပိုက်၍။ ဘူမိသရံ၊ မြေအိမ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ တတ္ထ၊ ထို
 မြေအိမ်၌။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေဿတိ၊ ဖြေလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိ
 သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေဿတိ၊ ဖြေလတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နလုံးပိုက်၍။
 ဧဝံ၊ တခုသောပြဿနာကို။ ဂဏိတွာ၊ ယူ၍။ ဧဝံ၊ တခုသောပြဿနာကို။
 (ဌ၊ ဒု-၂၉) ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ သကလဒိဝသံ၊ အလုံးစုံသော
 နေ့ပတ်လုံး။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ပြဿနာကို။ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ နာ-
 သက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဣမိနာဝ နိဟာရေန၊ ဤသို့သော
 နည်းကို ဆောင်သဖြင့်သာလျှင်။ စတ္တာရော မာသာ၊ လေးလတို့သည်။ ဝိတိ-
 ဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဧတေန္တံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။
 အစူယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဥဘတော ကောဋ္ဌိကံ၊ နှစ်ဘက်သောအစွန်းနှင့်ယှဉ်
 သော။ ပဉ္စ နာမ၊ ပြဿနာမည်သည်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်၍။ ‘ကိ’ ဝါဒီ ဘဝ’ န္တိ၊ ကိ’ ဝါဒီ ဘဝ-ဟူ၍။ ပုစ္ဆိယာမိ၊ မေးအံ့။
 ‘ကိရိယဝါဒီ၊ ပြုအပ်၏-ဟု အယူရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ-
 ဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ‘သဗ္ဗာကုသလာနံ နာမ၊ အလုံးစုံသော
 အကုသိုလ်မည်သည်တို့ကို။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်၏ဟူ
 ၍။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထို ရဟန်းဂေါတမကို။ နိဂ္ဂဏိ-
 ယာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ‘အဟံ၊ ငါသည်။ အကိရိယဝါဒီ၊ မပြုအပ်-ဟု အယူရှိသည်။
 အမှီ၊ ဖြစ်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ ကုသလာနံ၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ နာမ၊ တရားမည်သည်တို့ကို။ တုဗ္ဗေ၊ အရှင်တို့
 သည်။ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်-ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊
 ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ နိဂ္ဂဏိယာမိ၊ နှိပ်အံ့။ (ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံ
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။) ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဥဘတောကောဋ္ဌိကံ၊ အစွန်း
 နှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣဒံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ရှိ
 သော်။ ဥဂ္ဂိလိတံ၊ အနိထွက်ခြင်းငှာ။ နေဝ သက္ခိယတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ နိဂ္ဂိ-
 လိတံ၊ မျှီခြင်းငှာ။ န သက္ခိယတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မထွေးနိုင်၊
 မမျှီနိုင်သည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒိယတိ၊

ဖြစ်လတ္တံ့၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဥဇ္ဈောသေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ ဘူမိသရာ၊ မြေအိမ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ “ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တေန၊ မေးသောသူသည်။ ဧကဧကန၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်။” ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဃောသနံ၊ နှိပ်ကြေးကြော်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ သကလနာဂရေဟိ၊ အလုံးစုံသော ပြည်သူလူအပေါင်းတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ကိံ ဝါဒီတိ၊ ကိံ ဝါဒီ-ဟူသည်ကား။ ကိံ လဒ္ဓိကော၊ အဘယ်သို့သောအယူ ရှိသနည်း။ ကိမက္ခာယိတိ၊ ကိမက္ခာယိဟူသည်ကား။ သာဝကနံ၊ တပည့်တို့အား။ ကိံ နာမ ပဋိပဒံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောအကျင့်ကို။ အက္ခာယိ၊ ဟောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခြံ။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလံတို့ဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ အဘိသခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ “မေ၊ ငါသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပရာဇယပဉ္ဇော၊ ရှုံးကြောင်းဖြစ်သော ပြဿနာကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ပဂ္ဂယျ၊ ချီပင့်၍။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဧကပဒေနေဝ၊ တပုဒ်တည်းဖြင့်ပင်လျှင်။ တံ ပဉ္စ၊ ထိုလေးလအလွန်အားသွန်မြဲမြဲ ကြံ၍မြင်ရာ ပြဿနာကို။ ဘိန္ဒုန္တော၊ အကြွင်းမရှိ ချိုးဖဲ့ ဖြုန်းတီးဖျက်ဆီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကိရိယဝါဒီ စာဟံ ဗြာဟ္မဏာတိအာဒိ၊ ကိရိယဝါဒီ စာဟံဗြာဟ္မဏ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခြံ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မာနံ၊ မာန်ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာယာစန္တော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ယထာကထံ ပနာတိအာဒိ၊ ယထာကထံ ပန-ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ တတိယသုတ်၌။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တတိယသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၁။ အပ္ပောဇ္ဇေတွာ၊ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်၍ = (ဆဋ္ဌံ)

၃၆။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထ-သုတ်၌။ ဒက္ခိဏေယျာတိ (တ္ထေ)၊ ဒက္ခိဏေယျာ
 ဟူသောဤပါဌ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒက္ခိဏာ၊ ဒက္ခိဏ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 တဿ၊ ထိုအလှူကို။ ပဋိဂ္ဂဟဏယတ္တာ၊ ခံခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။
 သေခေါ်တိ ဣမိနာ၊ သေခေါ်-ဟူသော ဤပါဌဖြင့်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော။ သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏။ စ၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့။ ဣတ္ထိ၊ ဤ သေခေါ်-ဟူသောပါဌ၌။ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနောပိ၊ သီလရှိ
 သော ပုထုဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ သောတာပန္နေနစ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၌
 သာသျှင်။ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ် ရေတွက်အပ်၏။ အာဟုနေယျာ ယဇမာနာနံ
 ဟောန္တိတိ၊ အာဟုနေယျာ ယဇမာနာနံ ဟောန္တိ-ဟူသည်ကား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒဒန္တာနံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့၏။ အာဟုနဿ၊ အဝေးမှဆောင်၍ လှူအပ်
 သောအလှူကို။ အရဟာ၊ ခံထိုက်ကုန်သော။ ဒါနပုဋိဂ္ဂါဟကာ နာမ၊ အလှူကို
 ခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ (အယံ)၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ခေတ္တန္တိ၊ ခေတ္တ-ဟူသည်ကား။
 ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ရာတည်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတည်း။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောမျိုးစေ့၏။ ဝိရုဟနဋ္ဌာနံ၊ ပေါက်ရောက်ရာတည်း။ ဣတိ (အယံ)၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၃၇။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ-သုတ်၌။ ပုဗ္ဗာရာမေတိ၊ ပုဗ္ဗာရာမေ-ဟူသည်ကား။
 သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာအဖို့
 ၌။ (ဌိတေ၊ တည်သော။) အာရာမေ၊ အရံ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေတိ၊ မိဂါရ-
 မာတုပါသာဒေ-ဟူသည်ကား။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ ဥပါသိ-
 ကာယ၊ ဒါယိကာမ၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦး
 အံ့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါအမည်ရှိသော ဒါယိကာမကို။ မိဂါရသေဋ္ဌိနာ၊ မိဂါရ
 သဌေးသည်။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌပိတတ္တာပိ၊ တားအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌကဿ၊ အလုံးစုံသောသားတို့ထက် အကြီး
 ဖြစ်သော။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ အယျကသေဋ္ဌိနောဝ၊ အဘိုးဖြစ်သော သဌေး၏
 သာလျှင်။ သမာနနာမကတ္တာပိ၊ မိဂါရ-ဟူသောအမည်နှင့်တူသောအမည်ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မိဂါရမာတာတိ၊ မိဂါရမာတာ-ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာယ၊ ထို မိဂါရသဌေး၏အမိဖြစ်သော ဝိသာခါဒါယိကာမ
 သည်။ ကာရိတော၊ ပြုစေအပ်သော။ သဟဿဂဗ္ဗော၊ တထောင်သော
 လိုက်ခန့်ရှိသော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်သည်။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ နာမ၊

မိဂါရမာတုပါသာဒ-မည်၏။ (ဌ၊ ဒု-၃၀) ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုမိဂါရသဌေး၏အမိဖြစ်သော ဝိသာခါဒါယိကာမ ပြာသာဒ်၌။ ဝိဟရတံ၊ နေ၏။ တတြ ခေါ် အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတံ၊ တတြ ခေါ် အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော-ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ပါသာဒေ၊ ထိုပြာသာဒ် ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ တရားစစ်သူ ကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။

ဘိက္ခု အာမန္တေသီတံ၊ ဘိက္ခု အာမန္တေသီ-ဟူသည်ကား။ ကသ္မိံ ကာလေ၊ အဘယ်အခါ၌။ အာမန္တေသီ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း?။ ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ် ချဲ့ဦးအံ့။ ပုရေတတ္ထေ၊ နံနက်အခါ၌။ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန် သော။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ အတ္ထိ(သန္တိ)၊ ရှိ ကုန်၏။ ပစ္ဆာတတ္ထေ၊ ညအခါ၌။ (ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ (သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ပုရိမယာမေ၊ ပုရိမယံ၌။ (ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ (သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) မဇ္ဈိမ- ယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံ၌။ (ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ (သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ပစ္ဆိမ- ယာမေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌။ (ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။) ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ (သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣဒံ ပန သမစိတ္တပုဋိပဒါသုတ္တံ၊ ဤသမစိတ္တပုဋိပဒါသုတ်ကို။ ပစ္ဆာတတ္ထေ၊ ပစ္ဆာဘတ်အခါ ၌။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာယနသမယေ၊ ညချမ်း သောအခါ၌။ အာမန္တေသီ၊ ခေါ်တော်မူ၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဧတံ၊ ဤ သမစိတ္တပုဋိပဒါ သုတ်ကို။ ထေရေနော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်သာလျှင်။ ဘာသိ- တံ၊ ဟောအပ်သည်။ နံ၊ မဟုတ်သေး။ တထာဂတေနာပိ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသိ- ဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ (ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း?)။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤ သည်ကား။ (ပစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။) ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏။ ရတနပါသာဒေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ (ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။) ဟိ(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ တ- ထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမဗောဓိယံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဗောဓိ၌။ ဝိသတိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။ အနိဗဒ္ဓဝါသော၊ မမြဲသော နေ

ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌။ ဖာသု-
 ကံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထို ထို ချမ်းသာရာ
 အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ဝသိ၊ သိတင်းသုံး နေတော်မူ
 ၏။ ဟိ(ဝိတ္ထာဓရမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ အန္တော-
 ဝသိ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန-အမည်ရှိသော တော၌။
 ဓမ္မာက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္ထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အဋ္ဌာရသ
 မဟာဗြဟ္မာကောဋိယော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော မဟာဗြဟ္မာတို့ကို။ အမတ-
 ပါနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားအဖျော်ကို။ ပါယေတွာ၊ သေခွာ
 စေတော်မူပြီး၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣသိ-
 ပတေန၊ ဣသိပတန-အမည်ရှိ သော မိဂဒါဝန်တော၌။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ (ဝသိ၊
 နေတော်မူ၏။) တတိယံ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထဖြစ်ကုန်သော။ အန္တော-
 ဝသ္မာနိပိ၊ ဝါတွင်းတို့ပတ်လုံးလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်။
 (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။) ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်း
 ပတ်လုံး။ ဝေသာလိံ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဝနေ၊
 မဟာဝန်တော၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသဘာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်သော
 ကျောင်း၌။ (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။) ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ အန္တော-
 ဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။ မကုလပဗ္ဗတေ၊ မကုလ-တောင်၌။ (ဝသိ၊ နေတော်
 မူ၏။) သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော။ (အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။)
 တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။)
 အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ (အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) ဘဂ္ဂေ၊
 ဘဂ္ဂတိုင်း၌။ သုဿမာရဂီရိ၊ သုဿမာရ အမည်ရှိသောမြို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ပဲစင်းငုံတော၌။ (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။) နဝမံ၊ ကိုးခု
 မြောက်သော။ (အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိ
 ပြည်၌။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ (အန္တောဝသိံ၊
 ဝါတွင်းပတ်လုံး။) ပါလိလေယျကေ၊ ပါလိလေယျက-အမည်ရှိသော။ ဝန-
 သဏ္ဌေ၊ တောအုပ်၌။ (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။) ကောဒသမံ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်
 သော။ (အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) နာလာယံ၊ နာလာပြည်၌။ ဗြဟ္မ-
 ဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။) ဒွါဒသမံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်
 သော။ (အန္တောဝသိံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌။
 (ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။) တေရသမံ၊ တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်သော။ (အန္တော-

ဝသံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) စာလိယပဗ္ဗတေ၊ စာလိယမည်သော တောင်၌။
(ဝသံ၊ နေတော်မူ၏။) စုဒ္ဓသမံ၊ တစ်ဆယ့်လေးခုမြောက်သော။ (အန္တော-
ဝသံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ (ဝသံ၊
နေတော်မူ၏။) ပဉ္စဒသမံ၊ တစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက်သော။ (အန္တောဝသံ၊ ဝါ
တွင်းပတ်လုံး။) ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ (ဝသံ၊ နေတော်မူ၏။)
သောဠသမံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်သော။ (အန္တောဝသံ၊ ဝါတွင်းပတ်
လုံး။) အာဠဝကံ၊ အာဠဝကဘီလူးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ စတု-
ရာသီတိပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့ကို။
အမတပါနံ၊ အမြှိုက်အရသာတည်းဟူသော တရား အဖျော်ကို။ ပါယေတွာ၊
သောက်စေ၍။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိပြည်၌။ ဝသံ၊ နေတော်မူ၏။ သတ္တရ-
သမံ၊ တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက်သော။ (အန္တောဝသံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။)
ရာဇဂဟေယေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်။ ဝသံ၊ နေတော်မူ၏။ အဠာရ-
သမံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုသော။ (အန္တောဝသံ၊ ဝါတွင်းပတ်လုံး။) စာလိယ-
ပဗ္ဗတေယေဝ၊ စာလိယတောင်၌သာလျှင်။ ဝသံ၊ နေတော်မူ၏။ တထာ၊ ထို
အတူ။ ဧကုနဝိသတိမံ၊ တစ်ဆယ့်ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော။ (အန္တောဝသံ၊ ဝါ
တွင်းပတ်လုံး။) စာလိယပဗ္ဗတေယေဝ၊ စာလိယတောင်၌သာလျှင်။) ဝသံ၊ နေ
တော်မူ၏။ ဝိသတိမံ၊ နှစ်ဆယ်မြောက်သော။ အန္တောဝသံ ပန၊ ဝါတွင်း
ပတ်လုံးကား။ ရာဇဂဟေယေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုသာလျှင်။ ဥပနိဿယ၊ မှီ၍။
ဝသံ၊ နေတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသတိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး။
အနိဗဒ္ဓဝါသော၊ မမြဲသောနေခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊
အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ဗာသကံ၊ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဝိဟာသိံ၊ နေတော်မူ၏။

ပန၊ စုဝပရိဘောဂ-ကို ပြဦးအံ့။ တတော၊ ထို အဝါနှစ်ဆယ်ရပြီးသော
အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒေ၊ နှစ်တိုက်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်း
တို့ကို။ စုဝပရိဘောဂါနိ၊ အမြဲသုံးဆောင်အပ်သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်
မူ၏။ ဒေ၊ နှစ်တိုက်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ဟူသည်။ ကတ-
မာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမကား?။ ဇေတဝနဉ္စ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗာရာဉ္စ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော် လည်းကောင်း။ (ဣမာနိ
ဒေ၊ ဤနှစ်တိုက်တို့တည်း။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဒေ၊ နှစ်တိုက်ကုန်

၁။ ဝသံ=(ဆဋ္ဌ)   ၂။ ကတရာနိ=(ဆဋ္ဌ)

သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ဓုဝပရိဘောဂါနိ၊ အမြဲသုံးဆောင်
အပ်သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူသနည်း?။) ဒိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ကု-
လာနံ၊ အမျိုးတို့၏။ ဂုဏမဟန္တတာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ (ဒေ၊ နှစ်တိုက်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ဓုဝ-
ပရိဘောဂါနိ၊ အမြဲသုံးဆောင်အပ်သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။) ဟိ
(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ စ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသဌေး၏လည်းကောင်း။
ဝိသာခါယ စ၊ ဝိသာခါ၏လည်းကောင်း။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သန္ဓာယ၊
ရည်၍။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တာနိ သေနာသနာနိ၊ ထိုကျောင်းတို့ကို။ ဓုဝပရိဘောဂေန၊ အမြဲသုံးဆောင်
ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇေ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဥတုဝဿံ၊
ဆောင်းကာလ၊ နွေကာလ၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ဂန္ဓာပိ၊ သွား၍လည်း။
အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ ဒိသုယေဝ၊ နှစ်တိုက်သာဖြစ်ကုန်သော။ သေနာ-
သနေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ (ဋ္ဌ၊ ၃-၃၁)
ဝသန္တော ပန၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ဇေ-
တဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌။ ဝသိတု၊ နေ၍။
ပုနဒိဝဿေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခုသံသပရိဝုတော၊ ရဟန်း
အပေါင်းခြံရံ၍။ ဒက္ခိဏဒွါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတု၊ ဝင်တော်မူ၍။ ပါစိနဒွါရေန၊
အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်တော်မူ၍။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
တော်၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းကို။ ကဏေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊
ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ ဝသိတု၊ နေတော်မူ၍။ ပုနဒိဝဿေ၊
တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါစိနဒွါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတု၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏ-
ဒွါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတု၊ ထွက်၍။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းကို။ ကဏေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။
တသ္မိံ ပန ဒိဝဿေ၊ ထိုနေ့ နေတော်မူသောအခါ၌ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေယေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာလျှင်။
ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ ဝသန္တဿ၊
သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စဝိကေစုံ၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသော ကိစ္စကို။ အဝိဇဟိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တံ၊ ထို ငါးပါးအပြားရှိသောကိစ္စကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မယာ၊ ငါးသည်။
ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ခွဲအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တေသု ကိစ္စေသု၊ ထိုငါးပါးသော

ကိစ္စတို့တွင်။ ပစ္စိမယာမကိစ္စကာလေ၊ ပစ္စိမယံကိစ္စဖြစ်သောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကံ၊ လောကကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်
 မှုသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိဝါသီနဉ္စ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့၏
 လည်းကောင်း။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။
 ဂါဝုဘအစုယောဇနယောဇနပရမေ၊ တစ်ဂါဝုတ်၊ ယူဇနာခွဲ၊ တယူဇနာအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ အပ္ပမာဏာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။
 သတ္တာနဉ္စ၊ သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း။ အဘိသမယဘာဝံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို ထိုးထွင်း၍သိလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ။ “ကသ္မိံ ကာလေ၊ အဘယ်ကာလ၌။ အဘိသမ-
 ယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ နု
 ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်
 မှုသည်ရှိသော်။ “သာယနသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ (အဘိသမယော၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။)”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။) ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ကထေန္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အဘိသမယော၊ သစ္စာ
 လေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 လော။ သာဝကေ၊ တပည့်သားတော်သည်။ ကထေန္တေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိ
 သော်။ (အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။)
 ဘဝိဿတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဩလောကေန္တော၊
 ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။) “သာရိပုတ္တတ္ထေရေ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။
 ကထေန္တေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ (အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။) ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ “ကတ္ထု၊ အဘယ်အရပ်၌။
 နိဿိဒိတာ၊ နေ၍။ ကထေန္တေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ (အဘိသမယော၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။) ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။
 “ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏။ ရတနပါသာဒေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော
 ပြာသာဒ်၌။ နိဿိဒိတာ၊ ထိုင်နေ၍။ (ကထေန္တေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။
 အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿ-
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။)” ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။) ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး
 ၍။ “ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ သာဝကသန္နိပါတာ

နာမ၊ တပည့်သား အစည်းအဝေးတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဂ္ဂ-
သာဝကနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ ဧကော၊ တစ်ကြိမ်သော။ (သာဝကသန္တိပါ-
တော၊ တပည့်သား အစည်းအဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) တေသု၊ ထို
မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားအစည်းအဝေး၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏ တပည့်သား
အစည်းအဝေးတို့တွင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ တရား
စစ်သူကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သာဝကသန္တိပါတော၊ တပည့်သား
အစည်းအဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဒ္ဓသ၊ မြင်
တော်မူ၏။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူပြီး၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သရီရ-
ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်တော်ကို သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။ နိဝတ္ထနိဝါသနော၊
ပြင်ဝတ်တော်မူအပ်သော သင်းပိုင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဂတစိဝရံ၊ ဘုရားသင်္ကန်း
တော်ကို။ ပါရူပိတော၊ ရံ၍။ သေလမယပတ္တံ၊ ပဲခနက်အဆင်းရှိသော ကျောက်
ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်တော်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊
ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။
နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဓရန္တော၊ ကြွသွား
တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ သုလဘပိဏ္ဍပါတံ၊
ရလွယ်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝါတပ္ပဟတော၊ လေ
သည်ခတ်အပ်သော။ နာဝါ ဝိယ၊ လေကဲ့သို့။ ပဋိနိဝတ္တိတော၊ ပြန်နှစ်တော်
မူ၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်တော်မူ၍။ ဗဟိ-
ဒ္ဓါရေ၊ တံခါးမှအပ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အသိတိ-
မဟာသာဝကော၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိ-
ပရိသ၊ ရဟန်းမိန်းမ ပရိတ်သတ်တို့လည်းကောင်း။ ဥပါသကပရိသ၊ ဒါ
ကကာယောကျ်ား ပရိတ်သတ်တို့လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာပရိသ၊ ဒါယိကာ
မိန်းမ ပရိတ်သတ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်
သော။ ပရိသ၊ ပရိတ်သတ်တို့သည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝါရ-
ယိံသု၊ ခြံရံကုန်၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်
ကို။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တယာ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗာရာမံ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
တော်သို့။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တဝ စ၊ သင်၏လည်း။
ပရိသံ၊ ပရိတ်သတ်ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။” ဣတိ၊
ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်း
ပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍။ တေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်

သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ
ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်
၍။ ပုဗ္ဗာရာမံ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဧတေနဝ
နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အသီတိ မဟာသာဝကော၊ ရှစ်
ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ကို။ ပုဗ္ဗာရာမမေဝ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့သာ
လျှင်။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်တော်မူ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ဧကေန၊
တပါးတည်းသော။ အာနန္ဒတ္ထေရေနေဝ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်နှင့်သာလျှင်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွား
တော်မူ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရေပိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း။ ဝိဟာရေ၊
ကျောင်း၌။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသောဝတ်ကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ “တဇ္ဇေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုဗ္ဗာရာမံ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
တော်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
(ဌ၊ ဒု-၃၂) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့သွားခြင်း
ကို။ ကဓောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။)
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
တော်သို့သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေ-
ကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
ဩဟိယတိံ၊ ကျန်ရစ်၏။ [၁။ ဆဋ္ဌမူ၌ ဩဟိနေ-ဟု ရှိသည်။]

၀၀၀

ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တံဒါဝသံ၊ ထိုနေ၌။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။
ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ ထေရေသေဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏သာ
လျှင်။ မေကထံ၊ တရားစကားကို။ သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှာ အလုံရှိကုန်
သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောသလမဟာရာဇာပိ၊ ကောသလမင်း
မြတ်သည်လည်း။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်လေးပါးအပေါင်းသည်း။ ပရိဝုတော၊
ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗာရာမမေဝ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊
သွား၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဉ္စသတဥပါသကပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ဥပါသ
ကာ အခြံအရံရှိသော။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိသဌေးသည်။ (ပုဗ္ဗာ-
ရာမမေဝ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။) ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ
ဖြစ်သော။ မဟာဥပါသိကာပန၊ ဒါယိကာမကြီးသည်ကား။ ဒွိဟိ ဇဗ္ဗံသဟ-
သေဟိ၊ နှစ်ထောင်သော မြင်းခေါင်းတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်
၍။ (ပုဗ္ဗာရာမမေဝ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့သာလျှင်။) အဂမာသိ၊ သွား၏။
သတ္တပဏ္ဏာသာယ ကုလသတသဟဿာနံ၊ ငါးသန်းခုနစ်သိန်းသော အမျိုးတို့၏။
ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်သော။ သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဂေဟ-

ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တဏ္ဏဧရာပိ ခေါ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊
သွား၍။ ဝိဘာရပရိဝေဏ၊ ကျောင်းပရိဝုဏ်၌၊ အင်္ဂဏဋ္ဌာနေ၊ ဟင်းလင်း
အပြင်ရှိသော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပယိ -
သု၊ ခင်းကုန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခင်းအပ်သော နေရာ၌။
နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ဥပဋ္ဌာကဏ္ဏဧရန၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မထေရ်
သည်။ ဝတ္ထေ၊ ဝတ်ကို။ ကဏ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
ရဟန်းသံဃာအား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊
ဂန္ဓကုဋ္ဌိတို့ကို။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို။ အပ္ပေတွာ၊
ဝင်စား၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။
ပရိတ္တိန္ဒကာလဝသေန၊ ပိုင်းခြား အပ်သော ကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အစိရဝတိံ၊ အစိရ
ဝတီမြင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ (သရီရေ၊ ကိုယ်၌။) ရဇောဇလ္လံ၊ အာဂန္တုက
ဖြစ်သောမြူ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သောချေး-အစရှိသော အညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေ-
တွာ၊ မျှော၍။ ပဒိုပုဿဒ္ဓဧရတော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။
ဩတိဏ္ဍတိဧတ္ထနေဝ၊ သက်သောဆိပ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဥတ္တရိတွာ၊ တက်၍။
နိဝတ္တနိဝါသနာ၊ လဲဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သင်္ခာဋီ၊
ဒုက္ခကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာ

သည်သည်း။ သမ္ပုဓသမ္ပုဓဌာနေန၊ မိမိတို့၏ ရှေ့တူရှု ရှေ့တူရှုဖြစ်သော
 အရပ်ဖြင့်။ ဩတရိတော၊ သက်၍။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ အာဂန္တုက
 ဖြစ်သောမြူ၊ ကိုယ်မှဖြစ်သောချေး-အစရှိသော အညစ်အကြေးကို။ ပဝါ-
 ဟေတု၊ မျှော၍။ ပစ္စုတ္တရိတော၊ တဖန်တက်၍။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်ကို။ ပရိဝါရယိံသု၊ ခြံရံကုန်၏။ အန္တောဝိဟာဓရပိ၊ ကျောင်းတွင်း၌
 လည်း။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟော
 နေရာကို။ ပညာပယိံသု၊ ခင်းကုန်၏။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာ
 ပိ၊ ပရိသတ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဩကာသံ၊
 အခွင့်ကို။ ဥတော၊ သိ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ နိသီဒိံသု၊
 ထိုင်နေကုန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရေပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။
 ပဉ္စဘိက္ခုသတပရိဝါရော၊ ငါးရာသောရဟန်း အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မသတံ၊
 တရားဟောရာကျောင်းသို့။ အာဂန္တော၊ လာ၍။ သိဟမတ္ထကပ္ပုတံဠိတေ၊
 ခြံသေ့ဦးခေါင်းထက်၌တည်သော။ သမုဿိတသေတစ္ဆတ္ထေ၊ ကောင်းစွာ
 စိုက်ထူအပ်သော ထီးဖြူရှိသော။ ရတနပလ္လင်္ကေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်၌။
 ဝိတ္တဗီဒနိံ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ ပုရတ္ထဘိမုခေါ၊
 အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု။ နိသီဒိံ၊ ထိုင်နေ၏။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်နေပြီး၍။ ပရိသံ၊
 ပရိသတ်ကို။ ဩလောကေတော၊ ကြည့်၍။ “အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။
 မဟတီ ဝတ၊ များစွာတကား။ ဣမိဿ၊ ဤပရိသတ်အား။ အပ္ပမတ္တိကာ၊
 နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပရိတ္တဇာဓမ္မဒေသနာ၊ အနည်းငယ်သော
 တရားဒေသနာသည်။ န အနုစ္စဝိကာ၊ မလျောက်ပတ်။ ကတရဓမ္မဒေသနာ၊
 အဘယ်တရားဒေသနာသည်။ အနုစ္စဝိကာ၊ လျောက်ပတ်သည်။ ဘဝိဿတိ
 နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပိဋကနိ၊
 ပိဋကတ်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇမာနေဒ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမံ သံယောဇန-
 ပရိယာယ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ သံယောဇနဗရိယာယ ထရားဒေသနာတော်ကို။
 အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။

☞ (ဋ္ဌ၊ ၃-၃၃)ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။
 တံ၊ ထိုသံယောဇနပရိယာယ ဓမ္မဒေသနာကို။ ဒေသေတုကာမော၊ ဟောလို
 သည်ဖြစ်၍။ အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ အာဝုသော ဘိက္ခဝေ-ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ အာဝု-
 သောတိ၊ အာဝုသော-ဟူ၍။ အဝတော၊ ဆိုမူ၍။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေ
 ဟူ၍။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါလာပေါ နာမ၊ ဘုရားတို့၏ ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ဇန အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်သာရိ

ပုတ္တရာ မထေရ်သည်ကား။ “ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမာနံ၊ တူသော။ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ န ကရိယာမိ၊ မပြုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဂါရဝဝံသေန၊ ရိုသေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သာဝကနံ၊ တပည့်တို့၏။ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ ကရာဇန္ဓော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ “အာဝုသော ဘိက္ခဝေ”တိ၊ အာဝုသော ဘိက္ခဝေ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေဒဝေါစာတိ၊ တေဒဝေါစ-ဟူသည်ကား။ “အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ္စ အာဝုသော ပုဂ္ဂလံ ဒေသေဿာမိ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနဉ္စ”တိ၊ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ္စ အာဝုသော ပုဂ္ဂလံ ဒေသေဿာမိ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနဉ္စ-ဟူသော။ ဧတံ ဓမ္မဒေသနာပဒံ၊ ဤတရားဒေသနာပုဒ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တသ္မိံ ပန ရတနပါယာဒေ၊ ထိုရတနာဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်၌ကား။ အဓိဝတ္ထော၊ စွဲ၍တည်သော။ ကော၊ တပါးသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဖြစ်သော နတ်သားသည်။ ဗုဒ္ဓေဟိ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ သာဝကေဟိ ဝါ၊ သာဝကတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာကို။ အာရဒ္ဓမတ္တာယယေဝ၊ အားထုတ်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ “အယံ ဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်။ ဥတ္တာနိကာ၊ ပေါ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ(ဒေသနာ)၊ ဤဒေသနာသည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ(ဒေသနာ)၊ ဤဒေသနာသည်။ ဈာနနိဿိတာ၊ ဈာန်ကိုမှီသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ(ဒေသနာ)၊ ဤဒေသနာသည်။ ဝိပဿနာနိဿိတာ၊ ဝိပဿနာကိုမှီသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ(ဒေသနာ)၊ ဤဒေသနာသည်။ မဂ္ဂနိဿိတာ၊ မဂ်ကိုမှီသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ(ဒေသနာ)၊ ဤဒေသနာသည်။ ဖလနိဿိတာ၊ ဖိုလ်ကိုမှီသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ(ဒေသနာ)၊ ဤဒေသနာသည်။ နိဗ္ဗာနနိဿိတာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမှီသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော ပိ၊ ထိုသောတာပန်ဖြစ်သော နတ်သားသည်လည်း။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာကို။ အာရဒ္ဓမတ္တာယ၊ အားထုတ်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ “ယေန နိဟာရေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ မယံ၊ ငါ၏။ အယေျန၊ အရှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တ-

တ္ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ အာ-
ရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်၏။ အယံ ဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်။ ဝိပဿနာဂါဠှ၊
ဝိပဿနာသို့ သက်ဝင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး
ကုန်သော။ မုခေဟိ၊ အစတို့ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ကထေဿတိ၊
ဟောလတ္တံ့။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ကောဋီ-
သတသဟဿဒေဝတာ၊ ကုဋေတသိန်းသော နတ်တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ သောတာပန္နာဒိနံ၊ သောတာ-
ပန်အစရှိကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ ပန၊ အပိုင်း
အခြားသည်ကား။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ (ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ အညာသိ၊
သိ၏။) ဒေသနာယ၊ ဒေသနာအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ တော်လျော် သင့်မြတ်
လျောက်ပတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မယံ၊ ငါ၏။ အယျကဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ သဓဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒဿာမိ၊
ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်။
မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “သဓဓု သဓဓု အယျာ”
တိ၊ သဓဓု သဓဓု အယျ-ယူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဒေဝရာဇေန၊ နတ်တို့၏မင်းသည်။ သဓဓုကာရေ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒိန္နော၊
ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိဝါရကပါသာဒသဟဿေ၊ အခြံအရံဖြစ်သော တ-
ထောင်သော ပြာသာဒ်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စွဲ၍တည်ကုန်သော။ သဗ္ဗာဝ၊ အလုံး
စုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သဓဓုကာရံ၊ ကောင်း
ချီးကို။ အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ သဓဓုကာရသဒ္ဓေန၊
ကောင်းချီးပေးခြင်း၌ဖြစ်သော အသံဖြင့်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပုဗ္ဗာ-
ရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံတော၌။ ဝသနဒေဝတာ၊ နေကုန်သောနတ်တို့သည်။ (သဓဓု-
ကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။) တာသံ၊ ထို ပုဗ္ဗာရုံတော၌ နေ-
ကုန်သောနတ်တို့၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ဂါဝုတမတ္ထေ၊ တစ်ဂါဝုတ် အတိုင်း
အရှည်ရှိသောအရပ်၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ (သဓဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။
အဒိဿ၊ ပေးကုန်၏။) တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အဗုယောဇနေ၊ ယူဇနာခွဲသော
အရပ်၌။ ယောဇနေ၊ တစ်ယူဇနာရှိသောအရပ်၌။ (ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။)
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တစ်
ခုသောစကြဝဠာ၌။ ဒီဿ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဧက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။
တိသု၊ သုံးခုကုန်သော။ ဧက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဒသ-
သဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့ကိုတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့

သည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့
၏။ သာဓုကာရသဒ္ဓေန၊ ကောင်းချီးပေးခြင်း၌ ဖြစ်သော အသံဖြင့်။ ပထဝီ-
ဟေဋ္ဌာ၊ မြေ၏ အောက်၌။ နဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ အာ-
ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတဒေဝတာစ၊ တည်သောနတ်တို့သည် လည်း
ကောင်း။ (သာဓု ကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။) တတော၊
ထိုနောက်မှ။ အဗ္ဘဝလာဟကာ၊ ပြုကတေ့သော တိမ်တိုက်ကိုဖြစ်စေတတ် ကုန်
သော။ ဥဏ္ဍဝလာဟကာ၊ ပူသောတိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သိတ-
ဝတာဟကာ၊ အေးသောတိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်သော။ ဝဿဝလာ-
ဟကာ၊ မိုးတိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်သော။ (ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။)
စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ (ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်။) စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။
တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။
ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ယာမာ၊
ယာမာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သုယာမော၊ သုယာမ
အမည်ရှိသော။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၃၄) ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ
၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တုသိတော၊ သန္တုသိတ-အမည်ရှိ
သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ နိမ္မာနရတီ၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။
ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သုနိမ္မိတော၊ သုနိမ္မိတ-မည်သော။ ဒေဝရာဇာ၊
နတ်မင်းသည်။ ဝသဝတ္ထိ၊ ဝသဝတ္ထိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။
ဝသဝတ္ထိ၊ ဝသဝတ္ထိဘုံ၌ဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ဗြဟ္မပါရိ-
သဇ္ဇာ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြဟ္မပူရောဟိတာ၊ ဗြဟ္မပူရောဟိ
တာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာဗြဟ္မာနော၊ မဟာဗြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။
ပရိတ္တာဘာ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာဘာ၊ အပ္ပမာဏာဘာ
ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာဘဿရာ၊ အာဘဿရာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိတ္တသုဘာ၊
ပရိတ္တသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏသုဘာ၊ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်
ကုန်သော။ သုဘကိဏှာ၊ သုဘကိဏှာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဟပ္ပလာ၊ ဝေ
ဟပ္ပလ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အဝိဟာ၊ အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ အတပ္ပ၊
အတပ္ပါဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ သုဒဿာ၊ သုဒဿာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သုဒဿီ၊
သုဒဿီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အကနိဋ္ဌာ၊ အကနိဋ္ဌာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝ-
တာ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ (သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။)

၀၀၀

၁။ ပထဝိဋ္ဌကနာဂါ စ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ အာကာသဋ္ဌကဒေဝတာ စ=(ဆဋ္ဌ)

ဣတိ၊ ဤသို့။ အသညေ စ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အရူပါ-
ဝစရသတ္တေ စ၊ အရူပါဝစရဗြဟ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
သောတာယတနပဝတ္တိဋ္ဌာနေ၊ သောတာယတန-၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော အရပ်၌။
သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သံဓုကာရံ၊ ကောင်း
ချီးကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ခိဏာသဝ မဟာဗြဟ္မာနော၊ ရဟန္တာဖြစ်သော
ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။ “အယံ သာဓုကာရသဒ္ဓေါ၊ ဤ ကောင်းချီးပေးသော
အသံသည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးမြတ်စွာတကား။ ပထဝိတလတော၊ မြေအပြင်
မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအကနိဋ္ဌလောကံ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာပြည် တိုင်အောင်။
အာဂတော၊ လာ၏။ ဧသော (သာဓုကာရသဒ္ဓေါ)၊ ဤ သာဓုကာရသဒ္ဓါ
သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (ဥပ္ပန္နော)နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။”
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ “ဓမ္မသေနာပတိသာရိ-
ပုတ္တတ္ထရာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗာ-
ရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၏။ ရတနပါသာဒေ၊
ရတနာဖြင့်ပြီးသောပြာသာဒ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ သံယောဇနပရိယာယဓမ္မ-
ဒေသနံ၊ သံယောဇနပရိယာယ-ဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်၏။
အဓမ္မဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို သံယောဇနပရိယာယ-ဓမ္မဒေသနာကို
အားထုတ်ရာ၌။ ကာယသက္ခိဟိ၊ ကိုယ်တော်၏ မျက်မှောက်တို့သည်။ အဝိတံ၊
ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထို
ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း
သည်။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်၏။ ပုဗ္ဗာရာမဿ၊ ပုဗ္ဗာရုံ
ကျောင်း၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂါဝုတံ၊ တစ်ဂါဝုတ်သောအရပ်၌။
အစုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲသောအရပ်၌။ ယောဇနံ၊ တစ်ယူဇနာသောအရပ်၌။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပထဝိတလေန၊ မြေအပြင်ဖြင့်။ တိရိယံ၊
ဖီလာ၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တေန၊ စကြဝဠာအစွန်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆန္တံ၊ ပိုင်းခြားအပ်
သော။ သကလစက္ကဝါဠံ၊ အလုံးစုံသော စကြဝဠာသည်။ ဒသဟိ စက္ကဝါဠ-
သဟဿေဟိ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့မှ။ သန္တိပတိတာဟိ၊
စည်းဝေးကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်။ နိရန္တရံ၊ အခြားမလပ်သည်။
အဟောသိ၊ ဖြင့်၏။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၏။ နိသီဒနမတ္ထေ၊ နေရာမှ

၁။ အဂမံသု = (ဆဋ္ဌ)၊ ၂+၂။ အာရဂ္ဂနိတုဒနမတ္ထေ = (ဆဋ္ဌ)

၅၃၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ဒုကနိပါတ်]

ဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဥပရိမကောဋိယာ၊ လွန်သောအစွန်းဖြင့်။ သဋ္ဌိ
ဒေဝတာ၊ ခြောက်ဆယ်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ သုခုမတ္တဘာဝေ၊ သိမ်
မွေ့နူးညံ့သော အတ္တဘောတို့ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။
“ဣဒံ ကောလာဟလံ”၊ ဤ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံသည်။ မဟန္တံ
ဝတ၊ ကြီးမြတ်စွာတကား။ ဧတံ၊ ဤ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံသည်။
ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဥပ္ပန္နံ) န ခေါ်၊ ဖြစ်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်း
သော စကြဝဠာ၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။
ကေစက္ကဝါဠေ၊ တစ်ခုသော စကြဝဠာ၌။ သန္နိပတိတဘာဝံ၊ စည်းဝေးသည်
၏အဖြစ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ ခိဋ္ဌာန်ခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ပရိသပရိမာဏေနော၊ ပရိသတ် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဿန္တိ၊
စေ။ မြင်လည်းမြင်တော်မူကုန်၏။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သာဝေန္တိ စ၊ ကြားလည်း
ကြားစေတော်မူကုန်၏။ သာဝကာနံ ပန၊ သာဝကတို့အားလုံး။ အဓိဋ္ဌာနံ၊
အဓိဋ္ဌာန်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယေရော၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍။
သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ “စက္ကဝါဠပရိယန္တော၊ စကြ-
ဝဠာအဆုံးရှိသော။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ ပရိသာပိ၊ ပရိသတ်သည်သည်။ မံ၊
ငါ့ကို။ ပဿတု၊ မြင်စေသတည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောသော။
မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓဉ္စ၊ တရားသံကိုလည်း။ သုဏာတု၊ ကြားစေသတည်း။” ဣတိ၊
ဤသို့။ မဟဂ္ဂတစိတ္တေန၊ စတုတ္ထဈာန်လျှင်အခြေရှိသော ဣဒ္ဓိဝိဓ-အဘိညာဉ်
ဟုဆိုအပ်သော မဟဂ္ဂုတ်စိတ်ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်၏။ အဓိဋ္ဌိတ-
ကာလတော၊ အဓိဋ္ဌာန်သောကာလမှ။ ပဠာယ၊ စ၍။ ဒက္ခိဏဇာဏုပဿေ စ၊
လက်ယာပုဆစ်နိပ်ပြီးလည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠမှခဝဋ္ဌိယဉ္စ၊ စကြဝဠာမျက်
နှာရစ်၌လည်းကောင်း။ နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ “ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေ-
ရော နာမ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မည်သည်
ကား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ဒိသော၊ ရှည်ရှည်လော။
ရသော၊ တိုတိုလော။ ကာဠော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသလော။ သာမော၊

၁။ ဟလာဟလံ။ ကလာဟလံ(?) (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဒ္ဓန္တမပါ။

ရွှေသောအဆင်းရှိသလော။ သြဒါတော၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တဗ္ဗကာရဏံ၊ ဆိုခြင်း၏အကြောင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ နိဿိန္နာနံ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့အားလည်း။ အဘိမုခေယေဝ၊ ရွှေတူရူတည့်တည့်၌သာလျှင်။ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်၏။ နာမဇ္ဈေ၊ ကောင်းကင်၏အလယ်၌။ ဌိတစန္ဒော ဝိယ၊ တည်သောလ-ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ (ဌ၊ ဒု-၃၅) ဒေသေန္တဿာပိ၊ ဟောသည်လည်းဖြစ်သော။ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဒက္ခိဏဇာဏုပဿေ စ၊ လက်ယာပုဆစ်နံပါး၌လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယဉ္စ၊ စကြဝဠာမျက်နှာရစ်၌လည်းကောင်း။ နိဿိန္နာ၊ နေကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ကေသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုဏိံသု၊ ကြားကုန်၏။

ဝေံ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ ယေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ္စ အာဝုသောတိ၊ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ္စ အာဝုသော-ဟူသော။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ ဓမ္မဒေသနာကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထ၊ ထို အဇ္ဈတ္တသံယောဇန-ဒေသနာတော်၌။ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ-ဟူသည်ကား။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံတည်း။ ဗတိဒ္ဓါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ရူပါရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတည်း။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘုံ၌။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ကပ္ပဿ၊ မဟာကပ်၏။ စတုတ္ထမေဝ ကောဠာသံ၊ လေးခုမြောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော ဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယိ-အသင်္ချေယျကပ် ကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝသန္တိ၊ အကယ်၍ကား နေကုန်၏ရှင့်။ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကောဠာသေသု၊ သံဝဇ္ဇ၊ သံဝဇ္ဇဋ္ဌာယိ၊ ဝိဝဇ္ဇ-ကပ်ဟုဆိုအပ်သောအဖို့တို့၌။ ကမဘဝေါ၊ ကာမဘုံသည်။ သုညော၊ ဆိုတ်သည်။ တုဇ္ဈော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပဘဝေ၊ ရူပဘုံ၌။ ဗဟုံကာလံ၊ များစွာသောကာလပတ်လုံး။ (ကိဉ္ဇာပိ) ဝသန္တိ၊ အကယ်၍ကားနေကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့နေကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။

၁။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်-ဟု နိဿယဟောင်းရှိသည်ကို ဆဋ္ဌမူအရ ပြင်လိုက်သည်။
၂။ ရူပါရူပဘဝေ၊ ရူပဘုံအရူပဘုံ၌=(နိဿယမူဟောင်း)
၃။ ကိဉ္ဇာပိ စရန္တိ၊ အကယ်၍ကား ကျင်လည်ကုန်၏ရှင့်=(နိဿယမူဟောင်း)၊
၄။ ထိုသို့ကျင်လည်ကုန်သော်လည်း=(နိဿယမူဟောင်း)

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘုံ၌။ စုတိပဋိသန္ဓိယော၊ စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌။ (စုတိပဋိသန္ဓိယော၊ စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေတို့သည်။) အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ စုတိပဋိသန္ဓိယော၊ စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုံ၌။ အာလယောပိ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပတ္တနာပိ၊ ထိုဘုံ၌ဖြစ်ရလို၏-ဟု တောင့်တခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဘိလာသောပိ၊ ထိုဘုံ၌ ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း။ ဗဟု၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဘုံ၌။ (စုတိပဋိသန္ဓိယော၊ စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေတို့သည်။) အပ္ပ၊ နည်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုံ၌။ (အာလယောပိ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပတ္တနာပိ၊ ထိုဘုံ၌ဖြစ်ရလို၏-ဟု တောင့်တခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဘိလာသောပိ၊ ထိုဘုံ၌ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း။) အပ္ပေ၊ နည်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘုံသည်။ အဇ္ဈတ္တံ နာမ၊ အဇ္ဈတ္တ-မည်သည်။ ဇာတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပါရူပဘဝါ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့သည်။ ဗဟိဒ္ဓံ၊ နာမ၊ ဗဟိဒ္ဓါ-မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေ၊ အဇ္ဈတ္တ-ဟုဆိုအပ်သော။ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘုံ၌။ ဆန္ဒရာဂေ၊ ဆန္ဒရာဂသည်။ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနံ နာမ၊ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနံမည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါသင်္ခါတေသု၊ ဗဟိဒ္ဓါ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌။ ဆန္ဒရာဂေ၊ ဆန္ဒရာဂသည်။ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနံ နာမ၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနံမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဩရုမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်သို့ဖြစ်သော ကာမဘုံ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇနံတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနံ နာမ၊ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနံမည်၏။ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ၊ အထက်ဖြစ်သော ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံသို့ ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့် ကပ်တတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ (သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇနံတို့သည်။) ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနံ နာမ၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနံမည်၏။ တတြ၊ ထိုဩရုမ္ဘာဂိယာနိ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယာနိ-ဟူသော နှစ်ပါးသောပုဒ်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထတည်း။ ကာမာဓာတု၊ ကာမဓာတ်ကို။ ဩရုံ၊ ဩရ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ယာနိ၊ သံယောဇနာနိ၊ အကြင်သံယောဇနံတို့သည်။) တတ္ထ၊ ထို ယုတ်သောကာမဓာတ်သို့။ ဥပပတ္တိနိပ္ပာဒနုစော၊ ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ တံ ဩရုံ၊ ထိုယုတ်သော ကာမဓာတ်သို့။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (တာနိ သံယောဇနာနိ၊ ထိုသံယောဇနံတို့သည်။) ဩရုမ္ဘာဂိယာနိ၊ ဩရုမ္ဘာဂိယ-မည်ကုန်၏။ ရူပါရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ်ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ ဥဒ္ဓ-

ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ယာနိ သံယောဇနာနိ၊ အကြင်သံယောဇဉ်တို့သည်။) တတ္ထ၊ ထိုအထက်ဖြစ်သော ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ်၌။ ဥပပတ္တိနိပ္ပာဒနတော၊ ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ တံ ဥဒ္ဓံ၊ ထိုအထက်ဖြစ်သော ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ်သို့။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (တာနိ သံယောဇနာနိ၊ ထိုသံယောဇဉ်တို့သည်။) ဥဒ္ဓမ္မာဂိယာနိ၊ ဥဒ္ဓမ္မာဂိယမည်ကုန်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တပ္ပဘေဒေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနေန၊ ကာမဘုံ၌ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ဆန္ဒဏှဂနှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနော၊ အဇ္ဈတ္တသံယောဇန - မည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနေန၊ အထက်ဖြစ်သော ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ်၌ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ဆန္ဒဏှဂနှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနော၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇန-မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတံ ဥဘယမ္ပိ၊ ထို အဇ္ဈတ္တသံယောဇန၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇန ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောအမည်သည် လည်း။ လောကိယဿ၊ လောကီဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋနိဿိဘမဟာဇနဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကိုမှီသော လူအပေါင်း၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ န၊ ဗျုတ်။ ပန၊ စင်စစ်သော် ကား။ ဧတံ (ဥဘယံ)၊ ထို အဇ္ဈတ္တသံယောဇန၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇန ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောအမည်သည်။ ယေသံ၊ အကြင် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အာနာဂါမ်-ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဘဝေါ၊ ဘဝကို။ ဒေဓော၊ ကာမသုဂတိဘဝ၊ ရူပါရူပဘဝ-ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအပြားတို့ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဓော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ သောတာပန္နသကဒါဂါမ်အာနာဂါမိနံ၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အာနာဂါမ်-ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတသံ အရိယသဘာဝကနံ၊ ထို အရိယသဘာဝကတို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဟိ (တံ-ပါကဋ္ဌံ ကလောမိ)၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့။ မဟာအရဇညေ၊ ကြီးစွာသောတော၌။ ခဒိရဝနသဘလဝနာဒိ-နိ၊ ရှားတော၊ အင်ကြင်းတော အစရှိသည်တို့သည်။ ထမ္ဘော၊ သည်တိုင်။ တုလော၊ ထုပ်၊ သင်္ဘော၊ လျှောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ခဒိရဝနံ၊ ရှားတော။ သဘလဝနံ၊ အင်ကြင်းတော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမမေဝ၊ အမည်ကိုသာလျှင်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တတော၊ ထို ရှားတော၊ အင်ကြင်းတောမှ။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်တို့ကို။ တိက္ခာယံ၊ ထက်

စွာသော။ ကုဋ္ဌာရိယာ၊ ခေးမဖြင့်။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ ထမ္ဘာဒိသဏ္ဌာနေန၊ သည်တိုင် အစရှိသည်တို့၏သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ တစ္ဆိတာ၊ ရွှေချောအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ထမ္ဘော၊ သည်တိုင်။ တုလာ၊ ထုပ်။ သင်္ဃာဓော၊ လျောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လတန္တိ၊ ယသ၊ ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ၊ အပရိစ္ဆိန္ဒာဝေါ၊ မပိုင်းခြား အပ်သော ဘဝရှိသော။ ဗဟလကိလေသော၊ ထူထဲသော ကိလေသာရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်သည်။ ဧတံ နာမံ၊ ထို အဇ္ဈတ္တသံယောဇန၊ ဗဟိဒ္ဓါ-သံယောဇန-ဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအမည်ကို။ နု လတတိ၊ မရ။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတော၊ ပိုင်းခြား၍။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ တနုကော၊ ပါးသည်တို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ သောတာပန္နာ-ဒယောဝ၊ သောတာပန် အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ (ဧတံ နာမံ၊ ထို အဇ္ဈတ္တသံယောဇန၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇန-ဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော အမည်ကို။) လတန္တိ၊ ရကုန်၏။

စ ပန၊ ဆက်၍အထူး ဆိုဦးအံ့။ ဣမဿ အတ္တဿ၊ ဤအနက်ကို။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ယင်စွာပြုခြင်းငှာ။ ဣဒံ ဝစ္ဆကသာလောပမံ၊ ဤ နွားငယ်တို့၏ ထားရာဖြစ်သော တင်းကုပ်ဥပမာကို။ ဧဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ -ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ ဝစ္ဆကသာလံ၊ နွားငယ်တို့၏ ထားရာဖြစ်သော တင်းကုပ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အန္တော၊ တင်းကုပ်၏အတွင်း၌။ ခါ-ဣကော၊ သစ်ငုတ်တို့ကို။ ကောဇ္ဇေတွာ၊ စိုက်၍။ ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်တို့ကို။ ယော-တ္တေဟိ၊ ကြိုးလွန်တို့ဖြင့်။ (ဌ၊ ဒု-၃၆) ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့ချည်၍။ တေသု၊ ထိုသစ်ငုတ်တို့၌။ ဥပနိဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ချည်ကုန်၏။ ယေဒတ္တေသု၊ ကြိုးလွန်တို့သည်။ အပ္ပဟော-န္တေသု၊ မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကဏ္ဏေသုပိ၊ နားတို့၌လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ စာတ္ထ၊ ထိုတင်းကုပ်၌။ ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်တို့ကို။ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကုန်၏။ အန္တောသာလာယ၊ တင်းကုပ်၏အတွင်း၌။ ဩကာသေ၊ တည်ရာအရပ်သည်။ အဗ္ဗဟောန္တေ၊ မလောက်သည်ရှိသော်။ ဗဟိ၊ တင်းကုပ်မှအပ၌။ ခါဣကော၊ သစ်ငုတ်တို့ကို။ ကောဇ္ဇေတွာပိ၊ စိုက်၍လည်း။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကဗောန္တိ၊ ဖြုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ စကား၌။ ကောဝိ၊ အချို့သော။ ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်သည်။ အန္တောဗဒ္ဓေါ၊ အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိနိပန္နော၊ တင်းကုပ်မှအပ၌ ဝပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဝိ၊ အချို့သော။ (ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်သည်။) ဗဟိဗဒ္ဓေါ၊ တင်းကုပ်မှအပ၌ ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောနိပန္နော၊ အတွင်း၌ဝပ်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ အချို့သော၊ (ဝစ္ဆကော၊ နှားငယ်သည်။) အန္တောဗဒ္ဓေါ၊
 အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်။ နိပဇ္ဇော၊ ဝပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ အချို့သော။ (ဝစ္ဆကော၊ နှားငယ်
 သည်။) ဗဟိဗဒ္ဓေါ၊ အပ၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိယေဝ၊ အပ၌သာလျှင်။
 နိပဇ္ဇော၊ ဝပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ အချို့သော။ (ဝစ္ဆကော၊
 နှားငယ်သည်။) အန္တောပိ၊ အတွင်း၌လည်း။ အဗဒ္ဓေါဝ၊ မဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍
 သာလျှင်။ စရတိ၊ လျည့်လည်၏။ ဗဟိပိ၊ အပ၌လည်း။ အဗဒ္ဓေါဝ၊ မဖွဲ့အပ်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ စရတိ၊ လျည့်လည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။
 အန္တောဗဒ္ဓဿ၊ အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိနိပဇ္ဇဿ၊ အပ၌ဝပ်သော
 နှားငယ်၏။ ဗန္ဓနံ၊ အဖွဲ့ကြီးသည်။ ဒိဿံ၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ
 (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော (ဝစ္ဆကော)၊ ထိုနှားငယ်သည်။ ဥဏှာဒိပိဋ္ဌိတော၊ အပူ
 စသည်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။
 ဝစ္ဆကာနံ၊ နှားငယ်တို့၏။ အဗန္တရေ၊ အတွင်း၌။ နိပဇ္ဇတိ၊ ဝပ်၏။ ဗဟိဗဒ္ဓေ၊
 အပ၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောနိပဇ္ဇပိ၊ အတွင်း၌ဝပ်သော နှားငယ်၌လည်း။
 သေဝ နယော၊ ဤနည်းသည်လျှင် နည်းရှိ၏။ ယော ပန၊ အကြင်နှားငယ်
 သည်ကား။ အန္တောဗဒ္ဓေါ၊ အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောနိပဇ္ဇော၊
 အတွင်း၌ဝပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍
 အတွင်း၌ဝပ်သော နှားငယ်၏။ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့ကြောင်းဖြစ်သော ကြီးသည်။
 ရဿံ၊ တိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟိဗဒ္ဓေ၊ အပ၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။
 ဗဟိနိပဇ္ဇပိ၊ အပ၌ဝပ်သော နှားငယ်၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤနည်း
 သည်လျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ဥတောပိ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ၊ ထိုအတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍ အတွင်း၌ဝပ်သော နှားငယ်၊
 အပ၌ ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍ အပ၌ဝပ်သော နှားငယ်တို့သည်။ ဒိဝသမ္ပိ၊
 တနေပတ်လုံးလည်း။ ခါဏုကံ၊ သစ်ငုတ်သို့။ အနုပရိဂန္တော၊ အစဉ်လျှောက်
 ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်ငုတ်ရှိရာ အရပ်၌သာလျှင်။ သယန္တိ၊ အိပ်ရကုန်
 ၍။ ယော ပန၊ အကြင်နှားငယ်သည်ကား။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အဗဒ္ဓေါ၊
 မဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတင်းကုပ်၏ အတွင်း၌သာလျှင်။ ဝစ္ဆကာနံ၊
 နှားငယ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဝိစရတိ၊ လျည့်လည်၏။ ကဏ္ဏေ၊ နား၌။
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဝစ္ဆကာနံ၊ နှားငယ်တို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ ဝိသ-
 ဌော၊ လွှတ်အပ်သော။ သီလ ဝါ၊ ချမ်းသာသော အလေ့ရှိသော။ အယံ
 ဝစ္ဆကော၊ ဤနှားငယ်သည်။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေပတ်လုံးလည်း။ အညတ္ထ၊ တပါး
 သော အရပ်သို့။ အဂန္တော၊ မသွားမူ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအတွင်းဖြစ်သောအရပ်၌

သာလျှင်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ ဗဟိ၊ အပ်၌။ အဗဒ္ဓေ၊ မဖွဲ့အပ်သည် ရှိသော်။ တတ္ထေဝ၊ ထို အပ်ဖြစ်သောအရပ်၌သာလျှင်။ ဝိစရန္တေပိ၊ လှည့်လည် သော နွားငယ်၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ ဝတ္ထကသာလာ ဝိယ၊ နွားငယ်တို့၏ ထားရာဖြစ်သော တင်းကုပ်ကဲ့သို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဘဝ၊ ဘဝတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝတ္ထကသာလာယံ၊ နွားငယ်တို့၏ ထားရာ ဖြစ်သော တင်းကုပ်၌။ ခါဏုကာ ဝိယ၊ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာခါဏုကော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော သစ်ငုတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ [ဤ၌နိဿယမူဟောင်းတွင်-ခါဏုကာ ဝိယ၊ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့-အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ခါဏုကော၊ သစ်ငုတ်၌-ဟု အဝိဇ္ဇာကို ရှေ့ဝါကျ၌။ ခါဏုကော-ကို ခါဏုကော-ဟုနောက် ဝါကျ၌ထားသည်။] ဝတ္ထက ဗန္ဓနယောတ္တံ ဝိယ၊ နွားငယ်ကိုဖွဲ့ကြောင်း ဖြစ်သော ကြိုးကဲ့သို့။ သေသသံယောဇနာနိ၊ ကြွင်းသောသံယောဇဉ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ- နိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝတ္ထက ဝိယ၊ နွားငယ်တို့ကဲ့သို့။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တသတ္တာ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ အပ်ကုန်၏။ အန္တောဗဒ္ဓေါ၊ အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ အပ်၌။ သယိ- တဝတ္ထကော ဝိယ၊ ဝပ်သောနွားငယ်ကဲ့သို့။ ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘဝ၊ အရူပ- ဘဝတို့၌။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနော၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေ၊ ထို ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို ရူပ- ဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝသန္တိ၊ အကယ်၍ကားနေကုန်၏ရှင်။ ဗန- (တထာပိ)၊ ထိုသို့နေကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထို ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ဖြစ်သော သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်။ ကမာဝစရူပနိဗဒ္ဓမေဝ၊ ကမာဝစရဘုံနှင့်စပ်သော ဖွဲ့ကြောင်း သည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်သဘောဖြင့်။ (ကမာ- ဝစရူပနိဗဒ္ဓမေဝ၊ ကမာဝစရဘုံနှင့်စပ်သော ဖွဲ့ကြောင်းသည်သာလျှင်။ ဟော- တိ၊ ဖြစ်သနည်း?) အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သေးသော အနက်သဘော ဖြင့်။ (ကမာဝစရူပနိဗဒ္ဓမေဝ၊ ကမာဝစရဘုံနှင့်စပ်သော ဖွဲ့ကြောင်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌။ ပုထုဇ္ဇနော ပိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဧတေဟေဝ၊ ထို ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌ဖြစ်သော သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်

၁။ သေသသံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို = (ဆဋ္ဌ)။

ရေတုက်အပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သောပိ၊ ထိုရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ဖြစ်သော
 ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌။ ကိဉ္ဇာပိ
 ဝသတိ၊ အကယ်၍ နေ၏ရှင်။ ပန(တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင် နေသော်လည်း။
 အဿ၊ ထိုရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌ဖြစ်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သံယောဇနံ၊
 သံယောဇဉ်သည်။ ကာမာဝစရူပနိဗ္ဗေမေဝ၊ ကာမာဝစရဘုံနှင့် စပ်သော
 ဖွဲ့ကြောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟိဗဒ္ဓေါ၊ အပဉ္စဖွဲ့အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ အန္တောသယိတဝတ္ထကော ဝိယ၊ အတွင်း၌ဝပ်သော နွားငယ်ကဲ့သို့။
 ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရဘုံ၌။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေဒိ-
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော၊ ထို ကာမာဝစရဘုံ၌ဖြစ်သော
 အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရဘုံ၌။ ကိဉ္ဇာပိ ဝသတိ၊
 အကယ်၍ နေ၏ရှင်။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ပင်နေသော်လည်း။ အဿ၊ ထို
 ကာမာဝစရဘုံ၌ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်။
 ရူပါရူပဘဝူပနိဗ္ဗေမေဝ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံနှင့်စပ်သော ဖွဲ့ကြောင်းသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တောဗဒ္ဓေါ၊ အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အန္တော-
 နိပန္နော ဝိယ၊ အတွင်း၌ဝပ်သော နွားငယ်ကဲ့သို့။ ကာမာဝစရေ၊ ကာမာ-
 ဝစရဘုံ၌။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနော၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်တို့ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုကာမာဝစရဘုံ၌
 ဖြစ်သော သောတာပန် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သယမ္ပိ၊ မိမိတို့သည်
 လည်း။ ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရဘုံ၌။ ဝဘန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊
 ထို ကာမာဝစရဘုံ၌ ဖြစ်သော သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
 သံယောဇနမ္ပိ၊ သံယောဇဉ်သည်လည်း။ ကာမာဝစရူပနိဗ္ဗေမေဝ၊ ကာမာ-
 ဝစရဘုံနှင့် စပ်သောဖွဲ့ကြောင်းသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟိဗဒ္ဓေါ၊
 အပဉ္စဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိနိပန္နော ဝိယ၊ အပဉ္စဝပ်သော နွားငယ်ကဲ့သို့။
 ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ကို။ ဝေဒိ-
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ဖြစ်သော
 အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ
 ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ဖြစ်သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ သံယောဇနမ္ပိ၊ သံယောဇဉ်သည်လည်း။ ရူပါရူပဘဝူပနိဗ္ဗေမေဝ၊ ရူပဘုံ၊
 အရူပဘုံနှင့်စပ်သော ဖွဲ့ကြောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တော-
 အဗဒ္ဓေါ၊ အတွင်း၌ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောဝိစရဏဝတ္ထကော ဝိယ၊ အတွင်း၌
 လှည့်လည်သော နွားငယ်ကဲ့သို့။ ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရဘုံ၌။ ခိဏာ-
 သဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဗဟိအဗဒ္ဓေါ၊ အပဉ္စ

မဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ (ဌ၊ ဒု-၃၇) ဗဟိဝိစရဏဝစ္ဆကော ဝိယ၊ အပဉ္စလုညံ
လညံသောန္တားငယ်ကဲ့သို့။ ရူပါရူပဘဝေ၊ ရူပဘုံ၊ အရူဘုံ၌။ ခိဏာသဝေ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ သံယောဇနေသု ပန၊ သံယောဇဉ်
တို့တွင်ကား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-လည်းကောင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ-
လည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ-လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ (သံယောဇနာနိ)၊ ဤသံယောဇဉ်
တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားဆဲဖြစ်သော သတ္တဝါကို။ နိဝါရေန္တိ၊ ဓားမြစ်ကုန်
၏။ ဂတံ၊ သွားပြီးသောသတ္တဝါကို။ ပဋိအာနေန္တိ၊ တဖန်ဆောင်ကုန်၏။
ကာမစ္ဆန္တော၊ ကာမစ္ဆန္တ-လည်းကောင်း။ ဗျာပါဒေ၊ ဗျာပါဒ-လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ပန သံယောဇနာနိ၊
ဤသံယောဇဉ်တို့ကို။ သမာပတ္တိယာ ဝါ၊ သမာပတ်ဖြင့်မူလည်း။ အဝိက္ခမ္ဘေ-
တာ၊ မခွါမူ၍။ မဂ္ဂေန ဝါ၊ မဂ်ဖြင့်မူလည်း။ အသမုတ္တိန္တိတာ၊ အကြွင်းမဲ့
မဖြစ်မူ၍။ ရူပါရူပဘဝေ၊ ရူပဘုံ၊ အရူဘုံ၌။ နိဗ္ဗတိတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။
န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ကတမော စာဝုသောတိ၊ ကတမော စာဝုသော-ဟူသော။ ဣဒံ (ဝစနံ)၊
ဤစကားကို။ ယေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ယထာ နာမ၊
ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။
ရတနပေဋ္ဌာ၊ ရတနာပချုပ်တို့ကို။ ပဿေ၊ နှိပ်ပါး၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။
သမ္ပတ္တပရိသယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ဒွေ ဟတ္ထေ၊ နှစ်ဘက်
သောလက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော။
ရတနံ၊ ရတနာကို။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ရတနပေဋ္ဌံ၊ ရတနာပချုပ်ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ။ ဒတွာ၊
ပေး၍။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ (ရတနပေဋ္ဌမ္ပိ၊ ရတနာပချုပ်ကိုလည်း။)
တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဒဒေယျ (ယထာ)၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊
ဤအတူ။ “အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ္စ အာဝုသော ပုဂ္ဂလံ ဒေသေဿာမိ
ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနဉ္စ” တိ၊ အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ္စ အာဝုသော ပုဂ္ဂလံ ဒေသေ-
ဿာမိ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဇနဉ္စ-ဟူကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ
ပဒါနိ၊ ဤပုဒ်တို့ကို။ မာတိကာဝသေန၊ မာတိကာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဌပေတွာ၊
ထား၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဋ္ဌဝိဓာယ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ပရိသယ၊

ပရိသတ်အား။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ၊ ဝိတ္တာရကထံ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထို အဇ္ဈတ္တသံယောဇနဉ-အစရှိသော ဝိတ္တာရကထာ၌။ ဣဓာတိ၊ ဣဓ-ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သီလဝါဟောတိတိ၊ သီလဝါ ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေဟိ၊ လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ဖြင့်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအဝဉ်ဖြင့်။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ အကျဉ်းပြု၍။ “ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော” တိ ဣမိနာ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော သီလတို့၌။ ဇေဠကသီလံ၊ အကြီးအမြတ်ဖြစ်သော သီလကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ အကျယ်ခွဲ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပဝိဟာရဝါသိ၊ ဒီပ-မည်သောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော။ သုဓမ္မတ္ထရော၊ သုဓမ္မ ထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဿ၊ ထို သုဓမ္မထေရ်၏။ အန္တေဝါသိကော၊ အန္တေဝါသိကဖြစ်သော။ တိပိဋကစူဠနာဂတ္ထေရော ပန၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သော စူဠနာဂ မထေရ်သည်ကား။ အာဟ၊ ဆို၏။ (ကံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။) “ဥဘယတ္ထာပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသ ၌လည်း။ ပါတိမောက္ခသံဝရောဝ၊ မိမိကိုစောင့်သောသူကို အပါယ်စသည်တို့မှ လွတ်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ကို ကောင်းစွာစောင့်တတ်သောသီလကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ (ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ခွဲဦးအံ့။ ပါတိမောက္ခသံဝရေယေဝ၊ မိမိကိုစောင့်တတ်သောသူကို အပါယ်စသည်တို့မှ လွတ်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့ကို ကောင်းစွာစောင့်တတ်သော သဘောတရားသည်သာလျှင်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ ဣတရနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ တိဏိ ပန၊ သုံးပါးကုန်သော ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတ တို့သည်ကား။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဋ္ဌာနံ နာမ၊ ဆိုအပ်သောအရာမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုနုဇာနန္တော၊ ခွင့်မပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အာဟ၊ ဆို၏။ -ဣန္ဒြိယသံဝရော နာမ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ-မည်သည်ကား။ ဆဒ္ဒါရရက္ခာ-မတ္တကမေဝ၊ ခြောက်ဒွါရကို စောင့်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁။ ဧတ္ထိဝတာ စ တိရ= [ဆဋ္ဌ]   ၂။ သုဓမ္မတ္ထရော= [ဆဋ္ဌ]

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသည်။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီသဖြင့်။
 ပစ္စယပုတ္တိမတ္တကံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုဖြစ်စေခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပစ္စယသန္တိသိတံ၊ ပစ္စယသန္တိသိတံ-သည်။ ပဋိလဒ္ဓပစ္စယေ၊ ရအပ်သော ပစ္စည်း
 တို့ကို။ “ဣဒမတ္ထံ၊ ဤသို့ အချမ်းကို ဖျောက်ခြင်း၊ အပူကို ဖျောက်ခြင်း-စသော
 အကျိုးရှိ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇနမတ္တကံ၊ သုံး
 ဆောင်ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ နိပ္ပရိယာယေန၊
 မုချအားဖြင့်။ ပါတိမောက္ခသံဝရေဝ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ သည်သာလျှင်။
 သီလံ၊ သီလမည်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရ
 သီလသည်။ ဘိန္နော၊ ပျက်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဆိန္နသိသော၊ ပြတ်သော
 ဦးခေါင်းရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်၊ ခြေ၊ တို့ကို။
 ရက္ခိယတိ၊ စောင့်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗော ဝိယ၊ မဆိုအပ်သကဲ့
 သို့။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော ဣန္ဒြိယသံဝရသီလအစရှိသည်တို့ကို။ ရက္ခိယတိ၊
 စောင့်ရှောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ယဿ ပန၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ သော၊ ထို ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်။ အရောဂေါ၊
 အနာမရှိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိန္နသိသော၊ မပြတ်သောဦးခေါင်းရှိ
 သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်
 ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ ဝိယ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောဣန္ဒြိယ
 သံဝရသီလအစရှိသည်တို့ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ပါကတိကာနိ၊ ပြကတေ့ရှိသည်တို့ကို။
 ကက္ခော၊ ပြု၍။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ သီလဝါတိ ဣမိနာ၊ သီလဝါ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ပါတိမောက္ခ-
 သံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဥဒ္ဓိသိတော၊ အကျဉ်းပြု၍။ တံ၊ ထိုပါတိ
 မောက္ခသံဝရသီလကို။ ဝိတ္တာရေန္တော၊ ချဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ “ပါတိမောက္ခသံဝရ-
 သံဝုတော” တိအာဒိံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော-ဤသို့ အစရှိသည်ကို။
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာဟ၊ ဆို၏။)

(ဋ္ဌ၊ ဒု-၃၈) တတ္ထ၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော-အစရှိသောပါဌ်၌။
 ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတောတိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော-ဟူသည်ကား။
 ပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နောတိ၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော-ဟူသည်
 ကား။ အာစာရေန စ၊ အကျင့်နှင့်လည်းကောင်း။ ဂေါစရေန စ၊ ကျက်စား
 ရှာနှင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဏုမတ္တေသုတိ၊ အဏု
 မတ္တေသု-ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကေသု၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု-

တိ၊ ဝဇ္ဇေသု-ဟူသည်ကား။ အကုသလဓမ္မေသု၊ အကုသိုလ်တရားတို့၌။ ဘယ-
ဒဿာဝီတိ၊ ဘယဒဿာဝီ-ဟူသည်ကား။ ဘယဒဿိ၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုလေ့ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ သမာဒါယာတိ၊ သမာဒါယ-ဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
အာဒိယိတော၊ ယူ၍။ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသုတိ၊ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသု-ဟူ
သည်ကား။ တံ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယိတော၊ ကောင်း
စွာယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ အပိစ(အပရေ)၊ တပါးသော။ (နယော၊ နည်း
ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေ-
သုတိ၊ သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသု-ဟူသည်ကား။ သိက္ခာပဒေသု၊
သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သိက္ခာကောဠာသေသု၊ သိက္ခာအစုတို့၌။ ယံကိုဉ္စိ၊ အလုံးစုံ
သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကာယဒွါရ၌လည်း ဖြစ်သော။ ဝါစသိကံ ဝါ၊
ဝစီဒွါရ၌လည်းဖြစ်သော။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သော။ (သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ (သိက္ခာပဒံ)၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်
ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ အယံ၊ ဤ
ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ သီလဝါဟောတိ-အစရှိသောပါဌ်၌။ သခေ-
ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရတော ပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ သဗ္ဗာနိ၊
အလုံးစုံကုန်သော။ ပါတိမောက္ခသံဝရာဒီနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရာ-အစရှိကုန်
သော။ တောနိ ပဒါနိ၊ ဤပုဒ်တို့ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ (အမေဟံ၊
ငါတို့သည်။) ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဉ္စ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ-
သီလကိုလည်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိဘဇိတော၊
ဝေဖန်၍။ (မယာ၊ ငါသည်။) ဒဿိတံ၊ ပြအပ်ပြီ။ အညတရံ ဒေဝနိကာယန္တိ၊
အညတရံ ဒေဝနိကာယံ-ဟူသည်ကား။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ကာ-
မာဝစရဒေဝေသု၊ ကာမာဝစရနတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။
ဒေဝသဋ္ဌိ၊ နတ်အပေါင်းကို။ အာဂါမိ ဟောတိတိ၊ အာဂါမိ ဟောတိ-ဟူ
သည်ကား။ ဟေဠာ၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမဘုံသို့။ အာဂါမိ၊ လာသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂန္တာ ဣတ္တတ္တန္တိ၊ အာဂန္တာ ဣတ္တတ္တံ-ဟူသည်ကား။
ဣတ္တတ္တံ၊ ဤ လူ၏အဖြစ်သို့။ မာနုသကပဉ္စကုန္ဒဘာဝမေဝ၊ လူ၏ဥစ္စာဖြစ်သော
ခန္ဓာငါးပါး၏ အဖြစ်သို့သာလျှင်။ အာဂန္တာ၊ လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တတြူပပတ္တိကော ဝါ၊ ထိုမိမိဖြစ်ရာ ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း။
ဥပရူပပတ္တိကော ဝါ၊ အထက်ဖြစ်သောရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်လည်း
ကောင်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုန၊ တဖန်။ ဟေဠာဂါမိယေဝ၊ အောက်

၁။ ကာမာဝစရဒေဝသံဋ္ဌာသု=(ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်သော ကာမဘုံသို့ လာသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဣမိနာ အင်္ဂေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သုက္ခဝိပဿက ဖြစ်သော။ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနိကဘိက္ခုနော၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော ရဟန်း၏။ ဟေဋ္ဌမံ၊ အောက်၌ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဒ္ဒယဉ္ဇေဝ၊ မဂ်နှစ်ခုကိုလည်းကောင်း။ ဖလဒ္ဒယဉ္ဇေ၊ ဖိုလ်နှစ်ခုကိုလည်းကောင်း။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။

အညတရံ သန္တံ စေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ အညတရံ သန္တံ စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သမာပတ္တိသု၊ သမာပတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမာပတ္တိံ၊ စတုတ္ထဈာန် သမာပတ်ကို။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သာ၊ ထို စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို။ ပစ္စနိကကိလေသာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။ သန္တတ္တာ၊ ငြိမ်းရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သန္တာ၊ သန္တာ-ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။) တေဟေဝ စ ကိလေသေဟိ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ သာလျှင်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အညတရံ ဒေဝနိကာယန္တိ၊ အညတရံ ဒေဝနိကာယ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသဒေဝနိကာယေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့။ အနာဂန္တာဣတ္ထတ္တန္တိ၊ အနာဂန္တာ ဣတ္ထတ္တ-ဟူသည်ကား။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမံ ပဉ္စက္ခန္ဓဘာဝံ၊ ဤ ခန္ဓာငါးပါး၏အဖြစ်သို့။ အနာဂန္တာ၊ မလာမူ၍။ ဟေဋ္ဌပပတ္တိကော၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပရူပပတ္တိကော ဝါ၊ အထက်ဖြစ်သော သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ ဝါ၊ ထို မိမိတို့၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌သာလျှင်မူလည်း။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဣမိနာ အင်္ဂေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ သမာဓိကမ္မိကဿ၊ သမာဓိ၏အမှု၌ယှဉ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂါ စ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဖလာနိ စ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

ကာမာနုယေဝ နိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ ကာမာနုယေဝ နိဗ္ဗိဒါယ-ဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓာနမ္ပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာနံ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမတို့ကို။ နိဗ္ဗိန္ဒနတ္ထာယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥက္ကဏ္ဍနတ္ထာယ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယ-ဟူသည်ကား။ ဝိရဇ္ဇ-

နတ္ထာယ၊ တပိခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှာ။ နိရောဓာယာတိ၊ နိရောဓာယ-ဟူသည် ကား။ အပ္ပဝတ္တိကရဏတ္ထာယ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိပန္နော ဟောတီတိ၊ ပဋိပန္နော ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို။ ပဋိ- ပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ သော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သောတာပန္နဿ စ၊ သောတာပန်၏လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိနော စ၊ သကဒါဂါမိ၏လည်းကောင်း။ ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဂက္ခ- ယတ္ထာယ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသောရာဂ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အနာဂါမိမဂ္ဂဝိပဿနာ၊ အနာဂါမိမဂ်၏ ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝါနိယေဝါတိ၊ ဘဝါနိယေဝ-ဟူသည်ကား။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဘဝါနံ၊ ဘဝတို့၏။ ဣမိနာ၊ ဤ သော ဘဝါနံ-အစ ရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘဝရာဂက္ခယတ္ထာယ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ တပ်တတ်သော ရာဂ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အရဟတ္တမဂ္ဂ- ဝိပဿနာ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာက္ခယာယ ပဋိပန္နော ဟောတီတိ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၃၉) ဣမိနာပိ၊ တဏှာက္ခ- ယာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း။ သောတာပန္နသကဒါ- ဂါမိနိယေဝ၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်။ ပဉ္စကာမဂုဏ်က- တဏှာက္ခယကရဏတ္ထံ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ အနာဂါမိမဂ္ဂဝိပဿနာ၊ အနာဂါမိမဂ် ဝိပဿနာ ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော လောဘက္ခ- ယာယာတိ ဣမိနာပိ၊ သော လောဘက္ခယာယ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိ၏။ ဘဝလောဘက္ခယတ္ထာယ၊ ရူပဘုံ၌တပ်တတ် သော လောဘ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိပဿနာဝ၊ အရဟတ္တမဂ် ဝိပဿနာကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညတရံ ဒေဝနိကာယန္တိ၊ အညတရံ ဒေဝနိကာယံ-ဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓါဝါ- သေသေဝ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့တွင်သာလျှင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့။ အနာဂန္တာ ဣတ္ထတ္တန္တိ၊ အနာဂန္တာ ဣတ္ထတ္တိ ဟူသည်ကား။ ဣမံ ခန္ဓပဉ္စကဘာဝံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး၏အဖြစ်သို့။ အနာဂန္တာ၊ မလာမူ၍။ ဟေဋ္ဌ၊ ပပတ္တိကော၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပရူပပတ္တိကော ဝါ၊ အထက်ဖြစ်သော သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ့ ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ ဝါ၊ ထိုမိမိတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌သာလျှင်မူလည်း။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြု၏။

၂၅

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမေန၊ ပထမ-ဖြစ်သော။ အင်္ဂေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သုက္ခဝိပဿက-ဖြစ်သော။ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနိက ဘိက္ခုနေ၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသောရဟန်း၏။ ဟေဋ္ဌိမာနိ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တို့ကို။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သော။ (အင်္ဂေန၊ အကြောင်းဖြင့်။) သမာဓိကမ္ပိကဿ၊ သမာဓိ၏ အမှု၌ ယှဉ်သော ရဟန်း၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တို့ကို။ (ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) “သော ကာမာန” န္တိဣမိနာ၊ သော ကာမာန-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနံ၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိတို့၏။ ပဉ္စကာမဂ္ဂုဏ်ကရာဂက္ခယာယ၊ ငါးပါးသောရာဂ၏ကုန်ခြင်းငှာ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အနာဂါမိမဂ္ဂဝိပဿနာ၊ အနာဂါမိမဂ် ဝိပဿနာကို။ (ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) “သော ဘဝါနံ-ယေဝါ” တိ ဣမိနာ၊ သော ဘဝါနံယေဝ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ အနာဂါ-မိဿ၊ အနာဂါမိ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိပဿနာ၊ အရဟတ္တမဂ် ဝိပဿနာကို။ (ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) “သော တဏှာက္ခယာယာ” တိ ဣမိနာ၊ သော တဏှာက္ခယာယ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိနံ၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမိတို့၏။ ပဉ္စကာမဂ္ဂုဏ်ကတဏှာက္ခယာယ၊ ငါးပါးသော ကာမဂ္ဂုဏ်လျှင်၊ အင်္ဂုရိသော တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းငှာ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အနာဂါမိမဂ္ဂဝိပဿနာ၊ အနာဂါမိမဂ် ဝိပဿနာကို။ (ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) “သော လောဘက္ခယာယာ” တိ ဣမိနာ၊ သော လောဘက္ခယာယ-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ အနာဂါမိနေ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏။ တဝလောဘက္ခယာယ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ၌ တပ်တတ်သော လောဘ၏ ကုန်ခြင်းငှာ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိပဿနာ၊ အရဟတ္တမဂ် ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ မုခေဟိ၊ မုတို့ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ယံသာနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဒေသနာ-ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ကောဋိသတသဟဿဒေဝတာ၊ ကုဋေတသိန်းသောနတ်တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သောတာပန္နဒီနံ၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်သာလျှင်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဣမသ္မိံ သမာဂမေ၊ ဤသံယောဇနပရိယာယဒေသနာကိုဟောသော အစည်းအဝေး၌။ (ကောဋိသတ-

သဟဿဒေဝတာ၊ ကုဋေတသိန်းသော နတ်တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု)ယထာ စ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (သောတာပန္နာဒိနံ၊ သောတာပန်အစရှိကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ န ဟောတိ)ယထာ စ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ (တထာ)၊ ထိုအတူ။ မဟာသမယသုတ္တေ စ၊ မဟာသမယသုတ်၌ လည်းကောင်း။ မင်္ဂလသုတ္တေ စ၊ မင်္ဂလသုတ်၌လည်းကောင်း။ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ္တေ စ၊ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်၌ လည်းကောင်း။ ကောဋိသတသဟဿဒေဝတာ၊ ကုဋေတသိန်းသော နတ်တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သောတာပန္နာဒိနံ၊ သောတာပန် အစရှိကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

သမစိတ္တာဒေဝတာတိ၊ သမစိတ္တာ ဒေဝတာ-ဟူသည်ကား။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ သုခမဘာဝသမတာယ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမစိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဟိ(ဝိတ္တာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ သုခမေ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ စိတ္တသရိက္ခကေ၊ စိတ်နှင့်တူကုန်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ မာပေသံ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမစိတ္တာ နာမ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည် မည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပဇနပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ သမစိတ္တာ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) “ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သမာပတ္တိတာဝံ၊ သမာပတ်ကိုသာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ သမာပတ္တိတာမော ပန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းကိုကား။ န ကထိတော၊ မဟောအပ်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပက္ခောသိတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏။ ထာမံ၊ အစွမ်းကို။ ကထာပေဿာမ၊ ဟောစေကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်း။ ကေစိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)ပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ သမစိတ္တာ၊ သမစိတ္တမည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) “ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ကေန၊ တပါးသော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ သမာပတ္တိပိ၊ သမာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိတာမောပိ၊

သမာပတ်၏ အစွမ်းကို လည်းကောင်း။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ကော၊
အဘယ်သူသည်။ ဣမံ သမာဂမံ၊ ဤအစည်းအဝေးသို့။ သမ္ပတ္တော နု ခေါ်၊
ရောက်သနည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ (ဣမံ သမာဂမံ၊ ဤအစည်းအဝေး
သို့။) န သမ္ပတ္တော နု ခေါ်၊ မရောက်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကယမာ-
နာ၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အသမ္ပတ္တဘာ-
ဝံ၊ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ (ဋ္ဌ၊ ၃-၄၀) ပက္ခောသိတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော၊
ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော
နတ်တို့သည်လည်း။ ကေစိတ္တာ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ) ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ သမစိတ္တာ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိကုန်
သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို။ (ဝေံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) - အနာဂတေ၊
နောင်သောအခါ၌။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု
ဝါ၊ ရဟန်းယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်
လည်းကောင်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း။ မနုဿော ဝါ၊
လူသည်လည်းကောင်း။ “အယံ ဒေသနာ၊ ဤဒေသနာကို။ သာဝကဘာသိတာ၊
သာဝကသည် ဟောအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂါရဝံ၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်
၏ အဖြစ်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပက္ခော-
သိတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ ဣမံ ဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို။ သဗ္ဗညုဘာသိတံ၊
သဗ္ဗညုဘုရားသည်ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဝေံ၊ ဤ
သို့ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ဂရုဘာဝနီယာ၊
အလေးအမြတ် စိတ်ဖြင့်ပွားစေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သဗ္ဗာဝံ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်သာလျှင်။ ကေစိတ္တာ၊ တူမျှသော စိတ်ရှိ
ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ (တသ္မာ) ပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။
သမစိတ္တာ၊ တူမျှသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရမ္ပိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ (ဝေံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) - ဟိ (ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထို နတ်တို့သည်။ ကေသမာပတ္တိလာဘိနိယော
ဝါ၊ တူမျှသောသမာပတ်ကို ရခြင်းရှိကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ကောရမ္မဏလာဘိနိယော ဝါ၊ တခုတည်းသောအာရုံကိုခြင်းရှိကုန်သည်လည်း။
အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ သမစိတ္တာ၊ တူမျှသော
စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဟဋ္ဌာတိ၊ ဟဋ္ဌာ-ဟူသည့်ကား။ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ကုန်၊ အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းကုန်၏။ အာမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ပမောဒိတာ၊ အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ သာဓူတိ (ဧသော-သဒ္ဓေါ၊) သာဓု-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ အာယာစနတ္ထေ၊ တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌။ (ပဝဇ္ဇော၊ ဖြစ်သော။) နိပါ-တော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယာတိ၊ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ-ဟူသည့်ကား။ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ အနုကမ္ပံ ကာရုညံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော သနားခြင်းကို။ အနုဒ္ဓယံ၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ အနုကမ္ပံတဗ္ဗကိစ္စံ၊ အစဉ်သနားဖွယ်ကိစ္စသည်။ န ဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယသ္မိံ ဒိဝဿ၊ အကြင်နေ၌။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သူကရခတလေဏဒ္ဓါရေ၊ သူကရခတ-မည်သောလိုက်၏တံခါး၌။ ဘာဂိနေယျဿ ဒိသနုခပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ တူဖြစ်သော ဒိသနုခ-မည်သော ပရိဗ္ဗာဇအား။ ဧဝဒနာကမ္ပဋ္ဌာနေ၊ ဧဝဒနာကမ္ပဋ္ဌာန်းကို။ ကထိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်ရှိသော်။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ယပ်ဝန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဗီဇယမာနေ၊ ယပ်ခတ်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဝဇ္ဇိတဘောဇနံ၊ ခူးအပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ခုဒ္ဓံ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဝိနာဒေန္တော ဝိယ စ၊ ပယ်ဖျောက်ရသောသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ သဇ္ဇိတ-ပသာမနံ၊ စီရင်အပ်သော တန်ဆာကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္ဇန္တော ဝိယ စ၊ စုပ်သောသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သာဝကပါရမိညဏဿ၊ သာဝကပါရမိညဏ်၏။ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ ယေဝ ဒိဝဿ၊ ထိုနေ၌သာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုကမ္ပိတော နာမ၊ အစဉ်သနားအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အဝဿသာနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမှ ကြွင်းကုန်သော။ တံ ဌာနံ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်သို့။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ ဒေဝ-မနုဿာနံ၊ နတ်လူအပေါင်းတို့အား။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါ-ယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရားသည်။ ဂစ္ဆ-တု၊ ကြွတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။

ဗလဝါ ပုရိသောတိ (ဧတ္ထ)၊ ဗလဝါ ပုရိသော-ဟူသော ဤပါဌ်၌။
ဟိ (ကာရဏံ)၊ အကြောင်းကို။ (ဧဝံ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ မယာ၊
ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသော ယောက်ျားသည်။
ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော ယောက်ျားသည်သာ
လျှင်။ (ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ သမိဉ္ဇနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊
ပြုခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။) တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဗလဝါ
ပုရိသောတိ၊ ဗလဝါပုရိသောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သမ္ပုဓေ ပါတုရဟောသိ-
တိ၊ သမ္ပုဓေ ပါတုရဟောသိ-ဟူသည်ကား။ သမ္ပုဓဋ္ဌာနေ၊ ရွှေတူရူဖြစ်
သောအရပ်၌။ ပုရတောယေဝ၊ ရွှေ၌သာလျှင်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ တေဒဝေါစာတိ၊ ဘဂဝါ တေဒဝေါစ-ဟူသည်
ကား။ “ဣဓ သာရိပုတ္တာ” တိအာဒိနာ၊ ဣဓ သာရိပုတ္တ-ဤသို့အစရှိသော။
နယေန၊ နည်းဖြင့်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အာဂမနကာရဏံ၊ ကြွလာခြင်း
၏အကြောင်းကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အယ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။
ဧဝံ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်။
“ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဗာလော၊ မိုက်သော။ အကတညူ၊ အရာ
ဌာနအထူး၌ မလိမ္မာသော။ ဘိက္ခု ဝါ၊ ရဟန်းယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။
ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဥပါသကော ဝါ၊ ဒါယကာ
ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာ ဝါ၊ ဒါယိကာမိန်းမသည်လည်း
ကောင်း။ ‘သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဗဟန္တံ၊ များ
စွာသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အလတ္တံ၊ ပြီ။ သမ္မာသမ္ပုဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏များစွာသောပရိသတ်ကို
ရခြင်းကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်
ဖြစ်၍။ ဥဿယာယ၊ ငြုစူခြင်းဖြင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေတုံ၊ ထစေ
ခြင်းငှာ။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ စိန္တေယျ၊
အကယ်၍ ဤငြားအံ့။ သော၊ ထိုကြံသောပရိသတ်သည်။ မယံ၊ ငါဘုရား၌။
ဣမံ မနောပဒေါသံ၊ ဤစိတ်နှလုံးဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းကို။ ကတော၊ ပြု၍။
အပါယေ၊ အပါယ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။” ဣတိ (ဧဝံ)၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်။ (အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်။) အယ၊ ထိုအခါ၌။
အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။

ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧတံ “ဣဓ သာရိပုတ္တံ” တိအာဒိ
ဝစနံ၊ ဧတံ “ဣဓ သာရိပုတ္တံ” ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အဝေါ၊
မိန့်တော်မူ၏။

☞ (ဋ္ဌ-ဒု၊ ၄၁) ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အာဂမန-
ကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏။ ထာမံ၊ အစွမ်းကို။ ကထေတုံ၊
ဟောတော်မူခြင်းငှာ။ တာ ခေါ် ပန သာရိပုတ္တံ ဒေဝတာ ဒသပိ ဟုတွာ-
တိအာဒိ၊ တာ ခေါ် ပန သာရိပုတ္တံ ဒေဝတာ ဒသပိ ဟုတွာ-ဤသို့အစရှိ
သော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို တာ ခေါ် ပန-အစရှိ
သောပါဌ်၌။ ယသဝသေန ဝါ၊ အခြံအရံ၏ အစွမ်းဖြင့်မူလည်း။ အတ္ထံ၊
အနက်ကို။ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ သမာပတ္တိဝသေန
ဝါ၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်မူလည်း။ (အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဟရိတုံ၊
ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။) တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ယသဝသေန၊ အခြံ
အရံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ (အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အာဟရိ-
တဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။) မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာ၊
နတ်တို့သည်။ ဒသ ဒသ၊ တစ်ကျိပ် တစ်ကျိပ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။
ဧကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ တာဟိ၊ ထိုနတ်
တို့အောက်။ အပ္ပေသက္ခတရာ၊ တန်ခိုးနည်းကုန်သော။ (ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။)
ဝီသတိ ဝီသတိ၊ နှစ်ကျိပ်နှစ်ကျိပ်တို့သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဧကဋ္ဌာနေ၊
တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့အောက်။
အပ္ပေသက္ခတရာ၊ အထူးသဖြင့်တန်ခိုးနည်းကုန်သော။ ပ။ သဋ္ဌိ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ကျိပ်
ခြောက်ကျိပ်တို့သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဧကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော
အရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ပန၊ ယသ၏အစွမ်းဖြင့် အနက်ကိုဆောင်အပ်
သည်မှတပါး သမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့် အနက်ကိုဆောင်အပ်သည်ကို ဆိုဦး
အံ့။ သမာပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယာဟိ၊ အကြင်နတ်
တို့သည်။ ပဏီတာ၊ မြတ်သော။ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွား
စေအပ်၏။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ သဋ္ဌိ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ကျိပ်တို့
သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ဧကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော အရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊
ရပ်ကုန်၏။ ယာဟိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ တတော၊ ထိုခြောက်ကျိပ်အောက်။
ဟိနတရာ၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်သော။ (သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို။ ဘာဝိတာ၊
ပွားစေအပ်၏။) တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ပညာသ ပညာသ၊ ငါးကျိပ်ငါးကျိပ်

တို့သည်။ ။ပ။ ယာဟိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ တတော၊ ထိုငါးကျိပ် ငါးကျိပ် အောက်။ ဟိနတရာ၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်သော။ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ။ပ။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဒသ ဒသ၊ တစ်ကျိပ် တစ်ကျိပ်တို့သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ကေဠာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။ [ဤ၌-ယာဟိ ဝါ ဟိနာ ဘာဝိတာ၊ တာ ဒသ ဒသ၊ ကေဠာနေ အဋ္ဌသု။ -ဟူသောဝါကျ နိဿယတွင်မပါ။ ယာဟိ ဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဟိနာ၊ ယုတ်သော။ (သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို။) ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်၏။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဒသ ဒသ၊ တစ်ကျိပ် တစ်ကျိပ်တို့သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ကေဠာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။ -ဟု ယောဇနာရာ၏။ -စာတည်း။] ယာဟိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ တတော၊ ထိုတစ်ကျိပ် တစ်ကျိပ်အစရှိသော နတ်တို့သည် ပွားစေအပ်သော သမာပတ်ထက်။ ပဏီတတရာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော။ (သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို။) ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်၏။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဝိသတိ ဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်နှစ်ကျိပ်တို့သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ကေဠာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။) ယာဟိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ တတော၊ ထိုနှစ်ကျိပ် နှစ်ကျိပ်-အစရှိသောနတ်တို့သည် ပွားစေအပ်သော သမာပတ်ထက်။ ပဏီတတရာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော။ ။ပ။ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ သဠိ သဠိ၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ကျိပ်တို့သည်။ (ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။) ကေဠာနေ၊ တစ်ခုတည်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏။

အာရဂ္ဂကောဋိနိတုဒနမတ္ထေတိ၊ အာရဂ္ဂကောဋိနိတုဒနမတ္ထေ-ဟူသည်ကား၊ အာရဂ္ဂကောဋိယာ၊ ပွတ်ဆောက်ဦး၏။ ပတနမတ္ထေ၊ ကျရာမျှသော။ ဩကာသေ၊ အရပ်၌။ န စ အညမညံ ပျာဗာဓေန္တိတိ၊ န စ အညမညံ ပျာဗာဓေန္တိဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ တိဋ္ဌန္တိယောပိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န ပျာဗာဓေန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်။ န သဇ္ဇေန္တိ၊ မထိပါးစေကုန်။ အသမ္ပိဋ္ဌာဝ၊ မညဉ်းဆဲကုန်သည်သာလျှင်။ အသမ္မာဓာဝ၊ မနှိပ်စက်ကုန်သည်လျှင်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ “တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထော၊ လက်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗာဓေတိ၊ နှိပ်စက်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗာဓေတိ၊ နှိပ်စက်၏။ တံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ နင်းနယ်လျက်။ ဌိတာ၊ တည်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗကာရဏံ၊ ဆိုရခြင်းအကြောင်းသည်။ နာဟေသိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထန္နာတိ၊ တတ္ထ နှုန-ဟူသည်ကား။ နှုန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ၊ တဝေ၊ ထိုဗြဟ္မာဘုံ၌။

တထာစိတ္တံ ဘာဝိတန္တိ၊ တထာစိတ္တံ ဘာဝိတံ-ဟူသည်ကား။ တေနာကာရေန၊
ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ယေန
တာ ဒေဝတာတိ၊ ယေန တာ ဒေဝတာ-ဟူသည်ကား။ တထာဘာဝိတေန၊
ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့် ပွားစေအပ်သော။ ယေန စိတ္တေန၊ အကြင်စိတ်ဖြင့်။
တာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဒသပိ၊ တစ်ကျိပ်အစရှိကုန်သည်လည်း။
ဟုတော့၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န စ ဗျာဗာ
ဓေန္တိ၊ နှိပ်လည်းမနှိပ်စက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။) ဣဇေဝ
ခေါတိ၊ ဣဇေဝ ခေါ-ဟူသည်ကား။ သာသနေ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တော်၌လည်းကောင်း။ မနုဿလောကေ ဝါ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း။ (ဧတံ၊
ဤဣဇေဝ ခေါ-ဟူသောသဒ္ဒါသည်။) ဘုမ္မံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။
ဣမသ္မိံ ယေဝ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်။ ဣမသ္မိံ ယေဝ
မနုဿလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌သာလျှင်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ ယေန(စိတ္တေန)၊ အကြင်စိတ်ဖြင့်။ တာ၊
ထိုနတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တေ၊ ငြိမ်သက်သော။ ရူပဘဝေ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဘုံ
၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော စ၊ ထို ရူပါဝစရဗြဟ္မာဘုံမှလည်း။ အာဂန္တော၊
လာ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုခုမေ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော
တို့ကို။ မာပေတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊
ထိုနတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဣမသ္မိံ ယေဝ မနုဿလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌သာလျှင်။
ဣမသ္မိံ ယေဝ စ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။
ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဣဇေဝ ခေါ သာရိပုတ္တ-အစရှိသောပါဌ
၌။ ကဿပဿ ဒသဗလဿ၊ ကဿပ-အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။
သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်
ဖိုလ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေ၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဘုံ၌။
နိဗ္ဗတ္တဒေဝတာပိ၊ ဖြစ်သော နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ အတ္ထိ(သန္တိ)၊
အကယ်၍ ရှိကုန်၏ရှင်။ ပန (တထာပိ)၊ ထိုသို့ရှိကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့၏။ ဧကော၊ တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အနုသာသနီ၊
ဆုံးမ ကံမြစ်ခြင်းသည်။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ကတော(ဣမိနာ ကာရဏေန)၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ဖြင့်။ “ဣဇေဝ ခေါ သာရိပုတ္တ”တိ၊ ဣဇေဝ ခေါ သာရိပုတ္တ-ဟူ၍။ အည-
ဗုဒ္ဓါနံ၊ တပါးသောမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနမ္ပိ၊ သာသနာကိုလည်း။
ဣမမေဝ သာသနံ၊ ဤ ဝါတို့မြတ်စွာဘုရား သာသနာကိုပင်လျှင်။ ကရောန္တော၊
ပြုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်

ရှိသော တာ ခေါ် ပန သာရိပုတ္တ ဒေဝတာ-အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။
တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာပတ္တိယ၊ သမာပတ်၏။ ထာမော၊
အစွမ်းကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

(ဋ္ဌ-ဒု၊ ၄၂) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်ကို။ အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ တန္တိဝေသန၊ ပါဠိအစဉ် ထားခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ အနုသာသနိ၊ ဆုံးမ ကံမြစ်ခြင်းကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍။ တသ္မာတိဟ သာရိပုတ္တာတိ၊ တသ္မာတိဟ သာရိပုတ္တ-ဟူ၍။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို တသ္မာတိဟ သာရိပုတ္တ-အစရှိသော
ပါဠိ၌။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တာ
ဒေဝတာ၊ တိုက်တို့သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤလူ့ပြည် ငါတို့မြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌သာလျှင်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သမာပတ္တိံ၊ သမာ
ပတ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ ဘဝေ၊ ရူပါဝစရ
ဗြဟ္မာတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သန္တိန္ဒြိယာတိ၊ သန္တိန္ဒြိ-
ယာ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓါ-အစရှိသော
ဣန္ဒြေတို့၏။ သန္တတာယ၊ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗုတတာယ၊
ငြိမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏိတတာယ၊ မွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ သန္တိန္ဒြိယာ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သည်။ သန္တမာနသတိ၊
သန္တမာနသ-ဟူသည်ကား။ မာနသဿ၊ စိတ်၏။ သန္တတာယ၊ ငြိမ်သက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗုတတာယ၊ ငြိမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ပဏိတတာယ၊ မွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္တမာနသ၊ ငြိမ်သက်
သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ သန္တယေဝ ဥပဟာရံ ဥပဟရိသာမာတိ၊ သန္တယေဝ
ဥပဟာရံ ဥပဟရိသာမ-ဟူသည်ကား။ သန္တံ(ယေဝ)၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗုတံ(ယေဝ)၊ ငြိမ်းအေးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ငဏီတံ-
ယေဝ၊ မွန်မြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာယစိတ္တုပဟာရံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်
တို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပဟရိသာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့။ သဗြဟ္မစာရီသ္မတိ၊
သဗြဟ္မစာရီသု - ဟူသည်ကား။ သမာနကေုဒ္ဒေသတာဒိဗြဟ္မစရိယဝတ္ထေသု၊
တူသောပါတိမောက်ပြခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသော မြတ်သောအကျင့်
ရှိကုန်သော။ သဟဓမ္မိကေသု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ ဧဝံ ဟိ ဝေါ သာရိ-
ပုတ္တ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ဧဝံ ဟိ ဝေါ သာရိပုတ္တ သိက္ခိတဗ္ဗံ-ဟူသော။ ဧတ္ထကေန၊
ဤမျှလောက်သော။ ဣမိနာ ဝါရေန၊ ဤဝါရဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

၁။ သမာနံ ကေုဒ္ဒေသတာဒိ ဗြဟ္မံ စရန္တသု=(ဆဋ္ဌ)

သည်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ သဗ္ဗညုဘာသိတံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ဟော
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အနဿန္တိ၊ အနဿုံ-ဟူ
 သည်ကား။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ ဝိနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်၏။ ယေ ဣမံ
 ဓမ္မပရိယာယံ နာဿောသန္တိ၊ ယေ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ နာဿောသုံ-ဟူသည်
 ကား။ ယေ၊ အကြင် သာသနာတော်၌ဖြစ်သော အယူမှ တပါးသော အယူ
 ရှိသော ပရိပိုင်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာစွာသော။
 တုတ္ထံ၊ အချဉ်းနှီးသော။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။
 နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဓေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသ
 နာတော်ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ န လဘိံသု၊ မရကုန်။ ဣတံ၊ ဤသို့။
 ယထာနုသန္တိနာ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ နိဋ္ဌာ-
 ပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။

၃၈။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌ-သုတ်၌။ ဝရဏာယံ ဝိဟရတိတိ၊ ဝရဏာယံ ဝိဟရတိ
 ဟူသည်ကား။ ဝရဏာ နာမ၊ ဝရဏ-ဟူသော အမည်ရှိသော။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။
 နဂရံ၊ မြို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ(နဂရံ)၊ ထို ဝရဏ-အမည်ရှိသောမြို့ကို။
 ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာမရာဂါဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓု-
 ပလိဂေဓပရိယုဋ္ဌာနဇ္ဈောသာနဟေတုတိ၊ ကာမရာဂါဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓုပလိ-
 ဂေဓပရိယုဋ္ဌာနဇ္ဈောသာနဟေတု-ဟူသည်ကား။ ကာမရာဂါဘိနိဝေသဟေတု၊
 ကာမရာဂကို နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမရာဂ-
 ဝိနိဗန္ဓုဟေတု၊ ကာမရာဂဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ကာမရာဂပလိဂေဓဟေတု၊ ကာမရာဂ၌ ကျုံ့နစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာနဟေတု၊ ကာမရာဂ၏ ထိုးကျင့် ခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ကာမရာဂအဇ္ဈောသာနဟေတု၊ ကာမရာဂဖြင့် အလွန်
 ပြီးဆုံးစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒံ (အယံ-အဓိပ္ပာယော)၊ ဤအဓိပ္ပာယ်သည်။
 ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ -ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ ငါးပါး
 သော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ယူယံ (ယော-အယံ)ကာမရာဂေါ၊
 အကြင်ကာမရာဂသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကာမရာဂကို။ အဘိ-
 နိဝေသာဒိဟေတု၊ နှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမ-
 ရာဂေန၊ ကာမရာဂသည်။ အဘိနိဝိဋ္ဌတ္တာ၊ စိတ်၏တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဝိနိဗန္ဓုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိံယေဝ စ ကာမရာဂေ၊ ထို
 ကာမရာဂ၌သာလျှင်။ မဟာပဏေ၊ ကြီးစွာသောညွှန်ပျောင်း၌။ (ပလိဂေဓော)

ဝိယ၊ ကျံနစ်သကဲ့သို့။ ပလိဂေဓတ္တာ၊ ကျံနစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 အနုပဝိဇ္ဇတ္တာ၊ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနေဝ စ ကာမရာဂေန၊ ထို
 ကာမရာဂသည်ပင်လျှင်။ ပရိယုဋ္ဌိတတ္တာ၊ ထိုးကျင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဂဟိတတ္တာ၊ ခံယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမရာဂေန၊ ကာမ-
 ရာဂသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိ-
 ယေဝ စ ကာမရာဂေ၊ ထို ကာမရာဂ၌သာလျှင်။ တေနေဝ စ ကာမ-
 ရာဂေန၊ ထိုကာမရာဂသည်သာလျှင်။ အဇ္ဈောသိတတ္တာ၊ အလွန် ပြီးဆုံးစေ
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂိလိတော၊ မျို၍။ ပရိနိဋ္ဌပေတော၊ ပြီးဆုံးစေ၍။
 ဂဟိတတ္တာ၊ ခံယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝုတ္တိ-ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။) ဒိဋ္ဌိရာဂါဒိသုပိ၊ ဒိဋ္ဌိရာဂ-အစရှိသော ပါဠိတို့
 ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းသည်လျှင်နည်းရှိ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒိဋ္ဌိရာဂ-အစရှိသောပါဠိတို့၌။ ဒိဋ္ဌိရာဂေါတိ (ဣမိနာ)၊ ဒိဋ္ဌိ-
 ရာဂါ-ဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတို့ကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇနကရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂါကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ပုရုတ္တိမေသု ဇနပဒေသုတိ၊ ပုရုတ္တိမေသု ဇနပဒေသု-ဟူသည်ကား။
 ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။
 သာဝတ္ထိဇနပဒေါ၊ သာဝတ္ထိမည်သော ဇနပုဒ်သည်။ ပုရုတ္တိမဒိသာဘာဂေ၊
 အရှေ့အရပ်မျက်နှာအဖို့၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော စ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်လည်း။ နိသိဒန္တောပိ၊ ထိုင်နေသော်လည်း။ တတောမုခေါဝ၊ ထို
 သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရှေ့ရှုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေ၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ိဝေ၊ ဤသို့ ပုရုတ္တိမေသု ဇနပဒေသု-ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။
 ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိ-ဟူသည်ကား။ ဥဒါဟာရံ၊ ထုတ်
 ဆောင်အပ်သော စကားကို။ ဥဒါဟာရံ၊ ထုတ်ဆောင်၏။ ဟိ(တံ) ပါကဋ္ဌိ
 ကရာမိ၊ ထိုစကားကိုသင်စွာပြပြီးအံ့။ ယံ တေလံ၊ အကြင်ဆီကို။ ဂဟေတုံ၊
 ယူခြင်းငှာ။ (ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။) မာနံ၊ ချင့်အိုးသည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။
 န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝိဿန္တိတော၊ ယိုစီး၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တံ (တေလံ)၊
 ထိုဆီကို။ အဝသေသကောတိ၊ အဝသေသက-ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ ယထာ စ၊ ဆိုအပ်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယဉ္စ ဇလံ၊ အကြင်ရေကိုလည်း။ တဋ္ဌာကံ၊ တဘက်
 ဆည်ကန်သည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဇ္ဈောတ္ထ-
 ရိတော၊ လွှမ်းမိုး၍။ (ဋ္ဌ၊ဒု-၄၃) ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တံ(ဇလံ)၊ ထိုရေကို။

၁+၁+၁။ ဆဋ္ဌမုဋ္ဌမပါ။ ၂။ ကာမရာဂေနဝ စ=(ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဒိဋ္ဌိရာဂါဒိသုပိ=(ဆဋ္ဌ)

ဩဇောတိ၊ ဩဇ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ(ယထာ စ)၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ။ ယံ ပီတိဝစနံ၊ အကြင် ပီတိကြောင့်ဖြစ်သောစကားသည်။
 ဟဒယံ၊ စိတ်နှလုံးကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဓိ-
 ကံ၊ လွန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အသဏ္ဌဟိတော၊ မတည်
 မူ၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ တံ (ဝစနံ)၊ ထိုပီတိကြောင့်ဖြစ်သော
 စကားကို။ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါနံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ ပီတိမယဝစနံ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြက်
 တော်မူ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၃၉။ သတ္တမေ၊ သတ္တမ-သုတ်၌။ ဂုန္ဒာဝနေတိ၊ ဂုန္ဒာဝနေ-ဟူသည်ကား။
 ဝေဒနာမကေ၊ ပီတိချင်းနက်ပင်များသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ဂုန္ဒာဝနေ-ဟူသော အမည်
 ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။ ဥပသကံမိတိ၊ ဥပသကံမိ-ဟူသည်ကား။ “မဟာ-
 ကစ္စာနတ္ထရော နာမ၊ မဟာကစ္စာန-မည်သော မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏။ ပီတုမတ္တမ္ပိ၊ အဖမျှလောက်ရှိသောသူကို လည်းကောင်း။ အယုကမတ္တမ္ပိ၊
 အဘိုးမျှလောက် ရှိသောသူကို လည်းကောင်း။ ပေယျကမတ္တမ္ပိ၊ အဘေးမျှ
 လောက်ရှိသောသူကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နေဝ အဘိဝါဒေတိ ကိရ၊
 ရှိမခိုးသတတ်။ န ပစ္စုဋ္ဌေတိ ကိရ၊ ရှေးရှုနေရာမှ မထသတတ်။ အာသနေန၊
 နေရာဖြင့်။ န နိမန္တေသိ ကိရ၊ မပိတ်သတတ်။” ဣတိ(ဣဒံ-ဝစနံ)၊ ဤစကား
 ကို။ သုတော၊ ကြား၍။ “တ္ထကေန၊ ဤသို့ကြားကာမျှဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။
 ဂန္တု၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။
 နံ၊ ထို မဟာကစ္စာန-မထေရ်ကို။ ပရိဂဏိယာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံး
 ပိုတ်၍။ ဘုတ္တပါတရာသော။ ထမင်းနံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်းသည်။
 (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဇိဏ္ဏေတိ၊ ဇိဏ္ဏေ-
 ဟူသည်ကား။ ဇရာယ၊ အိုမင်းခြင်းဖြင့်။ ဇိဏ္ဏေ၊ အိုမင်းပြီးသော။ ဝုဒ္ဓေတိ၊
 ဝုဒ္ဓေ-ဟူသည်ကား။ ဝယောဝုဒ္ဓေ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးရင့်ကုန် ပြီးသော။
 မဟလ္လကေတိ၊ မဟလ္လကေ-ဟူသည်ကား။ ဇာတိမဟလ္လကေ၊ အမျိုး အားဖြင့်
 ကြီးရင့်ကုန်ပြီးသော။ အဒ္ဓဂဇေတိ၊ အဒ္ဓဂဇေ-ဟူသည်ကား။ ဒိသ ကာ-
 လဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလအခွန်ကို။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်ကုန် ပြီးသော။
 ဝယောအနုပ္ပတ္တေတိ၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တေ-ဟူသည်ကား။ ပစ္ဆိမဝယံ၊ ပစ္ဆိမ

၁။ ဆဋ္ဌမုဋ္ဌမပါ။   ၂+၂။ ဇရာဇိဏ္ဏေ=(ဆဋ္ဌ)

အရွယ်သို့။ အနုပုတ္တေ၊ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ တယံဒံ ဘော ကစ္စာန တထေဝါ-
 တံ၊ တယံဒံ ဘော ကစ္စာန တထေဝ - ဟူသည်ကား။ ဘောကစ္စာန၊ အို...ကစ္စာ
 န မထေရ်။ ယံ တံ၊ အကြင်ကြီးသောသူတို့အား ရှိမခိုးခြင်းစသော အမူအရာကို။
 အမေဟံ၊ ငါတို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သုတမေဝ၊ ကြားအပ်ဖူးသည်
 သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထို ငါတို့ကြားအပ်သော ကြီးသောသူတို့အား ရှိမခိုး
 ခြင်းစသော အမူအရာသည်။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော။ ဣမိနာ၊ ဤ ကြီးသော
 သူတို့အား ရှိမခိုးခြင်းစသော အမူအရာနှင့်။ သမေတံ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တံ၊ ထိုငါတို့ကြားအပ်သော ကြီးသောသူတို့အား ရှိမခိုးခြင်းစသော အမူအရာ
 သည်။ တထေဝ၊ ထိုငါတို့ကြားတိုင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ အည-
 တာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ န ဟောတံ၊ မဖြစ်။ န ဟံ ဘဝံ ကစ္စာနော
 ပြာဟ္မဏေတိ ဣဒံ၊ န ဟံ ဘဝံ ကစ္စာနော ပြာဟ္မဏေ-ဟူသော ဤစကားကို။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ (ပြာဟ္မဏော၊ ကန္ဓရာယန-အမည်
 ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။) ဝဒတံ၊ ဆို၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဿ၊
 ထို ကန္ဓရာယန-အမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၏။ အဓိပ္ပာယော ကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်။
 -ဝေ၊ ဤသို့။ မဟလ္လကေ၊ ကြီးရင့်ကုန်ပြီးသော။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ဘောတော ကစ္စာနဿ၊ အရှင်ကစ္စာန၏။ အဘိဝါဒနမတ္တမ္ပိ၊ ရှိခိုး
 ခြင်းမျှသည်လည်းလောင်း။ ပစ္စုဋ္ဌာနမတ္တမ္ပိ၊ ရှေးရှု နေရာမှ ထခြင်းမျှသည်
 လည်းကောင်း။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တနမတ္တမ္ပိ၊ ဖိတ်ခြင်းမျှသည်
 လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ (အဿ၊
 ထိုကန္ဓရာယန-အမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၏။ အဓိပ္ပာယော ကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်။)
 န သမ္ပန္နမေဝါတိ၊ န သမ္ပန္နမေဝ-ဟူသည်ကား။ န ယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်
 သာလျှင်တည်း။ န အနုစ္စဝိကမေဝ၊ မလျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။

ထေရော၊ မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ကန္ဓရာယန-အမည်
 ရှိသော ပုဏ္ဏား၏။ ဝစနံ၊ ဝစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ “အယံ
 ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဝုဒ္ဓေ၊ ကြီးရင့်သောသူတို့ကို။ နေဝ ဇာနာတိ၊
 မသိ။ ဒဟရေ၊ ငယ်နုသောသူတို့ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ အဿ၊ ထို ကန္ဓရာယန
 အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအား။ ဝုဒ္ဓေ စ၊ ကြီးရင့်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဒဟရေ စ၊ ငယ်နုသောသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခံဿာမိ၊ ကြားပေအံ့။”
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ဝဇေန္တော၊ ပွားစေတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထိ ပြာဟ္မဏာတိအာဒိ၊ အတ္ထိ ပြာဟ္မဏ-ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို အတ္ထိ ပြာဟ္မဏ-အစရှိသော

ပါဌ်ဉ္စ။ ဇာနတာတိ၊ ဇာနတာ-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ နေယျံ၊ သိအပ်သော တရားအပေါင်းကို။ ဇာနန္တေန၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာတိ၊ ပဿတာ-ဟူသည်ကား။ တဒေဝ၊ ထိုအလုံးစုံ သိအပ်သောတရားအပေါင်းကို ပင်လျှင်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ အာမလကံ ဝိယ၊ သျှစ် သျှားသီးကဲ့သို့။ ပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော။ ဝုဒ္ဓဘူမိတိ၊ ဝုဒ္ဓဘူမိ ဟူသည် ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝုဒ္ဓော နာမ၊ ကြီးရင့် သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုကြီးရင့်ခြင်း၏အကြောင်း ကို။ ဒဟရဘူမိတိ၊ ဒဟရဘူမိ-ဟူသည်ကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဒဟရော နာမ၊ ငယ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုငယ်နုခြင်း၏အကြောင်းကို။ အာသိတိကောတိ၊ အာသိတိကော ဟူသည်ကား။ အာသိတိဝဿဝယော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ် အရွယ်ရှိသည်။ နာဝုတိ- ကောတိ၊ နာဝုတိကော-ဟူသည်ကား။ နာဝုတိဝဿဝယော၊ အနှစ်ကိုးဆယ် အရွယ်ရှိသည်။ ကာမေ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ ကာမေ ပရိဘုဉ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေ၊ ကိလေသ ကာမ-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓေပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ ကမနဝသေန၊ လိုချင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိ- ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ကာမမဇ္ဈာဝသတိတိ၊ ကာမမဇ္ဈာဝသတိ-ဟူသည် ကား။ ဒုဝိဓေပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမ တို့ကို။ သရေ၊ အိမ်၌။ သရသာမိကော ဝိယ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဝသတိ အဓိဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏။ ကာမပရိယေသနာယ ဥဿုကောတိ၊ ကာမပရိယေသနာယ ဥဿုကော-ဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓာနမ္ပိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယေသနတ္ထံ၊ ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥဿုကံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဗာလော န ထေရောတွေဝ သင်္ချံ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဗာလော န ထေရောတွေဝ သင်္ချံ ဂစ္ဆတိ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသူသည်။ ထေရော (တွေဝ)၊ မထေရ်ဟူ၍ သာလျှင်။ (ဂဏနံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။) န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဗာလော တွေဝ၊ မိုက်၏ဟူ၍သာလျှင်။ မန္တောတွေဝ၊ ပညာနဲ့၏ဟူ၍သာလျှင်။ ဂဏနံ၊ ရေ တွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။-

☞ (ဌ၊ ၃-၄၄) “န တေန ထေရော ။ပ။ ဇိဏ္ဏောတိ ဝုစ္ဆတိတိ၊ န တေနထေရော။ပ။ဇိဏ္ဏောတိ ဝုစ္ဆတိ-ဟူ၍။တေံ (ဝစနံ)၊ဤစကားကို။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

“ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သိရော၊ ဦးခေါင်းသည်။ ပလိတံ၊ ဖြူ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထို ဆံဖြူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ထေရော၊ မထေရ်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ပရိပက္ခော၊ ရင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မောသဇိဏ္ဍော-တိ၊ မထေရ်အဖြစ်ကိုပြုဟတ်သော သီလ၊ သမာဓိ-စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းသည်ဖြစ်၍ အချည်းနှီးအိုမင်းသောသူဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။”

ဒဟရောတိ၊ ဒဟရော-ဟူသည်ကား။ ကရုဏော၊ ပျိုနု၏။ ယုဝဂါတိ၊ ယုဝဂါ ဟူသည်ကား။ ယောဗ္ဗနေန၊ ပျိုနုသောအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သုသုကာဋ္ဌကေသောတိ၊ သုသုကာဋ္ဌကေသော-ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ကာဋ္ဌကေသော၊ မည်းနက်သောဆံရှိ၏။ ဘဒြေန ယောဗ္ဗနေန သမန္နာဂတောတိ (ဣမိနာ)၊ ဘဒြေန ယောဗ္ဗနေန သမန္နာဂတော-ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ ယေန ယောဗ္ဗနေန၊ အကြင်ပျိုနုသောအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယုဝဂါ၊ ပျိုနုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ယောဗ္ဗနံ၊ ထိုပျိုနုသောအရွယ်သည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်း၏။ လဒ္ဓကံ၊ ရအပ်၊ ရထိုက်၏။ ဣတိ (ဣမံ-အတ္ထံ)၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ပဌမေန ဝယသတိ (ဧတ္ထ)၊ ပဌမေန ဝယသ-ဟူသောဤပါဌ်၌။ ပဌမဝယော နာမ၊ ပဌမအရွယ် မည်သည်ကား။ တေတ္ထိံသ ဝဿာနိ၊ သုံးဆယ့်သုံးနှစ် တို့သည်။ တေန၊ ထိုပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဏ္ဍိတော ထေရောတော သင်္ချံ ဂစ္ဆတိတိ၊ ပဏ္ဍိတော ထေရောတော သင်္ချံ ဂစ္ဆတိ-ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဏ္ဍိတောတိ စ၊ ပညာရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ထေရောတိ စ၊ မထေရ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဂဏနံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ စ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။-

ယမိ သစ္စဉ္စ။ပ။ ထေရော ဣတိ ပဝုစ္ဆတိတိ”၊ ယမိ သစ္စဉ္စ။ပ။ ထေရော ဣတိ ပဝုစ္ဆတိ-ဟူ၏။ ဧတံ (ဝစနံ)၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၁။ သမန္နာဂတော = (ဆဋ္ဌ)

“ယမ္ပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သဗ္ဗေ၊ ထိုထွင်း၍သိအပ်သော သစ္စာ
 လေးပါး တရားသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မော စ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်
 သော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးသည်လည်းကောင်း။ အဟိံသာ စ၊
 သူဘဝါးတို့ကို မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံသမော စ၊ သီလ
 ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဒမော စ၊ ကျွဲ-စသော
 ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (သတ္တိ၊ ရှိ၏။) ဝန္တမလော၊
 လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အန်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူ
 သော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓိရော၊ မြဲမြံတည်တည်သော သမာဓိ
 ရှိသော။ သ(သော)၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဧဝံ စင်စင်။ တေရော ဣတိ၊ မထေရ်
 ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ အပြားသားဖြင့် မိန့်အပ်၏။

၄၀။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ စောရာ ဗလဝန္တော ဟောန္တိတိ၊ စောရာ
 ဗလဝန္တော ဟောန္တိ-ဟူသည်ကား။ ဖက္ခသမ္ပန္နာ စ၊ မင်းစသော အပင်းအသင်း
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရသမ္ပန္နာ စ၊ ငယ်သား အခြံအရံနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်လည်းကောင်း။ နေသမ္ပန္နာ စ၊ ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်လည်း
 ကောင်း။ နိဝါသဋ္ဌာနသမ္ပန္နာ စ၊ တောင်မြောက် ချောက်ကြားစသော နေရာ
 အရပ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာနော
 တသ္မိံ သမယေ ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိတိ၊ ရာဇာနော တသ္မိံ သမယေ ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိ
 ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို ခိုးသူခိုးသားအားကြီးသောအခါ၌။ ရာဇာ-
 နော၊ မင်းတို့သည်။ တာသံ သမ္ပတ္တိနံ၊ ထို မင်းစသော အပင်းအသင်း၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတိယာတုန္တိ၊ အတိယာတု-ဟူသည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 အပဉ္စ။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပဒသို့ ဒေသစာရိလှည့်လည်ခြင်းကို။ စရိဟူသောလှည့်
 လည်၍။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိမ္မိတိုင်း အလိမ္မိတိုင်းသောဏေ၌။ အန္တောနဂရံ၊
 မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ နိယျာတုန္တိ၊ နိယျာတု-ဟူသည်ကား။ “စော-
 ရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပဒကို။ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ လုယက်ကုန်၏။ မဒ္ဒန္တိ၊ နှိပ်
 နင်းကုန်၏။ တေ၊ ထို ခိုးသူတို့ကို။ နိသေသောမ၊ မြစ်ကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍။ ပဌမယာမေ ဝါ၊ ပထမယံ၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိယာမေ ဝါ၊
 မဇ္ဈိယံ၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမယာမေ ဝါ၊ ပစ္ဆိမယံ၌လည်းကောင်း။ နိက္ခမိ-
 တံ၊ ထွက်ခြင်းငှာ။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတော၊
 ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။

၁။ ဆဋ္ဌမုဋ္ဌ ဝါဟနသမ္ပန္နာ-ဟူလည်းပါသည်။ ၂။ ဥဋ္ဌာယ=(ဆဋ္ဌ)

ပေါထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အတ္တိန္ဒိတွာ၊ လုယက်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။
 ပစ္စန္တိမေ ဝါ ဇနပဒေ အနုသညရိတုန္တိ၊ ပစ္စန္တိမေ ဝါ ဇနပဒေ အနုသညရိတု-
 ဟူသည်ကား။ ဂါမိ ဝါ၊ ရွာကိုမူလည်း။ သကရဏတ္ထာယ၊ မိမိဥစ္စာပြုခြင်း
 အကျိုးငှာ။ သေတုံ ဝါ။ တံဘားကိုမူလည်း။ အတ္ထရုဏတ္ထာယ၊ ခင်းခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကုန်ကို။ ခဏာပနတ္ထာယ၊ တူးစေခြင်းအကျိုး
 ငှာ။ သာလာဒီနံ၊ ဇရပ်အစရှိသည်တို့ကို။ ကရုဏတ္ထာယ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။
 ပစ္စန္တိမေ၊ အစွန့်ဖြစ်သော။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ အနုသံယာယိတုမ္ပိ၊ လှည့်လည်
 ခြင်းငှာလည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပြာဟ္မဏဂဟ-
 ပတိကာနန္တိ၊ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ-ဟူသည်ကား။ အန္တောနဂရဝါသီနံ၊
 မြို့တွင်း၌နေကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့အား။ ဗာဟိ-
 ရာနိ ဝါ ကမ္မန္တာနိတိ၊ ဗာဟိရာနိ ဝါ ကမ္မန္တာနိ-ဟူသည်ကား။ ဗဟိဂါမေ၊
 ရွာမှအပ၌။ အာရမေ ခေတ္တကမ္မန္တာနိ၊ အရံ၌ပြုရာသောအမှုလယ်၌ပြုရာသော
 အမှုတို့ကို။ ပါပဘိက္ခု၊ ဗလဝန္တော ဟောန္တိတိ၊ ပါပဘိက္ခု၊ ဗလဝန္တော
 ဟောန္တိ-ဟူသည်ကား။ ပက္ခန္တဗလဝန္တော၊ အပင်းအသင်းအားကြီးကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟုကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာကေဟိ စ၊
 အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့နှင့်လည်းကောင်း။ [ဥပဋ္ဌာကိဟိ စ၊ အလုပ်အကျွေး
 ဒါယိကာမတို့နှင့်လည်းကောင်း။-ဆဋ္ဌ။] သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်လည်ဖြစ်၍။
 (ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ရာဇရာဇမဟာမတ္တ-
 သန္တိသိတာ စ၊ မင်း၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့ကို မှီကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ (ဗလ
 ဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ပေသလာ ဘိက္ခု၊ တသ္မိံ
 သမယေ ဒုဗ္ဗလာ ဟောန္တိတိ၊ ပေသလာ ဘိက္ခု၊ တသ္မိံ သမယေ ဒုဗ္ဗလာ
 ဟောန္တိ-ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို ယုတ်မာသောရဟန်းတို့ အားကြီး
 သောအခါ၌။ ပိယသိလာ၊ ချစ်အပ်သော သိလရိုကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ တာသံ သမ္ပတ္တိနံ၊ ထို အပင်းအသင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့၏။ အဘာဝေန၊
 မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တုဏှိ-
 ဘူတာ တုဏှိဘူတာ သံသမဇ္ဈေ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၄၅) သင်္ကမ္မ ဈာယန္တိ၊ တိ၊ တုဏှိ-
 ဘူတာ တုဏှိဘူတာ သံသမဇ္ဈေ သင်္ကမ္မ ဈာယန္တိ-ဟူသည်ကား။ နိဿဒ္ဓါ၊

၂၁

၁။ အနုသညာတုံ=(ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ပုဒ်ခွဲပုံတူ၊ ဆဋ္ဌမုဋ်-ဂါမိ ဝါသကရဏတ္ထာယ-ဟုခွဲသည်။
 ၃။ အနုသညာတုမ္ပိ=(ဆဋ္ဌ) ၄။ ပက္ခန္တိတ္ထရာ ယသုတ္တရာ ပုညဝန္တော=(ဆဋ္ဌ)
 ၅။ သင်္ကမ္မဇာယန္တိ=(ဆဋ္ဌ)

အသံမရှိကုန်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃအလယ်၌။ နိသိန္နာ၊
 နေကုန်လျက်။ ကိဉ္ဇူ၊ တစုံတခုသော။ ဧကဝစနမ္ပိ၊ တခွန်းသောစကားကိုလည်း။
 မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဥက္ခိပိတော၊ ဖွင့်၍။ ကထေတံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အသက္ကောဇ္ဇော၊
 မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗေယန္တာ ဝိယ၊ ကြံ့မိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ နိသိဒန္တိ၊ ထိုင်နေ
 ကုန်၏။ တယိဒန္တိ၊ တယိဒံ-ဟူသည်ကား။ တဒေတံ (တံ-တေ) ကာရဏံ၊
 ထို ယုတ်မာသောရဟန်းတို့ အားကြီး၍ သီလကိုချစ်သောရဟန်းတို့ အားနည်း
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တ-
 ဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်မှ ပြန်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။

၄၁။ နဝဓမ၊ နဝမသုတ်၌။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တာဓိကရုဏဟေတုတိ၊ မိစ္ဆာပဋိ-
 ပတ္တာဓိကရုဏဟေတု-ဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိယာ၊ ဖောက်ပြန်သော
 အကျင့်ကို။ ကာရုဏဟေတု၊ ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိပဇ္ဇန-
 ဟေတု၊ ကျင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ(ဇာယံ)၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဉာယံ၊ ဓမ္မံ ကုသလန္တိ၊ ဉာယံ ဓမ္မံ ကုသလံ-ဟူသည်
 ကား။ သဟဝိပဿနကံ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဟိ (သစ္စံ)၊
 မှန်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဟဝိပဿနကံ၊
 ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ အာရာဇေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။
 (အသက္ကောဇ္ဇော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။) သမ္မာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ။ ပူဇေ-
 တုံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။
 ဝုတ္တဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်မှ ပြန်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဣမသ္မိ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်။ သဟ၊
 တကွ။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို။ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၂။ ဒသဓမ၊ ဒသမသုတ်၌။ ဒုဂ္ဂဟိတေဟိတိ၊ ဒုဂ္ဂဟိတေဟိ-ဟူသည်
 ကား။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပါဠိယာ၊ အစဉ်ချတ်သဖြင့်။ ဂဟိတေဟိ၊ ယူအပ်ကုန်သော။
 ဗျဉ္ဇနပ္ပတိရူပကေဟိတိ၊ ဗျဉ္ဇနပ္ပတိရူပကေဟိ-ဟူသည်ကား။ ဗျဉ္ဇနသော၊
 သဒ္ဓါအားဖြင့်။ ပတိရူပကေဟိ၊ အတုဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခရစိတြတာယ၊
 အက္ခရာ၏ဆန်းကြယ်သည့်၏အဖြစ်ဖြင့်။ လဒ္ဓကေဟိ၊ ရအပ်ကုန်သော။ အတ္ထုဉ္ဇ
 ဓမ္မု ပဋိဗာဟန္တိတိ၊ အတ္ထုဉ္ဇ ဓမ္မု ပဋိဗာဟန္တိ-ဟူသည်ကား။ သုဂ္ဂဟိတ-
 သုတ္တန္တာနံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော သုတ်တို့၏။ အတ္ထုဉ္ဇ၊ အနက်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ပါဠိဉ္ဇ၊ ပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဗာဟန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏။

အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတသုတ္တန္တာနံယေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သော သုတ်တို့၏သာလျှင်။ အတ္တဉ္စ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဠိဉ္စ၊ ပါဠိကို လည်းကောင်း။ ဥတ္တရိဘရံ၊ အထူးသဖြင့် လွန်ကဲသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒဿန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်မှ ပြန်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိဘဗျော၊ သိအပ်၏။ ဣသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ဝုဒ္ဓိ စ၊ ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဟာနိ စ၊ ယုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒဿသုတ်၏ အဖွင့်ကို ဆိုသော စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

စတုဋ္ဌော၊ လေးခုမြောက်သော။ သမစိတ္တဝဂ္ဂေါ၊
သမစိတ္တဝဂ်တည်း။

၅။ ပရိသဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၄၃။ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ ပဌမေပထမသုတ်၌။ ဥတ္တာနာတိ၊ ဥတ္တာနာ-ဟူသည်ကား။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာ၊ ဖုံးကွယ်ခြင်းမရှိသော။ ဂမ္ဘီရာတိ၊ ဂမ္ဘီရာ-ဟူသည်ကား။ ဂဠာ၊ လျှိုငှက်သော။ ပဋိစ္ဆန္တာ၊ ဖုံးကွယ်သော။ ဥဒ္ဓတာတိ၊ ဥဒ္ဓတာ-ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ပြုအပ်သည်-ပြေအပ်သည်၊ အပြစ်ရှိသည် - အပြစ်မရှိသည်၌ ပျံလွင့်သည်၏ ခံဖြစ်နှင့်။ သန္ဓော-ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဥန္နဠာတိ၊ ဥန္နဠာ-ဟူသည်ကား။ ဥဂ္ဂတနုဠာ၊ အချည်းနှီးတက်သော ကျူပင်ကဲ့သို့သော မာနရှိကုန်၏။ ဥဠာတတုစ္ဆမာနာ၊ အချည်းနှီးတက်သော မာနရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စပလာတိ၊ စပလာ-ဟူသည်ကား။ ပတ္တစိဝရမဏ္ဍနာဒိနာ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော။ စာပလ္လေန၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်နှင့်။ ယုတ္တာ၊ ယုဉ်ကုန်သည်။ မုခရာတိ၊ မုခရာ-ဟူသည်ကား။ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်၏။ ခရဝါစာ၊ ကြမ်းသောစကားရှိကုန်၏။ ဝိကိဏ္ဍဝါစာ-တိ၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာ-ဟူသည်ကား။ အသံယတဝစနာ၊ မစောင့်စည်းသော စကားရှိကုန်၏။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တစ်နေ့ပတ်လုံးလည်း။ နိရတ္ထကဝစနပလာပိနော၊ ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ၊ လောကီ-လောကုတ္တရာ အကျိုးမရှိသော စကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်၍။ မုဋ္ဌဿတိတိ၊ မုဋ္ဌဿတိ-ဟူသည်ကား။ ဝိဿဋ္ဌဿတိနော၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်၏။ အသမ္ပဗာနာတိ၊ အသမ္ပဗာနာ-ဟူသည်ကား။ နိပ္ပညာ၊

၁။ ခရဝစနာ=(ဆဋ္ဌ)

ပညာမရှိကုန်၊ အသမာဟိတာတိ၊ အသမာဟိတာ-ဟူသည်ကား၊ စိတ္တေကဂ္ဂ-
တာမတ္တဿာပိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းမျှကိုလည်း။ အလာဘိနော၊ ရခြင်း
မရှိကုန်။ ပါကတိန္ဒြိယာတိ၊ ပါကတိန္ဒြိယာ-ဟူသည်ကား။ ပကတိယာ၊ ပြုက
တေ သောသဘော၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော။ ဝိဝဇ္ဇေဟိ၊ ဟင်းလင်းပြင်
ရှိကုန်သော။ အရက္ခိတေဟိ၊ မစောင့်ရှောက် အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊
စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သုက္ကပက္ခော၊
သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်မှ ပြန်သောအားဖြင့်။
ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

(ဌ၊ ဒု-၄၆) ၄၄။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာတိ (ဧတ္ထ)၊
ဘဏ္ဍနဇာတာဟူသောဤပုဒ်၌။ ကလဟဿ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊
ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော ရေရှတ်ခြင်း၊ အလိုမရှိအပ်သော အမူအရာကိုပြုခြင်းကို။ ဘဏ္ဍ-
နံ၊ ဘဏ္ဍန-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ တံ၊ ထို
ရှေးအဖို့ဖြစ်သော ရေရှတ်ခြင်း၊ အလိုမရှိအပ်သော အမူအရာကို ပြုခြင်းသည်။
ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဘဏ္ဍနဇာတာ
မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့ကို။ ဒဏ္ဍာ-
ပေသာမ၊ ဒဏ်ထားစေကုန်အံ့။ ဗန္ဓာပေသာမ၊ နှောင်ဖွဲ့စေကုန်အံ့။” ဣတိ-
အာဒိဝစနပ္ပဝတ္တိယာ၊ ဤသို့အစရှိသောစကား၏ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ သဉ္ဇာတကလ-
ဟာ၊ ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ။ ဂိဟိသု၊ လူတို့၌။ နယော၊ နည်းတည်း။ ပန၊ လူတို့၌ရအပ်သော
နည်းမှတစ်ပါး ရဟန်းတို့၌ရအပ်သော နည်းကိုဆိုဦးအံ့။ အာပတ္တိဝိတိက္ကမဝါစံ၊
အာပတ်ကို လွန်ကျူးကြောင်း ဖြစ်သော စကားကို။ ဝဒန္တာ၊ ပြောဆိုကုန်
သော။ ပဗ္ဗဇိတာ ပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကလဟဇာတာ နာမ၊ ကလဟဇာတာ
မည်ကုန်၏။ ဝိဝါဒါပန္နာတိ၊ ဝိဝါဒါပန္နာ-ဟူသည်ကား။ ဝိရုဒ္ဓဝါဒံ၊ ဆန့်ကျင်
သော အယူသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ မုခသတ္တိဟိ ဝိတုဒန္တာတိ၊ မုခသတ္တိဟိ-
ဝိတုဒန္တာ-ဟူသည်ကား။ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဆိန္ဒုနဋ္ဌေန၊ ဖြတ်တတ်
သော အနက်ကြောင့်။ ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သော။ ဝါစာ၊
စကားကို။ မုခသတ္တိယောတိ၊ မုခသတ္တိယောဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာဟိ၊
ထို နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ ဝိဇ္ဇန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်။ သမဂ္ဂါတိ၊ သမဂ္ဂါဟူ
သည်ကား။ ဧကကမ္မံ၊ တူသော အပလောကန-စသော လေးပါးသောကံ
လည်းကောင်း။ ကေုဒ္ဒေသော၊ တူသော ပါတိမောက်ပြုခြင်းလည်းကောင်း။
သမသိက္ခတာ၊ တူသောသိက္ခာရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

တေသံ၊ ထို ကေကမ္မ-အစရှိသည်တို့ကို။ ကရဏေန၊ ပြုခြင်းဖြင့်။ သမဂ္ဂတာ၊ တူမျှသောအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်၏။ ပိယ-စက္ခုဟိတံ၊ ပိယစက္ခုဟိ-ဟူသည်ကား။ မေတ္တာစက္ခုဟိ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောကြည့်ခြင်းတို့ဖြင့်။

၄၅။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ အဂ္ဂဝတီတိ၊ အဂ္ဂဝတီ-ဟူသည်ကား။ ဥတ္တမပုဂ္ဂလဝတီ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဂ္ဂါယ ဥတ္တမာယ၊ မြတ်သော။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ တတော၊ ထို မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ပရိသတ်မှ။ ဝိပရိတာ၊ ဖောက်ပြန်သောပရိသတ်သည်။ အနဂ္ဂဝတီ၊ အနဂ္ဂဝတီ-မည်၏။ ဗာဟုလိကာတိ၊ ဗာဟုလိကာ-ဟူသည်ကား။ စိဝရာဒိဗာဟုလ္လာယ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့၏ များသည်၏အဖြစ်ငှာ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ သာသနံ၊ သာသနာကို။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဣတိ(တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သာထလိကာ၊ သာထလိက-မည်၏။ ဩက္ကမနေ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိတ္ထေ၊ ဩက္ကမနေ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ-ဟူသော ဤပုဒ်၌။ အဝေဂမနတ္ထေန၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမာဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပဉ္စ နိဝရဏာနိ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို။ ဩက္ကမနံ၊ ဩက္ကမန ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ ပဉ္စ နိဝရဏေ၊ ထို ဩက္ကမနဟုဆိုအပ်သော ငါးပါးသော နိဝရဏတို့ကို။ ပူရဏေ၊ ပြည့်စေခြင်း၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရွှေသွား ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ (ဝုတ္တော)၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝိဝေကေ နိက္ခိတ္တဓုရာတိ၊ ပဝိဝေကေ နိက္ခိတ္တဓုရာ-ဟူသည်ကား။ [ဤ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗခွဲပုံခြင်း ဆဋ္ဌမနှင့်မတူ၊ ဆဋ္ဌမတွင်-ပဝိဝေကေတိ၊ ပဝိဝေကေ-ဟူသည်ကား။ ဥပဓိဝိဝေကေ၊ ဥပဓိဝိဝေကဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တဓုရာတိ၊ နိက္ခိတ္တဓုရာ-ဟူသည်ကား။ တိဝိဓေပိ၊-” စသည်ဖြင့်ရှိသည်။) -စာတည်း။] တိဝိဓေပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝိဝေကေ၊ ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေက၊ ဥပဓိဝိဝေက၌။ ဩရောပိတဓုရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်၏။ န ဝီရိယံ အာရတန္တိတိ၊ န ဝီရိယံ အာရတန္တိ-ဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓေါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဝီရိယ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောဝီရိယကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ အပ္ပတ္တဿ ပတ္တိယာတိ၊ အပ္ပတ္တဿ ပတ္တိယာ-ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်ဖူးသော။ စျာနဝိပဿနာ-

၁+၁။ သမဂ္ဂတာယ သဟိတာ=(ဆဋ္ဌ) ၂။ နိဿယမူဟောင်း၌မပါ။

၃။ အဝဂမနန္တေန=(ဆဋ္ဌ) ၄+၄။ တေန ပဉ္စနိဝရဏပူရဏေ=(ဆဋ္ဌ)

မဂ္ဂဖလဝိသေသဿ၊ ဈာန်၊ ဝိပဿနာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်-တရား အထူးသို့။ ပတ္တိ-
အတ္တဿ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော။ ပဒေသံ၊ အနု-
ခိဂတဿ အခိဂမာယ၊ အသစ္စိကတဿ သစ္စိကိရိယာယ-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခု
အပေါင်းသည်။ တဿေဝ၊ ထိုအပတ္တဿ ပတ္တိယာ-ဟူသော ပုဒ်၏သာ
လျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝဇ္ဇကားတည်း။ ပစ္စိမာ ဇနတတိ၊ ပစ္စိမာ ဇနတ-
ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေဝ၊ သိကဇနော၊ အတူတူတည်း၊ အတူင်း
နေတပည့် ဖြစ်သောသို့သည်။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ
အာပဇ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ ဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။
ကတံ၊ ပြုအပ်သော အမှုအရာကို။ အနုကရောန္တော၊ အတုလိုက်၍ပြုသော
တပည့်သည်။ ဒိဋ္ဌဿ၊ မြင်အပ်သော။ တေသံ၊ ထို ဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။
အာစာရဿ၊ အကျင့်သို့။ အနုဂတိံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ နာမ၊
ရောက်သည်မည်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီး
သည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၄၆။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ အရိယာတိ၊ အရိယာ-ဟူသည်ကား။
အရိယသဘာဝကပရိသ၊ အရိယာတပည့်ဖြစ်သော ပရိသတ်သည်။ အနုရိယာတိ၊
အနုရိယာ-ဟူသည်ကား။ ပုထုဇ္ဇနပရိသ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ပရိသတ်သည်။
“ဣဒံ ဒုက္ခံ”န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိတိ၊ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိ-
ဟူသည်ကား။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ တေဘူမကာ၊ ဘုံသုံးပါး
၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ နာမ၊ ဒုက္ခ
သစ္စာမည်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်။ တွေကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်တည်း။
ဣတော၊ ဤ တေဘူမကတရားထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာသဘာဝတော၊ သဘောအား
လျော်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အယံ ဒုက္ခ-
သမုဒယောတိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိ-အစရှိသောဝါကျတို့၌။ ယေ(သော)
နယော၊ ဤ ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိ-ဟူသောဝါကျ၌ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းကို။ (ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်၏။) ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ သေသပဒေသု၊
ကြွင်းသော အယံ ဒုက္ခသမုဒယောတိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိ-အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌။ တဿ ဒုက္ခဿ၊ ထို ဒုက္ခသစ္စာကို။ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။
ပုရိမတဏှာ၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော တဏှာသည်။ သမုဒယော နာမ၊ သမုဒယမည်
၏။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ဒိန္နမ္ပိ ဝါ၊ နှစ်ပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ သစ္စာနံ၊ ထို ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာတို့၏။

အစန္တကုဋ္ဌယော၊ စင်စစ် ကုန်ခြင်းသည်။ အသမုပ္ပတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခ-
နိရောဓော နာမ၊ ဒုက္ခနိရောဓ မည်၏။ အဋ္ဌဂံကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ
၀၃ ရှိသော။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ (ဌ၊ဒု-
၄၇) နာမ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်မည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝေဒိတဗျံ၊ သိအပ်၏။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ
သုတ်၌။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စေဟိ၊ သစ္စာတို့ဖြင့်။ စတ္တာရော၊
လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂါ စ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော။ ဖလာနိ စ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏။

၄၇။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ပရိသာကသဇ္ဇောတိ၊ ပရိသာကသဇ္ဇော-
ဟူသည်ကား။ သကဋ္ဌပရိသာ၊ အဖတ်နှင့်တူသော ပရိသတ်သည်။ ကစဝရ-
ပရိသာ၊ အမှိုက်နှင့်တူသော ပရိသတ်သည်။ ပလာလပရိသာ၊ အဖျင်းနှင့်
တူသော ပရိသတ်သည်။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ပရိသာမဏ္ဍောတိ၊ ပရိသာမဏ္ဍော-ဟူသည်ကား။ ပသန္နပရိသာ၊ ကြည်သော
ပရိသတ်သည်။ သာရပရိသာ၊ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော ပရိသတ်သည်။ ဣတိ
(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဆန္ဒာဂတိံ ဂစ္ဆန္တိတိ၊
ဆန္ဒာဂတိံ ဂစ္ဆန္တိ-ဟူသည်ကား။ ဆန္ဒေန၊ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်။ အဂတိံ၊
မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားကုန်၏။ အကတ္တဗျံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ကရောန္တိ။
ပြုကုန်၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသပဒေသုပိ၊
ကြွင်းသော ဒေါသဂတိံ ဂစ္ဆန္တိ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊
ဤ ဆန္ဒာဂတိံ ဂစ္ဆန္တိ-ဟူသောပုဒ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကိုသာလျှင်။
(ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်၏။) ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
ဣမာနိ အဂတိဂမနာနိ၊ ဤ မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်းတို့ကို။ ဘဏ္ဍ-
ဘာဇနီယေ စ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောဘဏ္ဍာကို ဝေဖန်ရာ၌ လည်းကောင်း။
ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ စ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌ လည်းကောင်း။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်
ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘဏ္ဍဘာဇနီယ၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာန နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဘဏ္ဍ-
ဘာဇနီယေ၊ သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာကို ဝေဖန်ရာဖြစ်သော။ (ဌာနေ၊ အရပ်၌။)
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဘာရဘူတာနံ၊ ဝန်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အမနာပေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော။
ဘဏ္ဍကေ၊ သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာသည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။

၁။ ပလာလပရိသာ= (ဆဋ္ဌ)

တံ၊ ထို နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသော ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒာဂတိံ၊ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊ လားသည်မည်၏။ ပန၊ ဆန္ဒာဂတိသို့လားသည်မှတစ်ပါး ဒေါသာဂတိသို့လားသည်ကိုဆိုဦးအံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘာရဘူတာနံ၊ ဝန်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ မနာပေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော။ ဘဏ္ဍာကေ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော ဘဏ္ဍာသည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ အမနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ဒေါသာဂတိံ၊ အမျက်ထွက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊ လားသည်မည်၏။ ဘဏ္ဍာဘဇနိယဝတ္ထုဉ္စ၊ သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာကို ဝေဖန်ရာဖြစ်သော ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟိတဉ္စ၊ စီရင်အပ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အဇာနန္တော၊ မသ်သောရဟန်းသည်။ မောဟာဂတိံ၊ မိုက်မဲတွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊ လားသည်မည်၏။ မုခရာနံ ဝါ၊ နှုတ်ကြမ်းသော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဣဇာဒိနိဿိတာနံ ဝါ၊ မင်းစသည်ကိုမို့သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့အား။ အမနာပေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော။ ဘဏ္ဍာကေ၊ သင်္ကန်းစသောဘဏ္ဍာကို။ ဒိန္တေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ အနတ္တမ္ပိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုလည်း။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ မနာပံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ဘယာဂတိံ၊ ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊ လားသည်မည်၏။ ပန၊ အဂတိလေးပါးသို့ လိုက်သည်မှတစ်ပါး အဂတိ လေးပါးသို့ မလိုက်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အဂတိံ၊ မလားအပ်သည်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မလား။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့၏။ တုလာဘူတော၊ ချိန်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ မာနဘူတော၊ တင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ မဇ္ဈတ္တော၊ လျစ်လျူရှုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယံ၊ အကြင် သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာသည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တညေဝ၊ ထိုရောက်သောသင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာကိုသာလျှင်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အယံ၊

၁+၁။ ဘဏ္ဍာဘဇနိယဝတ္ထုဉ္စ ဌိတိကဉ္စ=(ဆဋ္ဌ)
၂။ ဣမေ ဓမေ=(ဆဋ္ဌ) ၃။ ပမောဏဘူတော=(ဆဋ္ဌ)

ဤရဟန်းသည်။ စတုပ္ပိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဂတိ-
ဂမနံ၊ မလားအပ်သည်သို့ လားခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ နာမ၊ မလားအပ်သည်မည်၏။
ပန၊ ဘဏ္ဍာဘဇနီယမူတပါး ဝိနိစ္ဆယဌာနကိုဆိုပြီးအံ့။ ဝိနိစ္ဆယဌာန၊ တရား
ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာရဘူတဿ၊ ဝန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရဟန်း
အား။ ဂရုကာပတ္တိံ၊ ဂရုက အာပတ်ကို။ လဟုကာပတ္တိတိ၊ လဟုက အာပတ်
ဟူ၍။ ကတော၊ ပြု၍။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသောရဟန်းသည်။ ဆန္ဒာဂတိံ၊
ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊ လားသည်မည်၏။ ဣတရဿ၊
ဤမူတပါးသော ရဟန်းအား။ လဟုကာပတ္တိံ၊ လဟုကအာပတ်ကို။ ဂရုကာ-
ပတ္တိတိ၊ ဂရုက အာပတ်ဟူ၍။ ကတော၊ ပြု၍။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသော ရဟန်း
သည်။ ဒေါသာဂတိံ၊ အမျက်ထွက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊
လားသည်မည်၏။ ပန၊ ဒေါသာဂတိသို့လိုက်သည်မူတပါး မောဟာဂတိသို့
လိုက်သည်ကို ဆိုပြီးအံ့။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ အာပတ်မှ ထခြင်းကိုလည်းကောင်း။
အာပတ္တိက္ခန္ဓကဉ္စ၊ အာပတ်အစုကိုလည်းကောင်း။ အဇာနုန္တော၊ မသိသောရဟန်း
သည်။ မောဟာဂတိံ၊ မိုက်မဲတွေဝေသဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊
လားသည်မည်၏။ မုခရဿ ဝါ၊ နှုတ်ကြမ်းသောရဟန်းအား လည်းကောင်း။
ရာဇပူဇိတဿ ဝါ၊ မင်းသည် ပူဇော်အပ်သော ရဟန်းအား လည်းကောင်း။
“အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဂရုကံ၊ ဂရုက အာပတ်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အာ-
ပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ ကထေန္တဿ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။
အနတ္ထမ္မိ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုစု၏။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။
ဂရုကမေဝ၊ ဂရုကအာပတ်ကိုသာလျှင်။ လဟုကာတိ၊ လဟုက အာပတ် ဟူ
၍။ ကတော၊ ပြု၍။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုသောရဟန်းသည်။ ဘယာဂတိံ၊
ကြောက်သဖြင့် မလားအပ်သည်သို့။ ဂစ္ဆတိ နာမ၊ လားသည်မည်၏။ ပန၊
အဂတိလေးပါးသို့လိုက်သည်မူတပါး မလိုက်သည်ကို ဆိုပြီးအံ့။ ယော၊ အကြင်
ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ ယထာဘူတမေဝ၊
ဟုတ်မှန်သည်ကိုသာလျှင်။ ကထေတိ၊ ပြောဆို၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။
စတုပ္ပိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဂတိဂမနံ၊ မလားအပ်
သည်သို့ လားခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ နာမ၊ မလားသည်မည်၏။

၄၈။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဩက္ကာစိတဝိနိတတိ၊ ဩက္ကာစိတဝိနိတ-
ဟူသည်ကား။ ဒုပ္ပိနိတာ၊ ဆုံးမနိုင်ခဲ့သော။ နော ပဋိပုစ္ဆာဝိနိတတိ၊ နော
ပဋိပုစ္ဆာဝိနိတ-ဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ န ဝိနိတာ၊ မဆုံးမအပ်

၁။ သမုစ္ဆယက္ခန္ဓကဉ္စ=(ဆဋ္ဌ)

သော။ ဂမ္ဘီရာတိ၊ ဂမ္ဘီရာ-ဟူသည်ကား။ ပါဠိဝသေန၊ ပါဠိ၏အစွမ်းဖြင့်။
ဂမ္ဘီရာ၊ နက်ကုန်သော။ သလ္လသုတ္တသဒိသာ၊ သလ္လသုတ်နှင့် တူကုန်သော။
ဂမ္ဘီရတ္တာတိ၊ ဂမ္ဘီရတ္တာ-ဟူသည်ကား။ အတ္ထဝသေန၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်။
ဂမ္ဘီရာ၊ နက်ကုန်သော။ မဟာဝေဒလ္လသုတ္တသဒိသာ၊ မဟာဝေဒလ္လ သုတ်နှင့်
တူကုန်သော။ သောကုတ္တရာတိ၊ သောကုတ္တရာ-ဟူသည်ကား။ (ဒု၊ ဋ္ဌ - ၄၈)
သောကုတ္တရာအတ္ထဒီပကာ၊ သောကုတ္တရာတရားဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကိုပြု
တတ်ကုန်သော။ သုညတာပဋိသံယုတ္တာတိ၊ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ-ဟူသည်
ကား။ သတ္တသုညံ၊ သတ္တမှဆိတ်သော။ ဓမ္မမတ္တမေဝ၊ ပရမတ္တသဘောမျှကို
သာလျှင်။ ပကာသကာ၊ ပြတတ်ကုန်သော။ သင်္ခတသံယုတ္တသဒိသာ၊ သင်္ခတ-
သံယုတ်နှင့်တူကုန်သော။ န အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေန္နိတိ၊ န အညာ စိတ္တံ ဥပဋ္ဌ-
ပေန္နိ-ဟူသည်ကား။ ဝိဇာနနတ္ထာယ၊ သိစိမ့်သောငှာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ န ဥပ-
ဋ္ဌပေန္နိ၊ မဖြစ်စေတတ်ကုန်။ နိဒ္ဒါသန္တိ ဝါ၊ အိပ်မူလည်းအိပ်ကုန်၏။ အည-
ဝိဟိတာ ဝါ၊ တပါးကို နှလုံးသွင်းကုန်သည် မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗန္တိ၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ-ဟူသည်ကား။
ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ စ၊ ယူအပ်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗေ စ၊ သင်
အပ်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကဝိကတာတိ၊ ကဝိကတာ-ဟူသည်ကား။
ကဝိဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ ဣတရံ၊ ဤမှတပါး
သော ကာဝေယျ-ဟူသောပုဒ်သည်။ တသေဝ၊ ထို ကဝိကတာ-ဟူသောပုဒ်၏
သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစကားတည်း။ စိတ္တက္ခရာတိ၊ စိတ္တက္ခရာ-ဟူသည်
ကား။ ဝိစိတြအက္ခရာ၊ ဆန်းကြယ်သော အက္ခရာရှိကုန်သော။ ဣတရံ၊ ဤမှ
တပါးသော စိတ္တဗျဉ္ဇန-ဟူသောပုဒ်သည်။ တသေဝ၊ ထိုစိတ္တက္ခရာ-ဟူသော
ပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစကားတည်း။ ဗာဟိရကာတိ၊ ဗာဟိရကာ
ဟူသည်ကား။ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဘူတာ၊ အပဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကဘာသိတာတိ၊ သာဝကဘာသိတာ-ဟူသည်ကား။
တေသံ၊ ထိုသာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်
ဖြစ်သော သူတို့သည်။ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ သုဿသန္တိတိ၊ သုဿ-
သန္တိ-ဟူသည်ကား။ အက္ခရစိတ္တဘယ စေဝ၊ အက္ခရာ၏ ဆန်းကြယ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဒေသမ္ပတ္တိယာ စ၊ ပုဒ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ အတ္တမနာ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

၁။ အသင်္ခတသံယုတ္တသဒိသာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကဝိကတာတိ (ဆဋ္ဌ၊ ဝိကာကြည့်)
၃။ တေသံ တေသံ = (ဆဋ္ဌ) ၄။ သရသမ္ပတ္တိယာ စ = (ဆဋ္ဌ)

သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ န၊ စေဝ အညမည် ပဋိပုစ္ဆန္တိတိ၊ န စေဝ အညအည် ပဋိ-
 ပုစ္ဆန္တိ-ဟူသည်ကား။ အညမည်၊ အချင်းချင်း။ အတ္ထံ ဝါ၊ အနက်ကို လည်း
 ကောင်း။ အနိသန္တိ ဝါ၊ အနိသန္တေကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗာပရံ ဝါ၊ ရှေ့နောက်
 ကိုလည်းကောင်း။ န ပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကုန်။ န စ ပဋိဝိစရန္တိတိ၊ န စ ပဋိ-
 ဝိစရန္တိ-ဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆနတ္ထာယ၊ မေးခြင်းအကျိုးငှာ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီ
 ကို။ န ဝိစရန္တိ၊ မလှည့်လည်ကုန်။ ဣဒံ ကထန္တိ၊ ဣဒံ ကထံ-ဟူသည်ကား။
 ဣဒံ ဗျဉ်နံ၊ ဤသဒ္ဒါကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်သနည်း။
 ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်သနည်း။ ဣမဿ ကော အတ္ထောတိ၊
 ဣမဿ ကော အတ္ထော-ဟူသည်ကား။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သော။
 ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အနုသန္တိ၊
 အနုသန္တေသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ပုဗ္ဗာပရံ၊ ရှေ့နောက်သည်။ ကိံ၊
 အဘယ်နည်း။ အဝိဝဋ္ဌန္တိ၊ အဝိဝဋ္ဌံ-ဟူသည်ကား။ ပဋိပုစ္ဆန္တိ၊ ဖုံးကွယ်အပ်သည်ကို။
 န ဝိဝရန္တိတိ၊ န ဝိဝရန္တိ-ဟူသည်ကား။ န ဥတ္တာဒေန္တိ၊ မဖွင့်လှစ်ကုန်။ အနုတ္တာနိ-
 ကတန္တိ၊ အနုတ္တာနိကတံ-ဟူသည်ကား။ အပါကဋ္ဌံ ကတံ၊ ထင်စွာမပြုအပ်သည်
 ကို။ န ဥတ္တာနိ ကရေန္တိတိ၊ န ဥတ္တာနိ ကရေန္တိ-ဟူသည်ကား။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်
 ရှားစွာ။ န ကရေန္တိ၊ မပြုကုန်။ ကင်္ခါဌာနိယေသုတိ၊ ကင်္ခါဌာနိယေသု-
 ဟူသည်ကား။ ကင်္ခါယ၊ ယုံမှားခြင်း၏။ ကာရဏဘူတေသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တံ-
 ဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ အာမိသဂရူတိ၊ အာမိသဂရူ-ဟူသည်ကား။
 စတုပစ္စယဂရုကာ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းကို အလေးပြုတတ်သော။ လော-
 ကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ တရားကို။ လာမကတော၊ အယုတ် အားဖြင့်။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတပရိသာ၊ တည်သော ပရိသတ်သည်။ သဒ္ဓမ္မဂရူတိ၊
 သဒ္ဓမ္မဂရူ-ဟူသည်ကား။ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
 တရားတို့ကို။ ဂရုကေ၊ အလေးပြုသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ လာမကတော၊ အယုတ်
 အားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌိတပရိသာ၊ တည်သော ပရိသတ်သည်။
 ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောတိ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော-ဟူသည်ကား။ ဒွိဟိ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော။ ဘာဂေဟိ၊ အဖို့တို့ဖြင့်။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်သော။ ပညာ-
 ဝိမုတ္တောတိ၊ ပညာဝိမုတ္တော-ဟူသည်ကား။ ပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်။

ဝိမုတ္တော၊ လွတ်သော။ သုက္ခဝိပဿကဓိကာသဝေါ၊ သုက္ခဝိပဿက ဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ကာယသက္ခိတိ၊ ကာယသက္ခိ-ဟူသည်ကား။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဈာနဗယံ၊ ဈာန်၏အတွေ့ကို။ ဖုဿိတော၊ တွေ့၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ နိရောဓံ၊ သင်္ခတတရားတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သတ္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ ဒိဋ္ဌိပုတ္တောတိ၊ ဒိဋ္ဌိပုတ္တော-ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တတ်သော သောတာပတ္တိမဂ်၏ အဆုံး၌။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဒေဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤကာယသက္ခိ၊ ဒိဋ္ဌိပုတ္တ-ဟုဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တောတိ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော-ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤသဒ္ဓါဝိမုတ္တ-ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဓမ္မံ၊ အရဟတ္တမဂ် တရားကို။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်လျှောက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မာနုဿာရီ၊ ဓမ္မာနုဿာရီ မည်၏။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ အနုဿရတိ၊ အစဉ်လျှောက်တတ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓါနုဿာရီ၊ သဒ္ဓါနုဿာရီမည်၏။ ဒေဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤ ဓမ္မာနုဿာရီ၊ သဒ္ဓါနုဿာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဌမမဂ္ဂသမဂ္ဂိနော၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မောတိ၊ ကလျာဏဓမ္မော-ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ဒုဿီလော ပါပဓမ္မောတိ၊ ဒုဿီလော ပါပဓမ္မော-ဟူသည်ကား။ နိဿီလော၊ သီလမရှိ။ လာမကဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိ၏။ ဣမံ၊ ဤ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်သနည်း?။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင်ကြောင့်။ ကေသဒိသေသု၊ တပြိုင်နက်တူကုန်သော။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ဌ၊ ဒု-၄၉) သီလဝန္တေသု၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗလဝဘာဝံ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေစ္စေသု၊ အချို့ကုန်သော။ ဒုဿီလေသု၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတိ(သန္တေသု)လန၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်ကား။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပရိ၊ အလွန်။ ဗလဝဘာဝံ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ မညန္တာ၊ ဤသို့ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ တေ တေန လာဘံ ဂဏန္တိတိ၊ တေ တေန လာဘံ ဂဏန္တိ-ဟူသည်ကား။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကေစ္စာနံ၊

၅၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌအထာနိဿယ

[ဒုကနိပါတ

အချို့သောရဟန်းတို့၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ [ဧကစွာနံ၊ အချို့သော
ရဟန်းတို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို။ - ဤနှစ်ပုဒ်နိဿယမူဟောင်းတွင်မ
ပါ။] ကထေတွာ၊ ဆို၍။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဂမိတာ၊ တိ၊ ဂမိတာ-ဟူသည်ကား။ တဏှာ-
ယ၊ တဏှာဖြင့်။ ဂမိတာ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာတိ၊ မုစ္ဆိတာ-
ဟူသည်ကား။ တဏှာဝသေနေဝ၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ မုစ္ဆိတာ၊
မိန်းမောကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာတိ၊ အဇ္ဈောပန္နာ - ဟူသည်ကား။
အဇ္ဈောသာယ၊ လွန်စွာပြီးဆုံးစေတတ်သော တဏှာဖြင့်။ ဂိလိတွာ၊ မျို၍။
ပရိနိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနာဒိနဝဒဿာ-
ဝိနောတိ၊ အနာဒိနဝဒဿာဝိနော-ဟူသည်ကား။ အပစ္စဓေက္ခိတပရိဘောဂေ၊
ပစ္စဓေက္ခကာမဆင်ခြင်ပဲ သုံးဆောင်ခြင်း၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ အပဿန္တာ၊
မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာတိ၊ အနိဿရဏပညာ-ဟူသည်ကား။
စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌။ ဆန္ဒရာဂအပကစုနာယံ၊
ပြင်းစွာတပ်တတ်သောရာဂကို ငင်ထုတ်တတ်သော။ နိဿရဏပညာယ၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပညာမှ။ ဝိရဟိတာ၊ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။
တေံ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါးသည်။ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်
မြောက်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ပရိဘုဉ္ဇန္တိတိ၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ-ဟူသည်ကား။ သစ္စန္ဒရာဂါ၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော
ရာဂတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။

သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောတိအာဒိသု၊ ဥဘတော
ဘာဂဝိမုတ္တော-ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
သတ္တန္တမ္ပိ၊ ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အရိယပုဂ္ဂလာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို။ သင်္ခေပပကာသနာ၊ အကျဉ်းပြုခြင်းတည်း။ - ပညာဓုရေန၊ ပညာကို
အဦးပြုသဖြင့်။ အဘိနိဝိဇ္ဇော၊ တည်သော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။
နိဗ္ဗုတ္တောဘူ၊ ဖြစ်စေ၍။ သောဘာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောဘာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊
ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တသ္မိံ၊ ခဏ။ ထို သောဘာပတ္တိမဂ်
ဧကံ။ ဓမ္မာနုသာရီနာမ၊ ဓမ္မာနုသာရီ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘာ-
ပတ္တိဖလဒိသု၊ သောဘာပတ္တိဖိုလ် အစရှိကုန်သော။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်

၁။ ဂမိတာ = (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂန္ထိတာ = (ဆဋ္ဌ)

ပဌမပဏ္ဏာသက]

၅-ပရိသဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၇၁

သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ကာယသက္ခိ နာမ၊ ကာယသက္ခိ မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တဖလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခဏ၌။ ဥဘတော-
 ဘာဂဝိမုတ္တော နာမ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သမာပတ္တိဟိ၊ သမာပတ်တို့ဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိယာ၊ ခါသောအားဖြင့်
 လွတ်ခြင်းဖြင့်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိယာ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်သော
 အားဖြင့်လွတ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒိက္ခတ္တု၊ နှစ်ကြိမ်။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဘာဂေဟိ၊ ရူပကာယ၊ နာမကာယ-ဟု ဆိုအပ်သော
 အဖို့တို့မှ။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိ(အယ်)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ပညာဓုရေန၊ ပညာဓုရေဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ တည်သော။ အပရော၊
 တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊
 ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သုက္ခဝိပဿကောဝ၊
 သုက္ခဝိပဿက-သည့်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊
 ထို သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌။ ဓမ္မာနုသာရီ နာမ၊ ဓမ္မာနုသာရီ မည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတာပတ္တိဖလာဒိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိကုန်သော။
 ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ဒိဋ္ဌိပုတ္တော နာမ၊ ဒိဋ္ဌိပုတ္တ-
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တဖလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခဏ၌။
 ပညာဝိမုတ္တော နာမ၊ ပညာဝိမုတ္တ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဓုရေန၊
 သဒ္ဓါတရားကို အဦးပြုသဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ တည်သော။ အပရော၊ တပါး
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။
 နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊
 ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်
 ခဏ၌။ သဒ္ဓါနုသာရီ နာမ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သောတာပတ္တိဖလာဒိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိကုန်သော။ ဆသု၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ကာယသက္ခိ နာမ၊ ကာယသက္ခိ-မည်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တဖလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ခဏ၌။ ဥဘတော-
 ဘာဂဝိမုတ္တော နာမ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သဒ္ဓါဓုရေန၊ သဒ္ဓါတရားကို အဦးပြုသဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ ရှေးရှုတည်သော။
 အပရော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို။
 နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ခောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ သုက္ခ-
 ဝိပဿကောဝ၊ သုက္ခဝိပဿက-သည့်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သောတာပတ္တိ-
 မဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။

၅၀၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုကနိပါတ်

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ် ခဏ၌။ သဒ္ဓါနုသာရိ နာမ၊ သဒ္ဓါနုသာရိ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိကုန်သော။ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ သဒ္ဓါ-ဝိမုတ္တော နာမ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တဖလက္ခဏေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ခဏ၌။ ပညာဝိမုတ္တော နာမ၊ ပညာဝိမုတ္တ-မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၀။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ဝိသမာတိ၊ ဝိသမာ - ဟူသည်ကား။ ပက္ခလနဋ္ဌေန၊ ချော်ချွတ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိသမာ၊ ဝိသမာ မည်၏။ သမာတိ၊ သမာ-ဟူသည်ကား။ နိပက္ခလနဋ္ဌေန၊ ချော်ချွတ်ခြင်း မရှိသော အနက်ကြောင့်။ သမာ၊ သမာ မည်၏။ အဓမ္မကမ္မာနီတိ၊ အဓမ္မ-ကမ္မာနိ-ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓမ္မာနိ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာမှ ကင်းကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ အဝိနယကမ္မာနီတိ၊ အဝိနယကမ္မာနိ-ဟူသည်ကား။ ဥဗ္ဗိနယာနိ၊ ဝိနည်းမှကင်းကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။

☞ (ဋ္ဌ၊ဇု-၅၀) ၅၁။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ အဓမ္မိကာတိ၊ အဓမ္မိကာ-ဟူသည်ကား။ အဓမ္မယုတ္တာ၊ တရားနှင့်မယှဉ်သော။ ဓမ္မိကာတိ၊ ဓမ္မိကာ-ဟူသည်ကား။ ဓမ္မယုတ္တာ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။

၅၂။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ အဓိကရဏန္တိ၊ အဓိကရဏံ-ဟူသည်ကား။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိ စတုဗ္ဗိမံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ-အစရှိသော လေးပါးအပြား ရှိသော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို။ အာဒိယန္တိတိ၊ အာဒိယန္တိ-ဟူသည် ကား။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ သညာပေန္တိတိ၊ သညာပေန္တိ-ဟူသည်ကား။ ဇာနာပေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ န စ သညတ္တံ ဥပဂစ္ဆန္တိတိ၊ န စ သညတ္တံ ဥပဂစ္ဆန္တိ-ဟူသည်ကား။ သညာပနတ္တံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ န သန္တိပတန္တိ၊ မစည်း ဝေးကုန်။ န စ နိဇ္ဈာပေန္တိတိ၊ န စ နိဇ္ဈာပေန္တိ-ဟူသည်ကား။ န ပေက္ခာပေန္တိ၊ မရှုစေကုန်။ န စ နိဇ္ဈတ္တံ ဥပဂစ္ဆန္တိတိ၊ န စ နိဇ္ဈတ္တံ ဥပဂစ္ဆန္တိ-ဟူသည်ကား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နိဇ္ဈာပနတ္တာယ၊ ရှုစေခြင်းငှာ။ န သန္တိပတန္တိ၊ မစည်းဝေး ကုန်။ အသညတ္တိဗလာတိ၊ အသညတ္တိဗလာ-ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။ အသညတ္တိယေဝ၊ မသိစေခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗလံ၊ အစွမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အသညတ္တိ-ဗလာ၊ အသညတ္တိဗလာ မည်ကုန်၏။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂမန္တိနောတိ (တ္ထေ)၊ အပ္ပဋိ-

ပဌမပဏ္ဏာသက]

၅-ပရိသဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၀၃

နိဿဂ္ဂမန္တိနော-ဟူသော ဤပါဌ၌။ ဟိ(ဝိတ္တာရော)၊ အကျယ်ကို။ (မယာ၊
 ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သော စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။
 ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရား
 နှင့်လျော်သည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဂဏိယာမ၊
 ယူကုန်အံ့။ အဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်မလျော်သည်။ သစေ (ဘဝိဿတိ)၊ အကယ်
 ၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝိဿဇဇေယာမ၊ စွန့်ကုန်အံ့။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂမန္တိနော နာမ၊
 ပဋိနိဿဂ္ဂမန္တိနော-မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေ ပန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်ကား။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ န မန္တန္တိ၊ မတိုင်ပင်
 ကုန်။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂမန္တိနော၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂမန္တိ-
 နော မည်ကုန်၏။ ထာမသာ ပရာမသာ အဘိနိဝိဿာတိ၊ ထာမသာ ပရာမသာ
 အဘိနိဝိဿ-ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိထာမေန စ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် လည်ကောင်း။
 ဒိဋ္ဌိပရာမာသေန စ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အဘိနိဝိသိတာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဣဒမေဝ သစ္စန္တိ၊ ဣဒမေဝ
 သစ္စံ-ဟူသည်ကား။ အမှကံ၊ ငါတို့၏။ ဣဒံ ဝစနမေဝ၊ ဤစကားသည်သာ
 လျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ မောသမညန္တိ၊ မောသမည်-ဟူသည်ကား။ အစသေသာနံ၊
 ကြွင်းသောသူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ မောသံ တုန္တံ၊ အချည်းနှီးတည်း။
 သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခသည်။ ဥတ္တာနုတ္တောယေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ်
 အပြီးသတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပရိသဝဂ္ဂေါ၊ ပရိသဝဂ်တည်း။
 ပဌမပဏ္ဏာသကော၊ ပဌမပဏ္ဏာသကသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုတိယပဏ္ဏာသက

(၆) ၁-ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၃။ ဒုတိယပဏ္ဏာသကဿ၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသကဏိ။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ စက္ကဝတ္တိနာ၊ စကြဝတေးမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဂဟိတတ္တာ။ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “လောကနုကမ္မာယာ” တိ၊ လောကနုကမ္မာယ-ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ စကြဝတေးမင်း၊ ဘုရားသဗ္ဗညု-နှစ်ပါးတို့တွင်။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ခန္ဓ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သမ္ပတ္တိယော၊ ဒေဝသမ္ပတ္တိ၊ မနုဿသမ္ပတ္တိ-တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ-ယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (သမ္ပတ္တိ-ယော၊ ဒေဝသမ္ပတ္တိ၊ မနုဿသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ-တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။)

၅၄။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ အတ္ထရိယမနုဿာတိ၊ အတ္ထရိယမနုဿာ-ဟူသည်ကား။ အာစိဏ္ဏမနုဿာ၊ လောက၌ မလေ့ကျက်အပ်ဖူးသော လူတို့ သည်။ အဗ္ဘုတမနုဿာ၊ ရှေး၌မဖြစ်ဖူးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လူတို့သည်။

၅၅။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဗဟုနော ဇနဿ အနုတပ္ပ၊ ဟောတိတိ၊ ဗဟုနော ဇနဿ အနုတပ္ပ၊ ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ မဟာဇနဿ၊ လူအများ၏။ အနုတာပကာရိ၊ ပူပန်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို စကြဝတေးမင်း၊ ဘုရားသဗ္ဗညု-နှစ်ပါးတို့တွင်။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေး မင်း၏။ ကာလကိရိယာ၊ သေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တစ်ခု သောစကြဝဠာ၌။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အနုတာပံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလကိရိယာ၊ သေခြင်း ကိုပြုခြင်းသည်။ ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ တို့၌။ (ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အနုတာပံ၊ ပူပန်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။)

၅၆။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ထူပါရဟာတိ၊ ထူပါရဟာ-ဟူသည် ကား။ ထူပဿ၊ စေတိအား။ ယုတ္တာ၊ သင့်ကုန်သော။ အနုစ္စဝိကာ၊ လျောက် ပတ်ကုန်သော။ ဟိ (သစ္စံ)၊ မှန်၏။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ စေတိယံ၊ စေတိကို။ ပဋိဇဉ်တု၊ လုပ်ကျွေးသုတ်သင် ပြုပြင်၍။ ခန္ဓ၊ နှစ်ပါးကုန်

သော။ သမ္ပတ္တိယော၊ ဒေဝသမ္ပတ္တိ၊ မနုဿသမ္ပတ္တိ တို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို။ ပဋိဇဉ်တော၊ လုပ်ကျွေး သုတ်သင် ပြုပြင်၍။ တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ (သမ္ပတ္တိယော၊ ဒေဝသမ္ပတ္တိ၊ မနုဿသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ-တို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။)

၅၇။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓါ-ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ဗုဒ္ဓါ၊ သိသောဉာဏ်ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။

၅၈။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဖလန္တိယာတိ၊ ဖလန္တိယာ-ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ အသံကို။ ကရေန္တိယာ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ န သန္တသန္တိတိ၊ န သန္တသန္တိ-ဟူသည်ကား။ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ ပဟိနတ္တာ စ၊ ပယ်အပ်ပြီး သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ ဗလဝတ္တာ စ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။) န ဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆင်အာဇာနည် နှစ်ပါးတို့တွင်။ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဘာယတိ၊ မကြောက်။ ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသော ဆင်အာဇာနည်သည်။ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ ဗလဝတ္တာ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဘာယတိ၊ မကြောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ သတ္တမဋ္ဌမေသုပိ၊ သတ္တမသုတ်၊ အဋ္ဌမသုတ်တို့၌လည်း။ ဧဝေဝ နယော၊ ဤနည်းသည်သာလျှင် နည်းရှိ၏။

၆၁။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ ကိံပုရိသာတိ၊ ကိံပုရိသာ-ဟူသည်ကား။ ကိန္နရာ၊ ကိန္နရာတို့တည်း။ မာနုသိံ ဝါစံ န ဘာသန္တိတိ၊ မာနုသိံ ဝါစံ န ဘာသန္တိ-ဟူသည်ကား။ မနုဿကထံ၊ လူတို့၏စကားကို။ န ကထေန္တိ၊ မပြော ဆိုကုန်။ ကိရု(ဝိတ္ထာရေမိ)၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ ဓမ္မာသောကဿ၊ ဓမ္မာသောက မင်းကြီးအား။ ဧကံ၊ တစ်ခုသော။ ကိန္နရံ၊ ကိန္နရာကို။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ သော၊ ထို အသောက မင်းသည်။ “နံ၊ ထိုကိန္နရာကို။ ကထာပေထ၊ စကားဆိုစေကုန်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိန္နရော၊ ကိန္နရာသည်။ ကထေတုံ၊ စကားပြောဆိုခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ “အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဧတံ၊ ဤကိန္နရာကို။ ကထာပေဿာမိ၊ စကားပြောစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့

လျှောက်ဆို၍။ ဟေဋ္ဌာပုဂ္ဂိုလ်သား၊ ပြာသာဒ်အောက်သို့။ ဩတာရေတွာ၊ သက်
၍။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ခါဏုကေ၊ သစ်ငုတ်တို့ကို။ ကောဋေတွာ၊ စိုက်နှက်၍။
ဥက္ကလိ၊ ထမင်းအိုးကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။ သာ၊ ထိုထမင်းအိုးသည်။
ဥဘတောပဿေဟိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့မှ။ ပတတိ၊ ကျ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ကျသည်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိန္နရော၊ ကိန္နရာသည်။ “အညံ၊ တပါးသော။ ဧကံ၊
တစ်ခုသော။ ခါဏုကံ၊ သစ်ငုတ်ကို။ (ဋ္ဌ၊ ၃-၅၂) ကောဋေတုံ၊ စိုက်နှက်ခြင်းငှာ။
န ဝဋ္ဋတိ ကိ၊ မသင့်သလော။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသော
စကားကိုသာလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုန၊ တဖန်။ အပရတာဂေ၊ တပါးသော
အဖို့၌။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ကိန္နရေ၊ ကိန္နရာတို့ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။
ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ ရာဇာ၊ အသောကမင်းသည်။ “နေ၊ ထိုနှစ်ခုသောကိန္နရာ
တို့ကို။ ကထာပေထ၊ စကားပြောဆိုကျေနပ်လော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ခုသောကိန္နရာတို့သည်။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န ဣစ္ဆိံ၊ သူ၊
အလိုမရှိကုန်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
“အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတေ၊ ထိုနှစ်ခုသောကိန္နရာတို့ကို။ ကထာပေသာမိ၊
စကားပြောစေအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်တင်၍။ တေ၊ ထိုနှစ်ခုသောကိန္နရာ
တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အန္တရာပဏံ၊ အိမ်စေ့သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။
တတ္ထ၊ ထိုအိမ်စေ့၌။ ဧကော၊ တစ်ခုသော ကိန္နရာသည်။ အမ္မပက္ကဉ္စ၊ သရက်သီး
မုည့်ကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆေ စ၊ ငါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။
ဧကော၊ တစ်ခုသော ကိန္နရာသည်။ ကပိဋ္ဌဖလဉ္စ၊ သီးသီးကိုလည်းကောင်း။
အမ္မလိကာဖလဉ္စ၊ မန်ကျည်းသီးကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ တတ္ထ၊
ထိုနှစ်ခုသော ကိန္နရာတို့တွင်။ ပုရိမော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ကိန္နရာသည်။ “မနုဿာ၊
လူတို့သည်။ မဟာဝိသံ၊ ကြီးစွာသော အဆိပ်ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ တေ၊
ထိုလူတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ကိလာသိနော၊ ပေး၊ ညှင်း၊
တင်းတိပ်နာရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသော ကိန္နရာသည်။ “ဣမေ၊ ဤလူတို့
သည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ဤသီးသီး၊ မန်ကျည်းသီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ကုဋ္ဌိနော၊ နှုနာရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဒန္တသိ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ကထေတုံ၊ ပြော
ဆိုခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တာပိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော်လည်း။ ဒွေ အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသော
အကျိုးတို့ကို။ သမ္ပဿမာနာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ န ကထေန္တိ၊ စကားမဆို

၁။ ကုမိဋ္ဌဖလဉ္စ=(ဆဋ္ဌ)

ဒုတိယပဏ္ဏာသက]

(၆) ၁-ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂစဏ္ဍနာ

၅၈၇

ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဝမသုတ်၏ အပွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီး သတ်တည်း။

၆၂။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ အပ္ပဋ္ဌိဝါနောတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝါနော ဟူသည် ကား။ အနုက္ကဏ္ဍိတော၊ မငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ အပစ္စောသက္ကိတော၊ ဆုတ် နှစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။

၆၃။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ အသန္တသန္တိဝါသန္တိ၊ အသန္တသန္တိ ဝါသံ-ဟူသည်ကား။ အသပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ န ဝဒေယျာတိ၊ န ဝဒေယျ-ဟူသည်ကား။ သြဝါဒေန ဝါ၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုသာသနိယာ ဝါ၊ ကံမြစ်ခြင်းဖြင့် လည်း ကောင်း။ န ဝဒေယျ၊ မဆိုရာ။ မာ ဝဒတု၊ မဆိုလင့်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ထေရမ္မာဟံ န ဝဒေယျန္တိ၊ ထေရမ္မာ-ဟံ န ဝဒေယျံ-ဟူသည်ကား။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ ထေရံ၊ မထေရ်ဖြစ် သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ သြဝါဒါနုသာသနိဝသေန၊ ဆုံးမ ကံမြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ န ဝဒေယျံ၊ မဆိုအံ့။ အဟိတာနုကမ္မိတိ၊ အဟိတာနုကမ္မိ-ဟူ သည်ကား။ အဟိတံ၊ အစီးအပွားမဲ့ကို။ ဣစ္ဆမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ နော ဟိတာနုကမ္မိတိ၊ နော ဟိတာနုကမ္မိ-ဟူသည်ကား။ ဟိတံ၊ အစီးအပွား ကို။ အနိစ္ဆမာနော၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ နောတိ နံ ဝဒေယျန္တိ၊ နောတိ နံ ဝဒေယျံ-ဟူသည်ကား။ “အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န ကရိဿံ၊ မလိုက်နာအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးကို။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုအံ့။ ဝိဟေဋ္ဌေယျန္တိ၊ ဝိဟေဋ္ဌေယျံ-ဟူသည်ကား။ ဝစနဿ၊ စကားကို။ အကရဏေန၊ မလိုက်နာသဖြင့်။ ဝိဟေဋ္ဌေယျံ၊ ညည်းဆဲအံ့။ ပဿမ္မိဿ နပ္ပဋ္ဌိကရေယျန္တိ၊ ပဿမ္မိဿ နပ္ပဋ္ဌိကရေယျံ-ဟူသည်ကား။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်းကောင်း။ ဇာနန္တောပိ၊ သိသော်လည်းကောင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုမထေရ်ကြီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န ကရေယျံ၊ မလိုက်နာအံ့။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ် ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌။ သာဓုတိ နံ ဝဒေယျန္တိ၊ သာဓုတိ နံ ဝဒေယျံ-ဟူသည်ကား။ “သာဓု ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏။ တယာ၊ သင်သည်။ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုမထေရ် ကြီး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒန္တော၊ အလွန်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ နံ၊ ထို မထေရ်ကြီးကို။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၅၀၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုကနိပါတ်

၆၄။ ဒွါဒသမေ၊ ဒွါဒသမသုတ်၌။ ဥဘတော ဝစီသံသာရောတိ၊ ဥဘတော ဝစီသံသာရော-ဟူသည့်ကား။ ဒွိသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပက္ခေသု၊ အဖို့တို့၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အက္ခောသနပစ္စက္ခောသနဝသေန၊ ရှေးဦးစွာဆဲရေးခြင်း၊ နောက်၌ဖြစ်သော ဆဲရေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သံသာရမာနာ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ ဝစီသံသာရော၊ ဝစီသံသာရမည်၏။ ဒိဋ္ဌိပလာသောတိ၊ ဒိဋ္ဌိပလာသော-ဟူသည့်ကား။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနကော၊ ဖြစ်သော။ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏော၊ အစုံကိုယူခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ပဋ္ဌာသော၊ အဖျင်းမှုခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိပလာသော နာမ၊ ဒိဋ္ဌိပလာသ-မည်၏။ စေတသော အာသာတောတိ၊ စေတသော အာသာတော-ဟူသည့်ကား။ ကောပေါ၊ အမျက်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအမျက်သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာသာတေန္တော၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပစ္စယောတိ၊ အပ္ပစ္စယော-ဟူသည့်ကား။ အတုဋ္ဌာကာရော၊ မနှစ်သက်သော အခြင်းအရာတည်း။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာခြင်းတည်း။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ အနဘိရဒ္ဓိတိ၊ အနဘိရဒ္ဓိ-ဟူသည့်ကား။ ကောပေါယေဝ၊ အမျက်သည်ပင်လျှင်တည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအမျက်ကို။ အနဘိရာဓနဝသေန၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွားကို မပြီးစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အနဘိရဒ္ဓိတိ၊ အနဘိရဒ္ဓိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ အဝုပသန္တံ ဟောတိတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ အဝုပသန္တံ ဟောတိ-ဟူသည့်ကား။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဧတံ၊ ထိုဝစီသံသာရ-အစရှိသည်သည်။ (ဌ၊ ဒု-၅၃) နိယကဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ-ဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တေ စ၊ စိတ်၌လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေ-ဝါသိကသင်္ခါတယ၊ အတူနေတပည့်၊ အနီးနေတပည့်ဟု ဆိုအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ စိတ္တေ စ၊ စိတ်၌လည်းကောင်း။ အဝုပသန္တံ၊ မငြိမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မေတန္တံ (ပဒဿ)၊ တသ္မေတံ-ဟူသောပုဒ်ကို။ တသ္မိံ တေ-န္တံ(ပဒေန္တေဒေါ)၊ တသ္မိံ တေ-ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ (တသ္မိံ၊ ထိုအဓိကရုဏ်း၌။ ဧတံ၊ ထို ဒိဋ္ဌိပလာသ-အစရှိသည်ကို။) သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒွါဒသမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂေါ၊ ပုဂ္ဂလ-ဝဂ်တည်း။

ဒုတိယပဏ္ဏာသက]

(၇) ၂-သုခဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၀၉

(၇) ၂-သုခဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၅။ ဒုတိယသံ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဋ္ဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ ဂိဟိသုခန္တိ၊ ဂိဟိသုခံ-ဟူသည်ကား။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။ သဗ္ဗကာမနိပုတ္တိမူလကံ၊ အလုံးစုံသောကာမ၏ ပြီးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း။ ပဗ္ဗဇိတသုခန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတသုခံ-ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာမူလကံ၊ ရဟန်းအဖြစ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း။

၆၆။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ကာမသုခန္တိ၊ ကာမသုခံ-ဟူသည်ကား။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သော ချမ်းသာတည်း။ နေက္ခမ္မသုခန္တိ (ဧတ္ထ)၊ နေက္ခမ္မသုခံ-ဟူသော ဤပါ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ နေက္ခမ္မံ၊ နေက္ခမ္မ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာတည်း။

၆၇။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဥပဓိသုခန္တိ၊ ဥပဓိသုခံ-ဟူသည်ကား။ တေဘူမကသုခံ၊ ဘုံသုံးပါး၌အကျုံးဝင်သော ချမ်းသာတည်း။ နိရူပဓိသုခန္တိ၊ နိရူပဓိသုခံ-ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရသုခံ၊ လောကုတ္တရာတရား၌ အကျုံးဝင်သော ချမ်းသာတည်း။

၆၈။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ သာသဝသုခန္တိ၊ သာသဝသုခံ-ဟူသည်ကား။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏။ ပစ္စယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝဋ္ဋသုခံ၊ ဝဋ်၌အကျုံးဝင်သော ချမ်းသာတည်း။ အနာသဝသုခန္တိ၊ အနာသဝသုခံ-ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုအာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏။ အပစ္စယဘူတံ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိဝဋ္ဋသုခံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ချမ်းသာတည်း။

၆၉။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ သာမိသန္တိ၊ သာမိသံ-ဟူသည်ကား။ သံကိလေသံ၊ နှိပ်စည်တတ်၊ ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသတို့သည် နှိပ်စက်အပ်၊ ပူပန်စေအပ်သော။ ဝဋ္ဋဂါမိသုခံ၊ ဝဋ်သို့လားစေတတ်သော ချမ်းသာတည်း။ နိရာမိသန္တိ၊ နိရာမိသံ - ဟူသည်ကား။ နိက္ကိလေသံ၊ ကိလေသာမရှိသော။ ဝိဝဋ္ဋဂါမိသုခံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ချမ်းသာတည်း။

၅၉၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

[ဒုကနိပါတ်

၇၀။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အရိယသုခန္တိ၊ အရိယသုခံ-ဟူသည်ကား။ အပုထုဇနသုခံ၊ ပုထုဇဉ်မဟုတ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ချမ်းသာတည်း။ အနရိယသုခန္တိ၊ အနရိယသုခံ-ဟူသည်ကား။ ပုထုဇနသုခံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ချမ်းသာတည်း။

၇၁။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ကာယိကန္တိ၊ ကာယိကံ-ဟူသည်ကား။ ကာယဝိညာဏသဟဇာတံ၊ ကာယဝိညာဉ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ စေတသိကန္တိ၊ စေတသိကံ-ဟူသည်ကား။ မနောဒွါရိကသုခံ၊ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာတည်း။ တံ၊ ထိုမနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ လောကီယလောကုတ္တရမိသကံ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာရာသည်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၇၂။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ သပ္ပိတိကန္တိ၊ သပ္ပိတိကံ-ဟူသည်ကား။ ပဌမဒုတိယဇ္ဈာနသုခံ၊ ပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သုခတည်း။ နိပ္ပိတိကန္တိ၊ နိပ္ပိတိကံ-ဟူသည်ကား။ တတိယစတုတ္ထဇ္ဈာနသုခံ၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သုခတည်း။ ဇာတ္ထ၊ ထို သပ္ပိတိကသုခ၊ နိပ္ပိတိကသုခ နှစ်ပါးတို့တွင်။ လောကီယသပ္ပိတိကတော၊ လောကီဖြစ်သော သပ္ပိတိကသုခထက်။ လောကီယနိပ္ပိတိကံ၊ လောကီဖြစ်သော နိပ္ပိတိက သုခသည်။ (အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။) လောကုတ္တရသပ္ပိတိကတော စ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော သပ္ပိတိကသုခထက်လည်း။ လောကုတ္တရနိပ္ပိတိကံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော နိပ္ပိတိကသုခသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘုမ္မန္တရံ၊ ဘုံအထူးကို။ အဘိန္နိတော၊ မဖျက်မူ၍။ အဂ္ဂဘာဝေ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗွေ၊ သိအပ်၏။

☞ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၅၄) ၇၃။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ သာတသုခန္တိ၊ သာတသုခံ-ဟူသည်ကား။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဈာနေသု၊ ဈာန်တို့၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း။ ဥပေက္ခာသုခန္တိ၊ ဥပေက္ခာသုခံ-ဟူသည်ကား။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသုခံ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ချမ်းသာတည်း။

၇၄။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ သမာဓိသုခန္တိ၊ သမာဓိသုခံ-ဟူသည်ကား။ အပ္ပနံ ဝါ၊ အပ္ပနာသို့လည်းကောင်း။ ဥပစာရံ ဝါ၊ ဥပစာရသို့လည်းကောင်း။ ပတ္တသုခံ၊ ရောက်သောချမ်းသာတည်း။ အသမာဓိသုခန္တိ၊ အသမာဓိသုခံ-ဟူသည်ကား။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော ဥပစာရ၊ အပ္ပနာသို့။ အပ္ပတ္တသုခံ၊ မရောက်သောချမ်းသာတည်း။

ဒုတိယပဏ္ဏာသက]

(၈) ၃-သနိမိတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၉၁

၇၅။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ သပ္ပိတိကာရမ္မဏန္တိ၊ သပ္ပိတိကာရမ္မဏံ-
ဟူသည်ကား။ သပ္ပိတိကံ၊ သပ္ပိတိကဖြစ်သော။ ဈာနဒ္ဓယံ၊ ဈာန်နှစ်ပါးအပေါင်း
ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပန္နသုခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာ
တည်း။ နိပ္ပိတိကာရမ္မဏေပိ၊ နိပ္ပိတိကဈာန်လျှင် အာရုံရှိသော ချမ်းသာ၌
လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းသည်လျှင် နည်းရှိ၏။ ဒွါဒသမေပိ၊ ဒွါဒသမ
သုတ်၌လည်း။ ဣမိနာဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊
အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၇၆။ တေရသမေ၊ တေရသမသုတ်၌။ ရူပါရမ္မဏန္တိ၊ ရူပါရမ္မဏံ-ဟူသည်
ကား။ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာနာရမ္မဏံ၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်လျှင် အာရုံရှိသော
သုခတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အာရပ္ပ၊
အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်သောသုခတည်း။ အရူပါရမ္မဏန္တိ၊ အရူပါရမ္မဏံ-
ဟူသည်ကား။ အပရူပါဝစရဈာနာရမ္မဏံ၊ အရူပါဝစရဈာန်လျှင်အာရုံရှိသော
ချမ်းသာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော။ အရူပံ၊ နာမ်ကို။
အာရပ္ပ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင် တေရသမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သုခဝဂ္ဂေါ၊ သုခ-ဝဂ်တည်း။

(၈) ၃-သနိမိတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၇၇-၇၉။ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌၊ သနိမိတ္တာ-
တိ၊ သနိမိတ္တာ-ဟူသည်ကား။ သကာရဏာ၊ အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဒုတိယာဒီသုပိ၊ ဒုတိယသုတ် အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊
ဤနည်းသည်လျှင်နည်းရှိ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ နိဒါနံ၊ နိဒါန-သဒ္ဓါလည်း
ကောင်း။ ဟေတု၊ ဟေတု-သဒ္ဓါလည်းကောင်း။ သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရ-သဒ္ဓါလည်း
ကောင်း။ ပစ္စယော၊ ပစ္စယ-သဒ္ဓါလည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ရူပ-သဒ္ဓါလည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တောနိ၊
ထိုသဒ္ဓါတို့သည်။ ကာရဏဝေဝစနာနေဝ၊ ကာရဏ-သဒ္ဓါ၏ ဝေဝုစသဒ္ဓါတို့
သည်သာလျှင်တည်း။

၈၀။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ သဝေဒနာတိ၊ သဝေဒနာ-ဟူသည်ကား။
ပစ္စယဘူတာယ၊ သဟဇာတ-စသော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမ္ပယုတ္တ-
ဝေဒနာယ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အသတိ၊ မရှိသော်။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဋ္ဌမနဝမေသုပိ၊ အဋ္ဌမသုတ်၊ နဝမသုတ်တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။

၈၇။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ သင်္ခတာရမ္မဏာတိ၊ သင်္ခတာရမ္မဏာ-ဟူသည်ကား။ ပစ္စယနိဗ္ဗတ္တံ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ သင်္ခတဓမ္မံ၊ သင်္ခတတရားကို။ အာရမ္မဏံ ကတာဝ၊ အာရုံပြု၍သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နော အသင်္ခတာရမ္မဏာတိ၊ နော အသင်္ခတာရမ္မဏာ-ဟူသည်ကား။ အသင်္ခတံ၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ-တည်းဟူသော အကြောင်းတရားတို့သည် ကပ်၍မပြုပြင်အပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ ပန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကား။ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍။ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ န ဟောန္တိတိ၊ န ဟောန္တိ-ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌။ န ဟောန္တိ နာမ၊ မဖြစ်သည်မည်ကုန်၏။ ဖလေ၊ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ နာဟေသံ၊ မဖြစ်ဖူးကုန်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ စောသု ဌာနေသုပိ၊ ထိုအရာတို့၌လည်း။ ယာဝ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုသော စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ သနိမိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သနိမိတ္တဝဂ်တည်း။

(၉) ၄-ဓမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

☞ (ဋ္ဌ၊ဒု-၅၅) ၈၈။ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ ဖလသမာဓိ၊ ဖိုလ်၌ဖြစ်သော သမာဓိတည်း။ ပညာဝိမုတ္တိတိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ ဖလပညာ၊ ဖိုလ်၌ဖြစ်သောပညာတည်း။

၈၉။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ပဂ္ဂါဟောတိ၊ ပဂ္ဂါဟော-ဟူသည်ကား။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယတည်း။ အဝိက္ခေပေါတိ၊ အဝိက္ခေပေါ-ဟူသည်ကား။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာတည်း။

၉၀။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ နာမန္တိ၊ နာမံ-ဟူသည်ကား။ စတ္တာ-ဧရာ။ လေးပါးကုန်သော။ အရူပက္ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့တည်း။ ရူပန္တိ၊ ရူပံ-ဟူသည်ကား။ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။

ဒုတိယပဏ္ဏာသက]

(၉) ၄-ဓမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၉၃

ဓမ္မကောဠာသပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နာမ၊ တရားတို့၏အစုကို ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်မည်သည်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၉၁။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာ-ဟူသည်ကား။ ဖလဉာဏံ၊ ဖိုလ်၌ဖြစ်သောဉာဏ်တည်း။ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ သမ္ပယုတ္တာ၊ ဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သေသဓမ္မာ၊ ကြွင်းသောတရားတို့တည်း။

၉၂။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဘဝဒိဋ္ဌိတိ၊ ဘဝဒိဋ္ဌိ-ဟူသည်ကား။ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိတည်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိတိ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ-ဟူသည်ကား။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်း။ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၊ သတ္တမသုတ်တို့သည်။ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၉၅။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ဒေါဝစဿတာတိ၊ ဒေါဝစဿတာ-ဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗစဘာဝေါ၊ ဆိုနိုင်ခက်သော သဘောရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ပါပမိတ္တတာတိ၊ ပါပမိတ္တတာ-ဟူသည်ကား။ ပါပမိတ္တသေဝနဘာဝေါ၊ ယုတ်မာသော အဆွခင်ပွန်းသို့ ဆည်းကပ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ နဝမံ၊ နဝမသုတ်ကို။ ဝုတ္တဝိရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်မှပြန်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၉၇။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ ဓာတုကုသလတာတိ၊ ဓာတုကုသလတာ-ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာရသ ဓာတုယော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဓာတ်တို့ကို။ ဓာတုတိ၊ ဓာတ်ဟူ၍။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းတည်း။ မနသိကာရကုသလတာတိ၊ မနသိကာရကုသလတာ-ဟူသည်ကား။ တာသယေဝ ဓာတုနံ၊ ထိုဓာတ်တို့ကို ပင်လျှင်။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ-အရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ လက္ခဏတ္တယံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းတည်း။

၉၈။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ အာပတ္တိကုသလတာတိ၊ အာပတ္တိကုသလတာ-ဟူသည်ကား။ 'ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာပတ္တိကုန္တာနဉ္စ၊ အာပတ်အစုတို့ကို လည်းကောင်း။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အာပတ္တိကုန္တာနဉ္စ၊ အာပတ်အစုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းတည်း။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနကုသလတာတိ၊ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနကုသလတာ-ဟူသည်ကား။ ဒေသ-

၁။ တံသမ္ပယုတ္တာ=(ဆဋ္ဌ)

နာယ ဝါ၊ ဒေသနာကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မဝါစာယ ဝါ၊ ကမ္မ
ဝါစာဖြင့်လည်းကောင်း။ အာပတ္တိဟိ၊ အာပတ်တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာနဇာနနံ၊ ထခြင်းကို
သိခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ကောဒေသမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသော
စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဓမ္မ-ဝဂ်တည်း။

(၁၀) ၅-ဗာလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၉၉။ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ အနာဂတံ ဘာရံ ဝဟ-
တီတိ၊ အနာဂတံ ဘာရံ ဝဟတိ-ဟူသည်ကား။ “သဗ္ဗဇ္ဇနီ စ၊ ဥပုသ်အိမ်သိမ်
အပြင်၌ တံမြက်လည်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဒီပေါ စ၊ ဥပုသ်အိမ်သိမ်
အပြင်၌ ဆီမီးထွန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာသနေန၊ နေရာခင်းခြင်းနှင့်တကွ၊
ဥဒကဉ္စ၊ သောက်ရေး၊ သုံးဆောင်ရေး တည်ထားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒ-
ပါရိသုဒ္ဓိဥတုက္ခာနဉ္စ၊ ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်ခြင်း၊ ဆောင်း-
နွေ-မိုး-ဟုဆိုအပ်သော ဥတုကို ကြားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဂဏနာ
စ၊ ဥပုသ်အိမ်သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေးသောရဟန်းတို့ကို ရေတွက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။ သြဝါဒေါ စ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ အဆုံးအမကိုခံလာပါအံ့ဟု တောင်းပန်
သောစကားကို ကြားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခဉ္စ၊ ပါတိမောက်
ပြခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ထေရဘာရေတိ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏ဝန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ ဣမံ ထေရ-
ဘာရံ၊ ဤမထေရ်ကြီးတို့၏ဝန်ကို။ နာကော၊ သိတင်းငယ်ရဟန်းသည်။
(ဌ၊ ဒု-၅၆) ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရေန၊ မထေရ်ကြီးသည်။ အနုဇ္ဈိဋ္ဌော၊
မတိုက်တွန်းပဲ၊ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုသောသိတင်းငယ်ရဟန်းသည်။ အနာဂတံ၊
မိမိအားမရောက်သော။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ ဝဟတိ နာမ၊ ရွက်ဆောင်သည်မည်
၏။ အာဂတံ ဘာရံ န ဝဟတီတိ၊ အာဂတံ ဘာရံ န ဝဟတိ-ဟူသည်ကား။
ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိ
သော။ တမေဝ ဘာရံ၊ ထိုဝန်ကိုပင်လျှင်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အကရောဇ္ဈော
ဝါ၊ မပြုသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဗရံ၊ သူတပါးကို။ အသမာ-
ဒပေဇ္ဈော ဝါ၊ မဆောက်တည်စေသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အာဂတံ၊
မိမိအားရောက်သော။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ န ဝဟတိ နာမ၊ မရွက်ဆောင်သည်မည်
၏။ ဒုတိယသုတ္တံပိ၊ ဒုတိယသုတ်၌လည်း။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဤသို့သော
နည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယပဏ္ဏာသက]

(၁၀)၅-ဗာလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၉၅

၁၀၁။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ အကပ္ပိယေ၊ ကပ္ပိယသညီတိ၊ အကပ္ပိယေ၊ ကပ္ပိယသညီ-ဟူသည်ကား။ အကပ္ပိယေ၊ မအပ်သော။ သိဟမံသာဒိမ္မိ၊ ခြင်္သေ့သား အစရှိသည်၌။ “ဣဒံ၊ ဤအသားသည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော အသားတည်း။” ဣတိ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကပ္ပိယေ၊ အကပ္ပိယသညီတိ၊ ကပ္ပိယေ၊ အကပ္ပိယသညီ-ဟူသည်ကား။ ကုမ္ဘီလုမံသဗိဇ္ဇာရမံသာဒိမ္မိ၊ မိခဏျောင်းသား၊ ကြောင်းသားအစရှိသော။ ကပ္ပိယေ၊ အပ်သောအသား၌။ “ဣဒံ၊ ဤအသားသည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သောအသားတည်း။” ဣတိ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်ကို။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျံ၊ သိအပ်၏။

၁၀၂။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ အနာပတ္တိယာ၊ အာပတ္တိသညီတိ၊ အနာပတ္တိယာ၊ အာပတ္တိသညီ-ဟူသည်ကား။ အာပတ္တိတော၊ ပန်ကြား၍။ ဘဏ္ဍကံ၊ သင်္ကန်းစသော ဘဏ္ဍာကို။ ဇေဝန္တဿ၊ ဖွပ်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပစန္တဿ၊ ဖုတ်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဆိန္တဿ၊ ဖြတ်သောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ပဝိသန္တဿ၊ ဝင်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသောအရာတို့၌။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်မသင့်ခြင်း၌။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်တည်း။” ဣတိ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာပတ္တိယာ၊ အနာပတ္တိသညီတိ၊ အာပတ္တိယာ၊ အနာပတ္တိသညီ-ဟူသည်ကား။ တေသညေဝ ဝတ္ထုနံ၊ ထိုသင်္ကန်း ဖွပ်ခြင်းစသော ဝတ္ထုတို့ကိုပင်လျှင်။ အနာပုစ္ဆာကံရဏေ၊ မပန်မူ၍ပြုခြင်း၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို အာပတ်သင့်ခြင်း၌။ “အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။” ဣတိ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆဋ္ဌေပိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌လည်း။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗျံ၊ သိအပ်၏။ သတ္တမာဒိနိ၊ သတ္တမသုတ် အစရှိသည်တို့သည်။ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိကုန်သည် သာလျှင် တည်း။

၁၀၃။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ အာသဝါတိ၊ အာသဝါ-ဟူသည်ကား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့တည်း။ န ကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗန္တိ၊ န ကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗံ-ဟူသည်ကား။ သံသဘောဂဿ၊ သံသဒ္ဓါအသုံးအဆောင်ကို။ အပဋ္ဌပနံ၊ မစီရင်ခြင်းသည်။ အဝိဂ္ဂာရဏံ၊ မစိစစ်ခြင်းသည်။ န ကုက္ကုစ္စာယိ-

၅၉၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌအထာနိဿယ

တဗ္ဗံ နာမ၊ အလို့လို့ မပြုအပ်သည်မည်၏။ တံ၊ ထို အလို့လို့ မပြုအပ်သည်
 ကို။ ကုက္ကုစ္စာယတိ၊ အလို့လို့ပြု၏။ ကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗန္တိ၊ ကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗံ-
 ဟူသည်ကား။ တဿေဝ၊ ထိုသံဃာ၏ အသုံးအဆောင်ကိုပင်လျှင်။ ပဌပနံ၊
 စီရင်ခြင်းတည်း။ ဝိစာရဏံ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ တံ၊ ထို အလို့လို့ ပြုအပ်သည်
 ကို။ န ကုက္ကုစ္စာယတိ၊ အလို့လို့ မပြု။ ခွါဒသမာဒိနိ၊ ခွါဒသမသုတ် အစရှိသည်
 တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ခွါဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကို
 ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဗာလဝဂ္ဂေါ၊ ဗာလ-ဝဂ်တည်း။

ဒုတိယပဏ္ဏာသကော၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသကသည်။
 နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-တတိယပိဏ္ဏာသက

(၁၁) ၁-အာသာဒုပ္ပဟေဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

(ဋ္ဌ၊ဒု-၅၇) ၁၁၉။ တတိယဿ၊ တတိယဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာသကဿ၊ ပဏ္ဏာသက၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ အာသာတံ၊ အာသာ-ဟူသည်ကား။ တဏှာ၊ တဏှာတည်း။ ဒုပ္ပဟေတံ၊ ဒုပ္ပဟေ-ဟူသည်ကား။ ဒုစ္စဇာ၊ စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲကုန်၏။ ဒန္တိဟရာ၊ ထုတ်နုတ်နိုင်ခဲကုန်၏။ လာဘာသာယ၊ ရအပ်သောလားဘ်၌ တပ်မက်မောခြင်း၏။ ဒုပ္ပဟေနဘာဝေန၊ စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒသပိ ဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဝိသတိပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သဠိပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ “အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ (လာဘံ၊ လာဘ်ကို။) လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ သေ၊ နက်ဖြန်။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ စေားကုန်၏။ ကသိကမ္ပဒိနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသောအမှုတို့ကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဥဘတောဗျူဠံ၊ နှစ်ဘက်သော စစ်သည်တို့၏ရုံးစုရာဖြစ်သော။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့။ ပက္ခန္တန္တိ၊ ပြေးစင်ကုန်၏။ အဇပထ သင်္ဂါယာဒယော၊ ဆိတ်တို့ဖြင့်သွားရာခရီး၊ တံသင်းတို့ဖြင့်သွားရာခရီးတို့သို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ နာဝါယ၊ လေ့ဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့။ ပဝိသန္တိ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ ဇီဝိတာသယ၊ အသက်၌ မက်မောခြင်း၏။ ဒုပ္ပဟတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မရဏကလေ၊ သေခါနီးသောကာလသို့။ သမ္ပတ္တေပိ၊ ရောက်သော်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဝဿသတဇီဝိံ၊ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်အံ့သည်ကို။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ သော၊ ထိုသေခါနီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကမ္မကမ္ပနိမိတ္တာဒိနိ၊ ကံ၊ ကမ္ပနိမိတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ “ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရေဟိ၊ ပြုလော့။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုကမ္ပကေဟိ၊ အစဉ်သနားသော အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ န မရိဿာမိ၊ မသေအံ့။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်ရှင်အံ့။” ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ အာသာယ၊ အလိုအာသာဖြင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော ဆွေမျိုး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ န ဂဏှာတံ၊ မနာယူ။

၁၂၀။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ပုဗ္ဗကာရိတံ၊ ပုဗ္ဗကာရီ-ဟူသည်ကား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပကဒရဿ၊ ကျေးဇူးကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သောသူ

၅၉၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုကနိပါတ်

တည်း။ ကတညူကတဝေဒီတိ။ ကတညူကတဝေဒီ-ဟူသည်ကား။ တေန၊
 ထိုရှေးဦးစွာပြုသောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုပေဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို။ ဥတု၊
 သိ၍။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သောသူတည်း။ တေသု၊ ထိုနှစ်
 ယောက်သော သူတို့တွင်။ ပုဗ္ဗကရီ၊ ရှေးဦးစွာ ပြုလေ့ရှိသော သူသည်။
 “ဣဏံ၊ မြီကို။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။”ဣတိ သည်၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို။ ကရောတိ၊
 ပြုအည် မည်၏။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သော သူသည်။
 “ဣဏံ၊ မြီကို။ ဇီရာပေမိ၊ ကျေစေအံ့။”ဣတိ သည်၊ ဤသို့သော အမှတ်ကို။
 ကရောတိ၊ ပြုသည်မည်၏။

၁၂၁။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ တိတ္ထော စ တပေတော စာတိ၊
 တိတ္ထော စ တပေတာ စ-ဟူသည်ကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ စ၊ ပစ္စေကဘုရားသည်
 လည်းကောင်း။ တထာဂတသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်
 သော။ ခိဏာသဝေါ စ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ တိတ္ထော နာမ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် ရောင့်ရဲပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ
 စသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိတော်မူသော၊ အရဟံ၊
 တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မဖောက်မပြန် သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိတ္ထော စ၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးဖြင့် ရောင့်ရဲပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမည်၏။ တပေတာ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်
 ရောင့်ရဲစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမည်၏။

၁၂၂။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဒုတ္တပ္ပယာတိ၊ ဒုတ္တပ္ပယာ-ဟူသည်
 ကား။ ဒါယကေန၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်။ ဒုတ္တပ္ပယာ၊ ရောင့်ရဲစေနိုင်ခဲ့
 ကုန်၏။ တပေတံ၊ ရောင့်ရဲစေခြင်းငှာ။ န သုကရာ၊ မလွယ်ကူန်။ နိက္ခိပတိတိ၊
 နိက္ခိပတိ-ဟူသည်ကား။ နိဒဟတိ၊ သိမ္ပိ၏။ န ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်။
 ဝိဿဇ္ဇေတိတိ၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ-ဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေတိ၊
 ပေး၏။

၁၂၃။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ န ဝိဿဇ္ဇေတိတိ၊ န ဝိဿဇ္ဇေတိ-ဟူသည်
 ကား။ သဗ္ဗိယေဝ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ ပရေသံ၊ သူတပါး
 တို့အား။ န ဒေတိ၊ မပေး။ ပန၊ စင်စစ်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ယာပန-
 မတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော ဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဝသေသံ၊ ကြွင်း
 သောဥစ္စာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။

၁၂၄။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ သုဘနိမိတ္တန္တိ၊ သုဘနိမိတ္တံ-ဟူသည်ကား။
 ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံတည်း။

တတိယပဏ္ဏာသက] (၁၂) ၂-အာယာစနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၅၆၉

☐ (ဋ္ဌ ၃-၅၈) ၁၂၅။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ပဋိသန္ဓိမိတ္တန္တိ၊ ပဋိသန္ဓိ-
နိမိတ္တံ-ဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌနိမိတ္တံ၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သော အာရုံတည်း။

၁၂၆။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ပရတော စ ယောသောတိ၊ ပရတော
စ ယောသော-ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သုတပါး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။
အဿုဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားကို ကြားနာခြင်းတည်း။

၁၂၇။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ ပရတော စ ယောသောတိ၊ ပရတော
စ ယောသော-ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သုတပါး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။
သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို ကြားနာခြင်းတည်း။ သေသံ၊
ကြွင်းသောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဝမသုတ်၏
အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အာသာဒုပ္ပဟေဝဂ္ဂေါ၊ အာသာဒုပ္ပဟေ-ဝဂ်တည်း။

(၁၂) ၂-အာယာစနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၃၁။ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ ဧဝံ သမ္မာ
အာယာစမာနော အာယာစေယျာတိ၊ ဧဝံ သမ္မာ အာယာစမာနော အာယာ-
စေယျ-ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ ဥဋ္ဌဟိတော၊ ထ၍။ “သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်
သည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ အဟမ္မိ၊
ငါသည်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။
ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
မထေရ်သည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။
အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကဲ့သို့
သဘောရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။” ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယာစန္ဓော(....)
ပတ္ထေန္ဓော၊ တောင့်တသော သူသည်။ ယံ၊ အကြင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့၏ ပညာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿေဝ၊ ထို ထင်ရှားရှိသော အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့၏ ပညာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မြတ်သည်၏

(....) ပိဟေန္ဓော= (ဆဋ္ဌ)

အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူး၏သာလျှင်။ ပတ္တိတတ္တာ၊ တောင့်တအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ ပတ္တယျ နာမ၊ တောင့်တသည်မည်ရာ၏။ ဣတော၊ ဤ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပတ္တန္တော၊ တောင့်တသော သူသည်။ မိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းသော အားဖြင့်။ ပတ္တယျ၊ တောင့်တသည်မည်ရာ၏။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ [ဒေ၊ နှစ်ပါးသော မထေရ်တို့ကို။ ဟိဘ္ဘာ၊ စွန့်၍။ -ဆဋ္ဌမုဉ္ဇမာ၊]ဝေရူပါ၊ ဤသို့ ပညာဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်လို၏ဟုဆိုအပ်သော သဘောရှိသော။ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ ယံ၊ အကြင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့၏ ပညာဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးထက်လွန်ကဲသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့၏ ပညာဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးထက်လွန်ကဲသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပတ္တိတတ္တာ၊ တောင့်တအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအားဖြင့်။ ပတ္တနာ နာမ၊ တောင့်တသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ဤ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ တုလာ၊ နှိုင်းချိန်ကြောင်း ချိန်သဖွယ်ဖြစ်၏။ တေ၊ ဤ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း တင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ (မိစ္ဆာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအားဖြင့်။ ပတ္တနာ နာမ၊ တောင့်တသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဟိ (တံ-ပါကဋ္ဌံ-ကရောမိ)၊ ထိုစကားကို ထင်စွ ပြဦးအံ့။ သုဝဏ္ဏဝါ၊ ရွှေကိုလည်းကောင်း။ ဟိရညံ ဝါ၊ ငွေကိုလည်းကောင်း။ တုလေန္တဿ၊ နှိုင်းချိန်သောသူအား။ တုလာ၊ ချိန်ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဧညံ၊ စပါးကို။ မိနန္တဿ၊ ချင့်သောသူအား။ မာနံ၊ တင်းကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ တုလနေ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်း၌။ တုလာ၊ ချိန်သည်။ မိနနေ စ၊ ချင့်ခြင်း၌လည်း။ မာနံ၊ တင်းသည်။ ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝကနံ၊ သာဝကဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ (ယေ-ဣမေ) သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ အကြင် သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သော၊ ဤ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ တုလာ၊ နှိုင်းချိန်ကြောင်း ချိန်သဖွယ်ဖြစ်၏။ တေ၊

တတိယပဏ္ဏာသက] (၁၂) ၂-အာယာစနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၆၈၁

ဤ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း တင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ တေ၊ ထို သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ “အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဉာဏန ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံပမာဏော၊ ဤသို့ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ပညာဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ် ဟုဆိုအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ တုလေတုံ ဝါ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပမာဏေတုံ ဝါ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတော၊ ဤ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးမူ။ အညသ၊ တပါးသောသူတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ (တုလေတုံ ဝါ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပမာဏေတုံ ဝါ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။) န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

၁၃၂။ ဒုတိယာဒိသုပိ၊ ဒုတိယအစရှိသော သုတ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းသည့်လျှင် နည်းရှိ၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုတိယသုတ် အစရှိသည်တို့၌။ ဝိသေသမတ္တံ၊ အထူးမျှတည်း။ -ဓမ္မာ စ ဘိက္ခုနီ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စာတိ (ဧတ္ထ)၊ ဓမ္မာ စ ဘိက္ခုနီ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဟိ (ဝိတ္ထာရော)၊ အကျယ်ကို။ (မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။) တောသု၊ ထို ဓမ္မာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်-ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောမိန်းမတို့တွင်။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ ဣသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “ပညာယ ဝါ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ တောဒိသိ၊ ဤ ဓမ္မာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်တို့ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယာစမာနာ၊ တောင့်တသော ဒါယိကာမသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာယာစေယျ၊ တောင့်တသည်မည်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ စိတ္တော၊ စိတ္တ-အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထက-အမည်ရှိသော။ ဒဟရော၊ ငယ်နုသော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ မဟိဒ္ဓိကတာယ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “ပညာယ

၁။ တေမ္မမာဏော=(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဆဋ္ဌမုဉ္ဇမပါ။

၆၀၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုကနိပါတ်

၉၂ (၄၊ ၃-၅၉) ဝါ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ၊ တန်ခိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံသော၊ ထိုစိတ္တသုက္ကယ်၊ ဟံတ္တကမင်းသားတို့ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယာစမာနော၊ တောင့်တသော ဒါယကာသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာယာစယေ၊ တောင့်တသည်မည်ရာ၏။ ခုဇ္ဇတ္တရာပိ၊ ခုဇ္ဇတ္တရာအမည်ရှိသော မိန်းမသည်လည်း။ ဗဟာပညတာယ၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ နန္ဒမာတာ၊ နန္ဒ၏အမိသည်။ မဟိဒ္ဓိကတာယ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “ပညာယ ဝါ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ၊ တန်ခိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံသိ၊ ဤခုဇ္ဇတ္တရာ၊ နန္ဒမာတာတို့ကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယာစမာနော၊ တောင့်တသောဒါယိကာမသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာစေယေ၊ တောင့်တရာ၏။

၁၃၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ခတန္တိ၊ ခတံ-ဟူသည်ကား။ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။ ခတတ္တာ၊ တူးဖြိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ခတံ၊ တူးဖြိုအပ်သော။ ဥပဟတန္တိ၊ ဥပဟတံ-ဟူသည်ကား။ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။ ဥပဟတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပဟတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော။ ဆိန္ဒဂုဏံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိသော။ နဋ္ဌဂုဏံ၊ ပျောက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အတ္တာနံ ပရိဟရတိတိ၊ အတ္တာနံ ပရိဟရတိ-ဟူသည်ကား။ နိဂ္ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိသော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇဂ္ဂတိ ဂေါပါယတိ၊ လုံခြုံစေ၏။ သာဝဇ္ဇောတိ၊ သာဝဇ္ဇော-ဟူသည်ကား။ သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိ၏။ သာနုဝဇ္ဇောတိ၊ သာနုဝဇ္ဇော-ဟူသည်ကား။ သဥပဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ ပသဝတိတိ၊ ပသဝတိ-ဟူသည်ကား။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ အနုနုဝိစ္စာတိ၊ အနုနုဝိစ္စ--ဟူသည်ကား။ အဇာနိတော၊ မသိမူ၍။ အဝိနိစ္စိနိတော၊ မဆုံးဖြတ်မူ၍။ အပရိယောဂါဟိတောတိ၊ အပရိယောဂါဟိတော-ဟူသည်ကား။ အနုနုပဝိသိတော၊ ဉာဏ်ဖြင့် မသက်ဝင်မူ၍။ အဝဏ္ဏာရဟဿာတိ၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ-ဟူသည်ကား။ အဝဏ္ဏယုတ္တဿ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို ထိုက်သော။ မိစ္ဆာပဋိပန္နဿ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ကျင့်သော။ တိတ္ထိယဿ ဝါ၊ တိတ္ထိ၏လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယသာဝကဿ ဝါ၊ တိတ္ထိ၏ တပည့်၏ လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ၊ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ-ဟူသည်ကား။ “သေ-သော၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေတိ၊ ပြောဆို၏။ ဝဏ္ဏာ-

တတိယပဏ္ဏာသက] (၁၂) ၂-အာယာစနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ ၆၀၃

ရဟဿာတိ၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ-ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအရှေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်။ အညတရဿ၊ အမှတ်ရှိ တပါးပါးသော။ သမ္မာပဋိပန္နဿ၊ မဖောက်
မပြန် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ၊ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ-ဟူသည်
ကား။ “သေ-သော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်၏။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ဖောက်ပြန်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။
အဂ္ဂဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကာထေတိ၊ ပြောဆို၏။ အဝဏ္ဏာရဟဿ အဝဏ္ဏံ
ဘာသတိတိ၊ အဝဏ္ဏာရဟဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ-ဟူသည်ကား။ ဣမ၊ ဤလော
က၌။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုပ္ပဋိပန္နာနံ၊ မကောင်း
သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာနံ၊ ဖောက်ပြန်သော အကျင့်ကို
ကျင့်ကုန်သော။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယသာဝကာနံ၊
တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့၏လည်းကောင်း။ “ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း။ ဒုပ္ပဋိပန္နော၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိပိ၊
ဤသို့သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ဖောက်ပြန်သော
အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသတိ၊
ပြောဆို၏။ ဝဏ္ဏာရဟဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိ၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ
ဟူသည်ကား။ သုပ္ပဋိပန္နာနံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ သမ္မာ-
ပဋိပန္နာနံ၊ မဖောက်မပြန်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့၏ လည်း
ကောင်း။ “ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သုပ္ပဋိပန္နော၊
ကောင်းစွာ အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မဖောက်မပြန်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။” ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။

၁၃၆။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အပ္ပသာဒနီယေ ဌာနေတိ၊ အပ္ပသာဒနီယေ
ဌာနေ-ဟူသည်ကား။ အပ္ပသာဒကာရဏေ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို ပြုတတ်သော
အကြောင်း၌။ ပသာဒံ ဥပဒံသေတိတိ၊ ပသာဒံ ဥပဒံသေတိ-ဟူသည်ကား။ ဒုပ္ပ-
ဋိပဒါယ၊ မကောင်းသောအကျင့်၌။ မိစ္ဆာပဋိပဒါယ၊ ဖောက်ပြန်သောအကျင့်
၌။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။ သုပ္ပဋိပဒါ၊ ကောင်းသောအကျင့်တည်း။ သမ္မာ-
ပဋိပဒါ၊ မဖောက်မပြန်သောအကျင့်တည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညို
ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပသာဒနီယေ ဌာနေ အပ္ပသာဒန္တိ၊ ပသာဒနီ-
ယေ ဌာနေ အပ္ပသာဒံ-ဟူသည်ကား။ သုပ္ပဋိပဒါယ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌။
သမ္မာပဋိပဒါယ၊ မဖောက်မပြန်သော အကျင့်၌။ “အယံ၊ ဤသည်ကား။

ဒုပ္ပဋိပဒါ၊ မကောင်းသောအကျင့်တည်း။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ ဖောက်ပြန်သောအကျင့်တည်း။ “ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပဿဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဥတ္တာနုမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၁၃၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ဒွိသုတိ၊ ဒွိသု-ဟူသည်ကား။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဩကာသေသု၊ တည်ရာတို့၌။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကာရဏေသု၊ အကြောင်းတို့၌။ မိစ္ဆာပဋိပဇ္ဇမာနေတိ၊ မိစ္ဆာပဋိပဇ္ဇမာနော-ဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိ၊ ဖောက်ပြန်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာတရိ စ ပိတရိ စာတိ၊ မာတရိ စ ပိတရိ စ-ဟူသည်ကား။ မိတ္တဝိန္ဒကော ဝိယ၊ မိတ္တဝိန္ဒက ကဲ့သို့။ မာတရိ၊ အမိ၌။ အဇာတသတ္တု ဝိယ၊ အဇာတသတ်မင်းကဲ့သို့။ ပိတရိ၊ အဖ၌။ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၃၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ တထာဂတေ စ တထာဂတသာဝကေ စာတိ၊ တထာဂတေ စ တထာဂတသာဝကေ စ-ဟူသည်ကား။ ဒေဝဒတ္တော ဝိယ၊ ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ကောကာလိကော ဝိယ၊ ကောကာလိက ကဲ့သို့။ တထာဂတသာဝကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား၌။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၆၀) သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ နန္ဒဂေါပါလကသေဋ္ဌပုတ္တော ဝိယ စ၊ နန္ဒဂေါပါလက သဌေးသားကဲ့သို့လည်း။ တထာဂတသာဝကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား၌။

၁၃၉။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ သစိတ္တဝေါဒါနန္တိ၊ သစိတ္တဝေါဒါနံ ဟူသည်ကား။ သကစိတ္တဿ၊ မိမိစိတ်ကို။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဧတံ၊ ဤ သစိတ္တဝေါဒါနံ-ဟူသောအမည်သည်။ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သမာပတ္တိနံ၊ သမာပတ်တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ-ဟူသည်ကား။ လောကေ၊ လောက၌။ ရူပါဒိသု၊ ရူပက္ခန္ဓာ-အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကေ၊ တပါးသော။ ဓမ္မေ၊ တရားကိုလည်း။ နုပ္ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မစွဲလမ်း။ န ပရာမသတိ၊ မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊

တတိယပဏ္ဏာသက]

(၁၃) ၃-ဒါနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၀၅

ဤ နဝမသုတ်၌။ အနုပါဒါနံ နာမ၊ တစုံတခုသောတရားကို မစွဲလမ်းခြင်း မည်သည်ကား။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒသမေကာဒသမာနိ၊ ဒသမသုတ်၊ ကောဒသမသုတ်တို့သည်။ ဥတ္တာ-
နတ္တာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင် ကောဒသမသုတ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယာစနဝဂ္ဂေါ၊ အယာစန-ဝဂ်တည်း။

(၁၃) ၃-ဒါနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၄၂။ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ ဒါနာနိတိ၊
ဒါနာနိ-ဟူသည်ကား။ ဒိယျနကဝသေန၊ ပေးလှူအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဒါနာနိ၊ ဒါန မည်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤ ဒါန-ဟူသော အမည်သည်။ ဒေယျ-
ဓမ္မဿ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထု၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သဝတ္ထုကာ၊
ဝတ္ထုနှင့် တကွဖြစ်သော။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ဒါနံ၊ ဒါန-မည်၏။
ဧတံ၊ ဤ ဒါန-ဟူသောအမည်သည်။ သမ္ပတ္တိပရိစ္စာဂဿ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို
စွန့်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အာမိသဒါနန္တိ၊
အာမိသဒါနံ-ဟူသည်ကား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယံ၊ ပစ္စည်း
တို့သည်။ ဒိယျနကဝသေန၊ ပေးလှူအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာမိသဒါနံ
နာမ၊ အာမိသဒါန-မည်၏။ ဓမ္မဒါနန္တိ၊ ဓမ္မဒါနံ-ဟူသည်ကား။ ဣမ၊ ဤ
လောက၌။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမတပတ္တိပဋိပဒံ၊ အမြိုက်
နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟော
ပြော၍။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မဒါနံ နာမ၊ ဓမ္မဒါန-မည်၏။

၁၄၃။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယာ၊
ပစ္စည်းတို့သည်။ ယဇနကဝသေန၊ ပူဇော်အပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယာဂေါ
နာမ၊ ယာဂ-မည်၏။ ဓမ္မေပိ၊ တရားသည်လည်း။ ယဇနကဝသေန၊ ပူဇော်
အပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယာဂေါ၊ ယာဂ-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ-
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၄၄။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ အာမိသဿ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-
စသော အာမိသကို။ စဇနံ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ အာမိသစာဂေါ၊ အာမိသ-
စာဂ-မည်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ စဇနံ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဓမ္မစာဂေါ၊

ဓမ္မစာဂ-မည်၏။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဥပသက္ကမတ္တံ၊ ပရိ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်မျှသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

၁၄၆။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အာမိသဘောဂေါ၊ အာမိသ-
ဘောဂ-မည်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ ဘုဉ္ဇနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဓမ္မ-
ဘောဂေါ၊ ဓမ္မဘောဂ-မည်၏။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ဥပသက္ကမတ္တံ၊ သံ-
ဟူသော ဥပသာရပုဒ်မျှသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

၁၄၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊
ပစ္စည်းတို့ကို။ သံဝိဘဇနံ၊ ကောင်းစွာ ဝေဖန်ခြင်းသည်။ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊
အာမိသသံဝိဘာဂ-မည်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို။ သံဝိဘဇနံ၊ ကောင်းစွာ
ဝေဖန်ခြင်းသည်။ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂ-မည်၏။

၁၄၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ စဟူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်း
တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသည်။ အာမိသသင်္ဂဟော၊ အာမိသသင်္ဂဟ
မည်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မသင်္ဂဟော၊
ဓမ္မသင်္ဂဟ-မည်၏။

(ဋ္ဌ၊ ဒု-၆၁) ၁၅၀။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ အနုဂ္ဂဏှနံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ အာမိသာနုဂ္ဂဟော၊
အာမိသာနုဂ္ဂဟ-မည်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ အနုဂ္ဂဏှနံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။
ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ-မည်၏။

၁၅၁။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊
ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ အနုကမ္ပနံ၊ အစဉ်သနားခြင်းသည်။ အာမိသာနုကမ္ပာ၊ အာမိ-
သာနုကမ္ပ-မည်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ အနုကမ္ပနံ၊ အစဉ်သနားခြင်းသည်။
ဓမ္မာနုကမ္ပာ၊ ဓမ္မာနုကမ္ပ-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏အဖွင့်ကို
ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒါနဝဂ္ဂေါ၊ ဒါန-ဝဂ်တည်း။

(၁၄) ၄-သန္ဓာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၅၂။ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ စတူဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။

ပရဿ စ၊ သူတပါး၏ လည်းကောင်း။ အန္တရပဋိစ္ဆာဒနဝသေန၊ အကြားကို
 ပုံးလှမ်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သန္တရဏံ၊ စေ့စပ်ခြင်းသည်။ အာမိသသန္တာရော၊
 အာမိသန္တာရ-မည်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ သန္တရဏံ၊ စေ့စပ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မ
 သန္တာရော၊ ဓမ္မသန္တာရ-မည်၏။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ ပဋိ-
 ဟူသော ဥပသာရပုဒ်မျှသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

၁၅၄။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အံ့ပြားရှိသော။ အာမိသဿ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသကို။ သေနာ၊
 ရှာမှီးခြင်းသည်။ အာမိသေသနာ၊ အာမိသေသနာ-မည်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရား
 ကို။ သေနာ၊ ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဓမ္မသနာ၊ ဓမ္မသနာ-မည်၏။ စတုတ္ထေ၊
 စတုတ္ထသုတ်၌။ ဥပသဂ္ဂမတ္တမေဝ၊ ပရိ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်မျှသည်သာလျှင်။
 ဝိသေသော၊ ထူး၏။

၁၅၅။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ မတ္တကပ္ပတ္တာ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်
 သော။ အာမိသပရိယေသနာ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသကိုရှာခြင်းသည်။
 အာမိသပရိယေဌိ၊ အာမိသပရိယေဌိ-မည်၏။ မတ္တကပ္ပတ္တာ၊ အထွတ်အထိပ်
 သို့ရောက်သော။ ဓမ္မပရိယေသနာ၊ တရားကိုရှာမှီးခြင်းသည်လျှင်။ ဓမ္မပရိယေဌိ၊
 ဓမ္မပရိယေဌိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၁၅၆။ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ အာမိသေန၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသောအာမိ
 သဖြင့်။ ပူဇနံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်။ အာမိသပူဇာ၊ အာမိသပူဇာ-မည်၏။ ဓမ္မေန၊
 တရားဖြင့်။ ပူဇနံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဓမ္မပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာ-မည်၏။

၁၅၇။ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ အာတိထေယျာနီတိ၊ အာတိထေယျာနီ
 ဟူသည်ကား။ အာဂန္တုကဒါနာနိ၊ ညွှန်သည်တို့အားပေးအပ်သော အလှူတို့
 တည်း။ အာတိထေယျာနီတိပိ၊ အာတိထေယျာနီ-ဟူ၍လည်း။ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏။

၁၅၈။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ အာမိသံ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသ
 သည်။ ဣဇ္ဈနကသမိဇ္ဈနကဝသေန၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံခြင်း၏
 အစွမ်းဖြင့်။ အာမိသိဒ္ဓိ၊ အာမိသိဒ္ဓိ-မည်၏။ ဓမ္မာပိ၊ တရားသည်လည်း။
 ဣဇ္ဈနကသမိဇ္ဈနကဝသေန၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။
 ဓမ္မိဒ္ဓိ၊ ဓမ္မိဒ္ဓိ-မည်၏။

၁၆၀။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ အာမိသေန၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသဖြင့်။ ဝဇုနံ၊ ပွားခြင်းသည်။ အာမိသဝုဒ္ဓိ၊ အာမိသဝုဒ္ဓိ-မည်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ ဝဇုနံ၊ ပွားခြင်းသည်။ ဓမ္မဝုဒ္ဓိ၊ ဓမ္မဝုဒ္ဓိ-မည်၏။

၁၆၁။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ ရတိကရဏဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်။ အာမိသံ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသသည်။ အာမိသရတနံ၊ အာမိသရတန-မည်၏။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဓမ္မရတနံ၊ ဓမ္မရတန-မည်၏။

☸ (ဌ၊ ဒု-၆၂) ၁၆၂။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ အာမိသဿ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသကို။ -စိနနံ၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်။ ဝဇုနံ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ အာမိသသန္နိစယော၊ အာမိသသန္နိစယ-မည်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ စိနနံ၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်။ ဝဇုနံ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ ဓမ္မသန္နိစယော၊ ဓမ္မသန္နိစယ-မည်၏။

၁၆၃။ ဒွါဒသမေ၊ ဒွါဒသမသုတ်၌။ အာမိသဿံ၊ ဆွမ်းကင်္ကန်း-စသော အာမိသ၏။ ဝိပုလဘာဝေါ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အာမိသဝေပုလ္လံ၊ အာမိသဝေပုလ္လ-မည်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ ဝိပုလဘာဝေါ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဓမ္မဝေပုလ္လံ၊ ဓမ္မဝေပုလ္လ-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒွါဒသမသုတ် အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ သန္တာရ ဝဂ္ဂေါ၊ သန္တာရ-ဝဂ်တည်း။

(၁၅) ၅-သမာပတ္တိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၁၆၄။ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပထမသုတ်၌။ အမာပတ္တိကုသလတာတိ၊ သမာပတ္တိကုသလတာ-ဟူသည်ကား။ အာဟာရသပ္ပာယ်၊ အာဟာရ၏ လျောက်ပတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥတုသပ္ပာယ်၊ ဥတု၏လျောက်ပတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ စုံစမ်း၍။ သမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနေ၊ သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်း၌။ ဧဆကတာ၊ လိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်တည်း။ သမာပတ္တိဝုဋ္ဌာနကုသလတာတိ၊ သမာပတ္တိဝုဋ္ဌာနကုသလတာ-ဟူသည်ကား။ ယထာပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်ပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်။ ကာလေ၊ ကာလသည်။ ဂတေ၊ ရောက်သည့် ရှိသော်။ ဝိယတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌဟန္တော၊ ထနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုဋ္ဌာနကုသလော နာမ၊ ထခြင်း၌ လိမ္မာသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကုသလတာ၊^၁ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကို။ (ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။)

၁၆၅။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ အဇ္ဈဝန္တိ၊ အဇ္ဈဝံ-ဟူသည်ကား။ ဥဇ္ဇိ-တာဝေ၊ ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်တည်း။ မဒ္ဒဝန္တိ၊ မဒ္ဒဝံ-ဟူသည်ကား။ မုဒ္ဒိ-တာဝေ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်တည်း။

၁၆၆။ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ ခန္တိတိ၊ ခန္တိ-ဟူသည်ကား။ အခိဝါ-သနခန္တိ၊ သူတပါးတို့သည် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု၊ မသင့်သဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို မိမိအထက်၌ တင်၍နေစေခြင်းဟုဆိုအပ်သော သည်းခံခြင်းတည်း။ သောရစူန္တိ၊ သောရစုံ-ဟူသည်ကား။ သုသိလျတာဝေန၊ ကောင်းသော သိသရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သုရတဘာဝေ၊ တင့်တယ်သော ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု၌ ဓမ္မလျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်တည်း။

၁၆၇။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌။ သာဓလျန္တိ၊ သာဓလုံ-ဟူသည်ကား။ သဏ္ဍဝါစာဝသေန၊ သိမ်မွေ့သောစကား၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မောဒမာန-ဘာဝေ၊ ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ပဋိသန္ဓာရေတိ၊ ပဋိသန္ဓာရေ-ဟူသည်ကား။ အာမိသေန ဝါ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း-စသော အာမိသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓမ္မေန ဝါ၊ တရားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓရဏံ၊ ဓေ့စပ်ခြင်းသည်။ (ပဋိသန္ဓာရေ၊ ပဋိသန္ဓာရမည်၏။)

၁၆၈။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ အဝိဟိ သာတိ၊ အဝိဟိ သာ-ဟူသည်ကား။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ကရုဏာဈာန်၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော ကရုဏာတည်း။ သောစေယန္တိ၊ သောစေယုံ-ဟူသည်ကား။ သီလဝသေန၊ သီလ၏အစွမ်းဖြင့်။ သုစိဘာဝေ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၊ သတ္တမသုတ်တို့သည်။ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။

၁၇၁။ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ပဋိသင်္ခါနဗလန္တိ၊ ပဋိသင်္ခါနဗလံ-ဟူသည်ကား။ ပစ္စဝေက္ခနဗလံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသော အစွမ်းတည်း။

၁+၁။ နိဿယမူဟောင်း၌မပါ။

၂။ ပဋိသန္ဓာရေတိ = (နိဿယ)

၃။ ပဋိသန္ဓရဏံ = (နိဿယ)

၁၇၂။ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ မုဋ္ဌဿန္တေ၊ လွတ်သောသတိ ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ အကမ္မနေန၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းကြောင့်။ သတိယေဝ၊ သတိသည်ပင်လျှင်။ သတိဗလံ၊ သတိဗလ-မည်၏။ ဥဒ္ဓန္တေ၊ ပျံ့လွင့်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ အကမ္မနေန၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းကြောင့်။ သမာဓိယေဝ၊ သမာဓိသည်ပင်လျှင်။ သမာဓိဗလံ၊ သမာဓိဗလ-မည်၏။

၁၇၃။ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌။ သမထောတိ၊ သမထော-ဟူသည်ကား။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းတည်း။ ဝိပဿနာတိ၊ ဝိပဿနာ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟကဉာဏံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော ဉာဏ်တည်း။

(ဋ္ဌ၊ဒု-၆၃) ၁၇၄။ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ သီလဝိပတ္တိတိ၊ သီလဝိပတ္တိ-ဟူသည်ကား။ ဒုဿီလံ၊ မကောင်းသော သီလရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ-ဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် မြင်ခြင်းတည်း။

၁၇၅။ ဒွါဒသမေ၊ ဒွါဒသမသုတ်၌။ သီလသမ္ပဒါတိ၊ သီလသမ္ပဒါ-ဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏသီလတာ၊ ပြည့်စုံသောသီလရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်း။ ဒွါဒသမ္ပဒါတိ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ-ဟူသည်ကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကဘာဝေါ၊ မဖောက်မပြန် မြင်တတ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ တေန၊ ထို ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ကမ္မဿကတသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကံသလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်တတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ပဉ္စဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်။ ဟေတုတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၇၆။ တေရသမေ၊ တေရသမသုတ်၌။ သီလဝိသုဒ္ဓိတိ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိသမ္ပာပကံ၊ ဖင်ကြယ်သော စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ-အစရှိသည်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိသမ္ပာပိကာ၊ ဖင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ စတုမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လေးပါးသော မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိတည်း။ ဝါ၊

တတိယပဏ္ဏာသက] (၁၅)၅-သမာပတ္တိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ

၆၁၁

တနည်းကား။ ပဉ္စဝိဓာပိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတည်း။

၁၇၇။ စုဒ္ဓသမေ၊ စုဒ္ဓသမသုတ်၌။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား။ ဝိသုဒ္ဓိသမ္မာပိကာ၊ စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ယေဝ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်ပင်လျှင်တည်း။ ယထာဒိဋ္ဌိယံ စ ပဓာနန္တိ၊ ယထာဒိဋ္ဌိယံ စ ပဓာနံ-ဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌိမမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ၊ အောက်ဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယတည်း။ ဟိ(သစ္စံ)၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုအောက် ဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယကို။ တဿ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုအောက်ဖြစ်သော မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိအား။ အနုရူပတ္တာ၊ လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ယထာဒိဋ္ဌိယံ စ ပဓာန”န္တိ၊ ယထာဒိဋ္ဌိယံ စ ပဓာနံ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

၁၇၈။ ပန္နရသမေ၊ ပန္နရသမသုတ်၌။ အသန္တုဋ္ဌိတာ စ ကုသလေသု ဓမ္မေသုတိ၊ အသန္တုဋ္ဌိတာ စ ကုသလေသု ဓမ္မေသု-ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ အသန္တုဋ္ဌိတာဝေ၊ ရောင့်ရဲခြင်း မရှိ သောသူ၏ အဖြစ်တည်း။

၁၇၉။ သောဠသမေ၊ သောဠသမသုတ်၌။ မုဠဿစူန္တိ၊ မုဠဿစူ-ဟူသည် ကား။ မုဠဿတိတာဝေ၊ လွတ်သောသတိ ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ အသမ္ပဇညန္တိ၊ အသမ္ပဇညံ-ဟူသည်ကား။ အညာဏာတာဝေ၊ မသိသော သူ၏ အဖြစ်တည်း။

၁၈၀။ သတ္တရသမေ၊ သတ္တရသမသုတ်၌။ အပိလာပနလက္ခဏာ၊ မပေါ် လွင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ သတိ၊ သတိ-မည်၏။ သမ္မာ ပဓာနနလက္ခဏံ၊ မဖောက်မပြန် အပြားအားဖြင့် သိခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော သဘောတရားသည်။ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇည-မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တရသမသုတ်၏ အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော။ သမာပတ္တိဝဂ္ဂေ၊ သမာပတ္တိ-ဝဂ်တည်း။

တတိယပဏ္ဏာသကော၊ သုံးခုမြောက်သော ပဏ္ဏာသကသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ကောရိခပေယျာလ^၁

၁၈၁။ ဣတော၊ ဤ တတိယ ပဏ္ဏာသကမ္ပ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော ကောရဝဂ် အစရှိသည်တို့၌၊ ကုဇ္ဈိနလက္ခဏော၊ အမျက်ထွက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ ကောဓော၊ ကောဓ-မည်၏။ ဥပနာဟ-လက္ခဏော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ ဥပနာဟော၊ ဥပနာဟ-မည်၏။ သုကတကရဏမက္ခန္ဓလက္ခဏော၊ ပြိုပေဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်းလက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ မက္ခော၊ မက္ခ-မည်၏။ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏော၊ အစုံကိုယူခြင်းလက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ ပဌာသော၊ ပဌာသ-မည်၏။ ဥဿယနလက္ခဏော၊ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကို ငြုစုခြင်းလက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ ဣဿာ၊ ဣဿာ-မည်၏။ ပဉ္စမဇ္ဈိရဘာဝေါ၊ ကျောင်း၌ဝန်တို့ခြင်း-စသော ငါးပါးသော ဝန်တို့ခြင်း ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ မစ္ဆရိယံ၊ မစ္ဆရိယ-မည်၏။ တံ ဆဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော မစ္ဆရိယ-သည်လည်း။ မစ္ဆရာယနလက္ခဏံ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ကတပဋိစ္ဆာဒန လက္ခဏော၊ မိမိပြုအပ်သောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ မာယာ၊ မာယာ-မည်၏။ ကေရာဋ္ဌိက-လက္ခဏံ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ပြုခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ သာဠေယျံ၊ သာဠေယျ-မည်၏။ အလဇ္ဇနာကာရော၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့မှ မရှုက်သောအခြင်းအရာသည်။ အဟိရိကံ၊ အဟိရိက-မည်၏။ ဥပဝါဒတော၊ သူတပါးတို့ စွပ်စွဲခြင်းမှ။ အဘာယနာဇာရော၊ မကြောက်သော အခြင်းအရာသည်။ အနောတ္တပ္ပံ၊ အနောတ္တပ္ပ-မည်၏။ အက္ကောဓာဒယော၊ အက္ကောဓ-အစရှိသည်တို့ကို။ တေသံ၊ ထိုကောဓ-အစရှိသည်တို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၁၈၂။ သေက္ခဿ ဘိက္ခုနောတိ၊ သေက္ခဿ ဘိက္ခုနော-ဟူသည်ကား။ သတ္တဝိဓယာပိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခ-ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပရိဥပရိဂူဇ္ဈေဟိ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သော ဂုဏ်တို့မှ။ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုထုဇ္ဇနဿ ပန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ ပဌမတရံယေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှာ။

၁။ နိဿယမူဟောင်းတွင် သောဋ္ဌသမကောဓ ဝဂ်-ဟု ရှိသည်။

၂။ ဥပနန္ဓနလက္ခဏော=(ဆဋ္ဌ) ၃။ ဖလ္လာသော=(ဆဋ္ဌ)

သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်ကုန်၏။ အပရိဟာနာ-
ယာတိ၊ အပရိဟာနာယ-ဟူသည်ကား။ ဥပရိဥပရိဂုဏေဟိ၊ အထက်အထက်ဖြစ်
သောဂုဏ်တို့မှ။ အပရိဟာနတ္ထာယ၊ မယုတ်ခြင်းအကျိုးငှာ။

၁၈၇။ ယထာဘတံ နိက္ခိတ္တောတိ၊ ယထာဘတံ နိက္ခိတ္တော-ဟူသည်ကား။
အာနေတော၊ ဆောင်၍။ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ(တထာ)၊
ထိုအတူ။ နိရယေ၊ ရေ၌။ ပတိဋ္ဌိတောဝ၊ တည်အပ်သည် သာလျှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

၁၉၀။ ကေစ္စောတိ၊ ကေစ္စော-ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ဧတေ ကောဓာဒယော၊ ထိုကောဓ-အစရှိသည် တို့သည်။ အတ္ထိ(သန္တိ)၊ ရှိကုန်
၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေစ္စောနာမ၊ ကေစ္စ-မည်၏။

ကောဓပေယျာလံ၊ ကောဓပေယျာလသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၂-အကုသလပေယျာလံ

၁၉၁-၂၀၀။ သာဝဇ္ဇာတိ၊ သာဝဇ္ဇာ-ဟူသည်ကား။ သဒေါသာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏။ အနဝဇ္ဇာတိ၊ အနဝဇ္ဇာ-ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒေါသာ၊ အပြစ်မရှိကုန်။ ဒုက္ခုဒြယာတိ၊ ဒုက္ခုဒြယာ-ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခဝဇ္ဇိကာ၊ ဆင်းရဲကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ သုခုဒြယာတိ၊ သုခုဒြယာ-ဟူသည်ကား။ သုခဝဇ္ဇိကာ၊ သုခကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ သဗျာဗဇ္ဇာတိ၊ သဗျာဗဇ္ဇာ-ဟူသည်ကား။ သဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ အဗျာဗဇ္ဇာတိ၊ အဗျာဗဇ္ဇာ-ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်။ ဧတ္တာဝံတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အားကား အစဉ်ဖြင့်။ ဝဋ္ဋဝံဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋတရား၊ ဝဋ္ဋကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကိုသာလျှင်။ ဤရိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အကုသလပေယျာလံ၊ အကုသလပေယျာလံသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

~~~~~

၁။ နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။ ၂။ ဣထိတံ = (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဤနိဂုံး နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။ ဝဋ္ဋဝံ၊ နိဿယမူဟောင်းတွင်မပါ။
ဟူသောရှိသည်။

၃-ဝိနယပေယျာလံ

(ဋ္ဌ၊ဒု-၆၅) ၂၀၁။ ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ အတ္ထဝသေ ပဋိစ္စဘတိ၊ ဒွေမေ
 ဘိက္ခဝေ အတ္ထဝသေ ပဋိစ္စ-ဟူသည့်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒွေ အတ္ထေ၊
 နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကာရ-
 ကာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တန္တိ၊ သိက္ခာပဒံ
 ပညတ္တံ-ဟူသည့်ကား။ သိက္ခာကောဋ္ဌာသော၊ သိက္ခာအစုကို။ ဌပိတော၊ ထား
 အပ်၏။ သံဃသုဋ္ဌုတာယာတိ၊ သံဃသုဋ္ဌုတာယ-ဟူသည့်ကား။ သံဃဿ၊
 သံဃာ၏။ သုဋ္ဌုတာဝါယ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းပါပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို၍။ သမ္ပုဋ္ဌိန္နန္တိဿ၊
 ဝန်ခံခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 သံဃဗာသုတာယာတိ၊ သံဃဗာသုတာယ-ဟူသည့်ကား။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်
 ၏။ ဗာသုဝိဟာရတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း အကျိုးငှာ။ ဒုမ္မကံနန္တိ၊ ဒုမ္မကံနံ
 ဟူသည့်ကား။ ဒုဿိလာနံ၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပေသလာနန္တိ၊ ပေသ-
 လာနံ-ဟူသည့်ကား။ ပိယသိလာနံ၊ ချစ်အပ်သောသီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အာသဝါနန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အာသဝါနံ-ဟူသည့်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်အပ်သောသဘော၌။ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌ပင်လျှင်။ ဝိတိက္ကမပစ္စယာ၊ လွန်ကျူးခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိလဒ္ဓဗ္ဗာနံ၊ ရအပ်ကုန်သော။ ဝဗေန္ဓနာဒိဒုက္ခဓမ္မသင်္ခါ-
 တာနံ၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း-အစရှိသော ဆင်းရဲခြင်း သဘောဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ သံဝရာယာတိ၊ သံဝရာယ
 ဟူသည့်ကား။ ပိဒဟနတ္ထာယ၊ ပိတ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ သမ္ပရာယိကာနန္တိ၊
 သမ္ပရာယိကာနံ၊ ဟူသည့်ကား။ တထာရူပါနိယေဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်
 သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အပါယဒုက္ခသင်္ခါတာနံ၊ အပါယ် ဆင်းရဲဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန် ဘဝ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကအာသဝါနံ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့သော သဘောရှိသော ဘေးရန်တို့ကို။ ပဋိဃာတာယာတိ၊ ပဋိ-
 ဃာတာယ-ဟူသည့်ကား။ ပဋိသေနေတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။
 ဝေရာနန္တိ၊ ဝေရာနံ-ဟူသည့်ကား။ အကုသလဝေရာနမ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆို
 အပ်သော ရန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဝေရာနမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော
 ရန်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇာနန္တိ၊ ဝဇ္ဇာနံ-ဟူသည့်ကား။ ဒေါသာနံ၊ အပြစ်
 တို့ကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေ ဝေ ဒုက္ခဓမ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဒုက္ခ

သဘောတို့ကိုသာလျှင်။ ဝဇ္ဇနိယတ္တာ၊ ကြည်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဝဇ္ဇာတိ၊ ဝဇ္ဇာ-ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဘယာနန္တိ၊ ဘယာနံ-ဟူသည်ကား။ စိတ္တုတြာသဘယာနမ္ပ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘယဟေတုနံ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘေးလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဧဝံယေဝ ဒုက္ခဓမ္မာနမ္ပ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဆင်းရဲသောသဘောတို့ကို လည်းကောင်း။ အကုသလာနန္တိ၊ အကုသလာနံ-ဟူသည်ကား။ အက္ခမဇ္ဈေန၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအနက်ကြောင့်။ အကုသလာသင်္ခါတာနံ၊ အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲသောသဘောတရားတို့ကို။ ဂိဟိနံ အနုကမ္မာယာတိ၊ ဂိဟိနံ အနုကမ္မာယ-ဟူသည်ကား။ ဂိဟိသု၊ လူတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တေသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ပညတ္တသိက္ခာပဒံ၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းငှာ။ ပညတ္တံ နာမ၊ ပညတ်အပ်သည်မည်၏။ ပါပိစ္ဆာနံ ပက္ခပစ္ဆေဒါယာတိ၊ ပါပိစ္ဆာနံ ပက္ခပစ္ဆေဒါယ-ဟူသည်ကား။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒေယျံ၊ ဖျက်ဆီးကုန်ရာ၏။ ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်။ ဧတသံ၊ ထိုယုတ်မာသောအလိုရှိသော ရဟန်းတို့၏။ ပက္ခပစ္ဆေဒနတ္ထာယ၊ အပင်းအသင်းကို ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အပ္ပသန္နာနံ ပသာဒါယာတိ၊ အပ္ပသန္နာနံ ပသာဒါယ-ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပသန္နာနမ္ပ၊ မကြည်ညိုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတမနုဿာနံ၊ ပညာရှိသောလူတို့အား။ သိက္ခာပဒ-ပညတ္တိသမ္ပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပသာဒပ္ပတ္တိအတ္ထာယ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပသန္နာနံ ဘိယျောဘာဝါယာတိ၊ ပသန္နာနံ ဘိယျောဘာဝါယ-ဟူသည်ကား။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူတို့အား။ ဥပရူပရိပသာဒဘာဝါယ၊ အဆင့်ဆင့် ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်ငှာ။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာတိ၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ-ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ စိရဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိနယာနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ ဝိနယာနုဂ္ဂဟာယ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စဝိသောပိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းကို။ အနုဂ္ဂဏှနတ္ထာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။

၂၀၂-၂၃၀။ ပါတိမောက္ခံ ပညတ္တန္တိ၊ ပါတိမောက္ခံ ပညတ္တံ-ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခံ၊ ဘိက္ခုပါတိမောက်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိပါတိမောက္ခံ၊ ဘိက္ခုနိပါတိမောက်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြား

ရှိသော။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။
 ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသောတိ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော-ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုနီ၊
 ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏။ ပည၊ ငါးပါးကုန်သော ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသတို့
 လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော
 ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဓ၊ ကိုးပါးကုန်သော။
 ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသတို့ကို။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်
 ၏။ ပါတိမောက္ခုဋ္ဌပနန္တိ၊ ပါတိမောက္ခုဋ္ဌပနံ-ဟူသည်ကား။ ဥပေါသထဋ္ဌပနံ၊
 ဥပုသ်ကိုထားခြင်းတည်း။ ပဝါရဏာ ပညတ္တာတိ၊ ပဝါရဏာ ပညတ္တာ-ဟူ
 သည်ကား။ စာတုဒ္ဓသိကာ၊ စာတုဒ္ဓသိပဝါရဏာလည်းကောင်း။ ပန္နရသိကာ၊
 ပန္နရသိပဝါရဏာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
 ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာတို့ကို။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်၏။ ပဝါရဏာဋ္ဌပနံ
 ပညတ္တန္တိ၊ ပဝါရဏာဋ္ဌပနံ ပညတ္တံ-ဟူသည်ကား။ သာပတ္တိကဿ၊ အာပတ်ရှိ
 သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပဝါရဏာဥတ္တိယာ၊ ပဝါရဏာဥတ်သည်။
 ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်။ ပဝါရဏာဋ္ဌပနံ၊ ပဝါရဏာထားခြင်း
 ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ (ဋ္ဌ၊ ဒု-၆၆) တဇ္ဇနိယကမ္မာဒိသု၊ တဇ္ဇနိယကံ
 အစရှိသည်တို့၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝါစာသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လှံတို့ဖြင့်။ ဝိတု-
 ဒန္တာနံ၊ ထိုးကုန်သော။ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာနံ၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတက-အမည်
 ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ တဇ္ဇနိယကမ္မံ၊ တဇ္ဇနိယ-ကံကို။
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ဗာလဿ၊ မိုက်သော။ အဗျတ္တဿ၊ မလိမ္မာသော။
 သေယျသကဿ၊ သေယျသက အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။
 နိယဿကမ္မံ၊ နိယဿကံ-ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ကုလဒ္ဓသကေ၊ သဒ္ဓါတရား
 ကိုဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် ဝါယကာတို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ အဿဇိ-
 ပုနဗ္ဗသုကေ၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
 အာရပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ၊ ပဗ္ဗာဇနိယ-ကံကို။ ပညတ္တံ၊
 ပညတ်အပ်၏။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို။ အက္ခောသကဿ၊ ဆဲရေးတတ်သော။
 သုဓမ္မတ္ထေရဿ၊ သုဓမ္မ ထေရ်အား။ ပဋိသာရဏိယကမ္မံ၊ ပဋိသာရဏိယ
 ကံကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ကို။ အဒဿ-
 နာဒိသု၊ မရှိခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ၊ ဥက္ခေပနိယ-ကံကို။
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဂရုကာပုတ္တိံ၊ ဂရုက အာပတ်သို့။ အာပန္နဿ၊
 ထောက်သောရဟန်းအား။ ပဋိစ္ဆန္ဓာယ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အာပတ္တိယာ၊

အာပတ်ကြောင့်။ ပရိဝါသဒါနံ၊ ပရိဝါသပေးခြင်းကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်
 မူအပ်၏။ ပရိဝါသေ၊ ပရိဝါသ်ဉ်။ အန္တရာပတ္တိံ၊ အန္တရာပတ်သို့။ အာပန္နဿ၊
 ရောက်သောရဟန်းအား။ မူလာယ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနံ၊ ဝင်ခြင်းကို။
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ပဋိစ္စန္ဓာယပိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ အပုဋိစ္စန္ဓာယပိ၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊
 အာပတ်ကြောင့်။ မာနတ္တဒါနံ၊ မာနတ်ပေးခြင်းကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်
 မူအပ်၏။ ဇိဏ္ဏမာနတ္တဿ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသောရဟန်းအား။ အဗ္ဘာနံ၊
 အဗ္ဘာန်သွင်းခြင်းကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ သမ္မာ ဝတ္တန္တဿ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်သောရဟန်းအား။ ဩသာရဏီယံ၊ သံဃာဘောင်သို့သွင်းခြင်းကို။ ပညတ္တံ၊
 ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အသမ္မာဝတ္တနာဒိသု၊ ကောင်းစွာမကျင့်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၌။ နိဿာရဏီယံ၊ နိဿာရဏီယ-ကံကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။

ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ၊ ဧဟိဘိက္ခု-ဟူသော မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ဖြင့်
 ပညတ်တော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း။ သရဏဂမန္နပသမ္ပဒါ၊
 သုံးပါးသောသရဏဂုံတို့ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်း အဖြစ် လည်း
 ကောင်း။ ဩဝါဒပသမ္ပဒါ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုခံခြင်းဖြင့် ခွင့်ပြု
 တော်မူအပ်သော ပဉ္စင်း အဖြစ် လည်းကောင်း။ ပဉ္စာဗျာကရဏာပသမ္ပဒါ၊
 အမေးပုစ္ဆာကိုဖြေခြင်းဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း။
 ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မပသမ္ပဒါ၊ ဥတ်လျှင်လေးကြိမ်မြောက်ရှိသောကံဖြင့် ခွင့်ပြု
 တော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း။ ဂရုဓမ္မပသမ္ပဒါ၊ ရှစ်ပါးသော
 ဂရုဓမ္မဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း။ ဥဘတောသံ-
 သေ၊ ဥဘတောသံသံဉ်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်း
 ကောင်း။ ဒူတေန ဥပသမ္ပဒါ၊ တမန်စေသဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော
 ပဉ္စင်းအဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌဝိဓာ၊ ရှစ်ပါးအပြုံးရှိသော။
 ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဥတ္တိကမ္မံ နဝ
 ဌာနာနိ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဥတ္တိကမ္မံ နဝ ဌာနာနိ ဂစ္ဆတိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဌာနိ-
 ကံ၊ ကိုးဌာနရှိသော။ ဥတ္တိကမ္မံ၊ ဥတ္တိကံကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။
 ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ သတ္တ ဌာနာနိ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ သတ္တ ဌာနာနိ
 ဂစ္ဆတိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တဌာနိကမေဝ၊ ခုနစ်ဌာနရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ၊ ဥတ္တိဒုတိယ-ကံကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။
 ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ သတ္တ ဌာနာနိ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ သတ္တ ဌာနာနိ
 ဂစ္ဆတိ-ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တဌာနိကမေဝ၊ ခုနစ်ဌာနရှိသည်သာလျှင်

ဖြစ်သော။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထ-ကံကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်
၏။ ပဌမပါရာဇိကာဒိနံ၊ ပထမပါရာဇိက အစရှိသည်တို့၏။ ပဌမပညတ္တံ၊
ပထမပညတ်သည်။ (တံ၊ ထိုပထမပညတ်ကို။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။)
အပညတ္တေ၊ မပညတ်အပ်သေးသည်ရှိသော်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ တေသံ-
ယေဝ၊ ထိုပထမပါရာဇိက အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်။ အနုပညတ္တံ၊ အနုပညတ်
သည်။ (သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။) ပညတ္တေ၊ ပညတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။
အနုပညတ္တံ၊ အတုလိုက်၍ပညတ်အပ်၏။ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ တရား၏ မျက်မှောက်
အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝိနယသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ ဝိနည်း၏ မျက်မှောက်အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ သံဃသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ သံဃာတော်၏ မျက်မှောက်အဖြစ်လည်းကောင်း။
ပုဂ္ဂလသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
စတုဗ္ဗိဿ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ဣမဿ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝဿ၊ ဤမျက်မှောက်
အဖြစ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သမ္ဗုဒ္ဓါဝိနယော၊ သမ္ဗုဒ္ဓါဝိနည်းကို။
ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ သတိဝေပုလ္လပုတ္တဿ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်း
သို့ရောက်သော။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ အစောဒနတ္ထာယ၊ မစော
ဒနာစိမ့်သောငှာ။ သတိဝိနယော၊ သတိဝိနည်းကို။ ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်
၏။ ဥဗ္ဗတ္တကဿ၊ ရူးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ အမူဠဝိနယော၊
အမူဠဝိနည်းကို။ ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အပ္ပဋ္ဌိညာယံ၊ ဝန်မခံပဲ၊
စုဒ္ဓိတဏှဿ၊ စောဒနာအပ်သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ဖြင့်။
အကရုဏတ္တံ၊ မပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိညာဏကရုဏံ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုပြုခြင်း
ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဗဟုတရာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဓမ္မဝါ-
ဒိနံ၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဓိကရုဏ-
ဝပသမနတ္ထံ၊ အဓိကရုဏ်းကိုငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ယေဘုယျသိကာ၊ ယေ-
ဘုယျသိက-ကံကို။ ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ပါပုဿန္တဿ၊ ယုတ်
မာသောသဘောများသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိဂ္ဂဏှနတ္ထံ၊ နှိပ်ခြင်း
အကျိုးငှာ။ တဿပါပိယသိကာ၊ တဿပါပိယသိက-ကံကို။ ပညတ္တော၊
ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဘဏ္ဍာဒိဝသေန၊ ငြင်းခုံခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
ဖြင့်။ ဗဟံ၊ များစွာ။ အဿာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့အား မလျှောက် ပတ်သော
အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ထုလ္လဝဇ္ဇံ၊ ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသိသ်-ဟု ဆိုအပ်သော
ရန်ရင်းသော အပြစ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂိဟိပဋိသံယုတ္တဉ္စ၊ လူတို့နှင့်စပ်
သော အာပတ်ကိုလည်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသာပတ္တိနံ၊ ကြွင်းသော

၆၂၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုကနိပါတ်

အာပတ်တို့ကို။ ဝုပသမတ္ထာယ။ ငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှာ။ တိဏဝတ္ထာရကော၊
တိဏဝတ္ထာရက-ကံကို။ ပညတ္ထော၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။

ဝိနယပေယျာလံ၊ ဝိနယပေယျာလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-ရာဂပေယျာလ

≡(ဋ္ဌ၊ဒု-၆၇) ၂၃၁။ ရာဂဿ ဘိက္ခဝေ အဘိညာယာတိ၊ ရာဂဿ ဘိက္ခဝေ အဘိညာယ-ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမဂုဏိကရာဂဿ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော ရာဂကို။ အဘိဇာနနတ္ထံ၊ ထူးသောညဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှာ။ ပစ္စက္ခကရဏတ္ထံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ပရိညာယာတိ၊ ပရိညာယ-ဟူသည်ကား။ ပရိဇာနနတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းအကျိုးငှာ။ ပရိက္ခယာယာတိ၊ ပရိက္ခယာယ-ဟူသည်ကား။ ပရိက္ခယဂမနတ္ထံ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပမာနာယာတိ၊ ပမာနာယ-ဟူသည်ကား။ ပဇဟနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ခယာယ ဝယာယာတိ၊ ခယာယ ဝယာယ-ဟူသည်ကား။ ခယဝယဂမနတ္ထံ၊ ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယ-ဟူသည်ကား။ ဝိရဇ္ဇနတ္ထံ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းအကျိုးငှာ။ နိရောဓာယာတိ၊ နိရောဓာယ-ဟူသည်ကား။ နိရုဇ္ဈနတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ စာဂါယာတိ၊ စာဂါယ-ဟူသည်ကား။ စဇနတ္ထံ၊ စွန့်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိနိဿဂ္ဂါယာတိ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ-ဟူသည်ကား။ ပဋိနိဿဇ္ဇနတ္ထံ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းအကျိုးငှာ။

၂၃၂-၂၄၆။ ဣမ္မဿာတိ၊ ဣမ္မဿ-ဟူသည်ကား။ ကောဓမာနဒ္ဓိဝသေန၊ ဣမ္ပက်၊ မာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ တဒ္ဓဘာဝဿ၊ ခက်ထန်သောအဖြစ်ကို။ သာရမ္မဿာတိ၊ သာရမ္မဿ-ဟူသည်ကား။ ကာရဏတ္ထရိယံလက္ခဏဿ၊ လွန်ကဲစွာပြုခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ သာရမ္မဿ၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို။ မာနဿာတိ၊ မာနဿ-ဟူသည်ကား။ နဝဝိဓမာနဿ၊ ကိုပါးအပြားရှိသော မာနကို။ အတိမာနဿာတိ၊ အတိမာနဿ-ဟူသည်ကား။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ မညနမာနဿ၊ အောက်မေ့သော မာနကို။ မဒဿာတိ၊ မဒဿ-ဟူသည်ကား။ မဇ္ဇနာကာရမဒဿ၊ ယစ်သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော မာန်ကို။ ပမာဒဿာတိ၊ ပမာဒဿ-ဟူသည်ကား။ သတိဝိပ္ပဝါသဿ၊ သတိလွတ်ခြင်းကို။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ စိတ္တဝေဝါသဂ္ဂဿ၊ စိတ်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌။

၆၂၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ ဒုကနိပါတ်

ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည့်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
ဒသမသုတ်၏အဖွင့်ကို ဆိုသောစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ရာဂပေယျာလံ၊ ရာဂပေယျာလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏိအမည်ရှိသော။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။

ဒုကနိပါတဿ၊ ဒုကနိပါတ်၏။ သံဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
ဒုတိယတွဲ (ပထမပိုင်း) ပြီး၏။